دانش خپرندویه ټولنه

سینوهه

د فرعون د ځانګړي طبیب یادښتونه

له میلاد څخه ۱۳۵۰ کاله وړاندې

تاریخ

سیاست

فلسفه

دینپوهنه

ارواپوهنه

ناول

میکاولتاري

ژباړن: ډاکتر محمد عیسی ستانکزی

دوهمه برخه

سینوهه

د فرعون د خانګړي طبیب یادښتونه

سیاست

فلسفه

دینپوهنه

اروا پوهنه

ناول

میکاولتاری

ژباړن: ډاکټر محمد عیسی ستانکزی

ځکه چې د آمون د خدای د معبد پخوانیو کاهنانو چې پوهېدل، ممکنه ده فرعون د هغوی خدای له منځه یوسي، نو له دې مخکې چې د طبس جنګ پیل شي د سرو او سپینو زېرمه یې بل ځای ته لېږدولې وه.

د مصر سلطنتي کورنۍ د افق ښار ته د فرعون د انتقال له امله ووېشل شوه، پخوانۍ ملکې یانې د اخناتون مور، چې تي تي بلل کېده ونه غوښتل چې له طبسه راووځي او د سلطنت ښکلې مانۍ پرېږدي. د آتون د معبد ستر کاهن آمي چې ما مخکې د هغه ذکر کړ، و، په طبس کې پاتې شو او د پخوا په شان یې ژوند وکړ.

له طبسه د فرعون له وتلو وروسته د دغه ښار د خلکو ژوند کوم توپیر ونه کړ او د غلتې یوازې د فرعون کمی احساسېده.

خلک د هغه پر تګ خپه نه ول، بلکې هغه به یې جعلي فرعون باله او فکر یې کاوه چې د هغه له شر او جنجاله خلاص شول.

ملکه نفرتي تي چې نوي ښار ته راغلې وه، د لنګون لپاره بېرته طبس ته ولاړه، ځکه چې د تورپوستو د یونو او قابلو له مرستې نه شوای تېرېدای.

ملکې پر درېیم ځل هم لور وزېږوله او د خپلې لور نوم یې (آنخز آتون) کېښود او د دې نجلۍ سر هم د نفرتي تي د نورو لونو په شان اوږد و.

تورپوستو قابلو به له دې کبله چې د لنګون پر مهال پر نفرتي تي سختي تېره نه شي نو د ملکې په خېټه کې به یې د ماشوم سر ته فشار ورکاوه او د هغې سر به د دوی د دغه فشار له امله اوږد شو.

عام خلک له زېږېدو مخکې د سر د موښلو له کیسې خبر نه ول.

دوی به د مصر د فرعون د لونو دغه ډول سر یوه معجزه بلله او تصور یې کاوه چې دغه ډول سر د یوه ستر خدای د نژاد له سرونو څخه دی چې ملکې ته یې ورکوي.

د خلکو حماقت تر دې حده و، چې هڅه به یې کوله خپل سرونه هم د مصر د ملکې د لونو په شان کړي.

له دې کبله چې تر زېږېدو وروسته د سرونو بڼه نه بدلېږي نو دوی به مصنوعي وېښتان داسې کېښودل چې سر یې اوږد ښکاره کړي.

شاهزادګیو د دې لپاره چې وښیی د دوی د سر اوږدوالی ساختګي نه بلکې طبیعي دی، نو کله کله به له ساختګي وېښتانو پرته، په خرېیلو سرونو په مېلمستیاو کې

راڅرګندې شوې.

شاعرانو به د هغوی په ستاینه کې شعرونه ویل او مجسمه جوړونکو به د هغوی د سرونو په تقلید د خپلو مجسمو سرونه هم اوږده جوړول.

له دې وروسته چې د نفرتي تي درېیمه لور هم پیدا شوه، د مصر ملکه له طبسه د افق ښار ته ولاړه او د آتون د ښار دایمي اوسېدونکې شوه.

خو په طبس کې یې د خپل خاوند حرم سرای پر خپل حال پرېښود، ځکه چې نه یې غوښتل خاوند یې تر دې زیات د حرم سرای په مسایلو کې ښکېل وي او خپل ځواک د چارو پر سنبالولو ولګوي.

پخپله فرعون هم له نورو ښځو سره چندانې علاقه نه درلوده او یوازې ځینې وخت به یې د مېړه او ښځې د دندې د تر سره کولو لپاره ورته پام کاوه.

خو زه پوهېدم چې نفرتي تي تر ټولو پرې ګرانه ده، ځکه چې د حرم په ټولو ښځو کې ښایسته وه او د دریو لوڼو له زېږیدو وروسته بیا هم تر ټولو ښکلې ګڼل کېده.

خو نفرتي تي به پر فرعون د خپل ګرانښت لامل د خپلې طبعي ښکلا پر ځای هغه کوډګر بلل، چې د دې په خدمت کې ول.

ځایي کوډګرو به ویل چې که د خپل خاوند مینه وساتي، یوه ورځ به د زوی خاونده هم شي.

په یوه کال کې د آتون د افق ښار هم جوړ شو، هر څوک چې به دې ښار ته له مخکېنۍ خبرتیا پرته ننوتل فکر یې کاوه، چې د جوړېدا یې لږ تر لږه لس کاله تېرېږي.

ځکه چې د خرما ونې او نورې مېوه لرونکې ونې له ریښو را ایستل شوې او دې ښار ته راوړل شوې وې.

ډېرې ونې وچې شوې، خو له دې کبله چې د ځینو ونو د وچېدو اټکل یې مخکې له مخکې کړی و، نو دومره ونې یې راوړې چې د آتون د افق ښار په یوه باغ بدل شي.

د اوبو په لښتیو کې به کبان ګرځېدل او هیلیو به د ښار پر سر الوتونه کول.

کورني غرڅه ګان به په کورونو کې د ګلانو او وښو په منځ کې ګرځېدل او له کورونو به د ډوډۍ پخولو پر وخت د خوړو او مسالو بویونه لټېدل.

په دې ډول د آتون د افق ښار د مصر د نوي خدای آتون په نوم جوړ شو.

کله چې بیا د مني موسم را ورسېد او د نیل اوبه را وختلې نو فرعون هوډ وکړ، چې په

رسمي تو ګه د غه ښار نوي خدای ته ډالۍ کړي.

تر مني لږ مخکې معمارانو او کارګرانو ځلور سړ کونه جوړ کړي ول، چې له ښاره پر ځلور لورو ته تلل.

د هر سړک په وروستۍ برخه کې يې د آتون خدای مجسمه جوړه کړې وه.

يوه ورځ فرعون له سلطنتي کورنۍ او درباريانو سره شمال لور ته تللی و او هلته يې ژمنه وکړه، چې د افق ښار د تل لپاره د آتون ښار بولي.

تر هغه چې ژوندی دی هلته به اوسي او له مرګه وروسته به خپلې مومیايي شوې جنازې په يوه غره کې چې په ختيځ کې پروت و، ښخې کړي.

د کانو تراشوونکي او ختګران چې بايد د فرعون قبر يې جوړ کړی وای، کله چې وپوهېدل بايد څو کاله په دې غرنۍ سيمه کې پاتې شي، نو له ځان سره يې خپلې کورنۍ او بچيان هم راوستل او هغې غرنۍ سيمې ته ولاړل.

تر تګ مخکې فرعون ورته ويلی ول، زه نه غواړم تاسې زما د قبر د جوړولو لپاره کړاو وزغمئ او په کارونو کې بيړه وکړئ، ځکه چې زما خدای (آتون) وايي چې بايد څوک ونه کړول شي.

که تاسې دوه يا درې تله (دهغه وخت ساعت ته يې تله ويله يانې دوه يا درې ساعته) کار وکړئ، نو له څو کلونو وروسته به زما قبر جوړ شي.

هڅه وکړئ چې ډېره ډوډۍ وخورئ او خپلو ښځو او ماشومانو ته هم ډېره ډوډۍ ورکوئ، چې چاغ او ښکلي شي، ځکه چې آتون ښکلا خوښوي.

ښکلا د ډې سبب کېږي چې د خلکو په منځ کې مينه پيدا شي او په يوه ملت کې چې ټول نارينه او ښځې ښکلي وي، نو رڅې او کينې نه پيدا کېږي.

کله چې فرعون فيصله وکړه، چې خپل قبر جوړ کړي، نو اشرافانو او درباريانو هم هوډ وکړ، چې د ځانونو لپاره قبرونه جوړ کړي.

دې مسلې فرعون متوجه کړ چې بايد د مړيو کور ولري، چې هلته مړي مومیايي کړي.

له همدې امله فرعون امر وکړ چې د طبس د دارالممات تکړه مومیايي کوونکي دې د افق ښار ته راوستل شي.

فرعون پوهېده چې د غه مومیايي کوونکي په طبس کې د آمون په معبد کې اوسېدل، خو په دې هم خبر و، چې د مومیايي کولو يو کارګر نه آمون پېژني او نه آتون.

دا داسې کسان دي چې ټول عمر یې د مرګ په کور کې تېر کړی او داسې موجودات دي چې انسان هم ورته نه شو ویلای، ځکه چې له مړیو سره یې داسې عادت کړی وي چې د هغو له ډلې شمېر کېږي.

پر هغې ورځې چې د طبس د مومیایي کولو کارګران د نیل سیند له لارې په بېړیو کې د افق ښار ته راوستل شول، خلکو خپلې پوزې بندې کړې وې او خپلو کورونو ته تښتېدل، ځکه چې د کارګرانو مخصوص بوی په فضا کې تیت شوی و. چې خلک یې تېښتې ته اړکول.

یوازې زه تري ونه تښتېدم، ځکه چې رایاد شول، یوه ورځ زه هم د هغوی په شان وم او د مرګ په کور کې مې کارکاوه.

تر دې مخکې چې مومیایي کوونکي راشي د افق د ښار پر څنډه د مرګ کور د هغو لپاره جوړ شوی و.

فرعون زه ددې ودانۍ د جوړولو او د مومیایی کولو د وسایلو د برابولو د څارونکي په توګه وګمارلم.

دی پوهېده چې د آتون د خدای کاهنانو له مومیایي کوونکو سره دښمني درلوده، ځکه چې فکر کوي دوی د پخواني خدای آمون پلویان دي او هېڅ کاهن چمتو نه و. چې ددې کور د جوړولو څارنه وکړي.

ماخپله دنده په سمه توګه ترسره کړه، پر طبي معلوماتو سربېره مې د مړیو په کورکې کار هم کړی و، او په دې پوهېدم چې د مړیو یو سنبال کور کومو شیانو ته اړتیا لري.

د مړیو په کور کې مې د مالګینو اوبو لپاره څو ستر حوضونه جوړ کړل او څو هالونه مې ودان کړل، چې مومیایي کوونکي دمړي د بدن د محتویاتو د تشولو لپاره او په پټیو او تراړو د هغو د تړلو لپاره ستونزه ونه لري.

زه پوهېدم چې د مومیایي کوونکي کارګر کور باید په دارالممات کې دننه وي نو د هغوی د اوسېدو لپاره مې باید کافي کوټې جوړې کړې وای.

له دې کبله چې فرعون زما لپاره په افق ښار کې کور جوړ کړی و، د هغه ښار اوسېدونکی شوم.

له دې وروسته په دغه ښار کې زما په ژوند کې خاصه پېښه ونه شوه، چې اهمیت ولري، ځکه کله داسې هم کېږي چې څوکاله پر انسان تېر شي خو په ژوند کې یې خاصه

پېښه ونه شي او کله بیا په لنډه موده کې ډېرې پېښې کېږي.

زه لس کاله د افق په ښار کې وم، خو په دې موده کې کارونه کابو یو ډول پر مخ روان ول.

هره ورځ ما پخپل کور کې ناروغان معالجه کول او هره ورځ به د فرعون مانۍ ته ورتلم کله نا کله به زما او د ښار د نورو اوسېدونکو په ژوند کې ځېنې پېښې وشوې، چې د یادولو او اهمیت ور څه پکې نشته.

په دې موده کې چې زه د افق په ښار کې وم، زما پر معلوماتو څه زیات نه شول، خو له هغو معلوماتو مې استفاده وکړه، چې په ځوانۍ کې مې زده کړي ول.

زه د شاتو د مچۍ په شان وم، چې په ژمي کې نوي شات نه تولیدوي، خو له هغو څخه استفاده کوي چې په دوبي کې یې جوړ کړي وي.

په تېرو لسو کلونو کې د وخت په تېرېدا سره زما روح هم بدل شو، ځکه چې شپه او ور ځ تېرېږي داسې وي، لکه چې اوبه د کانو پر مخ تېرېږي او خپل اغېز پرېږدي.

که څه هم اوبه نرمې او سپکې وي، خو کانې تراشي او ښویوي یې، د وخت تېرېدل هم د انسان روح تراشي او هغه بدلوي.

زه د عمر په تېرېدو سره دروند او کم ادعا شوم، نور مې د ځوانۍ په شان پخپل علم او پوهې ویاړ نه کاوه.

ښایي هغه څه چې زه یې دروند کړی وم، دا و، چې کاپتا به اوس ما ته نه ویل چې ته ستر ډاکټر یې، باید خپل هنر مشهور کړې، چې خلک ستا قدر وکړي.

کاپتا د افق په ښار کې نه و، بلکې په طبس کې اوسېده او هلته یې د خپلې میخانې او زما د دارایۍ مسولیت پر غاړه درلود.

د افق ښار که څه هم د اخناتون د اوسېدو ځای و، خو ژوند پکې داسې وه چې ته به وایې دغه ښار له مصره پرته په بوې بلې دنیا کې پیدا شوی او د بهرنۍ نړۍ د پېښو غبرګون د افق ښار ته داسې رسېده لکه د سپوږمۍ رڼا چې په اوبو کې ولوېږي او بیا ورکه شي.

د فرعون لپاره د مصر نور ښارونه داسې ول، لکه چې نه وي، ځکه چې د دغو ښارونو له پېښو ېېخې نه خبرېده او هغه نه پوهېده چې په نورو ښارونو کې کاختي او تنګسیا راغلې ده.

دربارياتو هېڅکله فرعون ته حقيقت نه وايه، هغوی باور درلود چې که فرعون ته دغسې خبرې وکړې، له هغه سره به يې اړيکي خرابې شي.

کله چې به مجبور شول يوه خبره ورته وکړي (ځکه چې پوهېدل له دې پرته بله چاره نه لري، نو دغه موضوع به يې په لفافو او شاتو او يا ګلانو کې ونغاړله چې فرعون به د بهرنۍ پېښې په حقيقت پوه نه شو او دغه خبرې يې د دې لپاره هم فرعون ته نه کولې چې هغه د سر په درد اخته نه شي.)

د طبس ښار د آتون د معبد د ستر کاهن آمي له لوري اداره کېده او فرعون د مالياتو راغونډول، د عدالت اجرا او سوداګريزې چارې تولې په طبس کې پرېښودې.

له همدې امله طبس د پخوا په شان د مصر پلازمېنه پاتې شو او د افق ښار لکه دويمه پلازمينه داسې و.

آمي د اخناتون خسرو، فرعون پرې ډېر باور درلود او په طبس کې يې د يوه رښتينې پاچا په شان ژوند کاوه.

له دې وروسته چې آمون خدای را وپرځول شو، د فرعون پروړاندې د مقابلې لپاره بل ځواک پاتې نه شو، چې د هغه د قدرت مخه ونيسي.

له دې لامله آمي هم کوم دښمن نه درلود اود نوي خدای او فرعون په نوم يې په طبس کې حکومت کاوه.

آمي فکر کاوه، چې پخوانی خدای له منځه تللی دی او په مصر کې نوی قدرت واکمن شوی، نو نا امنۍ او ستونزې به رامنځته نه شي.

د آمي قدرت دومره پراخ و، چې پر هر چا او هر شي پلی کېده او که به د دوو کروندګرو او دوو جوالیانو په منځ کې هم اختلاف راغی نو د هغوی ستونزه به د ستر کاهن آمي او يا د هغه تر لاس لاندې کسانو له لوري حل کېده.

آمي له دې امله خوشحال و، چې فرعون د افق په ښار کې دی او طبس ته نه راځي، ځکه پوهېده که فرعون طبس ته راغلی وای د هغه لپاره يې ستونزې پېښولې.

ستر کاهن د دې لپاره چې فرعون خوشحال کړي د افق ښار د پسوللو لپاره يې ګران بيه ډالۍ استولې او فرعون چې به د نوي ښار د ښکلي کولو لپاره هر څومره سره او سپين غوښتل آمي به ورته استول.

هورم هب د ممفيس په ښار کې حکومت کاوه، هېواد ته يې امنيت او نظم راوست.

هورم هب د مالیاتو هر هغه مامور ته، چې له خلکو د مالیاتو تر لاسه کولو ته به تلل او هر هغه سنګ تراش امنیت ساته، چې د امون نوم به یې له مجسمو، معبدونو او قبرونو لېرې کاوه او پر ځای به یې د آتون نوم لیکه.

فرعون امر کړی و، چې حتي د هغه د پلار قبر وسپړي او د آمون نوم د مړي له کوتې او د هغه د مومیایي شوي پوښ له مخه پاک کړي او پر ځای یې د آتون نوم ولیکي.

کله چې د فرعون د پلار قبر پرانستل شو، نو څرګنده ده چې د عادي کسانو قبرونه په سر سپړل شوي ول او د آمون پر ځای د آتون نوم پرې ولیکل شو.

کله چې یې غوښتل د آمون نوم د قبرونو له مخې لېرې کړي او پر ځای یې د آتون نوم ولیکي، نو له دې سره سره چې په مصر کې د قبرونو سپړل جرم و، خو ستر کاهن آمي به چاته څه نه ویل.

ځکه چې هغه د هر هوښیار سړی و، پوهېده تر هغه وخته چې فرعون د مړیو جنګ ته ورځي د هغه اقدامات به د ژوند و لپاره خطره نه وي او انسان باید احمق وي، چې د مړیو پر خلاف د یوه فرعون د اقدماتو مخه ونیسي او هغه له ځانه خپه کړي.

د نوي خدای او پخواني خدای د پلویانو تر منځ د طبس له کورني جنګه وروسته، لکه چې ومې ویل مصر یوه موده آرام و او ستر کاهن آمي د مالیاتو تر لاسه کول لویو تحصیلدارانو ته وسپارل.

هغوی هم پخپل وار دغه کار یو شمېر وړو تحصیلدارانو ته وسپاره، او له خلکو به یې مالیات اخیستل.

د مالیاتو د اخیستو له هر پړاو وروسته به بې وزله کسانو ددې لپاره چې د چارواکو پام ځانته ور واړوي پر سر ایرې اچولې او جامې به یې شکولې خو چا به ورته پام نه کاوه.

دوی به د قانون پر اساس د مخکښو کسانو په پرتله تر ډېر فشار لاندې ول، ځکه چې د بېوزله سړي لیدل چې د مالیاتو د مامورانو له ظلم سره مخامخ شوی و، دومره عادي چاره وه، چې چا به پرې زړه نه سوځاوه.

دغه راز د مالیاتو د مامورینو له لوري د مالیاتو د هر پړاو له اخیستو وروسته دغه مامورین نور بډایه کېدل.

دا یو منلی اصل دی چې علاج یې نشته، او تر هغه چې دا نړۍ وي له خلکو به مالیات اخیستل کېږي.

د مالیاتو اخیستونکي مامورین د حکومت په تاوان شتمن کېږي او یوازې په یوې لارې د مالیاتو د اخیستونکو مامورینو د بډایني مخه نیول کېدای شي، هغه دا چې مالیات نه وي، خو داچاره ناممکنه ده.

د افق په ښار کې نفرتي تي خپله ځلورمه لور وزېږوله او د ځلورمې لور لنګون داسې بدبختي رامنځته کړه چې د سوریې د بلوا بدبختي چې مخکې مې یې شرحه کړه هېره شوه.

نفرتي تي د ځلورمې لور له لنګونه وروسته ټول کسان تورنول چې پر هغې یې کوډې کړي دي او اړ کړې یې ده چې بیا لور وزېږوي.

دا طبس ته ولاړه چې د هغه ځای له تورپوستو کوډګرانو مرسته وغواړي چې د نورو د کوډو اغېز ختم کړي.

دري دېرشم څپرکی

زما پخوانی غلام

خدایانو داسې غوښتل چې هغه تل لور وزېږوي او له هغه وروسته بیا هم لور وزېږوي چې ان د شپږو لوڼو مور شوه.

له سوریې څخه هم وېرونکي خبرونه را رسېدل.

له سوریې څخه د هرې لوحې، او یا د پخې شوې ختې د لوحې له را رسېدو وروسته د لوحو د ظبطولو برخې ته ورتلم او هغه به مې لوستلې، ځکه چې پخپله فرعون دغه لوحې نه کتلې.

کله چې به ما دغه لوحې لوستلې د خپل غوږ له څنګه به مې د غشو د ویشتلو غږ اورېده، د اور بوی مې احساساوه، د هغو نارینه وو غږونه به مې اورېدل چې خېټه یې څېرل کېږي او د ماشومانو چیغې به مې تر غوږ شوې.

دا ځکه چې د آمورو هېواد عسکر وحشیان دي او د ماشومانو پر وژلو هم صرفه نه کوي، په تېره بیا دا چې د هاتي افسران یې قوماندانان وي.

په هغو لوحو کې چې له سوریې څخه دا خناتون لپاره راتلې د اورشلیم او (بیت لوس) د پاچا لیکونه هم ول او له فرعون سره یې خپله وفاداري څرګندوله.

ده ویل اوس د آمورو د پاچا له خطر سره مخامخ دی، په ډاګه کړې یې وه، چې هاتي د آمورو له پاچا سره مرسته کوي او غوښتل یې چې فرعون وسلې او سپاهیان ورولېږي.

خو فرعون له دغو لیکونو کرکه کوله، هر لیک چې نه لوستل کېدو، هغه به یې د ارشیف مسول ته ورکړ چې ویې ساتي، بیا به زه آرشیف ته ورتلم او دغه لیکونه به مې لوستل.

له سوریې راغلي لیکونه یوازې دوو تنو لوستل، یو زه وم او بل د آرشیف مسول.

کله چې د آمورو پاچا اورشیلیم ونیو، د سوریې نور پاچاهان چې پوه شول د آمورو له

پاچا سره مقاومت نه شي کولای نو له هغه سره یوځای شول.

په دې وخت کې هورم هب چې تر هغه وخته یې په پټه د سوریې له پاچاهانو سره د فلزاتو د لېږلو په وسیله مرسته کوله، له ممفیس څخه د افق ښار او بیا فرعون ته راغی. ویې ویل: اخناتونه موافقه وکړه چې زه سل ځله سل عسکر راغونډ کړم او له سلو جنګي ګاډیو سره یې سوریې ته واستوم او ټوله سوریه بیرته ستا لپاره ونیسم.

اخناتون چې په هغه وخت کې د اورشیلیم د ښار د سقوط له املې خواشینی و، وویل:

د اورشیلیم پاچا چې اوس یې ما نوم هېر کړی دی، بوډا سړی دی، کله چې زه کوچنی وم په طبس کې زما پلار ته راغلی و، چې اوږده ږیره یې درلوده.

اوس چې اورشلیم د آمورو پاچا لاس ته لوېدلی دی، زه چمتو یم چې د اورشلیم د پاچا تاوان جبران کړم او له دې سره سره چې په مصر کې د مالیاتو د ټولولو حالت ښه نه دی، خو زه به د اورشیلیم پاچا ته دوامدره مرستې ورکړم او هغه ته به د سرو زرو یو طوق ورولېږم چې په غاړه یې کړي او سر لوړی شي.

هورم هب وویل، هغه نور سرلوړی کیدای نه شي، ځکه چې سر یې له تنه جلا شوی دی، د آمورو پاچا د هغه له سره یو جام جوړ کړی او شراب پکې څښي.

اخناتون وپوښتل، تا له کوم ځایه دغه خبر اوریدلی دی؟

هورم هب وویل، زما جاسوسانو راته دغه خبر راوړی دی.

فرعون وویل، زه حیران یم چې د آمورو پاچا ولې دغه کار کړی دی، ځکه چې هغه زما ملګری دی او له ما یې د حیات صلیب تر لاسه کړی دی، خو بنایي ما د هغه په اړه تېروتنه کړې وي او هغه به تور زړی سړی وي.

خو دا چې ته وایې سل ځل سل عسکر چمتو کوې او له جنګي ګاډیو سره یې سوریې ته لېږې، دغه خبره دې د منلو نه ده.

ددې لپاره چې خلک په مصر کې د ډېرو مالیاتو او د محصولاتو د خرابی له املې ناخوښه دي او دومره ډېر عسکر او جنګي ګاډی نه شو برابرولای.

هورم هب وویل، اوس چې نه غواړې ماته دغه پوځ راکړې نو په آتون قسم درکوم چې لږ تر لږه لس جنګي ګاډی او لس ځل لس عسکر راکړه، چې سوریې ته ولاړ شم او هغه شیان وژغورم چې لا د (آمورو) د پاچا لاس ته نه دي ورغلي.

فرعون وویل، زما خدای آتون د وینې تویېدل منع کړي، زه به په سوریې کې ونه

جنګيږم.

زه غوره بولم چې سوريه آزاده او خپلواکه وي، خو په دې شرط چې جنګ ونه شي او له دې وروسته چې سوريه خپلواکه شوه، د سوريې د پاچاهانو يوه اتحاديه جوړه کړه.

موږ به له سوريې سره سوداګري وکړو، ځکه چې سوريه موږ ته اړتيا لري او سريانيان د مصر له غنمو پرته ژوند نه شي کولای.

هورم هب غوسه شوی و، بيا يې هم خپله غوسه کابو کړه او ويې ويل اخناتونه! آيا ته تصور کوې چې د آمورو پاچا له دې وروسته چې سوريه يې ونيوله، يوازې په سوريه به اکتفا وکړي؟

هر مصری نارينه او ماشوم چې وژل کيږي او هر سوري ښار چې د هغه لاس ته ورځي نور هم غښتلی او پياوړی کيږي.

له دې وروسته چې سوريه يې ونيوله، د سينا د ټاټوبي د نيولو فکر به وکړي، موږ به د سينا د مسو له کانه بې برخې شو او د خپلو غشو او نېزو د څوکو د جوړولو لپاره به مس نه لرو.

فرعون وويل، ما يو ځل درته ويلي و، چې د نېزو لرګي تراش کړئ نو تېره به شي، مسي څوکو ته اړتيا نه لري.

ستا دغه خبرې د دې مخه نيسي چې هغه نوې سندره چې د آتون لپاره مې جوړه کړې بشپړه کړم.

هورم هب وويل، اخناتونه له دې وروسته چې د آمورو پاچا د سينا ټاټوبی ونيو، مصر ته به ننوځي او کوز مصر به ونيسي، ځکه چې سوريه د مصر له غنمو پرته ژوند نه شي کولای.

که ته له سورييې څخه ډار ېږې له هاتي وډار شه، ځکه چې نن سبا هاتي د آمورو د پاچا متحد دی، خو زه د خپلو جاسوسانو په وسيله د هاتي له حالاتو خبر شوی يم او پوهېږم چې د هاتي پاچا به په يوازې سر د مصر د نيولو هڅه ونه کړي.

اخناتون لکه چې يو هوښيار کس د ليونې په خبرو پسې خاندي په کړس وخندل او ويې ويل، هورم هبه! له هغې ورځې چې انسان پيدا شوی تر ننه پورې هيڅ دښمن د مصر خاورې ته نه دی ننوتی، ځکه چې مصر د نړۍ تر ټولو شتمن او قوي هېواد دی.

خو د دې لپاره چې ستا ډار کم شي، تا ته وايم چې هاتيان وحشي خلک دي، په غرونو

کې ژوند کوي، خپلې پادې او مالونه پیا یي، دومره ښوزله دي، چې جنګ کولای نه شي او میتاني هېواد چې زمونږ دوست دی ، زمونږ او هاتي ترمنځ حایل دی.

ما د هاتي پاچا ته د حیات یو صلیب لېږلی او د هغه د غوښتنې پر اساس مې لږ سره او سپین زر هم وراستولي دي، چې زما مجسمه پخپل معبد کې ودروي.

هغه چې کله سپینو او سرو ته اړتیا و لري، نو له مایې غواړي او له همدې امله به په مصر حمله ونه کړي.

ما ولیدل چې د هورم هب مخ له غوسې تک سور دی او ممکنه ده نور ونه کړای شي ځان کنټرول کړي.

زه چې د فرعون ډاکټر یم او ددې حالت دوام مې د فرعون په تاوان باله ،فکر مې وکړ، چې ښایی فرعون ناروغ شي.

هورم هب مې له فرعونه لېرې کړ او له دې وروسته، چې د اخناتون له مانې راووتو، هورم هب وویل دغه سړی د نړۍ له حالاتو او ژونده بې خبره دی.

زمونږ ډېر خوار مریان هم د نړۍ د حالاتو په هکله تر ده ډېره پوهه لري، فرعون خیال کوي چې د حیات د صلیب یا د زرو په لېږلو سره د هغو کسانو مخه نیولای شو ، چې د مصر خاورې ته یې سترګې نیولې دي.

فرعون په دې خبر نه دی، چې مصر د دنیا تر ټولو شتمن هېواد دی، له همدې کبله نور غواړي چې مصر ونیسي او د مصر سره ،سپین او غنم د ځان کړي.

عجیبه خو داده چې کله فرعون له ما سره خبرې کوي، له دې سره سره چې پوهېږم تېروتنه کوي، خو بیا یې هم په خبرو خوشحالېږم، ځکه چې هغه د غه خبرې له ډېره صداقته کوي او د درواغو او چل ننبه پکې نه ښکاري.

له هغه مې پوښتنه وکړه اوس څه کوې آیا د افق په ښار کې پاتې کېږې که نه ستنېږي؟

هورم هب وویل که په دې ښار کې پاتې شم او د ورځې له پلوه د فرعون مانې ته ولاړشم او د هغه د درباریانو په شان د غه خبرې واورم نو وېرېږم چې په څو ورځو کې به د نورو درباریانو په شان سینې پیدا کړم او تمه راځخه وکړي چې ماشومانو ته شېدې ورکړم، نو غوره ګڼم چې بیر ته ستون شم.

د هورم هب تر تللو وروسته زه ډېر خپه شوم، ځکه چې پوه شوم د هورم هب لپاره ښه ملګری او د فرعون لپاره یو ښه سلاکار نه یم.

زه باید فرعون ته حقیقت ووایم، چې هغه پخپله غلطی پوه شي.

ما چې هاتي او سوریې ته سفرکړی، د آمورو هېواد پاچا مې لیدلی او دا مې هم لیدلي چې په هاتي کې د جنګ لپاره څه ډول تیاري نیول کېږي.

ما باید فرعون پوه کړی وای چې آمورو او هاتي وېرونکي دښمنان دي او که ورسره مقاومت ونه شي نو مصر به ونیسي.

مالیدل چې زما د خوب ځای نرم دی، اشپز مې له غوښې، هیلیو او نورو چارپایانو څخه تر ټولو ښه خواړه راته برابروي، ښه اسوده ژوند لرم، نو نه مې غوښتل چې خپل ارام ژوند له لاسه ورکړم.

ماله دې سره سره چې د سرو او سپینو د ټولولو فکر نه کاوه، خو د مصر په دربار کې مې له سوکاله ژونده خوند اخیست.

زه پوهېدم چې که فرعون ته حقیقت ووایم، خپه به شي، که څه هم کینه نه لري، خو له ډېره خپګانه به ما له درباره وباسي، چې نور مې مخ ونه ګوري.

بله دا چې فکر مې وکړ، زه ډاکټر یم او زما دنده د نارغیو معالجه ده نه د نورو د سپاهیانو مخنیوی.

کله چې فرعون د خپل پوځي قوماندان یانې هورم هب نظر نه مني نو زه چې یو ډاکټر یم، زما رایه به څه ډول ومني؟

له دې سره سره چې فرعون پوهېږي، هورم هب یو پوځي دی، د هغه خبره یې وانه وریده، نو زما خبره به هم ونه مني او وایي به ته په سیاسي او پوځي چارو نه پوهېږې، نو غوره ده، په هغه کارکې مداخله ونه کړې چې په تا پورې اړه نه لري.

په دې وخت کې د فرعون دویمه لور چې مک تاتون نومېده ناروغه شوه، تبه یې وکړه، ټوخی یې هم درلود او ډنګره شوه.

ما په ډېرې ځیرتیا سره معاینه کړه او پوه شوم چې کومه خاصه ناروغي نه لري، بلکې ناروغي یې د بدن د عمومي کمزورتیا له امله ده او دهغې د غښتلتیا لپاره مې د تقویې محلول ورکړل.

فرعون د مک تاتون په ناروغۍ خپه شو، ځکه چې لونې پرې ګرانې وې او د هغه لومړنۍ او دویمه لور به ډېر ځله په سترو مېلمستیاوو کې له فرعون سره وې.

هرځل چې فرعون غوښتل نورو ته کوم شی ورکړي، په دغو دواړو لونو کې به یې د

یوې په لاس هغه شی ورډالی کاوه.

له دې وروسته چې مک تاتون ناروغه شوه، له هغې سره د فرعون مینه نوره هم زیاته شوه او دا طبیعي چاره ده، ځکه ناروغ اولاد په پلار ډېر ګران وي.

فرعون به په ورځ کې څو ځله له ماڅخه د خپلې ناروغې لور پوښتنه کوله او تل به یې ویل لور به مې مړه شي؟

هغه ته مې ویل، ستا لور کومه خاصه ناروغي نه لري، چې مړه شي د هغې ناروغي د کمزورتیا له امله ده.

فرعون د لور د ناروغۍ له غمه ډنګر شو او ما په دربار کې دوه ناروغان پیدا کړل، یو فرعون او بل د هغه لور.

زما ټول وخت د دغو دوو کسانو په پالنه کې تېرېده، ځکه چې زما لپاره دغه دوه کسان، د مصر تر ټولو ناروغانو او په دې هېواد کې تر ټولو هغو کسانو مهم ول، چې له لورې کړېدل.

له دې کبله چې زما ټول وخت د فرعون او د هغه د لور په معالجې تېرېده، نو اشرافان او درباریان چې به ناروغان شول هغوی مې په دقت نه شوای معاینه کولای.

دوی به ویل سینوهه چې پخوا د مصر تر ټولو تکړه ډاکټر و، اوس کبر جن شوی، له دې کبله چې د فرعون مخصوص ډاکټر دی، فکر کوي چې نور د دې لیاقت نه لري چې دی یې معالجه کړي.

په داسې حال کې چې داسې نه و، او هغه دقت چې ما د فرعون او د هغه د لور په معالجې کې کاوه، د دې مخه یې نیوله چې نور خلک په ځیرتیا سره معاینه کړم او پالنه یې وکړم.

پر دې سربیره زه چاغ شوی وم او د پخوا په شان به چابک نه شوای تللی د سرو ویښتان به مې تویېدل پوهیدم چې ډیر ژر به ګنجی شم د شپې مهال به له ډیرې چاغۍ په خوب کې خوړېدم که څه هم، چې له کوره د فرعون ترمانۍ ډیره لاره نه وه خو په دې لاره کې به هم په روان تخت کې سپریدم.

زه پوهیدم تر هغه وخت چې فصل بدل نه شي د فرعون د لور طبیعت به ښه نه شي او همدا چې نیل مست شو او دافق د ښار هوا د مني له امله سره شوه د مک تاتون طبیعت هم ښه شو او څومره چې نجلۍ تکړه کیدله پلار یې هم ورسره ښه کیده.

کله چې مې وليدل فرعون او د هغه لوړ معالجه شوي ، نو فرعون ته مې وويل له دې کبله چې ته اومک تا تون روغ شوي ياست، زه هم اوس په افق کې خاص کار نه لرم ، مو افقه وکړه، چې طبس ته يو سفر وکړم.

ځکه چې روح مې په طبس کې ، د تمساح لکۍ د ميخانې په مريت او حتي کاپتا پسې خپه شوی دی.

فرعون وويل زه ستا له سفر سره موافق يم، خو تولو هغو کسانو ته زما سلام ورسوه چې په لاره کې د آتون لپاره په کرنې بوخت دي او په بيرته راستنېدا کې د هغو حال ماته راوړه.

دغه ځمکې همغه وې چې له پخواني خدای آمون سره وې، فرعون له آمونه واخيستې او پر هغو کسانو يې ووېشلې چې د کرنې غوښتونکي ول ، ما له فرعون سره خدای پامانې وکړ او په ببړۍ کې د طبس پر لور روان شوم.

***

په لاره کې مې څو ځله د نيل ساحل پر دواړو غاړو کې دمه وکړه، له کليوالو سره به مې خبرې کولې او هېڅ د ستړيا احساس مې نه کاوه، ځکه چې په ببړۍ کې زما ځای تر سايوان لاندې هوسا و.

زما اشپز په بلې ببړۍ کې راته خوندوره ډوډۍ پخوله او له دې کبله چې خلکو زموږ لپاره ډالۍ راوړلې، موږ تل تازه خوراکي توکي درلودل.

هغه سيمې چې زه تري تېريدم داسې ځمکې وې چې پخوا په آمون پورې اړوندې وې.

ما دد غه کتاب په سر کې وويل، له دې کبله چې آمون خدای پر مصر ډېره اوږده موده خدايي کړې وه او د هغه کاهنين بريالي شوي ول چې د مصر ډېره کرنيزه ځمکه د نيل سيند په دواړو غاړو کې واخلي.

د آمون د خدايۍ په وخت کې د مصر ډېرې زراعتي ځمکې يا د آمون د معبد وې او د آمون رعيت به پکې کر کاوه او يا دا چې کروندګرو به ځمکه له آمون څخه اجاره کړه او کر کيله به يې پکې کوله.

په مصر کې زراعتي ځمکه د نيل په دواړو غاړو کې وه او په بله سيمه کې زراعتي ځمکه نه شته، مګر په استثنايي توګه که به په ځينو ځايونو کې چينه موجوده وه، پټې به هم جوړ شوي ول.

فرعون د پخواني خدای ځمکې پر کروندګرو ووېشلې او ډېر شمېر کسان چې

کروندګر نه ول، د پخواني آمون په پټیو کې کروندګر شول او د نیل سیند په دواړو غاړو کې دغه ډول کروندګر لیدل کېدل.

کروندګر ډنګر و کمزوري ول، ښځو به یې د تیو د شېدو له کمي او د خپلو ماشومانو له کمزورتیا شکایت کاوه.

خپل کندوان به یې را وښودل او ویل به یې، وګوره زمونږ د غنمو ځیره څومره کمه ده، بله دا چې پخواني خدای پر مونږ غضب کړی او ښېراوې یې کړې دي.

ما چې غنمو ته وکتل ومې لیدل، چې دا غونډلري او داسې ښکارېدل چې د وینو څاڅکي پر غنمو څڅېدلي وي.

نویو کروندګرو ویل، کله چې مونږ کرکیله پیل کړه، ومو لیدل چې زمونږ غنم د فصلونو تر ټولولو وروسته دغه ډول دي، فکر مو وکړ چې مونږ نه پوهېږو او په کرنې مو سر نه خلاصېږي.

خو وروسته پوه شوو چې پخواني کروندګر هم د محصولاتو له خرابۍ څخه شکایت کوي، نو مونږ پوه شوو چې دغه ځمکې د پخواني خدای آمون دي او آمون مونږ ته ښېراوې کړې دي.

د غنمو د محصولاتو له کمښته پرته داسې نښې نښانې تر سترګو کېږي چې پخوانی خدای پر مونږ غوسه دی او سهار چې کله له خوبه را پاڅېږو پخپلو کروندو کې د پښو پلونه وینو، متوجه کېږو چې تنکي نیالګي یې را مات کړي دي.

د اوبو په څاګانو کې مردار شیان اچول کېږي چې مونږ اوبه ونه څښلی شو، زمونږ د اوبو لښتي د خاورو او شګو په وسیله بندېږي او زمونږ څاروي له ناروغیو مري.

ځینو په داسې حال کې چې فرعون او د هغه خدای ته یې ښېراوې کولې، خپلې ځمکې یې پرېښودې او ښارونو ته ولاړل، چې خپله پخوانۍ دنده پیل کړي.

دوی ویل مونږ ددې لپاره چې تر اوسه د فرعون خدای او د هغه صلیب ته هیله من یو له دې ځایه نه یو تللي، مونږ فکر کوو چې ښایي د فرعون خدای مونږ د پخواني خدای له تاوانونو وژغوري.

مونږ احساس کوو، چې د پخواني خدای ځواک د نوي هغه په پرتله ډېر دی او داسې ورځ به راورسېږي، چې مونږ به له لوږې مړه شو.

یا به مجبور شو چې د نورو په شان دغه سپېرې ځمکې، چې لعنت پرې شوی پرېږدو

اوښار ته ولاړ شو.

په دې سفر کې زه یو ښوونځي ته هم ولاړم.

کله چې ښوونکو زما زرینه غاړکۍ ولیدله او کتل به یې چې د حیات صلیب مې په غاړه کې پروت دی، نو پوهېدل چې زه د دربار یو شخصیت یم، زما به یې ډېر احترام کاوه، خو خپله نا رضایتي به یې هم نه پټوله او ویل به یې:

مورِ د فرعون او د هغه د خدای د رضا لپاره چې نوی خط یې دود کړی، چمتو یو چې ډېر زیار وګالو.

هغه خط چې په نوي خدای ګران دی او وایي چې باید له ماشومالي زده کړای شي ډېر عامیانه او احماقانه خط دی، چې نه کومه ښکلا لري او نه هغه علمونه ښودلای شي چې مورِ زده کړي دي.

له ډوو زرو کلونو راهیسې او د هرمونو د جوړېدا له وخته تر ننه پورې، زمورِ علوم او معارف په پخواني خط لیکل شوي دي.

نن باید هغه ټول شاته پر ېږدو او په زور نوی خط زده کړو، چې ټول سواد ولرو.

په داسې حال کې چې هرمونه په زاړه خط جوړ شول، د پخواني خط په وسیله، مصر د نړۍ ستر ملت شو او د هغه علمونو او معارف ،نړۍ روښانه کړه.

مورِ د دغه خط د روزلو لپاره لوحې او نی نه لرو ، مجبور یو چې په یوه لرګي د شګو پر سر د ماشومانو لپاره د نوي خط بڼې انځور کړو.

د ماشومانو پلار و مور چې نوی خط د نوي خدای بدعت بولي له مورِ څخه ناخوښه دي، په داسې حال کې چې مورِ نه بلکې نوی خدای ګنهګار دی.

له دې کبله چې مېندې او پلرونه له مورِ څخه خوښ نه دي، نو زمورِ اجوره لرې راکوي او د غنمو پیمانه، چې مورِ ته یې راکوي سرونه یې تش وي، هغه د زیتون تېل راکوي چې خراب شوي وي او د اوربشو تروې اوبه راکوي.

یو بل شی چې تر اوسه مورِ ونه کړای شو فرعون او نوی خدای پرې پوه کړو دا دی، چې نوی خط یوازې هغه ماشومان زده کولای شي چې وړتیا ولري.

پخوا هم همداسې و او هغه ماشومان چې بې استعداده ، لیک لوست یې نه شو کولای.

بله دا چې د فرعون خدای وایي چې باید نجونو ته هم لیک لوست وښودلی شي، په داسې حال کې چې نجونو ته لیک لوست هېڅ ګټه نه لري، ځکه چې نجونې د اکثرانې

،انجنیرانې او کاتبانې، نه شي جوړېدای.

ما به کله نا کله له ځینو ډاکټرانو څخه امتحان اخیست او پوهېدم به چې د هغوی معلومات ډېر کم دي.

ان دوی به په پخواني خط هم ښه نه پوهېدل، خو ددې لپاره چې اسوده ژوند وکړي، د حیات صلیب یې منلی و او ځانونه یې د نوي خدای پیروان ښودل.

کروندګر له ښوونکو ډېر ناخوښ ول، ماته یې ویل سینوهه ! ته فرعون ته نژدې یې او هغه ته وایه چې موږ د نویو ښوونځیو له کړاو او تاوانه وژغوري.

ځکه چې ددې ښوونځیو معلمین د نیل سیند له تمساح ګانو ډېر خواړه خوري او په خپټې مینان خلک دي.

هرڅومره غنم ،د زیتون تېل او د اوربشو او به چې ورکو، دوی وایي لږ دي او که د غنمو په خرڅلاو سره یوه اندازه مس تر لاسه کوو له موږ څخه یې اخلي ان زموږ د غوایانو پوستکي راڅخه اخلي او خرڅوي یې، چې شراب پرې واخلي.

موږ د ورځې له پلوه په بیدیا کې کرکیله کوو، دوی مو کورونو ته ورځي او شیان مو لوټوي.

دوی تل غوره او ګران بیه شیان غلا کوي او چې اعتراض کوو چې ولې زموږ شیان پټوئ، وایي ، نوي خدای ویلي چې باید ټول خلک سره مساوي وي.

دوی وایي کله چې یو سړی کوم شی ولري نو دا فرق نه کوي چې خپل یې دی که پردی.

ما دغه شکایت اورېد او د کروندګرو د ستونزو د اواري لپاره مې هېڅ هم نه شو کولای، ځکه چې فرعون ماته نه و ویلي چې د هغوی د ستونزو د اواري لپاره کوم اقدام وکړم.

هغه ویلي ول یوازې زما سلام کروندګرو ته ورسوه.

ما هغوی رټل او ویل به مې، کرنه حوصلې، زیار او له بلاګانو سره مبارزې ته اړتیا لري.

تاسې له ډېرې ټنبلۍ څخه له بلاګانو سره مبارزه نه کوئ، ځکه خو ستاسې د کروندو محصولات کمېږي.

تاسې که د شپې مهال پام وکړئ نو څوک به ستاسې تازه نیالګی مات نه کړي، ستاسې په څاګانو کې به مردار شیان وانه چوي او ستاسې د اوبو لښتي به نه بندوي.

تاسې ددې لپاره نه غواړئ چې ماشومان مو ښوونځیو ته ولاړ شي چې د ښوونکو اجوره نه ورکوی، دغه راز غواړئ چې له خپلو بچیانو څخه په پټیو کې استفاده وکړئ او هغوي کار کولو ته اړکړئ.

که زه د فرعون په شان وای ستاسو په لید و به شرمېدم، ځکه چې تاسې نه غواړئ، له هغو ځمکو استفاده وکړئ، چې فرعون تاسې ته درکړې، په داسې حال کې چې دغه پټې د مصر تر ټولو ښېرازه، ځمکې دي.

پخواني خدای به تل هغه ځمکې نیولې چې تر ټولو ښې وې او اوس دغه ځمکې له تاسې سره دي، خو تاسې له تنبلۍ څخه دغه کروندې بې ګټې کړې دي، څاروي مو وژلي، چې تازه غوښې یې وخورئ او له پوستکو یې ګټه واخلئ.

هغوی به ویل مور نه غوښتل چې زمور ژوند بدل شي، ددې لپاره چې مور ښوزله وو او زمور پلرونو ویلي ول، چې کله انسان ښوزله وي باید د بدلون فکر ونه کړي.

ددې لپاره چې هر انقلاب د ښوزلو په زیان او دشتمنو په ګټه دی او د ژوند تر هر بدلون وروسته شتمن، نور هم شتمن کېږي خو د ښوزلو په کندوانو کې غنم او په منګیو کې یې د زیتون تیلو اندازه ورځ په ورځ کمېږي.

ما داسې ښودل چې په دې خبرو باور نه کوم، خو په باطن او په زړه کې د هغوی خبره تایدوم ،ددې لپاره چې پوهېدم، په ټولنیز ژوند کې هر بدلون د شتمنو په ګټه او د ښوزلو په زیان وي.

ممکنه ده په موقتي توګه ځینې شتمن ښوزله شي، لکه دا چې د آمون د معبد کاهنانو خپلې ځمکې له لاسه ورکړې او ښوزله شول.

خو دغه پېښه هغه زیان و، چې یوازې یوې پرګنې ته رسېږي او بیا هم له یوستر ټولنیز بدلونه وروسته ټولې ګټې وټې د شتمنو په برخه کېږي او ښوزله به همغه راز ښوزله وي یا به نور هم ښوزله کېږي.

فرعون پخوانی خدای له منځه یووړ او د هغه ځمکې یې پر کروندګرو ووېشلې چې د ښوزلو او شتمنو توپیر ختم کړي.

خو نن سبا یو شمېر درباریان ،شتمن او اشرافان او یو شمېر طفیلي کسانو چې ځانونه د آتون پلویان بولي، د پخوانیو کاهنانو ځای نیولی دی.

دوی له دې پرته چې کار وکړي، په آسانه هرڅه تر لاسه کوي، زه هم د هغوی په شان یو

طفیلي شوی سړی یم، ځکه چې ما هم د هغوی په شان ګټور کار نه کاوه.

د آتون پلوي نوي کاهنانؤ، ټول بې سواده ښوونکي او ټول اشرافان چې ځانونه نوي خدای ته معتقد معرفي کوي، داسې طفیلي ژوي او ورږې دي چې د سپیو په وړیو کې وي.

د غه ورږې تل د سپي له وینې څخه تغذیه کېږي، له دې پرته چې کوم کار وکړو، موږ تل د مصر د ملت له وینې استفاده کوو، خو د مصریانو لپاره کومه ګټه نه لرو.

هغه ورږې چې د سپي په بدن کې وي ممکنه ده خیال وکړي، چې له سپي غوره دي او سپي ددې لپاره پنځول شوي، چې هغوی تغذیه کړي یانې اصلي ژوي دوی دي، سپي فرعي ژوي دي.

موږ هم فکر کوو چې اصلي او اوچت موجودات موږ یو او د مصر ملت ددې لپاره پیدا شوی، چې موږ تغذیه کړي، خو همغه ډول چې سپي د ورږو له نه شتونه سوکاله او ارام وي، که د مصر ملت زموږ په شان د طفیلي موجوداتو له شره خلاص شي نو نېکمرغه به شي.

زه په دې سوچ سخت خپه شوم، ګني زه یو طفیلي او مفت خور موجود یم او په دې وخت کې د کروندګرو ټنبلي راته چټي خبره ښکاره شوه.

زموږ بېړۍ د طبس په لاره کې حرکت ته دوام ورکړ، تر دې چې درې ګوني غرونه چې د طبس دایمي ساتوونکي دي راڅرګند شول او د ښار ودانۍ او باغونه ولیدل شول.

له کلونو جلا وطنۍ وروسته د طبس په لیدو ډېر خوشحال شوم، داسې لکه چې سمندر کچ کوونکي له لېرې سیمو، څخه طبس ته راستانه شوي وي، د نیل په سیند کې مې دوه پیمانې شراب په ځان واړول او ځان مې پرې ووینځه.

زموږ بېړۍ د طبس ډبرین بندر ته ورسېده، نو د بندر د ولاړو اوبو او د کټوې د مسالې خوږ بوی، یانې د طبس همېشنی وږم مې احساس کړ.

خپل کور ته چې مخکې د یوه مسګر کور و، ولاړم او هلته مې موجوده ونه ولیده او را په یاد شول چې دغه ونه ما اېښې وه.

خو دغه کور ماته کوچنی ښکاره شو، ځکه چې زه د افق په ښار کې په داسې کور کې اوسېدم چې یوې مانۍ ته ورته و، او له همدې امله د پخواني کور په لیدو خوشحال نه شوم.

په دې وخت کې پوه شوم او وشرمېدم چې فاسد شوی یم، ځکه تر هغه وخته چې څوک فاسد شوی نه وي، پخوانی ساده ژوند، چې له هاندو هڅې، فعالیت او انسان دوستۍ سره یو ځای وو، هغه ته سپک او وړوکی نه ښکاري.

کله چې د کار او له بېوزلو سره د مرستې او لاس نیوي مرکز دانسان له نظره ډېر وړوکی ښکاره شي، دلیل یې دا وي چې شتمني او تجملاتو د هغه روح تیاره کړی او د عاطفې سرچینه یې ور وچه کړي.

زما مریی کاپتا په کور کې نه و، خو بوډۍ نوکره موتي موجوده وه، چې زه یې ولیدم ویې ویل، دغه ورځ بختوره ده چې بادار مې پکې راستون شو.

خو په دې پوه شه چې زه ستا د راتلو په تمه نه وم، ځکه مې ستا کوټه نه ده منظمه کړې او کالي مې نه دې وینځلي.

نارینه په ټولو ځایونو کې یوشان دي، ناڅاپه ځي، او کله چې څوک د هغوی د ستنېدا په انتظار کې نه وې بیرته به راستانه شي.

ومې ویل موتي له دې کبله چې کور زما د هر کلي لپاره چمتو نه دی، زه به تر هغه په بیړۍ کې واړوم چې زما کور چمتو شي.

ایا کاپتا ګورې او دهغه له وضعې خبره یې؟

موتي وویل، کاپتا کله نا کله خو ډېر لږ دې کور ته راځي.

هغه نن سبا ډېر شتمن شوی دی او کله چې له ما سره خبرې کوي پوهوي مې چې له ماسره ډېر تو پیر لري.

که ته غواړې هغه وګورې نو د تمساح لکۍ میخانې ته ولا ړشه...

زه د تمساح لکۍ میخانې پر لور روان شوم، مریت زما لور ته راغله ګورم چې چاغه شوې ده، خو ښکلا یې لا هم پر خپل ځای وه.

له دې کبله چې ما ګران بیه جامې اغوستې وې او زرینه غاړګۍ او د حیات صلیب مې په غاړه کې و، او ساختګي وېښتان مې درلودل نو مریت ونه پېژندم، ویې ویل، ایا تا په میخانه کې د ځان لپاره ځای نیولی دی، ځکه چې که ځای دې نه وي اجاره کړی، زه دې دلته هر کلی نه شم کولی.

ومې ویل: مریت! زه دا حق درکوم چې ما ونه پېژنې، ځکه کله چې یوه ښځه ډېره موده له یوه سړي لېري وي او په دې موده کې یې ډېر سړي په غیږه کې نیولي وي، نو هغه

لومړی سړی به هېر کړي.

خو زه له سفره راستون شوی یم او یو جام یخو شرابو ته اړتیا لرم، یو څوکۍ هم راوړه چې پرې کېنم، بیا یو جام شراب را باند وځښنه.

مریت له حیرانۍ نارې کړې سینوهه ! دا ته یې ....بختوره ده دغه ورځ چې ته یې دلته راستون کړې.

مریت په بیړه چوکۍ راوړه او زه یې کېنولم، پخپله زما په مخکې ودرېده، ځیر ځیر یې راته کتل ویې ویل، سینوهه ! ته چاغ شوی یې او ستا سترګې د پخوا په شان ځلا نه لري، خو اوس پکې د کرارۍ او خوښۍ ننښې لیدل کېږي.

ته اوس هغه سړي ته ورته یې چې له ژوندہ یې هرڅه غوښتي وي، هغه یې ترلاسه کړي وي او ځان بل شي ته محتاج نه ګڼې.

بیا یې زما له سره ساختګي وېښتان لېرې کړل او پر سر یې لاس راتېر کړ ویې ویل، سینوهه ! اوس د ځوانو او ښکلو ښځو په شان وېښتان نه لرې، او زه دغه ګنجی سر د نورو سړیو ترګنو وېښتانو ډېر خوښوم، اوس به زه درته شراب راوړم.

ما ورته وویل مریت ! ماته د تمساح لکۍ شراب مه راوړه، ځکه چې نه مې معده دغه شراب زغملای شي او نه مې سر.

مریت پر مخ لاس راتېر کړ او ویې ویل سینوهه ! ایا زه ډېره زړه او چاغه شوې یم، چې ته کله ماته را ورسېدې، د معدې او سر فکر کوې.

ځکه کله چې پر یو سړي کومه ښځه ګرانه وي، نه د معدې فکر کوي او نه د سر فکر ورسره وي، خو کله چې مینه له منځه ځي، په دې وخت کې سړی له خوړو او شرابو شکایت کوي.

په دغه وخت کې وایي دغه خواړه خوندور نه دي، یا داچې درانه دي او هغه شراب زما معده په تکلیفوي او سر درد پیدا کوي.

ومې خندل مې ویل مریت ! داخبره ومنه چې زه هغه پخوانی ځوان سړی نه یم او د عمر تېریدا پر یوه بوډا سړي بدل کړی یم.

د سر وېښتان مې توی شوي دي، ډېر ژر به مې غاښونه هم ولوېږي او باید ساختګي غاښونه کېږدم او بله داچې د یوه بوډا معده د یوه ځوان له معدې سره توپیر لري.

مریت وویل، ته بوډا نه یې ځکه کله چې مې ولیدې زړه مې وغوښتل له تا سره تفریح

وکړم او که بوډا وای زه به درته لېوالە شوې نه وم.

له یوې ښځې پرته بل هېڅوک د یوه سړي په ځوانۍ او بوډاتوب ښه نه پوهېږي، کله چې یوې ښځې یو سړی ولید او له سره او سپینو پرته یې له هغه سره ساعت تیري ته زړه وشو، نو دا په دې مانا ده چې هغه سړی ځوان دی او په دې اړه د ښځو سلیقه تېروتنه نه کوي.

خو اوس دا راته ووایه چې د تمساح لکۍ درته راوړم که نور شراب؟

ما لکه چې هغې ښځې ته وویل په سر کې مې نه غوښتل د تمساح لکۍ شراب وخورم، خو وروسته مې ورته وویل د تمساح لکۍ راوړه، ځکه له یوې مودې راهیسې له تا لېرې وم، بیا غواړم پخوانی تاندوالی او شوق په ځان کې ژوندی کړم.

مریت ولاړه او د تمساح لکۍ یو جام شراب یې راوړل، زما په لاس کې یې کېښود ل او ما پر سر واړول.

که څه هم ستونی مې وسوځېد او ستړګې مې له اوښکو ډکې شوې خو څو شېبې وروسته مې ځان دومره تاند احساس کړ، چې د مریت په لاس کې مې لاس کېښود او ومې ویل، مریت! تا سمه خبره کوله.

زه لا بوډا شوی نه یم، ځکه زما زړه ځوان دی او چې ته مې ولیدې احساس مې وکړ، چې د پخوا په شان ستا غوښتونکی یم.

باید تا ته ووایم چې زه به دې هېڅکله هېره نکړم، په دې کلونو کې چې له تا لېرې وم هر ځل چې مې توتکۍ لیدلې؛ چې د طبس پر لور الوځي هغوی ته مې ویل چې مریت ته زما سلامونه ورسوئ.

مریت وویل، سینوهه! زه هم تل ستا په فکر کې وم او هر ځل چې کوم سړی زما په څنګ کې ویدېده او خپل لاس یې زما پر لاس اېښود، ما به ستا په هکله فکر کاوه او غمجنه به شوم.

دا ځکه چې پوهېدم له هېڅ سړي سره ساعت تېري او تفریح هومره خوند نه لري لکه له تا سره.

کله به مې له ځان سره ویل، چې زه دې هېره کړې یم، ځکه چې د افق په بل کې د فرعون په مانۍ کې ډېرې ښکلې ښځې شته او تا له هغوی سره تفریح کولای شوه.

ومې ویل مریت! سمه ده چې د فرعون په مانۍ کې ډېرې ښکلې ښځې شته، خو ته زما یوازېنۍ ملګرې یې او له طبسه چې وتلی یم هېڅ یوه ښځه مې نه ده ملګرې کړې.

مريت وويل کله چې کاپتا فرصت پيدا کاوه او په ميخانې کې کښاست ما او هغه به ستا په هکله خبرې کولې.

کاپتا ستا ښېګڼې بيانولې ويل به يې، ساده زړی سړی يې، که په لېرې پرتو هېوادونو کې هغه له تاسره نه و، او ته يې له خطرونه وې ژغورلی، نو وژل شوی به وې.

زه د تمساح لکی تودوخې ډېر هيجاني او مست کړی وم و مې ويل آه.... زما پخوانی او وفاداره نوکر کاپتا چيرته دی چې زه يې په غيږ کې ونيسم، ځکه له دې سره سره چې اوس زما په شان د يوه سړي لپاره د پخواني مريي په غيږ کې نيول غوره کار نه دی خو بيا هم هغه پر ماګران دی.

مريت وويل، کاپتا د ورځې له پلوه ميخانې ته نه راځي، ځکه چې د ورځې له پلوه خپل وخت د غنمو په بازار او هغو ميخانو کې تېروي چې د سترو معاملو مرکزونه دي.

اوس که تا وليد حيران به شې، ځکه چې کاپتا دا ببخي هېره کړې چې پخوا يو مريی و.

نن ورته ځان يو حقيقي بادار او شتمن ښکاري.

زه چې د تمساح لکی له ځنبلو وروسته هيجاني شوی وم مريت وويل غواړې ولاړ شو او په ښار کې لږ وګرځو چې باد درباندې ولګېږي او دغه راز وګورې چې په طبس کې ستا په نه شتون کې کوم بدلونونه راغلي دي.

ومې ويل هو ...چمتو يم چې له تاسره چکر ته ولاړ شم، ځکه چې له تا سره چکر وهل ډېر خوند لري.

مريت ولاړه او مخ يې سينګار کړ، د زړو غاړکی يې هم په غاړه کړه چې راستنه شوه ډېره ښکلې شوې وه، روح ښېونکي عطر يې پر ځان شيندلي ول او دا داسې عطر دي، چې يوازې په طبس کې پيدا کېږي.

روان تخت يې راوست زه او مريت پکې سپاره او روان شو، چې د آمون پخواني معبد ته نژدې د قوچانو واټ ته ورسېدو ما وليدل، چې د مريت د خبرو اپوټه طبس هېڅ بدل شوی نه دی.

د پخواني جنګ ورانی، همغه راز څرګندې دي او چا نه دي جوړې کړې.

يوازې په څو برخو کې د پخوانيو نړېدلو ودانيو پر ځای نوې ودانی جوړېږي.

کله چې د آمون پخواني معبد ته ورسېدو، په حيرانی سره مې وليدل چې کارغان لا هم هلته الوت کوي، ځکه چې سپېرو مرغانو له کورنې جنګه وروسته لا کډه نه وه کړې او

عادت یې کړی و، چې د پخواني معبد له پاسه والوزي.
زه او مریت له روان تخته راکوز شوو، ومو لیدل چې په معبد کې ګنه ګونه نشته، یوازې، د دارالحیات په مخکې او د مرګ د کور په مخکې یو څو تنه ښوري.
زه پوهېدم چې دارالحیات او د مرګ کور لا هم د آمون په پخواني معبد کې دي، ځکه چې بل ځای ته د دغو دواړو موسسو انتقال ډېر سخت دی او لګښت یې هم ډېر وي.
مریت راته وویل، له دې سره سره چې دارالحیات شته، خو فرعون ورته پام نه کوي، ځکه یې تپر برم نه دی پاتې.
ډېر ډاکټران چې تل به په دارالحیات کې ول، له هغه ځایه تللي او په ښار کې یې کورونه جوړ کړي دي.
د آمون ستر باغونه د بې پامۍ له امله وچ شوي ول، او ځینې پخوانۍ ونې یې چپه کړې وې.
کله چې ما ولیدل، د غه معبد چې یو وخت د نړۍ ستر علمي مرکز و، په دې ډول دی، نو ډېر خواشینی شوم.
ما د ځوانۍ عمر په دې معبد یا نې دارالحیات کې تېر کړی و، او تصور کوم هر څوک هغه ځای چې ځواني یې پکې تېره کړې وي، په بوډا توب کې وران وویني خواشینی کېږي.
مجسمې چپه شوې او پر د ېوالونو د آمون نوم پاک شوی و.
کله چې دارالحیات ته نژدې شوم، هلته داسې کسان ول چې په غوسې یې ماته کتل.
مریت وویل سینوهه! د غه د حیات صلیب له غاړې لېرې کړه او یا یې پټ کړه، ځکه کله چې د غه کسان ستا صلیب ګوري فکر کوي چې ته د آتون پلوی یې او ممکنه ده په ډېرو دې وولي او یا دې په چړې ووژني.
مریت سمه خبره کوله، خلک زما د صلیب په لیدو غوسه شوي ول، په تېره بیا هغه کاهن چې د پخوانیو کاهنانو په شان یې سپینې جامې اغوستې وې، سر یې خرېیلی او په تبلو غوړ کړی و او هلته ګرځېد.
فرعون بندیز لګولی و، چې د پخواني خدای کاهنان باید سپینې جامې وانه غوندي، سرونه ونه خرېي او تیل پرې ونه موښي.
د غه راز دوی د آمون معبد ته هم نه شي تللی، خو د غه کاهن په ستایوونکي جرائت د پخواني خدای د کاهنانو په جامو کې د خلکو په منځ کې ګرځېد.

کله چې به د خلکو په منځ کې تېرېده، خلکو به ورته لاره پرانسته او رکوع به یې ورته کوله

زه متوجه شوم چې که دغه کاهن زما صلیب وګوري او اشاره وکړي چې خلک ما ووژني، نو بې له ځنډه به زما وینه وبهوي، ان که په دې هم پوه شي چې زه د فرعون خاص ډاکټر یم.

ځکه چې په مصر کې یوازې یو کس سپېځلی او د خدای زوی دی، هغه هم فرعون دی.

له همدې امله خلک هېڅکله یو فرعون نه وژني، خو شا و خوا کسان عادي خلک ورته ښکاري او وژل یې هم ورته اهمیت نه لري.

ما خپل لاس د حیات پر صلیب چې په غاړه مې و، کېښود چې خلک یې ونه ګوري او له مریت سره یو ځای له دارالحیات څخه لېرې شوم.

د معبد دېوال ته چې ور نژدې شوم، هلته مې ولیدل چې یو کیسه خوان سړی نکل کوي او یو شمېر کسان پرې راټول دي چې ځینې ناست او ځینې ولاړ ول.

څوک چې نه وېرېدل چې جامې او لنګ یې چټل نه شي پرلتی یې وهلې وې، پر ځمکه ناست ول او د کیسه خوان نکل یې اورېده او چا چې نه غوښتل جامې یې خیرنې شي ولاړ ول، د هغه نکل یې اورېد.

د نکل ویونکي کیسه ماته نوې ښکاره شوه، له دې سره سره چې په ماشومتوب کې مور راته د مصر ټولې کیسې کړې وې، خو ما تر دې ورځې پورې د دغه کیسه نه وه اور بدلې.

د دغه کیسه په لنډه توګه داسې وه: پخوا یوه توزپوستې کوډګره چې له (ست) څخه یې الهام اخیست (په پخواني مصر کې ست په ورپسې پیړیو کې د شیطان معادل و) له خپلې خېټې یو جعلي فرعون وزېږاوه او دغه فرعون له دې وروسته چې پاچا شو، د ست پیروي یې پیل کړه.

ست چې به هر څه ورته ویل هغه به یې ترسره کول او د (ست) د حکم پر اساس یې د مصر د خدای مجسمې رنګې کړې.

بیا خدای د مصر په ملت عذاب نازل کړ، د مصر په کروندو کې غنم نه شنه کېدل او که به شنه شول نو خراب به ول.

د نیل سیند مستو څپو ددې پر ځای چې پتې ښیراز کړي، د خلکو کورونه به یې ورړل او هر کال به ملخانو د مصر د کروندو غله دانه خوړله او په لښتیو کې به اوبو د وینو رنګ

پیدا کاوه.

له دې سره چې فرعون د (ست) د حکم پر اساس د مصر خدای را پرځولی و، د مصر خلکو خپله عقیده نه وه بایللې او په پخواني خدای یې عقیده درلوده.

له همدې امله د فرعون خدای په خواری او بدبختۍ کې مړ شو او هغه تورپوستې ښځه هم مړه شوه چې دغه جعلي فرعون یې زېږولی و چې له دې سره پخوانی خدای بیرته راستون شو.

ده د فرعون او دهغه د پیروانو ټولې کړندې، سره او سپین زر پر خپلو هغو پیروانو ووېشل چې هغه ته وفادار پاتې ول.

دغه کیسه ډېره خوږه وه، کله چې خلک پوه شول پخوانی خدای راستون شو خپلو پیروانو ته یې انعام ورکړ، نو داسې خوشحاله شول چې توپونه یې وهل او نارې سورې یې پیل کړې.

کیسه ویونکي ته یې د مسو هومره حلقې ورکړې چې هغه مجبور شو خپلې کړۍ په یو توکر کې تاوکړي او له ځان سره یې یوسي.

کله چې خلک تیت و پرک شول موږ هم نیت وکړ، چې ستانه شو.

ما مریت ته وویل دغه کیسه ډېره په زړه پورې وه، خو عجیبه داده چې له اوسنیو حالاتو سره برابره ده.

زه حیران یم، چې دغه کیسه ویونکي څرنګه جرئت وکړ چې دغه کیسه ووایي.

مریت وویل دغه د دروغو نکل نه دی او نه یې دغه کیسه له خپلې خپټې ویلې، بلکې د آمون د پخواني معبد کاهنانو په هغو کتابونو کې موندلې، چې له ننه کابو زر کاله مخکې لیکل شوي دي.

که د فرعون مامورین وغواړي، چې د هغه مخه ونیسي، نو کیسه ویونکی به ورته ووایي چې دغه کیسه په کتابونو کې لیکل شوې حقیقت لري او هېڅوک هغه د دروغو ویلو په جرم نه شي نیولی.

ومې ویل، زه هورم هب پېژنم، چې په مصر کې د نظم د ساتلو د مامورینو مشر دی او پوهېږم چې هغه ډېر سخت سړی دی او په خدایانو هم عقیده نه لري، خو د فرعون امر په سمه توګه اجراکوي. مریت وویل، هورم هب چې هر څومره سخت ګیره وي، د یو کیسه ویونکي مخه نه شي نیولای، مګر دا چې کیسه ویونکی دروغ ووایي او اوس خو دغه

کیسه ویوونکي درواغ نه دي ویلي، هرڅه چې یې ویلي له کتابه یې ویلي دي.

خو خلک یوازې دغه کیسې نه اوري بلکې د دغو غیب ویلو په هکله هم یو بل ته کیسې کوي.

که ته د طبس په واټونو کې وګرځي، نو و به وینې چې کله دوه ښاریان له یوه بله سره خبرې کوي، نو همدغه غیبي خبرې کوي.

د مصر حالات هم دغه غیب ویل تایدوي، ځکه چې د غنمو بیه لوړیږي، د مالیاتو د ترلاسه کولو مامورین لا له مخکې ډېر خلک ځوروي او په ډېرو سیمو کې پر کروندو لعنت شوی دی، خراب غنم ترې شنه کېږي، کروندګر نه دغه غنم خوړلای شي او نه یې خرڅولای شي.

په همدې خبرو خبرو کې، زه او مریت د تمساح لکۍ میخانې ته ورسېدو او میخانې ته له رسېدو نیم ساعت نه و، تېر شوی چې څراغونه یې ولګول او د څراغونو له روښانه کولو وروسته کاپتا هم میخانې ته ننوت.

خو کاپتا چاغ شوی و، کله چې یې غوښتل میخانې ته ننوځي په یوې اوږې له دروازې ننوت، ځکه چې د هغه لویه خټه د میخانې په دروازې کې نه ځایېدله.

مخ یې د سپورمۍ په شان ګرد ښکارېده، پخپلې رندې سترګې یې یوه توته سره زر او پر سر یې شنه ساختګي ویښتان ایښي ول، په غاړه او لاسونو کې یې غاړکۍ او بنګړي ول.

کاپتا د طبس د خانانو او شتمنو په شان جامې اغوستې وې، د هغه چا په شان یې ګامونه اخیستل چې پخپل لوړاوي یې باور وي.

خو کله چې یې زه ولیدم له خوشحالۍ یې چیغې کړې او ویې ویل، بختوره ده، دغه ورځ چې زه پکې خپل ارباب وینم.

بیا یې زړه غوښتل چې رکوع وکړي، خو له دې کبله چې خټه یې لویه وه، لاسونه یې زنګونو ته نه رسېدل، ددې پرځای پر ځمکه کښناست، زما پښې یې ونیولې او ویې ژړل.

ما له ځمکې را پورته کړ او په غېږ کې مې ونیو، خپله پوزه مې د هغه پر ولیو او مخ کښېنودله او هغه هم خپله پوزه زما پر مخ او ولیو کښېنودله، د میخانې مشتریانو ته یې په خطاب کې وویل، نن د خوشحالۍ ورځ ده، له همدې امله هر مشتري ته چې اوس په میخانه کې دی، یو جام شراب وړیا ورکوم، خو د دویم جام باید بیه ورکړي.

وروسته کاپتا له ځان سره یوې خصوصي کوټې ته بوتلم، مریت ته یې ویل، ته زما له بادار سره اوسه، ځکه چې پر هغه ګرانه یې او که له ترې لېرې شې خپه به شې.

مریت زما او کاپتا تر څنګ کېناسته.

کاپتا امر وکړ چې موږ ته سرې کړې هیلې راوړي او له کلونو وروسته ما د طبس سره کړې هیلۍ وخوړه چې په هېڅ ځای کې داسې خوندوره ډوډۍ نه پخېږي.

له ډوډۍ وروسته، کاپتا وویل، زما ګرانه باداره! زه پوهېږم چې ټول هغه لیکونه او حسابونه چې په دې څو کلونو کې مې تا ته درلېږلي د افق په ښار کې تا ته رسېدلي دي.

ته د خپلو کارونو په څرنګوالي خبر یې او اړتیا نشته، چې زه د کارونو پر څرنګوالي او پخوانیو حسابونو باندې درسره خبرې وکړم، خو هیله کوم اجازه راکړې د نن شپې، دغه ډوډۍ او هغه شراب چې مشتریانو ته مې ورکړي ستا په کاته کې ولیکم.

ما د مالیاتو په ور کولو کې، ستا لپاره بچت کړی او د مالیاتو د ترلاسه کولو مامورین مې غولولي او د نن شپې لګښت ستا لپاره اهمیت نه لري.

زه پوهېدم چې کاپتا په فطري توګه کنجوس دی، نو څه مې ونه ویل.

کاپتا وویل، ایا زما له لیکونو او په تېره بیا زما له حساب کتابه چې تا ته در رسېدل خوشحاله شوې؟

ومې ویل، کاپتا! ما ستا لیکونه او حساب، کتاب ترلاسه کړی، خو پر حسابونو مې سر خلاص نه شو، ځکه چې دومره شمېرنې یې درلودې چې سړی ګنکس کوي او ما چې به حسابونو ته ځغلنده کتنه هم کوله سربداله کېدم.

کاپتا چې شراب یې څښلي ول، وخندل، مریت هم ورسره په خندا شوه، خو کله چې کاپتا خندا بس کړه ویې ویل، زما ګرانه باداره! زه خوشحاله شوم چې ګورم ته د پخوا په شان ساده یې او پر جدي او اساسي کارونو دې سر نه خلاصېږي.

له دې سره سره چې نه غواړم تا له سرکوزي سره پرتله کړم، خو لا هم د هغه سر کوزي په شان یې چې د سرو زرو غاړکۍ یې مخکې کېږدي خو څنګه چې سرکوزی نه پوهېږي په هغې غاړکۍ څه وکړي؟ ته هم له دې غاړکۍ څخه د استفادې په چل نه پوهېږې.

زما ګرانه باداره! ته باید د مصر له خدایانو راضي شې او د هغوی شکر پر ځای کړې چې زما په شان یو نوکر یې در په برخه کړ، ځکه چې که یو غل نوکر در په برخه شوی وای نو په ډېره لنډه موده کې به یې په تورو خاورو کېنولی وې، په داسې حال کې چې ما شتمن

کړی یې.

ومې ویل کاپتا! فکر کوم اړتیا نشته چې د مصر له خدایانو راضي واوسم، ځکه دا زه وم چې ته مې انتخاب کړې.

ایا په یاد دې دي، چې کله مې رانیولې، ته یې د مرییانو د پلورلو په چوک کې په یوې ستنې پورې تړلی وې او تا له هغه ځایه پر تېرېدونکو ښځو ملنډې وهلې.

له هغوی سره دې بدې ټوکې کولې، له خلکو دې د اوربشو اوبه غوښتې، خو چا نه درکولې.

له دې کبله چې یوه سترګه دې درلوده او ډنګروې، هېڅا تا ته توجه نه کوله، چې ودې پېرې، خو کله چې زه د مرییانو د پېرلو بازار ته ننوتم ته مې رانیولې، ځکه چې په هغه وخت کې یو ځوان او ښوزله ډاکټر وم او ګران بیه مریی مې نه شواخیستلای.

کاپتا چې زما خبرې واوریدې، خپه شو ځېره یې ګونځې شوه، ویې ویل، زما باداره ښه نه ده چې پخوانی خاطرې در په زړه کړې، ځکه چې دغه خاطرې ما خپه کوي، زما حیثیت ته تاوان رسوي او بله ګټه نه لري.

خو ستا د شتمنۍ په هکله باید ووایم چې د مالیاتو د ترلاسه کولو د مامورینو له مزاحمتونو سره سره ماشتمن کړی یې او دوه سریاني کاتبان مې ګمارلي، چې د مالیې لپاره ستا شتمنۍ حساب کړي.

سریاني مامورین مې له دې کبله ګمارلي، چې لومړی خو مالیه پر هغوی ډېر باور لري او دویمه خبره دا ده چې د یوه سریاني کاتب پر حساب د مالیاتو د مامورینو سر نه خلاصېږي او حتي (ست) هم د سریاني کاتبانو په حسابونو نه پوهېږي، ان که ستا د پخواني ملګري هورم هب ټول ملګري هم له هغوی سره مرسته وکړي.

رښتیا اوس چې د هورم هب خبره یاده شوه، باید ووایم چې ستا له سپارښتنې سره سم مې یوه اندازه سره او سپین هغه ته پور ورکړل او بیا هم ستا د سپارښتنې پر اساس مې د دغه پور د ترلاسه کولو لپاره ټینګار ونه کړ، ځکه چې پوهېدم که ټینګار وکړم له هغه سره ستا ملګرتیا خرابېږي.

پوهېږم ته داسې سړی یې چې پخپلې شتمنۍ نه یې خبر، خو باید درته ووایم، چې زما د خدماتو او زحمتونو له امله ته اوس د مصر یو لوی شتمن یې او ستا شتمنې سره او سپین زر نه دي، بلکې حقیقي شتمني لري.

سره او سپین د وخت په تېرېدا سره ممکنه ده، خپل ارزښت له لاسه ورکړي، خو ځمکه ،مالونه، کور، بېړۍ او مریان هېڅکله خپل ارزښت نه بایلي.

څومره چې د سرو او سپینو ارزښت کمېږي، د ځمکو ،کورونو بېړیو او مرییانو ارزښت هومره زیاتېږي.

زه پوهېږم چې ته د خپلې شتمنۍ په اندازې نه یې خبر، ځکه چې ما ستا د کروندو او کورونو یوه برخه د خپلو نوکرانو او کاتبانو په نوم کړې ده او لامل یې دا دی چې د مالیاتو له مامورینو ستا د شمتنۍ یوه برخه پټه پاتې شي.

هغه مالیات چې فرعون لګولي دي، پر شتمنو فشار زیاتوي، بېوزلي باید په پېنځو برخو کې یوه برخه د مالیې په توګه ورکړي او شتمن باید په دریو کې یوه برخه شتمني د مالیې په توګه ورکړي.

که دچا محصول ډېر زیات وي نیمایي یې تر اخلي.

د سوریې له لاسه تللو او دغو درنو مالیاتو، مصر بېوزله کړی، خو مصر چې څومره بېوزله شي، شتمن نور هم بډایه کېږي او بېوزلي نور هم بېوزله کېږي او دا د هغو هېوادونو ځانګړتیا ده، چې له بېوزلۍ سره مخامخېږي.

خو ته سینوهه ! اوس په شتمنو کې راځې او ورځ په ورځ دې شتمني زیاتېږي، باید درته ووایم، چې ددې شتمنۍ یوه برخه د غنمو د احتکار له امله ستا په برخه شوې ده.

کاپتا ،یو غوړپ شراب وځښل او ویې ویل:

زما باداره ! په هغو هېوادونو کې چې د ورانۍ پر لور ځي، نو ځینې کروندې پکې شاړې پاتې کېږي، همدغه ډول اوس په مصر کې د کروندو یوه برخه شاړه پاتې ده، نو د غنمو بیه لوړېږي. زه ډېر ژر په دې خبرې پوه شوم او متوجه شوم چې په غنمو کې هېڅکله څوک تاوان نه کوي، ځکه چې هر کال د تېر هغه په پرتله ګرانېږي.

له همدې امله د غنمو په اخیستو پسې شوم او له هر کال وروسته مې غنم په لوړه بیه خرڅول.

اوس پوه شوی یم، چې په بل کال کې د غنمو خرڅول تېروتنه ده، نو باید غنم احتکار کړو، ځکه چې هره میاشت د تېرې هغې په پرتله د غنمو بیه لوړېږي.

څوک چې نن خپل غنم خرڅوي که هر څومره یې ګران خرڅ کړي، بیا به هم خپه وي، ځکه چې سبا به تر نن هم غنم ډېر ګران وي.

له همدې امله چې هرځومره کېدای شي، زه غنم اخلم او اوس ستا ډیپوګانې له غلې ډکې دي، خو هغه به خرڅې نه کړم، ځکه چې پوهېږم بیا به هم د غنمو بیه لوړه شي.

کاپتا زما او مریت لپاره شراب واچول او ویې ویل، زه د فرعون ډېره مننه کوم او له خدایانو غواړم، چې هغه ته سل ځله، سل کاله عمر ورکړي.

ځکه ځومره چې فرعون ډېر عمر وکړي، خلک نور هم بېوزله کېږي او ځومره چې خلک بېوزله شي هومره به مجبور شي، چې خپلې ښځې، ځمکې، زامن او نجونې د ځو پیسو غنمو لپاره خرڅ کړي.

په دې ډول به مورږ په وړیا توګه د خلکو ځمکې ونیسو او د هغوی زامن، لوڼې او ښځې به وینځې او مریيان کړو.

کاپتا چې دې خبرو خوند ورکاوه، وویل، تل دې وي فرعون او د هغه خدای آتون، چې شتمن میاشت په میاشت شتمن کوي او بېوزله له یوه فصله بل ته نور هم بېوزله کوي.

مورږ ته وخت راکوي، چې د مصر ټولې ځمکې، باغونه او کورونه واخلو، نارینه او ښځې خپل مریان او وینځې کړو.

اې باداره! ته دغه تصور ونه کړې، چې زه به نن سبا له تا څخه د پخوا په پرتله ډېره غلا کوم.

له تا دغه خبره نه پټوم چې کله کله زه له دې کبله خواشینی کېږم چې ولې دومره صادق یم او که ما ښځه او اولادونه درلودای، نو حتماً به یې ملامتولم چې ولې ستا له شتمنۍ څخه ډېره غلا نه کوم.

ځکه چې اې لویه باداره! اواې ستر سینوهه! لا تراوسه د مصر خدایانو ستا په شان بل ساده بادرانه دې پیدا کړی، خدایانو ته ددې لپاره پیدا کړی یې چې انسان در څخه غلا وکړي.

ما او مریت د کاپتا خبرو ته خندل او کاپتا وویل، زما باداره! هغه شتمني چې ته یې نن لرې له مالیاتو او ځینو متفرقه خرڅونو پرته سوچه ګټه لري.

متفرقه او تیت و پرک خرچې هغه رشوتونه دي، چې ما د مالیاتو د ترلاسه کولو مامورینو ته ورکړي دي، چې له تا سره مرسته وکړي ځینې نور تیت و پرک لګښتونه هغه شراب دي، چې ما د مالیاتو د ترلاسه کولو په مامورینو ځښلي دي، ځکه کله چې غواړې د مصري کاتبینو حسابونه وګورې، نو سرونه یې ور ګرم کړه چې سترګې یې حسابونه نه

ونه کتلای شي.

کاپتا خپلو خبرو ته دوام ورکړ:

ته نه پوهېږې چې د مالياتو دغه مامورين، که ډېر شراب هم و خوري بيا هم نه نشه کېږي او سترګې يې نه تياره کېږي.

په تيت و پرک لګښت کې هغه غنم هم راځي، چې زه يې بېوزلو او هغو کسانو ته ورکوم چې پوهېږم، هر چېرته چې ځي نو په چاپسې خبرې کوي.

ددې لپاره چې ستا صفت او ستاينه وکړي او ووايي، چې سينوهه خپل ټول غنم ولس ته ببنې، دغه کار اړين دی او دا د شتمن کېدا يو چل دی.

يو شتمن هر کال، سلګونو کورنۍ له منځه وړي او د هغوی ځمکې نيسي، نارينه او ښځې مريیان او وينځې جوړوي، د غنمو او نورو غلو، دا نو په احتکار سره بيې لوړوي او سلګونه کسان له لوږې وژني او په بدل کې يې خپلې کوټې له سرو او سپينو ډکوي.

دوی د ددې ټولې ګټې په بدل کې يو موټی غنم يا هم لږ سره او سپين زر څو تنو بېوزلو ته ورکړي، او هغوی چې هر ځای ته ځي بيا نو ووايي چې دغه شتمن خپل هرڅه بېوزلو ته ورکوي، شپه او ورځ د بېوزلو د سوکالۍ لپاره کار و زيار کوي.

ددې چل ګټه په دې کې ده، چې لومړی بېوزلي يا هغه کسان چې زما له لاسه بېوزله، مريان او وينځې شوي او شتمن کسان دواړه له تاسره رخه او بخيلي کوي چې ولې شتمن شوی يې؟

دويمه دا چې کله د مصر حالت خراب شي او د آتون خدای له منځه ولاړ شي، نو څوک دا لټه نه کوي، چې ستا د غنمو او غلو ګودامونه وسوځوي او ستا کورونه ورانکړي، يا تا ووژني، ځکه چې خلک تا يو زړه سواند او مهربان کس بولي.

له دې وروسته چې کاپتا خپلې خبرې خلاصې کړې، لاسونه يې پر ټټر کېښودل، داسې ښکارېدل چې زما د ستاينې په تمه دی.

ما وويل کاپتا! نو په دې ډول زه پخپلو ګودامونو کې پريمانه غنم لرم.

کاپتا وويل، هو! ته نن په مصر کې تر ټولو ډېر غنم لرې.

ومې ويل کاپتا! اوس د غنمو د کرلو وخت دی؟

کاپتا وويل، هو! له همدې امله غنم ډېر لږ پيدا کېږي، ته بايد ډېر ژر هغو کروندګرو ته ولاړشې، چې د پخواني خدای آمون، پر ځمکو کې دهقاني کوي او زما غنم پر هغو

خلکو ووښې چې تخم ته اړتیا لري، ځکه چې هغوی د کرلو لپاره غنم نه لري او د هغوی غنم مرض وهلي دي.

ما پخپله ولیدل چې د هغوی غنم، د وینې په رنګ سرې تاپې لري.

کاپتا وویل، ګران باداره! ته خپل فکر په دې ناسمو پلانونو مه ستړی کوه، پرېږده، چې زه ستا په ځای فکر او فیصله وکړم.

په سر کې چې کله کروند ګرو د آمون په پټیو کې کر پیل کړ، ګودام لرونکو، ورته د کر او خوراک دوا ړو لپاره د نویو حاصلاتو تر ټولو پورې غنم پور ورکول.

داسې تاکل شوې وه چې د هرې پیمانې غنمو په بدل کې د فصل د اخیستو په وخت دوه پیمانې غنم بیرته وسپاري.

خو له دې کبله چې کروند ګرو د دغه پور د ورکولو وس نه درلود پور ورکونکي مجبور شول د هغو مالونه ترې واخلي او کله چې به کروند ګرو مال او ځاروي نه درلودل هر څه به یې له لاسه ورکړل.

خو نن سبا غنم دومره ګران شوي، چې که ته د فصل د اخیستو او د درمند د ټولولو پر وخت د غنمو د پور پر ځای د هغوی ځاروي هم ترې واخلې، نو ډېره ګټه به دې نه وي کړې.

ځکه غنم ګران شوي او که یې په بازارکې خرڅ کړې تر هغه به ډېره ګټه وکړې، چې ځاروي ترې غضب کړې.

پر دې سربېره د غنمو د کرلو لپاره کروند ګرو ته د تخم لپاره په پور د غنمو ورکول د سوداګرۍ له پلوه نا سم کار دی، ځکه چې زمونږ د کار او مسلک غوښتنه دا ده، چې سږ کال غنم ونه کرل شي.

له دې سره به په بازارونو کې د غنمو بیه لوړه شي، نو مونږ باید کروند ګرو ته غنم ورنه کړو، چې د تخم په ځای یې وکاروي او ویې کري.

ځکه چې لومړی خو هغوی د فصل د اخیستو پر وخت او د درمند د ټولولو پر وخت زمونږ پور نه شي راکولای او مونږ یې باید ځاروي ترې واخلو چې دا چاره زمونږ په ګټه نه ده.

دویمه داچې د هوښیارۍ خبره دا ده، چې که ځمکه ونه کرل شي، ښه ده، ځکه چې د غنمو بیه به زیاته شي.

دریمه خبره دا ده چې ګودام داران به له مونږ سره دښمني پیل کړي چې ولې مو کروند ګرو ته په پور غنم ورکړي دي؟

د کاپتا په ځواب کې مې وویل، هغه څه چې زه یې درته وایم ویې منه، زما غنم پر کروندګرو ووښه او هغوی ته ووایه چې دغه غنم د آخناتون او دهغه د خدای آتون په نوم درکوم، ځکه چې فرعون پر ما ګران دی. له همدې امله یې د خدای درناوی کوم.

ما کروندګر ولیدل چې هډوکي یې تر پوستکي لاندې داسې ښکاربدل لکه په کانونو کې کارګران، ما ولیدل چې د کروندګرو د ښځو سینې، د یوه وچ شوي ژي په شان ځوړندې دي، هغوی خپلو ماشومانو ته شبدې نه شي ورکولای.

ما ولیدل چې د هغوی لوی ماشومان هم وږي دي او سترګې یې له ډېرې لوږې، کړاغې راوتلي دي.

له همدې امله باید ته زما غنم پر کروندګرو ووښې او ورته ووایې چې فرعون او د هغه خدای آتون دغه غنم تاسې ته په پور درکوي، چې ګټه ترې واخلئ او پخپلو ځمکو کې یې وکرئ.

خو زه نه غواړم چې دغه غنم په وړیا توګه پر هغو ووښل شي، ځکه چې تجربې ښودلې، کله چې څوک وړیا یو شی ترلاسه کوي، د هغه په قدر نه پوهېږي او له همدې امله مصري کروندګر د آمون له هغو پټیو او څارویو څخه چې فرعون ورکړي ول ګټه وا نه خیسته.

که فرعون په سمه بیه دغه پټې او څاروي ورکړي وای او بیه یې په کیستونو ترې اخیستې وای، نو کروندګر به مجبور شوي وای، چې له ځمکو او څارویو څخه استفاده وکړي او تنبلي ونه کړي.

هغه پور چې ته یې کروندګرو ته ورکوې باید سود ونه لري او هغوی ته ووایه چې د هرې پیمانې غنمو په بدل کې، د درمندونو په وخت کې باید یوه پیمانه غنم بیرته راکړي او ته یې وخاره چې دوی باید دغه غنم په پټیو کې وکري.

کله چې کاپتا دغه خبرې واوریدې ساندې یې پیل کړې، ګرېوان یې وشکاوه او ویې ویل، زما باداره! ته بیا راغلې او زه دې له بدبختیو سره مخامخ کړم. زه څه ډول د هرې پیمانې غنمو په بدل کې د درمند پر وخت هغه یوه پیمانه غنم بیرته ترلاسه کړم؟

که زه د هرې پیمانې غنمو په بدل کې همدومره غنم ترلاسه کړم له چا به غلا کوم؟ ځکه چې زه ستا له شیانو غلا نه شم کولای، نو باید د نورو له شیانو غلا وکړم.

زه نه شم کولای چې د فرعون په نوم او د هغه خدای آتون په نوم کروندګرو ته غنم په پور

ورکړه . ځکه چې آمون به ښېرا راته وکړي.

زه د فرعون او د هغه د مامورینو له وېرې د غه خبرې په ډاګه نه شم کولای، خو له دې کبله چې دلته پردي څوک نشته ځکه د غه ډول خبرې کوم او وایم چې پخوانی خدای آمون ډېر قوي دی.

د هغه کاهنان که څه هم ظاهراً قدرت نه لري، خو اوس یې د آتون پرستو لو کروندګرو او کروندو لعنت کړی دی، له همدې امله د آتون کروندګروېي دي او د هغوی په ځمکو کې مرض وهلي غنم راشنه کېږي.

کله چې کاپتا د غه خبرې کولې ما له ډېرې ګرمۍ ساختګي وښتان له سره لېرې کړل او کله چې د کاپتا سترګې زما پر ګنجي سر ولګېدې ویې ویل، اوو زما باداره! ایا ستا سر هم ګنجی شوی دی؟... ایا غواړې داسې درمل درکړم، چې د سر وښتان دې بېرته راشنه کړي او تر پخوا هم ښکلي وښتان ولري؟

دا تر ټولو ښه درمل دي، چې په مصر کې رامنځته شوي او لا د دارالحیات ډاکټران تر ې نه دي خبر.

هر چا چې کارولي ښه نتیجه یې ورکړې، زه یې ستایلی یم، خو یوازې یوه کس شکایت وکړ او ویې ویل، د دغو درملو د استفادې له امله یې پر سر داسې وښتان راشنه شوي چې، د حیواناتو د وړیو په شان دي او د تورپوستو په شان ګاړګوتي دي.

کاپتا ځکه ګډې وډې خبرې پیل کړې، چې په دې ډول زه خپله فیصله هېره کړم، خو ما پوه کړ، چې پر خپل هوډ کلک ولاړ یم او زما غنم باید پر کروندګرو ووېشل شي.

کله چې کاپتا متوجه شو، چې زه ټوکې نه کوم ویې ویل، زما باداره! ایا لېونې سپي دارلی یې، که دې د لړم نیش په بدن کې ننوتی دی چې لیونی شوی یې؟ ستا د غه فیصله به مورږ ډېوالیه کړي او بیا به د یوې نمړۍ ډوډۍ د تر لاسه کولو لپاره زیار ګالو.

زه هم ستا په شان د ډنګرو کروندګرو په لیدو خپه کېږم، خو زه داسې ځای ته نه ځم، چې د غه ډول کروندګرو وینم چې تر پوستو کې لاندې یې هډوکي ښکاري.

زه که په کوم ځای کې ورسره مخامخ شم مخ تر ې اړوم، ځکه انسان چې کله یو شی ویني نو اغېزمن کېږي، خو کله چې غمجن شیان او مسلې ونه ګورې نو نه اغېزمن کېږي.

یو شی چې زه یې خپه کړی یم دادی، چې ته وایې زه باید ولاړ شم او پر کروندګرو غنم ووېشم، دا ډېر ستړی کوونکی کار دی، ځکه چې د نیل پر غاړه د مصر کروندې، یوې

جبې ته ورته دي.

که زما پښه په خټه کې ننوته، پر ځمکه به ولوېږم او يا به د اوبو لګولو په يوه ستر لښتي کې ډوب شم، ځکه چې نن سبا بوډا يم او د پخوا په شان ستومانی نه شم زغملای.

ومې ويل کاپتا ! تا پخوا درواغ ويل او ما تصور وکړ چې اوس شتمن شوی يې او درواغ ويل به دې پرېښي وي.

خو اوس چې ګورم بيا هم د پخوا په شان درواغجن يې.

ته نن سبا تر پخوا ډېر ځوان ښکارې، ځکه چې پخوا دې لاسونه او پښې رېږدېدل او اوس دې لاسونه نه رېږدي.

پخوا به دې سترګه سره شوې وه، خو اوس دې سترګه نه سره کېږي، مګر هغه وخت چې شراب وڅښې.

ته ډېر چاغ شوی يې او زه د يوه ډاکټر په توګه ستا لپاره دا سفر ضروري بولم، ځکه چې ډېره چاغي درته تاوان کوي، پر زړه دې فشار راوړي او ساه دې لنډه لنډه کېږي.

کله که پلی وګرځې، نو ډنګر به شې او زمونږ په شان به په چالاکۍ سره پر لاره ځې.

ايا پر زړه دې دي، کله چې د بابل په لارو کې پلي ګرځېدو، ته به ځنګه چالاکه روان وې، ايا پر زړه دې دي، چې د لبنان په غرونو کې مو ځنګه مسافرت کاوه او ته به ځومره ګړندی غرونو ته ورختلې،

که زه د فرعون خاص ډاکټر نه وای، نو حتماً له تا سره په دې سفر کې ملګری کېدم، کروندګرو ته ورتلم او غنم مې پرې وېشل، خو له دې کبله چې د فرعون ځانګړی ډاکټر يم، نو که يې هره ورځ په کار شم له طبس ځخه به ځم.

بالاخره کاپتا تسليم شو او موافقه يې وکړه، چې زما په حکم کار وکړي.

مونږ تر نيمې شپې شراب وڅښل، کاپتا د تېرو سفرونو کيسې او خاطرې بيان کړې او کله به يې زه او مريت خندولو.

مريت خپلې سينې لوڅې کړې، چې زه لاس پرې ورکېږدم، کله چې کاپتا ستړی شو او غوښتل يې ولاړشي ويده شي، نو مريت راته وويل، اجازه به رانه کړې چې د ويدېدا لپاره ستنه شم.

مريت له ما سره منګی نه و، مات کړی (*يانې له قانوني پلوه زما نښځه شوې نه وه، ژباړن*) خو پر دې شپه يې له ما سره دومره مينه وکړه چې تصور کوم، که بلې هرې نښځې له ما سره

منګی مات کړی وای، نو دومره مينه به يې راسره نه وای کړې.

په دې شپه چې مې کله له مريت څخه پوښتنه وکړه، ايا له ماسره منګی ماتوې؟ هغې ځواب راکړ سينوهه! ته د فرعون ډاکټر يې او زه ستا لياقت نه لرم، ځکه چې زه د يوې ميخانې نوکره يم او ستا خور (ستا مېرمن ژباړن) بايد هغه ښځه وي، چې چا په ميخانې کې د شرابو ورکولو پر وخت نه وي ليدلې.

په بل سهار بايد زه په طبس کې د فرعون مور ته ورغلی وای چې ټول ترې ډارېږي.

تر دې وړاندې چې د هغې ماڼۍ ته ورننوځم، بېړۍ ته ستون شوم چې د کتان جامې واغوندم او بيا په غاړه کې د سرو زرو طوق او د حيات صليب ځوړند کړم.

کله چې د جامو د بدلولو په حال کې وم، موتي راننوته او ويې ويل اې زما باداره! بختوره ده هغه ورځ چې ته طبس ته راستون شوې، خو بيګا دې د نورو سړيانو په شان چلند وکړ او ددې پر ځای چې کور ته راشې او هغه ډو ډۍ چې ما درته پخه کړې وه، وخورې، ميخانې ته ولاړې او له دې ښځې سره دې (هدف يې مريت وه) شپه تېره کړه.

ما پرون ستا تر تللو وروسته مريان وګمارل او کومو چې ټنبلي کوله، هغوی مې په متروکو ووهل، چې ژر ژر کور را پاک او ستره شي او ته وکړای شې د شپې مهال کور ته راشې.

خو ته رانه غلې او له همدې امله زه نن په تا پسې راغلم، غواړم، چې تا له ځان سره کور ته بوځم او هغه خواړه وخورې چې ما نن سهار درته برابر کړي دي.

که له دې ښځې څخه لېرې کېدای نه شې نو غوره ده، چې هغه هم له ځانه سره کور ته راولې.

ځکه چې کور ته ددې ښځې راوستل تر دې ډېر ښه دي چې د هغې د کتو لپاره ميخانې ته راشې او کور چې ستا د هوساينې ځای دی، خو ته ترې لېرې پاتې شې.

زه پوهېدم، چې موتي د مريت ښکلا ستايي او هغه د دوستۍ وړ مېرمن بولي، خو عادت يې کړی و، چې د غسې خبرې وکړي او د خپلو خبرو سبک او روده نه شوه بدلولای.

ځکه مې يو سړی ميخانې ته واستاوه، چې مريت ته ووايي ژر را روانه شي او زما کور ته راشي، ځکه چې زما نوکرې موتي طبس ته زما د ستنېدا لپاره په کور کې يو وړوکی جشن جوړ کړی دی.

پر روان تخت سپور شوم او د کور پر لور روان شوم، موتي زما د روان تخت په څنګ

کې روانه وه او ویل یې باداره ! ما تصور کاوه، کله چې ته په افق ښار کې پاتې شوې او په دربار کې مېشت شوې ته به ارام سړی شې، خو اوس چې ګورم د پخوا په شان عیاش یې او له ښځو سره دې مینه دومره ډېره شوې، چې طبس ته له ننوتو سره سم میخانې ته راغلې چې ځان ښځو ته ورسوې.

پرون چې له افقه نوی راغلی وې، ما ولیدل چې سترګې دې ځلېدلې او اننګې دې سره او ګرد ول، خو له دې کبله چې یوه شپه له دې ښځې سره وې اننګې دې ننوتې دي او سترګې دې توري او لویدلي ښکاري.

دغه موضوع د دې ښودنه کوي، چې له ښځو سره لېونی مینه لري، ځکه کوم سړی چې په اعتدال کې له ښځو سره ساعت تېري کوي، دومره ژر یې ځېره نه بدلېږي.

خو ډېر نارینه داسې نه دي او غواړي چې تل له ښځو سره ساعت تېري وکړي.

کور ته تر رسېدو پورې موتي همداسې خبرې کولې او بالاخره مې هغې ته وویل، اې ښځې ! ستا دغه خبرې مې پر غوږ داسې لګي لکه د مچانو بنګېدا، غلې شه !

موتي غلې شوه، خو زه پوهېدم، چې خوشحاله ده، ځکه چې بریالی شوه ما کور ته راستون کړي، موتي او مریيانو کور په ګلانو ښایسته کړی و.

موتي د بلاګانو د لېرې کولو لپاره یوه مړه پیشو د ګاونډي د کور په مخ کې واچوله او ځو ماشومان یې وګمارل، چې کله زه کور ته ننوځم نو دوی په لوړ غږ ووایي (بختوره ده هغه ورځ چې زما باداربېرته راستون شوی دی)

موتي ځکه دغه ماشومان د دې کار لپاره وګمارل چې غوښتل یې زه بچیان پیدا کړم او ویل به یې په هغه کور کې، چې ماشوم نه وي تاند والی پکې نه وي.

خو هغې په یوه شرط زما لپاره د ماشوم هیله کوله، چې کور ته کومه ښځه رانه ولم، ځکه چې موتي زما په کور کې د بلې ښځې د اوسېدو زغم نه درلود.

له دې کبله چې له ښځې پرته ماشوم نه پیدا کېږي نو ما هم ماشوم نه پیدا کاوه او د موتي هیله مې نه شوای پوره کولای.

کله چې ماشومانو په لوړ غږ او خاص ټون خو ځله وویل (بختوره ده هغه ورځ چې زموږ باداربېرته راستون شوی دی) ما هغوی ته خو کړی. مس ورکړل او موتي په شاتو کې پخې کړې خو پتیرې پرې وو ښلې چې ماشومان په خوشحالی سره ولاړل.

له دې وروسته چې زه کور ته ننوتم مریت هم راغله، ما ولیدله چې ځان یې په ګلانو

سینګار کړی دی او په بدن یې عطر وهلي و.

موتي زمونږ لپاره خوندور خواړه برابر کړي ول ، هغه خواړه چې یوازې په طبس کې پخېږي او ما یې په بل هېڅ ځای کې ساری ونه لید.

ما او مریت ډوډۍ خوړله، مریت دوه ځله په ډېرې مینې د موتي خواړه وستایل، موتي په زړه کې خوشاله شوه، خو ددې لپاره چې خپله خوشحالي یې پټه کړې وي، پسترګې یې کش کړې او داسې یې وښودله چې د هغې له ستایلو کرکه کوي.

په دې کور کې چې اوس زما و او مخکې د یوه مسګر کور و، د ډوډۍ پر وخت د مریت تر څنګ داسې خوشال وم، چې له اوبو جوړ ترازو (ساعت، ژبارن)ته په خطاب کې مې وویل، خپل څاڅکي بند کړه چې دغه شېبې همداسې پاتې شي، ځکه کله چې دغه شېبې له منځه ولاړې شي، نهایي ساری یې بل وخت پیدا نه شي.

زما په کورکې له مریت سره د ډوډۍ خوړل داسې مهمه پېښه نه وه، چې زه یې په اړه ډېرې خبرې وکړم، خو له دې کبله پرې غږېږم، چې انسان د نیکمرغۍ د موندلو لپاره سفرونه کوي او د نړۍ ګوټ ګوټ ته مزل کوي، خو کله چې خپل کور ته ستنېږي، پوهېږي هغه نیکمرغي چې ده ورپسې مزلونه کول د هغه په کور کې ده او چتې یې د خوشبختۍ د لټون لپاره نړۍ کچ کړې ده.

له دې وروسته چې ډوډۍ وخوړل شوه، ما ولیدل، چې زمونږ د سیمې یو شمېر ښوزلي او زما ځینې، پخواني ناروغان زمونږ په انګړ کې ګرځي.

دوی داسې ښکارېدل چې ځینې پکې شتمن شوي دي ، ځکه نوې جامې یې اغوستې وې.

یوه پکې د نورو په استازیتوب وویل، سینوهه ! تر هغه وخته چې ته په دې سیمه کې اوسېدلې او په وړیا توګه دې زمونږ معالجه کوله، مونږ دې په قدر نه پوهېدو.

خو له دې وروسته چې له دې ځایه ولاړې، مونږ پوه شوو ، چې ستا شتون څومره زمونږ په ګټه او مونږ ته غنیمت و.

اوس چې راستون شوی یې، ستا په لیدو ډېر خوشحاله یو او دغه ورځ، چې ستا د راستنېدا ورځ ده، بختوره ګڼو.

بیا یې هغه ډالۍ راکړې چې زما لپاره یې راوړې وې.

ددغو ډالیو بیه، ډېره لوړه نه وه، خو له دې کبله چې په مینه یې راکړې، نو زه پرې ډېر

خوشحال شوم.

زه پوه شوم چې زمونږ د سیمې ځینې ښوزله نور هم ښوزله شوي دي، ځکه چې د فرعون نوي خدای هغوی ته ځینې ستونزې پیدا کړي وې، چې د هغوی دندې او کار ته یې تاوان رساوه.

یوه ښوزله ماته یوه پیمانه سبوس راوړل، سبوس د هغو کسانو خوراک دی، چې غنم نه شي اخیستلای.

بل ښوزله یو مرغه راته ډالۍ کړ، چې په ډبرې یې ښکار کړی.

یوه سړي څو دانې وچې خرماوې زما مخته کښښودلې او یوه ښوزله ځوان یو ګل راکړ.

په ناروغانو کې مې یو بوډا کاتب هم ولید، چې په ستوني کې یې ججوری درلود(دې ناروغۍ ته اوس ګواتر یا د ججورې ناروغي وایي. ژباړن) او سر یې تیټ کړی و.

د هغه په لیدو حیران شوم، ځکه چې تمه مې نه کوله هغه دې ژوندی وي او هغه مریی مې هم ولید، چې ما یې ګوتې معالجه کړې وې، هغه خپلې ګوتې را وښودې، پوه شوم چې ښځې ښه شوی دی.

یوه نجلۍ چې په ارزانه بیه یې ځان خرڅاوه، هم زما ناروغه وه او ما پخوا د هغې سترګه معالجه کړې وه.

هغې خپلې ټولې ملګرې هم ماته را واستولې، چې زه یې بدني نیمګرتیاوې ورته لرې کړم.

دغه نجلۍ چې اوس پنډه او غټه ښځه شوې وه، زما پخوانۍ ناروغه وه، چې ما په نورو کې شتمنه لیدله.

ځکه چې دې ښځې د شتو او فلزاتو د ټولولو فکر درلود او هغه فلزات به یې غونډول چې په ارزانه بیه یې، د ځان په پلورلو ترلاسه کول.

دې ښځې څو میخانې اخیستې وې، بیا یې په اجاره ورکړې وې.

په یوې کې یې د ځان لپاره د عطرو د خرڅلاو دوکان جوړ کړی و، او په عین حال کې یې، چې عطر به یې خرڅول، د هغو ښځو ادرسونه به یې هم خپلو مشتریانو ته ورکول چې ځانونه ارزانه خرڅوي.

ما د ټولو ډالۍ په ډبرې خوشحالۍ ومنلې او له دې کبله، چې په دې ورځ زما کورته ځینې راغلې ښوزله ناروغانو معالجې ته اړتیا درلوده، ما هم د کتان جامې وایستلې او د

هغو معالجه مې پیل کړه.

مریت هم خپلې جامې وایستلې او د ناروغانو په معالجه کې یې مرسته راسره وکړه.

د ناروغانو په ټپونو به یې پټې لګولې، زما چاړه به یې پاکوله او په اور کې به یې اښبودله او یا به یې د هغو کسانو په رګونو کې تریاک پیچکاري کول، چې د غاښ درد یې درلود، چې د غاښ ایستلو پر وخت د درد احساس ونه کړي.

زه متوجه شوم چې زما ناروغان حتي مېرمنې، له دې املې ډېرې خوشحالې وې، چې مریت له ما سره مرسته کوي، ځکه چې مریت ډېر ښکلی اندام درلود، چې هېڅ ډول جامو د هغې د اندام ښکلا نه شوه پټولای.

کله چې د ناروغانو په معالجې بوخت شوم، ناڅاپه مې ځان هماغه سینوهه ولید چې پخوا ببوزله و، او د ببوزلو معالجه یې کوله.

له دې کبله چې تر اوسه د مقام، شتمنۍ او په دربار کې د پاتې کېدا له املې فاسد شوی نه وم، نو ځان مې ډېر نېکمرغه احساساوه.

او له دې املې چې ښکلې مریت هم د ناروغانو په معالجه کې له ما سره مرسته کوله نور مې هم ځان نېکمرغه احساساوه.

بیا به مې په زړه کې ترازو (د هغه وخت د اوبو ساعت ته یې ترازو یا میزان وایه ژباړن) ته ویل اې ترازو! د اوبو بهیر و دروه، ځکه چې اوس ځان نېکمرغه ګڼم او ډارېږم، چې که د نیکمرغۍ دغه شېبې تېرې شي بیرته به راستنې نه شي.

کله چې وروستی ناروغ معالجه شو او زما له کوره ولاړ، پوه شوم چې لمر لوېدو، ته نژدې کېږي، خو زه لا د فرعون د مور کور ته نه وم تللی.

مریت چې پوه شوه زه باید د فرعون د مور کور ته ولاړ شم او به یې راوړې، ما ځان ژر ژر وویښه، دې راسره مرسته وکړه چې جامې واغوندم او د سرو زرو غاړکۍ او د حیات صلیب یې را پر غاړه کړ.

کله چې مې غوښتل له کوره را ووځم ویې ویل، سینوهه! د فرعون د مور په کور کې ډېر مه ایسارېږه! هڅه وکړه ژر بیرته راشې، ځکه چې د کور پوزې ستا په تمه دي.

څلور دېرشم څپرکی

د فرعون مور

دفرعون دمور مانې ته دتللولپاره باید په ببرې کې سپور شوی واي.

په ببرې کې سپور شوم او پاروو هونکو ته مې وویل همت وکړئ زر زر پارو ووهئ اوکه د ستورو تر روښانه کېدا پورې ما د فرعون د مور مانې ته بوځئ تاسې ته به زر درکړم.

پارو وهونکو داسې په بیړه پارو واهه چې دببرې ځوکې د اوبو د څیرلو پر وخت، د ببرې دواړو غاړو ته دېوالونه جوړ کړي ول.

په اسمان کې دوه ستوري لانه و، روښانه شوي، چې زه د فرعون د مور کور ته ورسېدم.

تر دې وړاندې چې ووایم د فرعون مور خپل حضور ته څه ډول ومنلم او څه یې وویل؟

لومړی باید یادونه وکړم چې هغه دوه ځله له طبسه د افق ښار ته راغله، خو په افق کې پاتې نه شوه ځکه هغې له دغه ښاره کرکه کوله او د نوي خدای په اړه یې د خپل زوی کړنلاره نه وه خوښه.

دې به ویل، نوي خدای په مصر کې د ژوند نظم ګډوډ کړی او خلک یې خپه کړي دي.

خو پر فرعون مور ډېر ګران وه، له همدې امله یې هېڅکله له مور سره جنجال نه کاوه.

دود او دستور دا ی چې کله یو هلک واده نه وي کړی نو د مور پر وړاندې تر هغې ورځې پورې او کوږ وي، چې واده وکړي او ښځه یې غوږونه او سترګې ورخلاصې کړي.

خو د فرعون ښځه نفرتي تي چې د آتون د سترکاهن آمي لور وه د پلار په خاطر یې د فرعون د سترګو او غوږونو د خلاصولو فکر نه کاوه، ځکه چې پوهېده ستر کاهن له (تي ئي) سره د ورور او خور اړیکي درلودل او هر ځل ستر کاهن ددې لپاره د فرعون د مور مانې ته ورته چې له (تي ئي) سره مجلس وکړی.

پر دې خبرې ټول، ان د سلطنتي مانې (هغه مانې چې د فرعون مور پکې اوسېد) ساتونکي لا پوهېدل.

خو یوازې په افق ښکار کې فرعون له دې موضوع بې خبره و، حتی ځینو ویل، چې د تي ئي وروستی لور هم د فرعون نه بلکې د ستر کاهن لور ده.

زه تصور کوم، له هغې ورځې چې مصر او فرعون رامنځته شوي، له استثنایي مواردو پرته د فرعون مور د غه ډول کارونه کړي او له دې دود سره سم یې بچیان پیدا شوي، خو څوک یې پرې نه خبرول.

ځکه په هر پرا و کې، هغه کسان چې له دې موضوع خبر دي هغوی یې په پاپیروس نه لیکي چې راتلونکي خلک ترې خبرشي، بلکې د غه راز ساتي.

کله چې دوی مړه شول د هغوی راز هم له منځه ځي.

په هر پرا و په تېره بیا په دې پرا و کې، همدا سې دي چې د فرعون د مور د ژوند حالات نه لیکل کېږي، چې خلک او راتلونکي نسلونه ترې خبر شي.

په هر پرا و کې هغه کسان چې د فرعون په دربار کې ژوند کوي پر دې خبره پوه او زه هم د فرعون د ډاکټر په توګه له دې موضوع خبر یم.

له هغې ورځې چې اخناتون د مصر پر خلکو نوی خدای تپلی د پخواني خدای کاهنان وایي، چې حتي اخناتون د خپل پلار زوی نه دی او تي ئي د اخناتون د پلار په ژوند کې هم په همدې دود ژوند کاوه او اخناتون هم په همدې ډول پیدا شوی دی.

زه جرئت نه کوم چې د غه اوازه تاید کړم، باور لرم چې فرعون د خدایانو زوی دی، ځکه د مصر پاچاهي هغه نعمت دی، چې خدایان یې فرعون ته ورکوي.

خو باوري یم، چې د پخواني فرعون په ژوند کې په داسې حال کې چې لا د نوي خدای موضوع منځ ته نه وه راغلې، د آمون کاهنانو له فرعون سره د ښمنې پیل کړه.

هغه مهال هم دا اوازه موجوده وه چې د غه فرعون د خپل پلار زوی نه دی.

په هرحال، کله چې پر دې ورځ د تي ئي سلطنتي مانې ته ننوتم د فرعون مور زه یوې کوټې ته ور وبللم.

د دې کوټې پر د ېوالونو ډېر قفسونه را ځوړند ول او په هر قفس کې مرغان هم تر ستر کو کېدل چې ځینو پکې الوت کاوه.

تي ئي له ما شو متوبه د مرغانو له نیولو سره علاقه درلوده، هره ورځ به یې د ونو پر څانګو سرېښناک کنډ مونبل او مرغان چې به پرې کېناستل بیا ترې نه شوای پورته کېدای.

دې به پر همدغه ډول نیول او په قفس کې به یې واچول ،اوس هم کله ناکله دغه لوبه کوي.

کله چې زه د تي ئي کوتې ته ننوتم ومې لیدل چې پوزی جوړوي او رنګین نقشونه یې پکې اچولي دي.

ماته یې وویل سینوهه !ولې وځنډېدې ؟ایاتا وعده نه وه کړې، چې نن سهار به راځې؟

ما وویل ستا زوی یو لړ دندې راسپالې وې او ویل یې طبس ته له ننوتو سره سم باید هغه تر سره کړې ، بیا زما مور ته ورشه

که زه نن سهار دلته راغلی وای مجبور به وم چې ستا د زوی ځینې حکمونه وځنډوم او ته پوهېږې چې دغه ځنډ سم نه دی.

تي ئي وویل ، ایا زما زوی معالجه شوی، که د پخوا په شان لېونی دی؟

ما وویل ستا موخه څه ده؟ تي ئي وویل، زه فکر کوم چې هغه لا هم لېونی دی، ځکه چې یوازې یو لیونی د آتون په شاو خوا کې داسې شور ماشور کوي او خلک خپه کوي.

بیا یې وپوښتل سینوهه ! ته چې سلطنتي کوپړۍ سوری کوونکی یې، ولې د هغه سر نه سوری کوې او دغه لېونتوب نه ترې باسې ؟

ماوویل، فرعون ناروغ نه دی، چې سر یې ور سوری کړم.

ددې لپاره چې تي ئي دغه خبرې پرېږدي، ما په افق کې د فرعون د ژوند ، د هغه د لونې د لوبو ، د هغوی د غرځو ، د سلطنتي مانۍ د سپیو او د دغه ښار په سپیځلې جهیل کې د ښې ځغلولو او نورو شیانو په هکله خبرې وکړې.

په دې ډول تي ئي د فرعون د لېونتوب خبرې هېرې کړې، بیا یې اجازه وکړه چې زه د هغې د پوزي اوبدلو کارخانه وګورم.

ویې ویل، سینوهه ته د اوربشو اوبه (بیر) راوړئ !

تي ئي ویلای شو چې نوکران یې ماته شراب راوړي، ډېره کنجوسه مېرمن نه وه، خو له تو کمیز پلوه د یوې معمولي کورنۍ ښځه وه، پلار یې د مرغانو په نیولو ګوزاره کوله، نو تي ئي له همغه وخته د اوربشو له اوبو سره مینه درلوده.

دا اوس هم د اوربشو اوبه څښي، خو له دې کبله چې ډېرا فراط پکې کوي ، نو مخ او بدن یې پرسېدلی دی.

تي ئي دورګه ده، یانې پلار یې سپین پوستی او مور یې تورپوستې وه، څوک چې یې

وویني فکر کوي، چې تورپوستې ده.

په طبس کې ورته تورپوستې کوډګره وایي، ځکه چې له کوډو سره ډېره علاقه لري.

زه چې هرځل تي ئي وینم حیرانېږم، چې دغه ښځه څه ډول توانېدلی چې په ځوانۍ کې د فرعون په شان د یوه سړي پام ځانته ور واړوي او فرعون خپل ورورګړي

دا نه یوازې ښکلې نه ده بلکې ډېره بدرنګه ده، خلک وایي فرعون یې په کوډو غولولی دی چې هغه خپله خورکړي.

په داسې حال کې چې تي ئي د اوربشو اوبه څښلې نو له ماسره یې خبرې شروع کړې

له دې کبله چې زه یو ډاکټر یم او ښځې معمولاً له ډاکټرانو سره بې پردې خبرې کوي او هغه شیان ورسره شریکوي چې نورو ته یې نه وایي، نو دې هم له ماسره بې پردې خبرې کولې.

د فرعون مور راته وویل سینوهه! زه پوهېږم چې، ته خورنه لرې او ډاډمنه یم، چې هره شپه له یوې ښځې سره ساعت تېرې کوې، ځکه چې په افق ښار کې ښکلې ښځې ډېرې دي او د افق ښځې سختې نه کوي، له تا سره ساعت تېرې ته چمتو کېږي.

زه فکر کوم چې ته آرام او نرم سړی یې، زه وینم ته دومره ارام یې چې کله خو زه په تنګ شم او زړه مې غواړي په بدن کې دې یوه ستنه ننباسم چې ته څه ډول تو پونه وهې.

خو دا هم باید ومنم چې ته ډېر ښه سړی یې او دې ته حیرانه یم چې ته یو پوه یې، او له دې ښځې څخه څه استفاده کوې؟ ځکه هغه څوک چې پوه دي ښځې ته اړتیا نه لري.

تجربې ښودلې، چې یوازې احمقان او هغه کسان چې هېڅ کار نه شي کولای ښه کېږي، خو ستا په لیدو ځکه خوشحالېږم، چې کله تا وینم پوهېږم، ته داسې سړی یې، که له ماسره ښځه ونه کړې، نو بدې هېڅکله راسره نه کوې.

له همدې امله یوه داسې خبره درته کوم چې تر اوسه پورې مې بل سړي ته نه ده کړې او هغه د آتون په هکله ده.

آتون، ما او په حقیقت کې آمي رامنځته کړی، زما او هغه مقصد دا و، چې د آتون په وسیله آمون له منځه یوسو او په دې ډول زما د زوی او په ټوله کې زمونږ ځواک زیات شي.

خو ما او آمي دا اټکل نه و کړی چې د آتون موضوع دې دومره لویه شي چې د مصر ملت دې خپه شي.

حتماً پوهېږې (او که پوه نه شې ډېر ساده یې) چې آمي له دې سره سره چې زما ورور نه

دی، خو له ما سره ساعت تېري کوي، خو هغه مې ډېر نه خوښېږي. ځکه چې د پخوا په شان طاقت نه لري.

پر کومه ورځ چې آمي نوی خدای جوړ کړ، ما تصور نه کاوه، چې زما په زوی به دومره اغېزکوي، چې شپه او ورځ به د آتون په فکر کې وي.

خو اوس همدغسې وشول او زوی مې پر آتون داسې مین شوی، چې زه فکر کوم لېونی دی، باید د سرکوپړی یې سوری شي چې له جمجمې یې لېونتوب ووځي.

هغه بله خبره چې زه یې حیرانه کړې یم دا ده، چې نفرتي تي له دې سره سره چې ښکلې ده، ولې تل د فرعون لپاره لور زېږوي.

کله چې ښځه ښکلې وي، سړی په ډېرې لیوالتیا ورسره ساعت تېري کوي او ته چې ډاکټر یې پوهېږې چې کله نارینه په ډېرې مینې او شوق له نفرتي تي سره ساعت تېري کوي باید لور ونه زېږوي.

بله داچې زه نه پوهېږم ولې خلک زما له تورپوستو کوډګرو، کرکه کوي، په داسې حال کې چې هغوی ښه خلک دي.

د مور په خېټه کې د ماشومانو سرونه د زوکړې پر وخت اوږدوي، خو خلک له دې ښو نارینه او ښځو څخه کرکه کوي.

اوس زه مجبوره یم هغوی د خپل کور په ځمکتلې کې پټ کړم، ځکه که یې خلک ووینې نو تورپوستي به ترې ووژني.

زه له دغو تورپوستو کوډګرو ډېره خوشحاله یم، ځکه زما لپاره داسې درمل او شیان برابروي، چې زما جنسي غریزه یې تر پخوا ډېره کړې ده.

زه چې څومره له نارینه وو سره ساعت تېري کوم، بیا مې هم زړه نه سړېږي او غواړي نور ساعت تېري وکړم.

خو که ته تصور وکړې، چې زه له آمي سره له ساعت تېري خوند اخلم تېروتنه کوې او که ستر کاهن آمي د آتون په مسله کې له موږ سره شریک نه وای، مابه له ځانه شړلی و، ځکه چې دغه سړی له یوې ښځې سره د پخوا په شان ساعت تېري نشي کولی.

تي ئي یو غټ غوړپ د اوربشو اوبه وڅښلې او بیا یې د هغو کاریګرو ښځو په شان چې د نیل پر غاړې جامې وینځي په کړس کړس وخندل ویې ویل: سینوهه! دغه تورپوستي ډېر تکړه ډاکټران دي، خو خلک یې کوډګر بولي، ځکه چې د هغوی په چل نه پوهېږي.

د هغوی له تور رنګ او د بدن له بد بویه کرکه کوي او که ته وګرای شې خپله کرکه یوه لور ته کړې، نو د هغوی له طبابته به ګټه واخلې. البته په دې شرط چې هغوی خپل طبي رازونه درته ووایي. ځکه چې د خپلو طبي رازونو په برخه کې ډېر تعصب لري.

زه د نورو پر خلاف د تورپوستو د بدن له بویه کرکه نه کوم، تور ځوان نارینه مې خوښېږي، له هغوی څخه د سپین پوستو ځوانانو په پرتله ډېر خوند اخلم.

دا چې ته ډاکټر یې تاته وایم چې له تورپوستو ځوانانو سره تفریح کوم او پخپله تورپوستي ډاکټران ماته ددې تفریح اجازه راکوي وایي چې، تاندوالی در په برخه کوي او د ژوند غمونه به در څخه لېرې کړي.

زه پوهېږم چې د مصر ځینې سپین پوستې مېرمنې د هغو کسانو په شان دي، چې له هر ډول خواړه یې خوړلي وي او له غوړې ډوډۍ څخه نور خوند نه شي اخیستای.

دوی له همدې کبله ساده ډوډۍ ته مخه کوي او کله کله د خوند د بدلون لپاره له تورپوستو سره ساعت تېري کوي.

خو له تورپوستو سره زما تفریح په دې ډول نه ده، بلکې زه په ربنتیا د دوی له ساعت تېري او غېږې خوند اخلم. ځکه احساس کوم چې یو تورپوستی، د یوه سپین پوستي په پرتله له لمر، ځمکې او هوا څخه ډېره استفاده کړې وي.

د دوی په بدن کې د سپین پوستو په پرتله ډېره انرژي او ځواک وي، که یو سپین پوستی ځوان، له یوه تورپوستي سره پرتله شي. یو لکه سور ژمی او بل د ګرم اوړي په شان ښکاري.

په ژمي کې ګرمې ورځې ډېرې دي، خو هېڅکله د اوړي د ورځو تودوخه نه لري او د اوړي په شان انسان د لمر له تودوخې او هوا څخه نه سست کېږي.

زه هم کله چې له یوه تورپوستي سره څملم راضي او خوشحالېږم. اوس چې دغه خبره تاته کوم نه وېرېږم، ځکه چې ته یو ډاکټر یې او د عادت له مخې د خلکو رازونه ساتې.

بیا هم که دې زما راز افشا کړ، زه به منکره شم او وبه وایم، چې ته درواغ وایې، ځکه چې زمونږ دغه خبرې بل څوک نه اوري، چې بیا ستا خبرې تایید کړي.

که خلک هم ستا له خولې واوري، چې زه له تورپوستو سره ساعت تېري کوم، تر دې به ډېر بد بینه نه شي چې اوس دي.

ددې لپاره چې خلک زما په هکله دومره بد بینه شوي او دومره بدې خبرې کوي، چې

دغه نوي بد ویل به ورته چندانې اهمیت ونه لري. نوغوره ده، په دې اړه بل چاته څه ونه وایې.

زه فکر کوم چې څه به ونه وایې، ددې لپاره چې نیک سړی یې، په داسې حال کې چې زه یوه بده ښځه یم.

بیاد فرعون مور غلې شوه، یو غوړپ د اوربشو اوبه یې وڅښلې او د خپل رنګین پوزې په اوبدلو لګیا شوه، ما هم د هغې لاسونو ته کتل چې څه ډول پوزې اوبي او غوتې ورکوي.

د فرعون مور، چې لږ پوزې وبانه نو ویې ویل:

سینوهه! له دې کبله چې ته ډېر نیک سړی یې، باید درته ووایم، چې انسان په ښېګڼو باندې کوم ځای ته نه رسېږي، په دې نړۍ کې یوازې یو شی ارزښت لري او انسان هر شي ته رسولای شي، هغه قدرت دی.

حتي سره او سپین له قدرته پرته ارزښت نه لري، تا ولیدل، چې پخواني خدای آمون له دې سره سره چې ډېر سره او سپین یې درلودل خو قدرت راوپرځاوه اوله منځه ولاړ.

خو هغه کسان چې زما د زوی په شان د سلطنت پر ګدۍ کینې د قدرت او توان په ارزښت نه پوهېږي.

زما په شان کسان چې پر خاورو پیدا شوي، پوهېږي چې قدرت څومره ارزښت لري؟

ما هم ددې لپاره چې ځواکمنه شم هر کار ته مې لاس اچولی دی او نیت مې دادی چې له ماورو سته زما د وینې ،هډوکي ،او غوښې میوه یانې زما زامن په مصر کې پاچاهي وکړي او تر هغه چې نړۍ او اهرامونه وي، نو دوی د مصر فرعونان وي.

هغه کارونه چې ما د قدرت د ساتلو لپاره کړي دي، د مصر د خدایانو له نظره د سزا وړدي، خو له تا یې څه پټه کړم، له هغه وخته چې ماولیدل څه ډول یو خدای په اسانه راپرځېدای شي او بل څنګه د هغه پر ځای واک ته رسولای شو، نو د مصر پر خدایانو مې عقیده کمزورې شوې ده.

زه فکر کوم چې هغوی چندانې قدرت نه لري، بلکې د فرعون توان او قدرت د خدای تر زور زیات دی.

بله خبره دا چې ما تجربه کړې، چې په دې دنیا کې نیک او بد عمل نشته، بلکې نیکي او بدي خیالي شیان دي او زمونږ د اعمالو نیکي او بدي زمونږ په بریالیتوب یا نه

بریالیتوب کې ده...

که ته تر ټولو بد کارونه وکړې او بریالی شې، ټول وایي چې ستا اعمال ښه و، خو که تر ټولو ښه کارونه وکړې او بریالی نه شې، وبه وایي چې بد دې کړي.

له دې سره سره کله چې زه فکر کوم، د قدرت د ترلاسه کولو لپاره مې کوم کوم کارونه کړي دي، بدن مې رېږدي، ډارېږم، چې ښایي زما ډار له دې امله وي چې ښځه یم، ځکه که ښځه څومره پیاوړې او بې رحمه هم وي، یو څه په خیالاتو یقین لري او په چټیاتو فکر کوي.

یو شی چې تل ما ډاروي، هغه دادی، چې هر ځل نفرتي تي، د مصر ملکه او زما د زوی میرمن لور زېږوي.

د دې لپاره چې هغه زوی وزېږوي، ما د مصر له ټولو تورپوستو کوډګرانو مرسته غوښتې ده.

هر ځل چې نفرتي تي امیندواره شي، ځانته زیری ورکوم چې هغه به دا ځل زوی زېږوي، خو کله چې ماشوم پیدا شي، زما حالت داسې وي، لکه چې د پیشو یو مړی یې له خپلې کوتې را ایستلی وي او د نیل سیند ته یې وراچولی وي.

کله چې را ستنېږي بیا هم ګوري چې د پیشو مړی همغلته دی.

زه احساس کوم چې لعنت راباندې شوی، ګڼي نفرتي تي به تل لور نه وه، زېږولې.

په داسې حال کې چې د فرعون مور خبرې کولې، ما د هغې پوزې او بدلو ته کتل او ناڅاپه مې پام شو، هغه غوټې چې دا یې پوزې ته ورکوي، هغه د مرغانو د پلورونکو او ښکاریانو غوټې دي.

د غه غوټې هغه کسان اچوي چې مرغان پالي یا مرغان نیسي بیا یې خرڅوي او په کوز مصر کې د مرغانو د پالونکو غوټې ټول پېژني.

هغه څه چې د فرعون د مور غوټو ته یې زما پام ور واړاو دا و

چې ما ته هغه ټوکرۍ رایاده شوه چې په ماشومتوب کې یې زه پکې اچولی وم.

ناسکه مور مې، هغه په نیل کې نیولې او تري را ایستلې وه چې د مرغانو د پالونکې مشهورې غوټې یې درلودې.

ما د کتاب په پیل کې وویل، چې زما ناسکه مور (چې ما هغه خپله حقیقي مور بلله) له دې وروسته چې زه یې په اوبو کې له ټوکرۍ سره پیدا کړم، هغه ټوکرۍ یې ساتلې وه، ما

په ټول ماشومتوب کې دغه ټوکړی کتله او ټول جزیات یې راته یاد ول.

زه پوهیدم چې د ټوکړی د جوړېدا پر وخت کومې غوټې چې ورکړل شوې وې، د مرغانو د پالونکو مشهورې غوټې دي.

پر دې شپه مې چې کتل د فرعون مور هم پخپل پوزي کې، دغه ډول غوټې کاروي، حیران شوم.

په سر کې مې عجیبه فکرونه پیدا شول، دغه فکرونه دومره حیرانوونکي ول، چې اوس یې نه شم ویلی څه ډول ول؟

خو په دې پوهېدم چې د مرغانو د پالونکو غوټې، په کوز مصر کې دود وې، نه په برني مصر کې او هغه ټوکړی چې زه پکې اچولې شوی وم، په علیا یا برني مصر کې یانې په طبس کې له اوبو را ایستل شوې وه.

کوز مصر د نیل سین د اوبو په ښکتنی برخې کې پروت و، اوبه له برني مصره ښکته راتلې او سفلي مصر ته رسېدې، نو ښکاره خبره وه یوه ټوکړی چې په نیل کې اچول شوې وي، د اوبو له بهیر سره سم حرکت کوي.

خو ددې فکر په وخت کې متوجه شوم، چې د تې ئې پلار مرغ باز یا د مرغانو پالونکی و، او لوړیې چې اوس پوزی اوبي، د مرغبازانو غوټه له خپله پلاره زده کړې ده.

خودا بیا هم یو سوال و راته چې په کوز مصر کې اوبدل شوې ټوکړی څه ډول برني مصر یانې طبس څه را رسېدلې ده.

تې ئې پرې نه ښودل چې په دې اړه زما فکر دوام وکړي او ویې ویل سینوهه! کله چې زه د خپلو اعمالو په هکله خبرې کوم، ښایي ته ما ورتې او ووایې چې زه تور زړې یم، خو غوره داده چې زما حالت ته هم لږ پام وکړې، بیا به پوه شې چې زه مجبوره وم، دغسې خراب کارونه وکړم.

ځکه کله چې د یوه مرغ باز لور د فرعون حرم سرای ته راځي، د هغې له لورې د قدرت ساتل ډېر سخت کار وي.

ځکه چې د فرعون له پاملرنې پرته، د هغې د ملاتړ لپاره هېڅ ډول مادي او معنوي ملاتړ نه وي او د هغې دښمنان چې د حرم سرای او دربار ټول اوسېدونکي وي، او ټول چمتو وي چې هره شېبه یو تاوان ورورسوي، چې هغه د فرعون له نظره وغورځوي.

نو زما د قدرت یوازینی وسیله دا وه، چې اجازه ورنه کړم، له ما سره د فرعون مینه کمه

شي.

له تورپوستو او ګوډګرو مې مرسته وغوښته هغوی، هم داسې شیان را وښودل، چې ومې کړای شول، فرعون ځانته را جذب کړم. فرعون پوه شو که د حرم سرای له هرې ښځې سره تفریح وکړي، دومره خوند ترې نه شي اخیستلی څومره چې له ما سره له ساعت تېري اخلي. له دې وروسته چې ما د کوډو په زور فرعون پر ځان مین کړ، هڅه مې وکړه د فرعون په قدرت او د ځان په محبوبیت سره خپل مخالفین او دښمنان له منځه یوسم.

زما د شپې او ورځې کار دا و، چې د خپلو دښمنانو د سیسې شنډې کړم، هغه لومې چې دښمنانو راته غوړولې دي وشلوم او له هغو کسانو غچ واخلم، چې رابانديې نه شي ګرانېدای.

زما یو کار دا و، چې پرې نه ږدم د حرم هېڅ یوه ښځه تر ما مخکې زوی وزېږوي او ته نه پوهېږې، چې ما ددې کار لپاره څومره زیار ګاللی دی او څومره زر مې ورکړي دي.

ډېره هڅه مې کوله، پخپله امیندا وره شم، خو بیا هم نه امیندا واره کېدم او په بدل کې نورې ښځې حامله کېدلې.

هر ځل چې به یوه ښځه امیندواره شوه، تر هغې ورځې پورې چې ما به د هغې اولاد پخپله خوښه انتخاباوه، یوه ورځ به په کراره نه وم ناسته.

ته له دې کبله چې درباري ډاکټر یې بنایي اتکل وکړای شې، چې ما څه ډول یو زوی پر لور بدلاوه، خو ددې کار لپاره مې د حرم ډېرې نوکرانې له ځان سره ملګرې کړې.

تر تا مخکې یو درباري سرسوری کوونکی (درباري ډاکټر، ژباړن) و، چې د مرګ یې ډېره موده نه ده تېره شوې، پر نجونو باندې د هلکانو په بدلولو کې له ما سره مرسته کوله (د کتاب په پیل کې سینوهه ویلي، چې د فرعون په حرم سرای کې یې څه ډول له زېږېدا وروسته، د هلکانو په ځای نجونې د هغو په ځای کې اچولې. ژباړن)

تر هغه وخته دغه هلې ځلې روانې وې، چې فرعون بوډا شو او زما لمس کولو د هغه توان کم کړ.

خو بالاخره زما زوی پیدا شو، چې اوس فرعون دی، خو دغه فرعون یوازې څو لونې لري او لا یې زوی نه دی پیدا شوی، چې د هغه ځای ونیسي.

دغه خبرې مې ددې لپاره وکړې، چې ته سینوهه! پوه شې زه یوه لایقه او توانمنه ښځه یم او په ډېر مهارت مې وکړای شول خپل قدرت وساتم او پراخ یې کړم.

که ما له خپل لیاقت او هوښیارۍ څخه کار نه وای اخیستی نو نن به د مصر د پاچاهۍ په ګدۍ زما زوی نه بلکه بل فرعون ناست و.

ومې ویل تې ئې! زه پوهېږم چې ستا لیاقت څه ډول دی؟ ددې لپاره چې ستا د هوښیارۍ ننبې مې په بل ځای کې هم لیدلې دي، ما ولیدل چې د مرغ بازانو مخصوصې غوټې څنګه اچوې؟

کله چې ما دغه خبره وکړه تې ئې خپلې سترګې چې د اوربشو اوبو ور تکې سرې کړې وې، را واړولې او ویې ویل سینوهه! ایا خلک زما له رازونو خبر دي؟

ومې ویل زه کوډګر نه یم، خو پوهېږم چې له خلکو هېڅ شی نه شي پټېدای.

خلک په هر شي خبرېږي ځکه چې د شپې له پلوه، چې ته تصور کوې څوک ویښ نه دي، ستا کارونه نه ګوري، خو ستوري او سپوږمۍ ویښ وي، تا وینې.

باد چې ستا له څنګه تېرېږي، پوهېږي، چې ته څه کوې؟ ته کولای شې، چې د خلکو خولې بندې کړې، خو د باد مخه نه شې نیولی او نه هم د ستورو سترګې وربندولای.

له دې کبله چې تې ئې دې خبرې په غوسه کړه، خو ما د خبرو موضوع بدله کړه او مې ویل، دغه پوزی چې ته یې په اوبدلو بوخته یې ډېر ښکلی دی او زړه مې غواړي دغسې یو پوزی ولرم.

د فرعون مور وویل، کله چې دغه پوزی خلاص شو، تا ته به یې درکړم خو ته به یې په بدل کې څه را کړې؟

ځواب مې ورکړ، زه به یې په بدل کې خپله ژبه درکړم.

د فرعون مور وپوښتل، څه ډول دې ژبه ماته راکوې؟

ومې ویل، ایاته په دې نه پوهېږې چې ددې خبرې مانا څه ده؟

ددې خبرې مانا دا ده، چې زه به خپله ژبه وساتم او ستا پر خلاف به څه نه وایم.

د فرعون مور چې شرابو نشه کړې وه، وویل، دغه ډالۍ چې ته یې ماته راکوې ارزښت نه لري، ځکه دا هغه ډالۍ ده، چې په ما پورې اړونده ده.

ومې پوښتل څنګه، په تا پورې اړونده ده؟

د فرعون مور ځواب راکړ نه یوازې ستا ژبه زما ده، بلکې ستا لاسونه هم زما دي او زه ویلای شم، چې ستا ژبه در پرې کړي او ماته یې راوړي، چې له دې وروسته زما رازونه ونه لیکلی شې، چې راتلونکي کسان یې وګوري او هغوی ما وپېژني.

ومې ویل، تي ئي! تا نن شپه ډېر بېر ځنبلی، له همدې امله داسې خبرې کوې، چې باید له خولې دې ونه وځي.

غوره ده، چې نورې د اوربشو اوبه ونه ځنبې او ویده شې چې خوب د نشې اغېزه ختمه کړي، ګڼي ښایي د اوبو د آس په شان شیان دلته وګورې.

خو له دې سره سره چې ته نشه او زه هوښیار یم وایم، چې چمتو یم خپله ژبه درکړم، یانې ستا رازونه وساتم، په دې شرط چې ته هم دغه اوبدل شوی پوزی ماته راکړې.

د فرعون مور وخندل او ویې ویل، سینوهه! که له تا پرته بل چا د غه خبرې کړې وای، هغه به مې نه وې پرې اېښی، چې زما له مانې ژوندی ولاړ شي.

خو له دې کبله چې ته ډاکټر یې او پوهېږې، چې زما او زما د زوی د رازونو ساتونکی یې، تا نه وژنم، کله چې دغه پوزی خلاص شو تاته به یې درکړم.

ما د فرعون له موره خدای پامانې واخیسته، له مانې راووتم، او په ببړې کې سپور شوم چې مریت ته ولاړشم.

کله چې په نیل کې تېرېدم هغه شپه مې په ذهن کې انځور کړه، چې یو ماشوم یې په توکرۍ کې اېښی وي او هغه توکرۍ یې د نیل اوبو ته سپارلې وي.

په دې توکرۍ کې داسې غوټې وې، چې یوازې مرغ بازان یې اچولې شي.

ما غوښتل د هغه ماشوم راز چې اوس لوی سړی شوی او سینوهه نومېږي روښانه کړم، خو ځکه وېرېدم چې، د مجهولاتو او ناڅرګندو شیانو په اړه چې د انسان پوهه ځومره زیاتېږي، د هغه غمونه هم هومره ډېرېږي او ما غوښتل زما غم نور زیات نه شي.

پینځه دېرشم څپرکی

په طبس کې دارالحیات ته ستنېدل

کله چې فرعون د افق په ښار کې له ما پوښتنه وکړه، چې د څه لپاره طبس ته ځم، ومې ویل، زه درباري کوپړې سوری کوونکی یم نو باید کله ناکله دارالحیات ته ولاړ شم او هلته محصلینو ته درس ورکړم.

فرعون دغه خبره ومنله او کله چې طبس ته راغلم، په ربښتیا مې زړه غوښتل چې دارالحیات ته ولاړ شم، ځکه له هغه وخته چې په افق ښار کې وم، یو سر مې هم سوری کړی نه و، ډارېدم چې په دې برخه کې خپل مهارت له لاسه ورنه کړم.

پردې سربیره هیله من وم چې دارالحیات ته په ورتګ سره به هغه نوي علمونه هم زده کړم، چې زموږ په وخت کې نه ول.

زموږ په وخت کې که چا غوښتل چې په دارالحیات کې تحصیل وکړي، لومړی باید د آمون د معبد کاهن وی او له دې وروسته چې کاهن به شو، بیا به دارالحیات ته ولاړ خو دا پوښتنه یې نه شوه کولای چې ((ولې یاد څه لپاره؟)).

زموږ په وخت کې په دارالحیات کې د پوهې ترلاسه کولو عبادتي اړخ درلود او محصلینو ته به یې ویل، له دې کبله چې پوهانو پخوا دغه عقیده درلوده، نو تاسې باید د هغوی علمي، عقیدوي او د معالجې رودې ومنئ او موږ به هر هغه څه منل چې هغوی به ویل.

خو له دې وروسته چې پخوانی خدای راوپرځول شو او نوي خدای یې ځای ونیو، نور نو د دارالحیات محصلین مجبور نه ول، چې د آمون د معبد کاهن شي.

دوی به د دې پرځای له کچ کولو پرته نیغ په نیغه زده کړې پیلولې او دا واک یې هم درلود چې و پوښتي ولې یا د څه لپاره؟

له دې کبله چې زه پر دې خبرې پوهېدم ، نو فکر مې کاوه، چې په دارالحیات کې به علمونو ډېر پرمختګ کړی وي.

محصلین به کولای شي نیوکې وکړي او د علمي ستونزو او نیمګړتیاو، په هکله پوښتنې وکړي، دوی به بریالي شوي وي چې د علم په ډګر کې نوې لارې پیدا کړي او هغه پراخ کړي.

موږ چې کله په دارالحیات کې زده کړې کولې، نیوکې مو نشوې کولای او که مې له استاده پوښتنه کوله چې ولې داسې کېږي ؟ ځواب یې راکاوه، ددې لپاره چې پخوانیو پوهانو همداسې کړي دي.

یا دا چې ځواب یې راکاوه، چې آمون همداسې غوښتي دي.

موږ به د زده کړې پر وخت له ډېرو ستونزو سره مخامخ کېدو ، چې هېڅ یوه به استادانو نه شوه حل کولای.

خو نویو محصلینو ، خپلې نیوکې کولای شوې او له استاده یې غوښتلی شوای، چې ستونزې یې ورحل کړي.

کله چې دارالحیات ته ننوتم ومې لیدل چې د زده کړې کیفیت او کمیت دواړه خراب شوي دي او محصلینو نیت نه درلود چې پوهان تړې جوړ شي.

ددې پر خلاف دوی غوښتل چې یوازې نوم یې په دې علمي موسسې کې راشي، د دارالحیات د فارغ التحصیل په نوم طبابت پیل کړي او فلزات تر لاسه کړي.

دارالحیات ته د راتلونکو شاګردانو شمېر هم کم شوی و ، خلکو د پخوا په شان پر دې ستر طبي بنسونځي باور نه درلود او هلته د معالجې لپاره نه راتلل.

دوی پوهېدل چې د دارالحیات ځینې استادان له بنسونځي څخه وتلي دي او په بنسټ کې یې کتنځي جوړ کړي دي.

کله چې طبس ته ولاړم په دارالحیات کې مې د سر سوري کولو درې عملیات وکړل او له دې سره سره چې محصلینو زما وړتیا وستایله، خو پخپله پوه شوم چې زما لاسونه هغه پخوانی وړتیا او چالاکي نه لري او د سترګو نظر مې هم کم شوی و.

په دې درېو عملیاتو کې مې یو ددې لپاره وکړچې ناروغ په کراره کړم ځکه، چې ناروغ ډېر درد درلود ، ما یې د سر کوپړۍ پرانیستله، چې هغه له درده وژغورم.

دویم کس یوسړی و ، چې تر دغې نېټې دوه کاله، مخکې د ډېرې نشې له امله خپل بام

ته وخوت، کله چې یې خپلوانو راکوزاوه ، دی وتښتېد او له بامه ولوېد.

دغه سړي ظاهري ټپ نه درلود ، خو له څو ورځو وروسته په مېرګي اخته شو او کله به تاو را تاو شو او نارې به یې وهلې، خیالي منظرې به یې تر سترګو شوې او یا به یې ځان لوند کړ.

د دارالحیات د استادانو د سپارښتنو له مخې د جراحي پروخت مجبور شوم، له هغه سړي څخه چې شتون یې د وینې د درېدا سبب کېږي وغواړم چې د ناروغ سر ته ودرېږي.

دغه سړی تر هغه بل ډېر کم عقل و ، چې د فرعون په مانې کې و ، ما مخکې په دې کتاب د هغه په هکله خبرې وکړې اوومې ویل چې هغه مړ شو.

دغه اوسني سړي د پخواني په پرتله د وینې د بهېدا د مخنیوي توان نه درلود او کتل مې چې د عملیاتو پروخت له ټپ څخه د وینې څاڅکي بهر ته راوځي.

کله چې ما د ناروغ سر سوری کړ، ومې لیدل، چې د مازغو ځینې برخې د مړې شوې وینې له امله تورې شوي دي.

ما په ډېرې ځیرتیا سره مړه شوې وینه د هغه له ماغزو لېرې کړه، خوله دې وروسته چې د هغه سر مې بېرته بند کړ د مرګي حملې بېخي ورکې شوې.

پر درېیمه ورځ همغه ډول چې ما یې تمه کوله، دغه سړی مړ شو ، خو له دې سره سره چې ناروغ پر درېیمه ورځ مړ شو ، مګر هېڅوک حیران نه شول، ځکه چې ټول پوهېدل کم سارې خبره به وي چې د چا د سر کوپرې خلاصه کړي او هغه ژوندی پاتې شي.

کله چې جراحي عملیات پای ته ورسېدل، محصلینو وستایلم ، په داسې حال کې چې ما کوم خاص کار نه و کړی او زموږ په وخت کې د سر د کوپرې د خلاصولو عملیات که بې ارزښته نه ول نو څوک ورته حیرانېدل هم نه.

درېیم کس چې ما یې سر خلاص کړیو ځوان و ، چې په کوڅو کې غلو پرې حمله کړې وه، سره زر یې ترې غلا کړي ول او سر یې هم ور مات کړی و.

کله چې یې دغه ځوان دارالحیات ته راوست، زه هلته وم ، پوه شوم د ناروغ حالت خطرناک دی، نو فیصله مې وکړه، چې ژر یې عملیات وکړم.

مات شوی هډوکی مې د هغه له سره را وایست او د سر په سوري شوي ځای کې مې یې یو توته سپین زر ورکېښودل او سر مې ور وتاړه.

دغه زر تر دې مخکې په اور کې اېښودل شوي، بیا بېرته ساړه شوي وي.

دوه اونۍ وروسته دغه ځوان معالجه شو که څه هم په لومړیو کې یې خپل لاسونه او پښې نه شوې ښورولای، کله چې یې د هغه لاسونه او پښې ورتخنول، نه به پوهېده خو وروسته ورو ورو معالجه شو او خپل عادي ژوند یې پیل کړ.

له دې سره چې دغه ناروغ ژوندی پاتې شو، خو د دارالحیات محصلینو باور درلود، چې د هغه سړي عملیات چې مرګي یې درلودل تر دې مهم و.

ددې لپاره چې بریالی شوم، د هغه سړي له مازغو څخه مړه وینه لېرې کړم، بې له دې چې د عملیاتو پر وخت مړ شي.

د دارالحیات استادانو هم د شاګردانو په شان زما درناوی کاوه، خو له دې کبله چې د افق له ښاره راغلی وم او د حیات صلیب مې پر غاړه و، نو احتیاط یې راسره کاوه.

زما په مخکې یې خصوصي او ځانګړې خبرې نه کولې او د هغه سپي په شان چې نور بویوي، زه یې هم بویولم، چې په وه شي پر ما باور کولای شي کنه؟

ما هېڅکله د آتون او مذهبي مسلو په هکله له هغوی سره خبرې ونه کړې، ځکه چې پوهېدم دارالحیات لا هم د پخواني خدای آمون یوه کلکه کلا ده.

کله چې زما درېیم جراحي عملیات هم په بریالیتوب سره پای ته ورسېدل (یو مریض هم د عملیاتو پر وخت مړ نه شو او له جراحي وروسته به مړ شو، او په هغو دریو کې یو تن ژوندی پاتې شو) د دارالحیات یو ډاکټر په یوې خالي کوټې کې ماته راغی لمو ویې ویل:

اې سینوهه! ته ډېر په وه سړی یې او پخوا دې په همدې ښوونځي کې درس ویلی دی، ایا له دې امله خیران شوی نه یې چې ولې دلته ناروغان نه راځي؟

ومې ویل، حیران شوی یم.

هغه ډاکټر وویل داچې ناروغان دلته نه راځي، علت یې دا دی، چې پوهېږي په طبس کې داسې ډاکټران شته له چړې، اور، درملو او پټې لګولو پرته ناروغان معالجه کړي.

هغو ډاکټرانو چې په دې ډول درملنه کې تخصص لري، له ما غوښتي چې تاته درشم، درته ووایم، چې غواړې دغه ډول معالجه وګورې؟

که لېوالە یې مونږ به دې د دغه ډول ډاکټرانو کتنځي ته بوځو، په دې شرط چې موافقه وکړې، سترګې دې وتړل شي او په وه نه شې چې چیرته ځو.

بله دا ژمنه وکړې هغه څه چې ګورې بل چاته یې ونه وایې.

ما وویل د هغو شیانو په هکله چې نن سبا په طبس کې خلک د هغوی په هکله خبرې

کوي، یا یې تصور کوي ما ډېر څه اوربدلي دي. خو له دې کبله چې یو ډاکټر یم باور مې نه کېږي، چې له درملو چړې او اور څخه پرته وکړای شو، ناروغي معالجه کړو، نو نه غواړم چې په دغو چلولونو کې ښکېل شم.

که په دغو لوبو او چلولونو کې ښکېل شوم وبه وایي چې د فرعون ځانګړی ډاکټر شاهدو، چې له درملو، چړې، تېږو او اور پرته د نارغیو معالجه کېدای شي.

زه نه غواړم چې زما له نومه د یوه خراب او درواغجن کار د تاید لپاره استفاده وشي.

هغه وویل سینوهه! ته یو پوه او هوښیار کس یې، بهرنیو هېوادنو ته دې سفرونه کړي او د نورو علمونه دې زده کړي، نو له دې امله په دغسې چلولونو تا نه شي غولولای.

زه د دې لپاره چې تا ته در وښیم، مور له درملو او چړې پرته هم معالجه کولای شو، تاته بلنه درکوم چې راشې او د ځینو ډاکټرانو د معالجې روده وګورې.

کله چې تا د سر د کوپرې عملیات کول، له هغه سړي دې استفاده وکړه، چې شتون یې، د دې سبب شو چې د ناروغ د بدن وینه ودرېږي.

په داسې حال کې چې تا د وینې بهېدا د مخنیوي لپاره نه له پټې کار واخیست، نه له اوره، نو بیا ولې له درملو، چړې او اور پرته د ناروغانو معالجه یو چل بولې؟

دې خبرې پر ما اغېزه وکړه ومې ویل، سمه ده، زه چمتو یم چې له تاسې سره ولاړ شم او وګورم چې تاسې څه ډول معالجه کوئ.

دغه کس چې د دارالحیات ډاکټر و، له ماسره وعده وکړه، چې د شپې به له روان تخت سره راځي، ما به له ځان سره بیایي، خو ویې ویل چې باید سترګې دې بندې وي چې پوه نه شې چېرته دې بیایو.

هغه سړی د شپې راغی، زه یې په روان تخت کې کېنولم، سترګې یې را وتړلې او تخت روان شو.

یو وخت روان تخت ودرېد، مرییانو له اوږو کوز کړ او ماته هم هغه سړي لاس راکړ له روان تخته یې راکوز کړم.

ما احساس وکړ، چې یوه دالان ته ننوتو او له دې وروسته چې یوه موده په دالان کې روان وو له څو پوړیو هم تېر شو، بیا یې زما سترګې را پرانیستلې.

زه په یوه کوټه کې وم، چې څو څراغونه پکې بلل ول او د پخواني خدای دکاهنانو په شان یو کاهن هلته موجود و، چې سر یې خرېیلی او غوړ کړی و.

دغه کاهن زما نوم و اخیست، معلومه شوه، چې هغه ما پېژني، بیا یې د کوټې یوه کونج ته اشاره وکړه، ما ولیدل چې هلته درې کسان غځېدلي دي.

کاهن وویل سینوهه ! دغه درې کسان ناروغان دي او ددې لپاره چې پوه شې موږ دوکه نه کوو، ولاړ شه پخپله یې معاینه کړه.

زه هغو ته ورغلم چې معاینه یې کړم، ومې لیدل چې یوه ناروغه ډنګره او ځوانه ښځه ده، چې له ځایه نه شي ښورېدلای، داسې ښکاري چې یوازې سترګې یې ژوندۍ دي

بل ناروغ یو ځوان و، چې پر ټول بدن یې لمدې تناکې لیدل کېدې چې که عادي کسان دغه سړی وګورې، نو کرکه به تړې وکړي.

درېیم ناروغ هم یو فلج شوی بوډا و، چې دواړه پښې یې نه شوې ښورولای.

ددې لپاره چې ډاډه شم هغه فلج دی یوه ستن مې د هغه په پښو کې ننه ایسته، خو درد یې احساس نه کړ او دې خبرې وښودله، چې هغه فلج دی، دواړه پښې یې حرکت نه کوي او بې حسه دي.

کاهن ته مې وویل، بې له شکه چې دغه درې تنه ناروغان دي او که زه یې معالج ډاکټر وای، هغوی به مې دارالحیات ته استولي ول مګر زه پوهېږم چې دارالحیات په غالب ګمان ددې بوډی او بوډا معالجه نه شي کولای.

خو ددغه ځوان درمنلو داسې هم کېدای شي چې پر خپل بدن ګوګړ وموښي او یا په هغو اوبو حمام وکړي چې ګوګړ پکې ګډ وي.

کاهن یوه چوکۍ راوښودله و ویې ویل سینوهه ! هلته کښېنه او وګوره چې موږ اوس ستا په مخکې دغه درې تنه معالجه کوو.

بیا د کاهنانو په امر ځو تنه مریيان کوټې ته راننوتل، درې واړه ناروغان یې د کوټې له کونجه پورته کړل او د کوټې په منځ کې یې وغځول.

د باندې د یوې سندرې غږ واوریدل شو، چې ځو تنو په ګډه ویله، له هغه وروسته د پخواني خدای ځو تنه کاهنان کوټې راننوتل چې سندرې یې ویلې او د دغو دریو تنو شا و خوا ته ودرېدل.

بیا یې په پرله پسې ډول سندرې وویلې او ټوپونه یې ووهل، خپلې جامې یې و ایستلې او خپل بدنونه یې د ډبرو په چړو ټپیان کړل چې وینه تړې وبهېده.

زه ددې صحنې په لیدو حیران شوم، ما په سوریه کې دغسې یوه منظره کتلې وه.

خو د کاهنانو شور ماشور او زوږ دومره زیات شو، چې وحشت او ترهه یې رامنځته کړه، په داسې حال کې چې هغوی دغه کوډو ته ورته کار ته دوام ورکاوه، ناڅاپه یوه دروازه خلاصه شوه، د پخواني خدای آمون مجسمه یې رادننه کړه.

کله چې د آمون مجسمه را څرګنده شوه ټول غلي شول.

له هغه کړسنده شور ماشوره وروسته دغې چوپتیا پر ما اغېز وکړ او کله چې مې د پخواني خدای مجسمه کتله ځلیدله او پرتمینه ښکاریده.

هغه کاهن چې په لومړي سر کې یې زما هرکلی وکړ، دغو دریو ناروغانو ته وویل، تاسې چې پر آمون عقیده لرئ پاڅئ او روان شئ، ځکه چې آمون بختور کړي یاست.

هغه وخت ماهغه دري تنه ناروغان پر خپلو سترګو ولیدل. چې وښوریدل او په داسې حال کې چې د آمون مجسمې ته یې کتل، لومړی په ځپځانده حرکتونو پر دواړو زنګنو ودریدل

هغه کس چې پر دواړو پښو فلج شوی و، په لاسونو خپلې پښې موښلې او بیا مې ولیدل چې ورو ورو پاڅېد.

ښځه هم د هغه سړي په شان ولاړه شوه او دوه ګامه مخکې لاړه.

دري واړه په داسې حال کې چې د آمون نوم یې اخیست په ژړا شول.

له هغه وروسته یې د آمون د مجسمې د کوتې دوازه بنده کړه او مریانو څو څراغونه راوړل چې زه وکړای شم ناروغان په سمه توګه وویني کړم.

ما په حیرانۍ سره وکتل چې نه یوازې فلج شوی سړی او ښځه پر لاره تللی شي، بلکې د هغه ځوان تناکې او زخمونه هم جوړ شوي او بدن یې روغ او پاک شوی دی.

دې پېښې ډېر حیران کړم، ځکه چې د هغه ځوان معالجې چې بدن یې له تناکو او زخمونو ډک و، هیښ او هک پک کړی وم او د یوې معما په توګه راته ښکاریده.

هغه کاهن چې په سرکې یې زما هرکلی کړی و، وویل سینوهه! ایا دا خبره منې چې دغه دري تنه معالجه شوي دي؟

ومې ویل، ددغو دوو تنو یانې د بوډا او بوډۍ معالجه له علمي پلوه د توضیح وړ ده او زه فکر کولای شم چې دغه دوه تنه پخوا د کوډګرو د ارادې له امله یا په طبیعي توګه فلج شوي ول او اوس د یوه ځواکمن کوډګر ارادې هغوی بېرته رغولي دي.

خو ددغه ځوان معالجې ډېر حیران کړی یم.

زه په دې اړه علمي توضیح نه شم درلودلی، ځکه چې د بدن تېپ په کوډو یا پر ناروغ د

خپلې ارادې په تپلو سره نه شي معالجه کېدای او هغه هم په دې لنډه موده کې.

کله چې ما د دغه سړي تنها کې او تپونه ولیدل پوه شوم چې د ګال نارو غي ده او ګال نه معالجه کېږي، مګر د ګوګړو په وسیله او یا دا چې تل په ګرمو اوبو حمام وکړي.

خو دغه ځوان له حمام کولو او د ګوګړو له کارولو پرته په لنډه موده کې معالجه شو او مجبور یم ومنم چې دغه معالجه معجزه ده، ما تر اوسه پورې نه و لیدلي چې ځوک دې دغسې معالجه وکړای شي.

کاهن وویل دغه ځوان او هغه دوه تنه، آمون معالجه کړي دي او اوس دا خبره منې چې آمون د خدایانو پاچا دی.

ما وویل د دې خدای نوم زما په مخکې په لوړ آواز مه اخله، ځکه چې فرعون دغه خدای راپرځولی او د دې خدای د نوم په اخیستو یې بندیز لګولی دی.

له دې کبله چې زه د فرعون په چوپړ کې یم، نه غواړم چې ځوک یې نوم واخلي.

زه پوه شوم چې زما خبرو کاهن غوسه کړ، خو له دې کبله چې لوړ مقامه سړی و، پر خپلې غوسې برلاسی شو او ویې ویل، زما نوم هري بور دی.

زه له دې کبله تاته خپل نوم درښیم، چې ته ولاړشې، ما فرعون ته ور وښیې او هغه خپل عسکر را واستوي، چې ما ونیسي او یامې د مترکو په زور اړ باسي چې د اجباري کار لپاره کانونو ته ولاړ شم.

خو زه نه له فرعون ځخه وېرېږم او نه د هغه له مترکو او عسکرو ځخه.

هر ځوک چې پر آمون عقیده ولري او ماته راشي زه به هغه معالجه کړم.

له دې کبله چې زه او ته دواړه عالمان او پوهان یو، نو غوره دا ده چې د پوهانو په شان خبرې وکړو.

زه تاته بلنه درکوم چې راشې او زما په کوټه کې یوه پیمانه شراب وڅښو، ځکه چې پوهېږم دلته د دغو شیانو له لیدو وروسته ستړی شوی یې.

هري بور، د دارالحیات ډاکټر رخصت کړ، زه یې له یوه دهلېزه تېر کړم او د هوا درونده والي پوه کړم چې په ځمکتلې کې روان یو.

وروسته پوه شوم چې ویل کېږي د آمون تر پخواني معبد لاندې ځمکتلې یا زېرزمنی وې چې نا محرمو کسانو هغه نه وې لیدلې.

له ځمکتلې ځخه چې تېر شوو، یوې کوټې ته ورسېدو، چې هلته د استراحت وسایل

لکه فرش، کټونه او صندقونه اینبي ول او هري بور په ډېر درناوي زما په لاسونو اوبه را واچولې.

بیایې زما مخې ته ډوډۍ، میوه، خوارې او شراب کېښودل او ویې ویل سینوهه! دغه شراب چې ته یې څښې ډېر زاړه دي او د آمون له پخوانیو تاکونو ترلاسه شوي دي.

نن سبا په مصر کې دغسې شراب نه جوړېږي، ځکه چې د آمون د تاکونو برکتي باغونه له منځه تللي دي.

هري بور له دې وروسته چې جام یې پر سر واړاو، وویل:

سینوهه! مورې دې پیژنو او پوهېږو، چې فرعون دربانديې ګران دی، خو له خدایانو سره تعصب نه لرې.

له هغه وخته چې تا په دارالحیات کې زده کړې کولې، د مذهب په برخه کې بې پروا وې، ډېره دې علم ته توجه کوله، له همدې امله نن شپه زه له تا سره په مذهبي مسلو خبرې نه کوم.

زما خبرې د فرعون په اړه دي، زه پوهېږم، چې ته له انسانانو سره خواخوږي لرې، ستا سلګونه ناروغان دا شهادت ورکوي، چې له سرو او سپینو پرته د بېوزلو معالجه کوې.

ته له دې سره سره چې یوه موده نه وې، او اوس چې راستون شوی یې، بیا هم بېوزلې په وړیا توګه معالجه کوې.

نو شک نشته چې خواخوږی اوبشر دوسته سړی یې او د مصر د ملت ښېګڼه غواړې.

زه تاته ویلی شم، چې د مصر فرعون اخناتون ددې هېواد لپاره پر یوې سترې بلا بدل شوی دی، چې خطر یې تر هغې کاختی هم ډېر دی چې پخپله ده رامنځته کړې ده.

ددې لپاره چې د مصر ملت تر دې زیات، ددغه سړي د ظلم په پایله کې تاوان ونه وینې نو باید دغه فرعون او د هغه خدای را وپرځول شي.

ما وویل هري بوره! زه په ځوانۍ کې د خدایانو په اړه بې پروا وم، ځکه چې کتل مې څومره چې د مصر خدایان ډېر ډېرې هومره د مصر خلک بدبخته کېږي، خو د فرعون خدای ،آتون له نورو خدایانو سره توپیر لري.

توپیر یې دا دی چې هغه د خلکو ترمنځ مساوات غواړي او وایي چې باید بادار له مریي او کارګر له ټیکه دار سره توپیر ونه لري.

بېوزله او شتمن یو شان دي، شتمني باید داسې ووېشل شي، چې په مصر کې ټول خلک په یوه اندازه له ځمکې ،اوبو او لمره استفاده وکړای شي.

له کومې ورځې چې مې نوی خدای پېژندلی، فکر کوم چې په نړۍ کې یو نوی کال پیل شوی دی.

موږ په داسې پېړۍ کې ژوند کوو، چې د بشر تر ټولو ځلانده پېړۍ دی (په پخوانې مصر کې نړیوال کال شپږ ویشت یا اووه ویشت زره کاله و او کله چې سینوهه وایي، په نړۍ کې یو نوی کال پیل شوی، مانا یې داده چې بل اوو ویشت زره کلن پېړۍ په نړۍ کې پیل شوی دی ژباړن) نور به په نړۍ کې دغه فرصت د بشر لاس ته ور نه شي.

یو پاچا چې باید د نورو ځمکې ونیسي، خلک د مریانو او وینځو په توګه وګماري، د هغو سره او سپین تړې واخلي، خو ددې پرخلاف دی پخپله دغه نوښت وکړي او د خلکو تر منځ د توپیرونو د ختمولو لپاره را مخکې شي.

د شتمن او بډای د توپیرونو د ختمولو فکر وکړي، د پخوانې خدای ځمکې پر نورو وویشي.

دغه راز هغه سره او سپین چې د پخوانې خدای له خزانې یې ترلاسه کړي ول، په هغه پورې اړوندي، خو دی یې د بشار پر نویو ودانیو لګوي، نو له دغه فرصته باید استفاده وکړو او د بشریت تر منځ عدالت او ورورګلوي ټینګه کړو.

هري بور وویل، په دې موده کې چې فرعون د خپل خدای قوانین په ډېرې سختۍ سره پلي کړل، ایا د شتمن او بېوزلي تر منځ یې توپیر ختم کړ؟ د بشریت تر منځ یې مساوات ټینګ کړ؟

ماوویل نه، خو وروسته به ورورګلوي او مساوات راشي.

هري بور وویل، سینوهه! ته پوه او عالم یې خو له سیاسي چارو خبر نه یې، نه پوهېږې چې که د فرعون د نوي خدای قوانین د اجرا وړ وای، لږ تر لږه تر ننه خو به یې یوه برخه اجرا شوې وای.

د فرعون د خدای د قوانینو د عملي کېدا نتیجه دا شوه، چې د آمون کاهنان او شتمن کسان بېوزله شول، خو د هغوی پر ځای د نوي خدای کاهنان شتمن او بډای شول.

یوه شتمنه پرګنه له منځه ولاړه، خو پر ځای نوې شتمنه پرګنه رامنځته شوه او نن سبا په مصر کې د شتمن او بډای توپیر د آمون تر وخت هم ډېر شوی دی.

سینوهه ته با انصافه یې، زه غواړم چې ته قضاوت وکړې.

ته پخوا د آمون د معبد کاهن وې او که دې مقام ته نه رسېدې تا ته یې اجازه نه درکوله،

چې په دارالحیات کې زده کړې وکړې.

د زده کړو له بشپړېدا وروسته ډاکټر شوې ، ایا ته چې د آمون د معبد پخوانی کاهن او له دارالحیاته فارغ شوی ډاکټر یې چمتویې، چې له یوه مریې سره یوشان و اوسې؟ ایا چمتو یې چې د یوه مریي په شان ژوند وکړې ، د هغه په شان پر خاورو ځملې او ستا خواړه هم یوه ګوله ډوډۍ او د اوربشو اوبه وي

ومې ویل، هري بوره ! زما ارزښت تر یوه مریي زیات دی، ځکه چې ما کلونه زده کړې کړې دي، خو یو مریی چې زده کړې یې نه وي کړي زما ارزښت نه لري.

هري بوروویل په بابل کې داسې کسان شته چې وایي، کلونه کېږي چې زیار مو ګاللی، صبر او زغم مو کړی، تر دې چې ږیره مو اوږده شوه او دومره لویه شوه چې اوس ځمکې ته رسېږي.

له دې کبله چې اوږدې ږیرې، لرو نو تر نورو معتبر یو او دا حق لرو چې د نورو په پرتله د ژوند له وسایلو ډېره استفاده وکړو، یا تر نورو ډېر سره او سپین تر لاسه کړو.

ومې ویل، هېڅوک هم د اوږده ږیرې په لرلو سره نه نورو ته ګټه رسولای شي او نه کوم خدمت کولای شي، چې په بدل کې یې تر نورو ډېر سره او سپین تر لاسه کړي.

خو هغه کس چې له دارالحیاته فارغ شوی وي، نورو ته خدمت کولای شي او هغوی ته یې خیر رسېدای شي، نو دا حق لري، چې و ږایي تر نورو باید ښه ژوند وکړي.

هري بور وویل سینوهه ! ایا ته خلکو ته ډېر خیر رسوې، که هغه کروندګر چې په بابل یا مصر کې پر کرنه بوخت وي او خلکو ته خواړه رسوي؟

که ته نن نه یې خلک له لوږې نه مري، خو که کروندګر نه وي خلک به مړه شي.

ایا ته نورو ته ډېر خیر رسوې، که هغه مریی، چې په کان کې کارکوي، سره او سپین راباسي او د هغه پر سرو او سپینو باندې چې ته هر څه وغواړې تر لاسه کولای یې شې.

ولې هغه کروندګر، چې تر تا ډېر د خلکو خدمت کوي او خیر ورسوي وږي دي؟ ته ولې هغو مریانو ته انعام نه ورکوې چې په وږي نس په کانونو کې تر مرګه پورې کار کوي ؟

هغه څه چې په خلکو کې شتمن او بهوزلي پیدا کوي ، دا نه دی چې شتمن د بهوزلو په پرتله خلکو ته ډېر خدمت کوي او خیر ورسوي، بلکې د شتمن او بهوزلي تر منځ توپیر له دوو شیانو پیدا کېږي، یو خدای دی اوبل حکومت.

هر چېرته چې خدای او حکومت موجود وي، یوشمېر خلک به شتمن او یو شمېر نور به

بهوزله کېږي، ځکه خو د مصر د خدای کاهنان ځانته دا حق ورکوي، چې تر نورو ښه ژوند وکړي او شتمن وي.

همداسې د حکومت کارکوونکي هم دا خپل حق بولي، چې له ټولو امتیازاتو برخمن وي.

دغه دوه ډلې د نورو او ځان تر منځ، د شتمن او بېوزلو تر منځ توپیر ساتي، داسې قوانین رامنځته کوي، چې هېڅکله بېوزلي شتمن نه شي، ځکه چې بیا به له دوی سره برابر شي.

د بابل حکومت د ډیرې قانون د شتمن او بېوزلي، د توپیر د ساتلو لپاره اجراکوي او د مصر حکومت په دارالحیات کې د زده کړې قانون د همدغه کار لپاره عملي کوي.

په مصر، بابل، هاتي، سوریې، کرټ او نورو ځایونو کې د خدای د کاهنانو او د حکومت د کارکوونکو هدف یو دی، هغه دا چې د دواړو ګټې او امتیازات وساتل شي او هڅه یې دا وي چې تر وسه- وسه بل ځوک ورسره شریک نه شي.

سینوهه ! تر هغه وخته پورې، چې په مصر کې یو خدای او یو حکومت وي، نو د شتمن او بېوزلو تر منځ به توپیر هم همداسې پاتې وي.

له دې کبله چې مصر او نور هېوادونه له خدای او حکومت پرته ژوند نه شي کولای، نو تل به د شتمن او بېوزلي تر منځ توپیر موجود وي.

ستا فرعون چې غواړي، دغه توپیر ختم کړي، د لېونتوب کار کوي، ځکه چې د اخناتون دغه کار به مصر له منځه یوسي، نو ددې پر ځای چې دی دغه کار وکړي باید مخکې له مخکې مورږ دی له منځه یوسو او مصر وژغورو.

ددې خبرې په اورېدو وارخطا شوم. لږ شراب مې وڅښل، چې خپله وراخطایي او پرېشاني ختمه کړم.

هري بور وویل :سینوهه ! ته بې ازاره مصري یې او یو مصري باید د مصر د ژغورلو په دې مبارزه کې بې پلوه پاتې نه شي او بې پرې پاتې کېدل، له دندې تېښته او یو ډول بې غیرتي ده.

مورږ د آمون پیروان یو، چمتو نه یو چې له بې پرې کسانو سره، په نرمۍ او زغم سره چلند وکړو، ځکه چې مورږ په دې هېواد کې د بې پرې کسانو د کړو وړو قربانیاني شوي یو.

کومه ورځ چې فرعون فیصله وکړه، چې زمورږ خدای له منځه یوسي، مورږ هیله کوله چې د مصر ملت به د خپل خدای د نسکورولو په کسات کې پاڅون وکړي او اجازه به ورنه

کړي چې د هغوی دودونه او رواجونه له منځه ولاړ شي.

خو یو وخت مو ولیدل، چې د هېواد اکثریت خلک بې پرې پاتې شول او د خپل ځان یا مالونو د له منځه تللو له وېرې لاس تر زنې کېناستل او سکوت یې وکړ.

همدغو بې پرې کسانو موږ له منځه یوړو.

که موږ تر دې وړاندې، چې فرعون له آمون سره وجنګېږي، پوهېدلي وای، چې خلک به بې پرې پاتې شي، نو له دښمن سره به مو د مبارزې لپاره عسکر اجیران کړي وای او له نورو هېوادنو، ځخه به مو عسکر راوستلي وای.

له دې کبله چې سره او سپین مو درلودل، نو یو ستر پوځ مو جوړولای شو، خو په دې هیله چې ټول مصریان د آمون پلویان دي او اجازه به ورنه کړي چې خدای یې را وپرځول شي، نو ځکه موږ د لښکر جوړولو هڅه و نه کړه.

سینوهه! ته چې تر اوسه بې پرې وې، له دې وروسته باید خپله لاره معلومه کړې.

ته باید موږ ته ووایې، چې زموږ دوست یې که دښمن؟ ځکه چې موږ ټول بې پرې کسان خپل دښمنان بولو او هغه کسان چې له موږ سره نه دي هم زموږ دښمنان دي.

له دې کبله چې ته ډېر ښه سړی یې، نو باید خپله لاره معلومه کړای شې او باید دا هم درته ووایم چې ستا فرعون به تر ابده ژوندی پاتې نه شي.

زه دغه خبره بل چاته نه کوم، خو تاته یې وایم، ځکه چې د لوړ ظرفیت خاوند او پوه انسان یې او داسې خبرې اوربدلی شې، چې نور یې د اوربدو توان او ظرفیت نه لري.

ومې ویل، هري بوره! سپینه خبره وکړه، داڅه وایې؟

هري بور وویل، موږ د فرعون د مړینې سریزه برابره کړې ده، هغه به مړ شي، خو ډېر ژر دغه کار نه کېږي.

ومې ویل: هري بوره! آیا لیونی سپي دارلی یې که لړم چیچلی یې چې دغسې خبرې کوې؟

هري بور په کوټه کې څراغ اوچت کړ او ویې ویل راشه چې یو شي درو ونبیم.

زه هم ور ولاړ شوم او په هغه پسې له کوټې ووتم، کله چې له دهلېزه، ووتم، بیا هم هغه سړي له یوه دالانه تېر کړم او یوې کوټې ته ورسېدو.

کله چې یې دروازه خلاصه کړه، د سرو او سپینو ځوړې مې ولیدې.

د دغو خلزاتو په لیدو موسک او د هري بور پر سادګۍ حیران شوم.

هغه چې زما موسکا ولیده ویې ویل، سینوهه! زه ماشوم نه یم چې هڅه وکړم، د سرو و

سپینو په زور تا له ځان سره ملګرتیا ته اړ کړم.

زه پوهیږم، چې ته سلطنتي ډاکټر یې او درباري ډاکټر سرو و سپینو ته ارزښت نه ورکوي، ځکه هر څومره سره و سپین چې وغواړي تر لاسه کولای یې شي.

ما، ته له دې امله دې کوټې ته راوستې چې مجبور یو له دې ځایه تېر شو او بلې کوټې ته ورسېږو.

بیا یې یوه لویه مسي دروازه خلاصه کړه او زه یې یوې بلې کوټې ته ننه ایستم.

له دې سره سره چې زه خرافاتي نه یم خو ده د ځراغ په رڼا کې داسې شی راوښود، چې په لیدو یې زه ورېږدېدم.

په دې کوټه کې پر یوې لویې ډبرې، چې دراز چوکۍ ته ورته وه، د فرعون اخناتون مومي مجسمه اینبې وه، چې په ټټر او سر کې یې غشي ننه ایستلي ول.

هري بور وویل، سینوهه! موږ د آمون په نوم، ستا فرعون په مرګ محکوم کړی دی او دغه غشي چې ته یې وینې، سپېځلي غشي دي.

دغه غیشي د آمون په نوم سپېځلي شوي او ستا فرعون به حتماً پرې ومري.

خو له بده مرغه موږ نه شو کولای، هغه ژر مړ کړو او یوه موده وخت غواړي چې نومورې د هغو ټپونو له کبله مړ شي، چې موږ یې دلته د هغه په شان قالب ته ورکوو او په دغې موده کې به د دغه سړي لېونتوب مصر بد مرغه او کمزوری کړي.

سینوهه! دغه منظره مې ځکه تاته در وښودله، چې پوه شې خیر دې په دې کې دی، چې بې پرېښتوب پرېږدې او له موږ سره ملګری شې.

ځکه چې اخناتون به حتماً مړ شي او ته به بې فرعونه شې او هغه مقام به له لاسه ورکړې، چې نن یې لرې.

هري بور، له کوټې را و ایستلم او دروازه یې بنده کړه، بیرته هغې کوټې ته ولاړو، چې هلته مو شراب څښل.

هغه ماته شراب واچول او ویې ویل، موږ د دې لپاره چې فرعون مړ کړو، د دې مجسمې له جوړېدا وروسته مو، د هغه لرې وېښتان او نوکان د افق له ښاره تر لاسه کړل او په دې مجسمې کې مو وکارول.

هغه کسان، چې موږ ته یې د فرعون وېښتان او نوکان راکړل، دا کار یې د سرو او سپینو لپاره نه دی کړی، بلکې پر آمون یې عقېده درلوده او مرسته یې راسره وکړه.

له هغه وروسته هري بور وویل : زمونږ د خدای قدرت کال په کال زیاتیږي او تا پخپله نن شپه دلته ولیدل چې مونږ وتوانیدو ، د خپل خدای آمون د ځواک او مرستې په وسیله له درملو ،چرې ،اور او پتې پرته ناروغان معالجه کړو.

له دې وروسته به د آمون ځواک نور هم زیات شي او د مصر پر هېواد او ملت به تر دې ډېر لعنت وکړي، ځکه چې د مصر پر هېواد او خلکو ډېر په قهر دی .

څومره چې فرعون ډېر عمر وکړي، د مصر پر ملت د آمون قهر هم هومره زیاتیږي او کله چې فرعون، مړ شي نو د مصر ملت به هم له بد مرغیو خلاص شي.

ته چې د فرعون خاص ډاکټر یې پوهیږې، چې فرعون په سر درد اخته دی او دغه سر درد د هغه ځواک ورو ، ورو کموي، تر هغه چې هغه ووژني.

غوره دا ده چې ډېر ژر دغه پېښه وشي او که ته غواړې، زه به یو ډول درمل درکړم، چې فرعون له سر درد او د اوس او راتلونکې له هر ډول سر خوږیو خلاص کړي.

ومې ویل هري بور ترڅو چې انسان ژوندی وي ممکنه ده ناروغه شي، چې دزړښت پرا و ته رسیږي ناروغي یې نورې هم ډیریږي باید داسې درمل خلکو ته ورکړو چې داوس او راتلونکو ناروغیو پرورځاندې یې خوندي کړي یواځې مرګ دی چې انسان له ټولو ناروغیو ژغوري.

هري بور وویل، دغه درمل چې زه یې درکوم، فرعون به نور درملو ته اړتیا و نه لري او بله دا چې پر بدن به یې د درملو اغېز هم نه ښکاري.

ان کله چې د هغه مړی مومیایي کوونکو ته ورکړي، نو مومیایی کوونکي به هم پوه نه شي چې ګنې فرعون دې دغو درملو وژلی وي، ځکه چې د هغه په تورې ینې ،معدې او کولمو کې به هېڅ اغېزه پرې نه وي.

تر دې وړاندې چې زه هغه ته ځواب ورکړم، هري بور زیاته کړه:

سینوهه ! که ته دغه کار وکړې او فرعون د خوب د دغو درملو په مرسته لوېدیزې نړۍ ته واستوې، نو ستا نوم به د آمون او د هغه د پیروانو په منځ کې تلپاتې شي.

له دې سره به ته تلپاتې ژوند ولرې او مونږ ، یانې آمون او د هغه پیروان به ستا او ستا د راتلونکي نسل ملاتړ وکړي او تر هغې ورځې چې مصر وي او پر دغه ټاټوبي لمر ځلېږي، نو ستا خپلوان به په نېکمرغۍ او درناوي کې ژوند کوي.

که ته ببوزله او حریص وې ما به سره زر درکړي وای، چې فرعون بلې دنیا ته واستوې،

خو ته ډېر ستړی ، او نه شي کېدای چې د سرو او سپینو په زور کې دې د ځان کړو.

ستا په شان کسانو سره یوازې یو انعام مناسب دی او هغه د نوم تلپاتې کېدل دي.

هري بور خپلې اغېزناکې سترګې زما په سترګو کې ښخې کړې، ما چې ورته وکتل سست او پرکاله شوم او احساس مې وکړ چې د دغه سړي د ارادې تر سلطې لاندې راغلی یم، خو زما روح دې ته چمتو نه و، چې د هغه سپارښتنې ومنې.

هري بور زیاته کړه، سینوهه ! ته یو پوه او ډاکټر یې، پوهېږې چې، تر یوه حده د وګړو اراده تر خپلې سلطې لاندې راوستی شو او اوس که زه درته ووایم چې لاس دې پورته کړه نو ته همدغسې کوې.

که درته ووایم چې پورته شه ،نو ته به پاڅېږې، خو تا داسې کار ته نه شم مجبورولای چې روح دې نه منې.

که ته پخپله خوښه پرآمون عقیده او باور ونه کړې ، نو زه نه غواړم چې تا دغه کار ته اړ کړم ، او نه دې مجبورولای شم چې زما درمل فرعون ته ورکړې.

خود مصر د هېواد او ملت په خاطر له تا غواړم، دغه درمل چې ما برابر کړي واخله ، فرعون ته یې ورکړه او د مصر ملت وژغوره.

تر هغه وخته چې هري بور ، خپلې سترګې زما په سترګو کې ښخې کړې وې، ما خپل لاسونه، نه شو ښورولای.

له دې وروسته چې هغه سترګې راښخه واړولې، ما خپل لاسونه وښورول او ومې ویل، هري بوره، زه اوس درسره ژمنه نه شم کولای، خو خپل درمل دې راکړه، چې راسره وي.

ښایي یوه ورځ پخپله فرعون ونه غواړي، چې له خوبه راپاڅېږي او موافقه وکړي، چې تر تریاکو ، په قوي درملو سره هغه ویده کړم، چې بیا راویښ نه شي او کله چې را ویښ شي، نو کومه ستونزه ونه ګالي .

هري بور، یو بوتل راته راوړ ویې ویل، درمل په دغه بوتل کې دي او اوس چې دې دغه بوتل له ما واخیست، نو مصر ستا په لاس کې شو.

مور کولای شو فرعون په بل ډول هم له منځه یوسو ، ځکه چې هغه هم انسان دی او کله چې د هغه په بدن کې نیزه او یا چاړه ننوځي د هغه وینه به تویه شي او وبه مري.

خو باید دغه کار ونه شي، ځکه کله چې خلک یو ځل هم پوه شي چې فرعون له منځه تللی شي، نو تر هغه وروسته کومه پېښه نه کېږي. په دې دنیا کې به د فرعون مرګ، په

کاینناتو کې د یوه مریي د مرګ په پرتله کم اغیز ولري او بیا به خلک هڅه کوي، چې نور فرعونیان هم ووژني.

که دا کار وشي نو په راتلونکې کې به د مصر قدرت څپځانده شي او په هېواد کې به دننه تل ګډوډي او ناامني وي.

غوره دا ده چې فرعون داسې مړ شي چې خلک تصور وکړي، هغه پخپل طبیعي مرګ مړ شوی دی.

ته کولای شې په خلکو کې دغه تصور رامنځته کړې او اوس ته یوازینی کس یې چې د مصر د ژغورلو قدرت لرې او برخلیک یې ستا په لاس کې دی.

ومې ویل هري بوره ! له دې سره سره چې ته فکر کوې، پر هر څه پوهېږې، خو داسې نه ده ، له ځینو شیانو بې خبره یې او نه پوهېږې چې د مصر برخلیک یوه ورځ د داسې چا په لاس کې و، چې تو کری یې اوبدلې.

هري بور وویل ، د تو کریو له اوبدلو ستا مقصد څه دی؟

ومې ویل، دغه موضوع اوږده کیسه لري، په هر حال ستا درمل له ما سره دي، خو په یاد ولره، چې ما له تا سره ژمنه نه ده کړې.

هري بور وویل، خو که دې مصر وژغوره، نو لوی انعام به تر لاسه کړې. له هغه وروسته، بې له دې چې زما ستر ګې وتړي، زه یې له هغو تل خونو را وایستم چې د آمون تر پخواني معبد لاندې وې.

تر دې مخکې چې، زه له ځمکتلو را ووځم ماته یې وویل، سینوهه ! ته شریف سړی یې او رازونه ساتې، زه ضرور نه ګڼم تا ته سپارښتنه وکړم چې د دې ځمکتلو ، په ټبره بیا هغو ته د تلونکو لارو په هکله چاته څه ونه وایې.

دا ځکه چې په طبس کې داسې کسان شته، چې پوهېږي د آمون په معبد کې زېر زمینی شته، خو څوک دغو ځمکتلو ته نه شي ننوتلی.

ما وویل، هري بوره ! ښایي زه یوه ورځ ووایم، چې د آمون تر پخواني معبد لاندې ځمکتلي شته، خو لاړې به یې هېڅکله چاته ورونه ښیم، ځکه چې دا زما راز نه دی.

څو ورځې وروسته د فرعون مور تي تي په خپلې مانۍ کې د یوه زهرجن مار له چیچلو وروسته مړه شوه.

د فرعون مور له ځوانۍ څخه دا عادت درلود ، چې د خپل پلار د لارښوونو له مخې په

لومو کې مرغان ونیسي.

یوه ورځ خپلو لومو ته ورتله او دې ته یې پام نه وه چې که په لومه کې یوه کوچنۍ مرغۍ شته، کبدای شي یو زهرجن مار هم وي، نو هلته د (سراست) په نوم یوه کوچني مار وچیچله.

له دې وروسته چې نارې یې کړې او نوکرانو ورمنډې کړې، غوښتل یې د هغې ځانګړی ډاکټر را وغواړي، خو دهغې ډاکټر لکه چې تل په دغسې حالاتو کې نه وي، دا ځل هم موجود نه و، نو زه یې ور وغوښتلم او تر هغه چې زه ورسېدم نو دا هم مړه شوې وه.

سراست ډېر خطرناک مار دی او څوک چې وچیچي، نو بیا ژوندی نه شي پاتې کېدای.

خو یوه لاره هم شته هغه دا چې تر دې وړاندې چې د مار چیچلي، زړه سل ځله وډبېږي، د هغه د نښې ځای سوری کړای شي، له چیچل شوي ځایه پورتنۍ برخه پر یوه پړي کلکه وترل شي او له چیچل شوي کس څخه ډېره وینه وبهېږي.

خو د تې ئې په مانۍ کې، چا دغه فکر نه و کړی، کله چې زه ور ورسېدم ومې لیدل چې د فرعون مور مړه شوې ده.

ماوویل، زه نور څه نه شم کولای، باید مړی مومیایی کوونکو ته وسپارل شي چې مومیایي یې کړي.

د اتون د معبد ستر کاهن آمي، چې کله د فرعون د مور په مړینه خبر شو نو راغی او د تې ئې پر پرسېدلو غامبورو یې لاس تېر کړ، ویې ویل، دا غوره وه، چې هغه مړه شي، ځکه چې تې ئې پر دې سربېره، چې ځوانه او ښکلې نه وه، زما پر خلاف یې د سیسې هم کولې او اوس چې دا مړه شوې هیله کوم چې خلک به په کرار شي.

زه تصور نه کوم چې آمي دې هغه وژلې وي، که څه هم د آتون د معبد پر کاهن د فرعون بوډی مور ګرانه نه وه، خو هغه دواړه سره متحدول.

دوی پوهېدل چې یوه بل ته ګټه ورسوي، په دې دنیا کې د ګټو شریکېدل، تر مینې زیات خلک سره نژدې کوي او د شریکو ګټو دوستي، تر مینې زیات دوام کوي.

کله چې د تې ئې د مړینې خبر په طبس کې خپور شو، خلکو جشنونه جوړ کړل، د فرعون د مور د مړینې په خوشحالۍ کې یې شراب وڅښل او نارې یې وهلې چې موږ د کوډګرو له شره خلاص کړئ.

د دې لپاره چې آمي خلک خوشحاله کړي، پېنځه تنه کوډګر یې، چې یوه پکې

تورپوستي بنځه وه، له مانې را و ایستل.

خلک ناڅاپه پرې راټول شول او له دې سره سره چې تورپوستي کوډګر ول، خو په کوډو یې ځان ونه شو ژغورلای، ټول ووژل شول.

د کوډګرو تر مړینې وروسته آمي د هغوی د کوډو ټول وسایل مات کړل او ویې سوځول.

دغې پېښې زه خواشینی کړم، ځکه چې زړه مې غوښتل پوه شم، چې تورپوستو کوډګرو له کومو درملو استفاده کوله او څه ډول یې د نورو معالجه کوله.

هیڅا په سلطنتي مانې کې د تي ئي او کوډګرو پر مړینې ونه ژړل او د هغې پر کټ حاضر نه شول.

یوازې شهزادګی او د تي ئي لور باکتاتون د خپلې مور د مرګ بستر ته راغله.

تي ئي تر مړینې مخکې ما ته ددې نجلی په هکله ویلي ول چې هغه یې تر فرعون مخکې زېږولې، خو ما تر هغه وخته نه وه لیدلې.

کله چې شهزادګی باکتاتون د خپلې مور د جنازې په څنګ کې زه ولیدم ویې پوښتل، ایا ته سینوهه یې؟

ومې ویل، هو!

ویې ویل، ایا تا د هغو تورپوستو د وژلو مخه نه شوه نیولای؟

ومې ویل، باکتاتون! ته پوهېږې، چې زه په طبس کې هېڅ نفوذ او قدرت نه لرم.

په دې ښار کې قدرت د آتون د ستر کاهن آمي او د مصر د لښکرو د قوماندان هورم هب په لاس کې دی.

که ما د تورپوستو د وژلو د مخنیوي هڅه کړې وای، نو خلکو به زه هم وژلی وای.

ما به هېڅ ډول تورپوستي له مرګه نه وای ژغورلي، ځکه چې خلک پوهېږي زه د فرعون ځانګړی ډاکټر یم، دوی فکر کوي ستا له مورسره یو لاس وم او له پخواني خدای سره دښمني لرم.

شهزادګی زما خبره تایید کړه، بیا یې وویل، دغو تورپوستو خوارانو کومه ګناه نه وه کړې، نه یې غوښتل چې کوډې وکړي او که آزاد وای، نو خپلو ځنګلونو ته به تلل، هلته به یې ژوند کاوه.

له دې کبله چې هغوی د ځنګل ځناورو ته ورته ول، په ښار کې یې ژوند نه شو کولای،

زما مور په زور هغوی په ښار کې ساتلي ول او ددې مانۍ په زیر زمینۍ کې یې بندیان کړي ول.

زه حیرانه په دې یم چې هورم هب ولې دد غو کسانو د وژلو مخه ونه نیوله؟

له دې وروسته شهزادګۍ د هورم هب د مجردۍ په هکله خبرې وکړې او ویې ویل حیرانه یم چې هورم هب ولې واده نه کوي، چې ګڼه کورنۍ جوړه کړي.

ومې ویل، له ما څخه دغه پوښتنه نورو کسانو هم کړې او ما هغوی ته ځواب نه دی ورکړی، خو تاته یې ځواب درکوم ځکه زما ځواب په تا پورې اړه لري.

له دې وروسته چې هورم هب طبس ته راغی او د لومړي ځل لپاره یې په سلطنتي مانۍ کې ګام کېښود، ستر ګې پر تا ولګېدې.

کله چې هغه ستا ښایست ولید، نو بلې ښځې ته یې نه شو کتلی، ځکه چې بله هره ښځه ورته بدرنګه ښکارېده، له همدې امله یې تر اوسه پورې له بلې ښځې سره منګی مات کړي نه دی.

خو باکتاتون! ته ولې مېړه نه کوې او ګڼ زامن نه پیدا کوې؟

ایا ته نه پوهېږې چې ونې تل ګلان او میوه نه کوي او یوه ورځ به د نیل په خړو او ختو کې ولاړې تر ټولو ښې ونې داسې شي چې مېوه به نه شي کولای.

شهزادګۍ وویل، سینوهه! ته پوهېږې چې زما وینه سلطنتي یا له خدایانو څخه ده او د مصر تر ټولو شریف او ستر کسان هم زما لپاره ډېر کوچني دي چې واده ورسره وکړم، هورم هب خو پر ځای پرېږده! یوازې یو کس ددې لیاقت لري، چې له ما سره واده وکړي او هغه زما ورور فرعون دی، خو فرعون له نفرتي تي سره واده کړی دی.

پر دې سربېره، زه پخپله هم مېړه نه غواړم، ځکه چې اوږدلي مې دي کله چې نارینه غواړي له ښځو سره څملي، نو تاوتریخوالی کوي او له ځینو ښځو مې اوږدلي، هغه خوند هم چې ښځې یې له نارینه وو سره له ساعت تېري اخلي، هسې درواغ او لافې دي او د خوراک او څښاک تر خوند زیات نه وي.

کله چې باکتاتون دغه خبرې کولې، ما ورته کتل، متوجه شوم چې مخ یې سور شوی دی، ژر ژر ساه اخلي او پوه شوم چې په باطن کې د نارینه وو په اړه بل نظر لري.

زه پوه شوم چې ځوانه شهزادګۍ له دې خبرو خوند اخلي، نو خپلو خبرو ته مې دوام ورکړ او ومې ویل: باکتاتون! هغه تاوتریخوالی چې نارینه یې له ښځو سره د تفریح پر وخت کوي، حقیقي تاوتریخوالی نه دی. بلکې له هغوی سره د ډېرې مینې له امله یې کوي.

ټولې ښځې دغه ډول تاوتريخوالی خوښوي.

خو له دې کبله چې هورم هب تر اوسه پورې له کومې ښځې سره منګی نه دی مات کړی، ښځه کولای شي، پخپله خوښه هغه وروزي، ځکه که نارينه څومره هم زړه ور او ځواکمن وي، خو تر هغه چې له کومې ښځې سره يې منګی نه وي مات کړی، له ښځو سره د ساعت تېري په مسله کې له يوه ماشوم سره تو پير نه لري.

ښځه کولای شي هغه په خپله خوښه وروزي او پخپل زړه ورسره تفريح وکړي.

ته هم کولای شې، زړه ور او ځواکمن هورم هب پخپل څنګ کې داسې نرم او ملايم کړې، چې کله هغه له تاسره اوسې، داسې به ښکاري لکه چې د هيليو د سينې په بڼکو ستا بدن موښي.

باکتاتون وويل، زه نه غواړم، چې ته د هورم هب ستاينه وکړې، ځکه چې هغه پر خاورو زېږدلی دی او له اصيل زاته نه دی.

د هغه له نومه مې کرکه کېږي او بله دا چې دغه ډول خبرې زما د مور د مړي پر وړاندې ښې نه دي.

زړه مې غوښتل هغې ته ووايم، چې تا پخپله دغه خبرې پيل کړې، مګر غوره مې وبلله چې په دې اړه هېڅ ونه وايم.

له هغه وروسته مې د هغه چا په شان چې د سلطنتي ماڼۍ له حالاتو او له تي ئي څخه له کرکې بې خبره وي، وپوښتل: باکتاتون! ولې د ماڼۍ کومه ښځه دلته نشته او ستا د مور په مړي نه ژاړي؟

کله چې ستا د مور مړی د مرګ د کور پر لور بيايي، چې موميايي يې کړي، ايا په لاره کې نوکرانې شته چې وژاړي، ساندې ووايي او پر سر ايرې باد کړي.

خو له دې کبله چې د مور جنازه به دې ژر د مرګ کور ته ونه لېږدول شي، نو دا ضروري ده چې يو څوک يې پر وژاړي او ساندې ووايي. له دې کبله چې زه ډاکټر يم نه شم ژړېدای، ځکه چې ډاکټران دومره ډېر مړي ويني چې اوښکې يې وچېږي او د ژړا وس نه لري.

له دې وروسته چې د عمر يې لږه موده تېره شوه، له موسيقۍ او سندرو هم خوند نه شي اخيستلی، ځکه هغه ډاکټر چې ټول عمر يې د مرګ له سوړوالي سره تېر کړی وي هغه تودوخه له لاسه ورکوي، چې له موسيقۍ او سندرو څخه د استفادې لپاره ضروري وي.

بيا مې وويل، اې مهربانې شهزادګۍ چې لا دې مېړه نه دی خوښ کړی، پوه شه! چې

ځواني د اوړي د ګرمو ورځو په شان ده، بوډاتوب د مني د نیمو تودو ورځو په شان او مرګ د ژمي د سړو ورځو په شان وي.

که څوک د اوړي له تودو او ګرمو ورځو او د مني له نیمو ګرمو ورځو استفاده ونه کړي، نو کله چې د مرګ سړې شپې ،ورځې را ورسېږي بیا ترې استفاده نه شي کولای.

باکتاتون وویل، سینوهه ! د مرګ په هکله له ما سره خبرې مه کوه، ځکه چې زه نه غواړم د مرګ په هکله فکر وکړم.

زه ځوانه یم، د ژوند له شاتو خوند اخلم او ستا په شان نه شم ژړېدای، ځکه چې زه له خدایانو پیدا شوې یم او څوک چې له خدایانو پیدا شوی وي باید ونه ژاړي.

پر دې سربېره به مې اوښکې د مخ سینګار پاک او خراب کړي، خو باید یو څوک زما د مور پر مرګ وژاړي او همدا اوس ځم یوه بنځه دلته را لېږم چې اوښکې تویې کړي.

ومې ویل باکتاتون !هغه شېبه چې ما ولیدې او متوجه شوم چې بنکلې یې، داسې هیجاني شوم، چې که ته یوه ځوانه بنځه هم دلته را واستوې، زه به یوه شېبه هم دلته پاتې نه شم نو ورشه یوه بوډۍ بنځه را ولېږه، چې د مور لپاره دې وژاړي.

باکتاتون په تو کو وویل، سینوهه ! ما اورېدلي، چې ته پر خدایانو عقیده نه لرې، خو فکر مې نه کاوه چې مړیو ته هم احترام نه کوې.

له دې کبله چې زما مور مړه شوې ده، باید د هغې د جنازې په خواکې دغه ډول خبرې ونه کړې.

خو د هغې د تو کو لهجې او هغې خوشحالۍ چې زما له خبرو څخه هغې ته پیدا شوه، ماته څرګنده کړه، چې زما له خبرو یې خوند اخیستی دی.

ما په قصدي توګه د فرعون خور ته دغه خبرې وکړې او یوه موخه مې درلوده.

باکتاتون ولاړه او د سلطنتي مانۍ یوه میرمنه یې له څو سپینو او سرو بنځو سره را واستوله.

په دغو مېرمنو کې د پخواني فرعون نورې بنځې، (د تي ئي د مېرې بنځې) د سلطنتي ماشومانو پالونکې نوکرانې، وینځې او نورې بنځې شاملې وې.

خو زیاترو سپین سرو مېرمنو ځانونه ځوان بنودل او له دې کبله چې په سلطنتي مانۍ کې اوسېدلې، هیله یې کوله چې په دې توګه به یو سړی لېونی کړي او له هغوی سره به منګی مات کړي.

شپږ دېرشم څپرکی

څه ډول پخپل هویت پوه شوم

هغه بوډی چې پر دې ورځ د ژړېدا لپاره راغله ((مهو نفر)) نومېدله ما چې یې کله مخ ته وکتل پوه شوم، چې له سړیو سره دلچسپي لري.

د هغې د نوم له دویمې برخې (مهونفر) څخه څرګنده وه، چې پخوا ښکلې وه.

دا چې راغله ژړا او ساندې یې پیل کړې.

زه ولاړم یو منګی شراب مې راوړل، یو جام شراب مې هم ورکړل او ورته مې وویل مهونفر دا وڅښه چې ګټه درته کوي.

هغې چې شراب وڅښل بیا یې ونه ژړل او ددې لپاره چې له هغې خبرې وباسم، نو ددې د پخوانۍ ښکلا په هکله مې خبرې پیل کړې ومې پوښتل، ایا داسمه خبره ده، چې د فرعون په ټولو ښځو کې یوازې تي ئي د هغه لپاره زوی وزېږاوه او نورو ټولو لونې زېږولې.

مهونفر ماته په وحشت سره وکتل او اشاره یې راته وکړه چې چوپ شه.

هغه له دې املې ډارېده چې مړی به زما پوښتنې او د هغې ځوابونه واوري.

ددې لپاره چې له هغې خبرې وباسم د هغې د پخواني پرتم او ښکلا په هکله مې نورې خبرې هم وکړې او ورته مې وویل، مهونفر! ته اوس هم ښکلې یې او ستا سترګې د ځوانو نجونو په شان دي.

که ته او یوه ځوانه نجلۍ د یوه سړي په مخکې ودرېږئ، هغه سړی به له ځواني ښځې تېر شي او لېوالە به وي چې له تاسره ساعت تېرې وکړي.

ښځې چې څومره زړې او بوډۍ شي، په دغو خبرو باور کوي، ان که په دې هم پوه شي چې پر هغې ملنډې وهل کېږي، ځکه چې پخپل روح کې دې ته چمتو وي چې پر دغو خبرو باور وکړي.

له همدې املې مهونفر له ماسره ملګرې شوه، کله چې یې د تي ئي جنازه د مومیایي

کولو لپاره د مرګ کور ته یوړه، نو بوډی ښځې ماته بلنه راکړه چې د هغې کوټې ته ورشم او شراب ورسره شراب وڅښم.

له دې کبله چې ما غوښتل له هغې څخه معلومات راغونډ کړم، نو د هغې بلنه مې ومنله، کوټې ته یې ورغلم، لږ شراب مې ورسره وڅښل، خو هغه مې هڅوله چې نور هم وڅښي.

کله چې نشه شوه ویې ویل، تي ئي د نارینه وو په انتخاب کې عجیبه سلیقه درلوده، ځکه له دې سره سره چې د مصر ټول خلک ښکلي انډامونه، نازک او غنم رنګ پوستونه لري، د بدنه یې خوندور بوی ځي خو دې بیا هم ترې کرکه کوله.

نوموړې به د مصري خلکو پر ځای، مضبوط تور پوستي د ساعت تېرې لپاره انتخابول او ویل به یې، د هغوی د بدن له تېز بویه او د ساعت تېرې پر مهال د هغوی له تاو تریخوالي څخه خوند اخلي.

کله چې بوډی دغه خبرې کولې ماته را نژدې شوه، زما ولي او ټټر یې بوی کړل، خو ما له ځانه لېرې کړه، ومې ویل، اورېدلي مې دي، چې تي ئي یوه تکړه اوبدونکې وه، ښکلې ټوکرۍ یې اوبدلې.

ایا تا نه دي اورېدلي، چې هغې کله د شپې مهال دغه ټوکرۍ په سیند کې خوشې کړې وي.

بوډی وویل له دې کبله چې تي ئي مړه شوې، زه یې له خطره خلاصه یم او تاته ویلای شم، چې د پخواني فرعون په ژوند درې نوي زېرېدلي ماشومان د تي ئي په وسیله په ټوکریو کې کېښودل شول او ټوکرۍ یې په نیل سیند کې خوشې کړې.

تي ئي باور درلود کله، چې څوک دغه ټوکرۍ وګوري فکر کوي چې نوی زېرېدلی د ببوزلو د کورنۍ دی او له دې کبله چې د ماشوم مور و پلار د هغه د ساتلو توان نه درلود، نو هغه یې په ټوکرۍ کې اچولی او په نیل سیند کې یې خوشې کړی دی.

په دې وخت کې تي ئي د فرعون د ښځو نوي زېرېدلي ماشومان له هغوی څخه پټول، په ټوکرۍ کې یې اچول او په نیل کې به یې خوشې کول.

دا هغه وخت و، چې لا تي ئي د خدایانو له وېرې هلکان نه وژل، ځکه ډارېده چې د نوي زېرېدلي ماشوم په وینو یې لاس ککړ نه شي.

خو تر هغه وروسته چې آمي، تي ئي ته ورزده کړل، چې څنګه له زهرو کار واخلي، نو

هغې به هغه هلکان چې د پخواني فرعون بښځو زهرول په زهرو وژل.

خو کله چې د میتاني د پاچا لور او د فرعون بښځې هلک وزېږاوه تي ئي لا له زهرو څخه د استفادې چل نه و زده کړی، نو هغه هلک یې هم په ټوکرۍ کې کېښود او نیل سیند ته یې واچاو.

ما وویل مهو نفر ! ته پوهېږې چې زه ډېر بې تجربې یم، نو زما د غولولو لپاره دغه ډول خبرې کوې ، ځکه ما اوربدلي، چې د میتاني د پاچا لور او د پخواني فرعون بښځې زوی نه وزېږولی.

بوډی بښځې وویل، سینوهه ! ته بې تجربې نه یې، بلکې ډېرې تجربې لرې او ستا سترګې شاهدي ورکوي، کله چې وایي تجربه نه لرم دروغ وایې.

که تي ئي ژوندی وای، ما دغه راز نه شو افشا کولای خو دا چې هغه مړه شوې ده، تا ته ویلای شم چې دا تي ئي وه، چې د میتاني د پاچا لور یې پرې نه بښوده، چې د مصر د ولیعهد مور شي.

ته خبر یې چې له پخوا څخه دود داسې و، چې د مصر فرعونیانو د میتاني له سلطنتي کورنۍ څخه یو بښځه تاکله او بلې خواته همدغې پاچاهي کورنۍ هم غوښتل چې خپله لور د مصر پاچا ته ورکړي.

دوی به نجونې په ماشومتوب کې له میتاني څخه مصر ته استولې، چې د مصر په دربار کې لویې شي او فرعون وکړای شي، هغوی پخپلې خوښې لویې کړي او چې لویې شوې بیا د فرعون مېرمنې شي.

په دې وخت کې هم د میتاني له دربار ه یوه نجلۍ مصر ته راغله او دلته په سلطنتي مانۍ کې اوسیدله، چې له پېغلتوبه وروسته د اخناتون مېرمن شي، خو ته به خبر نه یې چې هغه مړه شوه.

کله چې د میتاني د پاچا لور او د پخواني فرعون مېرمن چې (تادو هپا) نومېده مصر ته راغله، دومره وړه وه، چې نانځکې یې لوبولې.

پخواني پاچا له دغې نجلۍ سره څو کاله نانځکې لوبولې دي مګر لویه شوه.

تي ئي ډېره هڅه وکړه چې پخوانی فرعون دغه نجلۍ د نورو بښځو په شان خپله خور نه کړي، خو ددې کار مخه یې ونه شوه نیولی.

ځکه کله چې یو نارینه د یوې بښځې په څنګ کې ژوند وکړي او ددغې بښځې د بدن

غړي د هغه په مخکې وده وکړي، نو له هغې سره تفریح او ساعت تېري کولو ته داسې ترې کېږي، چې هېڅوک نه شي کولای هغه له دې هیلې څخه واړوي.

او که هغه سړی پوه شي چې د غه نجلۍ د هغه بښځه ده، حتماً به له هغې سره ساعت تېري وکړي.

له دې وروسته چې (تادو هپا) د فرعون حقیقي مېرمن شوه، نو امېندواره شوه.

له دې وروسته تي ئي پخپل ټول توان سره هڅه وکړه چې د میتاني د پاچا لور دې ته وهڅوي چې خپل ماشوم وغورځوي، خو په دې کار کې هم ناکامه شوه.

تي ئي د فرعون د نورو بښځو په اړه دغه کار کاوه او هغوی یې سقط جنین ته اړ کولې.

له دې کبله چې د غو مېرمنو لویې کورنۍ نه درلودې، نو له تي ئي به وېرېدلې.

دوی به د هغې له ډاره خپل ماشومان سقط کړل او یا دا چې موافقه به یې کوله، چې تر زېږېدا وروسته که به ماشوم هلک و، نو تي ئي به هغه وړي او پر ځای به یې یوه نجلۍ وېدي او یا به دا اوازه ګډوي چې نجلۍ یې زېږولې او هغه هم مړه شوې ده.

خو د میتاني د پاچا لور اصل او نصب درلود، لویه کورنۍ یې درلوده او په مصر کې یو شمېر سترو شخصیتونو چې خپل مقام او شتمني یې د هغې له امله بلل، ددې نجلۍ ملاتړ کاوه. هیله یې کوله چې د هغې زوی پیدا شي چې د مصر ولیعهد شي.

په همدې وخت کې چې د میتاني د پاچا لور امېندواره شوه، پر همدې مهال تي ئي هم امېندواره شوه، خو زه پوهېږم چې د هغې زوی له فرعون څخه نه، بلکې د آمي له زوزاده و.

کله چې تي ئي پوه شوه امېندواره شوې ده، نو هوډ یې وکړ، په هر ډول چې وي، باید د میتاني د پاچا نوزېږی ماشوم له منځه یوسي.

آمي چې د لمر په ښار کې او سېده ددې کار لپاره یې طبس ته راوست او ټول نوکران یې په سر او سپینو تطمیع کړل او یا یې وګواښل او د ځان ملګري یې کړل. (*د لمر ښار په پخوانۍ مصر کې په پښځو مشهور و ښارونو کې یو و او یونانیانو له دې وروسته چې د مصر تاریخ یې ولیکه، دغه ښار یې هیلو پولیس وبالله.*

هیلو په یوناني ژبه کې لمر او پولیس د ښار په مانا دی له همدې امله د لمر ښار په ډېرو تاریخونو کې د هیلو پولیس په نامه هم یاد ېږي ژباړن)

کله چې د میتاني د پاچا لور زوی، وزېږاوه د تي ئي ټول ملګري او نوکراني، په دې پلمه چې د شهزادګۍ د درد د کمولو لپاره راغلي، ددې بښځې شا و خوا یې کلا بنده کړه.

ښځې زوی وزېږاوه، خو له دې وروسته چې په را په خود شوه او غوښتل یې خپل زوی وګوري یوه مړه نوې زېږېدلې نجلۍ یې ور وښودله او ویل یې داستا بچی ده.

خو زه پوهېدم چې د میتاني د شهزادګۍ بچی زوی و او هغه یې پر همدې شپه په یوې توکرۍ کې کېښود او په نیل کې یې خوشې کړ.

و مې ویل مهونفر ! ته له کومه ځایه خبره شوې، چې تې ئي له دې وروسته چې د میتاني د مېرمنې شهزاده پیدا شي، هغه یې په توکرۍ کې کېښود او په نیل کې یې خوشې کړ؟

بوډۍ ښځې وویل، پر دې شپه زه پخپله د نیل په اوبو کې ګډه شوم او توکرۍ مې په اوبو کې کېښودله، ځکه چې تې ئي امېندواره وه، سیند ته نه شوای ورګډېدای.

که یې توکرۍ په ساحل کې نژدې په اوبو کې اینبې وای، نو په لوخو کې به ګېره شوې وه او لېرې به نه تله

له همدې امله یې ما ته وویل چې د سیند اوبو ته ورګډه شم او توکرۍ په داسې ځای کې کېږدم چې د اوبو له بهیر سره مخامخ شي او اوبه یې یوسي.

کله چې ما دغه خبرې واورېدې، داسې غوسه راغله، چې را اوچت شوم او د شرابو جام مې پر ځمکې وویشت او تر پښو مې لاندې کړ.

مهو نفر چې زما غوسه ولیده، زما لاس یې ونیو او کې یې نولم،

بیا یې وویل، ما په دې هکله بل چا ته څه نه دي ویلي، خو له دې کبله چې ته مې خوښ شوې تاته مې دغه کیسه وکړه.

د سلطنتي مانۍ په ټولو نوکرانو کې، تې ئي یوازې په ما اعتماد درلود، ځکه چې زما د تېر ژوند په رازونو خبره وه او پوهېده چې که زه ورسره خیانت وکړم، ما وژلی شي.

ما ولیدل، هغه توکرۍ چې د میتاني د شهزادګۍ زوی پکې اچول شوی و، تې ئي اوبدلې وه، چې هغه ماشوم یې په توکرۍ کې کېښود ژوندی و.

کله چې مې توکرۍ خوشې کړه او اوبو یوړه، نو ډېره هیله منه نه وم چې ګڼي هغه ماشوم دې ژوندی پاتې شي او کوم سړی یا ښځه دې دغه توکرۍ له سیند څخه واخلي او هغه ماشوم دې لوی کړي.

ځکه چې په نیل کې تمساح ګانې ډېرې دي او تمساح ګانې دغه ډول ماشوم ژوندی تېروي او یا غوښې خوړونکي مارغان دغه ماشوم خوري.

د ميتاني شهزادګۍ چې په هوش راغله او ويې ليدل، چې يوه مړه نجلۍ يې د هغې په څنګ کې اچولې ده، ساندې يې پيل کړې او ويې ويل دغه نجلۍ زما لور نه ده، ځکه چې د هغې د بدن د پوستکي رنګ زما د بدن د رنګ په شان نه دی او نه يې سر ماته ورته دی.

هغې ښځې سمه خبره کوله، ځکه چې د ميتاني شهزادګۍ، د خپلې سيمې د نورو ښځو په شان روښانه رنګ درلود، سر يې وړوکی او ښکلی و، او ماشوم يې هم غنم رنګ و.

شهزادګۍ په چيغو چيغو وويل، تې ئې او د هغې تورپوستو کوډګرو زما زوی، د کوډو په زور بدل کړی، خو تې ئې ويل، دغه ښځه له دې کبله لپونۍ شوې ده چې مړ ماشوم يې زېږولی دی.

فرعون د تې ئې خبره ومنله، خو له هغې ورځې وروسته د ميتاني شهزادګۍ کمزورې او ناروغه شوه.

داسې ښکاري چې تې ئې هم هغې ته زهر ورکول، ځکه وېرېدله، چې بيا اميندواره نه شي او بيا زوی و نه زېږوي.

که څه هم تې ئې پخپله هم اميندواره وه، خو وېرېده، چې د پخوا په څېر بيا لور ونه زېږوي.

شهزادګۍ څو ځله هڅه وکړه، پر همدغه ناروغ بدن له مانۍ څخه وتښتي او ولاړه شي، چې خپل ماشوم پيدا کړي.

له همدې امله تولو ومنله، چې د تې ئې خبره سمه ده او دغه ښځه ليونۍ شوې ده.

شهزادګۍ څه موده ناروغه وه، او وروسته مړه شوه.

کله چې بوډۍ خبرې کولې ما خپلو لاسونو ته کتل او ليدل مې، چې سپين دي او له دې وروسته چې د هغې خبرې خلاصې شوې، نو پوښتنه مې ترې وکړه، ايا د ميتاني شهزادګۍ سپين رنګه وه؟

بوډۍ وويل، هو!

ومې ويل، مهونفر! ايا ماته دا ويلی شې، چې دغه پېښه کله رامنځته شوه، په کوم وخت کې دې دغه ماشوم په تو کرۍ کښاوه او پر اوبو کې دې لاهو کړ؟

بوډۍ وويل، ستا په نظر ايا غوره نه ده، ددې پر ځای، چې په دې خبرو خپل وخت تېر کړو، راځه وخښو او وخورو؟

ومې ويل، زه غواړم پوه شم، کله دغه ماشوم وزېږېد، کله مو هغه په تو کرۍ کې

کېښود او نیل ته مو وسپاره؟

بوډی وویل، دغه پېښه د ستر فرعون د پاچاهی، پر دوه ویشتم کال په مني کې هغه وخت وشوه چې نیل مست شوی و.

که ته راته ووایې چې زه څنګه له دې نېټې خبره یم؟

زه وایم، له دې امله دغه پېښه نه هېروم، چې اخناتون یانې اوسنی فرعون او د تي ئي زوی له دغه کاره څه موده وروسته وزېږېد.

بوډی دومره پوډر او رنګ موښلی و، چې پر مخ او شونډو یې د رنګ پنډوالی لیدل کېده.

هغه ماته رانژدې شوه او ویې ویل، سینوهه! تا وویل چې که زه او یوه ځوانه ښځه، د یوه نارینه په مخکې ودرېږو، نو هغه نارینه به ما د خپلې مېرمنې په توګه غوره کړي.

اوس وایم چې که ته وغواړې، زه به ستا ښځه شم!

خو زه په داسې فکرونو کې ډوب وم، چې هغې ته مې ځواب ورنه کړ او د ځان په هکله مې فکر کاوه.

ځکه چې که د بوډی خبرې سمې وي، نو زه هماغه ماشوم یم، چې د میتاني د شهزادګۍ له خېټې او د ستر فرعون له ملا ځخه پیدا شوی یم

یانې د خدایانو له نسله یم، سلطنتي وینه زما په رګونو کې روانه ده، او د مصر د پاچاهۍ لپاره تر اخناتون ډېره وړتیا لرم، ځکه چې هم د فرعون مشر اولاد یم او هم یې په یقیني توګه زوی یم.

په داسې حال کې چې اخناتون له ما وروسته زېږېدلی دی. او لکه چې بوډی وایي، د فرعون نه، بلکې د آمي زوی دی او د هغه د پلار په هکله شکونه شته دي.

په دې وخت کې پوه شوم، چې زه ولې په ځوانۍ کې منزوي وم، ځکه چې د چا په رګونو کې چې د پاچاهۍ وینه وي، هغه یوازې وي او د یوه پاچا په شان به بل ځوک یوازې نه وي.

په دې وخت کې پوه شوم چې ولې سره او سپین راته ارزښت نه لري؟ علت یې دا و، چې که ځوک د خدایانو له نسله وي او د فرعون وینه یې په بدن کې بهېږي، لوړ همت لري او سرو او سپینو ته اهمیت نه ورکوي.

بوډی دومره خبرې وکړې او په کوټه کې ایخوا دېخوا ولاړه، چې زما د فکر کولو لړی وشکوله

هغې ته متوجه شوم او ددې لپاره چې پخپلو خبرو سره زما افکار پریشانه نه کړي، هغې ته مې وویل غوره ده، چې یو شی وځښو.

لږ شراب مو وڅښل، بوډی یو ځل بیا خبرې پیل کړې او ویې ویل، که یې ته ومنې، نو ستا مېرمن به شم.

بالاخره ددې لپاره چې له ما ځخه لاس پر سر شي، د هغې په شرابو کې مې لږ اپیم واچول چې له دې سره ویده شوه.

کله چې د تې ئې له مانې راووتم، ګورم چې د مانې نوکرانې، ما یو بل ته ورښیې او خاندي.

د دوی د خندا له کبله غوسه شوم، خو حیران نه شوم، ځکه چې تل ټیټ او ناپوه کسان، چې پخپله پرتم او حیثیت نه لري، له بخیلې ځخه په معتبرو او مخورو کسانو پسې خاندي.

دوی فکر کوي چې په دې کار سره به خپل کمی او حقارت جبران کړي.

کله چې کورته ولاړم ومې لیدل چې مریت په کورکې زما په تمه ده، چې د فرعون د مور په هکله له ټولې کیسې خبره شي.

کورته چې ورننوتم ، زما نوکرې موتي پر خپلې خولې لاس کېښود او د هغو کسانو په شان، چې ناڅاپه حیرانه شوي وي، په اشارې سره یې مریت ته زما سترګې ور وښودلې.

مریت هم، چې زه ولیدم حیرانه شوه او زما نوکرې ورته وویل، اوس به زما دا خبره منې، چې ویل مې ټول سړي یو شان دي او پر هېڅ سړي اعتماد نه شو کولای.

ماوویل، نن زما تر ټولو ستومانه کوونکې او بده ورځ وه.

له دې ورځې وروسته استراحت کولو ته اړتیا لرم، نو په دې خبرې بحث نه شم کولای، چې موتي د نارینه وو په هکله وکړه.

ناڅاپه د مریت مخ تک شین شو ، منډه یې کړه او د سپینو زرو هنداره یې راکړه او نارې یې کړې:

سینوهه ! زه تا ته نه وایم چې له نورو ښځو سره له ساعت تېرې لاس واخله، ځکه هغه ښځه چې کوم سړي ته دغه ډول سپارښتنه کوي کم عقله ده.

ځکه کله چې یو نارینه ددې فرصت او امکانات ولري، چې له یوې ځوانې او ښکلې ښځې سره تفریح وکړي، نو نا ممکنه ده چې ځان له دې خوشحالې ځخه محروم کړي.

خو له نورو ښځو سره داسې تفریح وکړه، چې زه پرې خبره نه شم او روح مې داغي نه شي.

ته چې وایې نن ستا د عمر ستومانه کوونکې ورځ وه، خپلې ځېرې ته یوځل وګوره، چې په وه شې ستا د درواغو ننبه څنګه ستا په ځېرې کې له ورایه ښکاري؟

کله چې ما د سپینو زرو په هنداره کې خپل مخ ولید، زه هم د ښځو غوندې حیران شوم، ځکه ومې لیدل چې مخ مې داسې سور شوی، ته به وایې انځور ګر رنګ کړی دی.

د مخ ښي او کیڼ لوري، پر زنې او غاړې مې د بې حیا بوډی یانې مهو نفر د شونډو ننبې په ارغواني رنګ له ورایه ښکاربدې.

له دې کبله چې هغې ښځې زما پر مخ پورې خپل مخ موښلی و، داسې ښکاربدل، چې یو رنګمال په ګچ او رنګونو، زما مخ سور او سپین رنګ کړی وي.

ومې غوښتل د سپینو زرو هېنداره لېرې کړم، خو مریت مې هېنداره له لاسه واخیسته او زما مخ ته یې ونیوله چې له هغې سره د بې وفایي ښکاره ننبه وګورم.

کله چې مې مخ وویني او پاک شو، مریت ته مې وویل، فکر کوم تا لویه تېروتنه کړې ده، ځکه چې خیال کوې ما له هغې ښځې سره ساعت تېر کړی دی، نو باید توضیح ورکړم...

مریت وویل، زه توضیح ورکولو ته اړتیا نه لرم او تا چې له ما سره بې وفایي کړې نه غواړم چې په درغو سره خپله خوله چټله کړې.

په دې ډول مسلو کې هېڅ شک نه پیدا کېږي، ځکه چې ستا د مخ رنګونه دا ښیي چې تا له نورو ښځو او احتمالاً د فرعون د مور په مانې کې له ښځو سره ساعت تېری کړی دی.

زه په دې خواشیني یم، چې تا داسې هېره کړې وم، چې په یاد دې نه و، زه په کور کې ستا د راتلو په تمه یم، ګڼي مخ به دې وینځلی و.

بله دا چې تا ښایي له دې امله مخ نه وي وینځلی، چې زه د فرعون د مور په مانې کې له ښځو سره ستا د ساعت تېري ننبه وګورم او په دې پوه شم، چې ښځې تاته دومره لېواله وي چې کله دې وګوري بې واکه شي او بې له ځنډه ستا په غېږې کې ځان اچوي.

یا داسې مست شری یې، چې هېر شوي دې دي، چې د فرعون د مور په مانې کې له ښځو سره له ساعت تېري وروسته خپل مخ وویني!

په داسې حال چې مریت رتلم زما نوکری داسې اوښکې تویولې، چې ته وا کومې ښځې ته د خپل مېرې خیانت ورمعلوم شوی وي او ټولو نارینه و ته یې ښېراوې کولې.

زه پوه شوم چې د مریت قانع کول او ارامول له خپله ځانه د مهو نفر تر لېرې کولو سخت کار دی، ځکه ما په شرابو کې د اپیمو په اچولو سره مهونفر ویده کړه او مریت مې نه شوه ارامولای.

بالاخره مې هغې ته وویل، مریت! ته له یوې مودې راهیسې ما پېژنې او زمونږ ملګرتیا له هغه وخته پیل شوه، چې لا د افق ښار ته نه وم تللی.

کله چې له هغه ځایه طبس ته ستون شوم تا ته راغلم او دغه اوږده ملګرتیا باید پر ما ستا له اعتماد سره یوځای وي.

ځکه کله چې یوې مېرمنې له اوږدې ملګرتیا او مینې څخه یو نارینه نه وي پېژندلی نو بیا به یې هېڅکله ونه پېژني.

خو دا چې زما مخ په رنګ سور شوی دی، علت یې زما په یوه ستر راز کې دی او که دغه راز یوازې زما په اړه وای اوس به مې درته افشا کړی و، خو دغه راز په سلطنتي مانۍ پورې هم اړوند دی، نو باید افشا نه شي او غوره دا ده چې ته له دې رازه خبره نه شې.

مریت زما په ځواب کې دغومبسې د لشې په شا ن په سرې او تېزې ژبې وویل: سینوهه! زه منم چې ته پوه سړی یې او کله چې یو پوه سړی له یوې یا څو مېرمنو سره تفریح کوي، باید د هغو راز وساتي.

ځکه د هرې ښځې کله چې یو نوی سړی په غېږ کې نیسي، نه غواړي چې نور پوه شي، چې هغوی نوی عاشق پیدا کړی دی.

د ځوانو او ښکلو مېرمنو د رازونو ساتل د ځوانمردۍ او امانت داری ننبنه ده.

ما فکر کاوه، چې ستا د روح په ژورو پوه شوی یم خو اوس پوهېږم چې د هره لویه تېروتنه مې کړې او ستا په روح کې د هر دالانونه او کنجونه شته، چې تیاره دي او څوک پرې نه پوهېږي، چې په هغو کې څه دي؟

خوشحاله په دې یم، چې له تا سره مې منګی نه دی مات کړی او خپله ازادي مې له لاسه نه ده ورکړې.

زه د هره ساده وم، چې ویل به دې له تا پرته بله کومه ښځه راباندې ګرانه نه ده.

ما باور کاوه او حتماً دې د فرعون د مور په مانۍ کې همدا خبرې د نورو ښځو په غوږونو کې هم زمزمه کړې دي.

ما غوښتل مریت دلاسا کړم، چې په دې د ول د هغې خپګان کم کړم، خو هغې ناري

کړي، ماته مه رانژدې کېږه، ځکه چې ته نن داسې سترې شوی یې، چې باید څلرویشت ساعته ویده شې او تر هغه وخته چې د تي ئي د مانۍ ځوانې ښځې وي، زه درته ارزښت نه لرم.

د هغې هره خبره د هغو غشو په شان، چې په دارالحیات کې د جراحۍ لپاره کارول کېږي، زما په زړه کې ننوتله.

له دې وروسته چې مریت هرځه چې یې غوښتل وویل، زما زړه یې زخمي کړ او له کوره ولاړه.

که د فرعون د مور په کورکې د هغې ورځې له خبرو اند ښېسمن نه وای، نو د مریت تر خبرو، د هغې په تګ ډېر خپه کېدم.

خو له دې کبله چې ټول فکر مې، هغو خبرو ته متوجه و، چې په دې ورځ مې اوږدلې وې، نو کله چې مریت وغوښتل ولاړه شي، ما د هغې مخه ونه نیوله او باوري یم، چې هغه به هم له دې امله حیرانه شوې وي.

پر دې شپه خوب نه را ته، ټوله شپه مې پر هغو شیانو فکر کاوه، چې د فرعون د مور په مانۍ کې مې اوږدلي ول.

تر هغه چې د شرابو نشه مې په سر کې وه، د دې پېښې حیرانوونکی اړخ را ته مهم نه و، خو کله چې مې نشه له سره والوته، په داسې حال کې چې د اوبو د ترازو څاڅکو (د اوبو ساعت) ته مې غوږ نیولی، د فکرونو پر سمندر لاهو شوم، ځان را ته غمجن او اند ښېسمن ښکاره شو.

له ځان سره مې وویل، سینوهه! ته په یوې محرومې پرګنې او نړۍ کې پیدا شوې او په لومړیو شېبو کې چې دې نړۍ د دې سترګې رنې کړې، ته یې د مصر له سلطنته لېرې کړې او په یوې ټوکړۍ کې یې د نیل سیند ته ور واچولې.

بیا یوې ښځې چې د ښوزلو د ډاکټر مېرمن وه، د نیل له سیند څخه را ونیولې او له دې کبله چې زوی یې نه درلود، ته یې خپل زوی وبللې او لوی یې کړې.

ښوونځي ته یې واستولې چې لیک لوست زده کړې، له دې سره سره، چې د غه ډاکټر ډېر ښوزله و، ته یې د آمون معبد ته واستولې، چې په دارالحیات کې زده کړې وکړې او ډاکټر شې.

خو د دې پر ځای چې د دې مېړه او ښځې ته انعام ورکړې، د یوې حریصې ښځې لپاره دې

داسې خوار کړل، چې له خپله وخته مخکې مړه شول او مړي یې بې قبره پاتې شول.

بیا د مینا په نوم پر یوې ښځې مین شوې او له هغې سره کرت ته ولاړې، د کرت د خدای کور ته ورننوتې او ودې لیدل، چې د کرت خدای، یو لوی سمندري مار دی، چې مړ شوی دی.

خو مینا یې د هغه لپاره قرباني کړې وه او ودې لیدل چې د مینا مړی، ساحل ته نژدې په سمندر کې پروت و او سمندري چنګاښانو پرې حمله کړې ده.

بیا مصر ته راستون شوې او د دو خدایانو جنګ دې ولید.

له طبسه د افق ښار ته ولاړې، بیا څو کاله هلته پاتې شوې، چې د سر وېښتان دې توی شول، سر دې ګنجی شو، د اندام تناسب دې له منځه ولاړ او د افق د ښار خوندورو خوړو چاغ کړې.

نن له ډېرو کلونو وروسته درته معلومه شوه، چې ولې منزوي یې او د یوازېتوب احساس دې کاوه او ولې دې نه غوښتل چې د شتمنو په شان د عیش او عشرت محفلونه ولرې.

تر دې چې ډېرو ملګرو به دې ویل، سینوو ابن الحمار یوازې او ګوشه ګیر دی، خو دغه ټولې خبرې د خدایانو او ستورو له لوري ستا په تقدیر کې لیکل شوې وې، تا نه شوی بدلولای او باید همداسې شوي وای.

خو ایا اوس دا ثابتولای شې، چې ته د ستر فرعون زوی یې او د میتاني د شهزادګۍ له خېټې پیدا شوی یې؟

ددې خبرې ثابتول، چې ته یې د نیل له سینده رانیولی یې سخت کار نه دی، ځکه کله چې ته لوی شوې، نو ناسکه پلار دې دغه خبره تاته کړې ده او نورو کسانو چې ځینې یې اوس هم ژوندي دي، ستا له ناسکه پلاره دغه خبره اورېدلې ده او شهادت هم ورکولای شي، خو څه ډول ثابتولای شې چې ته د ستر فرعون زوی یې.

له هغه وخته چې د مصر بېوزله خلک عادت شوي چې خپل ماشومان نیل ته واچوي، هره شپه څو ماشومان نیل ته اچول کېږي ځینې یې د تمساحګانو خوراک شي او ځېنې وژغورل شي، خو دغه موضوع ددې دلیل نه شي کېدای، چې ته د فرعون زوی یې.

او په ټوکرۍ کې د مرغبازانو غوټه دا خبره نه شي ثابتولای، ځکه چې دغه موضوع په مصر کې ډېره عامه شوې او ښایی د کوز مصر ډېر ټوکرۍ او بدونکي، ټوکریو ته دغه ډول

غوټې ورکړي.

ان ستا د بدن سپین رنګ، ددې دلیل نه شي کېدای، چې ته د میتاني د شهزادګۍ له خپې پیدا شوی یې، ځکه سریاني او میتاني سپیم رنګه مېرمنې په مصر کې ډېرې دي او داسې هم نه ده چې سپین پوستې ښځې د یوه کس لپاره ځانګړې شوي وي.

په دغو فکرونو سره مې شپه سبا کړه او تر هغه همدا فکر راسره و، چې لمر راوخوت او هوا روښانه شوه.

د ورځې په روښنایي کې ددې لپاره چې د وهمونو او خیالونو پردې لېرې کېږي، داخبره نوره هم راته ثابته شوه، چې زه داسې دلیل نه لرم چې ثابته کړم، د فرعون زوی یم او د میتاني د شهزادګۍ له خپې پیدا شوی یم.

سهار مې ځان وویښه، کتان جامې مې واغوستې، موتي راته تروه کبان او د اوربشو اوبه راوړې، ومې لیدل چې بیا هم ژاړي او سترګې یې سرې شوې دي.

له دې وروسته چې کبان مې وخوړل او د اوربشو اوبه مې وڅښلې، نو پر روان تخت کېناستم، د دارالحیات پر لور روان شوم، چې ناروغان معاینه کړم.

هلته څوک نه ول، چې سر یې سوری کړم، بیرته را ستون شوم او د آمون له پخوانې معبد سره تېر شوم چې دامهال خالي و، هلته مې و لیدل چې د معبد پر زاړه بام څو دانې چاغ چاغ کارغان ګرځي او چیغې وهي.

زما په مخکې یوه توتکۍ تېره شوه او د آتون د معبد پر لور ولاړه.

زه هم ددغه معبد پر لور روان شوم، خلکو د نوي خدای، په معبد کې مذهبي سندرې ویلې، خدای ته یې مېوې، غنم او د سپاندو لوګي ډالۍ کول.

ما ولیدل چې څو تنه مصریان د آتون په معبد کې دي او د سندرو د ویلو په وخت کې لا سونه پورته پورته کوي چې آتون ولمانځي.

هر چا چې لیدل تصور یې کاوه، چې ټول د آتون پیروان دي، خو په حقیقت کې داسې نه ول.

زه پوهېدم چې طبس یو لوی ښار دی او تل یوه ډله مسافر د کشتیو په وسیله او یا د وچې له لارې دې ښار ته راځي، غواړي چې د آتون معبد وګوري او د نوي خدای د کاهنانو سیل وکړي.

په داسې حال کې چې کاهنان د سندرو په ویلو بوخت ول، ما د ستنو له پاسه د مصر د فرعون اخناتون مجسمو ته کتل، لیدل مې چې سترګې یې له ډېره شوق او جذبې څخه

ترهېدلې ښکاري او دغه مجسمې د مصر د نویو هنري آثارو یوه برخه وه.

مجسمه جوړونکي په دغو مجسمو کې د هنر پخوانیو اصولو ته پام نه دی کړی، خو پخوانی مجسمې یانې د اخناتون له دورې مخکې مجسمې یې په پخوانیو اصولو جوړې کړې وې، نو انسان په یوه نظر د هرې مجسمې خاوند پېژندلی شو.

په دې کې د ستر فرعون امنوفیس مجسمې د خلکو ډېر پام ورجلباوه او هر چا چې لیده پوهېده، چې خوار او بوډا شوی دی، د مصر د سلطنت تاج یې پر سر درولو ښکارېده او تر څنګ یې د مصر ملکه تي ئي ناسته ده.

د پخوانې مصر د کورنۍ د غړیو په مجسمو کې د میتاني د شهزادګۍ تادوهپا مجسمه هم لیدل کېده، چې د پخوانې خدای امون لپاره د قربانۍ په حال کې ده.

خو د مجسمې په څنګ کې کتېبه یا ډبرلیک یې داسې اصلاح کړی و، چې د میتاني شهزادګۍ د نوې خدای لپاره قرباني کوي.

دا په داسې حال کې وه، چې د نومورې شهزادګۍ د ژوند پر مهال نوي خدای آتون لا پر مصر حکومت نه کاوه، چې څوک ورته قرباني وکړي.

له دې کبله چې پخوانیو مجسمه جوړونکو د لرغوني هنر د اصولو په اساس، علاقه درلوده چې هره مجسمه د هغې اصلي خاوند ته ورته جوړه کړي او د میتاني د شهزادګۍ مجسمه یې هغې ته داسې ورته جوړه کړې وه، چې لیدونکی یې د اندامونو او څېرې په جزیاتو هم پوهاوه.

زه د هغې ښکلا حیران کړم او څومره چې مې ورته کتل، دا راته ښه ثابتېدله چې دا له هغو ټولو ښکلو مېرمنو څخه ښکلې ده چې تر دې مهاله مالیدلې دي او ان له مینا او نفر نفر څخه هم ښکلې ده.

هرځلې چې راپه زړه شي، چې زه د هغې ښکلې او تاندې شهزادګۍ زوی یم او تي ئي د زهرو په وسیله وژلې او یا له ډېره غمه مړه شوې ده، روح به مې سخت غمجنېده.

د هغې څېرې او اندام دومره لېوالې کړم، چې نه مې غوښتل سترګې تر واړوم.

کله به یوې توتکۍ زما پر سر الوت وکړ او ناري به یې کړې، د کړیکې د مور یوازیتوب او مسافري را په زړه کوله، چې له میتاني څخه مصر ته راغلې وه او دلته د تي ئي د کینې او جنایتونو په لومه کې ګېر شوه.

له دې سره به ماته ژړا راغله.

کله به مې له ځان سره ویل څه ډول ممکنه ده، چې زما په شان یو سړی، چې سر مې ګنجی شوی، بدن مې چاغ شوی او مخ مې ګونځې کړې، دداسې یوې ښکلې او ځوانې شهزادګۍ زوی وي؟

بیا به مې فکر کاوه، چې که مې مور ژوندی وای، اوس به تر ما ډېره بوډی وه، ځکه چې وخت هرڅوک بدلوي او له ځوانۍ ځخه یې بوډاتوب ته رسوي.

ما خپله مور نه وه لیدلې او باور مې هم نه کاوه، چې زما په مخکې مجسمه به زما د مور وي، خو د مور فکر د هغې زېرنځای یانې د میتاني هېواد ته متوجه کړم.

ما دغه هېواد هغه وخت، چې له مصره د باندې وم لیدلی و او په دې کتاب کې مې هم لیکلي دي.

له دې سره د میتاني ښکلي کورنه رایاد شول.

په هغه وخت کې زه نه پوهېدم، چې د میتاني هېواد یوه شهزادګۍ د زما مور وي او که په دې خبرې پوهېدای، نو د میتاني هېواد منظره به بل ډول راته ښکاره ده.

زه تر هغو شېبو پورې د نومورې شهزادګۍ د مجسمې پر نندارې بوخت وم، چې د آمون له معبده یې د پخوانې فرعون د وخت مجسمې د اتون معبد ته راوړې وې.

بیا له دې کبله چې ورځ تېره ده، د تمساح لکۍ، د میخانې پر لور روان شوم، چې هلته له مریت سره پخلا شم.

خو مریت د یوه عادي مشتري په ستر ګه را ته وکتل او له دې پرته چې له ما سره خبرې وکړې، خواړه او شراب یې راته راوړل.

د ډوډۍ تر خوراک ورسته رانژدې شوه او ویې ویل ایا نن دې خپله معشوقه ولیدله؟

ومې ویل، زه له مریت پرته بله معشوقه نه لرم او نن ښځو ته نه یم تللی.

له کوره چې را ووتم دارالحیات ته ولاړم، بیا د آتون معبد ته ولاړم او تر ډېره وخته هلته وم.

مریت د ملنډو په موسکا سره زما خبرې اورېدې او بیا یې وویل: زه پوهېدم، چې نن ښځو ته نه یې ورغلی، ځکه چې ستا په شان سړی، چې د سر و ېښتان یې توی شوي او چاغ شوی دی نه شي کولای چې له پرونې ساعت تېرې وروسته نن بیا له ښځو سره تفریح وکړي.

خو ستا معشوقه د خپل مین له لېرې والي داسې بې قراره شوې وه چې دلته راغله او غونښتل یې تا وویني.

زه د دې خبرې په اورېدو سره هک پک پاتې شوم او ومې ویل، مریت دا څه وایې، زما

معشوقه څوک ده او څوک دلته راغلې ده؟

مریت د ملنډو موسکا وکړه او ویې ویل، نن ستا معشوقه په داسې حال کې، چې ځان یې د یوې پېغلې په شان سینګار کړی و، دلته راغله او ما چې کله د هغې مخ ولید حیرانه شوم، ځکه چې ومې لیدل مخ یې داسې سور او سپین کړی و، چې که مې ګوته پرې وهلې وای نو په رنګونو کې به ننوتلې وای.

کله چې یوه بوډۍ او چاغه ښځه، ځان سینګاروي، خلک وېروي او د میخانې مشتریان یې پر کتو هک پک شول.

هغې چې کله ستا نوم واخیست او ته یې ونه موندلې نو دغه لیک یې ماته راکړ، چې تا ته یې وسپارم.

مریت یو لیک راته راکړ، چې پر یوه لرګي تاوو شوی و.

ما پاپیروس (مصری کاغذ.ژباړن)خلاص کړ، په داسې حال کې چې له کرکې مې وینې په رګونو کې اېشېدلې، لیک مې ولوست او داسې پکې لیکل شوي ول:

د زرینې سلطنتي مانۍ د اوسېدونکې مهو نفر له لوري سینوهه ته! زما ښکلیه خوسکیه! کله چې نن له خوبه راپاڅېدم سر مې درد کاوه، خو روح مې تر سر ډېرخوږېده، ځکه چې کتل مې ته زما په څنګ کې نه وې او زه ستا د عطرو خوږ وږم نه احساسوم.

کاشکې زه ګوډه وای، چې تل ستا په څنګ کې وای، کاشکې زه عطر وای، چې ستا پر بدن پاتې کېدای شوای او کاشکې زه شراب وای، چې تل ستا په خوله کې وای.

سینوهه! زه کوڅه پر کوڅه او کور پر کور په تا پسې وګرځېدم او تر هغه به نه غلې کېږم چې تا پیدا نه کړم، ځکه چې جسم مې تا ته اړتیا لري او له تا پرته یوه شېبه هم ارامه نه یم.

ته ولې زما کورته نه راځې او له ما سره تفریح نه کوې.

زه پوهېږم ته ډېر شرمناک یې او که شرمېږې نو، په دې پوه شه، چې د سلطنتي مانۍ ټول کارکوونکي اوس پوهېږي چې پرما ګران یې او ټول غواړي چې ته مانۍ ته راشې ،چې زه ستا په لیدو خوشحاله شم.

سینوهه! دغه لیک چې دې تر لاسه کړ، سمدستي زما لور ته راشه او که رانه شې نو زه به توتکۍ شم او ستا خواته به درشم، تر هغه به دې لټوم چې پیدا دې کړم .

د هغه چا له لوري چې غواړي ته يې ورورشې (مهونفر).

دغه لیک مې ولوست، خو د هرې جملې له لوستو سره يې کرکه راتله، دغې کرکې لهونی کړم، نه پوهېدم څه ووایم.

مریت ناڅاپه پاپیروس راڅخه وتښتاوه، لرګی يې مات کړ، پاپیروس يې وشکاوه، تر پښويې لاندې کړ او ويې ويل:

سینوهه! که دغه ښځه ښکلې او ځوانه وای، ما به ځان قانع کولای شو، چې تر ما يې ښکلې او ځوانه ښځه پیدا کړې، ځکه يې هغه تر ما غوره بللې ده.

خو دغه ښځه دومره بدرنګې ده، که بیزوګان يې هم وګوري، تړې وهرېږي او تښتي.

تا څه ډول وکړای شول له دې ښځې سره اړیکی ولرې او ایا سلطنتي مانې ستا عقل له سره لېږې کړ؟

دا خبره ماته د منلو وړ نه برېښي، ځکه چې ته د فرعون ډاکټر يې او تل په سلطنتي مانې کې اوسېدلی يې او د يوې سلطنتي مانې لیدل ستا لپاره څه نوې خبره نه ده چې ځان ورک کړې.

ما له ډېرې بې وسۍ او غوسې خپلې دکتان جامې وشکولې او ومې ویل، مریت! کله چې زه په سلطنتي مانې کې وم، د تې ئي د معالجې لپاره وغوښتل شوم، خو زما ورتګ ګټه ونه کړه، ځکه چې هغه د مار له زهرو مړه شوې وه.

وروسته زه مجبوره شوم، چې د نورو معلوماتو په هیله، چې زما لپاره يې اهمیت درلود، دغې بوډۍ ته چاپلوسي وکړم، خو له بده مرغه دې ښځې هم خیال کړی، چې زما چاپلوسي له مینې وه او زه ورته لهوال شوی یم.

په داسې حال کې چې زه له دې ښځې څخه کرکه کوم، خو پوهېږم چې هغه به مې خوشې نه کړي او پخپل لیک کې يې لیکلي، چې د توتکۍ خبر به په ما پسې راشي.

اوس باید ته ولاړه شې او زما پارو وهونکو ته ووایې، چې ډېر ژر حرکت ته چمتو شي، چې له طبسه ووځم، ځکه که په طبس کې پاتې شم دغه ښځه به ما پرې نه ږدي.

زه له دې امله اندیښمن یم چې کومه ورځ له دې ښځې سره تماس پیدا نه کړم، او له دغې ښځې سره تر اړیکي دا غوره بولم چې د مړیو په کور کې له مړیو سره تماس ولرم.

مریت د زور خندا وکړه او ويې ویل، زه پوهېږم چې تا له دې ښځې څخه څه ډول معلومات غوښتل، ځکه چې دغه ښځه تر ما درې برابره بوډۍ ده او په همدې اندازه د

ساعت تېریو او تفریح په اړه ډېر معلومات لري.

ته په دې پوهېږې، چې له یوې بنځې سره چې په تفریح کولو کې تر ما درې برابره زیاته تجربه لري ساعت تېرې څومره خوند لري؟

ماوویل مریت! داسې نه ده، ته تېروتنه کوې، ما نه غوښتل له دې بنځې سره تفریح وکړم.

ما له دې امله هغې ته چاپلوسي وکړه، چې مجبور وم، له هغې څخه معلومات ترلاسه کړم، خو زه دلته دا خبرې نه شم کولای ځکه دا میخانه ده.

نو بنه دا ده چې راځه کور ته ولاړ شو، چې زه دغه راز درته ووایم، چې ته په وه شي ما له دغې چاغې او زړې بنځې سره د تفریح کولو هېڅ نیت نه درلود.

مریت په لېوالتیا سره زما په روان تخت کې کېناسته او روان شو. کور ته چې ورسېدو، هلته ما د خپلې زوکړې راز او هغه څه چې ناسکه مور و پلار راته ویلي و، هغې ته وویل.

بیامې وویل چې څه ډول زما مور و پلار زما سپین پوست ته حیرانیدل، چې ولې زما پوستکی د مصر د خلکو په پرتله ډېر سپین دی.

دوی به ویل چې بې له شکه ستا مور و پلار او یا یو پکې سپین پوستی ول.

بیا مې له تې ئې سره د خپل لومړني تماس په هکله وویل، چې څه ډول هغه د پوزې په اوبدلو کې د بنکاریانو غوټه کاروي.

ومې ویل، هغې ټوکرۍ چې زه پکې اچول شوی او په نیل کې خوشې شوی وم، د بنکاریانو او مرغبازانو غوټې درلودې او دې خبرې زه له فکرونو سره مخامخ کړی وم.

بیا مې هغه معلومات ورته بیان کړل، چې له مهونفره مې اوربدلي ول او زیاته مې کړه، څو قوي شواهد شته، چې زه یې له مخې د پخواني فرعون زوی یم او د میتاني د شهزادګۍ له خپټې پیدا شوی یم، خو یقین نه لرم چې د فرعون او د میتاني د شهزادګۍ زوی به یم.

کله چې مریت زما دغه خبرې واوربدې ناڅاپه، د هغې شکونه ختم شول او نورې پر ما ملنډې ونه وهلې.

نور د هغې پر شونډو باندې د ملنډو موسکا زه ونه ځوروله او په ځیرتیا یې راته وکتل او ویې ویل سینوهه! له اولې ورځې چې د تماس لکې میخانې ته راغلې او ما ولیدې، پوه شوم چې ته له نورو سړیو سره توپیر لرې.

ته مې حیاناک، متفکر او منزوي سړی ولیدې او هر ځل چې مې غوښتل له تا سره منګی مات کړم او تا خپل ورور کړم، پوه به شوم چې زه د دې وړتیا نه لرم چې ستا خور شم.

سینوهه زه هم یو راز لرم چې په وروستیو ورځو کې مې څو څو ځله غوښتل تا ته ووایم، خو اوس د خدایانو شکر ادا م کوم چې د دې مخه یې ونیوله چې زه خپل راز تا ته ووایم. ځکه هغه راز چې له خولې ووت بیا ډاډ نشته چې پټ پاتې شي.

خو سینوهه! همغه ډول چې پخپله دې وویل، د دې موضوع د ثابتولو لپاره کومه وسیله نه لرې او غوره داده چې خپل راز هېر کړې.

زه به یې هم هېر کړم او داسې فکر وکړه، چې دغه منظرې او پېښې دې په خوب کې کتلې دي، په تیره بیادا چې د عمر په پای کې انسان یوازې خوب او خیال دی.

ته داسې سړی یې چې ټولې دنیا ته دې سفر کړی، د بابل ،هاتي ،میتاني او کرت هېوادونه دې کتلي دي او د طبابت له پیله تر اوسه دې په سلګونو ناروغان عملیات کړي، یا دې سرونه ور سوری کړي.

نو ایا له ټولو هغو منظرو څخه چې تا په سفرونو کې کتلي او له هغو ټولو معالجو څخه، چې تا کړې ، له خیالونو او خاطرو پرته چې له خوبونو سره یې تو پیر هم نشته بل څه په لاس کې لرې؟

ومې ویل نه!

مریت وویل، ټول خلک په ژوند کې ستا په شان دي او د هغو د ژوند د ټولو خاطرو او پېښو ټولګه د خوبونو د منظرو په څېر له خیالاتو سره یو شان ده.

ځینې کسان د شتمنۍ د ټولولو له مخې په دې فکر کې دي چې له خپله ژوند ه یې بنه ګټه اخیستې ده.

دوی ټول عمر سره او سپین ټول کړي او هغه یې د کورونو او ځمکې پر اخیستو لګولي دي.

دوی پرځان ویاړي چې د ژوند ثمره یې خوب و خیال نه دی، بلکې سره او سپین ،ځمکې، کورونه، مالونه ،پټي او دکانونه دي.

څو سوه کاله د آمون د معبد کاهنانو همدغه کار وکړ او دومره سره سپین، کورونه او پټي یې یوځای کړل، چې تصور یې کاوه د عمر تر پایه پورې به شتمن او بې نیازه وي.

خو په یوې ورځ کې د مصر خدای بدل شو او نوي خدای امر وکړ چې د آمون د کاهنانو ټولې ځمکې، سره و سپین ،کورونه ،او دکانونه له هغوی څخه و اخیستل شي او هغوی

هم، ناڅاپه متوجه شول، چې د کلونو کلونو محصول او ګټه يې يوازې خوب او خیال دی.

و مې ویل مریت دا لومړی ځل دی چې له تا داسې څه اورم چې له تا څخه مې د اورېدو تمه نه کېده له

مریت وویل، له دې کبله چې تر اوسه مې ته نه وې لیدلی، چې د یوې لویې پېښې له کبله دلاسې ته اړتیا ولرې.

تر اوسه دا اړتیا نه وه، چې له تا سره داسې خبرې وکړم، خو نن پوهه شوم، چې ممکن ته پر هغې موضوع ځان بدبخته کړې چې د پوهېدا له املې يې فکر کوې ستر راز دې موندلی دی.

ممکنه ده شپه او ورځ سر پر دوولاسونو ونیسې او غمجن شې، چې ولې دا خبره نه شې ثابتولی، چې ته د فرعون زوی يې، له همدې املې مې دغه خبره درته وکړه، چې په راتلونکي کې ځان اند ېښمن نه کړې.

بیا مریت خپلې شوندې زما پر لاسونو کېښودلې او ویې ویل سینوهه! ما وېښه چې پرون او نن مې وځورولې، ځکه چې زه يوه ښځه يم.

کله چې يوه ښځه وګوري چې د هغې د خوښې د سړي مخ د بلې ښځې په سینګار ککړ شوی وي او بیا پرې هم پوه شي چې نومورې ښځې ورته عاشقانه لیک استولی، نو خپله کینه او حسد نه شي پټولی او حسادت داسې پرې برلاسه کېږي، چې څرګند شیان هم د هغې له سترګو پټوي.

ومې ویل مریت تا وویل چې کوم راز لرې او غوښتل دې ماته يې ووایې دا کوم راز دی؟

مریت وویل، ښایي داسې ورځ راشي چې هغه راز درته ووایم، خو اوس يې د ویلو وخت نه دی.

اوس ته باید د دغې ښځې له شره خلاص شې، کله چې دغه ډول بوډی او شهوتي مېرمنې د يوه سړي چاپلوسي وویني، فکر کوي چې دغه سړی پرې مین شوی دی.

دوی چې بیا وروسته وګوري، چې سړی يې په اړه بې پروا دی، نو دا ورته د سړي خیانت ښکاري.

یانې فکر کوي چې لومړی سړی پرې مین شوی، خو بیا يې وروسته بله ښځه موندلې او له هغې سره يې خیانت کړی دی.

زه باوري يم، چې که ته په طبس کې پاتې شې، هغه ښځه به دې پرې نه ږدي.

هر ډول چې وي تا به اړکړي چې ورسره تفریح وکړې او تر هغه بله بده خبره دا چې له هغې سره منګی مات کړې.

نو له دې ځایه ولاړ شه او تر تک مخکې ورته ولیکه، چې هغه ناهیلې شي، ګني په تا پسې به درشي، ممکنه ده په بابل کې هم تا تعقیب کړي چې ستا وصال ته ورسېږي.

ځکه څومره چې انسان زړېږي دوه حرص پکې وده کوي، یو (که ښځه وي) له نارینه څخه د تمې حرص او (که سړی وي) له ښځې څخه د تمې حرص او بل د شتمنۍ د ټولو لوحرص پکې زیاتېږي.

دا چې ته داسې نه یې، دا ځکه چې ښایي د خدایان وینه ستا په رګونو کې روانه وي او د فرعون زوی یې، نو ته یو استثنایي موجود یې، خو نور چې څومره زړېږي دغه دوه حرصونه پکې ډېرېږي.

متوجه شوم چې مریت د هوښیارۍ خبره کوي او که زه په طبس کې پاتې شم دغه ښځه به مې پرې نږدي.

موتي ته مې وویل، زما د سفر وسایل راوړه او یو مریی مې واستاوه، چې زما پارو وهونکی له میخانو او عمومي ځایونو را وبولي.

ما نه غوښتل چې مهو نفر سپکه کړم، نو ځکه مې په پاپیروس کاغذ باندې هغې ته یو مودبانه لیک ولیکه چې مضمون یې په دې ډول و.

د سلطنتي کوپړۍ سوري کوونکي سینوهه له لوري، په طبس کې د سلطنتي زرین باغ اوسېدونکې مهونفر ته!

مهو نفر ډېر خواشینی یم، چې پر هغې ورځ زما څرګندونې ددې سبب شوې، چې ته زما د احساساتو په اړه تېروتنه وکړې او تصور کوې چې زه باید بیا له تاسره وګورم.

په داسې حال کې چې له تاسره تر کتو مخکې، ما خپل روح بل چاته سپارلی و او اوس که له تاسره تفریح وکړم، له هغې ښځې او خپل روح سره به مې خیانت کړی وي.

پردې سربېره زه مجبوره یم، چې په یوه اوږده سفر ولاړ شم او نور به دې ونه ګورم.

خو په دوستانه ډول له تا څخه جلا کېږم او ددې لپاره چې یوه ډالۍ مې درکړې وي، د تمساح لکی په نوم یو منګی مشهور شراب در استوم چې په څښلو سره یې بوخته شې.

مهو نفر! باید درته ووایم، پردې سربېره چې زما د احساساتو په اړه دې تېروتنه کړې، زما د جنسي قدرت په اړه هم تېروتې یې، ځکه چې زه بوډا شوی یم، سست او ستومانه سړی یم

چاغ بدن او راوتلې خپته لرم، سر مې هم ګنجی دی او د عادي ښځو د رضایت سبب نه شم کېدای دا خو لا پرېږده، چې ستا په شان یوه راضي کړم.

ځکه ستا رضایت د هغه سړي کار دی، چې ځوان او غښتلی وي. خوشحاله یم چې زما د بوډاتوب او کمزورتیا له امله موږ داسې کار ونه کړ، چې له هغه وروسته به تر سخت پښېمانه و.

ځکه چې ته حتماً له یوه بوډا او کمزوري سړي څخه کرکه کوې او غوره دا ده چې موږ یو بل هېڅکله ونه ګورو.

له دې وروسته چې لیک مې ولیکه مریت ته مې ورکړ، چې ویې لولي او خپل نظر پرې راکړي.

مریت وویل سینوهه! تا په دې لیک کې د دې لپاره چې ادب ته دې پام کړی وي، ځان دې بوډا معرفي کړی او ډارېږم، چې دغه عجیبه ښځه د لیک د مفهوم په اړه تېروتنه وکړي او له تالاس وانخلي.

غوره دا وه چې په دې لیک کې دې بې پردې لیکلي وای، له دې کبله چې هغه ډېره زړه، بد رنګه او کرکجنه ده او هېڅکله یو نارینه نه چمتو کېږي، چې د هغې په شان له یوې ښځې سره تفریح وکړي، نو ځکه ته له دې ښاره وتښتېدې چې د ژوند تر پایه دې سترګې پرې ونه لګېږي.

ومې ویل مریت! دا یوه ښځه ده او یو مودب کس باید یوې ښځې ته و نه وایي، چې ته زړه او بدرنګه یې، ځکه ښځې ته چې هر ډول ښکنځل وکړې ښې یې خو دغه خبره که سمه هم وي، نه یې ښې.

له دې سره سره چې مریت د لیک له ډول او ژبې ناراضه وه او ویل یې چې، دلیک ژبه باید ځیرکه وي، چې هغه بوډی نوره هم نهیلې شي خو بیا یې هم لیک ماته راکړ چې سر یې بند کړم.

ما لیک بند کړ او یو مریی مې را وغوښت چې لیک زري سلطنتي مانې ته یوسي او مهونفرته یې وسپاري.

خو په لاره کې ځان د تمساح لکې میخانې ته هم ورسوي او یو منګی مشهور شراب هم له ځان سره یوسي، چې لیک او شراب په یو وخت مهونفرته ورسېږي.

اوه دېرشم څپرکی

تېښتې ته په ورته ډول له طبسه وتل

شپه را رسېدلې وه او په اسمان کې د ستورو له را څرګندېدا څو شېبې تېرې شوې وې، چې موتي خبر راکړ، د سفر شیان مې تیار کړي دي او بېړۍ ته یې ورلای شې.

مریت میخانې ته نه ولاړه او له ما سره پاتې شوه.

ما چې به هر ځل هغې ته کتل خواشینی به شوم، ځکه چې پخپلې کم عقلۍ سره مې له هغې څخه د ببلتون زمینه برابره کړه.

که ما په ناپوهۍ کې هغې بوډۍ ته چاپلوسي نه وای کړې، نو تر کومه چې مې زړه غوښتل، په طبس کې پاتې کېدای شوم، چې د مریت له کتلو خوند واخلم.

مریت هم په چورتونو کې وه، ناڅاپه یې وویل، سینوهه! ایا ماشومان دربانديې ګران دي؟

زه دې نابېره پوښتنې هک پک کړم.

مریت چې ماته کتل ویې ویل مه ډارېږه، ځکه چې زه نه غواړم ستا لپاره ماشومان وزېروم.

خو یوه ملګرې مې ده، یو څلور کلن زوی لري او وایي چې زوی یې غواړي په نیل کې سفر وکړي، شنه پتي، کروندې، پسونه، غواګانې، هیلۍ او غازان وګوري، ایا کولای شې په دې سفر کې دغه ماشوم له ځان سره بوځې؟

ومې ویل، مریت! زه پوهېږم چې کله دغه څلور کلن ماشوم راسره بوځم نو په سفر کې به په کرار نه یم، ځکه تل باید د دغه ماشوم پالنه وکړم، چې له ببرۍ څخه او بو ته ونه لوېږي او یا یې تمساح ونه خوري.

مریت وخندل او ویې ویل سینوهه! کله چې دغه ماشوم پیدا شو ما پخپله له خپلې ملګرې واخیست او یو مې وړ چې سنت یې کړم او هغه ښځه چې کوم ماشوم سنت کولو ته بیایي د هغه په وړاندې د یوې مور په شان دندې لري.

نو زه به دیوې مور په شان په دې ببرۍ کې پاتې شم او دهغه پالنه به وکړم. نو له دې کبله چې زه به یې ساتم، هغه به اوبو ته نه لوېږي چې تمساح وخوري.

کله چې مادغه خبره واورېده داسې خوشحال شوم، چې دواړه لاسونه مې پر خپل سر ووهل او ومې ویل، مریت! که ته د ماشوم د پالنې لپاره ځې، نو اجازه لرې چې د یوه ماشوم پر ځای د اتون د معبد د لومړني ښوونځي ټول ماشومان له ځان سره راولې.

او ته چې د ماشوم د ساتلو لپاره ځې، نو څوک به زما په ببرۍ کې ستا پر شتون حیران هم نه شي او ستا نیک شهرت ته به تاوان هم ونه رسېږي.

ما د بوډۍ او شهوتي مېرمنې له وېرې فیصله کړې، چې سهار وختي حرکت وکړم.

مریت زمونږ د ببرۍ تر روانېدو مخکې ولاړه او هغه ماشوم یې له خوبه راپاڅاوه او رایې وست، خو د ماشوم مور نه وه راغلې.

ما غوښتل دغه مېرمن وویني، ځکه چې هغې پر خپل زوی تهوت نوم اینبی و.

د ماشوم مور پر خپل زوی باندې ددغه نوم د اېښودو ګټه هم لېدلې وه، ځکه چې تهوت د یوه خدای نوم دی.

په مصر کې مور و پلار ډېر لږ جرئت کوي، چې پر خپل ماشوم باندې د کوم خدای نوم کېږدي، په ټېره بیا د تهوت خدای نوم چې د خط او د خدایي او بشري معلوماتو خدای دی.

ماشوم ویده و او مورۍ حرکت وکړ.

کله چې د طبس هغه غرونه چې ساتونکو ته ورته دنګ ولاړ ول، زمورۍ له سترګو پټ شول نو ماشوم هم راویښ شو.

تهوت ښکلی ماشوم و، چې تور او نرم وېښتان یې درلودل او د هغه پر تندې یې وړې کړې جوړې کړې وې، ماته یې په تورو سترګو داسې کتل چې ته وا له ډېرې مودې مې پېژني.

زه ډېر ژر له دغه ماشوم سره اشنا شوم، مینه مې ورسره پیدا شوه، هغه مې پر خپلو زنګنو کېناوه او د نیل د څنډو له لوخو مې ورته وړې ټوکرۍ واوبدلې، اجازه مې ورکړه، چې زما پر طبي وسایلو لوبې وکړي او زما درمل بوی کړي.

تهوت په دې سفر کې مورۍ ته هېڅ ستونزه پېښه نه کړه، نه په اوبو کې ولوېد او نه تمساح و خوړ، بلکې اپوټه یې زمورۍ خوشحالي نوره هم زیاته کړه.

هره شپه چې به زه او مریت د یوه بل تر څنګ ویدېدو ، د ماشوم د ساه اخیستو منظم غږونه به مو اورېدل چې زمونږ تر څنګ به ویده و او سهار چې به کله راویښ شوو هغه به لا ویده و.

زه به هېڅکله له مریت او تهوت سره یو ځای د نیل د سیند دغه سفر هېر نه کړم او له نیکمرغۍ ورو سته د خوښیو او هیلو یوه پړاو داسې مست کړم چې مریت ته مې وویل:

راځه چې یو منګی مات کړو چې تل دیوبل تر څنګ ژوند وکړوته هم زمالپاره د تهوت په شان یو ښکلی ماشوم وزیږوې.

زه تر ننه پورې د اولاد غوښتونکی نه وم، خو اوس احساس کوم چې زما وینه د ځوانۍ جوش نه لري، د زړبودۍ وخت را غلی، او هر ځل چې تهوت ګورم، زړه مې غواړي د هغه په شان یو زوی ولرم.

خو مریت خپل لاس زما پر خولې کېښود او ویې ویل سینوهه ! ته پوهېږې، زه داسې ښځه یم، چې په میخانې کې کار کوم او په میخانې کې لویه شوې یم.

تر تا مخکې نورو سړیو ، هم له ما سره تفریح کړې او ددې وړتیا نه لرم، چې د فرعون د ځانګړي ډاکټر او تر هغه لوړ د لوی فرعون د زوی ښځه شم، ځکه چې تا یوه ورځ په طبس کې راته وویل، چې تصور کوې د فرعون زوی او د خدایانو له نسله یې.

بله دا چې معلومه نه ده ، چې کله ستا خور شم نو ماشومان به وزېږوم او کنه؟

دغه ماشوم پر ما هم ګران دی او فکر کوم چې زه او ته له دې ماشوم سره په دې ببرې کې نورې ښې ورځې په مخکې لرو او داسې فکر وکړه چې زه ددې ماشوم مور او ته یې پلار یې.

ځکه چې هغه وړوکی دی، د ټولو ماشومان په شان پخوانی ورځې هېروي، زه هغه ته ورښودلی شم، چې تاته پلار ووایي او ته تصور وکړې چې ته د هغه حقیقي پلار یې.

له هغې ورځې وروسته به کوچني تهوت خپل لاسونه زما په غاړه کې اچول او خپل مخ به یې زما پر مخ کېښود ، ما ته یې پلار وایه او ما د هغه د ګارګوټو ویښتانو له موښلو څخه خوند اخیست.

په هغو ورځو کې چې موږ په ببرې کې له نیله تېرېدو داسې مو ځان نېکمرغه احساساوه، چې د نیل پر دواړو غاړو مو د مصري کروندګرو لوړې او بدبختۍ ته هېڅ توجه نه کوله، یانې نه مې غوښتل د هغو د ډنګرو او خوارو څېرو په کتلو او د هغوی په نارو سورو خپله نیکمرغي او عیش خراب کړم.

نن سبا چې هغه د خوشحالۍ ورځې را په زړه شي، په سترګو کې مې اوښکې ډنډې شي، له سینې اسویلي باسم او فکر کوم، ولې انسان داسې پیدا شو چې د خوشحالۍ ورځې یې ډېر ژر تېرېږي او اپوټه، د بدبختۍ ورځې یې دومره ورو ورو تېرېږي چې هېڅکله نه ضایع کېږي.

نور نو زموږ سفر هم پای ته ورسېد او موږ د افق ښار ته ننوتو.

کله چې دې ښار ته ولاړو له دې سره سره چې ډېر وخت مې ترې د باندې نه و تېر کړی، خو احساس مې وکړ، چې د افق په ښار کې یو نوی حقیقت رامنځته شوی دی او زه یې نه ګورم.

د افق د ښار لمر همغه و، کورونه او ونې همغه وې، خو ما داسې احساس کاوه، چې دلته یو نوی حقیقت رامنځته شوی دی. یو وخت متوجه شوم، دغه حقیقت چې ښار یې زما په نظر کې بل ډول کړی دی، کاختي، بدبختي او د کاختۍ او بېوزلۍ له امله جنایتونه دي.

مریت او کوچني تهوت په ښار کې ډېر ایسار نه شول او طبس ته ستانه شول او زه بیا یوازې شوم.

د یوازېتوب غم، چې په سفر کې راسره نه و، اوس بیرته راته را ستون شو.

څو ورځې وروسته، چې مریت او تهوت د افق له ښاره تللي ول، د مصر فرعون اخناتون چې چمتو نه و، د خپل هېواد حقېقتونه وګوري اوس مجبور شو چې یو حقیقت ووینې.

حقیقت په دې ډول و، چې د مصر د انتظامي ځواکونو قوماندان هورم هب یو شمېر مصریان، چې له سوریې څخه تښتېدلي ول، له ممفیس ښاره د افق ښار ته واستول، چې ځانونه فرعون ته ور وښیي او هغه پوه شي، چې د هغه د خدای غړنده چلند، سوله غوښتنه، او مساوات په سوریه کې پر مېشتو مصریانو څه بد حال راوستلی دی.

پر هغې ورځ چې دغه مصریان را تښتېدلي او له سوریې څخه د افق ښار ته راغلي ول، خلک د هغوی په لیدو داسې وېرېدلي ول، چې خپلو کورونو ته ولاړل او د کورنو دروازې یې رابندې کړې.

هغوی غوښتل، چې د فرعون ماڼۍ ته ننوځي، خو د ماڼۍ ساتونکو د هغوی مخه ونیوله او تښتېدلو، کسانو د فرعون د ماڼۍ دېوالونو او دروازې په کاڼو ووېشتې او فرعون یې مجبور کړ هغوی ته اجازه ورکړي چې ماڼۍ ور ننوځي او خبرې یې واوري.

دغه خلک چې ماڼۍ ته را ننوتل زه هلته وم او کله چې فرعون ته نژدې شول نارې یې کړې، اې اخناتونه! نن سبا د مصر د فرعون قدرت او شتمني په سوریې کې هغه کس ته

ورته دي، چې د کوما په حال کې وي او ډېر ژر به قبر ته ولاړ شي.

ته په افق کې ناست يې او نه پوهېږې چې په سوريه کې له مېشتو مصريانو سره ګورزونه، جنګي ګاډي، اورونه ،توري او نېزې څه کوي.

ته نه پوهېږې چې د سوريې په ښارونو کې د هغو کسانو وينه څه ډول بهېږي چې ستا په اعتماد يې هلته ژوند کاوه.

ناڅاپه د هغوی ناري په ساندو او ويرونو بدلې شوې، هغو کسانو چې لاسونه يې له متو څخه غوځ شوي ول، خپل لستونې يې پورته کړل او ويې ويل اې فرعونه ! مونږ لا سونه درلودل، خو ستا د قدرت په ډاډ مو خپل لاسونه قربان کړل، له دې وروسته به د عمر ترپايه پورې سوالګر يو.

هغه ځوانان يا بوډاګان چې سترګې يې ترې ايستلې وې، يا يې ژبې ترې پرې کړې وې، رامخکې شول او د ځناورو په شان په نارو سورو يې وويل اې فرعونه ! پر تا او ستا پر خداى باور او اعتماد مونږ په دې بلا اخته کړي يو.

که مونږ پوهېدای، چې ته دومره خوار او بې زړه يې، نو تر دې وړاندې، چې د سوريې پاچاهان بلوا وکړي او مونږ ووژني، مونږ به تښتېدلي و.

له دې سره سره چې په مونږ يې دغه بلا راوستې ده، بيا هم تر خپلو ښځو او لونو ښه يو، ځکه چې زمونږ ټولې ښځې او لونې د هاتي د عسکرو او د آمورو د پاچا د سرتېرو لاس ته ورغلې.

تر هغه چې ژوندی وي د هغو ښځو په شان به، چې ځانونه په ارزانه بيه خرڅوي، د سوريې او هاتي د عسکرو له تېريو سره مخامخ وي.

کله چې فرعون بې متو لاسونه ، بې سترګو د سرکاسې او بې ژبو خولې ولېدې مخ يې په دواړو لاسونو پټ کړ، بيا يې د خپل خداى آتون په هکله خبرې وکړې، ويې ويل آتون له ويني بهېدا ،د نورو له کړولو او درواغو څخه کرکه کوي وايي، چې ټول خلک بايد يو شان وي او له يو بل سره مينه وکړي.

کله چې کم بخته مفرورانو دغه خبرې واورېدې داسې غوسه شول چې ښکنځلې يې پيل کړې، ويل يې اې فرعونه ! ته تر ټولو ملعون فرعون يې او تر اوسه چا نه دي اورېدلي، چې کوم پاچا دې د خپل رعيت پر وړاندې داسې بې پروايي کړې وي.

هېڅ پاچا داسې نه دي کړي چې خپل رعيت بهرنيو ظالمانو ته وسپاري، ايا پوهېږې !

د حیات هغه صلیب چې تا د سوریې پاچاهانو ته استولي و، په هغه یې څه وکړل؟

هغو دغه صلیبونه د خپلو خرو او اسونو په غاړو کې واچول او په اورشلیم کې یې ستا د کاهنانو پښې غوڅې کړې.

که څه هم له دغو کاهنانو څخه یې پښې غوڅې کړې خو مجبور یې کړل چې ستا د خدای په مخکې وګډ ېږي.

کله چې اخناتون دغه خبره واوربده نارې یې کړې او د ځینو نورو وختونو په څېر پرې د بې هوشۍ حمله ر اغله او پر ځمکه ولوېد.

کله چې د مانۍ ساتونکو ولیدل، چې فرعون بې هوشه شوی، نو غوښتل یې چې دغه مصري فراریان له مانۍ څخه وباسي.

مفرورانو چې هرڅه له لاسه ورکړي ول او هېڅ یې نه درلودل چې بیا یې له لاسه یې ورکړي، نو یې مقاومت وکړ او د هغوی او ساتونکو تر منځ شخړه پېښه شوه.

ځمکه د مصري فراریانو په وینو سره شوه او هغه کسان چې د سوریې د پاچاهانو له ظلمونو راتښتېدلي او فرعون ته دلاسنوي په تمه راغلي ول، د فرعون په مانۍ کې ووژل شول او د هغوی مړي یې په نیل سیند کې واچول.

کله چې ساتونکي د دغو تښتدلیو کسانو د وینې په تویولو بوخت ول، د مصر ملکه نفرتي تي او د هغې لونې له خپلو کوټو څخه د هغوی د وژلو نداره کوله.

له دې کبله چې دوی لومړی ځل جنګ، تېښته او بدبختي لیدله نو هېڅکله یې بیا دغه صحنه هېره نه شوه.

په داسې حال چې د مانۍ په انګړ کې وژنه روانه وه، ما فرعون کوټې ته بوت او پر سر مې لانده ټوکران ورکېښودل، په ستوني کې مې مسکن درمل ور واچول، چې بې هوشي ختمه شي او بیا د کمزورتیا له امله ویده شو.

کله چې له خوبه راویښ شو، په تتې څېرې او پرکاله سترګو یې ماته وویل سینوهه! دغه حالت د زغملو نه دی باید اصلاح شي.

ما له هورم هبه اوریدلي، چې د آمورو پاچا چې اوس یې په سوریې کې پر مصریانو حمله کړې ده، دی یې پېژني.

ژر هغه ته ورشه او له هغه سره د سولې د اخیستو لپاره خبرې وکړه، د سولې په بدل کې چې یې هر څومره سره او سپین غوښتل ور یې کړه.

زه چمتو یم د مصر ټول سره او سپین د آمورو پاچا ته ددې په بدل کې ورکړم چې له مصر سره سوله وکړي، ان که له هغه وروسته مصر د تل لپاره بهوزله شي.

ومې ویل اخناتونه! زه وایم چې د سولې د اخیستو تر ټولو ښه روده داده، چې ته د مصر سره او سپین هورم هب ته ورکړې، چې هغه پرې جنګي ګاډی، نیزې، توري، او ګرزونه جوړ کړي او د جنګ لپاره عسکر پرې وروزي.

فرعون سر په دواړو لاسونو ونیو او د هغه چا په شان چې سر یې په ورمیږ درونده وي، سترګې یې کش کړې بیا یې وویل سینوهه! په دې پوه شه چې له دښمني څخه دښمني پیدا کیږي. انتقام د انتقام سبب کیږي او د وینې بهیدل نورې وینې هم بهوي.

کله چې یو شمیر کسان لټه کوي له نورو غچ واخلي د هغو پر خلاف د غچ او انتقام نور زړې هم کري.

ته چې وایې د سولې اخیستل به د مصر لپاره خواري او سپکاوی ولري، دا یوازې خرافات دي او د دښمنی او غچ اخیستو د روحیې له لاملې دي.

زما خبره ومنه د امورو پاچا ته ورشه او هغه ته ووایه، هر څومره سره او سپین چې غواړې زه چمتو یم چې د سولې په بدل کې یې ورکړم.

زه پوهیدم چې د سرو او سپینو په وسیله د سولې اخیستل لږ ونتوب دی، ځکه کله چې د سولې پلورونکي د مصر سره او سپین واخیستل او پوه شو، چې مصر بې وزله شوی دی، نو په ډیر ډاډ او جرئت سره، جنګ نور هم سختوي.

ددې لپاره چې فرعون له دې کاره پښیمانه کړم، یا پخپله د لږ ونتوب دې معاملې ته ورګډ نه شم ومې ویل:

اخناتونه! تا د سولې په هکله خبرې کړې او له جنګ سره دې پرېکړون کړی خو ما د جنګ غوښتنې او ددې چارې د اصلي اړتیا یانې سفر کولو وړتیا له لاسه ورکړې او اوس په ځارویو او ګاډیو سفر نه شم کولای.

پر دې سربیره تر هغه مخکې چې زه د آمورو پاچا ته ورسیږم، د هغه سپاهیان به زما لاسونه او پښې غوڅې کړي او سترګې به مې را وباسي.

زه داسې سړی نه یم چې دوراغ ووایم، له هغه چا سره بحث او معامله نه شم کولای، چې له ماشومتوبه یې دروغ او چل ول زده کړي وي،

د آمورو او سبدونکي دروغجن او چلبازان دي او باید هغه کسان له دوی سره معامله

او مذاکره وکړي، چې درواغ وویلای شي، نو زما پر ځای بل څوک ور واستوئ.

خو فرعون وویل سینوهه! هغه څه چې درته وایم ویې منه، سوریې ته ولاړشه او د آمورو له پاچاځخه سوله وپېره.

د فرعون له کوټې څخه چې راووتم په هغو مصري فراریانو مې سترګې ولګېدې، چې مړي یې هلته پراته ول، ومې لیدل چې د چالاس نشته د چا پښې او د چا سترګې.

زه پوه شوم چې که زه هم سوریې ته ولاړم، د هغوی په شان به شم، د سوریې بلوا ګر به زما دواړه لاسونه را پرې کړي او سترګې به مې د سر له کاسې وباسي.

غوره مې وبلله چې کور ته ولاړ شم او ځان په ناروغۍ واړوم، چې د فرعون پرېکړه بدله شي او سوریې ته زما د آستولو مسله هېره کړي.

کله چې د فرعون د مانۍ له دروازې راووتم، او کور ته تلم و مې لیدل چې نوکر مې په بېړه منډې را وهي، چې زه یې ولیدم، ویې ویل ما فکر کاوه، چې ته به تر بېګا کورته رانه شي، دلته راغلم چې له یو نوې خبرې دې خبر کړم.

ومې پوښتل نوی خبره څه ده؟ ویې ویل، همدا اوس یوه بېړۍ له طبسه، افق ښار ته را ورسېده او ستاد کور تر څنګ ودرېده او یوه ښځه تري را کوزه شوه.

دغه ښځه له دې سره سره چې ډېره بوډۍ ده، خو ځان یې د هغو پېغلو په شان سینګار کړی، چې غواړي میړه پیدا کړي، مخ یې په رنګونو سور کړی او تېز عطر یې وهلي دي.

هغې ماته وویل ستا باندار سینوهه! زما غوښتونکی دی او هغه زما په بېلتون کې اوښکې تویوي!

خپل نوکر ته مې وویل، هغې خپل نوم درته واخیست؟ ځواب یې راکړ هو! نوم یې مهونفر دی، زه ددې لپاره راغلی یم، چې ډېر ژر کور ته راستون شې، ځکه چې مهونفر ستا په تمه ده.

کله چې مې واوربدل مهونفر په کشتۍ کې له طبسه زما تر شا دلته راغلې ده، له ډېرې وېرې او کرکې څخه ورېږدېدم.

بیرته سلطنتي مانۍ ته را ستون شوم او فرعون ته مې وویل، فیصله مې کړې چې ستا د امر د اجرا لپاره همدا اوس سوریې ته روان شم.

ډېر ژر خپلو کاتبانو ته ووایه، چې د آمورو پاچا ته لوحې ولیکي چې هغه زما په مقام او درجې پوه شي او دا هم ورته معلومه شي چې زه ستا له لوري راغلی یم.

فرعون خپل کاتبان را وغوښتل او هغوی ته یې وویل چې زما لپاره لوحې ولیکي.
ویې ویل، کله چې لوحې چمتو شوې له یوې اندازې سرو زرو سره به یې تا ته درولېږم.
ما چې کور ته له تګه وېره درلوده، فرعون ته مې وویل، چې زه سلطنتي ماڼۍ ته نژدې، د خپل ملګري توتمس د مجسمه جوړولو په کارخانه کې یم. کله چې لوحې چمتو شوې، ورته ووایه، چې هلته یې له طلا سره یو ځای را واستوي.
ما غوښتل د توتمس کارخانې ته ولاړ شم، ومې لېدل چې زما نوکر د ځواب په تمه دی.
هغه ته مې وویل ولاړ شه او مهونفر یانې همدې بوډۍ ښځې ته ووایه چې فرعون زه سوریې ته آستولی یم او زه هلته وژل شوی یم، چې هغه له ما څخه بېخي نا امیده شي او پوه شي چې نور زه ژوندی نه یم.
کله چې ما دا خبره کوله پوهېدم چې درواغ نه وایم، ځکه یقین مې درلود سوریې ته په تګ سره به ووژل شم.
خپل نوکر ته مې وویل کله چې دې مهونفر ته وویل، چې زه په سوریه کې وژل شوی یم، نو باید هغه بیرته کشتۍ ته ستنه کړې او طبس ته یې واستوې.
که یې نه غوښتل چې له کوره لاړه شي، په زور یې کشتۍ ته ستنه کړه او دومره پوه شه چې که زه له سوریې راستون شوم او وګورم چې دغه ښځه زما په کور یا د افق په ښار کې ده ستا او د کور د نور نوکرانو غوږونه به پرې کړم او د اجباري کار لپاره به مو کانونو ته واستوم.
زما نوکر چې د لومړي ځل لپاره یې له ما څخه دغه ګواښ اوریدلی و، پوه شو چې زما دغه خبره جدي ده او په آتون یې قسم وخوړ، چې دغه ښځه به له کوره وباسي او له طبسه به یې بهر کړي.
له دې وروسته چې ډاډه شوم زما نوکر به زما حکم پر ځای کړي، د خپل ملګري او د سلطنتي مجسمه جوړونکي توتمس کارخانې ته ولاړم.
توتمس پخوا د هورم هب یوه مجسمه جوړه کړې وه او پر دې ورځ چې زه د هغه کارځای ته ورغلم ومې لیدل چې یوه بله مجسمه یې له خرمایي رنګه او په نوي سبک جوړه کړې ده.
که څه هم توتمس په دې مجسمه کې د هورم هب د بدن د ځینو برخو په جوړولو کې مبالغه کړې وه، په تېره بیا د هورم هب د مټو او ټټر عضلې یې دومره پنډې جوړې کړې وې، چې که هرچا دغه مجسمه لیدلې وای نو فکر یې کاوه چې د یوه غېږنیونکي، مجسمه ده، نه د سلطنتي پوځ د قوماندان.

خو د هنر نوی سبک دغسې شی غوښت، چې د بدن د ځینو برخو په جوړولو کې چې راوتلې دي مبالغه وکړي، چې دغه کار تر ټولو ښایست ډېره بدرنګي رامنځته کوله.

پخوا به هنرمندانو هڅه کوله عیبونه پټ کړي او یوازې ښېګڼې وښیي، خو د نوي هنر اړتیا دا وه، چې تر ممکنه حده پورې د انسان عیبونه نور هم څرګند کړي او حتي ښې برخې هم د ډېرې مبالغې له امله د عیبونو په ټپه معلومېدې.

ځکه چې نوی هنر په انسان کې له یوشمېر هندسي بڼو او کرښو پرته بل څه نه ګوري او ددې پېر د هنرمند له نظره ښکلا خاص مفهوم نه لري او هڅه کوي هندسي بڼې او کرښې په څرګند ډول تر ستر ګو شي.

پخواني هنر انسان د نړۍ تر ټولو ښکلی موجود باله او نوی هنر باور لري، چې انسان د نړۍ تر ټولو بدرنګه ژوی دی او حتي له نباتاتو او جماداتو هم بدرنګه دی.

کله چې توتمس زه ولیدم، لوند توکر یې راواخیست او د هورم هب پر مجسمې یې تېر کړ چې ماته وښیي د مجسمې عضلې څنګه پرقېږي؟

کله چې پوه شو ما نیت کړی د فرعون په حکم سوریې ته ولاړ شم ویې ویل، زه هم د(هت نت سوت) معبد ته ددې مجسمې د رسولو لپاره له تا سره ځم.

ماورته وویل د هورم هب مجسمه د هغه معبد په یوه غوره ځای کې کېږده او د دغه سفر په ترڅ کې به د نیل سین له ښکلې وړمې هم استفاده وکړو. ځکه یوه موده کېږي، چې سفر مې نه دی کړی او زما لپاره تفریح او ګرځېدل ضروري دي.

کاتبانو لوحې او د سفر لګښت راوړل، موږ د هورم هب مجسمه حکومتي بېړۍ ته چې زموږ لپاره چمتو شوې وه، ولېږدوله او د(هت نت سوت) پر لور روان شو چې له هغه ځایه زه سوریې ته ولاړشم.

(هت نت سوت هغه ښار وو چې نن سبا المینا بلل کېږي. ژباړن) کله چې روان شو توتمس وویل سینوهه! له دې کبله چې ته هغه هېواد ته ځې، چې د جنګ اور پکې بل دی، نو په شراب څښلو کې سختي مه کوه، ځکه چې معلومه نه ده، له دې وروسته به وخت دا فرصت درکړي چې شراب وڅښې کنه؟ ما د توتمس پر نصیحت عمل وکړ او کله چې د نیل سیند د اوبو له بهیر سره روان وو، په شراب څښلو مې صرفه ونه کړه.

اته دېرشم څپرکی

د فرعون په حکم د سوریې پر لور حرکت

کله چې ما غوښتل کاپتا ته دنده وسپارم، چې ولاړ شي او د اتون پر کروندګرو زما غنم ووېشي، نو هغه د بد بختۍ اټکل کړی و.

ده به ویل ستا د غه فرعون به په دې کارونو مو ږ تول بد بخته کړي او مو ږ به له خوندورو خوړو ،ارام کور او نرمې بسترې محروم کړي.

کله چې زه د سوریې پر لور روانېدم پوه شوم چې د کاپتا اټکل سم و.

زه له ارام کور او نرمې بسترې څخه محروم شوی وم، د فرعون لپاره باید ولاړ شم او د سوریې د جنګ خطرونه وزغمم.

که کاپتا زما د غنمو د وېشلو لپاره له کور ،خوړو او ښې بسترې څخه محروم شوی و، لږ تر لږه ژوند یې خوندي و ،په داسې حال کې چې، زه داسې ځای ته تلم، چې باور مې نه درلود له هغه ځایه دې راستون شم او که ژوندی را ستون شم نو لاسونه او سترګې به مې نه وي.

انسان باید د خبرو پر وخت د بدو پېښو اټکل ونه کړي، ځکه چې بدې پېښې ژر پېښېږي. په داسې حال کې، چې سمې پېښې په ځنډ او یا هم هېڅکله نه پېښېږي.

په لاره کې ما د هغو بدبختیو په هکله خبرې کولې، چې په سوریې کې به ورسره مخامخ شم، خو توتمس راته وویل، غلی شه او پرېږده چې زه ستا انځور وباسم.

توتمس زما څېره انځور کړه، ما چې ورته وکتل چې ډېر بدرنګه شوی یم ، نو هغه مې وراته او ورته ومې ویل، ته زما ملګری نه یې، ځکه که زما ملګری وای نو زه به دې داسې بد رنګه نه انځورولی.

توتمس وویل، زه هنرمند یم او کله چې هنرمند یوه مجسمه جوړوي یا انځور باسي، نه د چا ملګری دی، نه له چا سره دښمني لري، یوازې باید د خپلو سترګو پیروي وکړي او هغه څه انځور کړي، یا یې مجسمه جوړه کړي، چې وینې یې.

مو ږ ډېر ژر د هت نت سوت ښار ته ورسېدو.

دا ښار د نیل سیند تر څنګ پروت یو وړوکی ښار دی او له یوه کلي سره ډېر توپیر نه لري.

دغلته موږ ولیدل چې پسونه او غواګانې د ښار په کوڅو کې ګرځي او د ښار معبد یې له خښتو جوړ کړی دی.

د ښار چارواکي، چې په یوه شول زه د فرعون مخصوص ډاکټر یم او توتمس سلطنتي مجسمه جوړونکی دی، نو په ډېر درناوي یې، زموږ هرکلی وکړ.

توتمس د ښار په معبد کې د هورم هب مجسمه ودروله.

دغه معبد پخوا د هوروس د خدای لپاره جوړ شوی و.

هوروس هغه خدای دی، چې سر یې د باز په شان دی، خو له دې وروسته چې فرعون نوی خدای مشهور کړ، هغه معبد یې هم د آتون لپاره ښېل کړ او د هوروس د خدای مجسمه یې له هغه ځایه لېرې کړه.

د ښار اوسېدونکي چې د هوروس د خدای د مجسمې له لېرې کېدا وروسته یې بله مجسمه نه درلوده، د هورم هب د مجسمې په لېدو ډېر خوشحال شول.

زه تصور کوم چې هغه به یې خپل خدای بللی وي، یا یې د پخوانۍ خدای پر ځای منلی دی، ځکه چې ددې ښار اوسېدونکي، نا لوستي ول او پر دې نه پوهېدل. چې ممکنه ده له مجسمې او ظاهري بڼې پرته هم خدای موجود وي.

د هورم هب اصلي مور و پلار هم په همدغه ښار کې اوسېدل او د ښار عام خلک ول.

له دې وروسته چې هورم هب د مصر د پوځ قوماندان شو، هڅه یې وکړه، خپل مور و پلار په اشرافانو کې راولي چې خلک ووایي، هورم هب د نجیبانو او اشرافانو له کورنۍ څخه دی.

هورم هب فرعون ته دومره نژدې و، چې هر څه یې ترې غوښتي وای نو فرعون له جنجاله پرته منل.

له همدې امله د مصر د لښکرو قوماندان، خپل پلار په سلطنتي څارونکو کې شامل کړی و او مور یې د دربار پادوانه کړه، ځکه چې مور یې د غواګانو له پادوانې او لوشلو پرته بل کار نه شو کولای، لیک لوست یې هم نه و زده چې هغې ته بله دنده ورکړي.

د هورم هب د پلار هم لیک لوست نه و زده خو په څارونکو کې شامل شو او د مصر په ځینو کلیو کې یې د آتون د ودانیو څارنه کوله. د هغه دنده یوازې تشریفاتي وه او کوم

خاص کار یې نه کاوه ټول کارونه به معمارانو او خټګرانو کول.

کله، چې د هورم هب مور و پلار په دربار کې په شاملبداسره د اشرافانو او نجیبانو په کتار کې راغلل، په ټول مصر کې خلکو فکر کاوه، چې هورم هب له اشرافانو او نجیب زادګانو څخه دی.

شپه او ورځ چې مور په نیل کې سفر کاوه، زه به په بېړۍ کې ناست او پر سر به مې د فرعون زري تراړې څپې وهلې (زري تراړه په حقیقت کې یو کم سوره او اوږد بیرغو، چې د اوسنیو بیرغونو پر ځای یې د بېړۍ په مخکښۍ برخه کې لګاوه او لا هم په ځینو هېوادونو کې یوه کم سوره او اوږده ریتاړه پر بېړیو ځوړندوي. ژباړن).

د بېړۍ پر غولي ناست وم، د نیل د غاړې لوخې او د مرغانو د الوتلو نندارە مې کوله.

روانو اوبو ته مې کتل، لمر تود شو، مچان به راباندې ګرځېدل او له ځان سره به مې ویل، سینوهه! ستړګې له ډېرو کتلو ستومانه کېږي، غوږونه له ډېرو اوریدلو ستړي کېږي او روح هېڅکله نه راضي کېږي، ځکه چې هېڅوک په ژوند کې خپلو ټولو هیلو ته نه رسېږي.

داسې څوک نه شو پیدا کولای، چې ووایي زه خپلو ټولو هیلو او ارزوګانو ته رسېدلی یم.

که څه هم انسان په ژوند کې هېڅکله په بشپړه توګه د نېکمرغۍ احساس نه کوي، خو بیا هم له مرګه وېرېږي او زړه یې ورته تنګ وي.

خو که نور له مرګه ډارېږي نو سینوهه! ته چې یو ډاکټر یې باید له مرګه ونه وېرېږې، ځکه دومره مرګونه دې لیدلي چې مرګ اوس عادي شی درته ښکاري.

ته پوهېږې! کله چې د مرګ وخت را نژدې شي، ټولې ستونزې کړاونه، او د ژوند هیلې له منځه ځي.

له بدنې کړاو او روحي ستونزو سره یو ورځ ژوند تر هغه ډېر سخت دی، چې انسان تر قیامته پورې په قبر کې پاتې وي، ځکه چې که تر ابده پورې سړی په قبر کې پاتې کېږي بیا هم د محرومیت احساس نه کوي.

زه لږ وخت په دې فکرونو کې وم، چې د بېړۍ اشپز به وویل، ډوډۍ تیاره ده.

زه به پورته شوم له توتمس سره به مې یو ځای ډوډۍ وخوړه او بیا به مې استراحت کاوه او ویده به شوم.

په دې دول زموږ بېړۍ د ممفیس بنار ته ورسېده (ممفیس د مصر پخوانی بنار دی چې داوسنۍ قاهرې په جنوب کې پروت دی او تراوسه پورې ددې بنار کنډوالې هلته ترستر ګومکیږي ژباړن).

هورم هب په ممفیس بنار کې و او کله چې زما له ورتګه خبر شو نو زما یې ډېر زیات او افراطي درناوی وکړ.

ده ځکه زما درناوی وکړ چې زه په سوریه کې د آمورو پاچاته د فرعون د استازي په توګه ور روان وم.

بل علت یې داو، چې له سوریې څخه یو شمېر تښتېدلي مصریان او د مصر پلوي سریانیان چې له دې هېواده تښتېدلي ول او هم د نورو ملتونو شتمن کسان په ممفیس کې ول.

کله چې هورم هب خبر شو، چې زه سوریې ته ځم، نو زما هرکلی یې وکړ او موخه یې دا وه چې هغوی پوه شي، د مصر فرعون دومره قوي او د درناوي وړ دی چې هورم هب یې د استازي دومره هرکلی او درناوی کوي.

هورم هب د خلکو په مخکې خپل لاسونه په زنګنو کېښودل او زما پر وړاندې یې رکوع وکړه.

خو کله چې خلک لاړل هغه زه خپل کور ته بوتلم، چې کوټې ته ننوتو نوکران یې رخصت کړل او په داسې حال کې چې د سرو زرو دلاستي درلودونکې متروکه یې ښورولې ویې ویل، سینوهه! له دې سره سره چې لا نه پوهېږم ته ولې سوریې ته د آمورو پاچا ته ورځې، خو باور لرم چې ستا سفر د فرعون د لېونتوب پایله ده.

ما د خپل ماموریت په اړه توضیحات ورکړل، ومې ویل لکه چې تا اوربدلي، ماته یې ویلي، په هره بیه چې وي د آمورو له پاچا آزیرو څخه سوله وپیره.

کله چې هورم هب دغه خبره واوربده داسې چیغې یې پیل کړې چې زه وو ببرېدم.

بیا یې وویل زه پوهېدم چې د فرعون لېونتوب بیا پیل شوی دی خو فکر مې نه کاوه چې هغه دې دومره لیونی شوی وي چې فکر وکړي سوله په سرو او سپینو اخیستل کېدای شي.

ځکه هغه څوک چې له خپل دښمن څخه په سرو او سپینو سوله اخلي، هم به سره او سپین له لاسه ورکوي او هم به خپل هېواد له لاسه ورکوي.

سینوهه په دې پوه شه!

له دې سره سره چې د آمورو پاچا سوریه نیولې ده، خو زه بریالی شوی یم چې د غزې سیمه د مصر لپاره وساتم.

کله چې موږ وغواړو سوریه بیرته ونیسو غزه به پر سوریې د حملې لپاره ښه سرچینه او د حملې د پیل کولو ځای وي.

کله چې هاتي په میتاني هېواد کې د خپلو پښو ځای ټینګ کړ، یا به پر بابل حمله وکړي، یا پر مصر.

سلیم عقل دا حکم کوي چې کله هاتي وګوري، بابل د خپلو ځواکونو په را غونډولو او سنبالولو بوخت دی او پر مصر باندې حملې ته ځان جوړوي، او دا هم ورته معلومه شي چې مصري پوځ کمزوری دی، نو پر موږ به حمله وکړي او له مصریانو او فرعونیانو به لوخړې پورته کړي.

د آمورو پاچا آزیرو هم له دې کبله چې ګوري هاتي قوي او مصر کمزوری دی، پوهېږي چې له مصر سره اتحاد د هغوی په ګټه نه دی او ددې پر ځای که له هاتي سره متحد شي ډېره ګټه به وکړي.

د آزیرو پر ځای که بل هوښیار سړی هم وای، همدا کار یې کاوه، له مصره لېرې کېده او له هاتي سره یو ځای کېده.

هورم هب را ته وویل، زه کولای شم آزیرو د سینا او غزې تر منځ په ټاټوبي کې پیدا کړم، ځکه چې اوس هلته دی او له مصري چریکانو سره جنګېږي.

زموږ ځینې جاسوسان د پاړو ګرانو، مارګیرانو، د اوربشو د اوبو د پلورونکو او د غنیمت د شیانو د اخیستونکو په توګه د آزیرو له لښکرو سره ملګري دي.

آزیرو هم جاسوسان لري، چې پاړو ګرانو، د اوربشو د اوبو د پلورونکو او د وینځو او مرییانو د سوداګرو په ښه پارتیزانان تعقیبوي او یا د مصر له سرحدي ساتونکو سره ملګرتیا پیلوي او له هغوی څخه معلومات را غونډوي.

د آزیرو یو شمېر جاسوسان په ممفیس او مصر کې دي او هلته د مصر د پوځي حالت په اړه معلومات راغونډوي او په اصل کې جاسوسي کوي.

تر ټولو خطرناک پکې هغه سپین پوستې او ځوانې ښځې دي چې توري ستر ګې لري او له سوریې څخه مصر ته راغلې دي.

دغه ښځې ظاهراً په عمومي فاحشه خانو کې د کار کولو لپاره، خو په حقیقت کې د جاسوسۍ لپاره راغلې دي، چې مصري افسران او عسکر له هغوی سره تفریح کوي.

کله چې هغوی یو افسر یا عسکر په غېږ کې ونیسي هر ډول معلومات چې وغواړي ترلاسه کوي یې.

خو له نیکه مرغه دغه ښځې پوځي زده کړې نه لري، نو زمونږ له افسرانو او سپاهیانو ګټورې پوښتنې نه شي کولای او ډېرې پوښتنې یې د ماشومانو په شان دي.

یو شمېر هوښیار جاسوسان هم شته، چې هم د مصر لپاره کار کوي او هم د آزیرو لپاره، هم له دواړو خواو ګټه اخلي او هم له دواړو سره خیانت کوي.

هورم هب وویل زه له دې موضوع خبر یم، خو له دې کبله چې د هغوی له شتمنیو څخه ګټه اخلو مجبور یو ویې زغمو.

ومې ویل هورم هب! له دې کبله چې ته د خپلو جاسوسانو په وسیله د آزیرو د لښکر له حالته خبر یې ماته دا ووایه چې له کومې لارې باید ځان ازیرو ته ورسوم او له کومو ګوانبونو سره به مخامخ شم.

هورم هب وویل، ته د سمندر له لارې تللی شې او که د وچې له لارې ځې نو بیا غزې ته ولاړ شه ځکه، لکه چې ومې ویل آزیرو د غزې او سینا ترمنځ دی.

که له سمندري لارې غزې ته ولاړ شې د کرت جنګي بېړۍ به ستا ملاتړ وکړي، خو په دې شرط چې د هغوی ستر ګي د سوریې پر جنګي بېړیو ونه لګېږي.

ځکه که د سوریې جنګي بېړۍ وګوري، چې شمېر یې ډېر او پیاوړي دي، نو ستا بېړۍ به پرېږدي او وبه تښتي.

بیابه نو یا له ځانه دفاع کوې او یا به تسلیمېږې، که له ځانه دفاع وکړې ستا بېړۍ به ډوبه شي او ته به په اوبو کې مړ شې او که تسلیم شې، نو تا به اړ کړي چې د هغوی په بېړیو کې پارو ووهې.

تا به د مترکو په زور پارو وهلو ته اړ کوي او ممکنه ده په څو ورځو کې له درد او کمزورتیا څخه مړ شې.

خو که تا وپېژني او پوه شي، چې ته د مصر یو ستر چارواکی یې په تا به پارو هم ونه وهي، بلکې ژوندی به دې له پوسته کړي او ستا له پوستکي به کڅوړه جوړه کړي چې سره او سپین پکې واچوي.

زه نه غواړم چې تاوډار وم ، خو له دې کبله چې تاپخپله معلومات وغوښتل ما تاته معلومات درکړل.

خو له دې ټولو سره سره دا هم ممکنه ده، چې ستا ببړې له کوم خنډه پرته غزې ته ورسېږي.

خوزه نه پوهېږم له دې وروسته چې له ببړې کوزشوې، څه ډول به ځان آزيرو ته ورسوې، ځکه چې جنګ په غزه کې ثابت حالت نه لري، چې زه وکړای شم، تا ته ووايم هغه چېرته دی او کله چې ته غزې ته ننوتې هغه به چېرته وي؟

ومې ويل هورم هبه ! ايا غوره نه ده چې له وچې يانې د سينا له لارې غزې ته ولاړ شم . (سينا د يوې سيمې نوی نوم دی، چې اوس هم د سينا ټاپو وزمه بلل کېږي پخوا دې سيمې څو نومونه درلودل. چې يو يې تانيس و او دلته نوی نوم ددې لپاره اخيستل کېږي، چې لوستونکی د نا آشنا نومونو په اوږدو سره خپله لار ورکه نه کړي ژباړن)

هورم هب وويل، زه ستا د امنيت لپاره يو شمېر عسکر او څو جنګي ګاډي له تا سره لېږلی شم، چې د وچې له لارې غزې ته ولاړ شې، خو کله چې عسکر د آزيرو له سپاهيانو سره مخامخ شول، تابه يوازې پرېږدي او و به تښتي.

بيا به د آزيرو عسکر تا ونيسي او د هاتي د خلکو په دود به دې په سيخونو کې ورکړي او په شکنجو شنکجو به دې مړ کړي.

بل احتمال دا دی چې زموږ د خپلو چريکانو لاس ته ورشې.

خو دوی داسې کسان دي، چې هېڅ قانون او اصول نه پېژني او هرڅه چې لرې درڅخه به يې واخلي ،بيا به دې په ژرندې پورې وترې او تر هغه چې ژوندی يې بايد ژرنده وګرځوې.

دغه راز له دې وېرې چې و نه تښتې سترګې به دې هم درېندې کړي.

په لومړيو ورځو ، چې تا لا د ژرندې په کار کې تجربه نه وي پيدا کړې نو دا به درته سخته وي چې له سهاره تر بېګا پورې په چټکتيا سره ژرنده وګرځوې، نو ځکه به دې د مرګ تر پولې وهي.

زه د هورم هب دې خبرو ووېرولم ، هغه ته مې وويل، دې ته په پام سره چې زه بايد د فرعون په غوښتنه ولاړ شم او له آزيرو سره مرکه وکړم نو ښه به دا وي چې همدا اوس ولاړ شم ځکه بله چاره نه لرم.

ورته مې وویل چې د وچې له لارې به ولاړ شم او ته څو تنه ساتونکي راکړه چې ما د آزیرو عسکرو ته ورسوي، خو که دې واوریدل چې زه اسیر شوی یم، ورته ووایه چې له چنې وهلو پرته زما د خوشې کولو په بدل کې زما له لوري هغو کسانو ته پیسې ورکړه، چې زه یې اسیر کړی یم.

زه بډای یم او زما مریی چې اوس په طبس کې زما ناظر دی، زما د راخلاصولو په بدل کې چې هر څومره سره او سپین ضروري وي ورته یې کړي.

هورم هب وویل، سینوهه! زه پوهیږم چې ته بډای یې او له همدې امله مې ستا له پخواني مریي کاپتا او ستا له شتمنیو لږ پور اخیستی دی.

ما غوښتل چې ته هم د مصر د ځواکمنې ډلې په خاطر د مرستو لپاره په پورونو کې شریک شې او محروم پاتې نه شې.

خو سینوهه! په دې پوه شه همغه ډول، چې زه د مصر د نورو بډایو کسانو پور، نه ورکوم ستا قرض به هم درنه کړم او که کومه ورځ له ما څخه سره او سپین وغواړې زما او ستا ملګرتیا به خرابه شي او ان ښایي له منځه ولاړه شي.

اوس روان شه او کله چې سینا ته ورسېدې، هلته زما له عسکرو څخه یو ټولی سرتېري له ځانه سره بوځه او که اسیر شوې، زه به له کاپتا څخه زر واخلم چې تا بیرته واخلي.

خو که یې ته ووژلې، ستا په کسات کې به ستا یو شمېر قاتلین ووژنم او دا هم درته وایم، تر هغه وخته پورې چې ستا د وژلو لپاره یې ستا په خپټه کې نیزه نه وي ننه ایستلې، هیله من و او سه او پوه شه چې ستا وینه به ضایع نه شي.

ما وویل هورم هب! که زه ووژل شم زما د کسات لپاره خپل وخت مه ضایع کوه، ځکه که زه ووژل شم مړی به مې په بیدیاکې وي او له څو اونیو وروسته به له څو هډوکو پرته زما دښدن کومه نښه نه وي پاتې.

هغه وخت که بیا تا زما د وژلو په غچ کې د نیل سین د اوبو په شان وینې زما پر هډوکو تویې کړې، بیا به هم زما هډوکي خوشحاله نه شي.

له دې کبله چې هورم هب زه ډېر ځورولی او وېرولی وم نو ما هم غوښتل چې هغه ته یو ټونګ ورکړم، ورته ومې ویل: خو که زه ووژل شم، زما سلام د فرعون خور مېرمن باکتاتون ته ورسوه، ځکه چې هغه ښکلې او په زړه پورې ده، خو لږه کبرجنه ده او پر هغې ورځې چې موریې مړه شوه، د مورد جنازې تر څنګ یې ستا په هکله له ما سره خبرې

کولې.

دې خبرو پر هورم هب اغېزه کوله ، ځکه چې باکتاتون پرې ګرانه وه.

زه له هغه ځایه د ممفیس د سلطنتي دفتر پر لور روان شوم چې خپل وصیت ولیکم او هلته یې امانت کېږدم.

په وصیت لیک کې مې ولیکل چې که په سوریه کې ووژل شوم، زما د مرګ له ثابتېدا وروسته دې زما شتمني، زما پر پخواني مریي کاپتا، ملګرې مریت ، او پخواني ملګري هورم هب ته ور وو ېښل شي.

له هغه وروسته د هغه چا په ځېر په ببړۍ کې سپور شوم چې د مرګ پر لور له تګ پرته بل کار نه لري .

دکوز مصر پر لور روان شوم، د سینا دښتې ته نژدې، له ببړۍ ځخه را کوز شوم، په روان تخت کې مې ځان سینا دښتې ته ورساوه.

هلته مې په یوې کلا کې په سره لمر کې د هورم هب عسکر ولیدل چې خپل وخت یې د اوربشو د اوبو پر څنبلو ،او د صحرایي حیواناتو ، په تېره بیا د غرځو په ښکار تېراوه.

دوی له ستونزمن ژونده تنګ ول، یو شمېر ښځې چې تر ټولو ببکاره ښځې دي او ځان ډېر ارزانه خرڅوي، شپه و ورځ یې خپل ځانونه عسکرو ته سپارلي ول.

ما ولیدل چې ټول عسکر غواړي، چې هورم هب یې سوریې ته واستوي، چې هلته وجنګېږي.

ددې چارې علت هم درته وایم.

تاسې پوهېږئ، په داسې حال کې چې زما بدرګه کوونکي عسکر تګ ته چمتو کېدل، ما ولیدل چې په دې کلا کې خاص نظم ټینګ دی. یوازې هغه عسکر کولای شي ښکار ته ولاړ شي او له ښځو سره تفریح وکړي، چې پهره یې نه وي.

هر عسکر تر هغه وخته چې په پهرې کې وي یا یې نوکري وي، ټول وخت یې پر پوځي مشق او بیګار تېرېږي.

دې چارې زه یوه ټکي ته متوجه کړم، چې د سپاهیانو د قوماندانۍ په تخنیک پورې اړوند ېږي.

زه متوجه شوم چې یو لایق قوماندان هغه دی چې پرې نه ږدي د هغه سپاهیان حتی یوه ګړۍ هم وزګار پاتې شي او تل هغوی پوځي زده کړو او بیګار ته اړکړي.

پر هغوی داسې د سپلین اجرا کړي چې عسکر ورځ و شپه د ځانګړیو قوانینو پیروي ته مجبور وي.

دغه عسکر پر دې سربېره چې د پرله پسې تمرینونو او کار کولو له کبله تکړه کېږي او نور د ستړیا احساس نه کوي، دغه راز کله چې د جګړې له پیلېدا خبرېږي نو د پر خوشحالېږي چې د مبارزې د ګړ ته ولاړ شي.

دوی په دې دول جګړې ته دومره خوشالېږي ته وا د یوه هرم په اندازه سره و سپین دې ورکړي وي او یا دې د نړۍ تولې ښکلې نجونې وربښلې وي.

دا چې دغه دول عسکر د جنګ میدان او د قتل د ګړ ته په تګ خوشحالېږي، علت یې دادی چې پوهېږي د جنګ د ګړ ته تګ هغوی له د سپلین او د عسکرو په کور (قشله) کې له دایمي کاره خلاصوي.

دوی داسې احساس کوي چې اوږده رخصتي ورکړل شوې وي، اوتر کومه ځایه چې یې زړه غواړي تلای شي.

دوی پر دې هم پوهېږي چې ښایي د جنګ په د ګړ کې ووژل شي، خو له دې کبله چې د جنګ خبر هغوی په قشله کې له اوږدو مشقونو او کارونو ژغوري، بیا هم جنګ ته په تګ سره خوشحالېږي.

له همدې امله هورم هب هڅه کوله، د هغه عسکر هېڅکله وزګار، نه شي ان که د سینا په صحرا کې هم وي.

د هورم هب د حکم پر اساس د هغه عسکرو د سینا صحرا ته د ننوتو په برخه کې لس جنګي ګاډي، زما لپاره چمتو کړې او په هره جنګي ګاډي کې پر ګاډي چلونکي سربېره دوه کسه نور هم سپاره ول، چې یوه نېزه او بل زغره درلوده.

ددې لسو ګاډیو قوماندان ماته راغی، ماولیدل چې پر ملا یې لنګ تړلی دی او نورې جامې نه لري.

ما ته چې را نژدې شو، لاسونه یې پر زنګنو کېښودل او رکوع یې وکړه.

د هغه د نوم پوښتنه مې وکړه، چې (ژو ژو) نومېده.

هغه وویل سینوهه! که غواړې کله چې د آزیرو له عسکرو سره مخامخ شوې او تاوان درونه رسېږي، نو د خرما د ونو یوه څانګه له ځان سره یوسه.

کله چې د آزیرو عسکرو ولیدې، دغه څانګه پر سر وښوروه، چې پوه شې ته د جنګ

کولو اراده نه لري.

ومې وویل چې د ژوژو عسکر د خرما د ونې څو څانګې چې د کلا شاو خوا موجودې وې را غوځې کړي او زما په روان تخت کې دې کېږدي.

کله چې ژو ـ ژو متوجه شو، چې زه نیت لرم په روان تخت کې ولاړ شم په کړس یې وخندل او ویې ویل سینوهه! دغلته چې موږ څو د سینا بیدیا ده، زموږ د ژوندي پاتې کېدا یوازینی چانس دا دی، چې په ګاډیو کې له دې بیدیا څخه ګرځندي تېر شو او که په روان تخت کې چې ورو ځي حرکت وکړو ټول به ووژل شو.

بله دا چې زموږ په لاره کې خوراکي شیان هم نشته، نو د اړتیا وړ شیان باید له دې ځایه له ځان سره یوسو.

ان د اسونو لپاره وانښه هم باید له ځان سره واخلو، زه به یو جوال وانښه ستا په ګاډۍ کې کېږدم چې ته یې پر سر کښې او د ګاډۍ له ټکانونو خوندي شې.

ومې ویل، پخوا زه په ګاډۍ کې سپور شوی یم، یو ځل په جنګي ګاډیو کې د آمورو هېواد ته تللی یم، خو په هغه وخت کې ځوان وم او د ګاډیو له ټکانونو نه وېرېدم.

خو بیا هم له دې سره سره چې نن سبا بوډا شوی یم، څو هڅه کوم د جنګي ګاډۍ ټکانونه وزغمم.

ژو ژو د خرما څانګې چې په سر کې یې زما په روان تخت کې اینبې وې، له هغه ځایه خپلې جنګي ګاډۍ ته ولېږدولې.

پر بلې ورځ یې د خرما د ونې څانګې زما ګاډۍ ته راوړې، زه سپور شوم او په بیړه د سینا دښتې پر نرۍ لاره روان شو.

نهه دېرشم څپرکی

زما دردناک اسارات

پر لومړی ورځ هغه لاره چې موږ پرې روان و، نسبتاً اواره وه او د ګاډي ټکانونو نه ځورلم ځکه زه پر یوه جوال وښو ناست وم.

خو پر بله ورځ اواره لاره پای ته ورسېده، موږ یوې داسې دښتې ته ننوتو چې لاره پکې نه وه او د ګاډیو ټکانونو سخت ځورولم.

خو نیمه ورځ وه، چې د ډېرو سختو ټکانونو له امله مې دواړه پښې له ګاډي څخه جلا شوې، ښکته ولوېدم او مخ مې په ازغو زخمي شو. د شپې مو چې کله د آسونو او د ځان د دمې لپاره استراحت وکړ، ژوژو زما په وینو ککړ مخ وو ینځه او و یې ویل که په همدې سرعت حرکت وکړو، ممکنه ده پر څلورمه ورځ د آزیرو د عسکرو کمپ ته ورسېږو.

پر دریمه ورځ له داسې ټاټوبي تېر شو، چې ډېره ناواره وه.

دغلته مې ډېره بوږنوونکې منظره ولیده، ځکه چې د پارتیزانانو یوې اډې ته ورسېدو چې ټول عسکر یې د آزیرو د عسکرو له لوري وژل شوي ول او هغوی حتي ماشومان وژلي ول.

کله چې موږ هلته ورسېدو، سلګونه مردار خواره مرغان د مړیو په خوړلو بوخت ول او د مړیو حالت، ددې ښودنه کوله چې له وژلو یې کابو دوه ورځې تېرې شوې وې.

دا په دې مانا وو، چې د آزیرو سپاهیان له دې ځایه ډېر لېرې نه دي، ځکه چې دوه ورځې مخکې یې دغه ډلو ژنه کړې وه.

پر څلورمه شپه له لېرې بل شوی اور ښکاره شو او ژو ژو ماته وویل، دغه اور د آزیرو د عسکرو د کمپ دی، له دې کبله چې هلته کوم کلی نشته چې ووایو د آزیرو عسکرو سوځولی وي.

د ژو ژو په خوښه لږه شېبه ایسار شوو، چې آسونه وانښه وخوري او ستومانۍ یې کمه شي، بیا د سپوږمۍ په رڼاکې وخوځېدو او ورو ورو مو حرکت کاوه.

زه چې پر جوال ناست وم، د ګاډۍ د ارام حرکت له امله ویده شوم، یو وخت متوجه شوم چې ژو ژوله خوبه پاځولم.

کله چې مې سترګې رنې کړې لمر راختلی و، او تر دې وړاندې چې له ژو ژو وپوښتم چیرته یو؟ هغه ،زه ، زما د لوحو صندوق او سره و سپین له ګاډۍ کوز ګوزار کړو، که ګورم د بېدیا پر شګو پروت یم، د ژوژو ګاډۍ ماته شاکړې او د لودیځ پر لور روان دي، په بیړه د تېښتې په حال کې له دې ځایه لیرې کېږي.

د ژو ژو پر دې چلنده حیران شوم، خو شېبه وروسته، زما حیراني ختمه شوه، ځکه چې پوه شوم له ختیځه یوه ډله جنګي ګاډۍ په ډېرې چټکتیا سره زما پر لور را روانې دي او داسې ښکارېدل، چې غواړي د ژو ژو ګاډۍ تعقیب کړي.

په دې وخت کې د هورم هب خبره رایاده شوه چې ویل یې، کله چې ستا ساتونکو عسکرو د آزیرو سپاهیان ولیدل وبه تښتي.

کله چې ګاډۍ را نژدې شوې ما د خرما ځانګې چې وچې شوې هم وې را واخیستې او پر خپل سر مې وښورولې، چې د آزیرو سپاهیان پوه شي، زه د جنګ کولو نیت نه لرم.

خو هغوی ماته پام ونه کړاو د ژوژو په ګاډیو پسې ولاړل، خو ژو ژو او ملګري یې په بیړه داسې وتښتېدل، چې د سترګو په رپ کې له نظره پټ شول.

له هغه وروسته د آزیرو د سپاهیانو ګاډۍ بیرته راستنې شوې، له ما سره نژدې ودرېدې او ما همغه راز د خرما ځانګې پر سر ښورولې.

له ګاډیو څو تنه عسکر پلی شول، ما ورته وویل، چې نوم مې سینوهه دی او په ابن الحمار مشهور، د فرعون استازی یم.

زه راغلی یم، چې ستاسې پاچا وګورم او په دې صندوق کې ځینې لوحې شته، چې ښیي زه د مصر د فرعون استازی یم.

عسکرو ما او د فرعون لوحو ته پام ونه کړ، زه یې لوڅ کړم او هر څومره سره وسپین چې مې درلودل را څخه یې واخیستل، بیا یې زه په په یوې ګاډۍ پسې پر پرې وترلم او روان شول.

که د هغوی اډه نژدې نه وای، نو زه به د چټکو ګاډیو تر شا هومره ډېر نه وای تللی.

د یوه ترازو (ګړۍ) وخت په اندازه، زه پر ځمکې کښېدم او که اډې ته ژر نه وای رسېدلي نو د صحرا کانو به مې بدن تو ته تو ته کړی وای او مړی شوی به وم.

د هغوی ستره اډه وه، چې د پرې جنګي ګاډی او هغه ګاډی چې غواګانو کشولې پکې ولاړې وې.

زه چې په پریو ترل شوی وم، هلته له رسېدو سره بیهوښه شوم او تر لمر لاندې پر ځمکه ولوېدم.

یو وخت چې راویښ شوم احساس مې وکړ، چې څو تنه پر ما او به اچوي او بدن مې په نباتي غوړیو غوړوي او مونښي یې.

وروسته راته معلومه شوه چې د اډې یو افسر چې لیک لوست یې زده و، زما لوحې لوستې دي او پوه شوی و، چې زه د فرعون استازی یم، نو حکم یې وکړ چې له ما سره سم چلند وکړي جامې مې بیرته راکړي.

کله چې دومره شوم چې پر لاره ولاړ شم ومې ویل، ما آزیرو ته بوځئ.

ازیرو په یوې خیمې کې اوسېده، کله چې یې زه ولیدم، له کېږدی راووت.

د سرو زرو یو زنځیر یې په غاړه کې اچولی و، خپله پیره یې د سپینو زرو د تارونو په یوې کڅوړه کې اچولې ده.

آزیرو په کېږدی کې تر خپل څنګ کښولم او ویې ویل سینوهه! کله چې دې زما عسکر ولیدل ولې دې ځان معرفي نه کړ او ودې نه ویل چې د فرعون استازی یې او ولې دې د خرما د ونې څانګې و نه ښورولې چې زما عسکر پوه شوي وای، ته جنګ نه غواړې.

زما عسکر وایي کله چې تا هغوی ولیدل په چړې دې پر هغوی برید وکړ، غوښتل دې هغوی ووژنې، ځکه نو زما سپاهیان د ځان د ساتلو لپاره مجبور شول تا وترې.

زما لاسونو لا هم درد کاوه ځکه په پرې ترل شوي ول او پر ځمکه د کښېدا له امله پر بدن جوړو شویو تپونو سخت درد کاوه.

آزیرو ته مې وویل، ما ته ځیر شه او وګوره ایا زه داسې سړی یم، چې وکړای شم ستا پر عسکرو، هغه هم په جنګي ګاډیو کې چې وسلې هم ورسره دي حمله وکړم.

هغوی درواغ وایي او ددې لپاره چې له خپلې ګناه منکر شي پر ما دغه تور لګوي.

کله چې ما دوی ولیدل د خرما څانګه مې ونښوروله او ځان مې معرفي کړ، د فرعون لوحې مې وروښودلې، خو هغوی د خرما څانګه ماته کړه او پر لوحو یې ناړې تو کړې.

هغه څه چې ما درلودل ټول یې راڅخه واخیستل، بیا یې زه په ګاډی پسې وترلم، له همدې امله باید ته امر وکړې چې هغوی په مترو کو ووهي، چې له دې وروسته د فرعون د

استازي درناوی وکړي.

آزیرو وویل سینوهه! ممکنه ده چې تا خوب لیدلی وي، یا دا چې په لاره کې لویدلی یې او لاس و پښې دې زخمي شوې دي.

زه نه غواړم خپل عسکر د یوه مصري لپاره په متروکو ووهم او ستا دغه خبرې زما په غوږونو کې د مچانو دبنګبدا په شان دي.

ومې ویل آزیرو تر پرونه ته د آمورو پاچا وې، نن سبا د ټولې سوریې پاچایې او پر پاچاهانو واکمني کوې، یا په بله وینا د پاچاهان وپاچا یې نو ته باید تر هرچا زیات د نورو پاچاهانو درناوی وکړې او د نورو پاچاهانو د درناوي یوه اړتیا دا ده چې د هغوی له استازو سره سم چلند وکړې.

د یوه پاچا د استازي سپکاوی او رټل د هغه پاچا د سپکاوي په مانا دی، نو ضروري نه ده، چې زه درته ووایم.

دلته چې ستا اړه ده، زه هیڅ قدرت نه لرم او ته کولای شې ما ووژنې، خو که دغه کار وکړې د فرعون سپکاوی به دې کړی وي.

بله خبره دا ده چې که ته فرعون خوار او سپک کړې، ځان به دې سپک او خوار کړی وي، ځکه هغه پاچا چې نور پاچاهان سپکوي، خپل سلطنت یې خوار کړی دی.

ته چې غواړې پر ټولې سوریې حکومت وکړې باید په دې حقیقتونو پوه شې.

کله چې یې زه په پرې د ګاډی تر شا تړلی وم، زه مجبور وم، چې له ګاډیو سره یو ځای منډه ووهم، چې پر ځمکه کش نه شم.

یو سړي چې پر اس سپور او زما تر شا روان و، زه یې د نیزې پر څوکه په شاووهلم او شا یې را سوری کړه.

که ته نه غواړې خپلو عسکرو ته سزا ورکړې، د غه یو سړی په دې جرم چې زه یې زخمي کړی یم او ما ته یې په سپکه ستر ګه کتلي په متروکو ووهه.

په دې هم پوه شه چې زه د فرعون له لوري تا ته ډېره لویه ډالۍ راوړم او هغه ډالۍ سوله ده، ځکه چې فرعون غواړي له تا سره سوله وکړي.

آزیرو وویل، د فرعون سوله زما لپاره ارزښت نه لري (په دا سې حال کې چې زه پوهېدم، هغه په باطن کې د سولې وړاندیز ته ډېره خوشحاله شوی دی.) ځکه دا خبره حتمي ده، چې فرعون به ما مجبوره کاوه، چې زما پر وړاندې خپل مخ پر خاورو کېږدي او د سولې

غوښتنه وکړي.

خو داچې وایې یوه سړي ته په کوناټو وهلی یې اوزخمی شوی یې زه تا په حقه بولم، هغه باید ستا په شان د یوه پاچا له استازي سره چې زما ملګری هم دی دغسې چلند نه وای کړی او همدا او س به یې زه په متروکو ووهم.

پر همدې ورځ ازیرو امر وکړ چې د هغه عسکر راټول شي او د هغو په شتون کې یې دغه سړی په متروکو وواهه.

ما فکر وکړ چې د آزیرو نور عسکر به د خپل ملګري په سزا خواشیني کېږي، خو هغوی ساعت تېری کاوه او خندل یې، ځکه چې نا لوستي او جاهل عسکر د نړۍ په ګوټ ګوټ کې یو شان وي.

له دې کبله چې د هغوی په یو شان ژوند کې تفریح نشته، نو له هرې وسېلې حتي په متروکو د خپل ملګري له سزا څخه هم خوند اخلي.

کله چې ما ولیدل د هغه سړي له بدنه وینې روانې شوې او متروکې یې د بدن غوښې جلاکړې، لاس مې پورته کړ او له آزیرو مې وغوښتل چې د دغه سړي سزا بس کړي.

تر هغه وروسته مې هغه سړی خپلې کېږدۍ ته، چې آزیرو زما لپاره بیله کړې وه بوت.

عسکرو چې ولیدل زه هغه سپاهي خپلې کېږدۍ ته بیایم فکر یې وکړ چې شکنجه کوم یې نو خوشحالي یې وکړه.

خو ما یې ټپونه ور وتړل او مسکن درمل مې ورکړل، له هغه وروسته مې د اوربشو اوبه ورکړې او هغه سړي سم باور وکړ، چې ګني زه لېونی یم.

د شپې مهال آزیرو د ډوډۍ لپاره ور وغوښتلم، زه یې کېږدۍ ته ورننوتم، خواړه یې راوړل، ما ولیدل چې د آزیرو د پوځ پر قوماندانانو سربېره د هاتي یو شمېر افسران هم موجود ول.

د هاتي د افسرانو نښان دا و، چې پخپلو ټټرونو یې دوه متقاطع تبرونه او د تبرونو د پاسه یې وزر لرونکی لمر انځور کړی و.

د شپې خواړه کباب شوی سیرلی او په غوړو کې سره کړې ډوډۍ وه.

ټولو راسره په مهربانۍ چلند کاوه، خو داسې احساس مې کاوه چې د دوی دغه مهرباني ملنډو ته ورته ده، ځکه زه ورغلی وم، چې د فرعون له لوري له هغوی سره سوله وکړم.

په داسې حال کې چې پخپله دوی د سولې غوښتونکي ول او که فرعون څو میاشتې صبر کړی وای آزیرو مجبور نه ده، چې د سولې لپاره مخکې شي.

د ډوډۍ له خوړو وروسته ما ولیدل چې د هاتي افسرانو د شرابو په څښلو کې افراط وکړ. او ما اټکل وکړ چې ښایي کومه ناوړه پېښه وشي.

همداسې هم وشول د هاتي افسران چې نشه شوي ول، د آمورو له افسرانو سره ونښتل (آمورو هغه هېواد دی چې آزیرو یې پاچاو).

د هاتي یوه افسر خپله چاړه را وایستله او د آمورو د یوه افسر په ستوني کې یې ښخه کړه.

ما زخمي سړی معاینه کړ او پوه شوم چې علاج یې کېدای شي د هغه تپ مې وتاړه او په بستر کې مې څملاوه.

خو دغه زخمي افسر نیمه شپه خپل نوکران او سپاهیان راغوند کړل او ویې ویل ولاړ شئ او د هاتي له دې افسره زما غچ واخلئ، هغوی هم ولاړل او هغه افسر یې وواژه.

پر بله ورځ چې آزیرو له دې پېښې خبر شو، زخمي سړی یې له پښو څخه سر په څېړی په داړو وځړاو، او تر هغه یې څړولی و چې مړ شو.

ځکه چې له یوې خوا آزیرو د هاتي له افسرانو ډارېده او په دې سزا سره یې غوښتل هغوی راضي کړي او له بلې خوا ده هڅه کوله په خپل پوځ کې نظم ټینګ کړي.

پر هغې شپې چې د هاتي یوه افسر د آمورو یو افسر ټپي کړ، په دې جنجال پسې او د افسرانو له تګه وروسته چې د آزیرو کېږدی خالي شوه، آزیرو خپل زوی ماته را وښود.

زه پوهېدم چې دغه هلک زما د پخوانۍ وینځې له خبټې دی، هغه وینځه چې ما یې مخکې ذکر کړی و، او ویلي مې و، چې ما د آمورو پاچا ته ډالۍ کړې وه، دغه ماشوم اووه کلن و، خو له پلار سره به جنګونو ته روان و.

د آزیرو د زوی غوښتنې سره او وینښتان یې د پلار د ږیرې په شان تور ګاړګوټي ول، ما چې د هغه د تټر پوستکي ته کتل له ځان سره مې ویل چې دغه سپینه څېره یې له مورې په میراث وړې ده.

آزیرو چې خپل زوی ماته را وښود ویې ویل سینوهه! ایا تا تر اوسه داسې اووه کلن ماشوم لیدلی، چې زما تر زوی غښتلی او ښکلی وي. زما زوی اوس د څو هېوادونو خاوند دی، له ما وروسته به د ټولې سوریې یا ښایي د نورو ډېرو هېوادونو پاچا وي.

زه داسې کار کوم چې له ما وروسته څوک د هغه له پاچاهۍ سره مخالفت ونه کړي، ځکه چې په سوريې کې مې دننه ټول پاچاهان او د قبيلو مشران چې ممکنه ده په راتلونکې کې، زما له زوی سره مخالفت وکړي له منځه وړي يا به يې له منځه يوسم.

زما زوی ليک لوست کولای شي، توره هم چلولی شي، څو ورځې مخکې يې يو مريی چې هغه ته يې بې احترامي کړې وه، پخپلې تورې وواژه.

زه هغه له ځان سره جنګ ته بيايم او په جګړو کې يې ګډون ته هڅوم او هغه وخت يې په جنګ کې شريکوم چې موږ ټولې سيمې نيولې وي لوټ تالان او ورانې مو پيل کړې وي، چې څوک مقاومت ونه کړي او زما زوی ونه وژني.

له هغه وروسته آزيرو زما د پخوانۍ وينځې په هکله چې ما ورته ډالۍ کړې وه او اوس د هغه ښځه ده، خبرې وکړې.

ددې وينځې نوم (کفتيو) و، هغه وويل، اوس په آمورو کې ده او زه يې پر لېرې والي خپه يم، ځکه چې ارتيا لرم ورسره څملم او ساعت تېرې ورسره وکړم.

که څه هم زه د سوريې له هغو نجونو سره چې اسيرانې کېږي تفريح کوم، خو له کفتيو سره ساعت تېرې بېل خوند لري.

زه د هېڅ يوې ښځې له غېږې دومره خوند نه اخلم، چې له کفتيو سره له څملاستو يې اخلم.

اوس نوره هم ښکلې شوې او که يې وګورې و به يې نه پېژنې.

کله چې موږ په خبرو بوخت وو د ښځو د چيغو اوازونه اوربدل کېدل او آزيرو وويل، دا هغه ښځې دي، چې د هاتي افسران يې خوروي، ځکه هاتيان کله چې له اسيرو ښځو سره تفريح کوي، له هغو سره دعادي نارينه وو په شان چلند نه کوي، بلکې ښځې خوروي او ژوبلوي.

زه يې هم مخه نه شم نيولای، ځکه چې لا هم هاتيانو ته ارتيا لرم، خو بل پلو وېره لرم، چې زما افسران او عسکر د هاتي د افسرانو وحشيانه خويونه زده کوي.

ما له دې فرصته استفاده وکړه او مې ويل آزيرو ! له هاتيانو سره ملګرتيا او اتحاد په راتلونکې کې ستا په تاوان دی.

هاتي به هغه هېوادونه ستا له منګولو وباسي چې نيولي دې دي، نو غوره دا ده، چې له هاتي تېر شې او د مصر له فرعون سره متحد شې.

اوس هاتي په ميتاني هېواد کې په جنګ بوخت دی او بابل هم خپل ځواک راغونډوي، ځکه پوهېږي له هاتي سره به جنګ پيلېږي.

ته چې د هاتي ملګری او متحد يې له دې وروسته به له بابله غنم ترلاسه نه کړې او په راتلونکې کې به لوږه او کاختي د وړي ليوه په شان هغه هېوادونه وځپي چې تا نيولي دي، خو که له مصر سره متحد شې، هر څومره غنم چې وغواړې له فرعونه يې ترلاسه کولای شې.

آزيرو په ځواب کې وويل، هاتيان داسې خلک دي، چې د دښمنانو لپاره خطرناک او د دوستانو لپاره ګټور دي او که څوک ورسره ملګری وي تاوان به ونه کړي.

اوس موږ او دوی ملګري يو، خو زموږ تر منځ کوم تړون او معاهده نه ده شوې، چې زه ونه کړای شم له نورو سره سوله وکړم او ورسره ملګری شم.

د هاتي پاچا کله نا کله ما ته ډالۍ هم راستوي، په تېره بيا هغه وسلې چې ما ته يې را استوي، ډېرې په زړه پورې دي، ځکه چې دغه وسلې له داسې وسپنې جوړې شوې دي، چې له مس او برونزو ډېره کلکه او تېره ده.

زه دا منم چې د هاتيانو له چلنده راضي نه يم، ځکه چې هغوي د سوريې په ځينو بندرونو کې چې زما په هېواد پورې اړوند دي داسې چلند کوي چې ته وا دغه بندرونه دهغوي دي.

ومې ويل آزيرو ! هغوی، چې اوس ستا دوستان دي، دغه بندرونه خپل ګڼي، دا خو لا پرېږده چې يوه ورځ ستا دښمنان شي.

آزيرو وويل، پر کومې ورځ چې هغوی زما دښمنان شي، زه به يې له خاورو سره خاورې کړم.

ومې ويل آزيرو ! ته پوهېږې، چې ستا له لوري د هاتيانو ټکول او له منځه وړل که ناممکنه نه وي، نو سخت کار خو دی، ځکه چې د هاتي اوسېدونکي له سوريې لېرې په يوې لېرې پرتې غرنۍ سيمه کې ژوند کوي.

که ته غواړې هاتيان له پښو ورغورځوې، بايد خپل عسکر له سوريې څخه د هغوی هېواد ته بوځې مګر هغوی به په غرنيو سيمو کې ستا لښکر له منځه يوسي.

زه پوهېږم چې هاتيان يو ډول فلزلري، چې نوم يې وسپنه دی او هغه توري چې له وسپنې جوړېږي، مسي توري په يوه ګوزار غوځوي او د هغوی وسپنيز غشي داسې تېره

دي، چې کله له لیندو خوشې شي او پر ټټر ولګېږي نو له شاځخه وځي.

پر دغه ملت برلاسی ناشونی دی ځکه چې په پراخې غرنی سیمه کې اوسېږي او که ته دومره ځواک ولرې چې هغوی کلابند کړې نو خپله پلازمېنه به خوشې کړې او بلې سیمې ته به ولاړشې.

ډېر کلونه به دې په غرنیو سیمو او درو کې سرګردانه کړي، هغه هم په دې شرط چې د هاتي د هېواد سوړ ژمی وزغمې.

ځکه چې په ژمي کې د هاتي په غرنیو سیمو کې هوا دومره سړه وي چې په غرونو کې اور نه شي بلولای او په دې سړو کې به ستا عسکر مړه شي.

آزېرو ته نو باید داسې کار وکړې، چې کله هاتي په تا برید وکړي، له ځانه د دفاع وسیله ولرې او دغه وسیله له فرعون سره ستا اتحاد دی.

ته په یوازې سر د هاتي پر وړاندې د خپل هېواد دفاع نه شې کولای، خو که له فرعون سره یوځای شې، د مصر فرعون به دومره عسکر درکړي چې هاتیان په شا وتمبوې.

آزیرو چې په ځیرتیا سره یې زما خبرې اوربدې، ویې نه غوښتل اعتراف وکړي، چې له هاتي وېرېږي.

ده وویل، د سولې پلوی یم او تر جنګ سوله غوره بولم، خو له دې امله جنګېږم، چې له شرافت سره سم سوله ترلاسه کړم او که فرعون د غزې سیمه چې په چل او دوکې یې له ما ځخه نیولې ده بیرته راکړي او د سوریې د جنګ تاوان په غنمو ،نباتي غوړیو او سرو زرو ورکړي (ځکه چې د غه جنګ فرعون رامنځته کړی دی) زه به له هغه سره سوله وکړم.

ما چې ولیدل آزیرو چې په خبرو خبرو کې د جنګ د تاوان یادوه کوي او خاندي، نو پوه شوم چې له هغه سره ټوکې کولای شم، ومې ویل:

آزیرو !اې غله !او اې د بې ګناه کسانو جلاده !ته څنګه د تاوان د اخیستو خبره کوې، په داسې حال کې چې دا ته وې، چې په سوریې کې دې د مصر په چونیو برید وکړ، نارینه او ماشومان دې ووژل او ښځې دې اسیرانې کړې.

اوس دې د غه مېرمنې د هاتي افسرانو ته ورکړې، چې هغوی یې شکنجه کړي.

ته له دې کبله د ګرمې او تاوان د تر لاسه کولو خبره کوې، ته خیال کوې چې مصر کمزوری دی، په داسې حال کې چې اوس په کوز مصر کې پښان او صنعتګر د تورو، نیزو ،چرو ، غشو ،لیندو او جنګي ګاډیو په جوړولو بوخت دي.

هورم هب چې ته یې ښه پېژنې، یا دې نوم اوریدلی دی، بې له ځنډه د عسکرو د راټولولو لپاره هلې ځلې کوي.

پر کومه ورځ چې ما غوښتل تاته درشم او د سولې غوښتنه وکړم، داسې غوسه شو چې ما فکر وکړ وبه مې وژني.

خو فرعون چې د خپل خدای آتون پیروي کوي، د سولې غوښتونکی دی او له وینې بهېدا کرکه لري.

له همدې امله یې ماته وویل آزیرو ته ورشه او د سولې وړاندیز ورته وکړه.

خو د غزې په هکله باید ووایم، چې نن سبا فرعون په دې سیمه کې هېڅ قدرت نه لري چې وکړای شي هغه ځای تا ته و سپاري.

ته کولای شې چې پخپل ځواک سره د غزې غله او ډاکوان له منځه یوسې او هغه ځای ونیسې.

پوهېږې چې دغه غله او ډاکوان هغه کسان دي، چې ستا د بې رحمۍ او ظلم له وېرې له سوریې تښتېدلي دي.

یوازې غوښتنه چې فرعون یې د سولې په بدل کې له تا څخه کوي دا ده چې مصري بندیان خوشې کړې او د مصري چونیو د ورانیدا تاوان ورکړې.

آزیرو د یوه حریص سریاني سوداګر په څېر چې د چنې وهلو پر وخت خپلې جامې شکوي، خپل ګریوان وشکاوه او ناري یې کړې:

سینوهه! ایا کوم لېوني سپي خوړلی یې چې دغه خبرې کوې؟

غزه د سوریې خاوره ده، باید بیرته سوریې ته ستنه شي، خو د هغو مصري بندیانو په هکله چې له مورې سره دي د روانو دودونو پر اساس چلند کېږي.

مورې یې خرڅوو او که فرعون د اسیرانو غوښتونکی دی او د هغو د اخیستو لپاره سره او سپین زر لري، کولای شي، هغوی واخلي.

دا چې ته د مصري سوداګرو په هکله خبرې کوې، یوازې هغه څوک دغسې خبرې کولای شي، چې لېوني سپي دارلی وي.

دغه سوداګر چې ته وایې تاوان یې زغملی دی، چیرته و، چې تاوان یې کړی دی؟

که هغوی په مصر کې و او مورې مصر ته ورغلي یو او دوی زمورې د ورتګ له امله تاوانې شوي وای، نو تا دا حق درلود چې ووایي، باید هغوی ته ګرمه یا تاوان ورکړو.

خو دغه سوداګر چې باید په خپل هېواد کې تجارت وکړي، هغه ځای یې پرې اینبسی دی، زمونږ هېواد خپل کور ګڼي او په ډېرو ښکلو کورنو کې ناست دي.

زمونږ ښېرازه ځمکې یې نیولي دي او له خپل هېواده، مصري شیان سوریې ته راوړي او په څو برابره ګټه یې خرڅوي.

دوی ورځ په ورځ شتمن کېږي او د سوریې خلک نور هم بېوزله کېږي.

ځکه خلک چې د کار په بدل کې هر څومره سره او سپین ګټي باید د مصري شیانو په بدل کې یې مصري سوداګرو ته ورکړي.

د سوریې په شیانو کې له غنمو پرته بل هېڅ شی د سوریې د خلکو لپاره ګټه نه لري.

ډېره موده دغه روده په سوریې کې روانه وه او خبره دې ځای ته ورسېده چې داسې ښېه کور، ښېرازه ځمکه او ښېه کاریز پاتې نه شو چې په مصري سوداګرو پورې اړوند نه وي او یا هغه پکې شریک نه وي.

اوس چې د سوریې خلکو خپل حق ترلاسه کړی، نو باید مونږ مصري سوداګرو ته سره او سپین ورکړو او د هغوی تاوان او ګرمه ورکړو ؟

زه پوه شوم، چې که د مصري سوداګرو د ګرمې د اخیستو خبره اوږده کړم، نو خپله خبره به ونه کړای شم.. له همدې امله ما د بحث موضوع بدله کړه او ومې ویل، ازیرو که ته له مصر سره سوله وکړې د خپل ښار شا و خوا ته دنګ دیوالونه جوړولی شې او ستا د هېواد سوداګر له مصر سره په معاملو بډای کېدای شي.

خو که هاتې پر تا برید وکړي، نو د مصر فرعون د سرو و سپینو او پوځي مرستو په زور دهغوی د حملې مخه نیولای شي.

بیا مې زیاته کړه آزیرو ! که ته وغواړې د مصري سوداګرو د شتمن کېدا موضوع په سوریې کې راپورته کړې او ووایې، چې هغوی په سوریې کې د خلکو په تاوان سره شتمن شوي دي، نو د یوې پخوانۍ مسلې په هکله به دې خبره کړې وي.

پخوانۍ مسلې نن سبا د توجیه وړ نه دي ، ددې لپاره چې د انسان د عمر هر پړاو خپلې غوښتنې او اړتیاوې لري، باید له هغو سره سم عمل وشي.

تېر وخت چې هر ډول و ، تېر شو ، باید د نن ورځې لپاره فیصله او اقدام وشي.

زه باوري یم، هغه سوله چې نن سبا یې فرعون تا ته وړاندیز کوي، نه یوازې ستا لپاره یکې شرافت او عزت شته، بلکې ستا په ګټه هم ده.

خکه چې فرعون له تا د هغه هېوادنو غوښتنه نه کوي، چې تا په سوريې کې نيولي دي بلکې په دغې سولې سره تا د هاتي پرورلندې پياوړی کوي.

ددې شپې مذاکرات همدلته پای ته ورسېدل، خو له هغه وروسته څو ورځې او څو شپې ما له آزيرو سره د سولې په هکله خبرې وکړې او څو ځله هغه د سرياني سوداګرو په شان کالي وشکول او نارې سورې يې وکړې.

ده به ويل فرعون غواړي چې ما وغولوي او زوی مې د سوريې له سلطنته محرم کړي.

يو ځل په کاوړکې د هغه له کېږدی ځخه را ووتم او داسې مې وښودله، چې غواړم بيرته ستون شم، هغه ته مې پيغام واستاوه، چې يو روان تخت او يوه ډله عسکر زما د ساتنې لپاره راکړي، چې مصر ته ستون شم.

آزيرو بيرته خپلې کېږدی ته ور وغوښتم، بيا مذاکره پيل شوه، زه پوه شوم چې څومره وخت تېر شي د فرعون په ګټه دی، خکه هره ورځ چې تېرېده د آزيرو په اډه کې د هاتي افسرانو او د آمورو د افسرانو ترمنځ اختلافات زياتېدل.

د هاتي افسرانو د آزيرو د پوځ افسران د خپلو مرييانو په ښه ګڼل او ويل به يې که موږ نه وای تاسې سوريه نه شوه نيولای نو خکه بايد سوريه زموږ په لاس کې وي نه ستاسې.

په سوريه کې هم د آزيرو او نورو پاچاهانو ترمنځ اختلافات پيل شوي ول.

د سوريې نورو پاچاهانو له آزيرو سره، د هغه د مقام او بخت له امله بخيلي کوله، نه يې غوښتل د هغه اطاعت وکړي.

آزيرو ماته ورانديز وکړ، له دې کبله چې د هغه او فرعون ترمنځ له غزې پرته بل کوم اختلاف نشته، نو ددې سيمې وضيعت دې په دې ډول وتاکل شي، چې د غزې د ښار دېوال (چې د غزې سيمه هم ددې ښار په نوم ياد ېږي) وران شي.

له هغه وروسته به د آزيرو له لوري د غزې لپاره يو پاچا تاکل کېږي، خو د غه پاچا به د هغه مشاور په خوښه چې فرعون يې تاکي پر غزه حکومت کوي.

مصري ببړی به د باج له ورکړې پرته غزې ته ځي او مصري سوداګر به هم په ازاد ډول تجارت کولای شي.

زه پوه شوم چې له دې ورانديزه د آزيرو هدف داو چې په چل ول سره غزه د مصريانو له لاسه وباسي.

کله چې د غزې دېوال وران شي، د غزې پوځي ارزښت هم له منځه ځي او نور به مصر ته

له پوځي پلوه ارزښت ونه لري.

ما دغه حل لاره ونه منله او د پخوا په شان مې بې وسي وښودله ومې ويل، فرعون په غزه کې هېڅ نفوذ او قدرت نه لري، چې وکړای شي د غزې د ښار دېوال وران کړي او يا داسې مشاور وټاکي چې د غزې د پاچا د ټاکلو لپاره مشوره ورکړي.

آزيرو له ناپوهۍ داسې غوسه شو، چې زه يې له خپلې کېږدۍ و ايستم، ما غوښتل چې ستون شم، خو بيا يې هم زما مخه ونيوله.

بې له دې چې د سولې په هکله خپل پريکنده نظر ورکړي، زه څو ورځې نور هم د هغه په اډه کې پاتې شوم.

خپل وخت مې د ناروغانو او ټپيانو په درملنې تېراوه، په تېره بيا هغه ښځې مې معالجه کولې، چې د هاتي افسرانو به پرې تېری کړی و.

ځينې پکې داسې وې، چې پوهېدم حتماً مري، هغوی ته به مې اپيم ورکول، چې له درد او عذاب پرته په ښکلي خوب کې مړې شي او د ژوند له شکنجو وژغورل شي.

په هغو درملو کې چې په مصر کې د وژلو لپاره کارول کېږي، يو هم د اپيمو په شان اغېزناک نه وي، ځکه يوازې اپيم او نور اړونده شيان يې کولای شي، يو کس له کړاوه پرته په خوب کې بلې دنيا ته بوځي. له همدې امله بايد اپيم د مېرمنو ،ځوانانو ،ماشومانو او هغو کسانو لاس ته ورنه شي چې نهيلي دي او غواړي ځان ووژني.

له دې سره سره چې د آزيرو په اډه کې د اوسېدو په وخت مې ناروغان او ټپيان او هغه مېرمنې معالجه کړې، چې د هاتي افسرانو پرې حمله کړې وه او ځينې مې د مرګ په خوب ويده کړل ، بلکې په دې موده کې مې يو شمېر مصري اسيران هم آزاد کړل.

يوه شپه دوو تنو نيت درلود چې آزيرو ووژني.

آزيرو يو پکې وواژه او بل د هغه د زوی له لوري ژوبل شو.

پر بله ورځ آزيرو زه ور وغوښتم ، او له دې وروسته چې په سر کې يې يو څه خلق تنګي وکړه، خو بيا يې وويل زه چمتو يې چې له فرعون سره سوله وکړم.

پر همدې ورځ له يوې خوا د مصر د فرعون او له بلې خوا د سوريې د پاچاهانو او آزيرو له لوري د سولې تړون برابر شو او د سوريې د نورو پاچاهانو له لوري آزيرو هغه لاسليک کړ.

د نوموړي تړون له مخې غزه له مصر سره پاتې شوه او فرعون د غلو او ډاکوانو د

ختمولو لپاره هېڅ ډول مسولیت ونه مانه، خو موافقه یې وکړه، چې مصري اسیران به له آزیرو اخلي.

په ټرون کې ولیکل شول، چې دغه ټرون به تل د فرعون او آزیرو ترمنځ معتبر وي او ددې لپاره چې ټرون دوامداره پاتې شي، هغه یې د آتون په ګډون د زرو مصري خدایانو او زرو سوري خدایانو تر ملاتړ لاندې راوست.

کله چې د متې ختې پر لوحو دغه ټرون ولیکل شو آزیرو غوښتل هغه مهر کړي.

کله چې یې پر لوحې مهر لګاوه ځان یې داسې غمجن وښود، چې ته وا ددغه ټرون په لاسلیک کولو سره یې لوی تاوان کړی دی.

ما چې هم پر ټرون لاسلیک وکړ، ګرېوان مې وشکاوه او نارې سورې مې جوړې کړې، چې آزیرو پوه شي، زه پر دغه ټرون د هر خپه یم ځکه د مصر په تاوان دی، خو په زړه کې هم زه او هم دی خوشحاله و.

کله چې ما غوښتل مصر ته حرکت وکړم آزیرو د هرې ډالۍ راکړې، ما هم ورته وویل، چې کله مصر ته ولاړ شم په لومړنۍ مصري کشتۍ کې به، چې له سولې وروسته د غزې پر لوري راځي، د هغه لور او زامنو ته ډالۍ را واستوم.

د روانېدو پر وخت آزیرو په غېږ کې ونیولم او خپل کلک ملګری یې وبللم.

ما هم د هغه زوی په غېږ کې ونیو او ښکل مې کړ، خو دواړه پوهېدو، چې د سولې دغه په نامه تلپاتې ټرون د هغې ختې په اندازه ارزښت نه لري چې ټرون پرې لیکل شوی دی.

آزیرو د هاتي له ویرې مجبور شو، چې دغه ټرون لاسلیک کړي او فرعون د خپل خدای آتون په ټینګار د غه موافقه وکړه.

خو د ټرون دوام په هاتي پورې اړوند و او که هاتي په راتلونکې کې د آزیرو لپاره خطر پېښ نه کړي، هغه به ټرون مات کړي او د مصر پر خلاف به جنګ پیل کړي.

پر هاتي سربېره د کرت د پاچا وضیعت هم پر جنګ باندې خپله اغېزه درلوده، ځکه چې د کرت سمندري ځواک د مصر ملاتړ ونه کړي او مصري بېړۍ ونه کړای شي غزې ته غنم ،سره وسپین او وسله یوسي نو هغه کسان چې په غزه کې جنګېدل هغوی به تسلیم شي.

آزیرو د ټرون له لاسیک کولو وروسته ما ته وویل، خپل پوځ به رخصت کړي او ماته به یوه ډله عسکر راکړي چې (غزې) ته مې ورسوي.

دغه راز آزیرو ددې ډلې د عسکرو د قوماندان په لاس په غزه کې خپلو عسکرو ته یو

لیک واستاوه، چې د غزې محاصره پای ته ورسوي، ځکه چې سوله شوې ده.

کله چې موږ غزې ته ورسېدو او زما سترګې د غزې پر دېوالونو ولګېدې، پوه شوم، چې آزیرو د غزې د نیولو لپاره ولې دومره ټینګار کاوه، او یا یې غوښتل چې د دېوال یې وران کړي.

د غزې د دېوال یو پیاوړی جنګي ډال یا کلاوه.

له دې سره سره چې د آزیرو له لوري له ډېرې مودې راهیسې غزه کلابنده وه، خو محاصره شویو کسانو د سمندر له لارې خواړه ترلاسه کول او مقاومت یې کاوه.

له دې کبله چې زه د مصر د پاچا استازی او په داسې حال کې چې د خرما د ونې څانګه مې پر سر بښوروله، غوښتل مې بښار ته ننوځم. خو ددې پر ځای چې د بښار دروازه راته خلاصه کړي د غشو داسې باران راباندې جوړ شو، چې تصور مې وکړ، د ژوند وروستی شېبې مې دي.

تر دې وړاندې چې د غزې کلا ته نژدې شو، د آزیرو عسکرو ستر ډالونه اخیستي ول، موږ یې لاندې پټ کړی و، ګڼي وژل مو حتمي و.

ان له دې وروسته چې ما ځان په لوړ غږ معرفي کړ، د غزې د ساتونکو قوماندان وویل، موږ به ونه غولېږو او په هېڅ پلمې او عذر به دروازه در خلاصه نه کړو.

که دغه سړی (سینوهه) د فرعون استازی وي موږ به یې په یوه زنبېل کې پورته د دېوال سرته کش کړو.

همدا کار یې وکړ او په داسې حال کې چې د آزیرو عسکرو خندل، زه یې په زنبېل کې د دېوال او کلا سر ته وخېژولم.

د غزې د دفاع کوونکو قوماندان وویل، ما له سریانیانو دومره درواغ او چلونه لیدلي او اوریدلي، چې پر هېڅ شي باور نه کوم.

په دې وخت کې پوه شوم چې څنګه غزې تر دې وخته د آزیرو د عسکرو پر وړاندې مقاومت کړی دی. ځکه چې د ساتونکو قوماندان او نور موجود خلک ډېر زړه ور او هوښیار کسان ول چې نه غولیدل اونه له سریانیانو څخه وېرېدل.

له هغه ځایه یوې کشتۍ، زه د مصر لور ته بوتلم.

کله چې نیل ته ورسېدم او د مصر اوسیدونکي خبر شول، چې په سوریه کې سوله شوې، ډېر خوشحاله شول.

ممفيس ته له ننوتو وروسته زه اند ښمن وم او ډارېدم چې هورم هب پر ماغوسه نه شي او وبه وايي چې د سولې د ټرون لاسليک کول د مصر د ګټو پر خلاف دی، خو هغه مې هم خوشحاله وليد.

معلومه شوه، چې د کرت سمندري ځواکونه نور د مصر د کشتيو ملاتړنه کوي او د هغوی کشتی ببرته کرت ته ستنې شوي دي.

نو که په غزه کې جنګ دوام کاوه، غزه د دښمن لاسته لوېده.

هورم هب هم نور نه شو کولای چې د سمندر له لارې دې ښار ته خواړه او وسله ولېږدوي، ځکه چې د سوريې جنګي کښتيو د مصر هغه ښېرې چې غزې ته يې خواړه او وسله لېږدوله ډوبولې.

له همدې امله هورم هب پر دې خوشحاله و، چې سوله وشوه او غزه له مصر سره پاتې شوه.

سمدستي يې ځو ښېرې خواړه او عسکر د غزې د پوځ د پياوړتيا لپاره واستول، د غزې پارتيزانان او چريکان چې په صحرا کې ول هغوی يې هم مضبوط کړل.

په هغو شپو ورځو کې چې زه په ممفيس کې وم، د بابل د پاچا بورابورياش له لوري يو استازی مصر ته راغلی.

ما پخپلې ښېرې کې چې درباري ښېرې وه سپورکړ او يوځای د فرعون دربار ته ولاړو.

له دې کبله چې د بابل استازی يو بوډا او پوه سړی و، په لاره کې ما د هغه له خبرو په ټبره بيا د ستورو، فال بينۍ او د راتلونکو پېښو له اټکلونو خوند اخيست.

د بابل استازي ويل، زه د هاتي له ديره کړای شوي ځواکه ډارېږم، فکر کوم هاتي به له دې وروسته نور هم پياوړی شي، خو د هاتي قدرت هم يو حد لري، ځکه چې د بابل ستورپېژاندو اټکل کړی دی، چې يوه ښېرې وروسته به د هاتي قدرت په ځوړتيا شي.

له لوېديځه به وحشي او سپين پوستي قبايل روان شي او د هاتي قدرت به له منځه يوسي.

د بابل منجمينو نه دي ويلي، چې په کومه نېټه به دلويديځ تاتوبي وحشي او سپين پوستي قبايل د هاتي د ختمولو لپاره وخوځېږي، خو ددې پېښې په پېښېدا کې شک نشته.

زه په دې خبرې حيران شوم، ځکه چې پوهېدم په لوېديځ کې له سمندر او تاپوګانو

پرته بل څه نشته

په دې مې سر نه خلاصېده چې څنګه وحشي قبایل له هغه ځایه راځي او د هاتي قدرت له منځه وړي.

خو په دې پوهیدم چې دبابل منجمین سم اټکل کوي ځکه چې ما په خپله په بابل کې له هغوي داسې شیان کتلي وو چې زه یې هک پک کړی وم.

بیا دبابل سفیر وویل هغه پېر او دور، چې موږ پکې ژوند کوو پای ته رسیدلی دی له دې وروسته بل پېر پیلیږي او په نوي پړاو کې دنن ورځې ځینې ملتونه له منځه ځي هماغه ډول چې دمیتاني ملت دهاتیانو په وسیله له منځه لاړ او هغه خدایان چې نن سبا واک چلوي هغوي به هم له منځه لاړ شي او نور خدایان به یې ځای ونیسي.

بیایې له ما د آتون په هکله پوښتنه وکړه، ما وویل، آتون هغه خدای دی، چې د مصر فرعون ته څرګند شوی دی، هغه ته یې دنده سپارلې، چې په مصر کې مساوات ټینګ کړي، د بهوزله او بډای تو پیر له منځه یوسي او له جنګ سره پرېکړون وکړي.

کله چې ما دغه خبرې کولې د بابل استازي خپله سپینه ږیره موښله او بیا یې وویل، زه خیال کوم چې ددې خدای ظهور ددې پېر د پای نه رسېدا یو دلیل دی، ځکه چې تر اوسه پورې هېڅا دغسې عجیبه او خطرناکه عقیده نه ده درلودلې.

ددې عقیدې پیدا کېدل ددې پېر د ختمېدا لپاره کفایت کوي.

څلوېښتم څپرکی

د فرعون د وژلو هڅه

زه چې د مصر په دربار کې نه وم، د فرعون سر درد سخت شوی و او د هغه پر روح اند ښښنه واکمنه شوې وه.

د آتون د معبد ستر کاهن آمي ددې لپاره چې فرعون آرام کړي، فیصله وکړه، چې د محصول له ترلاسه کولو وروسته کله چې نیل مستېږي او اوبه راخېژي نو د فرعون لپاره د ېرش کلن جشن جوړ کړي.

فرعون تر د یارلسو کلونو ډېر حکومت نه و کړی، خو دا چې د ېرش کلن جشن ورته جوړېږي کومه ستونزه نه وي، ځکه چې له ډېرې مودې راهیسې په مصر کې دود داسې و، چې فرعون کله وغواړي نو کولای شي د خپلې واکمنۍ د د ېرش کلنۍ جشن جوړ کړي.

کله چې زه مصر ته ننوتم محصولات ټولېدل او کروندګر، د غلو دانو د پریمانۍ له املې تر پخوانیو کلونو څه نا څه خوشحاله ښکارېدل. څه ناڅه خوشحاله ددې لپاره وایم چې ببخي خوشحاله هم نه ول، ځکه چې د غنمو دانو د پخوا په شان سرې ننښې او ټاپې درلودې او کلیوالو همغه شان په وحشت او ډار سره غنم مصرفول.

زه ورستون شوم د مصر سوداګر د آزیرو او فرعون ترمنځ د سولې پر ټرون ډېر خوشحال ول، ځکه چې ددې معاهدې له املې د مصر او سوریې ترمنځ بیرته سوداګري پیلېدله.

له سیاسي پلوه مصر ته د بابل د استازي سفر ډېر اهمیت پیدا کړ، ځکه چې د بابل سفیر د خپل پاچا بورابوریاش، یوه خور له ځان سره راوستله، چې د فرعون ښځه شي او غوښتل یې له فرعونه وغواړي چې خپله یوه لور بورابوریاش ته ورکړي.

فرعون ته د نجلۍ ورکول او له فرعونه د لور غوښتل دا ښکاره کوله چې د بابل پاچا نیت لري، د هاتي د خطر پر وړاندې له فرعون سره متحد شي.

کله چې مصریان خبر شول چې د بابل پاچا د فرعون لور د خپلې مېرمنې په توګه

غوښتې ده، نو حیران او هک پک شول، ځکه چې د پخوانیو دودونو پر اساس د فرعون د کورنۍ د غړیو سپیځلې وینه باید له بهرنیو وینو سره یو ځای نه شي.

خو فرعون پر دې وړاندیز خپه نه شو، البته زه پوهېدم چې په باطن کې ډېر خواشینی دی، چې لور به یې له مصره لېرې شي او بابل ته به ولاړه شي.

ځکه چې فرعون ته یاد دي چې په وارونو وارونو د میتاني شهزادګۍ د دې لپاره چې د مصر د فرعون ښځې شي مصر ته راغلې او دلته مړې شوې دي، نو ډارېده چې د هغه لور به هم په بابل کې مړه شي. له دې سره سره یې د بابل له پاچا سره دوستي دومره مهمه ګڼله چې له دې فدا کارۍ سره یې موافقه وکړه.

خو هغه نجلۍ چې باید د بورابوریاش مېرمن شوې وای دوه کلنه وه او فرعون د بابل سفیر ته وویل چې خپله لور به په مصر کې د بابل پاچا ته ځانګړې کړي او د بابل سفیر له یوه لوري او فرعون به له بل لوري، د بابل د پاچا او د فرعون د لور په استازیتوب منګی مات کړي، چې بورابوریاش پوه شي د فرعون لور د هغه مېرمن ده او کله چې پیغله شوه، هغه به بابل ته واستوي.

د بابل سفیر دغه حل لاره ومنله.

کله چې زه د افق ښار ته ولاړم فرعون د سر له خوږو کړېده، خو له آزیرو سره د سولې د ترون لاسلیک کول او دغه راز د بابل او مصر د اتحاد خبرې پر فرعون ښه اغېزه وکړه او هغه یې د پاچاهۍ د ډېرشمې کلیزې په جشن کې د ګډون لپاره چمتو کړ.

د آتون د معبد ستر کاهن آمي په ډېر پرتم سره د اخناتون د سلطنت د ډېرش کلن جشن جوړ کړ او د مصر د جنوبي برخې اوسېدونکو ته یې بلنه ورکړه، چې خپل استازي په دې جشن کې د ګډون لپاره را واستوي.

هغوی هم خپل استازي را واستول چې پر برګو خرو (ګوره خر) او زرافو سپاره ول.

ځینو استازو کوچنۍ بیزوګانې په لاس کې درلودې، چې د هغو په لاسونو کې هم طوطیان ول.

د مصر د جنوب اوسېدونکو له ځان سره مریيان راوستي ول، چې هغوی فرعون ته ددې سیمې د اوسېدونکو له لوري ظاهراً طلا، د فیل عاج، او له خاصو لرګیو او د شتر مرغ له بنکو جوړ صندوقونه فرعون ته ډالۍ کړل.

خو زه پوهېدم، چې آمي دغه شیان د فرعون له ځزانې ایستلي دي او په نمایشي توګه

يې د مصر د جنوبي برخې اوسېدونکو ته ورکړي، چې فرعون ته يې ورکړي او خلکو هغه صندوقونه چې مرییانو په سرونو ایښي ول، یو بل ته ښودل او ویل يې چې دغه صندوقونه له سرو زرو ډک دي، خو زه خبر وم چې صندوقونه تش دي.

فرعون په دې دوکې خبرنه شو او خیال يې وکړ چې په ربنتیا د مصر د جنوب اوسېدونکو دغه ډالۍ ورکړې دي.

دی د هغوی د وفاداری له کبله او بیا داچې ډېر شتمن دي خورا خوشحال شو، ځکه چې که شتمن نه وای دغسې ډالۍ يې نه شوای ورکولای.

خو د بابل د سفیر ډالۍ حقیقي او ګران بیه وې او د فرعون د سلطنت د ډېرشمې کلیزې لپاره د کرت او آزیرو له لوري هم استازي راغلي ول.

د کرت سفیر څو دانې میناګانې او د طلا جامونه چې په ډېره ښکلې بڼه جوړ شوي ول، فرعون ته ورکړل او دغه راز د خوندورو نباتي غوړیو څو منګي يې هم فرعون ته ډالۍ کړل چې یوازې په کرت کې جوړېږي او ډېر ښه وړم او بوی لري.

آزیرو هم ډالۍ راستولې وې، ځکه چې تمه يې کوله د فرعون له لوري به هم ډالۍ ترلاسه کړي او پردې سر ببره يې غوښتل د خپل استازي په مرسته چې ډالۍ يې لېږدولې د مصر حالات وڅېړي.

دغه راز ده غوښتل معلومات ترلاسه کړي او پوه شي چې د فرعون د لېونتوب او ناروغۍ آوازه څومره سمه ده ؟(ځکه چې اوریدلي يې و فرعون لېونی دی)

د جشن له تشریفاتي مراسمو وروسته اخناتون له خپلې دوه کلنې لور سره د آتون معبد ته ولاړ او زه هم ورسره ملګری شوم.

په معبد کې فرعون خپله لور د بابل د سفیر ترځنګ ودروله او بیا ستر کاهن د مېړه اوښځې ترمنځ د پخواني دود پر اساس د فرعون د لور او د بابل د سفیر ترمنځ منګی مات کړ.

کله چې منګی مات شو ما ولیدل چې د آزیرو د سفیر ځېره له ډېر خپګانه تکه شنه شوه، ځکه هغه پوهېده چې د منګي د ماتولو مفهوم دا دی چې له دې وروسته به د مصر او بابل سلطنتي کورنۍ سره متحدې شي.

که آزیرو پر مصر حمله وکړي، د بابل پاچا به د فرعون په مرسته د آزیرو پر خلاف په جنګ کې ورګډ شي.

کله چې منګی مات شو کوچنی نجلی تیته شوه او د منګي یوه توته یې پورته کړه او تولو دغه مسله په نیک فال وګڼله

خلکو وویل په راتلونکې کې به دا ډېره نیکمرغه مېرمن شي.

کله چې له معبده ستانه شو ما فرعون اړیست چې په بسترې کې ځملي، خو هغه لږ هیجاني و او په بستر کې نه شو پاتې کېدای.

ما هغه ته مسکن درمل ورکړل، چې وېره او اضطراب یې ختم شي، خو درملو پرې اغېز نه کاوه او نه ویده کېده، له بسترې به پورته شو او ویل به یې سینوهه.....سینوهه..... ! نن زما د ژوند تر ټولو ښه ورځ ده، ځکه چې ګورم آتون پخپل ځواک سره په مصر کې دا ټول خلک رامنځته کړي، کلي او ښارونه یې جوړ کړي، کروندې یې شنې کړې او د نیل په روانو اوبو یې خړوبې کړې دي.

کله چې به فرعون لاس د آسمان لور ته پورته کړ، داسې به یې ښوراوه چې ته وا د لاس په ښورولو سره بدبختي او تورې تیارې له منځه وړلای شي.

ده به ویل: اې آتونه ! ته د ورځې له پلوه لکه لمر پر ځمکه ځلېږې او ټولې سترګې تاته ګوري، خو دومره ځلاند یې چې هېڅوک نه شي کولای نېغ په نېغه تاته وګوري.

او که وګوري ستا د رڼا له کبله به ړوند شي، خو کله چې ناڅرګند شې، شپه را ورسېږي او خلک تا ونه وینې، نو سترګې پټې کړي چې ویده شي، هغه وخت تر ورځې هم په ځلانده توګه زما پر زړه رڼا خپروې.

فرعون داسې هیجاني شوی و، چې ما یې د زړه د درزېدا غږ واورېده.

ده له ډېر هیجانه وژړل، بیا یې لاسونه پورته کړل او په ډېر شور او زوږ یې د آتون لپاره دغه سندره ولوستله:

داسې څوک نشته چې تا په رښتینې ډول وپېژني.

یوازې ستا زوی اخناتون تاپېژني.

او ته، تل د هغه پر زړه ځلېږې او د شپې مهال هم د ورځې په شان رڼا او ځلا لرې.

ته پخپلو مقصدونو یوازې خپل زوی آخناتون پوهوې.

نړۍ ستا په لاسونو کې ده.

او همغسې ده چې تاپنځولې او تل به یې اداره کړې.

(کله چې ته راخېژې انسان ژوندی کېږي.

او کله چې غروب کوې انسان هم مري.
یوازې ته د انسان د ژوند له معیار سره مینه کوې.
او انسان له تا پرته د ژوند کولو توان نه لري.)
فرعون دغه شعرونه داسې په خلوص شور او زوږ سره ویل چې پر مایې هم اغېز کاوه.
خو له دې کبله چې زه ډاکټر وم تر نیمې شپې مې، د هغه سندرې نه شوای اورېدلی او په هر ډول چې کېده، هغه مې په بسترې کې ځملاوه، بیا هم نه ویده کېده، خو ما نه پرېښود چې پاځېږي.
زه پر دې شپه د فرعون پر بسترې د هغه په شان وینې وم.
فرعون سهار وختي له خوبه پاځېده او د خوب له ځایه راووت ،باغ ته ولاړ،هلته یې چکر وواهه کله به د باغ په منځ کې ستر حوض ته نژدې شو او د هیلیو الوت ته یې کتل.
کله چې د ورځې یوه څلورمه برخه تېره شوې وه، د دې حوض تر څنګ دوو تنو پر فرعون حمله وکړه چې هغه ووژني.
هلته د سلطنتي مانۍ ساتونکي موجود نه ول، یوازې د توتمس یو شاګرد د حوض تر څنګ د هیلیو انځور ایست، ځکه توتمس ټینګار کاوه چې د هغه شاګردان باید ځناور له پخوانیو رسمونو څخه نه، بلکې د ژویو له حقیقي څېرې څخه انځور کړي.
دغه انځورګر ولیدل چې دوه تنه د فرعون د وژولو نیت لري، نو ځان یې د هغوی په مخکې واچاو او په نارو او اوازونو یې د فرعون ساتونکي را وبلل.
د انځورګر مداخله د دې سبب شوه، چې فرعون له مرګه وژغورل شي، یوازې یو ولی یې ټپي شو، خو انځورګر مړ شو او د هغه وینې د فرعون جامې سرې کړې.
کله چې زه ورغلم، د فرعون ټپ معاینه کړم او ویې ترم هغه دوه کسه مې ولیدل.
یوه سرخریلی و، پر مخ و سر یې تېل موښلي ول او ما حدس وواهه چې باید د پخواني خدای مرید وي.
بل دوه غوږونه نه درلودل او داسې ښکارېد، چې پخوا یې کوم جرم کړی دی او له همدې امله یې دواړه غوږونه تري پرې کړي دي.
د مانۍ ساتونکي هغه دوه کسان وترل او د دې لپاره چې پوه شي څه ډول او ولې یې د فرعون د وژلو هڅه وکړه هغوی یې ووهل.
خودغو دوو کسانو بې له دې چې له درده شکایت وکړي، بې له ځنډه یې د پخواني

خدای آمون نوم اخیست او زه پوه شوم چې د آمون کاهنانو دغه دوه تنه پخپل مرموز ځواک سره د درد پرولاندې بې حسه کړي دي.

د فرعون د وژلو لپاره پر هغه ددغو دوو تنو حمله داسې پېښېده وه چې په مصر کې یې ساری نه درلود.

له هغې ورځې چې مصر رامنځته شوی او فرعونیانو پرې واکمنې کړې ده، تر دې ورځې پورې داسې پېښه نه ده شوې، چې یو ځوک دې په بنکاره د فرعون د وژلو لټه وکړي.

که څه هم د هر فرعونیان پخپلې مانۍ کې په زهرو سره وژل شوي دي او ځینې د شپې مهال په پریو خپه شوي دي، یا دا چې جمجه یې په دې پلمه سپړلې چې ګنې ناروغان دي او د سر کوپړۍ یې سوري کولو ته اړتیا لري، چې بالاخره دوی ورځخه مړه شوي دي.

خو ټول دغه جنایتونه او وژنې په پټه په سلطنتي مانۍ کې دننه شوي او تل د وژل شوي فرعون مرګ طبیعي مرګ ښودل شوی دی.

هېڅکله داسې نه دي شوي، چې په مصر کې دې، په بنکاره چا پر فرعون حمله کړې وي او د هغه د وژلو لټه دې کړې وي.

د بابل سفیر په حقه و، چې ویل یې زمونږ پېر بدلېږي او نوی پېر پیلېږي او د نوي دوران د پیلېدایو چې انکار ترې نه کېږي دا دی چې په بنکاره پر فرعون حمله وشوه.

له هغو دوو کسانو څخه یې د فرعون په مخکې پوښتنې کولې چې ووایي چا دنده ورسپارلې وه، چې فرعون ووژني، خو هغوی ځواب نه ورکاوه.

ساتونکو دغه کسان په متروکو وهل چې هغه څوک وروښیي چې دوی یې دې کار ته پاورلي دي، خو هغوی په پرله پسې ډول د آمون نوم اخیست او د فرعون پر نوي خدای آتون یې لعنت وایه.

دوی اخناتون ته ویل: ای د درواغو فرعونه! ته به ډېر ژر د خپلو اعمالو له کبله سزا شې او تر قیامته به ملعون وې.

دغو دوو کسانو تر دې حده پر فرعون لعنت وایه چې بالاخره فرعون غوسه شو او امر یې وکړ، چې هغوی دواړه شکنجه کړي.

خو شکنجې، حتي د هغوی د غاښونو ایستلو پر هغوی اغېزه ونه کړه او همغه راز یې آتون ته ښېراوې کولې، ویل یې، ای د درواغو او کاذب فرعونه ته خیال کوې، چې موږ له

تا او ستا له ملعون خدایه وپرېږو.

موږ هغه کسان یو چې پر حقیقي خدای آمون عقیده لرو او څوک چې پر آمون عقیده ولري، هېڅ ډول درد نه احساسوي.

کله چې فرعون پوه شو هغوی هېڅ ډول درد نه احساسوي، نو د هغوی له شکنجه کولو پښېمانه شو او ساتونکو ته یې وویل، هغوی خوشې کړئ، ځکه همغه ډول چې درد نه احساسوي، په دې هم نه پوهېږي چې څه کوي.

خو کله چې یې هغه دوه تنه خوشې کړل نو یې ورته وویل، تاسې ازاد یاست، هر چیرته چې مو زړه غواړي تللی شئ.

هغوی فرعون ته ښکنځلې وکړې او ویې ویل اې دروغجن او چلباز فرعونه! موږ ووژنه چې تلپاتې ژوند ته ورسېږو او تل له آمون سره ژوند وکړو.

کله چې هغوی ولیدل د مانې ساتونکي یې په زور باسي، نو ځانونه یې خوشې کړل او سرونه یې په زور پر دېوال ووهل، چې په دې ډول هغوی مړه شول.

پر دې ورځ زه پوه شوم پخوانی خدای آمون له دې سره سره چې د فرعون له لوري نسکور شوی، خو بیا هم څومره قدرت او نفوذ لري او څه ډول پخپل نفوذ سره د خلکو پر روح حکومت کوي.

له دې ورځې وروسته ټول پوه شول چې د فرعون ژوند ته خطر پېښ دی او که د هغه ساتنه ونه شي نو و به وژل شي.

له همدې ورځې وروسته د فرعون ملګري او ساتونکي تل له فرعون سره ول، حتي کله چې به هغه پخپل باغ کې چکر هم واهه، دغه کسان به ورسره سم ګرځېدل او له هغه څخه به نه بېلېدل.

دغې ناکامې حملې چې خلک پرې خبر شول د آتون او آمون د پلویانو تر منځ تعصب نور هم سخت کړ او که به د هر لوري وس ورسېد پر بل هغه یې له زور زیاتي څخه مخ نه اړاوه.

د فرعون د سلطنت د دېرشم کال په جشن کې (چې په حقیقت کې د هغه د باچاهۍ دیارلسم کال و.) په طبس کې خلک د زرافو، برګو خرو، طوطیانو او بیزوګانو په لیدو خوشحاله نه شول.

دغه راز په لارو کوڅو کې جنګونه وشول او هر څوک چې به یې د حیات له صلیب سره

کتل، وهل به یې او د آتون دوه تنه کاهنان چې د خلکو په منځ کې ګیر شوي ول ووژل شول.

تر ټولو بده خبره دا وه چې بهرنیو استازو وکتل، چې پر فرعون ناکامه حمله شوې او ویې لیدل چې د مصر خلکو د خپلو پخوانیو دودونو پر خلاف په بنکاره د فرعون د وژلو لټه کړې، نو هغوی پوه شول چې فرعون هم د نورو خلکو په شان دی، کېدای شي هغه ووژل شي کولای شي هغه ووژني او که ووژل شي کومه پېښه نه کېږي او نړۍ به ورانه نه شي.

زه باور لرم چې د آزیرو سفیر پر دې سربېره چې د خپل پاچا لپاره یې له فرعون څخه بنکلې ډالۍ ترلاسه کړې وې، دغه راز یې د آزیرو لپاره په زړه پورې خبرونه هم ټول کړي ول.

ما هم د آزیرو لپاره یوه ډالۍ واستوله او د زوی لپاره مې ورته د لوبو یو شی واستاوه.

دغه لوبتکه یو شمېر نیزه لرونکي او غشي ویشتونکي عسکر ول، چې د آمون د پخواني معبد صنعتګرانو له لرګي جوړه کړې وه.

ما ورته وویل، ددې لوبتکې نیمایي مجسمې د سوریې د عسکرو په شان رنګ کړي او نیمایي نور د هاتي د عسکرو په شان رنګ کړي، چې د آزیرو زوی وکړای شي دغه دوه ډلې عسکر سره وجنګوي او لوبې پرې وکړي.

د آمون د پخواني معبد کارګرانو دغسې کارونه ددې لپاره کول، چې وزګار ول او د ژوند د تېرولو لپاره یې دې ډول کارونو ته هم غاړه کېښودله.

پخوا ددې کارګرانو دنده دا وه چې د شتمنو لپاره یې له لرګي څخه بېړۍ او نوکران جوړول، چې هغوی یې پخپلو قبرونو کې کېږدي. د دوی باور دا و چې دغه شتمن چې کله له مرګه وروسته د لوېدیز ټاټوبي ته د تګ لپاره په بېړیو کې سپاره شي نو له لرګي جوړ نوکران به یې خدمت کوي.

خو له دې وروسته چې آمون نسکور شو، په قبرونو کې د لرګینو نوکرانو او کشتیو د اېښودلو دود هم له منځه ولاړ.

له دې سره د آمون د معبد دغه کارګران مجبور شول چې د ماشومانو لپاره له لرګي څخه د لوبو شیان او عسکر جوړ کړي.

فرعون چې له ناکامې حملې روغ رمټ ووت، نو داسې فکر یې وکړ چې دغه حمله د آتون له لوري یو اعلان او اخطار و، چې هغه د نوي خدای د عقېدو د خپراوي لپاره نورې

هلې ځلې هم وکړي.

د لومړي ځل لپاره د غچ خوند (البته غچ د آتون لپاره، نه د هغه لپاره) د هغه په خوله کې خوندور ښکاره شو او د نوي خدای د عقیدو د خپراوي لپاره یې حکم وکړ چې د پخواني خدای ټول کاهنان له منځه یوسي او د آمون ټول پلویان کانونو ته واستوي.

څرګنده خبره ده چې له دې سره د تل په شان بېوزلې، سادګان، او کمزوري کسان د فرعون د ظالمو او خونړیو مامورینو په منګولو کې ګیر شول.

خو د آمون یو کاهن هم ونه نیول شو، ځکه چې هغوی په داسې ځای کې ژوند کاوه، چې د چا لاس نه ور رسېده.

د فرعون ظالمان او خونړي مامورین پوهېدل، چې د آمون د معبد کاهنان ډېر پلویان او سرښندونکي عسکر لري، نو د دې لپاره چې فرعون ته ځان وفادار وښیي د بېوزلو او کمزورو کسانو نیول او ځورول یې پیل کړل.

بېګناه کسان به یې په دې جرم نیول چې ګني د آمون نوم یې اخیستی دی، دوی به یې کانونو ته استول او هر ځل چې به یوه ډله بېګناه کسان کانونو ته واستول شول د فرعون پر خلاف به د خلکو غوسه او دښمني نوره هم سخته شوه.

دوی به په زړه کې له پخواني خدای آمون څخه غوښتل، چې فرعون مړ کړي چې د هغه له ظلم او کړاوه خلاص شي.

فرعون زوی نه درلود چې له هغه وروسته د مصر فرعون شي، نو خپلې دوه لونې یې د مصر دوو لویو کسانو او اشرافانو ته ورکړې.

په دې ډول چې د (مریتاتون) په نوم خپله یوه لور یې د (سمن خکر) په نوم یوه ځوان ته ورکړه، چې په دربار کې یې خدمت کاوه.

دغه ښکلی او دښې وینا څښتن ځوان د آتون یو متعصب پلوی و، هغه به هم د فرعون په شان کله نا کله بېهوشه شو او په دې وخت کې به یې داسې تصور کاوه چې آتون ګوري او غږ یې اوري.

کله چې فرعون سمن خکر داسې مومن او پر آتون مین ولید، تر دې حده یې خوښ شو، چې کله یې لور ورکړه، نو تاج یې هم د هغه پر سر کېښود او هغه یې خپل ځای ناستی کړ.

فرعون وویل له ما وروسته به سمن خکر د مصر پاچا وي.

فرعون خپله بله لور (آنکس تاتون) په بل یوولس کلن هلک ته ورکړه چې (توت)

نومېده.

نومورې د مصر د یوه خان زوی و او له دې وروسته چې توت د انکس تاتون ورور (یعني دهغې مېړه ژبارن) شو، د سلطنتي غوجلې مشري یې هغه ته ورکړه.

توت هم د فرعون د بل زوم په شان ښکلی و، خو ډېر تنبل او سست و، تل یې غوښتل ویده وي او چې راویښ به شو، له نانځکو سره به یې لوبې کولې او تل به یې خواږه غوښتل.

لکه څرنګه چې زه پوهېدم فرعون دوه فرمانبرداره او بې ارادې ځوانان د زومانو په توګه غوره کړل.

فرعون ځکه دغه کار وکړ چې په راتلونکې کې د هغه د نظر پر وړاندې مقاومت ونه کړای شي او هر څه چې دی وایي هغوی به یې بې له جنجاله مني.

زه فکر کوم دري شیان د دې سبب شول چې فرعون خپلې دوه لونې دغو ځوانانو ته ورکړې.

لومړی داچې دواړه د آتون صمیمي مومنان وو.

دویمه خبره دا چې هر یو د مصر د یوې مخورې کورنۍ غړی و چې ګڼه کورنۍ هم وې او د دې کورنیو اصلي څانګې حسابېدې.

فرعون په دې اړیکه سره د مصر دوه سترې او مخورې کورنۍ له سلطنتي کورنۍ سره نژدې کړې.

درېیمه داچې دواړو د فرعون پر وړاندې هېڅ اراده نه درلوده او د مصر د پاچا پر خلاف یې کوم کار نه شو کولای.

دغو دوو پیوندونو د اخناتون د کورنۍ اړانه مضبوطه کړه، خو له بده مرغه د آتون د خدای په اړه د فرعون له حده زیات تعصب او د هغه د ظالمو او بې رحمه مامورینو سخت چلند په افق ښار کې خلک ډېر په تنګ کړي ول.

کله چې به زه له کوره وتم او په روان تخت کې به له کوڅو او واټونو څخه تېرېدم، پوهېدم چې کوڅې خاموشې دي.

په سر کې د کوڅو په خاموشۍ پوه نه شوم، خو وروسته پوه شوم چې د کوڅو چوپتیا له دې امله ده، چې نه پکې د خلکو خندا او نه په لوړ اواز خبرې شته او نه هم له عمومي کورونو څخه د موسیقۍ غږ اورېدل کېږي او ښار د مړیو د کور په شان په خاموشۍ او سکوت کې ډوب دی.

هر څوک چې پر سړک او یا کوڅه کې ګرځي ښې او کینې خوا ته په تر هېدلو سترګو ګوري، چې د مامورینو له عسکرو سره مخامخ نه شي. دوی و هر بدل هسې نه لاره به یې بنده کړي او سره و سپین به ورځخه غواړي چې که یې ور نه کړي نو تور به پرې پورې کړي چې پر آمون عقیده لري او کانونه ته به یې واستوي.

وروسته وحشت او ترهه په خلکو کې دومره واکمنه شوه، چې حتی له کورونو بهر نه راوتل.

کله به ماپه کور کې غوږ ونیو چې د ښار غږ واورم، خو پوهېدم، ښار دومره غلی دی، چې د اوبو د ترازو (ساعت) له غږه پرته بل څه نه اورېدل کېږي.

یوازې د ترازو غږ به شاهدي ورکوله، چې ژوند دوام لري، خو داسې ښکارېدله چې دغه د اوبو ترازو (ګړۍ) وایي چې زه ددې پرېاو وروستۍ شېبې شمارم.

په رښتیا چې د افق ښار مړ شوی دی او که کوم وخت به یوه جنګي ګاډۍ له واټونو تېرېده، نو غږ به یې دومره زیات و، چې د تالندې د غږ په شان به یې په غوږونو کې انګازې کولې.

کله چې به زما اشپز کوم غاز ونیوه چې حلال یې کړي، نو په هغې چوپتیا کې به یې زه وېرولم.

په داسې حال چې د افق ښار د جوړېدا په لومړي سر کې د نړۍ تر ټولو ښکلی او په زړه پورې ښار و او هر څوک چې به دې ښار ته ننوتل فکر یې کاوه، داسې یو ښار ته ننوتی دی، چې د تاندوالي او نېکمرغۍ ښار دی.

خو همغه ډول چې یو چینجی میوه خوري او له دننه یې خرابوي د وخت تېرېدل هم لکه یو چنیجی داسې دی، چې تاندوالی او نېکمرغي له منځه وړي او که ظلم او بې عدالتي هم ورسره یوځای شي ښادي او نېکمرغي ډېره ژر له منځه ځي.

د افق د ښار چاپېریال داسې غم لړلی شو، چې ما بیرته طبس ته د تګ هیله کوله.

د افق د ښار یو شمېر اشراف او خانان د کرنې او سوداګرۍ په پلمه او یا د لونو د ورکولو په بهانه طبس ته ولاړل او بیرته راستانه نه شول، په داسې حال کې چې ممکنه وه، د فرعون له کړاو سره مخامخ شوي وای.

خو هغوی د فرعون او آتون په پرتله له آمون څخه ډېر وېرېدل، او طبس ته هم ددې لپاره ولاړل چې له آمون سره اړیکي ښه کړي.

ماکاپتا ته پيغام واستاوه، چې ماته يو ليک را واستوي، له ما وغواړي چې د خپلو کارونو لپاره طبس ته ولاړ شم، چې په دې توګه زه وکړای شم دغه ليک فرعون ته وښييم او له افقه ووځم.

کاپتا خط وليکه، ما هغه فرعون ته ور وښود ومې ويل، چې د خپلو کارونو د جاج لپاره بايد طبس ته ولاړ شم.

هغه زما له تګ سره موافقه وکړه، زه په بېړۍ کې سپور شوم، د افق غم لړلی او مړ ښارمې تر شا پرېښود او جنوب يانې د طبس پر لور روان شوم.

کله چې بېړۍ د نيل د اوبو د بهير پر خلاف د جنوب لور ته روانه شوه، داسې راته ښکارېده چې زما زړه له غمونو خلاص شوی دی.

ما چې د افق له ښاره حرکت کاوه پسرلی و، توتکيو په هوا کې پرازونه کول، نيل مست شوی و او ژوند ښښونکې خړې ځمکې يې پوښلې وې.

ما د هغه مين په شان چې د خپلې معشوقې ليدو ته بې قراره وي، بېړه درلوده، چې ډېر ژر ځان طبس ته ورسوم.

(له دې کبله چې نيل د افريقا د مرکز له غرونو (د حبشې له غرونو) او د دې لويې وچې له نورو برخو سرچينه اخلي، په دغو سيمو کې په مني کې سخت بارانونه کېږي، ځکه خو نيل د نورو سيندونو په اپوټه په مني کې مستېږي او په پسرلي کې يې اوبه کمېږي، له همدې لامله وايي، چې په پسرلي کې د نيل سين طغيان يا مستېدل پای ته رسېدلي ول ژباړن)

انسان د خپلو احساساتو مريی وي، د هغه شي غلام کېږي، چې مينه ورسره کوي، که هغه انسان وي، حيوان، نبات او يا جماد وي.

پر ما هم طبس ګران و، ځکه چې زما زېږنځای و، زه هلته لوی شوی يم او زده کړې مې پکې کړې دي.

پر دې سر بېره د افق له ښاره په وتلو پسې داسې خوشحاله وم، لکه چې يو مرغه له قفسه الوتی وي، احساس مې کاوه چې ازاد شوی يم.

ځکه چې ما په افق ښار کې د فرعون د فيصلو له کبله د عادي اوسېدونکو په پرتله ځان ډېر محدود احساساوه، ځکه چې د مصر ملت فرعون د خدای زوی بولي، هغه ته د يوه خدای په سترګه ګوري او د هغه د حکمونو پيروي د مصر د ملت لپاره يوه طبيعي چاره

ده، څکه چې فکر کوي د خدای پیروي فرض ده.

خو زه د فرعون ډاکټر یم، څکه خو فرعون زما لپاره د نورو انسانانو په شان یو انسان دی، زه نه شم کولای هغه خدای وبولم.

له دې سره سره د افق په ښارکې مجبور وم، د نورو په شان د هغه د حکمونو پیروي وکړم، خو زه له دې امله ډېر خوابدی او خپه وم چې نورو د خدای او ما د یوه انسان پیروي کوله.

د سفر دوه ورځې مې تېرې شوې وې، زه د افق له ښاره لېرې شوم، ومې کړای شول چې له ښاره دباندې د فرعون په هکله مطالعه وکړم او په دې پوه شوم چې اخناتون یو ستر انسان دی چې ستر خدای لري.

هغه څه چې زه یې وهځولم او یا یې اړ کړم چې زه فرعون او د هغه خدای ستر وبولم دا دي چې ما د هغه خدای له پخواني خدای سره پرتله کړ.

پخوانی خدای آمون خرافاتي و، خونړی او بې رحمه خدای و، چې د شتمنو او زورواکانو پلویتوب یې کاوه.

پخواني خدای چاته دا اجازه نه ورکوله، چې څوک پوښتنه وکړي (دځه لپاره، یا ولې؟) دغسې پوښتونکی یې کافر باله، څکه پوهېده، که خلک وکړای شي وپوښتي (ولې؟) نو بیا استبداد او د هغه زور نه زغمي.

خو نوي خدای خلک آزاد پرېښودل، چې هرڅه یې زړه غواړي، هغه وپوښتي او تر سره یې کړي مګر شرط دا و چې نور ونه ځوروي.

نوي خدای خلک له خرافاتو، ناپوهۍ، جهالت، او وېرې وژغورل، خو جهل، ناپوهۍ او خرفاتو پر خلکو داسې سیوری غوړولی و، چې که هغه یې له لاسه ورکول نو ډارېدل.

که نوي خدای ظاهري بڼه درلودای، نو خلکو به ژر د هغه عبادت کړی و، خو مصریان پر دې نه شي پوهېدای، چې ګڼي داسې خدای هم ممکن دی چې مجسمه او ظاهري بڼه ونه لري.

خلک پر دې نه شي پوهېدای چې نوی خدای د طبیعت په شان دی، چې هر چیرته شته، خو څوک یې نه وینې، اغېزه او ننښې یې هر چېرته شته خو ظاهري بڼه نه لري.

خلک درک نه شي کولای، چې ټول هغه خدایان چې تر ننه پورې راغلي، یوازې د دنیوي چارو لپاره راغلي، مګر یوازې آتون پر دنیوي چارو سربېره د بشر اخروي

نيکمرغي هم تضمينوي.

خلکو په زرهاوو کلونو خرافات ستايلي او عبادت يې کړی، نو اوس پر دې نه شي پوهېدای، چې فرعون وايي آتون په بل ځای کې نه بلکې ستاسې په زړه او ستاسې په وجود کې دی.

هغوی پر دې عادت شوي، چې خدای ديوې مجسمې په توګه له خپل وجوده دباندې ووينې او د دوی لپاره د هغه خدای شتون د منلو وړ نه دی چې نه ليدل کېږي او د هر انسان په زړه او باطن کې دی.

فرعون تصور کوي، چې ټول خلک د هغه په شان شعور او پوهه لري او هرڅه چې دی ورته وايي ، هغوی پرې پوهېدای شي.

فرعون دې ته متوجه نه دی چې د مصر د اهرامونو تر جوړېدا زر کاله مخکې را ونيسه تر ننه پورې خلک جاهلان دي او پر چټياتو باور لري.

د جهالت او پوچ پالنې دغه اوږد پړاو خلک تر څارويو هم بې شعوره کړي دي او پر دې نه شي پوهېدای چې خدای د انسان په زړه کې دی.

مثلا يو شی چې فرعون يې وايي دا دی، چې هر څوک پخپل زړه کې يو خدای لري او د بشريت د نفوس په اندازه خدايان شته دي.

کله چې هر مصری دغه خبره اوري ، فکر کوي، چې فرعون ليونی شوی دی .

دوی وايي، کله چې د انسانانو د شمېرې په اندازه خدايان موجود وي، نو څوک به يې عبادت کوي، ځکه خدايان چې دومره پريمانه وي نو د هر خدای د نمانځنې لپاره به يوازې يو کس موجود وي.

ښايي فرعون وکړای شي، د ستر هرم په شان يو بل ستر هرم جوړ کړي، خو وبه نه شي کولای، په لږ وخت کې هغه خرافات او جهالت د مصريانو له ارواوو وباسي چې له لسګونو کلونو راهيسې د خلکو په زړونو کې دي.

د يو ملت له زړونو څخه د خرافاتو لېرې کول د يوه ستر هرم تر جوړولو سخت کار دی.

په دې مسافرت کې موږ وليدل چې مصري کروندې د نيل له رسوب او د خړې له کيناستو وروسته څه ډول شاړې شوې او د غنمو پر ځای پکې يوازې د غنمو تنې او واښه راشنه شوي دي.

له دې سره سره چې د تخم د شيندلو فصل و ، خو کروندګر لاس تر زنې ناست ول او تخم

یې نه شینده.

ځینې کروندګرو ځمکې پرې ایښې وې او ښارونو ته تللي ول، فکر یې کاوه چې د هغوی پر کروندو د آمون له لوري لعنت شوی او یوازې خراب غنم پکې راشنه کېږي.

له ځینو کروندګرو څخه، چې په ختېنو کورونو کې ناست ول، ما پوښتنه وکړه، چې ولې تخم نه کرئ او ولې په دې ټنبلۍ سره ځان لوږې ته ورکوئ؟

ځواب یې راکړ، که تخم وکرو ګټه نه لري، ځکه چې کله د لو کولو وخت را ورسېد، هغه غنم را په برخه کېږي چې ټاپې لري او زموږ ماشومان د هغې ډوډۍ له امله مړه شول، چې له دغو غنمو څخه مو پخې کړې وې.

د افق په ښار کې څوک نه و خبر، چې د ټاپې لرونکو غنمو له امله څه ډول ناروغي رامنځته شوې ده، او ما د لومړي ځل لپاره ډدغې ناروغۍ په هکله واورېدل.

دې ناروغۍ یوازې ماشومان نیول نارینه او ښځې پرې نه اخته کېدلې، د ماشومانو خېټې به وپړسېدې، ډاکټرانو یې علاج نه شو کولای او بالاخره به ماشومانو د سختو دردونو په زغملو سره ساه ورکړه.

ما تصور نه کاوه چې دغه ناروغي دې د غنمو د ټاپو له امله وي، بلکې زما له نظره دا د اوبو یوه ساري ناروغي وه، چې په مني او ژمي کې د نیل سیند د مستېدا له امله پیدا کېږي.

خو کروندګرو به ویل په ماشومانو کې دغه ناروغي د ټاپه لرونکو غنمو تر خوړولو ور وسته پیدا کېږي.

زه پوهېدم چې فرعون ددې ناروغۍ په تړاو کومه ګناه نه لري، ځکه چې هغه نه غوښتل دغه ناروغي رامنځته شي، بلکې ګناه د پخواني خدای آمون ده، چې دغه ناروغي یې رامنځته کړې ده، یا د هغه کاهنان ګناهګاران دي، چې په ځینو وسیلو سره ددې ناورغۍ سبب شوي دي.

له دې کبله چې ما طبس ته بیړه درلوده، نو پارو وهونکو ته مې ویل چې ژر ژر پارو ووهئ، لږ فلز مې هم ورکړل چې پخپلو کې یې ووېشي.

څو شېبې وروسته مې واورېدل چې پارو وهونکو له یو بل سره خبرې کولې او ویل یې، موږ ولې ددې لپاره ژر ژر پارو ووهو، چې د خنځیر په شانې پړسېدلی دغه سړی ژر خپل مقصد ته ورسېږي.

هغه په داسې خدای عقیده لري، چې د هغه پر وړاندې ټول یو شان دي او د فرعون د

ډاکټر او پارو وهونکي تر منځ تو پیر نه ګوري.

که دغه سړی رښتیا وایي او په مساوات عقیده لري، رادې شي پخپله دې هم پارو ووهي، چې لاسونه یې تناکي شي او پوه شي چې د لاس تناکې د اوربشو د اوبو په څو څاڅکو یا په لږ سرو او سپینو نه شي معالجه کولای.

ما د دوی له خبرو وروسته کولای شول پخپلې لکړې هغوی پر ملا ووهم خو دغه کار مې ونه کړ، بلکې د هغوی خواته ورغلم او مې وویل پارو ماته راکړئ، چې د ببړې په چلولو کې له تاسې سره مرسته وکړم.

هغوی یو پارو راکړ، ما د پارو یو سر په اوبو کې ننه یوست او بل سر مې په لاس کې ونیوه او د هغوی په شان مې پارو وواهه.

له دې وروسته چې لس ځله زما پارو په اوبو کې دننه او رابهر شو پوه شوم، چې پارو وهل ډېر سخت کار دی او سړی ژر ستړی کوي. یوازې هغه کسان پارو وهلی شي، چې یوه موده یې تمرین کړی وي او په پارو وهلو نه ستړی کېږي.

لنډه موده وروسته مې لاسونه تناکې شول او ملا مې په درد شوه، داسې سخت درد راباندې راغی چې نژدې و، بېهوشه شم.

غوښتل مې پارو وهل پرېږدم، خو پام مې شو چې پارو وهونکي به را باندې ملنډې ووهي.

هغوی به طبس ته تر ننوتو پورې پر ما ملنډې وهي، نو له همدې امله مې دې کار ته دوام ورکړ.

پر دغې ورځ مې دومره پارو وواهه چې بېهوشه شوم او د ببړې کارکوونکو خپلې کوټې ته بوتلم او په بستر کې یې ځملولم.

پر بله ورځ له دې سره سره چې لاسونه مې تناکې شوي ول او ملا مې درد کاوه، بیا هم پارو وهلو ته کېناستم او د ببړې د خوځولو لپاره مې پارو وواهه.

پر دې ورځ مې احساس وکړ، چې پارو وهونکي راته درناوی کوي او ماته یې وویل، ته زموږ بادار یې او موږ ستا مریيان یو، باید ته پارو ونه وهې، ځکه دې ببړې غولی به چت شي او موږ به په داسې حال کې چې سر مو ښکته وي پر لاره ځو.

یوه پارو وهونکي وویل، سینوهه! خدایانو په دې دنیا کې د هر چا ځای ټاکلی دی او ستا ځای دا نه دی چې د پاروګانو تر شا کېنې، ځکه چې ته بادار یې او موږ چې مریيان یو

باید پارو ووهو.

خو ما د هغوی دې خبرې ته پام ونه کړ او همغه راز مې پارو وواهه. پر درپیمه ورځ مې احساس وکړ، چې پارو وهل راته اسانه شوي دي او نوره مې ملا او متې نه خوږیږي.

ورو ورو مې هغه دردونه ختم شول چې د پارو وهلو له امله مې په بدن کې پیدا شوي ول.

زه پوه شوم چې که څه هم زما چاغي کمه شوې وه، خو په بدل کې یې ډېر اسوده او ارام پرلاره تلم، ساه مې لنډه لنډه نه کېدله او داسې راته ښکارېده چې ګنې ببرته مې ځواني تر لاسه کړې وي.

زما نوکران چې په ببرې کې ول، پر ما یې ملنډې وهلې، ویل به یې یوه لړم سینوهه چېچلی دی یا دا چې د افق د ښار د نورو اوسېدونکو په شان لېونی شوی دی، ګنې یو څوک چې د فرعون ځانګړی ډاکټر وي د پارو وهونکو په منځ کې داسې نه کېنې او د مریانو په شان پارو نه وهي.

خو زه لیونی نه وم او نه مې غوښتل تل پارو ووهم او دا مې هم په زړه کې ول چې کله طبس ته ورسېدم نو دا کار به پرېږدم.

په دې ډول موږ طبس ته ورسېدو او لا ښار ته نه و ننوتلي، چې بادونو ددې ښار خاص وړم تر موږ را ورساوه، چې ماته یې ډېر خوند راکړ.

هغه څوک چې په طبس کې یې نړۍ ته ستر ګې رنې کړې وي او هلته لوی شوی وي، هېڅکله ددې ځای ښکلی بوی نه هېروي.

تر دې وړاندې چې ښار ته ننوځم، ځان مې وویناځه، پر بدن مې عطر ووهل او ښکلې جامې مې وا غوستلې.

خو زما کالي پراخ او ارت شوي ول او زما نوکران پر دې ډېر خواشیني ول چې زه ډېنګر شوی یم، خو د دوی پر خلاف زه پر دې خبره خوشالوم.

ما خپل یو نوکر په طبس کې خپل کور ته واستاوه چې زما نوکره موتي زما په راتګ خبره کړي، ځکه چې مخکې یو ځل ناخبره کور ته تللی وم او موتي په قهر شوې وه.

بیا مې جرئت نه شو کولای چې بې خبره کور ته ولاړ شم.

له هغه وروسته مې پر پارو وهونکو سره او سپین ووېشل او ومې ویل دا له اجورې پرته ستاسې انعام دی، ولاړشئ او خوندور شراب وڅښئ.

پارو وهونکو ته مې وویل اتون د خلکو له لوري ساده ساعت تېري خوښوي او د شتمنو د تفریح په پرتله د بېوزلو تفریح ډېره خوښوي ځکه چې بېوزلي ساده ساعت تېري کوي.

کله چې پارو وهونکو سره او سپین تر لاسه کړل سترګې یې کش کړې او یوه وویل، مورې ستا له سرو او سپینو ډارېږو.

ومې پوښتل ولې؟

هغه وویل، ځکه چې تا د آتون نوم واخیست او مورې ډارېږو چې ستا پر سپینو او سرو لعنت شوی نه وي او هسې نه مورې ته بدبختي راپېښې کړي.

زه پوه شوم چې د دوی دغه خبره پر ما د اعتماد له امله ده، ځکه له دې وروسته چې ما ور سره پارو وواهه، نو پر ما یې اعتماد زیات شو او مینه یې راسره دوه برابره شوه او پر ما ډاډه شوي ول.

هغوی ته مې وویل، ډاډه اوسئ چې زما پر سرو او سپینو لعنت نه دی شوی، خالص سره او سپین دي هغه یې د افق د ښار له مس سره نه دي یوځای کړي.

که فکر کوئ چې زما پر سرو او سپینو لعنت شوی، نو ډېر ژر ولاړ شئ او هغه پر خوندورو شرابو او خوړو ورکړئ.

خو له آتون څخه ستاسې وېره او ترهه بې ځایه ده، ځکه چې آتون ترهګر او وحشت پارونکی خدای نه دی.

هغوی وویل سینوهه! مورې له آتونه نه ډارېږو، هېڅوک له یوه بې وسه خدایه نه وېرېږي، خو مورې له فرعونه ډارېږو. ځکه چې پوهېږو که هغه خبر شي چې مورې دده خدای ته عبادت نه کوو، نو د کار کولو لپاره به موکانونو ته واستوي.

له هغه وروسته پارو وهونکي په داسې حال کې چې سندرې یې ویلې، د شراب خانې او عمومي کورونو پر لور روان شول.

ماهم ډېر غوښتل د هغوی په شان سندرې ووایم، خو زما مقام او حیثیت ددې کار مخه نیوله.

کله چې زما نوکرانو ولیدل، زه له بېړۍ کوزېږم ویې ویل صبر وکړه، چې ستا لپاره روان تخت راوړو، خو زه روان تخت ته په تمه پاتې نه شوم، پلی د تمساح لکی د میخانې پر لور روان شوم او له یوې مودې لېرې والي وروسته مې مریت بیا په دې میخانه کې ولیده.

مریت د پخوا په شان ځوانه نه وه، خو لا هم په ښکلو ښځو کې شمېرل کېده.
کله چې ماولیده پوه شوم چې د اوس په شان بل هېڅ وخت دومره ډېره راباندې ګرانه نه وه.
مریت چې، زه ولیدم دواړه لاسونه یې په خپلو زنګنو کېښودل او رکوع یې وکړه.
بیا ماته را نژدې شوه زما ولي، شا، تېر او نس یې لمس کړل او ویې ویل سینوهه! په تاځه شوي چې ډنګر شوی یې او ستړګې دې داسې ځلېږي.
ومې ویل زما د ستړګو ځلا د مینې له شوقه ده او له دې امله ډنګر شوی یم، چې غوښتل مې ډېر ژر ځان تا ته را ورسوم او له تا سره تفریح وکړم.
مریت وویل، ایا په سفر کې بیړه، انسان ډنګروي؟
ومې ویل هو! کله چې انسان ګړندی ځي، د هغه د بدن وازګې ویلې کېږي او هغه ډنګروي.
مریت وویل سینوهه! که څه هم زه پوهېږم ته درواغ وایې، خو بیا هم ستا له درواغو خوند اخلم، ځکه چې هر څه چې د مینې په ګټه وي حتی که هغه درواغ هم وي خوندور دي.
خو په ښه وخت کې راغلې، اوس پسرلی دی او په پسرلي کې ځمکه او اسمان، ټول ژوي مینې کولو ته هڅوي.
که له یوې خوا زه ډنګر شوی وم، خو له بلې خوا زما پخوانی مریی کاپتا نور هم چاغ شوی و.
ومې لیدل چې د اشرافانو جامې یې اغوستې دي، څو زرینې غاړکۍ یې په غاړه دي او پر خپله ړنده ستړګه یې یوه ټوټه سره زر اینبي چې برسېره پرې غمي هم کتار شوي ول.
کله چې کاپتا ولیدم، له ډېرې خوشحالۍ یې وژړل او نارې یې کړې دغه ورځ بختوره ده، ځکه چې زما ښاغلی په دې ورځ راغلی دی.
بیا کاپتا د میخانې یوې کوټې ته بوتلم او پر یوه پنډ او نرم فرش یې کښولم.
مریت زموږ لپاره د میخانې تر ټولو ښه خواړه راوړل.
د خوراک پر مهال کاپتا وویل: زما باداره سینوهه! پر کومې ورځ چې تا وویل ستا غنم په مصر کې کروندګرو د تخم لپاره ووېشم او د درمندونو پر وخت یې د هرې پیمانې غنمو په بدل کې یوازې یوه پیمانه غنم بیرته واخلم، نو ما تصور وکړ چې ته لېونی یې.
خو ستا دغه کار کروندګر له دیوالیه کېدا وژغورل ځکه ستا غنم یې وکرل او ښه

حاصل يې تړې واخيست.

بله خبره دا وه په غزه کې مصري جنګيالیو ،يا هغو کسانو ته چې د مصر پلويان دي او هلته جنګېږي، د غنمو د رسولو لپاره د آتون د معبد ستر کاهن حکم وکړ چې د اربابانو او خانانو غنم ضبط کړي.

په نتيجه کې د شتمنو غنم د فرعون او د هغه د خدای په امر د آمي له لورې ضبط شول خو چانه شو کولای چې ستا غنم ضبط کړي، ځکه چې مور هغه کروندګرو ته ورکړي او هغوی کرلي ول.

کروندګرو چې خپل حاصل واخيست نو د درمندونو پر وخت يې بيرته ماته خپل غنم راکړل چې په نتيجه کې ستا دغه ځيرکتيا ددې سبب شوه، چې زمور غنم بيرته زهرمو ته راشي.

زه وروسته خبر شوم چې د فرعون په حکم ته د سولې د تړون د لاسليک کولو لپاره سوريې ته تللی يې.

د سولې د تړون خبر د غنمو بيه کمه کړه ، ما اټکل کړی و ، چې له سولې وروسته به مصري سوداګر د هر غنم سوريې ته استوي او د غنمو بيه به بيرته زياته شي، نو د خپلو زهرمو په اندازه غنم مې بيرته واخيستل.

کله چې ته له سوريې راستون شوې او افق ښار ته ننوتې او د سولې تړون دې فرعون ته ورکړ، نو د مصر بېړۍ له غنمو ډکې شوې او د سوريې پر لوري روانې شوې چې په دې ډول د غنمو بيه بيرته پورته شوه.

خو بيا هم کېدای شي چې د غنمو بيه لوړه شي او په دې توګه به سر کال ټول مصر له کاختی سره مخامخ شي، ځکه چې مصري کروندګر غنم نه کري او وايي چې آمون پر کروندو لعنت کړی دی.

په داسې حال کې چې زه پوهېږم پر غنمو د لعنت کولو خبره سمه نه ده او هغه تاپې چې پر غنمو ليدل کېږي، د وينې يا کومې بلې مادې له امله نه دي چې ګنې دآمون کاهنانو او يا د هغوی مريدانو د کروندګرو پر غنمو شيندلي دي چې کروندګر وويروي.

خو که زه او ته دغه خبره کروندګرو ته وکړو نه يې منې.

هغوی باوري دي، چې پخواني خدای آمون د هغوی پر کروندو لعنت کړی دی.

کاپتا وويل، زمابادارہ ! مور په داسې وخت کې ژوند کوو ، چې شتمن کسان په

بېلابېلو ډولونو شتمن کېږي او حتی له زاړه منګي څخه هم د سرو او سپینو د ترلاسه کولو لپاره کار اخلي.

باید درته ووایم چې په وروستي ژمي کې ما سل ځله، سل زاړه منګي خرڅ کړي دي.

ومې ویل کاپتا ! تا د غه زاړه منګي له کومه کړل ؟

کاپتا وویل، کله چې زه پوه شوم چې ځینې کسان د زړو منګیو په اخیستلو بوخت دي، خپلو مرییانو ته مې دنده وسپارله چې ولاړ شي او په ولایاتو کې زاړه منګي واخلي او رایې وړي.

هغوی هم زاړه منګي په بېړیو کې دلته را استول او ما له دې ځایه کوز مصر ته لېږدول او هلته مې خرڅول.

ومې پوښتل په کوز مصر کې په زړو منګیو څه کوي ؟

کاپتا وویل، دلته یې داسې اوازه ګډه کړې، چې په کوز مصر کې په تروو اوبو کې د کبانو د ساتلو لپاره نوې روده کشف شوې ده، چې زاړه منګي ورته ډېر پکار دي.

خوزه پوهېږم چې دا اوازه سمه نه ده، ځکه چې په مصر کې له زړو منګیو استفاده نه کېږي، بلکې یوازې یې په بېړیو کې سوریې ته استوي او له هغه وروسته څوک نه پوهیږي چې هورې پرې څه کوي؟

سوریې ته د مصر د زړو منګیو د لېږد مسلې ډېرحیران کړم، هر څومره چې مې فکر وکړ ومې نه شو کړای، چې پوه شم سریانیان له زړو مصري منګیو څخه د څه شي لپاره کار اخلي.

خوله دې کبله چې د غنمو مسله مهمه وه، نو د منګیو خبره مې هېره شوه.

کاپتا ته مې وویل، هرڅومره غنم چې اخیستای شې وایې خله، خو هغه غنم واخله چې پخپلو سترګو یې ګورې، نه هغه غنم چې لا نه دي راشنه شوي یا دا چې شنه شوي خو پاخه شوي نه دي.

که د غنمو د اخیستو لپاره دې سره او سپین پکار شول، زما هرڅه خرڅ کړه او په ترلاسه شویو سرو سپینو باندې غنم واخله، ځکه چې ما پخپله د مصر ناکرل شوې ځمکې لیدلې دي او باوري یم چې په راتلونکي ژمي کې به په دې هېوادکې کاختي زیاته شي.

اورېدلي مې دي، ډېر غنم سوریې ته لېږدول شوي، نو که کولای شې له سوري سوداګرو څخه هم د دغو غنمو یوه برخه واخله او مصر ته یې راوړه.

کاپتا وویل، زما باداره ! ته سمه خبره کوې ! که نن سبا مورِ غنم واخلو، ته به په ر اتلونکې کې د مصر تر ټولو شتمن کس یې او ستا شتمني به تر فرعون هم زیاته شي.

خو د سوریې سوداګرو چې د سولې په پلمه یې زمورِ غنم اخیستي ، اوس یې دغه غنم زمورِ له لاسه ایستلي دي.

هغوی تر مورِ ځیرک دي او تر هغه به صبر وکړي، چې په مصر کې کاختي راشي، بیا به یې بیرته مصر ته راستانه کړي او د اخیستو تر بیې به یې لس چنده ګران خرڅ کړي.

دغه کم عقله آمي چې ستر کاهن دی، په دې نه پوهیده، چې سوریې ته د دغو غنمو لپارِ دول به مصر له غلې تش کړي.

څو شیبې وروسته چې مریت کوټې ته راننوته، ما د غنمو خبره هیره کړه.

د مریت له راتلو وروسته زما پخوانۍ مریې له کوټې ووت، ځکه چې شپه او د خوب وخت و.

کله چې کاپتا له کوټې ووت چې زه ویده شم، نو ما احساس وکړ چې د دې ښځې په شتون کې زه یو ازې نه یم او باید ما ګوشه نشین سینوهه ونه بولي.

پر بله ورځ مې کوچنی تهوت ولید ،هغه زما خوا ته رامنډه کړه او خپل کوچني لاسونه یې زما په غاړه کې امیل کړل.

همغسې چې مریت په بهړۍ کې ورزده کړي ول، زه یې پلار وبللم او زه د هغه ماشوم پیاوړې حافظې ته حیران شوم، چې لا یې نه وم هیر کړی.

مریت ماته وویل د دې ماشوم مور مړه شوې ده او له دې کبله چې ما بهولی او سنت کړی مې دی، نو د هغه د ساتلو مسولیت زما پر غاړه شو او زه به دا ماشوم ساتم.

ډېر ژر تهوت د تمساح لکی په میخانه کې پر ټولو مشتریانو ګران شو.

د دې میخانې دایمي ګاکانو د مریت خوشحالولو لپاره اړینه بلله چې دغه ماشوم ته د لوبو یوه وسیله واخلي.

بیا تهوت زما کور ته راغی او زما نوکره، چې تر هغه وخته یې تل ویل، باید زه یو ماشوم ولرم، نو د دې ماشوم په لیدو خوشحاله شوه.

ما چې به تهوت لیده چې تر ونو لاندې لوبې کوي او یا په کوڅه کې له هلکانو سره مستي کوي، په طبس کې به د خپل ماشومتوب وختونه را په زړه شول او رایاد به شول چې زه هم د تهوت په شان په ماشومتوب کې همداسې شوخ وم.

تهوت زما په کور کې په اوسېدو داسې خوشحاله و، چې د شپې به هم زما په کور کې پاتې شو. ما به د شپې مهال خپل څنګ ته کېناوه اوله دې سره سره چې کوچنی و، خو ما به سبق ورښود.

زه ډېر ژر پوه شوم چې تهوت ډېر هوښیار دی او په ننبنو ننبنانو ډېر ژر پوهېږي او هغه حافظې ته سپاري.

له همدې کبله مې فیصله وکړه چې هغه د طبس تر ټولو ښه ښوونځي ته واستوم چې د خانانو او اشرافانو له بچیانو سره هلته سبق ووایي.

مریت پر دې فیصلې ډېره خوشحاله شوه.

موتي هره ورځ د تهوت لپاره په شاتو کې کلچې پخولې او پر هغه یې خوندور خواړه خورل، هغه به یې په خپلې غېږه کې ویده کاوه او هم به یې تر هغه ورته کیسې ویلې چې ویده شي.

که د طبس ټولنیز حالت ناکراره نه وای، نو ما به ددې ارام ژوند له کبله دنېکمرغۍ احساس کاوه.

خو د طبس حالت ورځ تر بلې خرابېده او داسې ورځ به نه وه، چې یو شمېر کسانو په واټونو کې د آتون او آمون لپاره شخړه نه وه کړې.

د فرعون عسکرو به هغه کسان نیول چې د پخواني خدای آمون په ملاتړ یې په شخړو کې ګډون کاوه.

هغوی یې د کشتیو په وسیله او یا له ځمکنۍ لارې کانونو ته استول او که به ښځې وې، نو هغوی به یې د آتون کروندو ته د کار لپاره استولې چې هلته کروکړي.

خو کله چې به یې دغه ښځې او نارینه له طبسه تبعیدول، هغوی به د شهیدو اتلانو په شان د کانونو او کروند پر لور روان شول.

خلکو به په ګلانو بدرګه کول، رکوع به یې ورته کوله او جلا وطنه شویو کسانو به ورته لاسونه ښورول، ویل به یې، مورې بیرته راستنېږو او د آتون د وینې یوه برخه به پر ځمکه توی کړو او یوه برخه به یې د اوربشو د اوبو په شان وڅښو.

خلکو به د جلاوطنه شویو کسانو داسې ملاتړ کاوه چې آتون ته له ښکنځلو سره سره به د خلکو د ملاتړ له وېرې ساتونکو د هغوی د وهلو جرئت نه شو کولای.

عسکر پوهېدل چې که دغه کسان ووهي نو خلک به دوی ووژني.

یو څلوېښتم څپرکی

په طبس کې د ښکر او صلیب تر منځ جګړه

د نوي خدای آتون د پیروانو رسمي ننبه (د حیات صلیب) او د غه صلیب یې د غاړکی په شان په غاړه کې اچاوه او یا دا چې پر خپلو جامو به یې انځوراوه.

د پخواني خدای آمون پیروانو، ښکر خپله رسمي ننبه اعلان کړې وه او فرعون هم نه شو کولای چې پر سر د ښکرو د لګولو مخه ونیسي.

ځکه له هغې ورځې چې د مصر ملت را منځته شوی دی په نارینه وو کې د ښکر لپاره دول یو سینګار و، هیڅ خدای او فرعون نه شو کولای د غه طبیعي ښکلا او دود له منځه یوسي یا بندیز پرې ولګوي.

زه په سر کې نه پوهېدم چې ولې د آمون پیروانو ښکر خپله رسمي ننبه بولي. خو وروسته خبر شوم چې ښکر د آمون یو ستر نوم دی.

(پخوا د مصر خدایانو دوه ډوله نومونه درلودل، یو یې معمولي نوم و، چې عامو خلکو به پرې خدایان پېژندل او په دغو نومونو به یې یادول او بل خاص نومونه ول، چې ستر نومونه هم بلل کېدل چې کاهنانو به د هغوی په وسیله خدای یاداوه. د مصر ځینو پخوانیو خدایانو تر شلو ډېر ستر نومونه درلودل ژباړن)

د آمون پیروانو په ښکرو سره د آتون د پیروانو د دکانونو پر دروازو حمله کوله او دروازې به یې ماتې کړې.

دوی به د میوې، کبانو او سبزیانو ډکې ټوکرۍ پر بل مخ واړولې، نارې به یې وهلې، مور ښکر لرو او د آتون خپته به ځیرې کړو... مور د آمون پیروان یو او آمون مور ته ښکر راکړي، چې د هغه د ښمنانو خپتې او سینې سوری کړو.

کله چې د ښکرورو مزاحمتونه داسې حد ته ورسېدل چې د آتون پیروانو ته یې ژوند

سخت کړ، نو هغوی هڅه وکړه چې وسپنیز صلیبونه جوړ کړي چې را وتلې برخه یې د چاقو په شان وي.

ددغه صلیب دوه اړخونه یې لاستی او اوږده خوا یې تېره څوکه وه چې د چړې کار یې ورکاوه.

دغه برچې یا پېشکوزې به یې ترکالیو لاندې په ملا پورې تړلې، چې کله به ښکرورو خوړول، نو برچې به یې را ایستلې او پر ښکرورو به یې حمله کوله.

(لا هم د توري او برچې لاستي په ځینو اروپایي هېوادونو کې د صلیب په بڼه دي او دغه دود له مصر او کرت څخه اروپایي هېوادنو ته رسېدلی دی، یانې صلیب له عیسویت څخه مخکې هم د ځینو ملتونو او مذهبونو رسمي نښه وه. ژباړن)

د آمون او آتون، صلیب او ښکر اختلافات په طبس کې دومره پراخ شول چې پلار له زویه او میړه له ښځې څخه ددې اختلافاتو له امله بېل شول.

په کومه ورځ چې زه طبس ته ننوتم، تصور مې وکړ، چې طبس د آمون ښار دی او په دې ښار کې د آتون پلویان نشته.

خو کله چې څو ورځې په ښار کې پاتې شوم، پخپلې غلطۍ پوه شوم او متوجه شوم، چې نوی خدای هم په طبس کې، په تېره بیا په ځوانو کارګرانو او مرییانو کې ډېر پلویان لري.

نوي خدای له دې امله په ځوانانو، مرییانو او کارګرانو کې ډېر پلویان درلودل، چې د هغه خبرې، ددې پرګنې له طبعي سره برابرې وې.

ځوانانو له زړو سره د مخالفت له امله نوې نظریې منلې او کارګرانو او مرییانو له شتمنو سره د مخالفت له امله پر نوي خدای ګروهه یا عقیده درلوده.

نوي خدای په ځانګړي توګه د طبس د بندر په کارګرانو، د نساجۍ او رنګ ریزۍ په کارخانو او مرییانو کې سرزوري پلویان درلودل، ځکه چې دې پرګنې تر نورو ډېر زیار ګاله او د محرومیت احساس یې کاوه.

هغوی به اوږدل چې نوی خدای وایي، باید د بهوزلو، شتمنو، کارګرانو، تیکه دارانو، مرییانو او بادارانو تر منځ توپیر ختم شي.

دوی تصور کاوه، چې له دې وروسته به د شتمنو سره، سپین او نورې پانګې د ځان کړي او هغوی به کار کولو او مرییتوب ته اړکړي.

د نوي خدای په متعصبو پيروانو کې د مړيو د ښار (د طبس د هدېرې) تر غلو بله وفاداره پرګنه نه وه.

د قبرونو غله پوهېدل چې فرعون له پخواني خدايه د کرکې له لامله به نور د مړيو د قبرونو ملاتړ ونه کړي.

ددې لپاره چې د قبرونو په مخکې د پخواني خدای نوم ،د مړيو په جامو، لوښو او بېړيو ليکل شوی دی.

هغوی به ويل موږ څو، چې په قبرونو کې د آمون نوم پاک کړو، خو د هغوی اصلي هدف د قبرونو د ګران بيه شيانو لوټل و.

دوی به د سپک وزن درلودنکي شيان د شپې مهال د تمساح لکۍ ميخانې ته راوړل او ددې ميخانې په ځانګړو کوټو کې به يې پر سوداګرو خرڅول.

خو ددې لپاره چې د خلکو ورپام نه شي، درانه شيان به يې، له ځان سره نه راوړل، بلکې هغه به يې په ځانګړو زېرمو کې ټولول، سوداګر به يې دغو زېرمو ته وروستل او هغه شيان به يې پرې خرڅول.

د خلکو يو بل ټولی چې د نوي خدای له واکمنېدا يې ګټه اخيسته، هغه کسان ول، چې د پخواني خدای پيروان به يې د فرعون عسکرو ته په ګوته کول چې د هغوی شتمني د ځان کړي.

هغوی پوهېدل چې که کومه ورځ حالات بدل شي، نوی خدای را وپرځول شي او پخوانی خدای بيرته واکمن شي، نو بې له جنجاله به يې ووژني.

له همدې امله يې د نوي خدای د حکومت د پاتې کېدالپاره هلې ځلې کولې او کمزوري او بېوزلي خلک به يې تل د آمون د پلويانو په توګه د فرعون سپاهيانو ته ورپه ګوته کول.

په طبس کې د فرعون سپاهيانو د افق د ښار په شان عمل کاوه.

هغوی به شتمن ښکرور، چې په ښکاره يې د پخواني خدای پلويتوب کاوه نه نيول،.ځکه وېرېدل او پوهېدل چې يا به ووژل شي او يا به ژوبل شي.

خو يو کارګر يا بېوزله کسبګر چې به په قصدي ډول نه بلکې د عادت له مخې د آمون نوم واخيست، هغه به يې ونيو او کان ته به يې د کارکولو لپاره استاوه.

د شپې له پلوه به د ښکر پلويانو يا د صليب پيروانو له خپلو ځانګړيو ميخانو را وتل (د صليب او ښکر پلويانو پخپلو ځانګړو ميخانو کې شراب څښل) او د طبس په واټونو

کې به روان شول.

دوی به ځراغونه نسکور، ډهوې به یې مړې کړې او ناري به یې وهلې.

که دوه مخالفې ډلې به سره مخامخ شوې جګړه به پیل شوه او څو تنه به پر ځمکه مړه پراته ول.

هغو کسانو، چې په عمومي ځایونو کې یې کارکاوه اویا به د کار په لټه کې په واټونو کې ګرځېدل له ځان سره به یې تل یو ښکر او یو صلیب ګرځاوه.

که به یې ولیدل، چې د هغوی موقتي بادار ښکرور دی، ښکر به یې ورښود ل او که به پوه شول، چې بادار یې د صلیب پیرو دی، نو صلیب به یې ورښود او ځان به یې د صلیب پلوی معرفي کاوه.

د نوي او پخواني خدای په پلویانو کې ځینې کسان داسې هم ول چې هم له آمونه او هم له آتونه په تنګ شوي ول.

هغوی هیله کوله، چې په طبس کې سوله او کراري واکمنه شي، چې وکړای شي کار او کسب وکړي، خو خپلې دې هیلې ته نه رسېدل.

دې پرګنې نه شو کولای، ځان بې پرې وساتي، ځکه چې له دواړو لورو پرې حمله کېده له او مجبور ول، چې د ژوند حالاتو او د خپلو ملاتړو او پلویانو ګټو ته په پام سره کله د ښکر پلویان شي او کله د صلیب.

کاپتا یوه موده د دواړو ډلو پر وړاندې مقاومت وکړ او د خپلې میخانې لپاره یې کومه ننبه ونه تاکله.

هغه د تمساح لکۍ د خپلې میخانې لپاره تر ټولو ښه ننبه ګڼله، چې وکړای شي هم له ښکرورو ګرمه واخلي او هم د صلیب له پلویانو.

خو ښکرور په دې پوهېدل، چې د کاپتا میخانه د قبرونود غلو مرکز دی، نو کاپتا یې په کرار نه پرېښود.

البته جرئت یې نه شو کولای چې د شپې یا د ورځې پر میخانې برید وکړي، ځکه پوهېدل، چې کاپتا قوي ساتونکي لري، چې د هغه د میخانې دفاع کوي.

خو د شپې مهال به یې د میخانې پر دهوالونو د ښکر انځور او نور ناسم عکسونه ایستل او تریوې مودې پورې کاپتا مجبورو، هره ورځ هغه تصویرونه پاک کړي.

له دې وروسته، چې زه په طبس کې مېشت شوم، پوه شوم چې د بندر له پلویانو او

مریبانو پرته ماته بل څوک د معالجې لپاره نه راځي، په داسې حال کې چې تر هغه مخکې به د خپلې سیمې ناروغان راتلل.

یوه ورځ زما د سیمې دوو تنو اوسېدونکو زه په یوه خالي ځای کې ولیدم او ویې ویل سینوهه ! مونږ له تا خپه نه یو، زمونږ ماشومان او ښځې هم ناروغان دي او ستا علم او پوهې ته اړتیا لرو، خو دا ربړو چې تا ته راشو.

ځکه ستا کتنځی له دې امله، چې د حیات صلیب دې په غاړه کې اچولی د هرخطرناک دی، که مونږ د خپلو نارغانو د درملنې لپاره ستا کتنځي ته راشو د ښکرورو له غوسې سره به مخامخ شو.

خو د آمون له لعنته نه وېرېږو، ځکه چې د خدایانو له جنګه په تنګ شوي یو او نه پوهېږو، چې دغه خدایان له مونږه څه غواړي او ولې مونږ پخپل حال نه پرېږدي، چې څرنګه مو زړه غواړي هغسې ژوند وکړو.

خو که ښکرور پوه شي چې مونږ د معالجې لپاره ستا کتنځي ته راځو مونږ به ووژني او یا به زمونږ ماشومان هغه وخت ژوبل کړي، چې مونږ په کور کې نه یو او یا په کار بوخت یو.

دوی کېدای شي زمونږ د کورونو دروازې ماتې کړي، ځکه ټول پوهېږي، چې ته د فرعون ځانګړی ډاکټر او د آتون پلوی یې، دغه صلیب چې تا په غاړه کې اچولی دی ستا د معرفی لپاره کفایت کوي.

خو د بندر پنډیان او مریبیان له ښکرورو یا د صلیب له پلویانو څخه نه ډاربدل.

دوی له ویرې پرته زما کتنځي ته راتلل او، چې کله به ما ویل انسان ان که پنډي یا مریی هم وي ازاد ژوند کولای شي، هغوي به ویل سینوهه ! تا لا پر خپله ملا د متروکې ګوزار نه دی احساس کړی، ګڼي پوهېدې، هغه انسان چې مریی یا کارګر وي، ناممکنه ده چې آزاد ژوند وکړای شي.

انسان تر هغه وخته ازاد نه دی، چې د بل چا لپاره کار کوي او بیا د خپل کار مزد هغه ته سپاري، چې په بدل کې یې یوه نمړۍ ډوډۍ او د اوربشو اوبه تر لاسه کړي.

له دې سره سره ته راباندې ګران یې، ځکه چې ته ډېر ساده او ښه سړی یې او له دې پرته چې له مونږ څخه ډالۍ واخلې، زمونږ معالجه کوې.

دوی راته وویل پر کومې ورځې چې په طبس کې جنګ وشي او د آمون و آتون پلویان یو بل سره ووژني (ځکه چې دغه ورځ به راشي) ته بندري سیمې ته راشه چې هلته دې پټ

کړو او د مرګ ژوبلې له خطرې به وژغورل شې.

که څه هم ټول پوهېدل، چې زه د آتون پلوی یم، نه چا را باندې حمله وکړه او نه یې زما د کور پر دروازې او د هوالونو ناسم انځورونه وایستل.

ځکه چې لا فرعون دومره د درناوي وړ و، چې خلک د هغه ځانګړې ډاکټر ته د هغه په شان درناوی وکړي.

پر دې سر ببره ټولو ګاونډیانو زه پېژندلم، زما ملاتړ یې کاوه او په طبس کې د فرعون پوځي مامورین هم زما ملاتړي ول، نو ږ له همدې کبله ښکرورو جرئت نه شو کولای پر هغه چا حمله وکړي چې دومره پلویان لري.

یوه ورځ تهوت په ژړا له کوڅې کور ته راغی، موتي ولیدل، چې د هغه له پوزې وینه بهېږي او یو غاښ یې ورته مات کړی دی.

کله چې موتي دغه ماشوم وینځه چې د مخ او تټر وینه یې پاکه کړي ژړل یې او له هغه یې وپوښتل ولې ژوبل شوی یې؟

.تهوت وویل د ټوکر اوبدونکي زوی ووهلم او زما غاښ یې مات کړ او راته یې وویل له دې کبله چې ته د آتون پلوی یې باید ووهل شې.

موتي لرګی واخیست روانه شوه او ویې ویل، د ټوکر اوبدونکي زامن که د آمون پلویان وي یا د آتون باید هغوی ووهل شي.

ډېر ژر له کوڅې د ټوکر اوبدونکي د پېنځو زامنو نارې سورې پورته شوې، او کله چې د هغوی مور و پلار د خپلو زامنو په ننګه راغلل موتي هغوی هم ووهل.

موتي چې کور ته راستنه شوه ما ولیدله، چې رنګ یې تک سور شوی دی.

ما غوښتل، چې هغه پوهه کړم، چې کینه ښه نه ده، د غو سې سبب کېږي او دښمني راپیدا کوي، خو موتي زما خبرو ته غوږ ونه نیو.

پر بله ورځ چې د موتي غوسه سړه شوه، نو د ټوکر اوبدونکي د ماشومانو او د هغوی د مور و پلار لپاره یې په شاتو کې کلچې پخې کړې او د هغوی کور ته یې یووړې، چې سوله ورسره وکړي.

له هغه وروسته د ټوکر اوبدونکي کورنۍ له موتي او تهوت سره ملګرې شوه او د ټوکر اوبدونکي زامنو یې له دې چې تهوت ژوبل کړي تل به یې له هغه سره لوبې کولې.

له دې وروسته به چې موتي کله تهوت ته شیرینۍ او پتیرې ورکولې د ټوکر اوبدونکي

د زامنو برخه به یې هم ورکوله.

کله چې په طبس کې زما پاتې کېدل ځنډني شول، یو ځل د فرعون په حکم، دې ښار سلطنتي مانۍ (زرین قصر) ته لاړم.

که فرعون امر نه وای کړی، چې هلته لاړ شم نو د مهو نفر له وهرې به مې په دې مانۍ کې ګام نه وای اینښی.

خو د فرعون د حکم د منلو لپاره مجبور شوم، چې په پته او د مهو نفر له خبرولو پرته مانۍ ته ننوځم چې ستر کاهن آمي وګورم.

پر کومه ورځ چې مانۍ ته ننوتم د هغه سوی په شان وم، چې د باز له وهرې ګله یوې خوا او ګله بلې خوا ته پتېږي، ما هم د مهو نفر له وهرې ځان ترونو لاندې پټ کړ، چې ستر کاهن آمي وګورم.

ستر کاهن راته وویل، سنیوهه! له دې سره سره چې د آتون د معبد ستر کاهن یم، خو د فرعون کرچار مې نه خوښېږي، ځکه د غه سړی لکه چې نه پوهېږي څه وایي؟ او د هغو حکمونو نتیجه څه ده چې ورکوي یې؟

که کولای شې هغه په سمه لاره راوله او که د غه کار نه شې کولای د خوب د درملو په وسیله یې ویده کړه، چې تل په خوبولې وي چې د غسې عجیب او غریب حکمونه ورنه کړي.

نن د فرعون د حیرانوونکو اصولو او حکمونو له امله د حکومت قدرت کم شوی دی، ځکه چې فرعون د اعدام سزا ختمه کړې ده او ویلي یې دي، له دې وروسته دې د غلو لاس او د مجرمانو پوزه او غوږ نه پرې کوي او تښتېدلي مریيان باید ونه وهل شي.

په دې بڼه کې څنګه تمه کولای شو، چې خلک دې قانون ته دوناوی وکړي، په تېره بیا د هغو قوانینو، چې هره ورځ د فرعون د هوسونو او غوښتنو له امله بدلېږي.

له یوې خوا فرعون له سوریې سره د سولې تړون لاسیک کوي او زه د دې تړون په اساس ژمن کېږم، چې سوریې ته غنم ولېږدوم.

له بلې خوا هورم هب د غنمو هغه ببرې، چې باید سوریې ته لاړې شي په ممفیس کې دروي.

کله چې له هغه پوښتنه کوم، ولې ببرېږو ته اجازه نه ورکوې، چې لاړې شي وایي، فرعون ویلي له دې وروسته باید د مصر غنم سوریې ته ولاړ نه شي.

کاشکې زه له پیله د لمر له ښاره نه وای را وتلی او د فرعون د مور په هڅونه د څوکۍ او

مقام په لټه کې نه وای شوی، چې نن سبا له دې ستونزو سره مخامخ شوی نه وای.

سینوهه اکله چې یو چا د قدرت خوند ولید، بیا تل د قدرت لټه کوي.

د مقام او فرصت غوښتنه د بشر یوه طبیعي غریزه ده، که څه هم په ټولو انسانانو کې نشته، خو په کومو کسانو کې چې شته، هغوی ارام نه پریږدي.

د مقام او فرصت غوښتونکی سړی د مقام د ترلاسه کولو لپاره په هر عمل لاس پورې کوي.

خو داخبره هم باید وکړو، چې کله انسان مقام او څوکۍ ته رسېږي نسایي له ژوند څخه بنه خوند واخلي او که ما په مصر کې قدرت ترلاسه کړی وای اجازه مې نه ورکوله، چې د مصر حالات په دې ډول وي.

اختلافات به مې له منځه وړي وای او سره له دې چې د آمون او آتون ترمنځ توپیرونه شته، د فرعون حیثیت مې لوړاوه.

زما یو اساسي کار به دا و، چې آتون ته مې مجسمه جوړوله، ځکه د مصر ملت د هغه خدای عبادت ته شي کولای، چې بهرنی وجود یا مجسمه ونه لري او په سترګو ونه لیدل شي.

ما له آمي پوښتنه وکړه، چې ایا د فرعون د ځای ناستي لپاره دې فکر کړی دی، چې بل څوک د فرعون پر ځای کښنوې؟

آمي دې خبرې ته حیران شو او بیا یې لاس پورته کړ او ویې ویل سینوهه! زه خاین نه یم، چې هڅه وکړم، فرعون د سلطنت له ګډۍ کوز کړم او بل یې پر ځای کښنوم.

که څه هم کله، د فرعون په هکله له کاهنانو سره خبرې کوم، خو دغه خبرې د فرعون د پاچاهۍ د پیاوړتیا لپاره کېږي نه دا چې د هغه د سلطنت د پرځولو فکر ولرم.

خو داسې احساس کوم چې هورم هب څه فکرونه لري او خیال کوي چې یوه ورځ کولای شي د مصر پاچا شي.

دغه سړی له دې کبله چې په نیزې متکی دی، نو فکر کوي هرڅه چې وغواړي ترسره کولای یې شي.

نوموړی له دې خبر نه دی، چې په مصر کې هغه کس کولای شي پاچا شي، چې د خدایانو له ذاته وي او د فرعون وینه پکې وي، په داسې حال کې چې هورم هب د پاچاهانو له توکمه نه دی.

که زه کله د سلطنت د پیاوړتیا فکر کوم او وایم، چې باید فرعون د عقل او تدبیر له مخې پاچاهي وکړي، دا د دې لپاره چې د مصر د ملکې نفرتي تي پلار یم او په سلطنت پورې ترلی کس یم.

خو هورم هب دا حق نه لري چې د مصر د سلطنت پر ګدۍ د کښاستو خام خیال په ذهن کې ولري.

زه پر دې خبرې ډېر حیران شوم ومې ویل، ایا په رښتیا هورم هب غواړي د مصر پاچا شي او پر کوز او بر مصر حکومت وکړي؟

که دغه سړی داسې فکر ولري، ډېره د حیرانۍ خبره ده، ځکه ما پر هغه ورځ هورم هب ولید، چې د مصر دربار ته نوی راغلی و.

هغه مې ولید چې د ببوزلو جامې یې اغوستې وې، له یوه باز پرته چې په مخکې یې الوت، بل څه یې نه درلودل.

آمي چې د پنډو وریځو لاندې یې تېزې او لوبدلې سترګې ځلېدې څو شېبې یې ماته وکتل ویې ویل، سینوهه! څوک نه شي کولای د بل چا راز د هغه په روح کې کشف کړي، چې هغه څه فکر کوي، خو که هورم هب اوچت والوزي، زه به یې په آسمان کې وزړې ماتې کړم او پر ځمکه به یې وغورځوم.

له دې خبرو اترو وروسته ما له آمي سره خدای پامانې وکړه، بیا د فرعون د حکم پر اساس د هغه ځوانې مېرمنې او بابلي شهزادګۍ ته ورغلم، چې له بابله یې ورته را استولې وه.

له دې وروسته چې په وکالت کې د واده دستورې جوړې شوې، د بابل پاچا نومورې مېرمن مصر ته را واستوله او څو ورځې دغه شهزادګۍ په افق ښار کې وه.

خو د مصر ملکې نفرتي تي فرعون اړ کړی و، چې نومورې شهزادګۍ له افقه طبس ښار ته واستوي او په زرینې سلطنتي مانۍ کې ځای ورکړي.

ځکه چې زما له اټکل سره سم نفرتي تي وهرېدله، چې که بابلي شهزادګۍ په افق کې پاتې شي او فرعون ورسره تفریح وکړي، دا به امیندواره شي او زوی به وزېږوي.

زه د هغې کوتې ته ننوتم او ومې ویل، شهزادګۍ زه د فرعون له لورې راغلی یم، چې پوه شم ته ښه یې که نه؟

بابلي شهزادګۍ چې مصري ژبه یې څه نا څه زده کړې وه او په خوږه لهجه یې خبرې

کولې ، له ما پوښتنه وکړه ته څوک یې ؟

ومې ویل، زه سینوهه ، د فرعون ځانګړی ډاکټر یم.

شهزادګی چې د مصري ښځو په دود یې ژوند کاوه، یانې ټول بدن یې نه و پټ کړی وویل ، سینوهه ! وګوره زه څومره روغه یم ؟

زه حیرانه یم چې ولې فرعون زما له روغتیا او ښکلا څخه استفاده ونه کړه او له ما سره یې تفریح ونه کړ.

ډېر مې زړه غواړي چې فرعون له ما سره تفریح وکړي، چې نوره زه پېغله پاتې نه شم.

بله خبره داچې ما اوریدلي په مصر کې ښځې له هغه سړي سره اوسېدلی شي. چې دوی یې غواړي او پرې ګران وي.

ومې ویل، شهزادګی چا درته ویلي، چې په مصر کې ښځې کولای شي له هر هغه سړي سره تفریح وکړي، چې زړه یې وغواړي.

شهزادګی وویل، دغه خبره ما له څوکسانو اوریدلې ده او هغوی ماته ویلي، چې مصري میرمنې کولای شي. له هر هغه سړي سره څملي چې پرې ګران وي، په دې شرط چې بل څوک له دې سړي سره د هغې په اړیکو خبر نه شي.

ومې ویل شهزادګی ډېر لږ داسې کېږي، چې یوه ښځه له خپل خاوند پرته له نورو سړیو سره تفریح وکړي او نور خلک پر دې خبرې پوه نه شي، په تیره بیا د فرعون په مانۍ کې دغه ډول اړیکې ډېر ژر افشا کېږي او نور پرې خبرېږي.

ددې لپاره چې هره شهزادګی په یوه سلطنتي مانۍ کې ژوند کوي یو شمېر خدمتګارانې لري، چې هغوی شپه و ورځ له هغې سره وي او د شهزادګی ملګري ګوري.

دوی پوهېږي، چې دې مانۍ ته څوک څوک راځي او که شهزادګی له مانۍ ووځي بیا هم پوهېږي، چې چیرته ځي او له کومو کسانو سره ګوري، نو ته نه شې کولای، چې له بل سړي سره څملې او په دې هیله واوسې چې دغه خبره دې پټه پاتې شي.

بابلی شهزادګی وخندل او بیا یې وویل، کله چې افق ته ستون شې زما له قوله فرعون ته ووایه، چې زما او د هغه ترمنځ منګی مات شوی دی، نو که زه پېغله پاتې شم بې ګټې به وي.

دا ډېر ستومانوونکی کار دی او هغه باید ډېر ژر ما له دې سترېا او ستومانۍ څخه وژغوري.

بیا یې خبره بدله کړه ویې ویل سینوهه ! کله چې زه په افق کې وم له ښځو مې اوریدلي

ول، چې ته تکړه ډاکټر او جراح یې، خو ایا ما معالجه کولای شې؟ ومې ویل شهزادګی ایا ته ناروغه یې؟

خوانې نجلی وویل، نه خو زه د خپل بدن په یوه برخه کې یو وړوکی خال لرم، چې ته یې له نږدې ونه ګورې دغه خال نه شې لیدلای زه غواړم چې دغه خال له منځه یوسې، ځکه اورېدلي مې دي، په جراحي کې دا سې مهارت لرې، چې کله جراحي کوې ناروغ ترې خوند اخلي.

اوس دا راته ووایه، چې ایا غواړې ما عملیات کړې کنه؟

وپوهېدم. چې د خال موضوع یوه پلمه ده او خوانه شهزادګی نیت لري چې ما تفریح کولو ته اړ کړي.

له دې شېبې وروسته د شهزادګی په کوټه کې پاتې کېدل راته خطرناک ښکاره شول، ځکه کله چې یوه خوانه ښځه فیصله وکړي، چې یو سړی پر ځان مین کړي، نو نیم ترازو (نیمه ګړی ژبارن) نه وي تېر چې هغه ځانته لېوال کړي.

سړی باید په لومړیو شېبو کې وتښتي، ګڼي دا سې پېښه به وشي چې باید نه وای شوې.

ما نه شو کولای له دا سې ښځې سره تفریح وکړم، چې د فرعون خور (د فرعون ښځه) او پېغله ده.

نو ورته مې وویل زه ستا جراحي عملیات نه شم کولای، ځکه چې خپل جراحي وسایل مې نه دي راوړي او تر دې وړاندې چې شهزادګی څه ووایي، د هغې له کوټې راووتم او په دې توګه له زرینې سلطنتي مانۍ را وتښتېدم.

د دوبي په رارسېدا سره د طبس هوا ګرمه وه، نیت مې درلود، چې بیا هم په دغه ښار کې پاتې شم، خو فرعون د افق ښار ته ورو غوښتم، پیغام یې راولېږه، چې د هغه د سردرد زیات شوی دی او باید معالجه یې کړم.

ما کاپتا ته وویل، فرعون غوښتی یم، پیغام یې رالېږلی، چې سر درد یې معالجه کړم او هغه ربنتیا وایي، ځکه فرعون د درواغو سړی نه دی او درواغو ته اړ هم نه دی، نو زه له تا سره خدای پامانې کووم او د افق ښار ته ځم.

کاپتا وویل، زما باداره تر وسه وسه مې ستا لپاره غنم واخیستل او د څو ښارونو په زېرمو کې مې اچولي دي، که د یوه ښار زېرمه له منځه لاړه شي د بل هغه به پاتې وي.

ما د احتیاط لپاره یوه اندازه اخیستل شوي، غنم پټ کړل. ځکه چې ممکنه ده د

راتلونکې کاختۍ له امله به ستا د ټولو زېرمو غنم ضبط کړي او پر بېوزلو به یې وویشي.
که دغه پېښه وشوه بیا به هم ته غنم ولرې، ځکه دغه غنم د فرعون مامورین نه شي موندلی.
زه خیال کووم چې په راتلونکو میاشتو کې به ډېرې ناوړه پېښې وشي، ځکه چې فرعون سوریې ته د خالي منګیو په صادریدا بندیز لګولی دی او دغه راز یې سوریې ته د غنمو صادرېدل هم بند کړي دي. خو که سوریې ته د غنمو صادریدل بند نه وای، بیا هم چا سوریې ته د غنمو د استولو فکر نه کاوه، ځکه چې د مصر په بازار کې غنم نه پیدا کېږي، چې څوک یې واخلي او سوریې ته یې واستوي.
زه نه پوهېږم، چې ولې یې سوریې ته د خالي منګیو د صادرېدا مخه نیولې ده، ځکه چې موږ یې له ګټې محروم کړي یو.
خو دغه بندیز له منځه هم وړل کېدای شي، په دې ډول کله چې ګړي له اوبو ډک کړو بیا د تشو منګیو نوم پرې نه شو کېښودلی، هغه سوریې ته لېږدولی شو، خو ستونزه دا ده، چې د ډکو منګیو د استولو لګښت زیاتېږي.
له دې وروسته چې مې له کاپتا سره خدای پاماني وکړه، له مریت او کوچني تهوت څخه مې هم رخصت واخیست ومې ویل، ډېر خواشینی یم، چې تاسو د افق ښار ته نه شم بیولی، ځکه فرعون امر کړی، چې ډېر ژر ورشم او زما ګړندی سفر ددې مخه نیسي چې تاسې هم له ځان سره بوځم.
مریت وویل، که ته په بیړه هم نه ستنېدای، بیا هم ښه نه وه چې موږ له تاسې سره لاړ شو.
ومې پوښتل ولې؟
مریت وویل، که یو صحرایي بوټی له بیدیا ښار ته راوړې او په یوه ښیرازه او قوي ځمکه کې یې کېږدې، هره ورځ اوبه ورکړې، خو بیا به هم له څو ورځو وروسته وچ شي، ځکه چې دغه بوټی د ژوندي پاتې کېدا لپاره هوا، لمر او د بیدا بوی ته اړتیا لري.
زما او ستا مینه هم، ددې لپاره چې پر خپل حال پاتې شي، باید د افق ښار چاپېریال ته ولاړه نه شي، ځکه چې هلته تل درباري ښځې ګورې او هغوی تل تا ته وایي، چې زما او هغوی ترمنځ ډېر توپیر شته.
پردې سربېره ستا د مقام او حیثیت لپاره ښه نه ده، چې په افق ښار کې له داسې ښځې سره ژوند وکړې، چې د میخانې نوکره وي، او تر تا مخکې نورو خلکو ورسره تفریح کړی وي.

ومې ویل، تر هغه وخته چې زه ستا په څنګ کې یم ځان سوکاله احساسوم، خو کله چې ستا له څنګه لرې کېږم پوهېږم، چې د دیوه تږي په شان یم چې اوبو ته اړتیا لري.

زه هم تا ته اړتیا پیدا کوم او د هغو ښځو ترمنځ، چې تر ننه مې لیدلې او پېژندلې دي، یوازې ته یې، چې زه یې تر څنګ ځان یوازې نه احساسوم.

زه د نورو ښځو تر څنګ ځان یوازې احساسوم او هیله کوم، چې وکړای شم د هر ژر تاته راستون شم او دا خل له طبسه ونه وځم.

مریت وویل، زه پوهېږم چې که ته افق ته لاړ شې، له هغه ځایه به بیرته راستون نه شې.

ومې ویل ایا دا تصور کولی شې، چې کله زه وایم، له هغه ځایه راستنېږم نو تاته درواغ وایم؟

مریت وویل نه ... سینوهه! ته دراغجن نه یې، خو ما اورېدلي چې، فرعون په یوه سختې ناروغۍ اخته شوی او یو شمېر پلویانو هغه خوشې کړی دی.

خو ته داسې څوک نه یې، چې د فرعون د ناروغۍ او بدبختۍ په وخت کې هغه خوشې کړې، نو په افق کې به پاتې شې او له همدې امله نه شې کولای بیرته طبس ته راستون شې.

ومې ویل مریت! زما وطن ته یې او زه له تاسره ځان آرام احساسوم.

زما په خوله کې د نیل او به هغه وخت خوند کوي، چې ستا په څنګ کې یم.

ته وایې چې کله ته بوډی شوې، زه به پښېمانه شم، چې ولې مې خپل عمرله تا سره تېر کړ او یا مې له تا سره له مصره کډه وکړه، خو دغه فکر باید هغه کسان وکړي، چې نوي له یو بل سره اشنا شوي وي او د یو بل دوستي یې نه وي ازمویلې.

که داسې وي، چې د بل چاپېریال ښځې ما ستا پر وړاندې بې وفا کړي تر اوسه به دغه کار شوی وای، خو زه به هېڅکله له تا څخه مورې نه شم.

داسې ورځ به رانه شي چې پښېمانه شم، ولې مې له تا سره ژوند کړی دی.

مریت وویل، داچې ما د ملامتي خبره وکړه چې بیا به وایې ولې مې له مریت سره ژوند کړی دی، د یورنګه او تکراري ژوند له امله مې وویل.

سینوهه! خدای سړی داسې پنځولی دی چې کله لس ځله یو ډول خواړه په پرله پسې ډول وخوري غواړي، چې نور خواړه وخوري حتي که له دغو تکراري خوړو څخه ډېر بې خونده هم وي.

همغه ډول چې یو سړی له یو ډول او تکراري خوړو څخه ستړی کېږي همغه ډول له یوې ښځې سره له اوسېدو څخه هم ستړی کېږي، په تېره بیا که وګوري، چې دغه مېرمن بوډی او چاغه شوې هم ده.

له دې ټولو سره سره که یو راز نه وای، زه به له تا سره له مصر نه تللې وای او په یوه بل هېواد کې به مو ژوند کړی وای.

خو دغه راز د دې مخه نیسي، چې زه له دې ځایه لاړه شم او ښایي ته یوه ورځ په دې راز پوه شې، څکه چې تر اوسه پورې ما ستا لپاره دغه راز نه دی ویلی.

له مریت څخه مې وپوښتل، چې راز یې څه دی؟

هغې د دې راز له افشا کولو ډډه وکړه او یوازې دا یې وویل، ښایي داسې ورځ راشي، چې د غه راز به رابرسېره کړم او تاته به یې ووایم.

بیا ما له هغې او تهوت سره خدای پامانې وکړه او په بېړۍ کې د افق پر لور روان شوم.

ما په طبس ښار کې د خپلې دې ایسارتیا، په هکله ډېرې خبرې وکړې، په داسې حال کې چې تر هغه وخته کومه خاصه پېښه هم نه وه شوې.

ځینې خاطرې د انسان لپاره تر نورو خاطرو ډېرې خوږې وي، نکل کوونکی له دې کبله چې دغه خاطرې په تفصیل سره بیانوي خوند اخلي.

دوه څلوېښتم څپرکی

پر مصر د هاتي د حملې سريزه

کله چې دافق ښار ته ستون شوم، ومې ليدل چې اخناتون په رښتيا ناروغ دی او درملنې ته اړتيا لري.

د فرعون غومبوري ننوتي او غاړه يې نرۍ او اوږده شوې وه.

په رسمي دستورو کې يې پر خپل سر باندې د کوزو بر مصر د تاج وزن زغملای نه شو او سر به يې ترلاندې کوږ شو.

ماوليدل چې د فرعون ورنونه نري شوي دي او پر ورنو يې تناکې ليدل کېږي.

د پښو بندونه يې نري او سترګو يې د بېخوبۍ له امله تورې حلقې وهلې وې.

فرعون د خبرو پر وخت د خپل خدای په فکر کې داسې ډوب و، چې د بل چا مخ ته يې نه کتل او دا به يې هېره شوه چې خبرې کوي.

د ده سر هم خوږېده خو تر لمر لاندې به له خولۍ او چترۍ پرته ګرځېد، چې دې کار به يې د سر درد نور هم زيات کړ.

کله چې به يې د هغه مخه نيوله ويل به يې زما د خدای وړانګې برکت راوړي او زه د هغه له وړانګو ځان نه شم بې برخې کولای.

خو د لمر وړانګو د دې پر ځای چې هغه ته برکت ورکړي، داسې به يې وکړاوه، چې فرعون به اوتې بوتې پيل کړې او خپسه به يې تر سترګو شوه.

داسې ښکاريده، چې د فرعون خدای هم پخپله د اخناتون په شان دی او خپل رحمتونه په تاوتريخوالي او سختۍ سره په نورو پيرزو کوي چې د هغو د بدبختۍ سبب کېږي.

کله چې ما پر بسترې څملاوه او لوند ټوکر به مې پر سر او ټنډې ورکېښود او مسکن درمل به مې ورکول، نو د سترګو ځلا به يې کمه شوه.

ده به په اغېزناکو سترګو داسې راته کتل چې نظر به يې زما پر زړه اغېز وکړ.

سره له دې چې فرعون ناروغ او کمزوری و، خو په دې وخت کې به چې ده راته کتل پر ما به ګران شو او هیله مې کوله، داسې کار وکړای شم چې هغه نهیلی نه وي.

فرعون به په دې وخت کې ویل سینوهه! ایا هغه شیان چې پر ما یې الهام کېده او ما به لیدل درواغ ول؟

که داسې وي نو ژوند تر هغه ډېر وېرونکی دی، چې ما یې تصور کاوه او داسې ښکاري چې نړۍ په مینه او احسان سره نه اداره کېږي بلکې یو وېرونکی او ورانکاری ځواک دنیا اداره کوي.

خو له دې کبله چې ناممکنه ده یو وېرونکی او ورانکاری ځواک نړۍ اداره کړي، زه باوري یم، هغه څه چې ماته یې الهام کېده یا مې کتل سم ول او که له دې وروسته لمر زما پر زړه ونه ځلېږي، نو زه به د هغه څه په اړه شک وکړم چې الهام راباندې کېده.

زه د آتون د الهامونو له امله حقیقت داسې وینم، چې د خلکو له زړونو خبر بدای شم، مثلاً پوهېږم چې ته فکر کوې، زه لیونی شوی یم.

خو زه دغه تصور دربښم، ځکه چې زما دا نه شم هېرولی، چې ته هغه څوک یې چې د آتون د حقیقت رښا ستا پر زړه هم ځلېدلی ده.

خو کله چې له درده کړېده او زګیروي به یې کول ویل به یې، سینوهه! کله چې یو ځناور ژوبل شي، نو د دې لپاره چې کړاو او درد یې کم شي خلک هغه وژني، خو څوک دې ته نه چمتو کېږي چې یو انسان ووژني چې کړاو او درد یې کم شي.

زه له مرګه نه ډارېږم، ځکه چې پوهېږم د لمر یم او له مړینې وروسته د لمر پر لوري ځم، خو له دې ډارېږم چې زه به داسې وخت کې مړ شم چې آتون لا تول مصر نه وي نیولی.

په منې چې هوا سړه شوه او د لمر وړانګې کمې شوې، ورسره په څنګ کې زما معالجه هم وه، نو د فرعون حالت څه ناڅه ښه شو.

کله ناکله به مې فکر کاوه چې که مې آزادي درلودای، هغه به مې په خپل حال پرېښودای چې مړ شي، خو که یو ډاکټر وکړای شي خپل ناروغ معالجه کړي او یا یې درد کم کړي دا اجازه نه لري، چې هغه په خپل حال پرېږدي چې مړ شي.

ښه ډاکټر، باید ښه سړی، بد، نیک او ورانکاری سړی یو شان معالجه کړي او پر هر چا مهربان وي.

له دې وروسته چې د فرعون وضیعت ښه شو، د پخوا په شان په خپلو سوچونو کې

ډوب شو، تل یې د خپل خدای په هکله فکر کاوه.

له دې کبله چې دی پوهیده پر آتون عقیده د هغه په غوښتنه پرمختګ نه کوي، نو پر خپلو شاوخوا کسانو بدبینه کیده.

په دې وخت کې د مصر ملکې نفرتي تي پېنځمه لور وزېږوله.

دا د دې پېښې له کبله داسې غمجنه شوه چې فیصله یې وکړه له فرعون څخه غچ واخلي. ځکه چې فرعون یې ګنهګار باله. تصور یې کاوه، چې د جسمي ستونزې له امله نیمګړتیا لري او له دې امله هغه تل لور زېږوي.

له فرعون څخه د ملکې غچ په دې ډول و، چې کله د شپږم ځل لپاره امیندواره شوه، نو هغه اولاد یې د فرعون له نسله نه و. ځکه چې نفرتي تي موافقه کړې وه. چې یو بهرنی تخم وکري او هغه داسې سپین سترګې شوه. چې له ټولو سره به یې تفریح کوله.

توتمس ماته وویل. کله چې هغه له نفرتي تي سره تفریح کوله. هغې ورته ویلي ول، نیت لرم پخپلې ښکلا سره هغه کسان چې فرعون ته نژدې دي د ځان په لور جذب کړم له فرعون نه یې لرې کړم.

نفرتي تي داسې ښځه وه، چې د خپلو موخو د پوره کولو لپاره یې له خپلې ښکلا استفاده کوله.

له دې کبله چې سلطنتي وینه یې په رګونو کې نه وه (ځکه چې د آمي لور وه) نو دا ورته مهمه نه وه، چې پردي کسان هم ورسره ځملي.

خو باید ووایم، چې د پېنځمې لور تر زېږېدا پورې نفرتي تي ډېره پاکه مېرمن وه.

سره له دې چې ډېر درباریان یې غوښتونکي ول او ګران بیه ډالۍ به یې ورکولې، خو له هیڅ سره همبستره نه شوه او تر ټولو یې فرعون غوره باله.

له همدې امله ځینو کسانو د ملکې انحراف سپیره فال باله او هغه یې د مصر د ملت او د افق د ښار د اوسېدونکیو د بدبختۍ یوه نښه وبلله.

دغه انګېرنه په ټېره بیا هغه وخت ډېره شوه چې اوازه ګډه شوه، نفرتي تي نه یوازې له درباري شخصیتونو سره ساعت ټېري کوي، بلکې د لېبیا سپاهیان او کارګران هم خپلې کوټې ته بیایي.

خو ما پردې اوازې باور نه کاوه، ځکه چې پوهېدم خلک غواړي تر حده زیاتې خبرې پسې وکړې او دسترو کسانو مېرمنې تر هغه ډېرې بدنامه کړي چې په ربنتیا دي.

فرعون د خپلې مېرمنې له خپل سر یو او انحرافاتو ناخبر و او له چا سره یې ناسته پاسته نه وه چې پرې خبر شي.

اخناتون له وچې ډوډۍ او د نیل له اوبو پرته بل څه نه خوړل او نه څښل، ویل به یې، زه باید له خوندورو خوړو څخه په پرهیز سره ځان پاک او تصفیه کړم، چې آتون په ښه توګه راته څرګند شي.

له دې کبله چې غوښه ،شراب ، او د اوربشو اوبه نشه او مستي زېږوي، نو د دې مخه نیسي چې د حقیقت نور پر ما وځلېږي.

له بهرنیو هېوادونو څخه مصر ته خواشینوونکي خبرونه را رسېدل او آزیرو مصر ته پخپلو رالېږلو لوحو کې ویل، چې زما عسکر غواړي خپلو کورنو ته ستانه شي، خپل پسونه وڅروي او ځمکې وکري.

خو یو شمېر غله او ډاکوان چې په غزه او سینا سیمو کې اوسي، د مصر پر وسلو سنبال دي او مصري افسران قوماندہ ورکوي، تل د سوریې پر خاوره حملې کوي.

له دې کبله چې دغو ډاکوانو د سوریې لپاره یو دایمي خطر رامنځته کړی دی زه نه شم کولای چې خپل عسکر رخصت کړم.

بله دا چې د غزې ښار قوماندان د سوریې او مصر ترمنځ د موافقې د روح او متن پر خلاف عمل کوي او غزې ته د سوریې د عسکرو د ننوتو مخه نیسي.

دغه راز هغه سریا یي کاروانونه چې باید غزې ته لاړ شي، دی یې بیرته راستنوي او دغه غلیمانه کار د سوریې ګټو ته تاوان رسوي.

که زما پر ځای بل هرڅوک وای تراوسه پورې به یې د صبر کاسه ډکه شوې وه او جنګ به یې پیل کړی وای، خو له دې کبله چې موږ د سولې غوښتونکي یو، نو تراوسه پورې مو غلیمانه اقدام نه دی کړی. سره له دې زموږ زغم هم یو حد لري او کله چې له حده واوړي بیا د سوریې د عسکرو او افسرانو مخه نه شو نیولی.

د بابل پاچا غوښتل پر سوریې غنم خرڅ کړي او د سوریې په بازار کې یې د مصر له سیالۍ شکایت کاوه.

که څه هم اوس له مصر څخه سوریې ته غنم نه تلل، خو د سوریې په بازارونو کې د مصر دومره غنم ول، چې د بابل سوداګرو په آسانه خپل غنم نه شوای خرڅولای.

په مصر کې د بابل سفیر خپله ږیره په لاس کې ونیوله او په هیجان سره یې وویل، زما

بادار او د بابل پاچا د یوه زمري په شان دی، چې په خپل کمین کې ناست دی او هوا بویوي، چې نسیم ورته له کومه لوري د ښکار بوی راوړي.

کله چې یې د مصر نسیم بوی کړ هیله من شو چې له مصر سره اتحاد او دوستي د هغه په ګټه ده، په داسې حال کې چې تر اوسه زما بادار له دې دوستۍ څخه ګټه نه ده اخیستې.

که مصر دومره کمزوری دی، چې بابل ته سره وسپین نه شي استولی چې د بابل پاچا پرې قوي او مضبوط سپاهیان وګماري او جنګي ګاډي جوړ کړي، نو زه نه پوهیږم چې د بابل او مصر د دوستۍ پایله به څنګه وي؟

زما بادار ډېر غواړي، چې له شتمن او پیاوړي مصر سره متحد وي، ځکه چې پوهیږي دغه یوالی د نړۍ د سولې ضمانت کوي.

بابل او مصر دواړه شتمن دي، جنګ ته اړتیا نه لري او له دې کبله چې دوی پیاوړي دي، نو نور هیوادونه یې له یو ځای کېدو او اتحاده وېرېږي او ورسره جنګ نه کوي.

خو له یوه کمزوري او بېوزلي مصر سره اتحاد، نه یوازې زما د بادار لپاره ګټه نه لري، بلکې د بابل پر اوږو درونده باردی.

کله چې د بابل پاچا واورېدل، چې فرعون په دې آسانۍ له سوریې څخه تېر شو او هغه یې آزیرو او د هغه هاتي متحدینو ته وسپارله، نو هک پک شو ویل یې، پر ما مصر ډېر ګران دی او د مصري فرعون او ملت نیکمرغي غواړم.

خوله دې کبله چې د بابل سفیر یم مجبور یم، چې د بابل د پاچا ګټې پر مصر غوره وبولم او پوهیږم، چې ډېر ژر به د بابل پاچا ما له مصره ور وغواړي، ځکه چې دلته زما سفارت ګټه نه لري.

زه خواشینی یم چې د خپلې دندې له ترسره کولو پرته بابل ته ستنېږم، ځکه ماغوښتل د مصر او بابل اتحاد دخبرو او شعار له حده واوړي او عملي اړخ پیدا کړي.

ما د بابل د سفیر خبرې تایدولې، ځکه چې پوهېدم سمه خبره کوي او له یوه کمزوري او بېوزلي هېواد سره اتحاد د یوه پاچا لپاره هېڅ ګټه نه لري.

د بابل پاچا بورابوریاش چې تر دې ورځې یې په پرله پسې توګه خپلې درې کلنې میرمنې (د فرعون لور) ته لوبتکي او رنګ شوې هګۍ را استولې، اوس یې ددې ډالیو له را استولو ډډه وکړه.

داسې ښکارېده چې دی غواړي اړیکي غوڅ کړي، په داسې حال کې، چې پوهېده د

کوچنی مصري شهزادګی په رګونو کې د مصر د پاچاهانو یعنې د خدایانو وینه بهیږي
(مه حیرانیږئ چې ولې د بابل پاچا خپلې درې کلنې میرمنې ته رنګ شوې هګۍ را استولې، ځکه چې په هغه وخت کې په مصر کې چرګې نه وې او مصریانو نه چرګې پېژندلې او نه یې لیدلې وې ژباړن)

په همدې وخت کې د هاتي یو پلاوی مصر ته راغی.

د دې پلاوي غړي د هاتي یو شمېر اشرافان او خانان ول او ویل یې، د دې لپاره راغلي چې د مصر او هاتي پخوانۍ دوستي تاییدکړي.

دغه راز دوی ویل غواړي، چې د مصریانو له اخلاقو او عادتونو سره چې په نړۍ کې ډېر مشهور دي بلد شي او د مصر د پوځ له پوځي تخنیکونو او نظم څخه درس واخلي.

د پلاوي غړي ظاهراً ښه اخلاقي او هوښیار کسان ول او درباریانو ته یې ډالۍ هم ورکړې.

منجمله د اوسپنې په نوم له یو ډول فلز څخه جوړه چاړه یې د فرعون زوم (توت) ته ورکړه او توت دې ډالۍ ته ډېر خوشحاله شو، ځکه ویې لیدل، چې په دې ډول چړې سره د مصر چړې دوه ځایه کولای شي.

ما چې بهرنیو هېوادنو ته په سفرونو کې یوه وسپنیزه چاړه له ځانه سره راوړې وه، توت ته وویل غوره دا ده چې دغه ګران بیه فلزي چاړه د سریاوالو په شان په سروا و سپینو سره بنکلې کړې او توت هم دغه کار وکړ.

ده وویل، زړه یې غواړي او سپنیزه چاړه پخپل قبر کې کېږدي، ځکه توت فکر کاوه، چې زر به مړ شي او بریالی به نه شي چې خپل طبیعي عمر وکړي.

د هاتي د پلاوي غړي چې ډېر مضبوط کسان ول، برېښنده سترګې یې درلودې او ډېر ژر د افق بنار پر بنځو ګران شول، ځکه چې مېرمنې له هرنوي شي څخه خوند اخلي.

د مصر درباریانو به د دغه پلاوي غړي خپلو کورنو ته بلل.

پلاوي به په مېلمستیاوو کې ویل: موږ پوهېږو، چې زموږ د ملت او هېواد په هکله ځینې شیان ویلې شوي دي، چې ترهه یې را منځته کړې، خو دغه څرګندونې سمې نه دي.

هغه کسان چې پر موږ یې نېکمرغي نه پېرزو کېږي او بخیلي را سره کوي پر موږ دغه تورونه لګوي.

موږ داسې ملت یو چې لیکل او لوستل کولای شو.

دغه راز په موږ پسې ویل کېږي چې خواړه مو د ماشومانو وینه او اوومه غوښه ده، خو ددې پر خلاف موږ سریایي او مصري خواړه خوښوو.

موږ ارام اوسوله غوښتونکي خلک یو، له جنګونو کرکه کوو او تاسې ته د ډالیو په بدل کې له ګټورو معلوماتو پرته بل څه نه غواړو.

موږ په دې توګه غواړو چې د خپل ملت او ځان پوهه او صنعت لوړ کړو.

زمونږ ډېر زړه کېږي، چې پوه شو د مصر په پوځ کې لېبیایي عسکر څه ډول وسلې لري او هیله لرو چې ستاسې د ګرندیو جنګي ګاډیو مانورې وګورو.

موږ پوهېږو، چې زمونږ ګاډي ستاسې د ګاډیو پر وړاندې ډېرې درنې او غړنده دي.

موږ پوهېږو، چې د میتاني تښتېدلي کسان کله چې وتښتېدل او دلته راغلل زمونږ په هکله یې ډېرې وېرونکې خبرې کړې دي.

تاسې باید د هغوی پر خبرو باور ونه کړئ، ځکه چې دغه خبرې هم د هغوی د غوسې او نهیلۍ له امله او هم د دوی دوېرې له امله دي.

دغه کسان چې اوس په مصر کې دي که په میتاني کې پاتې وای، هغوی ته به هېڅ تاوان نه وای رسېدلی.

دوی اوس هم خپل هېواد ته ستنېدای شي، موږ ډاډ ورکوو چې د هغو تورونو له امله به ترې خپه نه شو، چې پر موږ یې لګولي دي او موږ به د غچ اخیستو فکر ونه کړو، ځکه چې پوهېږو هغوی له ډېرې نهیلۍ ځخه پر موږ چتي تورونه لګولي دي.

دا چې موږ ولې میتاني هېواد ته ننوتو علت یې دادی، چې زمونږ نفوس ډېر دی او زمونږ پاچا غواړي چې د هغه د ملت بچیان ډېر شي. له همدې امله د ځای د کمي له امله د ژوند کولو فضا را ته تنګه شوې ده او زمونږ د ملت بچیانو نورو ځمکو ته اړتیا درلوده، چې هلته کرنه وکړي.

دوی داسې ځړځایونه غوښتل چې خپل ځاروي پکې وروزي او زمونږ په هېواد کې دغه ډول ځمکې او ځړځایونه نشته.

په بدل کې یې په میتاني کې دغه ډول ځمکې او ښکلي ځړځایونه ډېر دي او بله دا چې د میتاني اوسېدونکي هم لږ دي.

هلته هره کورنۍ تر یوه یا دوو ماشومانو ډېر نه لري.

پر دې سربېره موږ دا نه شوای زغملای، چې په میتاني هېواد کې دې ظلم واکمن وي

او خلک دې د یوه ظالم او جابر حکومت تر سیوري لاندې وي، ځکه چې پخپله خلکو د ظلم د ختمولو لپاره له موږ څخه مرسته وغوښته او موږ میتاني ته ننوتو.

تاسې باید پوه شئ چې موږ د فاتحانو او نیواکګرو په توګه دې هېواد ته نه یو ننوتي، بلکه د هغوی د ژغورلو لپاره ورغلي یو، چې له بې رحمه واکمنانو یې وژغورو.

موږ اوس د کرلو لپاره ډېره ځمکه او د څاریو د څرولو لپاره ډېر څړځایونه لرو، نو دې ته اړتیا نه لرو، چې د نورو ځمکې او څړځایونه ونیسو په تېره بیا دا چې موږ سوله غوښتونکي انسانان یو او غواړو چې تل په سوله او کرارۍ کې ژوند وکړو.

کله چې د هاتي پلاوي دغه خبرې کولې او د شرابو جامونه یې پر سر اړول، نو له څرګندونو یې د صداقت داسې نښې څرګندېدې چې ټول به یې ځانته جذب کړل.

دوی په دې خبرو سره ډېر ژر د مصر ټول درباریان د ځان ملګري کړل او ټولو ځایونو ته یې لاره وموندله.

خو ما چې د هغوی هېواد لیدلی و، او دا مې هم لیدلي و چې څه ډول خلک په سیخونو کې ورکوي او سترګې یې ور ړندوي، نو د نورو په شان مې د هغوی په خبرو باور نه کېده.

زه د افق په ښار کې د هغوی د اوسېدو له کبله اندېښمن وم، نو ځکه له مصره د هغوی په تګ خوشحال وم.

زه پوهېدم، دغه پلاوی چې د مصر له حالاتو هر ډول معلومات ترلاسه کوي، ممکنه ده یوه ورځ د مصر په تاوان له هغو څخه استفاده وکړي.

کله چې ما افق ته مراجعه وکړه ومې لیدل چې د ښار وضعیت بدل شوی دی.

زه چې کله له افقه طبس ته تلم ښار غلی و، عیش و عشرت او ساعت تېري ته د خلکو زړه نه کېده، خو کله چې بیرته راستون شوم ومې لیدل چې له بېګا تر سهاره به څراغونه روښانه ول او له میخانو او عمومي کورونو څخه به د خوښیو اوازونه راتلل.

د خانانو په کورنو کې به د خوشحالۍ او موسیقۍ جشنونه جوړېدل اونوکرانو او مریانو به هم د خپلو بادارانو په جشنونو کې برخه اخیستله.

خو دغه عیش و عشرت او ساعت تېري یو ډول مصنوعي او ظاهري ښکارېده او داسې و، لکه چې خلک د نړۍ د حالاتو د بدلون احساس کوي.

یا د داسې پېښو د کېدو احساس کوي، چې نور به هغوی ته د خوښیو اجازه نه ورکوي

، نو ځکه باید له دغه فرصته استفاده وکړي او خپل وخت ښه تېر کړي، چې که فرصت له لاسه ووت، بیا خو اشیني نه شي چې ولې یې له تېر عمره استفاده نه ده کړې.

هغه څه چې ښودل یې دغه خوشحالي طبیعي او عادي نه ده دا و چې کله به ناڅاپه ښار خاموش شو او هیڅ غږ به نه اورېدل کېده ،داسې ښکاریدل چې خلک د خوشحالیو په منځ کې ناڅاپه متوجه شوي چې کومه ناوړه پېښه رامنځته کېږي او دراتلونکې په اړه اند پښمن دي.

هنرمندان هم دشتمنو په شان له یوه غیر عادي او ناڅاپي فعالیت سره مخامنځ شوي ول او داسې فکر یې کاوه، چې که کوم نوی شی ونه پنځوي نو وخت به یې له لاسه ووځي.

هنرمنډانو هنري حقیقتونه د مبالغې په بڼه انځورول چې په نتیجه کې د خلکو څېرې په کاریکاتوري بڼه څرګند ېدې.

له دې سره سره چې هنري حقیقتونه یې داسې ساده ایستل چې څینو به د یوه کس د بشپړې څېرې پر ځای د هغه کس د انځورولو لپاره څو کرښې او ټکي ایستل.

دغو هنرمندانو به د فرعون د بڼې د انځورلو لپاره داسې مبالغه کوله چې د هغه له اندام او څېرې سره یې ښځي توپیر درلود او کله چې به انسان ورته کتل تر ې وبه ډارشو.

یوه ورځ ما په دې اړه له توتمس سره خبرې وکړې، ومې ویل، فرعون له تا سره نیکي وکړه، ته یې له خاورو پورته کړې او خپل ملګری یې کړې، نو ته ولې د هغه مجسمه په داسې بڼه باسې چې ته وا له هغه سره دښمني لرې؟

توتمس را ته وویل سینوهه ! ته یو ډاکټر یې، په هنر نه پوهېږې او د هغه شي په هکله نظر مه ورکوه، چې پرې نه پوهېږې.

توتمس وویل، ښایي زه له فرعون سره دښمني، ولرم خو دغه موضوع زما په هنر پورې تړلې نه ده.

هنر داسې شی دی، چې په دوستي او دښمنی نه پوهېږي او کله خو داسې هم کېږي چې یو هنرمن د دښمنی په حال کې داسې اثر وپنځوي چې په دوستی کې یې نه شي کولای.

زه یو پنځوونکی یم، هغه څه چې زه یې پنځوم ،زما هنر دی او هغه د خپل ذوق او استعداد په اساس جوړوم.

دغه راز هغه څه چې زه یې پنځوم هغه به تلپاتې وي.

فرعون مري او آتون له منځه ځي، خوزه پاتې کېږم یا نې هغه څه، چې له ما څخه پیدا

شوي دي او زما هنر دی هغه پاتې کېږي.

کله چې تو تمس خبرې کولې ما يې سترګو او مخ ته کتل او پوهېدم چې هغه سهار شراب څښلي دي، نو طبيعي حالت نه لري او دغه خبرې د شرابو دمستۍ له کبله کوي، نو خبرو ته يې حيران نه شوم او کرکه مې ترې وشوه.

بيا د مني فصل راغی، د نيل اوبه مستې شوې او ورپسې ژمی را ورسېد.

د ژمي په را رسېدا سره لکه چې خلکو يې اټکل کاوه، په مصر کې کاختي پيل شوه او له سوريې څخه هم وحشتناک خبرونه رارسېدل.

دغه راز معلومه شوه چې آزيرو د سوريې د ډېرو ښارونو دروازې د هاتي د سپاهيانو پر مخ خلاصې کړې، د هاتي د پوځ سپکې ګاډی له سينا دښتې تېرې شوې او پر (تانليس) ښار يې حمله کړې، او ټوله هغه سيمه يې ورانه کړې ده.

* * *

د دغو وېرونکو خبرونو له رارسېدو سره سم آمي له طبس او هورم هب له ممفيس څخه د افق ښار ته راغلل، چې د دې پېښو په اړه له فرعون سره مشوره وکړي.

ما هم په دې غونډه کې برخه واخيسته چې که د دغو دوو تنو د څرګندونو له املې د فرعون طبيعت خراب شي نو معالجه به يې کړم.

آمي وويل، اې اخناتونه! سر کال موږ ونه کړای شول چې د مصر د جنوب مالیات راغونډ کړو، ځکه چې د هغه ځای خلک د کاختی له املې بېوزله شوي دي او د مالياتو ورکولو وس نه لري.

اوس د فرعون د غلو دانو ډېپوګان تش شوي دي او له دې ډېپوګانو څخه د خلکو د لوږې د مخنيوي لپاره استفاده نه شو کولای.

خلک له ډېرې لوږې د وښو ريښې او د ونو پوستکي حتی چونګښې او ملخان خوري.

تر اوسه پورې يو شمېر کسان له لوږې مړه شوي دي او نور به هم مړه شي، ځکه چې د فرعون غله دومره کمه ده، چې هر څومره د سيمې د اوسېدونکو اندازه کمه کړو بيا هم د هغوی د مرګ مخه نه شو نيولای.

ځينې سوداګر غله لري، خو دومره ګرانه يې خرڅوي چې خلک د هغوی غنم اخيستلای نه شي.

د کليو او باندو اوسېدونکي له کليو څخه د ښارونو پر لوري ځي، ټول وايي چې پر

موږ د آمون لعنت شوی دی او زموږ ټوله بدبختي د فرعون د نوي خدای له امله ده.

خو، اې فرعونه! زه تاته وایم، چې د آمون قدرت بیرته ستون کړه او هغه د مصر خدای وبوله چې د آمون کاهنان او خلک له ترهې او وېرې وژغورل شي او کروندګر وکړای شي د آمون په ځمکو کې فصلونه وکري.

داځکه، چې اوس څوک ستا او ستا د خدای په ځمکو کې کوم شی نه کري او باوري دي، چې ستا د خدای پر ځمکو لعنت شوی دی.

که ته سمدستي له آمون سره پخلاشې دغه وېرونکې کاختي به له منځه لاړه شي، ګڼي ټول خلک به له لوږې مړه شي او زه هم د هغوی د ژغورلو لپاره څه نه شم کولای.

هورم هب وویل: اې فرعونه! زه خبر یم چې د بابل پاچا بورابوریاش، د دې لپاره چې د هاتي له حملې خوندي پاتې شي، له هغه هېواد سره سوله کړې او آزیرو هم له وېرې هغوی ته د سوریې ټول ښارونه پرانیستي پرې اینبي دي.

نن سبا په سوریه کې د هاتي د عسکرو شمېر د بیدیا د شګو او د هاتي د سپاهیانو د جنګي ګاډیو شمېر د ستورو په اندازه دي.

زه شک نه کوم چې د هاتي عسکر دې په پسرلي کې لومړنی حمله پر مصر وکړي، ځکه چې د سوریې او مصر ترمنځ په ټولې بیدیا کې یې د اوبو منګي اینبي دي، چې کله د هاتي عسکر په پسرلي کې په دې بیدیا کې تېر ېږي، نو چې تږي نه شي.

د غه منګي یې هم له مصره اخیستي دي.

مصري سوداګرو په دې خیال چې هاتي ګڼي له دغو منګیو څخه بله استفاده کوي، د مصر ټول زاړه منګي پر هاتي خرڅ کړي دي.

دوی پر دې خبر نه ول چې د ځان د تباهۍ وسیلې برابروي.

د هاتي افسران او سپاهیان دومره زړه ور دي، چې له ژمي سره سره یې په تانلیس برید وکړ.

که څه هم هلته یې د هر ورانی نه دی کړی، خو ما په مصر کې او زه ګډه کړه، چې هغوی د هره مرکې ژوبله اړولې او غمیزې یې رامنځته کړي دي، چې د هغوی پر خلاف د مصر د خلکو کرکه او غوسه راوپاروم او خلک وهڅوم، چې په قدرت او سختۍ له هاتي سره وجنګېږي.

اې فرعونه! لا وخت نه دی تېر شوی او کولای شو د هاتي او د غه راز د هاتي د متحد

آزیرو مخه ونیسو.

اې اخناتونه! امر وکړه چې د جنګ د پیلولو لپاره د جنګ نغاړې ووهي او له ټولو ځوانانو څخه وغواړه چې پوځ ته راشي.

حکم وکړه. هرڅومره مس چې لرو، باید د وسلې په جوړولو یې ولګوو.

زه له تا سره وعده کوم چې که جنګ پیل کړې او زما وړاندیز ومنې، هم به هاتي په شا وتمبوې، هم به سوریه بیرته ترلاسه کړې دغه جنګ به په داخل کې هم یوه ګټه وکړي، هغه دا چې خلک له بهرني جنګ سره مخامخ ږې نو له دې سره به آمون، آتون او کاختي ټول هېر کړي.

کله چې آمي دغه خبرې واوریدې، لږ شکمن شو او نه پوهېده چې څه ووایي. بیا یې وویل، اې فرعونه! د هورم هب خبرو ته غوږ مه نیسه، له ورایه ښکاري چې هغه ستا د غولولو نیت لري، ځکه چې دغه سړی غواړي قدرت ترلاسه کړي.

دی غواړي تا د سلطنت له ګدۍ ښکته کړي او خپله پرې کښیني.

زه باور یم چې ته به ډېر ژر د آمون له کاهنانو سره پخلاشې خو لومړی د هغوی څمکی بیرته ورکړه.

له دې وروسته که دې بیا غوښتل نو د آزیرو او هاتي پر خلاف جنګ پیلولای شې. خو د خپلو سپاهیانو قوماندانې هورم هب ته مه ورکوه.

دهورم هب پر ځای یو بوډا او باتجربه قوماندان، چې پخوانې پوځي تخنیکونه یې زده وي او د پخوانیو فرعونیانو د جنګ اصول یې په پاپیروسونو کې لوستي وي، پر دغه دنده وګماره، او پر دې هم ځان ډاډه کړه چې هغه نه غواړي له تا څخه ستا پاچاهي واخلي.

هورم هب په دې وخت کې وویل، که اوس موږ د فرعون په مخکې نه وای ما به په سوکانو په مخ وهلی وې.

ته آمي! له دې کبله چې یو درواغجن او چلباز کاهن یې، تصور کوې، ټول ستا په شان دي او زه پوهېږم چې تا په پټه د امون له کاهنانو سره مذاکره کړې او هغوی ته دې وعده ور کړې، چې فرعون به اړباسې چې د آمون د خدایې دوره به بیرته احیا کوي.

خو زه فرعون نه غولوم او د هغه پاچاهي ته مې سترګې نه دي نیولې، زه همغه سړی یم چې کله فرعون وړوکی و، په بیدیا کې مې په خپلو جامو سره هغه له یخنۍ وساته دغه سړی (اشاره یې ماته وه) په همغې بیدیا کې موجود و او ویې لیدل چې ما خپلې

جامې هغه ته ور واغوستلې.

زما هدف دا دی چې مصر له منځه لاړ نه شي او هغه څه، چې زه يې وايم د مصر د لوړاوي او حيثيت ساتلو لپاره دي.

زه پوهېږم، چې له ما وروسته څوک نه شي کولای د مصر عظمت وساتي.

فرعون له هغوی څخه پوښتنه وکړه، ايا ستاسې خبرې پای ته ورسېدې؟

دواړو وويل هو ! زمونږ خبرې پای ته ورسېدې.

فرعون وويل، تر دې وړاندې چې زه ستاسې ځواب درکړم، بايد ټوله شپه وښې پاتې شم او له خپل خدای سره مشوره وکړم.

خو تاسې سبا خلک راوبولئ او ووايئ، چې له شتمن او بېوزله رانيولې، تر مريې او باداره پورې او حتی هغه مريان، چې په کانونو کې کار کوي، ټول دې راشي، ځکه چې زه سبا نيت لرم له خپل ملت سره خبرې وکړم او خپله فيصله اعلان کړم.

دغه حکم عملي شو.

پر بله ورځ خلک د فرعون د مانۍ په مخکې راټول شول.

تر هغه مخکې کرۍ شپه فرعون په مانۍ کې ګرځېده، ډوډۍ يې هم ونه خوړه او له هېڅاسره يې خبرې ونه کړې، تر دې حده چې زه ورا خطا شوم چې بيا يې طبيعت خراب نه شي.

خو پر بله ورځ کله چې هغه د خلکو په مخکې پر تخت کېناست لاس يې پورته کړ او خبرې يې پيل کړې، ما ولیدل چې مخ يې له ډېره هيجانه پرقيده.

فرعون داسې وويل: زه يو کمزوری کس وم او زما د کمزورتيا له امله په مصر کې کاختې راغله.

دغه راز زما د کمزورتيا له امله دښمن هوډ کړی، چې د مصر پر خاوره حمله وکړي او اوس د هاتې پوځ په سوريه کې ځان پر توره خاوره د حملې لپاره چمتو کوي.

(*له تورې خاورې مقصد مصر دی، ژباړن*) زه له دې امله کمزوری وم، چې د خپل خدای غږ مې سم وا نه ورېد او هغه مې ښه ونه لېد.

خو وروسته زما خدای ماته څرګند شو، د هغه اور زما په ګوګل کې بل شو او پوه شوم، چې زما د کمزوری علت څه دی؟

زه له دې امله کمزوری وم، چې د درواغجن خدای آمون له پرځولو وروسته مې د مصر

نور خدایان پخپل حال پرېښودل، چې هر ډول غواړي ژوند وکړي.

زه نه پوهېدم، چې دغو خدایانو له زرګونو کلونو راهیسې مصر غصب کړی دی او د یوازېني خدای آتون پر وړاندې تر ټولو ستر مدعیان دي.

دوی نه پرېږدي چې آتون په آرامۍ سره، په ټول مصر کې خدایي وکړي، نو له همدې امله وایم چې نن دې په ټول قدرت سره د مصر ټول خدایان له منځه یوړل شي.

دغه موجودات دې تباه کړای شي، چې له زرګونو کلونو راهیسې یې توره خاوره پر خپله ځاله بدله کړې ده.

اې د مصر ملته! له ننه وروسته یوازې یو خدای پر ټول مصر حکومت کوي او هغه آتون دی.

د آتون له وړانګو پرته به بل هېڅ وړانګه پر نړۍ ونه ځلېږي.

کله چې خلکو واورېدل، فرعون غواړي د هغوی ټول خدایان له منځه یوسي، نو له وېرې ورېږدېدل او ځینو پکې سجده وکړه.

فرعون په داسې حال چې لاس یې د اسمان پر لور اوچت کړی و، په لوړ غږ ناري کړې: اې د مصر ملته... اې هغو کسانو چې زه درباندې ګران یم.... همدا شېبه او له همدې ځایه روان شئ او د مصر ټول پخواني خدایان زا وپرځوئ!

د هغوی محرابونه ونړوئ، د دې غاصبو خدایانو د سپېڅلو غوړیو او اوبو لوښي نسکور کړئ، معبدونه یې له منځه یوسئ او هڅه وکړئ چې په هېڅ یوه ډبر لیک او معبد کې د هغوی نوم پاتې نه شي.

زه تاسې ته اجازه درکووم، چې ددې غاصبو خدایانو د نومونو د ورانولو لپاره قبرونه هم وکنئ او مجسمې ماتې کړئ، چې مصر ددغو خدایانو له ظلم، فتنې، کرکې او تمې څخه وژغورل شي.

اې خانانو او اشرافو! ګورز او سوټي را واخلئ!... او تاسې! اې مجسمه جوړونکو او انځورګرانو! خپل د کندنکارۍ قلم او د انځورګرۍ مویک لرې واچوئ! ګورز او لرګي در واخلئ.. او تاسې اې کارګرانو پتک او څټک څنډې ته کړئ او مارتولونه واخلئ... او تاسې اې کروندګرو! خپل لرونه تېره کړئ، روان شئ او د مصر په ښارونو او کلیو کې که د پخوانیو خدایانو هر ډول نښه ګورئ هغه له منځه یوسئ.

دغو خدایانو چې له زرګونو کلونو را هیسې یې په دې هېواد کې خدایي کړې، زېږول

یې کړي دي او دغه هېواد یې له خدای زادګانو ډک کړی دی. نو ناممکنه ده چې له خپلو ګټو تېر شي.

شونې نه ده، چې اجازه ورکړي په دغه هېواد کې د شتمنو او بهوزلو تو پیر ختم شي، دغه راز په دې هېواد کې ځمکې په مساویانه توګه ووېشل شي.

تر هغه چې په مصر کې د هغوی نسل له منځه یو نه سئ، د غه هېواد به د حریصو او غاصبو خدایانو له شتونه پاک نه شي.

ای د مصر ملته! سر له ننۍ څخه په دې هېواد کې نه څوک بادار دی او نه مریي. نه څوک بادار دی او نه نوکر. هېڅوک دا حق نه لري چې بل څوک پخپله ځمکه کې کار کولو ته مجبور کړي او هېڅوک حق نه لري چې بل اړکړي، د هغه په کان کې کار وکړي.

هر څوک آزاد دی، چې هر چیرته غواړئ لاړ شي او هره دنده، چې غواړي تر سره کولای یې شي.

د مصر ټول اوسېدونکي د یوه بل پرورانديې او د آتون پرورانديې یو شان دي ....

کله چې د مصر د فرعون خبرې دې ځای ته ورسېدې، نو ناري یې کړې. ستاسې د فرعون خبرې پای ته ورسېدې، کولای شئ لاړ شئ او د مصر خدایان رانسکور کړئ.

هغه څه چې خلکو د فرعون له خولې واوربدل، دومره عجیب ول چې باور یې پرې نه شو کولای. خو فرعون په داسې جذبې او صمیمیت سره خبرې کولې، چې پر خلکو یې اغېز وکړ.

خلکو ویل، شک نشته چې د فرعون خدای له هغه سره خبرې کړې دي، ځکه که د هغه خدای دغه حکم نه وای کړی، نو د فرعون کلام به دومره اغېزناک نه و، زمونږ پر روح به یې داسې اغېزه نه وه کړې او مونږ باید د هغه امر ومنو.

کله چې خلک تیت پرک شول، آمي وویل، اخناتونه! اوس ته سلطنتي تاج له سره لرې کړه او سلطنتي لکړه ماته کړه، ځکه هغه څه چې تا وویل د دې سبب کېږي، چې ستا سلطنت له منځه یوسي.

فرعون ځواب ورکړ، هغه څه چې ما وویل، د دې سبب به شي، چې زما نوم تلپاتې شي او له دې وروسته به زما قدرت د نړۍ تر پایه پورې د وګړیو په روح کې پاتې وي.

آمي په ډېر تحقیر سره ناري پر ځمکه تو کړې او ویې ویل، که داسې وي، نو زه د یوه لېونې پرورانديې خپل مسولیت بېرته اخلم او وایم، چې مجبوره نه یم د فرعون درناوی

وکړم.

بیا آمي روان شو، چې لاړ شي خو هورم هب هغه تر متې ونیو او ویې ویل: آمي ولې دې نارې تو کړې او ولې دا خبره کوې، ایا دغه سړی فرعون نه دی او ته دنده نه لرې. چې د هغه درناوی وکړې؟

آمي! په دې پوه شه، چې که ته وغواړې له فرعون سره خیانت وکړې، نو زه به دې پخپله توره خپله درځیرې کړم.

ښایي په دې به پوه شوی یې، چې زه درواغ نه وایم، زه دا خبره منم هغه خبرې چې فرعون وکړې، څه ناڅه عجیبې دي او د لېونو د خبرو په شان ښکاري، ځکه چې ترا وسه پورې چا په مصر کې داسي نه دي اوریدلي چې د دې هېواد ټول خدایان، د یوه خدای په ګټه نسکور کړای شي.

خو د هغه خبره له یوه اړخه د هوښیارۍ خبره ده، ځکه د دې سبب کېږي، چې د مصر ټولې ښوزلې اووړې پرګنې د فرعون پلویتوب وکړي.

که هغه یوازې ویلي وای، چې د مصر ټول خدایان نسکور کړئ، ښایي په مصر کې کورنۍ جنګ پیل شوی وای.

خو له دې کبله چې وایي باید د شتمن او ښوزلي، بادار او مریې تو پیر دې ختم شي، په دې ډول به د مصر ټولې ښوزلې پرګنې او مریيان د فرعون پلویتوب وکړي او کورنی جنګ به رامنځته نه شي.

بیا هورم هب فرعون ته وکتل او ویې ویل اوس دا ووایه چې موږ باید له هاتي سره څه وکړو؟

فرعون چې لاسونه یې پر زنګنو اینبي ول ځواب ورنه کړ.

هورم هب وویل، اخناتونه! ماته غنم، طلا، وسله، جنګي ګاډی او اسونه راکړه او اجازه راکړه، چې سپاهیان وګمارم، له تا سره ژمنه کوم چې هاتي به په شا وتمبوم.

فرعون سر راپورته کړ او د بې خوبۍ له کبله سړې سترګې یې هورم هب ته ور واړولې ویې ویل، زه نه غواړم چې ته جنګ اعلان کړې، خو که زما ملت غواړي د تورې خاورې دفاع وکړي، زه به یې مخه ونه نیسم. خو د وسلو، غنمو او طلا په هکله باید ووایم، چې زه یو هم نه لرم چې تا ته یې درکړم او که مې درلودای، بیا مې هم نه درکول، ځکه نه غواړم چې بدي، په بدیو پاکه کړم.

خو ته کولای شي په هرډول چې کېدای شي، له تانیس څخه د دفاع وسایل برابر کړې، خو په دې شرط چې وینه ونه بهوي.

هورم هب وویل ډېره ښه ده.

زه به له تانیس څخه د دفاع وسایل برابر کړم او هلته به مړ شم، ځکه چې د پوځ یو مشر چې نه غنم لري، نه طلا او نه وسلې او باید د سیمې دفاع هم وکړي، نو مجبور دی چې د ځان په تباه کولو سره د هغه ځای دفاع وکړي.

خو زه په دې کې شک نه لرم. کله چې مې فیصله وکړه چې یو کار ترسره کړم هغه بیا ترسره کووم، نو اخناتونه! سمدستي خدای په امان... او هیله کووم چې خپلې روغتیا ته توجه وکړې.

له دې وروسته چې هورم هب لاړ آمي هم روان او لرې شو.

بیا فرعون خپلې سرې ستړکې ماته راواړولې او ویې ویل، اوس چې مې خپلې خبرې وکړې د کمزورۍ احساس کووم.

بیا یې په موسکا وویل سینوهه! ایا زه درباندې ګران یم؟

ومې ویل البته چې راباندې ګران یې.

ته تصور کوې، چې که ته راباندې ګران نه وای ایا زه به دې ته چمتو شوی وای چې ستا لپونتوب مې زغملای وای؟

فرعون وویل، که زه درباندې ګران یم ته باید پوه شې چې څه وکړې؟

زه پوه شوم چې فرعون څه غواړي؟

ځکه هغه امر کړی و، چې د هغه ټول خلک خپل کارونه خوشې کړي لاړ شي، د مصر د خدایانو مجسمې ورانې کړي او د هغوی نومونه له منځه یوسي.

ده ټمه کوله چې زه هم همدا کار وکړم، ومې ویل اې فرعونه! زه ستا ډاکټر یم او تصور مې کړی و، له دې امله دې له طبسه را وغوښتم چې زما طبابت ته اړتیا لرې، خو اوس ګورم چې نه غواړې، زه له تا سره پاتې شم نو زه هم ځم او لرې کېږم.

زما متې د ځټک او مارتول زور نه لري، خو ستا د حکمونو د منلو لپاره هر کار کوم.

د طبس پر لوري به روان شم، ځکه چې په هېڅ یوه ښار کې د طبس په شان ډېر خدایان نشته، زه پوهېږم کله چې ما په طبس کې د خدایانو په پرځولو پیل وکړ، خلک به زما خټه ځیرې کړي، سر به مې مات کړي او بیا به مې سر په ځېړې، پر دېوالونو راځوړند کړي، خو

زه ستا د حکم د پلي کولو لپاره دغو ټولو کارونو ته غاړه ږدم.

له هغه وروسته بې له دې چې کومه خبره وکړم، له فرعون څخه روان شوم، هغه هم هېڅ ونه ویل.

زما په روح کې غوسې داسې ځاله کړې وه، چې له سلطنتي مانۍ څخه تر وتلو مخکې مې فیصله وکړه، چې توتمس ته ورشم او له هغه سره د زړه خواله وکړم.

ماولیدل چې توتمس په خپله کارخانه کې ناست دی او له هورم هب او یو بوډا هنرمن سره چې ډېر شرابي و او (بک) نومیده شراب څښي.

د توتمس نوکران اخته ول، د هغه د سفر لپاره یې وسایل ټولول او راته څرګنده شوه، هغه هم روان دی چې د مصر د نورو خدایانو مجسمې ورانې کړي.

توتمس په داسې لهجې سره چې د اعتراض بوی ترې لټېده وویل، په آتون قسم چې له دې وروسته به په مصر کې نه خان وي او نه عام کسان.

تر ننه پورې زما کار دا و، چې مړه کانې په داسې مجسمو بدل کړم چې تر ژویو ډېر ژوندی دي، ځکه چې د هغوی ښکلا او هنري ارزښت له ژوندیو ژویو ډېر دی. خو له دې وروسته باید مارتول او څټک واخلم او د خدایانو مجسمې ورانې کړم...

ملګرو ښه به داوي چې له دې فرصته استفاده وکړو او وخښو. ځکه چې پوهېږو زموږ د عمر ډېرې لږې شپې ورځې پاتې دي او ډېر ژر به ټول مړه شو.

بک خپل جام پر سر واړاوه او ویې ویل، زه پوهېږم چې مړ به شم، خو د اخناتون له حکمه سرغړونه نه شم کولای، ځکه چې زه یو بې نومه هنرمن وم او زما هنري شیان چا نه اخیستل، خو فرعون زه له چیکړو پورته کړم او دلته یې راوستم.

هر ځل چې به ما خپله شتمني او ان خپل لنګ په شرابو ورکاوه، لوڅ به پاتې کیدم، فرعون به ماته سره زر او جامې راکولې او هېڅکله یې تعجب نه کاوه، چې ولې زه لوڅ او بې جامو یم.

زه پوهېږم چې کله زه خپل ولایت ته ستنېږم او د مصر د خدایانو د تباه کولو لټه کووم، نو د هغه ځای کروندګر به زما خبره په لرونو څیرې کړي. زما مړی به په نیل کې واچوي او د تمساح خوراک به شم.

خو زه اوس بوډا یم، له شرابو سره هم ډېره مینه لرم. او بله داچې د پخوا په شان کار نشم کولی، نو څومره چې ژر مړ شم ښه به وي.

هورم هب وویل، که زه د دې ملت د سپاهیانو قوماندان نه وای نو تاسې ته مې ویل نښه دی چې مړئ او د هاتي له ځواکونو سره نه مخامخ کېږئ.

ځکه چې د هاتي عسکر داسې بې رحمه دي، چې زمونږ تر توپلو ځیږ مرګ د هغوی لپاره د س کولو په مانا دی.

خو له دې کبله چې زه پخپل قسمت باور لرم د هغوی مخه به ونیسم، دا په داسې حال کې چې پوهېږم په خالي لاس او له غنمو او طلا پرته د هاتي د عسکرو مخنیوی سخت کار دی.

هغوی داسې کسان نه دي، چې د ډول له غږ او نارو سورو څخه وډارشي او یا که په مچنوزغو سره حمله پرې وشي نو ترې وتښتي.

بیا بې وویل، یوشی چې زه یې حیران کړی یم دا دی پوهېږم فرعون سم عقل او پوهه نه لري او د لېونیو په شان فیصلې کوي، خو بیاهم پر ما ګران دی او د حکمونو پیروي یې کوم.

ـک وویل، زه تصور کووم، د دې کار علت دا دی چې د غه سړی د مصر له ملت سره دښمني نه لري، هره خبره، چې کوي پرې باور لري او له دې کبله چې انسان احساس کوی، د هغه خبرې له مینې او ګرانښته ډکې دي، نو خبره یې منې او له هغه سره مینه کوي.

تو تمس وویل خو پر ما ګران نه دی او کرکه ترې کووم.

ومې ویل، نو ولې غواړې خپله کار خونه پرېږدې او د هغه د حکم د منلو لپاره د مصر د خدایانو د مجسمو د وړانولو لپاره روان شې.

تو تمس وویل، د دې لپاره چې پوهېږم د غه کار به د فرعون د نسکورولو لپاره زمینه برابره کړي، د هغه پرځول به ګړندي کړي او موږ به نور د غه سړي له لېونتوبه خلاص کړي.

هورم هب وویل، تو تمسه! ته درواغ وایې، له فرعون نه کرکه نه کوې، کله چې یې ګورې ستا کرکه له منځه ځي او مینه یې ځای نیسي، ځکه چې اختاتون سړي ته داسې ګوري چې ناممکنه ده، څوک له هغه سره دښمني او کینه وکړای شي.

په وار وار داسې شوي، چې زه په ډېر قهر سره دربار ته ننوتی یم، غوښتل مې له فرعون سره جګړه وکړم، خو کله چې مې د هغه ستر ګي او موسکا لیدلې، خپله غوسه مې هېره کړې ده، که څه هم پوهېږم چې هغه لېونی دی، خو را باندې ګران دی.

موږ د تو تمس په کار خونه کې د غه خبرې کولې، شراب مو څښل او هغو کشتیو ته مو

کتل چې په نیل کې ګرځېدلې.

ځینې خانان به مو کتل چې له وېرې په کشتیو کې تښتي، چې ځان له دې جنجاله لرې کړي، ځکه پوهېدل، چې د عوامو له غوسې سره به مخامخ شي او ځینې نور په تبر ،مارتولونو او نورو وسیلو سره د مصر دښارونو پر لوړروان ول، چې هلته د خدایانو مجسمې ماتې کړي او دوی چې له افق ښاره روانیدل د آتون سندره یې ویله طوطمس ویل که د خلکو له لومړنۍ ډلې سره مخامخ شول سندرې به یې په خوله کې وچې شي.

موږ په دې شپه د طوطمس په کارخونه کې تر بیګا شراب وڅښل خو د دې په ځای چې خوشحاله شو موږ یې خپه کولو، ځکه پوهیدلو تیاره او خرابه راتلونکې لرو.

چې شپه شوه، هورم هب یوې څنډې ته کړم او ویې ویل سینوهه زه سبا له دې ځایه ممفیس ته ځم او له هغه ځایه له تانیس د دفاع لپاره روانیږم په داسې حال کې چې نه سره زر لرم او نه غنم خو ته شتمن کس یې باید له ما سره مرسته وکړې.

ومې ویل زه هم سبا له دې ځایه د طبس پر لور ځم، کله چې هلته ورسېدم ،څومره چې مې وکړای شول طلا به راتوله کړم تاته به یې درواستوم.

لپاره ساتم.

له دې وروسته چې هورم هب ډاډه شو، چې زه به طلا او غنم ورولېږم نو د بلې ورځې پر سهار لاړ او زه هم له توتمس سره د طبس پر لوري روان شوم.

له څو ورځو وروسته د نیل سیند زموږ لپاره د نارینه وو ،ښځو، او ماشومانو مړي د ډالیو په توګه راوړل او د ځینو مړیو سرونه خریل شوي ول.

له دې څخه موږ پوه شوو، چې هغوی د آمون کاهنان دي او ځینو هغو ډېرې ویاړمنې جامې اغوستې وې، چې ښکاره ده هغوی خانان او اشرافان دي.

د نیل سیند تمساح ګانو ته ستر جشن جوړ شوی و او تمساح ګانې چې هو ښیار ځناور دی، د بوډا ګانو مړي یې نه خوړل، یوازې د ماشومانو او ځوانو نجونو مړي یې ښه خوړل.

زه تصور کوم چې که تمساح ګانې هم د بشر په شان د خدای عبادت وکړي، نو ټوله شپه او ورځ به د آتون ستاینه او ذکر کوي، ځکه چې پر نورو خدایانو د آتون د بریالیتوب له امله دغه خلک وژل شوي ول چې مړي یې د تمساح ګانو په برخه شوي ول.

موږ چې کله طبس ته ورسېدو ومو لیدل چې د ښار له څو برخو او هم د مړیو له ښاره

(د طبس له هديرې، ژباړن) د لوګيو ستنې د آسمان پر لوري پورته کېږي.

دغلته د آتون پلويانو د دې لپاره چې د نورو خدايانو ننبې له منځه يوسي پر قبرونو يې حمله کړې وه او مومياييې شوي مړي يې سوځولي ول.

په دې وخت کې مې شکر وکړ، چې زما مور او پلار قبرونه نه لري.

که ما د مور و پلار مومياييې شوي مړي په يوه قبر کې ښخ کړي واى، خلکو به د هغوى مومياييې شوي مړي هم له قبرونو را ايستلي او سوځولي به يې ول.

په دې وخت کې پوه شوم، چې پخواني فرعونيان چې د خپلو مړيو لپاره يې هرمونه جوړ کړي دي ځومره هوښيار ول او ولې يې د هرم له جوړلو وروسته او د مړيو په ښخولو پسې د هرم دروازې داسې بندې کړې دي چې لاره يې معلومه نه وي.

هغوى اټکل کړى و، چې داسې ورځ به راشي چې خلک به د خپلو پخوانيو خدايانو د نابودۍ لپاره پاڅون وکړي او پر دې ورځ به د پخوانيو خدايانو مجسمې هم له منځه يوسي او مومياييې شوي مړي به هم له قبرونو وباسي او سوځوي به يې.

خو پر هرمونو به حمله ونه کړاى شي، چې د فرعون مړى له هغه ځايه وباسي او هغه وسوځوي، يا يې مړى له منځه يوسي.

په هغه وخت کې چا د فرعونيانو مومياييې شوي مړي له قبرونو نه ورا ايستلي چې و يې سوځوي، ځکه په طبس کې خلکو فرعون ته درناوى کاوه او د کاهنانو مومياييې شويو مړيو ته هم درناوى کېده.

خو خلکو د هغوى مړي له قبرونو را وايستل او ويې سوځول نو ممکنه وه، يوه ورځ د فرعون مړى هم له قبره را وباسي او ويې سوځوي. له همدې امله پخوانيو فرعونيانو د خپلو قبرونو لپاره ستر هرمونه جوړ کړي ول، او دا د دې نبود نه کوي چې هغوى د هرخيرک پاچاهان ول. ځکه خپل قبرونه يې داسې جوړ کړي، چې څوک نه شي ورننوتلى چې لوټ يې کړي.

درې څلوېښتم څپرکی

په طبس کې زما نوې دنده

کله چې موږ طبس ته ننوتو صلیب مو په غاړه و، هلته مو ولیدل، و چې د صلیب یو شمېر لېږدونکیو، ښکرور خلک په نیل کې واچول او پر سر سر یې دومره ووهل، چې اوبو ډوب کړل او بیا راپورته نه شول.

موږ پوه شوو چې په طبس کې د صلیب لېږدونکي برلاسي دي او پخواني خدایان یې له منځه وړي دي، اوس آتون چې ظاهري بڼه نه لري په طبس کې واکمني کوي.

ما توتمس ته ویل چې ډېر ژر باید د تمساح لکۍ میخانې ته لاړ شو، ځکه چې هغه ځای امن او ارام دی.

روسته له خپل تبر او څټک سره د میخانې پر لوري روان شو.

میخانې ته چې ننوتو ما ولیدل چې کاپتا د خانانو ویاړمنې جامې ایستې دي او زړې جامې یې اغوستې دي.

له سترګې یې طلایي پټۍ لرې کړې ده، ړنده سترګه یې له ورایه ښکارېدله او خپلو یو شمېر لوڅو او لغړو مرییانو او د طبس د بندر وسلوالو پنډیانو ته یې ویل: ورونو وڅښئ او خوشحالي وکړئ، ځکه چې یوه نوې دنیا پیل شوې ده.

له دې وروسته به بادار، مریی، خان او مزدور نه وي، ټول خلک به سره مساوي وي، هرڅوک خپلواک دی چې چیرته یې زړه غواړي هلته تللی شي.

د هر چا چې هر کار زړه غواړي، هغه کولای شي.

زه نن ټولو ته په وړیا توګه د اوربشو اوبه درکوم، په دې شرط چې د فلز له ترلاسه کولو وروسته ما هېر نه کړئ.

کله چې د دروغجنو خدایانو یا شتمنو کسانو کورونه لوټئ، نو هغه څه چې ترلاسه کوئ یې، په دې میخانه کې یې خرڅ کړئ.

زه هم ستاسو په شان یو مریی یم او مریی زېږدلی یم، زما یوه سترګه زما بادار ړنده کړه، ځکه پر کومه ورځ چې تږی او وږی وم، د هغه د اوربشو اوبه مې پر سر واړولې او هغه په لرګي ووهلم چې

ستر ګه مې ړنده شوه.

خو په راتلونکې کې به داسې ظلمونه وي او له دې وروسته به ځوک په دې پلسه ونه وهل شي چې مریی دی له دې وروسته به د چا ستر ګه د اوربشو دیوه جام د ځښلو له املې نه ړنده کېږي.

هېڅوک به له دې کبله چې مریی دی، پخپلو لاسونو کار نه کوي بلکې تر هغه چې ژوندي یو زمونږ کار به خوړل، ځښل، نڅا او تفریح کول وي.

په دې وخت کې کاپتا، ما او توتمس ته متوجه شو او زمونږ په لیدو د هر حیران شو. په ډېره بې د میخانې له انګړه یوې خصوصي کوټې ته بوتلو او ویې ویل، تاسې د هره بې احتیاطي کړې ده چې په دغو جامو کې په بنار کې راتېر شوي او دلته راغلي یاست.

که غواړئ ژوندي پاتې شئ، باید خپلې جامې بدلې کړئ، زړې جامې واغوندئ لاسونه او پښې ککړې کړئ چې خلک فکر وکړي تاسې کارګران یاست.

ځکه نن سبا که په طبس کې هر ځوک ښې او ویاړمنې جامې واغوندي مریيان او کارګران یې وژني او حتي هغه کسان هم ښایي ووژل شي چې چاغ او پند دي.

که تاسې وینئ چې زه یې لا نه یم وژلی، د دې لامل دا دی چې زه پخوا مریی وم او بله دا چې ما په مریيانو او کارګرانو لږ غنم ووېشل او په دې میخانه کې مې پر هغو د اوربشو او به وځښلې.

خو تاسې ولې په دې وخت کې چې خانان او اشرافان له خطرې سره مخامخ دي، طبس ته راغلي یاست؟

مونږ له ځان سره راوړی ځتک او تبر کاپتا ته وروښود ل او وموویل، راغلي یو، چې د مصر خدایان له منځه یوسو او مجسمې یې ماتې کړو.

کاپتا زمونږ تبر او ځتک ته وکتل، ویې ویل، کوم کار چې تاسې یې کوئ بد نه دی، ځکه چې خلک نن سبا همدغه کار خوښوي.

خو باید پام وکړئ چې تاسې ونه پېژني، ځکه چې ممکنه ده حالات بدل شي او بنکرور د پخوا په شان واک ته ورسېږي چې بیا به نو تاسې هم ووژني.

زه باوري یم چې حالات همداسې نه پاتې کېږي او مریيانو او کارګرانو داسې غمیزې را منځته کړې دي، چې د صلیب ځینې پلویان له بنکرورو سره متحد شوي دي غواړي چې په طبس کې نظم او د سپلین واکمن کړي.

که خلک د نظم او د سپلین لپاره سره متحد نه شي، بیا نو دغه حالات دوام نه شي کولای، ځکه چې مریيان او کارګران تصور کوي چې له دې وروسته کار کولو ته اړتیا نه لري.

دوی باوري دي چې د لوټمارۍ په وسیله ځان مړولی شي، په داسې حال کې چې سره وسپین د خوړلو شی نه دي، په مصر کې غنم نه پیدا کېږي.

زه د فرعون پر دې پرېکړې خوشحاله یم، چې مریيان یې خوشې کړي دي. ځکه چې د دې پرېکړې له کبله زه له یو شمېر زړو او معیوبو مریيانو خلاص شوم.

که فرعون هغوی نه وای ازاد کړي، نو له دې کبله چې زما یا ستا مریيان ول، مجبور وم چې د ژوند تر پایه پورې بې له دې چې ګټه ترې واخلم خواړه ورکړم.

خو اوس هغوی ټول په دې تصور تللي چې ګني له دې وروسته به له کار کولو پرته ژوند وکړي زه پوهېږم هغه کارګران چې اوس په لوټمار غلا ژوند کوي، د پر ژر به د غنمو د کمښت له امله کار کولو ته مجبور شي چې نیم نس ډوډۍ وخوري.

هغه وخت به مضبوط کارګران په کمې اجورې سره وګمارم او کله چې ورته اړتیا ونه لرم بیرته به یې وشړم.

باوري یم چې له دې وروسته به د یوه کارګر د یوې ورځې اجوره یوه ډوډۍ وي.

ومې ویل، کاپتا! له دې کبله چې تا د غنمو او ډوډۍ په هکله خبرې کولې را په زړه شول چې ما له هورم هب سره ژمنه کړې، چې هغه ته غنم او سره زر ورواستوم.

ما فیصله کړې چې خپل نیمایي غنم هغه ته ورکړم چې وکړای شي دا هاتي د پوځ پروړاندې د مصر دفاع وکړي.

نو زما نیمایي غنم په ببرېو کې واچوه او د هورم هب لپاره یې تانیس ته واستوه او نیمایي نور ورکړه، چې ورو ورو یې اوړه کړي، ډوډۍ ترې پخه کړي او پر خلکو یې ووېشه.

هغه کسان چې ستا له لوري خلکو ته ډوډۍ ورکوي حق نه لري چې، له خلکو څخه فلز واخلي، خو باید ووایي چې (دغه ډوډۍ تاسې ته د آتون له لوري د رکول کېږي ویې خوړئ او د اختناتون صفت وکړي).

کله چې کاپتا دغه خبره واورېده، خپلې زړې او بې ارزښته جامې یې وشکولې، ویې ژړل او په ژړا کې یې وویل: زما باداره سینوهه! ستا دغه کار به د دې سبب شي، چې موږ دیوالیه شو او د یوې نمړۍ ډوډۍ لپاره نورو ته لاس ونیسو.

خو نور ستا په شان لیونې نه دي، چې خپل غنم اوړه کړي، ډوډۍ ترې پخه کړي او بیا یې موږ ته راکړي.

ما دې بلا ووهي چې ترننه پورې ژوندۍ پاتې شوم او دغه سپېره ورځ وینم. له دې وروسته به دغنمو هڅوړی له خپل وزن سره د برابر فلز ارزښت ولري، نو ته ولې خپل غنم اوړه کوې او ډوډۍ ترې پخوې چې خلکو ته یې ورکړې؟... ایا تصور کوې چې کله خلکو ستا ډوډۍ وخوړه نو له تا څخه به مننه وکړي او که وکړای شي چې تا ووژني، نو ستا له خیراته وروسته به ستا له وژنې لاس پر سر شي؟

هېڅوک به ستا مننه ونه کړي، هر څوک چې له تا څخه يوه ډوډۍ ترلاسه کړي، وايي به چې ته شتمن يې او د نوي خدای د حکم په اساس بايد بېوزله شې او ستا غنم او اوړه بايد بېوزله خلک وخوري.

ته غواړې خپل نيمايي غنم هورم هب ته ورکړې، خو دغه سړی تر يوه غله هم بد دی، ځکه يو غل چې له چا کوم شی اخلي په ډاګه يې پوهوي چې بيرته يې نه درکووم، خو هورم هب دغسې نه دی.

ده چې له موږ څخه سره زر ترلاسه کړل ويې ويل چې هغه به د طلا په سود سره بيرته راکړي، مګر کله چې ما ورته ليک واستاوه ومې ويل چې پور مې راکړه، په خواب کې يې وليکل، راشه او ترلاسه يې کړه.

ومې ويل کاپتا ! ته پوهېږې چې زه د نورو په شان طلا او غنمو ته ارزښت نه ورکووم.

نن سبا هورم هب د خپلو عسکرو د مړولو لپاره غنمو ته اړتيا لري، دغه راز د مصر ملت وږی دی او زه چې غنم لرم دا نه شم زغملی، چې داهاتي لښکر دې مصر ونيسي او خلک دې له لوږې مړه شي.

ايا په داسې حالت کې زه خپل غنم وساتم او احتکار وکړم چې بيا يې په لوړه بيه خرڅ کړم؟

هغه څه چې ما درته وويل هغه ترسره کړه، لاړ شه زاری او ژړا پرېږده، ځکه کله چې زه د مصر د زرګونو ماشومانو لوږه ګورم ستا په اوښکو تويولو مې رحم نه راځي.

کاپتا سر کوز کړ او ويې ويل، زما باداره ! له دې سره سره چې زه پوهېږم ته به د هوا ليه شې خو بيا هم مجبور يم ستا حکم پلی کړم.

بله ورځ چې جامې مو بدلې کړې، تبر او څټک په لاس د طبس واټونو ته راووتو چې وګورو د ښار حالات څنګه دي؟ اشرافو او شتمنو کسانو خپل کورونه پر پوځي کلاګانو بدل کړي ول او خانونه يې پکې کلابند کړي ول، چې د خلکو له حملو خوندي پاتې شي.

ځينې معبدونه سوځېدل او له کاهنانو تش شوي ول، داسې ښکارېدل چې کاهنان يې وژل شوي دي.

په دغو معبدونو کې د مصر د خدايانو له مجسمو پرته بل کوم شی نه و او ټول هغه شيان چې د خرڅلاو وړ ول، لوټ شوي ول.

موږ په دغو معبدونو کې د څټک او تبرونو په وسيله د خدايانو مجسمې ماتولې، هڅه مو کوله چې د هغه نوم له منځه يوسو.

ځينې معبدونه هم د خانانو د کورنو په شان پر جنګي کلاګانو بدل شوي ول، کاهنان له خانه تېر ول، په دغو معبدونو کې يې د خپلو خدايانو دفاع کوله او موږ پوهېدو چې دغو معبدونو ته د ننوتو وس نه لرو.

هره ورځ زما او توتمس کار دا و، چې د مصر د خدایانو د مجسمو د ماتولو لپاره او د هغوی د نومونو د پاکولو په خاطر له کورنو راووځو او د شپې مهال ستړي ستومانه یا کورنو ته ستانه شو او یا د تمساح لکی میخانې ته لاړ شو.

په طبس کې زما کور همغه د مسګر پخوانی کور و او په هغه کور کې نو کرانو موږ ته ډوډۍ پخوله

کوچنۍ تهوت به په غاړه کې لاسونه را واچول او د پلار ناري به یې راته کولې.

مریت چې به په میخانه کې نه وه، په کور کې به یې راسره مهربانې کوله، خو موږ به د شپې مهال د عوامو د شور ماشور له امله خوب نه شو کولای.

مریانو.. جوالیانو او کارګرانو خپلې ډلې جوړې کړې وې، چې وکړای شي، د خانانو پر کورنو او معبدونو حملې وکړي، د هغوی شتمنی لوټ کړي او هغه څه چې ترلاسه کوي یې پخپلو کې سره ووېشي.

ځینې خلک به د ورځې ویدبدل او د شپې مهال به یې غلا کوله او ځینو به د ورځې له خوا خلک لوټل او د شپې به یې استراحت کاوه، نو له همدې کبله به تل د خلکو شور ماشور اوربدل کېده.

د فرعون مامورینو د دې وس نه درلود چې د غلا او لوټمار مخه ونیسي، ځکه چې د لوټمارانو له زیاتېدا پرته دوی هم نه پوهېدل چې څه وکړي او لاره تړي ورکه وه.

فرعون له خپلو تولو پلویانو غوښتي و، چې نور کارونه خوشې کړي لاړ دې شي، د مصر خدایان دې له منځه یوسي او طبیعي خبره ده چې د غه کار له جګړو او لانجو پرته نه شو کېدای.

د دې حکم له صادریدا وروسته فرعون په حقیقت کې ملت د وژنې او لوټمارېو لپاره ازاد پرېښود.

د فرعون مامورین چې پر دې خبره پوه و، نو یې په طبس کې هېڅ لاسوهنه نه کوله په تېره بیا دا چې د پخوانی مدا خلې له امله د قوانینو او نظم لړی له منځه تللې وه او دوی پوهېدل چې که لاسوهنه وکړي نو وبه وژل شي.

په طبس کې د لوټمارېو او وژنو په دې ورځو کې یوازې یو قوي او کلک پوځ چې ازمویل شوي عسکر ولري د د غه کار مخه نیولای شوه او عوام یې دې ته اړ کولای شوو، چې د قانون او اصولو پیروي وکړي.

خو فرعون پخپله حکم کړی و، چې د غه حالت را منځته شي، هېڅکله یې د خپل پوځ قوماندان ته حکم نه کاوه، چې په طبس کې امنیت او نظم تینګ کړي.

خو په طبس کې لا هم د پخوانیو خدایانو معبدونه ول، خلکو مقاومت کاوه او چمتو نه ول چې د اتون خدایي ومني.

کاپتا یو شمېر کسان د غنمو د اوړه کولو او د ډوډۍ د پخولو لپاره اجیران کړل.

هره ورځ به ډوډۍ پخېدله، خو کله چې به یې هغه ډوډۍ پر بهو زلو وېشله نو ستونزو سره به مخامخ شو، ځکه چې ډوډۍ وېشونکي به په واټونو کې راځرګند شول. نو خلک به پرې راټول شول او ډوډۍ به یې ترې ولوټله.

خلکو به ویل، دغه ډوډۍ زموږ ده، شتمنو زموږ ډوډۍ غصب کړې وه، اوس باید حق حقدار ته ورسېږي او هېڅا به له ما څخه منته نه کوله.

څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې د طبس وضعیت همداسې و او مالیدل هغو کسانو چې پخوا یې سره زر په ترازو کې تلل اوس یې په واټونو کې د یوې نمرې ډوډۍ سوال کاوه.

ما ولیدل چې د همدغو کسانو مېرمنې ددې لپاره چې بچیان یې له لوږې مړه نه شي، ځانونه یې مریانو ته سپارل.

نه رحم موجود و، نه قانون او نه پر آتون باندې ایمان.

ظاهرا آتون په طبس کې حکومت کاوه، خو د هغه د پلویانو یاني مریانو او کارګرانو که وس رسېدای نو هغه خانان یې هم وژل چې د آتون پلویان ول او شتمنی به یې لوټ شوې.

پر څلوېښتمه ورځ کاپتا ماته وویل: زما باداره! هغه وخت راغلی چې ته له طبسه وتښتې، ځکه چې ډېر ژر به په دې ښار کې د آتون د خدایی دوره پای ته ورسېږي.

هېڅوک به د هغه په راپرځېدا خواشینی نه شي، ځکه چې د آتون د خدایي پرا و په طبس کې تر ټولو بد پرا و و.

ټول خلک نور په دې ښار کې د قانون او نظم ټینګېدل غواړي، مګر د غه کار له نوې وینې بهېدا پرته ممکن نه دی او له همدې امله به د ځیل تمساح ګانې بیا ښې شپې ورځې ولري.

و مې ویل، ته ولې وایې چې په دې ښار کې د آتون د خدایی دوران پای ته رسېږي؟

کاپتا وویل، د آمون کاهنان او د نورو خدایانو کاهنان د آتون د ریښو د وچولو لپاره متحد شوي، فیصله یې کړې چې آتون له منځه یوسي، حتی که د د غه خدای د ختمولو لپاره د طبس ټول ښاریان هم ووژل شي.

و مې پوښتل ته څنګه په دې کیسه خبر شوې؟

کاپتا وویل، ما هېڅکله له آمون سره خپل اړیکي غوڅ کړې نه دي او تل د آمون له کاهنانو سره اړیکي لرم، ځکه چې هغو ته مې سره زر په پور ورکول او په بدل کې مې د آمون ځمکې په ضمانت کې اخیستې.

ما په دې کار سره دوه ګټې و کړې لومړی دا چې شته مې ډېر شي، ځکه چې کتل مې د آمون کاهنان هم ضمانت ورکوي او هم سود ورکوي. دویمه دا چې که حالات بدل شي خپل ځان او خپله

شتمني ساتلای شم، د آمون کاهنان به ما خپل ګڼي او د نورو په شان به مې نه وژني.
آمي چې د نوي خدای ستر کاهن و، د خپل ځان او شتمنی د ساتلو لپاره اوس د آمون له کاهنانو سره ملګری شوی دی، د آمون له کاهنانو او نورو خانانو سره یې یوه اتحادیه جوړه کړې ده.
هېڅوک چمتو نه دي، حتی یوه کړی مس د وړیو د مړولو لپاره ولګوي، خو په بدل کې خپله شتمني او سره زر دې اتحادیې ته ورکوي چې عسکر اجیران کړي.
بیا کاپتا وویل، د آمون کاهنان، آمي او خانان خپل عسکر د مصر د جنوب له تور پوستو او د شردن له اوسېدونکو څخه غوره کوي چې ناڅاپه به حمله وکړي، آتون او د هغه پلویان به له منځه یوسي.
زما باداره ! له دې کبله چې ته د آتون یو مشهور پلوی یې او د هرو کسانو ستا په غاړه کې صلیب لیدلی دی، نو د هغوی د کاهنانو او سپاهیانو په وسیله به ووژل شې.
ما وویل، فرعون به چاته اجازه ورنه کړي چې آتون راوپرځوي.
کاپتا وویل، څوک به له فرعون څخه د دې کار اجازه وانه خلي. بله دا چې که فرعون اجازه ورکړي یا یې ورنه کړي، خو له دې وروسته چې کاهنان واک ته ورسېږي، د آمون او نورو خدایانو خدایي پیل شي، نو ټولې هغه لارې به بند کړي چې د افق بنار ته غځېدلې دي.
په دې دول به افق ته خوراکي توکي نه رسېږي او د دې بنار او سېدونکي به له لوږې مړه شي.
هغه وخت به نو آمون او د هغه کاهنان فرعون مجبور کړي چې له افقه راووځي، طبس ته راشي او د آمون په مخکې رکوع وکړي.
کله چې کاپتا د غه خبرې وکړې زه ډېر خپه شوم. د فرعون څېره، موسکا او سترګې مې سترګو ته ودرېدې او زړه مې پرې وسوځېد.
فرعون خپل ټول عمر په دې تېر کړی و، چې آتون رامنځته کړي، د هغه قدرت پراخ کړي جنګ او دښمني له منځه یوسي او د شتمن او بېوزلي ترمنځ توپیر ختم کړي.
د کاپتا خبرو ته په پام سره داسې ښکارېدله، چې د فرعون ټول زیار به په اوبو لاهو شي، بیا به د آمون د کاهنانو د حکومت وار را ورسېږي، بیا به د کارګرانو، کروندګرو او مریيانو د بدبختی په بیه خپلې خزانې ډکې کړي او د مصر نیمایي ښېرازه سیمې به ونیسي.
ومې ویل، کاپتا ! د غه رسوایي باید رامنځته نه شي، ځکه که آمون یو ځل بیا خدای شي او د هغه کاهنان بیا واکمن شي، نو زه فکر نه کووم چې تر یوه بل نړیوال کاله پورې دې د شتمن او بډای ترمنځ توپیر، ظلم او ستم له منځه لاړ شي.
اې ! کاپتا زه نن تقریباً بېوزله شوی یم، خو ته شتمن یې او پخپله اعتراف کوې چې زما له شتو څخه ته شتمن شوی یې، نو ته کولای شې چې زما او ستا دواړو د مال په یوې برخې یو شمېر

سپاهیان اجیران کړي.

دوی ته توري، نېزې او ګرزونه ورکړه، چې که د آمون کاهنان پاځون وکړي نو دغه مربیان او کارګران به د خپل خدای د دفاع کوي. دوی به چاته اجازه نه ورکوي چې آتون له منځه یوسي، ځکه که آتون له منځه لاړ شي، نو د بشریت د نېکمرغۍ یوازینی لاره به هم له منځه لاړه شي.

که څه هم تر اوسه پورې د شتمن او بېوزلي تر پیر له منځه نه دی تللی، خو د شتمنو کسانو ځمکې لا پر کروندګرو نه دي وېشل شوې، یانې په عمل کې لا هم دغه تر پیر پر خپل ځای پاتې دی. شتمن نور هم شتمن شوي، مګر کارګران او مربیان لا پسې بېوزلي شوي دي.

خو که آتون څه موده نوره هم خدایي وکړي، نو بې له شکه چې د شتمن او بېوزلي تر منځ شته تر پیر به ختم شي.

د شتمنو کسانو ځمکې به پر بېوزلو وېشل شي او هغه مهال به ټول خلک کارکوي، هېڅوک به نه شي کولای چې پخپله له کارکولو پرته، د کارګرانو، کروندګرو او مربیانو د کارګټې ګونډه ووهي او ویې خوري.

کاپتا! پخوا ته په هر ځای کې له ماسره وې او زه دې یوازې نه یم پرې اینبسی، نو اوس هم ما یوازې مه پرېږده. له ماسره ملګری شه چې د غه کار وکړو او چاته اجازه ورنه کړو، چې نوی خدای له منځه یوسي او فرعون نهیلی شي، ځکه که نوی خدای و پرځول شي، نو نه یوازې دا چې د ظلم تغر به بیا خپور شي، بلکې فرعون به هم له نهیلی ځخه ومري.

کله چې کاپتا د غه خبره واوربدله، ورېږدېده، خو ویې نه ژړل.

که هغه ژړلي وای، نو زه پوهېدم چې چل راسره کوي، خو له دې کبله چې له یوې ستر ګې یې اوښکې تویې نه شوې، نو زه پوه شوم چې وېرېدلی دی.

کاپتا وویل: زما باداره! که نوی خدای خپل قدرت وساتي، نو زه چې بوډا شوی یم، بیا به مجبور یم چې کار وکړم، په داسې حال کې چې زه د کارکولو وس نه لرم.

د غه راز که نوی خدای پر خپل حال پاتې شو، نو ما به د ځینو اشرافو او خانانو په ځېر، چې نن سبا په ژرندو پورې تړل شوي، په ژرنده پورې وتړي او تر هغه به مې په متروکو وهي چې مړ شم.

زما باداره سینوهه! آیا په زړه دې دي، چې یو ځل دې په کرت کې راته وویل، چې د کرت د خدای (مینوتور) توري کوټې ته ننوځم، ما ستا خبره ومنله او له تا سره د کرت د خدای کوټې ته ننوتم.

دا ځل هم نیت لرې چې یوې توري کوټې ته ننوځې؟

ته نه پوهېږې چې په دې کوټه کې څه شی موجود دي او ښایي بیا په دې توره کوټه کې یو وېرونکی ځناور وګورې چې مړ شوی او مړی یې توته شوی دی، ځکه تر هغه ځایه چې موږ پوهېږو د

اخناتون خدای د کرت تر خدای (مینوتور) د هر و هرو ونکی دی.

د کرت خدای ښکلي نجونې او هلکان د غوایانو په مخکې ګډول او په هره میاشت کې به یې یوه ښکلې نجلی خوړله. خو د فرعون نوی خدای زرګونه نارینه او ښځې قرباني کوی...

نه! باداره .... دا څل زه له تا سره د تور خدای کورته نه ځم.

کاپتانه ژړل او همغه رازیې په زړه ورتیا سره خبرې کولې او زه پوهیدم، هغه څه چې کاپتا وایي، د هغه له حقیقي عقیدې سره اړخ لګوي.

بیا زما پخواني مربي وویل، که په ځان رحم نه کوې او زما په فکر کې نه یې، لږ تر لږه د مریت او تهوت فکر وکړه، ځکه چې پر دواړو ګران یې. هغوی له دې ښاره لرې کړه.

زه پوهیږم چې د دواړو ژوند په خطر کې دی.

پر کومه ورځ چې د آمون کاهنان او خانان غوسه شي او حرکت وکړي، نو نه به پر نرینه وو رحم وکړي او نه پر ښځو او ماشومانو باندې. د آمون کاهنان چې یو څل د خلکو پر سستو عقیدو تېروتل او د مصري ولس د اکثریت د بېطرفۍ له املې خپل قدرت له لاسه ورکړ، نو د خپل قدرت د احیا لپاره، که اړتیا پېښه شي، د مصر کابو تول ملت به له منځه یوسي.

هغوی وایي، که په مصر کې سل نران او ښځې د آمون پیروان وي، تر دې ښه دي چې د بیدیا د شګو په کچ نارینه او ښځي وي، خو د نوي خدای پیروي کوي.

ومې ویل کاپتا! زه پوهیږم ته څکه ډارېږې، چې شتمن شوی یې او زما تجربه داده چې شتمني انسان ډارن، بې حیثیته او محافظه کاری ته جوړوي.

شتمن سړی و هر ېږي چې که له خطرې سره مخامخ شي، نو خپله شتمني به له لاسه ورکړي او بېوزله به شي.

له دې کبله چې ته شتمن یې نو د عوامو له شور ماشوره او د څو خریل سرو کاهنانو او څو تنو خانانو له ملګرتیا و هر ېږې، تصور کوې چې هغوی کولای شي د مصر پر بېوزله اکثریت برلاسي شي.

اوس خلکو د ازادۍ خوند ولید او تر دې وروسته شونې نه ده چې د آمون او د هغه د کاهنانو ظلم او ناروا و زغمي.

کوم تور خدای چې ته یادوې هغه آمون دی، د مصر ملت یې مریی کړی او په جهالت کې ساتلی، چې هېڅکله ونه پوښتي (ولې؟)

دغه تور خدای د خرافاتو، ناپوهۍ او تکفیر په وسیله خدایي کوي او همېشنۍ هیله یې دا ده چې: باید ټول و ر ېږي وي، تل دهغه او د هغه د خریل سریو کاهنانو لپاره کار وکړي.

دی هیله لري چې که کومه ورځ یوه سړی سر پورته کړي او پوښتنه وکړي چې (ولې؟) نو زه به

يې سمدستي د تکفير په ګنا او په دې تور چې ګني خدای ته يې سپکاوی کړی سر غوڅ کړم.

دا دکار ددې لپاره هم کوم چې نور پوه شي، يوازې هغه شی سم دی چې آمون يې وايي.

دغه راز آزداي هم داده چې د مصر ملت ټول زما مريان شي او د نړۍ په تر ټولو ستر علمي مرکز دارالحيات کې چاته اجازه نه ورکووم، چې ووايي (ولې ؟).

کاپتا ! ته وايې چې مريت او تهوت په دې ښار کې له خطر سره مخامخ دي، نو زه بايد وتښتم او هغوی له ځان سره بوځم چې له خطرې وژغورل شي.

خو کله چې د مصر او ټول بشريت ديوازيني ژغورونکي آتون برخليک له خطرې سره مخامخ وي او لوبې پرې کېږي، نو د يوې ښځې او يوه هلک ژوند څه اهميت لري؟

دا زموږ فرض دی، چې مقاومت وکړو او پرې نه ږدو چې څو تنه حريص کاهنان له څو تنو حريصو او بې رحمه خانانو سره لاس يو کړي، يو شمېر تورپوستي اجيران کړي او د فرعون خدای را وپرځوي.

که زموږ مقاومت نتېجه ورنه کړي او آتون را وپرځول شي، نور به ژوند ارزښت ونه لري او غوره دا ده چې نارينه، ښځې او ماشومان له منځه لاړ شي.

کاپتا وويل: څه چې ما غوښتل ټول مې درته وويل او نور به په دې اړه هېڅ خبرې ونه کړم.

کله کله خو زه فکر کووم چې يو کوچنی راز درته ووايم، خو ترې تېرېږم، ځکه پوهېږم چې پر تا اغېز نه کوي.

ته هم د فرعون په شان په لېونتوب اخته يې، خو پر کومه ورځ چې تا پر سر ايرې باد کړې او له ډېرې نهيلۍ دې مخ او ټټر په نوکانو وشکول، نو هيله ده چې ما ونه رټې.

دغه راز که کومه ورځ ووژل شوې، نو ما ملامت مه بوله، زه يو پخوانی مريی يم، زوی هم نه لرم چې زما له مرګه وروسته پر ما وژاړي. اوس چې ته هر چېرته وايې، د پخوا په شان به له تا سره لاړ شم، که څه هم زه پوهېږم چې له تا سره تګ ګټه نه لري، يو ځل بيا به زه او ته د کرت د خدای تورې کوټې ته ننوځو او زه به له ځان سره يو منګی شراب اخلم.

له دې ورځې وروسته کاپتا زما د حکم د اجرا لپاره وسلې واخيستې، پر مرييانو او جواليانو يې ووېشلې او په طبس کې د فرعون له ځينو مامورينو سره متحد شو، چې که جنګ پېښ شي، نو هغوی به له آتون څخه دفاع وکړي.

په طبس کې همغه راز لوږه او ګډوډي واکمنه وه او ځينو کسانو به ويل، چې ژوند راته د خپسې په شان وېرونکی شوی دی، هېڅکله پکې نه شو راوېښېدای، خو که مړه شو، نو له دې خپسې به خلاص شو او مرګ هم له وېرونکي خوبه را ويښېدل دي.

دغو کسانو له ژونده د ژغورلو لپاره يو بل وژل او ددې لپاره چې د خپلو وږو ښځو او

ماشومانو ژړا ونه ویني هغوی یې ووژل.

ځینو نورو خلکو ددې لپاره چې ژوند هېرکړي شپه و ورځ به یې شراب او د اوربشو اوبه څښلې.

یو شی چې په دې ورځو کې هم هېڅکله ورک نه شو، هغه شراب او د اوربشو اوبه وې.

که یو چا به څوک په واټ کې لیدل او پوهېده به، چې یوه ډوډۍ لري، نو ورته ویل یې دغه ډوډۍ له ما سره نیمه کړه، ځکه چې موږ سره وروڼه او برابر یو.

که چا به کوم کس په کتان جامو کې ولید، ویل به یې جامې دې وباسه او ماته یې راکړه، ځکه چې ډېره موده زه لوڅ وم او له دې وروسته ستا وار دی، چې لوڅ وګرځې.

هر چا چې به صلیب درلود، که به په یوازې سر له ښکرورو سره مخامخېده، حتماً وژل کېده، او مړی به یې په نیل کې اچول کېده.

تمساح ګانې په دې ډول د مړیو په خوړولو کې زړورې شوې وې او د طبس ښار ته ننوتې وې.

دېرش ورځې وروسته په طبس کې د آتون خدای له منځه لاړ.

هغه تورپوستي سپاهیان او د شردن عسکر چې د آمون کاهنانو، خانانو او آمي اجیران کړي ول راغلل او طبس یې کلابند کړ، چې څوک ونه تښتي. په طبس کې دننه هم ټولو ښکرورو پاڅون وکړ او د آمون د کاهنانو له لوري پر هغوی وسله ووېشل شوه.

یو شمېر خلک چې نه د آمون پلویان ول نه د آتون، خو له ګډوډیو په تنګ شوي ول، دوی هم له ښکرورو سره یو ځای شوي ول او ویل یې، نوي خدای له ګډوډۍ، بې نظمۍ او لوږې پرته بل څه نه دي راکړي، موږ له دې بې شکله او بې څېرې خدایه بېزار یو.

کله چې د ښکرورو پاڅون پای ته ورسېد ما د تمساح لکۍ میخانه کې خپلو پخوانیو کارګرانو او مرییانو ته وویل، زه دا خبره منم چې کله په وروستیو ورځو کې آتون په جدي توګه خدایي پیل کړه، نو ظلم پر عدالت برلاسی شو او بې ګناه کسان یې ووژل.

هغوی یې په ژرندو پورې وتړل او پر نجونو او ښځو یې د هغوی له خوښې پرته تېری وکړ.

خو زه چې یو ډاکټر یم او پوهېږم کله چې یوه خېټه د معالجې لپاره څیرم، وینه ترې بهېږي او تر هغه وخته چې وینه ترې ونه وځي، ناروغ به معالجه نه شي.

دغه ظلم او ستم چې تاسې یې ګورئ، د همغې وینې په شان دی، چې باید وبهول شي، چې ناروغي یانې د آمون خدایي او د مصر د نورو خدایانو، خدایي له منځه لاړه شي.

د ناروغۍ د ختمولو لپاره د وینې بهول او درد ورکول روا دي، ځکه چې د درد زغمل موقتي وي او له هغه وروسته چې ناروغ څو ورځې درد وزغمي، نو پاتې عمر به یې روغ او ارام وي.

نو اې مرییانو او پخوانیو غلامانو! د آتون د خدایي د ساتلو لپاره مبارزه وکړئ او له مرګه مه

ډاریږئ!

په دې جنګ کې تاسې داسې کوم شی نه لرئ چې له لاسه یې ور کړئ او خواشیني شئ! او که آتون له منځه لاړ شي، ستاسې ځان هم ارزښت نه لري.

لامل یې دا دی چې که ښکرور د آمون او پخوانیو خدایانو له واکمنېدا وروسته تاسې ونه وژني. نو کانونو ته مو آستوي او بیابه د پخوا په شان مریان او نوکران شئ.

خو پخوانیو مرییانو او کارګرانو وخندل او ویې ویل سینوهه! ته ډېر ساده سړی یې او د سادګۍ له کبله خیال کوې، چې یو خدای له بل خدای او دغه فرعون له بل یوه سره توپیر لري.

په داسې حال چې ټول خدایان سره ورته دي او هر څه چې وایي دوراغ دي او غواړي خپل بازار تود وساتي.

ټول فرعونیان سره ورته دي، هغه څه چې وایي، یوازې ددې لپاره دي، چې خپله پاچاهي وساتي.

همدغه فرعون چې وایي ټول انسان یو شان دي، د مریې او بادار ترمنځ توپیر نشته، د نورو فرعونانو په شان درواغجن دی، د هغوی په شان بادار تر مرییانو لوړ ګڼي.

هغه پخپله سلطنتي ماڼۍ کې سلګونه مرییان او نوکران لري که په موږ کې یو کس همدا نن د فرعون یا د نورو درباریانو ماڼۍ ته لاړ شو، ووایو چې مساوت او عدالت ټینګ شوی، د مریې او بادار، شتمن او بېوزلي ترمنځ توپیر نشته او زه راغلی یم، چې له تا سره ډوډۍ وخورم، نو د فرعون ساتونکي یا د هغه درباریان به مې ووژني. فرعون ددې لپاره د مساوات او عدالت خبرې کوي چې دغه خبره د هغه د پاچاهۍ د دوام او ساتلو یوازینۍ وسیله ده.

هغه له زړه عدالت او مساوات نه غواړي او که یې غواړي هم، په هر حال کې ځان تر ټولو لوړ ګڼي. دی باوري دی، چې باید خپل قدرت او شتمني وساتي، هېڅوک باید د هغه په شان قدر، درناوی، فلز او ښکلې ښځې ونه لري.

د فرعون درباریان چې کله ګوري فرعون پر دوی لوړ نه دی (ځکه چې هغه هم د دوی په شان انسان دی) نو ولې داسې امتیازات او ګټې ولري چې پخپله وایي، باید له هغو څخه استفاده ونه شي.

په دغسې حالت کې بیا درباریان هڅه کوي د فرعون په شان امتیازات ولري، درناوی یې وشي، ښکلې ښځې او ډېر قدرت ولري.

دویمه درجه او درېیمه درجه درباریان او د فرعون ټول مامورین همداسې فکر او عمل کوي.

خو سینوهه! ته له دې کبله چې ډېر نیک او ښه سړی یې، تل دې موږ وړیا معالجه کړي یو او له کاپتا مو اورېدلي، چې خپل غنم دې هم په وړیا توګه پرخلکو وېشلي دي، نو افسوس کوو، چې

وژل کېږي.

نو دغه ګرز چې دې په لاس کې دی، لرې وغورځوه، ځکه چې ستا لاسونه ددې ګرز د اخیستو لپاره نه دي او که ښکرور وګوري چې ستا په لاس کې ګرز دی، نو به دې وژني.

موږ چې ستا په ویناهېڅ هم نه لرو چې له لاسه یې ورکړو نو له مرګه هم نه وېرېږو، که ښکرور وغواړي، موږ ووژني نود ځانه دفاع به وکړو او که ووژل شو ډېر به خواشیني هم نه شو.

ځکه چې په تېرو شپېتو شواروزو کې موږ نوکران او مرییان نه وو او له ژوندە مو خوند اخیستی دی.

تر وسه وسه مو وخوړل، ومو څښل او د شتمنو له ښځو او نجونو سره مو تفریح وکړه، نو اوس که ووژل شو هم له ډېرو ښځو سره د ساعت تېري او د خوراک و څښاک ارمان به ونه کړو.

دغو خبرو له دې امله پر ما اغېز وکړ چې زه یو ډاکتر وم.

زه دا خبره منم چې زما لاسونه ددې لپاره نه دي، چې ګرز وګرځوي بلکې د جراحي د سامان د کارولو لپاره دي.

له همدې امله مې ګرز لرې کړ، کورته لاړم او د خپلو طبي وسایلو صندوق مې خلاص کړ، چې کله جنګ پیل شي، نو ټپیان به معالجه کړم.

څلور څلوېښتم څپرکی

په طبس کې بور.نوونکی جنګ او زما د دوستانو مړینه

په طبس کې جنګ پیل شو. داسې جنګ چې د طبس نور ټول جنګونه ورته ډېر کوچني ول.

دري ورځې او دري شپې په طبس کې خلکو یو بل ووژل، کورونو ته یې اور ورته کړ، چې د شپې پر مهال د جنګ ډګر ولیدلای شي.

تورپوستو عسکرو او د شردن سپاهیانو هم کورنه وسوځول، هرڅه چې به یې لیدل لوټل به یې او پر هرچا چې به یې وس ورسېد وژل یې.

د هغوی له نظره بنکرور او صلیبیان یو شان ول او دواړه یې وژل. د دغو عسکرو قوماندان همغه پیټ آتون و، چې ما مخکې وویل، د آمون د معبد په مخکې د قوچانو په واټ کې یې خلک قتل عام کړل او د نوي خدای آتون سخت پیرو و.

خو په دې وخت کې یې خپل نوم بدل کړی و او پر ځان یې د پیټ آمون نوم اینبی و.

آمي دغه کس د شردن او تورپوستو سپاهیانو د قوماندانی لپاره غوره کړی و، ځکه چې فکر یې کاوه، د فرعون تر ټولو تکړه سپاهي دی.

په کومه ورځ چې جنګ پیل شو، زه د تمساح لکۍ میخانه کې وم، هلته مې د پخوانیو مریانو او نوکرانو د ټپونو علاج کاوه او هغوی به په زړورتیا سره جنګېدل.

مریت په دې شپو ورځو کې د پټیو او ټوکرانو د برابرولو مسولیت پر غاړه اخیستی و، حتی زما او کاپتا جامې یې د پټیو د جوړولو لپاره شکولې وې.

کوچني تهوت هم هغو ټپیانو ته اوبه ورکولې چې تږي به ول او پر لارې به نه شو تللی.

په درېیمه ورځ جنګ د طبس بندري سیمې او د بهوزلو محلې ته راغی.

تورپوستي عسکر او د شردن سپاهیان چې د جنګ لپاره روزل شوي ول، د خلکو په

وژولو سره یې د بهوزلو د سیمې په کوڅو کې وینې بهولې. ښکېلو غاړو بندیان نه منل او که څوک تسلیم شوی وای سمدستي وژل کېده. مریيان او جوالیان چې پوهېدل که تسلیم شي، وژل کېږي نو تر ورو ستي سلګي یې جنګ کاوه.

پر درېیمه ورځ د مریيانو او نوکرانو مشران د شرابو او د اوربشو د اوبو د څښلو او د ډوډۍ لپاره میخانې ته راغلل، ماته یې وویل سینوهه! ته دلته بې ځایه د ټپیانو د معالجې لپاره زیار باسې، ځکه ټول دغه زخمیان چې تا یې ټپونه ورټرلي دي د ښکرورو له لورې وژل کېږي.

که ته لېوال یې چې په بندري محله کې پټ شې نو هلته ستا د پټېدا لپاره یو ځای شته او څوک به پوه نه شي چې ته پکې پټ یې.

ومې ویل، زه د فرعون ډاکټر یم او څوک دا جرائت نه لري، چې د سلطنتي ډاکټر لوري ته لاس اوږد کړي.

کله چې پخوانیو مریيانو او پنډیانو دغه خبره واورېدله، ویې خندل، د اوربشو اوبه او شراب یې وڅښل او د جنګ لپاره له میخانې څخه ووتل.

پر همدې ورځ کاپتا هم ماته نږدې شو او ویې ویل سینوهه ستا کور د بهوزلو په محله کې سوځي او ښکرورو ستا د نوکرې موتي خپټه هم ورځیرلې چې غوښتل یې ستا د کور دفاع وکړي.

اوس هغه وخت راغلی چې جامې بدلې کړې او د سلطنتي طبابت جامې واغوندې چې کاهنان او افسران تا د فرعون د ډاکټر په جامو او نښان کې وګوري، ستا احترام وکړي او ودې نه وژني.

مریت په زاریو سره زما لاس ونیو ویې ویل، سینوهه همدغه کار وکړه. چې کاپتا وایي. که د ځان ساتلو لپاره دا کار نه کوې نو زما او د کوچني تهوت ژوند وساته.

له دریو ورځو راهیسې زه نه وم ویده شوی، د شرابو او محرکو درملو په وسیله مې ځان ویښ ساته، چې د ټپیانو علاج وکړای شم.

په دغو دریو ورځو کې مې هیله کوله چې د پخوانیو مریيانو، د طبس د بندر د پنډیانو، کارګرانو او نورو کسانو مقاومت نتیجه ورکړي او صلیب پر ښکر برلاسی شي، خو په هغه وخت کې متوجه شوم چې صلیبیان مات شوي او ښکرور برلاسي شوي دي.

په دې وخت کې مې له ډېرې نهیلې څخه مریت ته ناري کړې، ماته خپل کور ارزښت نه

لري، زما لپاره ستا ،تهوت او خپل ژوند مهم نه دی، ځکه دغه وینه چې ته یې وینې د ناځرګند او نامریي خدای آتون وینه ده.

آتوز زمونږ هریو په بدن کې دی، زمونږ وینه چې بهیږي، دا د هغه وینه ده، نن چې آتون خدای له منځه ځي او وژل کیږي نو زه هم نه غواړم چې ژوندی پاتې شم

که په دې وخت کې ما غوښتي هم وای، خو د تېښتې وخت مې نه درلود ،ځکه یو شمېر تورپوستي عسکر او د شردن سپاهیان د آمون د یوه سر خرپیلي او غوړمخي کاهن په قوماندې د میخانې دروازې ته را رسېدلي ول او د میخانې دروازه یې راخلاصه کړه.

کاهن چې د شردن او تورپوستو عسکرو قوماندان و ،ویې ویل د لته د آتون یو لوی پټنځای دی او ټول صلیبي زخمیان همدلته دي باید په توره ،نیزه او اور سره دغه ځای له آتونه پاک کړو ، دلته څوک ژوندی مه پرېږدئ.

هغوی زما په مخکې ټول هغه زخمیان ووژل، چې ما معالجه کړي ول. تورپوستو او د شردن سپاهیانو ټوپونه وهل او په دواړو پښو به یې د زخمیانو په خټه کې ځان واچاو او د ټپیانو له ترڼ شویو ټپونو وینو داړې وهلې.

زما د ستر ګو په مخکې یو تورپوستي عسکر د ګرز په یوه ګوزار سره د کوچنی تهوت مازغه باد باد کړل.

تورپوستو سپاهیانو غوښتل زما په مخکې مریت ته هم سپکاوی وکړي او له دې کبله چې دې ښځې سخت مقاومت کاوه، نو په یوه شېبه کې یې د هغې په خټه او ټټر کې نیزه ننه ایسته.

کله چې ما غوښتل له هغې سره مرسته وکړم، ومې لیدل چې د عسکرو قوماندان کاهن، پر سر باندې په ښکر ووهلم، زه پر ځمکه ولوېدم نور په وه نه شوم چې څه کېږي.

کله چې په هوش راغلم، لومړی مې فکر وکړ، چې په لوډیزه نړۍ کې یم (*د مصریانو په نظر لوډیزه نړۍ له مړ ګه وروسته نړۍ وه. ژباړن*) بیا مې هغه کوڅه وپېژنده چې د تمساح لکۍ میخانه پکې وه.

ومې لیدل چې میخانه په اور کې سوځي او د اور لمبې تر پورته شوې دي، خو د میخانې په مخکې کاپتا تورپوستو او د شردن سپاهیانو ته شراب او د اوربشو اوبه ورکوي.

تېرې پېښې را په زړه شوې، د تهوت د مازغو تیت و پرک کېدل او د مریت په خټه کې

د نیزې ننوتل مې سترګو ته ودرېدل.

غوښتل مې پاڅم، خو ونه توانیدم او ځان مې پر ځمکه راکاږه، تر دې چې د میخانې دروازې ته ورسېدم، هڅه مې وکړه چې میخانې ته ننوځم او له تهوت او مریت سره یو ځای شم.

هلته مې جامو اور واخیست ناڅاپه کاپتا ولیدم ناري یې کړې، راغی، زه یې له اوره و ایستم او د کوڅې په خاورو کې یې واچولم، چې د جامو اور را مړ کړي.

له دې کبله چې تورپوستو عسکرو او د شردن سپاهیانو خندل، ممکنه وه چې ما ووژني، خو کاپتا وویل، دغه سړی ډاکټر او د آمون د معبد کاهن دی، ځکه چې که کاهن نه وای نو په دارالحیات کې یې درس ویلو ته نه پرېښود، چې ډاکټر شي، خو د تېرو څو ورځو پېښو له امله لېونی شوی، نه پوهېږي چې څه وکړي؟

زه د کوڅې په منځ کې په خاورو کې ناست وم، سر مې په دواړو لاسونو نیولی و، اوښکې مې توېدلې او ویل مې، مریت..... مریت..... ته چیرې یې؟ ولې ستا مهربان و جود پخپل ځنګ کې نه احساسوم؟

کاپتا راته وویل غلی شه .....، تر دې ډېر لېونتوب مه کوه، ځکه چې ستا لېونتوب تر هغه ډېره بدبختي رامنځته کړه چې فکر یې کېده.

خو زه نه شوم غلی کېدای او په چیغو چیغو مې ژړل.

کاپتا د دې لپاره چې ما غلی کړي وویل: زما باداره! په دې پوه شه چې خدایانو بدبخته کړی یې، ځکه چې هغه راز چې نه ما او نه مریت نه تاته ووایو، دا دی چې تهوت ستا زوی و.

له دې کبله چې تا له مریت سره ژوند کاوه او له تا ځخه امېندواره شوې وه، دغه ماشوم یې زهرولی و. خو ته دومره پرې ګران وې چې نه یې غوښتل د هغه ماشوم شتون د دې سبب شي، چې ستا په شان د یوه سړي حیثیت او آبرو چې درباري ډاکټر یې له خاورو سره خاورې شي.

له همدې امله یې ونه ویل چې دغه ماشوم ستا زوی دی، ځکه چې بیا به مجبوره شوی وې، چې له هغې سره منګی مات کړې او هغه ستا رسمي مېرمنه شي.

مریت په وار، وار له ما سره خبرې کړې وې او هر ځل به یې ویل، نه غواړي چې خلک داسې ښځه د سینوهه رسمي ښځه وګڼي چې هغې په میخانه کې خدمت کړی وي.

د غسې مېرمن دا وړتیا نه لري چې د هغه ترځنګ ژوند وکړي نن سبا په طبس او د مصر په نورو ښارونو کې داسې کسان ډېر دي، چې وایي، موږ په د تمساح میخانه کې د مریت له لاسه شراب څښلي دي.

سینوهه زما باداره ! که لیونی شوی نه وې، نو باید په هغه ورځ له تهوت او مریت سره له دې ښاره وتلی وای، چې ما درته وویل.

خو ته چمتو نه شوې چې له دې ښاره ووځې او ستا د لېونتوب په نتیجه کې دواړه ووژل شول.

له دغو خبرووروسته زه غلی شوم یوه شېبه مې ورته وکتل ومې ویل ته ربنتیا وایې؟

خو وروسته پوه شوم چې دغه پوښتنه بې ځایه ده، ځکه چې که کاپتا ربنتیا وایي یا درواغ، خو هغه دوه کسان اوس مړه شوي دي.

ما احساس وکړ چې کاپتا ربنیتا وایي، ځکه چې مریت هم راته ویلي و، داسې یو راز شته، چې ویلی یې نه شي او ښایي همدا راز و.

له دې خبرې وروسته مې ونه ژړل، ځکه چې زما روح ،اوښکې او سترګې لکه د ډبرې داسې شوي ول او ژړلی مې نه شو.

خو بې فکره هم نه شوم پاتې کېدای او کتل مې چې د تمساح لکی میخانه سوځېږي او د اور لمبې غړغړانده دي.

د مړیو د سوځېدا بوی تر پې لټېده او زما د ګرانې مېرمنې مریت او زما د زوی تهوت مړي هم په دې میخانه کې سوځېدل.

کله چې به را په زړه شول چې زما د زوی مړی د مرییانو او د بندر د پنډیانو د مړیو ترځنګ سوځي او اېرې کېږي، نړدې و ، چې لېونی شم، ځکه چې تهوت زما زوی د خدایانو له نسله و ځکه زه پخپله هم د خدایانو له نسله وم.

که زه پوهېدای چې تهوت زما زوی دی، ښایي بل کار مې کړی وای، ځکه چې یو پلار د خپل زوی لپاره داسې کارونه کوي چې د ځان لپاره یې نه کوي، خو وخت تېر شوی و.

زما د ګران زوی او خور مړي د اور په منځ کې پراته ول، ما حتی د هغوی مړي له نابودی نه شوو ژغورلی، چې پخپلو لاسونو دواړه مومیایي کړم او په یوه ستر او کلک قبر کې یې کېږدم.

له دې کبله چې جنګ خلاص شوی و، کاپتا ماته وویل، راځه چې لاړ شو او تا آمي او

پپیت آمون ته ورولم، هغوی اوس د نیل په څنډه کې دي او ته به هلته په امن کې یې.

کله چې زه هغوی ته ورغلم ومې لیدل چې دواړه د نیل په څنډه کې د بېوزلو په محله کې پر یوه تخت ناست دي او صلیبیانو ته سزا ورکوي.

تورپوستو عسکرو او د شردن سپاهیانو شېبه په شېبه دوی ته صلیبي اسیران را وستل او هغوی د صلیبي اسیرانو په هکله داسې عدالت اجراکاوه:

هر صلیبي چې وسله یې درلوده او اسیر کېده، سر په څېړۍ پر دېوالونو څوړندېده او د صلیب هر پلوی چې له لوټ شویو شیانو سره نیول کېده لاس و پښې یې ورتړل او د نیل تمساحګانو ته یې وراچاو.

سلګونه تمساحګانې په تمه وې او کله چې به ګوله ورغله، نو دوی به پرې حمله کوله.

عادي صلیبیان، چې نه به ورسره وسله وه او نه لوټ شوي شیان، هغوی به یې په متروکو وهل او بیا به یې کانونو ته د کار کولو لپاره استول.

د صلیب د پیروانو مېرمنې به یې تورپوستو عسکرو او د شردن سپاهیانو ته ورکولې چې وینځې یې کړي. له دې کبله چې د صلیب د پیروانو په کورونو کې بل څه نه وپاتې، چې د آمون او نورو خدایانو پیروان یې لوټ کړي، نو د هغوی زامن یې اسیرانول او بیا به یې د خرڅلاو لپاره بازار ته بېول.

د صلیب د پیروانو په دار کېدلو، په سیند اچولو او متروکو وهلو د نیل څنډه په یوه لوی قتل ځای او د شکنجې په یوه مرکز بدله کړې وه. د دې لپاره چې آمي د آمون د کاهنانو مینه او توجه راجلب کړي، ویل به یې، زه به د مصر له خاورې چټله وینه لرې کړم.

پپیت آمون هم په بې رحمۍ سره د آتون پیروان وژل او په متر کو یې وهل چې کانونو ته یې بوځي. هغه د دې لپاره دغه کار کاوه، چې کله د آتون پیروان په طبس کې بریالي شوي ول، د هغه کور یې لوټ کړی و او د هغه پېشوګانې وږې پاتې وې.

پپیت دغه خبره نه شوه هېرولای، نو په دې وخت کې یې فرصت ترلاسه کړی و، چې د آتون له پلویانو څخه د ځان او خپلو پېشوګانو غچ واخلي.

د نیل پر څنډه دوه ورځې وژنه روانه وه، پر دویمه ورځ د نیل په ساحل کې د بېوزلو د کورونو ټول دېوالونه، د هغو کسانو په مړیو ډک شول، چې سر په څېړۍ یې په دېوالونو پورې راځوړند کړي ول.

د آمون کاهنانو پر بله ورځ خوشحالي کوله او د خپل خدای مجسمه یې پورته کړې وه،

د هغه لپاره یې قرباني وکړه او خلکو ته یې په خطاب کې وویل، له دې وروسته به په مصر کې کاختي نه وي او څوک به اوښکې تویې نه کړي.

ددې لپاره چې آمون راستون شوی دی، د هغه خدایي بیا راژوندۍ شوې او آمون به هغو کسانو ته برکت ورکړي چې پر هغه عقیده ولري.

اوس کارونه پیل کړئ، د آمون په کروندو کې تخم وشیندئ او ډاډه اوسئ، چې آمون به د هر هغه تخم په بدل کې چې تاسې یې په ځمکه کې کرئ لس برابره دانه درکړي او په مصر کې به غنم خپل ارزښت له لاسه ورکړي.

خو په واقعیت کې نه په مصر کې کاختي ورکه شوه او نه هم په طبس کې ګډوډي پای ته ورسېده.

تورپوستي عسکر او د شردن سپاهیان د طبس د ښار د نارینه وو، ښځو او ماشومانو د ژوند خاوندان ول، هر څوک چې به یې زړه غوښتل هغه یې وژل.

دغه راز له هرې ښځې سره چې د دوی زړه غوښتل، تفریح یې کوله او د هغوی زامن به یې خرڅول.

عسکرو ځینې کسان هم ووژل چې د آمون پیروان او له ښکرورو څخه ول، ځکه دوی نه آمون پېژاند او نه آتون.

د دوی یوازېنی هدف د فلزاتو تر لاسه کول او له ښځو سره تفریح کول وو.

نه آمي ددغو عسکرو مخه نیولای شوه نه پپیت آمون او د فرعون مامورین خو په طبس ښار کې بېخي بې وسه شوي ول، ځکه چې د آمون کاهنانو فرعون له پاچاهۍ څخه څنډې ته کړی و او ویل یې چې هغه درواغجن او ملعون دی.

دوی ویل فرعون باید له دې وروسته پر مصر حکومت ونه کړي او باید د هغه ځای ناستی طبس ته را شي او د آمون په مخکې رکوع وکړي، نو هغه وخت به بیا د مصر فرعون وبلل شي.

له دې وروسته چې آمون په طبس کې واک ته ورسېد، زه بیا هم د یوې مودې لپاره هلته پاتې شوم، ځکه له دې ښاره وتل هم ستونزمن و او داسې برېښېده چې د هر ډول فیصلې اراده راڅخه اخیستل شوې وي.

زه په لاره تللم او ډوډۍ مې خوړله، خو ځان مې نه پېژاند او ته وا پر یوه بل کس بدل شوی یم، چې زه ورسره بلد نه یم.

د افق په ښار کې هم له فرعونه احوال نه راته، خود هغو آوازو په اساس چې طبس ته را رسېدې، پوهیدم چې په افق ښار کې هم حالات ناسم دي.

آمي غوښتل افق ته لاړ شي، نو له همدې امله يې پېښت آمون د طبس حکمران وتاکه او له هغه ورسته دی روان شو. تر تګ مخکې يې ماته وویل سینوهه! ته پوهېږې چې د آمون کاهنانو فرعون له قدرته لرې کړی او هغه يې ملعون کړی دی، نو زه غواړم افق ته لاړ شم چې ورته ووایم، نور له پاچاهۍ لاس واخله او مقاومت مه کوه.

په دې سفر کې غوره ده، چې ته هم له ما سره ولاړ شې. ځکه کله چې زه غواړم اخناتون له سلطنته لرې کړم، نو ستا په شان د بیوه ډاکټر شتون را سره ډېر ګټور دی، ایا ته له ما سره یو ځای افق ته ځې؟

ومې ویل هو ځم ځکه چې فکر کووم خدایان غواړي ما و ازمایي چې زما د صبر کاسه ډکه شي اوله دې اړخه مې ترنورو غوره کړي نو دغه تجربه هم ضروري ده.

خو آمي پوه نه شو چې زه څه وایم بیا دواړه د افق ښار پر لور روان شولو.

په همدې وخت کې چې مونږ د افق پر لور روان شو هورم هب هم له تانیسه د افق په لور خوځیدلی و.

مونږ د دې لپاره چې افق ته لاړ شو د نیل د اوبو له بهیر سره مو یو شان سفر پیل کړ، خو هورم هب د سیند د اوبو د بهیر په مخالف لوري روان و.

زه خبر شوم، چې د هورم هب په لاره کې د ښارونو او سېدونکو د آمون پخوانۍ معبدونه پرانیستي دي او مجسمې يې بیرته درولې دي، خو هورم هب نیوکه پرې نه کوله او غوښتل يې چې د هر ژر افق ته ور سېرې. هغه فکر کړی و چې آمي غواړي په ټول مصر کې قدرت ترلاسه کړي او هورم هب نه غوښتل، چې د غه سړی په مصر کې تر ټولو لوی قدرت وي.

کله چې مونږ افق ته نژدې شوو پوه شوو چې د افق ښار لکه لعنت شوی ښار داسې دی، ځکه چې دې ښار ته ټولې تلونکې لارې د آمون د ښکرورو کاهنانو او پلویانو له لوري بندې شوې وې او اجازه يې نه ورکوله چې څوک دې ښار ته ننوځي.

هغه کسان چې له افقه به وتل په یوه شرط اجازه ورکول کېده چې تر وتلو مخکې آمون ته قرباني ورکړي او وښیي چې پر آمون عقیده لري، ګڼي له دې پرته به يې هغوی په متروکو وهل او کانونو ته يې استول.

د آمون د کاهنانو له اجازې پرته چا د نیل له لارې چې د افق اصلي لاره ده، سفر نه شو کولای، ځکه چې دغو کاهنانو د نیل لاره هم په مسي ځنځیرونو تړلې وه.

آمي ددې لپاره افق ته روان و چې فرعون د سلطننت پرېښودو ته مجبور کړي او کاهنان هم پوهېدل چې آمي د دوی نږدې متحد دی، نو زموږ د کښتۍ پر وړاندې یې مسي ځنځیر پرانېست او موږ تېر شوو.

***

کله چې کښتۍ د افق ښار ته ورسېده زه د افق د باغونو په لیدو حیران شوم، ځکه په باغونو کې ګلان او شنه بوټي ټول وچ شوي ول او د ونو حالت ددې ښودنه کوله چې باغونو ته یې اوبه نه دي ورکړه.

په نورو وختونو کې به کله چې چا له نیله د افق په منځ کې سفر کاوه د مرغانو غږونه به یې د ساحل په ښي او کیڼ اړخ کې اورېدل، خو پر دې ورځ ما د مرغانو غږوانه ورېد او داسې ښکارېده چې مرغانو له دې ښاره هجرت کړی وي.

هغه باغونه چې فرعون او د دې ښار نورو خانانو جوړ کړي وو، د نوکرانو او خانانو له هجرته وروسته شاړ شوي ول، ځکه داسې څوک نه وپاتې چې باغونو ته اوبه ورکړي.

له ځینو باغونو څخه د خرابو شویو مړیو بویونه لټېدل او کله چې مې ددې بوی علت وپوښت، پوه شوم چې په غوجلو کې څاروي او په جونګړو کې سپیان له لوږې او تندې مردار شوي او بوی یې کړی دی.

خو فرعون او د هغه کورنۍ لا پخپله ماڼۍ کې وه او همغلته یې ژوند کاوه.

یو شمېر بوډا او وفادار نوکران او مرییان هم ورسره پاتې ول، دغو نوکرانو د ډېرې وفادارۍ له امله فرعون نه شو پرېښودلی او بوډا درباریان هم پوهېدل چې په بل ځای کې کوم کار نه شي کولای.

کله چې زه افق ته ننوتم متوجه شوم چې فرعون او درباریان د سپوږمۍ له دوه ځله ګرځېدا یانې له شپېتو ورځو راهیسې په حالاتو باندې خبر نه دي، ځکه چې د آمون کاهنانو چاته اجازه نه ورکوله چې د افق ښار ته راشي.

په سلطنتي ماڼۍ کې د خوړو کمښت احساسېده او درباریانو، لکه فرعون غوندې ساده ډوډۍ خوړله او ساده ژوند یې کاوه.

آمي ماته وویل، له دې کبله چې ته فرعون ته ډېر ورنږدې یې او هغه په تا باور

لري، پوهېږي چې درواغ نه وایي، نو هغه ته ورشه او په هغه څه یې خبر کړه چې پېښ شوي دي.

زه په غمجن روح سره هغه ته ورغلم، فرعون چې ښکته کتل سر یې را اوچت کړ، په داسې حال کې چې د سترګو ځلا یې کمه شوې وه، ماته یې وویل سینوهه! ایا زما له ملګرو څخه یوازې ته راستون شوی یې که نور کسان هم راغلي دي؟ ما په طبس کې د هر ملګري درلودل، چې د هر راباندې ګران ول، ماته ووایه، چې هغوی څه کوي؟

ومې ویل اې فرعون اخناتونه! پخواني خدایان په تېره بیا آمون چې تا راپرځولی و. بیرته په طبس کې واک ته رسېدلی دی، خدایي کوي، کاهنانو د آمون مجسمه بیرته درولې ده او د پخوا په شان ورته قربانۍ کوي.

خلک په دې د هر خوشحال دي چې خپل خدایان یې بیرته ترلاسه کړي دي، پر تا لعنت وایي، ملعون دې بولي، له ټولو ځایونو، له معبدونو، د برلیکونو او مجسمو څخه ستا نوم پاکوي او وایي چې ته درواغجن فرعون یې او باید له سلطنته لاس پر سر شې.

کله چې فرعون دغه خبره واوربده هیجاني شو، مخ یې لږ سور شو او ویې ویل، سینوهه! ما د طبس د حالاتو په هکله له تا پوښتنه ونه کړه بلکې، ما وپوښتل چې زما ملګري څه شول او زما یاران څه کوي؟

ومې ویل، اخناتونه! ته دې په ملګرو څه کوې؟ ستا لپاره څه اهمیت لري، چې هغوی ژوندي دي که مړه؟ هغه څه چې تا ته اهمیت لري ستا مېرمنې، بچیان او زومان دي.

خو ستا ښځه ملکه نفرتي تي او ستا بچیان ستا ترځنګ ناست دي، ستا یو زوم (سمن ځګر) په نیل سیند کې کبان نیسي او بل زوم

دې (توت) له نانځکو سره لوبې کوي، هره ورځ خپلې نانځکې مومیایي کوي او په قبر کې یې ږدي. (په بلې دنیا کې د مړې او ژوند د وسایلو د کښښودلو او برابرولو فکر په پخواني مصر کې دومره زیات او قدرتمند و، چې حتي ماشومانو پر نانځکو د لوبو په وخت کې نانځکې مومیایي کولې او په قبر کې یې اېښودلې. تر دې وړاندې چې نوی خدای آتون په مصر کې رامنځته شي، همغه ډول چې د مصر د تاریخ مورخان د اسنادو له مخې وایي، د دغه هېواد خلکو یوازې د دې لپاره ژوند کاوه، چې د ځان لپاره د مړې وسایل برابر کړي او مړه شي. هدف دا دی چې قدرمن لوستونکي حیران نه شي چې ولې ماشومانو د نانځکو په وخت د هغو په نښولو سره ځان بوختاوه او لوبې یې کولې، ژباړن)

فرعون لکه چې زما خبره نه وي اورېدلې وویل، زما ملګري توتمس چې ستا ملګرهم و چېرته دی؟ دغه ستر هنرمند چیرته دی، چې پخپل هنر سره یې ډېرې ته ساه ورکوله او کانو ته یې تلپاتې عمر ورکاوه؟

ومې ویل اخناتونه! هغه له دې کبله چې ستا او ستا د خدای پروړاندې ډېر وفادار و، د تورپوستو عسکرو له لورې ووژل شو.

هغه یې په نېزې سره سوری سوری کړ او مړی یې ورته په نیل کې واچاوه، تمساحګانو یې مړی تو ته کړ او اوس د هغه سړي د مجسمه جوړولو په کارخانه کې، د شپې په مهال شغالان اتن کوي.

اخناتون په داسې بڼه چې ته وا له مخه پرده لرې کوي لاس وښوراوه او د خپلو هغو ملګرو نومونه یې واخیستل چې په طبس کې ول.

د هر نوم له اخیستو وروسته به ما ورته ویل، هغه ستا او ستا د خدای لپاره ووژل شو او یا مې ویل هغه ژوندی دی او اوس د آمون لپاره قرباني ورکوي او پر تا لعنت وایي.

کله چې فرعون د ملګرو د نومونو له اخیستو فارغ شو، ما وویل اې فرعونه! پوه شه چې د آتون د خدایې دوره پای ته رسېدلې، هغه نور نسکور شوی دی او په نړۍ کې یو خل بیا آمون خدایي کوي.

فرعون خپل ډنګر لاسونه وښورول او خپلې مخې ته یې یوه لرې ټکي ته وکتل او ویې ویل، آتون ازلي، ابدي او نامحدود خدای دی او یو نامحدود خدای په یوه محدوده نړۍ کې نه شي ځایېدای نو عجیبه نه ده چې هغه یې نسکور کړی دی.

خو اوس چې آتون له منځه تللی او هرڅه د پخوا په شان کېږي په نړۍ د وحشت، ظلم، کینې او جهالت حکومت دی، نو له همدې امله غوره ده چې زه هم مړ شم او د آمون او د وېرې او وحشت د نورو خدایانو وخت او پېرونه ګورم، کاشکې ما دې نړۍ ته سترګې نه وای رنې کړې چې دغه ظلمونه او بدبختۍ وګورم.

ومې ویل اې فرعونه! ته خو پوهېدې چې په دې محدوده دنیا کې یو نامحدود خدای نه ځایېده او د خلکو کوچني فکرونه ددې وس نه لري، چې د یوه ناڅرګند او بې مجسمې خدای عبادت وکړي، نو ولې دې دغه خدای رامنځته کړ؟

ولې دې هغه په خلکو وپېژاند او ولې دې دومره وینه وبهوله.....ته خو دلته ناست یې، ستا بچیان یې ستا پروړاندې نه دي وژلي او هغه ښځه چې درباندې ګرانه وي هغه یې

ستا په مخ کې سوری سوری کړې نه ده.

ته نه شې پوهېدای چې ستا خدای خلک څومره بدبخته کړي دي او څومره بې ګناه کسان يې وژلي دي؟

تا ونه لیدل چې څنګه هغو مېرمنو چې زرینې غاړکی به يې در لودې خپلو ماشومانو ته د يوې نمړۍ ډوډۍ لپاره ځانونه په تورپوستو خرڅ کړل.

دا تر ټولو نیمکرغه مېرمنې وې، ځکه تورپوستو عسکرو بې له دې چې يوه ګوله ډوډۍ ورکړي، پر نورو ښځو تېری کاوه.

ایا هغه نیکمرغي چې تا غوښتل له دې وروسته يې د مصر پر ملت پېرزو کړې په دې ټولو غمیزو او کړاوونو ارزېدله؟

اخناتونه! تا د طبس جنګ ونه لیده، ته نه پوهېږې، چې ښکرورو کوم کوم جنایتونه کړي دي، خو تر هغه مخکې صلیبیانو همدغه جنایتونه له ښکرورو سره کړي ول چې د هغوی خدایان يې له منځه وړل. فرضاً که له دغو جنایتونو څخه هغه نړۍ رامنځته شوې وای چې ستا خدای غوښته او د شتمن او بېوزلي ترمنځ توپیر له منځه تللی وای، خو بیا هم اوس څوک باید ددغو بې ګناه کسانو د وژنې مسولیت ومنې. د هغو کسانو د وژنې مسولیت چې سوري سوري شول، وسوځېدل او ژوندي بدنونه يې تمساحګانو ته واچول شول.

اې فرعونه! کله چې پوهېدی ستا نامحدود او ناڅرګند خدای په دې دنیا کې نه ځاېږي، نو ولې دې امر وکړ چې خلک ستا د خدای عبادت وکړي، چې دغه غمیزه رامنځته شي.

فرعون وویل سینوهه! که ته ما دومره ظالم او د خلکو کړونکی بولې، له ما سره مه ایسار ېږه.

له دې ځایه لاړ شه چې تر دې زیات زما له کبله په تکلیف نه شې.... له دې ځایه لاړ شه، چې زه دې ځپره ونه وینم، ځکه چې د انساني ځپړې له لیدو ستړی شوی یم.

خو زه ددې پر ځای چې لاړ شم، د اخناتون پر وړاندې پر ځمکه کېناستم او ومې ویل، اې فرعونه! زه له تا څخه نه ځم.

ځکه ښکاري چې زما د برخلیک لوښی لا نه دی ډک شوی، باید تر دې زیات ډک شي، بیا تګ اسانه دی او ټول تللی شي.

خو کله ناکله پاتې کېدل همت غواړي، که ما تاته داسې خبرې کړې چې ته مې رټلی یې، دا زما د باطني درد له امله دي، ځکه چې ما په طبس کې خپل زوی او هغه ښځه له لا سره ورکړه چې پر ما ګران ول.

پر دې سربېره آمي او هورم هب غواړي، تا ته راشي او مذاکره وکړي. هورم هب نیل سیند کې نغاړې وو هلې چې مسي ځنځیر مات کړي، چې د هغه بېړۍ افق ته ننوځي، زه تصور کوم چې یو ساعت وروسته به دواړه راشي.

فرعون زهرجنه موسکا وکړه، ویې ویل، آمي د جنایت مجسمه ده او هورم هب د تورې او نیزې. ایا آتون داسې کم بخته کړی یم چې یوازې دغه دوه تنه ما ته وفادرا پاتې دي چې زما پر لور راځي.

له دې وروسته فرعون خبرې ونه کړې، زه هم غلی شوم، تر هغه چې آمي او هورم هب رانښتل.

زه د هغو له سرو شویو څېرو څخه پوه شوم چې له یوه بل سره یې لانجه کړې وه او په جنجال سره سلطنتي مانۍ ته رانښتي دي.

پینځه څلوېښتم څپرکی

پخپل لاس مې فرعون ووژه

کله چې آمي کوټې ته راننوت، له مقدمې او فرعون ته له درناوي پرته یې وویل، اخناتونه نور ته پاچاهي نه شې کولای، خو که استعفا ورکړې خپل ځان ژغورلای شې ګنې تا به ووژني.

استعفا ورکړه او خپل زوم سمن خکړد پاچاهۍ لپاره انتخاب کړه چې ستا زوم له دې ځایه طبس ته لاړ شي او د آمون لپاره قرباني وکړي. له دې قربانۍ وروسته به د آمون کاهنان د هغه پر سر غوړې ومونبي او د سلطنت خولۍ به یې پر سر ورکېږدي.

کله چې د آمي خبرې پای ته ورسېدې، هورم هب وویل، زما توره او نیزه به هم د اخناتون سلطنت وساتي او هم د هغه ځان، په دې شرط چې فرعون له دې ځایه طبس ته لاړ شي او د آمون لپاره قرباني ورکړي.

که څه هم د آمون کاهنان به لږ وغوړېږي، خو کله چې زما نیزې او تورې وګوري غلي به شي او بیا که فرعون د سوریې د نیولو لپاره جنګ پیل کړي او حمله وکړي، کاهنان به مجبور شي، چې له فرعون سره مرسته وکړي.

اخناتون یوه شېبه هورم هب ته وکتل بیا یې وویل، ما د فرعون په شان ژوند کړی او د فرعون په شان به مړ شم، هېڅکله به د یوه درواغجن خدای لپاره قرباني ورنه کړم، هېڅکله به جنګ ونه کړم، ځکه چې زما خدای له جنګه بېزاره دی.

له دې خبرې وروسته فرعون د خپلو جامو لمن پورته کړه او پر خپل مخ یې واچوله له کوټې ووت او لاړ.

هورم هب، آمي او زه په کوټه کې پاتې شوو، زه د کوټې په غولي کېناستم او له ډېرې خواشینۍ مې د پاځېدا توان نه درلود، هغو دواړو ته مې کتل ومې لیدل، چې آمي خپل دواړه لاسونه پرانیستل او هورم هب ته یې وویل، ستا تورې او نیزې چمتو دي، ته له دې

ښه فرصته د پاچاهۍ لپاره استفاده وکړه او دا فیصله وکړه، چې د مصر د پاچاهۍ خولې پر سر کېږدي.

هورم هب وخندل او ویې ویل، آمي! که پر سر د مصر د پاچاهۍ د خولې اېښودل دومره آسانه دي، ولې ته دغه کار نه کوې.

ته پوهېږې! هر څوک چې له فرعون وروسته د مصر پاچا شي، باید د هغه کرل شوی تخم ټول کړي، نو ماته وړاندیز مه کوه چې د مصر پاچا شم.

او که ته پوهېدای چې له اخناتونه وروسته پاچا کېدل آسانه دي، پخپله دې د سلطنت تاج پر سر کاوه.

اخناتون هېواد له کاختې سره مخامخ کړی دی او پر دې سربېره یې مصر داسې کمزورې کړی چې حتماً به پر مصر حمله کېږي.

هغه تخم چې اخناتون کرلی، یانې کاختي او جنګ، باید د هغه فصل وریبي. که زه له اخناتون وروسته د سلطنت خولې پر سر کېږدم خلک به کاختي او جنګ زما له لاسه وبولي، ځکه چې زه په لنډه موده کې نه د جنګ مخه نیولای شم او نه کاختي له منځه وړلای شم، هغه وخت بیا ستا لپاره آسانه کار دی، چې ما د پاچاهۍ له ګدۍ راکوز کړې.

آمي وویل له دې کبله چې ته نه غواړې فرعون شې، بله چاره نه شته، مګر دا چې د فرعون زوم سمن خګر فرعون شي او که هغه هم پاچاهي ونه منله، د هغه بل زوم توت به سلطنت ومني او تر هغه به د خلکو له قهر سره مخامخ وي، چې کاختي له منځه لاړه شي او حالات ښه شي.

هورم هب وویل، زه پوهېږم چې ته ولې غواړې د اخناتون یو زوم فرعون کړې، ځکه چې پوهېږې، دواړه ستا پروړاندې اراده نه لري او ته د هغوی په نوم سلطنت کولای شې.

آمي وویل، خو ته یو پوځ لرې او تر ما مضبوط یې په تېره بیا داچې که وکړای شې هاتي په شا وتمبوې، نور به هم مضبوط شې او هېڅوک نه شي کولای چې په دې هېواد کې له تا سره د برابرۍ لافې ووهي.

دواړو یوه شېبه له یو بل سره خبرې وکړې او بیا آمي وویل: هورم هبه! زه اعتراف کووم چې غوښتل مې تا پرځمکه وولم او لاس دې د پوځ له قوماندانۍ لنډ کړم، خو نن سبا ګورو چې زه او ته یو بل ته اړیو، که زه نه یم ته د هاتي مخه نه شې نیولای او که ته د هاتي مخه ونه نیسې زه به حکومت ونه کړای شم، ځکه چې د هاتي ځواک به په لنډه موده کې

مصر ونیسي.

نو راځه چې له یوه بل سره متحد شو او د مصر په خدایانو قسم وخورو، چې له یوه بل سره به مرسته کوو.

هورم هب وویل، زه د مصر پاچاهي نه غواړم، خو غواړم چې د مصر د ځواک قوماندان واوسم، زما پوځ ځمکې ونیسي او د دې کار لپاره ستا ملاتړ اړین دی.

خو زه وهرډېرم چې که له تا سره متحد شم ته به په لومړني فرصت کې له ما سره خیانت وکړې، ما به پر ځمکه وو هې.

دغه خبره درواغ مه ګڼه، ځکه چې تا ډېر ښه پېژنم، نو له تا سره د اتحاد لپاره تضمین غواړم.

آمي وویل، تر دې لوی ضمانت څه کېدای شي، چې ته یو پوځ لرې او مصر یانې زه به یې خرڅ ورکوم، ایا ستا د قدرت د ساتلو لپاره د یوه پوځ له درلودلو پرته بل څه ضمانت کېدای شي؟

هورم هب غلی شو.

هغه چې هېڅکله د خبرو په وخت شک نه کوي، په دې وخت کې ما ولید چې شکمن شو، بیا یې وویل: هغه ضمانت چې زه یې غواړم دادی چې شهزادګی باکتاتون دې زما شي او زه باید ورسره منګی مات کړم.

آمي وخندل ویې ویل هورم هبه! ته تر هغه ډېر هوښیار یې چې مایې تصور کاوه، په دې پوهېږې، هغه کس چې د اخناتون له خور مېرمن باکتاتون سره واده وکړي، د مصر پاچا کېدای شي، حتی پر مصر د پاچاهۍ لپاره ستا حق د اخناتون تر زومانو ډېر دی.

ځکه چې اخناتون د کاهنانو د فتواو پر اساس درواغجن او ملعون فرعون دی، نو د هغه د لونو په رګونو کې د یوه درواغجن او معلون فرعون وینه بهېږي، په داسې حال چې د اخناتون خور باکتاتون لویه ده او د هغې په رګونو کې د لوی فرعون وینه بهېږي.

له همدې امله که هغه ستا خور (*یعنې ستا مېرمن ژباړن*) شوه، ته د اخناتون د زومانو په پرتله د مصر د پاچاهۍ لپاره ډېر صلاحیت پیدا کوې.

خو پوه شه! دغې شهزادګۍ خپل پخوانی نوم باکتاتون اوس پر (باکتامون) اړولی دی، نو له همدې امله د آمون په کاهنانو ګرانه ده.

زه ستا له دغه وړاندیز سره موافق نه یم، ځکه چې که دغه مېرمن چې د لوی فرعون لور

ده، ستا مېرمن شي ته به زما د ځارنې له حلقې ووځي او په راتلونکې کې به زه پرته هېڅ کنټرول اونفوذ ونه لرم.

هورم هب وویل، پوهېږم ته له دې دارېږې، چې کله زه د هغې مېړه شم او زمونږ زامن پیدا شي، نو د مصر سلطنت به زما د زامنو مسلم حق وي.

خو مه وېرېږه! زه به له تا مخکې پاچاهي ونه کړم، ځکه چې زه انتظار کولای شم، تر تا د برخوان یم او چمتو یم، چې د خپلې تورې او په وسیله له تاسره مرسته وکړم، چې سلطنتي خولۍ پر سر کړې.

دا چې ما له تا څخه وغوښتل د غه شهزادګۍ زما خور شي، لامل یې دادی، چې دا پر ما ګرانه ده.

له کومې ورځې، چې ما ولیدله تر اوسه پورې د هغې غوښتونکی یم او که ته خپل نفوذ وکاروې، چې دغه مېرمن زما خور شي، نو زه به ستا له پاچاهۍ سره مخالفت ونه کړم.

آمي په چورت کې لاړ. زه متوجه شوم، چې ولې هغه فکر کوي؟

د آمي د فکر کولو علت دا و، چې په وه شو یوه بنسه وسیله یې پیدا کړې ده، چې په دې توګه هورم هب تر خپلې ځارنې لاندې وساتي، ځکه کله چې پر یوه سړي کومه بنځه ګرانه وي، د دې لپاره چې وکړای شي له هغې سره واده وکړي، نو هر ډول قید و شرط منې.

وروسته آمي وویل، هورم هبه! ته چې له یوې مودې راهیسې دا هیله لرې، چې د دې مېرمنې خاوند شې، نو دومره صبر چې دې وکړ، لږ نور زغم هم ولره، ځکه چې ته باید اوس په یوه ستر جنګ کې ګډون وکړې. د دغه جنګ موخه پر مصر د یرغل مخنیوی دی او اوس چې باید د جنګ ډګر ته لاړ شې، نو له دې کبله له شهزادګۍ سره منګی نه شې ماتولای.

بله دا چې تر اوسه پورې له دې شهزادګۍ سره خبرې نه دي شوې چې ته غواړې ورسره منګی مات کړې او د هغې فکر هم د دې خبرې منلو ته چمتو نه دی.

لږ وخت پکار ده، چې دغه شهزادګۍ چمتو شي او تا د خپل ورور په توګه ومني، ځکه هغه پوهېږي چې ته د عوامو له توکمه یې.

کله چې تا دې نړۍ ته سترګې رنې کړې، ستا د ګوتو په منځ کې د غوا د دوو ګوتو په شان خوشایي ننښتي ول. خو په مصر کې یوازې یو کس شته چې کنډلای شي دغه شهزادګۍ له تاسره واده کولو ته مجبوره کړي او دغه کس زه یم.

زه د مصر په تولو خدایانو قسم خورم چې کله ما د مصر د پاچاهۍ تاج پر سر کېښود

پخپل لاس به ستاسې ترمنځ د وروري او خوري منګی مات کړم.

آمي دغه خبره په داسې جدیت سره وکړه چې په هورم هب یې اغېز وکړ، ویې ویل: دېره ښه ده. زه هم له تاسره مرسته کووم چې د بر ژر د مصر پاچاهي ته ورسېږې او دغه شهزادګی ژر زما خور شي.

دغه دوه کسان په خبرو بوخت ول او زه پر ځمکه ناست وم نو ځکه یې نه لیدم.

خو ناڅاپه د هورم هب راپام شو، ویې لیدم او په خندا یې وویل، اوه سینوهه! ته لا دلته یې او زمونږ ټولې خبرې دې اوربدلې دي؟

ایا په دې پوهېږې چې ته زمونږ په رازونو پوه شوی یې، نو باید زه دې ووژنم، خو ستونزه داده چې ته زما ملګری یې او د یوه ملګري وژل بې خونده کار دی.

ما له دې خبرو سره وخندل، ځکه چې را په زړه شول، هورم هب او آمي دواړه عام خلک دي او له تو کمیز پلوه د پاچاهي وړتیا نه لري، په داسې حال کې چې زه د فرعون له تو کمه یم او د پاچاهي وړتیا لرم.

آمي چې زما خندا ولیده له ویې ویل سینوهه! اوس د خندا وخت نه دی، ځکه چې مونږ جدي خبرې کوو او که زمونږ ملګری نه وای، یادا چې ستا ملګرتیا ته مو هیله نه وای نو ته مو وژلې چې ځوک زمونږ له رازه خبر نه شي.

اوس به دا ستا په ګټه وي، چې دغه خبره بل چاته ونه کړې چې ځوک هېڅ پوه نه شي چې زه د پاچاهي نیت لرم. که ته چمتو یې چې له مونږ سره مرسته وکړې، نو مونږ به په راتلونکې کې هرڅه چې ته یې وغواړې درکړو.

ومې ویل له تاسې سره څه مرسته کولای شم؟ آمي وویل، فرعون له یوې مودې راهیسې ناروغ دی، ټول پوهېږي چې د هغه ناروغي لا علاجه ده، د درملنې یوازې یوه روده پاتې ده، چې باید وکارول شي، هغه دا چې د فرعون د سر کوپړۍ سوري شي چې له مازغو یې تاوانې بخار ووځي.

ته هم د اخناتون ځانګړی ډاکټر او د مصر بلکې د نړۍ لوی پوه یې، هېڅوک ستا په لیاقت او صلاحیت کې شک نه کوي، نو همدا ننه یې سر سوري کړه او د جراحي چاره دې د هغه په مازغو دننه کړه چې فرعون مړ شي او مصر له دې بدبختي څخه وژغورل شي.

ومې ویل آمي! له دې وروسته چې فرعون مړ شي، د هغه مړی به د مومیایي کولو لپاره د مړیو کور ته یوسي او هلته به یې د سرهډوکی لرې کړي چې مازغه یې وګوري

کله چې د مړیو د کور کارکوونکي د فرعون مازغه وګوري، سملاسي پوهېږي چې ما د هغه په مازغو کې چاړه ننه ایستې او هغه مې وژلی دی.

دغو خبرو پر هغوی اغېز وکړ، ځکه چې دواړه هېڅکله د مړیو کور ته نه ووتللي او هلته یې د کار کولو رودې نه وې لیدلې، هغوی نه پوهېدل، چې د مړیو په کور کې هېڅکله د فرعون او نورو شتمنو کسانو د سر هډوکي نه پورته کوي چې د هغوی مازغه وباسي.

خو کله چې د بېوزلو مړي مومیایي کوي، د سر هډوکی د یوې کاسې په شان له جمجمې څخه جلا کوي، چې په اسانه او چټکه تو ګه مازغه اوچت کړي، لرې یې وغورځوي او بیا هډوکی بیرته پر خپل ځای ږدي او بندوي یې.

خود فرعون د درباریانو او خانانو مازغه د هغوی د پوزې له سوریو راباسي.

زه پخپله کله چې د مړیو په کور کې د مړیو په مومیایي کولو بوخت وم، دغه چل مې لکه چې ددې برخلیک په پیل کې وویل زده کړی و.

نو که ما د فرعون په مازغو کې خپله چاړه یوه ګوټه دننه کړې وای هم، د مړیو د کور کارکوونکي نه پوهېدل چې ما هغه وژلی دی، خو هغه پلمه چې ما وکړه هورم هب او آمي ومنله.

هورم هب وویل، زه ډاکټر نه یم او نه پوهېږم چې فرعون به څه ډول مړ شي، خو په دې پوهېږم، چې دغه سړی باید له منځه لاړ شي، ځکه تر هغه چې دی ژوندی وي، مصر به ونه ژغورل شي.

ومې ویل، زه ډاکټر یم، پوهېږم د فرعون طبیعت داسې نه دی، چې سر یې سوری کړای شي، ځکه سر یې په داسې وخت کې باید سوری شي، چې د مرګ خطر نږدې وي.

مګر نن سبا چې فرعون د مرګ له خطر سره مخامخ نه دی او زه هم د فرعون ملګری یم نو زه هم نه غواړم چې دغه سړی د خپل خدای له راپرځېدا څخه وکړېږي او خپل پاتې عمر په بدبختۍ کې تېر کړي.

زه به هغه ته داسې شربت ورکړم چې له درد او کړاو پرته بلې دنیا ته لاړ شي او ددې شربتو اصلي ماده د کوکنارو د پوټکي شیره ده.

آمي وویل، اپیم یادوې؟ ومې ویل، هو! اپیم یادوم.

دغه ماده به زه له شرابو سره یو ځای کړم پر فرعون به یې وڅښم، هغه به له درده پرته

په درانه خوب ویده شي او بیا به مړ شي.

آمي وویل، ایا د فرعون له مرګه وروسته هغه کسان چې د هغه مړی مومیایي کوي، ددې درملو په اغېز پوهېږي او د هغو اغېز به یې په خېټه کې پیدا کړي کنه؟

ومې ویل زه به پر هغه شربت وڅښم او شربت په خېټه کې کوم اغېز نه پرېږدي.

آمي وویل، اپیم خاص بوی لري، کله چې د هغه بوی احساس کړي، وبه یې نه څښي.

ومې ویل، له دې وروسته چې اپیم څو ځله واپشول او تصفیه شي، نو خپل بوی به له لاسه ورکړي، په تېره بیا که په شرابو کې حل شي.

ما اپیم او نور درمل په شرابو کې حل کړي دي.

آمي وویل نو ځنډ مه کوه، پر هغه اپیم وخوره، خو غوره نه ده چې داسې زهر ورکړل شي چې ژر اغېز وکړي؟

ومې ویل آمي! زه خبر وم چې دې سړي د خیر نیت درلود او نه یې غوښتل، چې د مصر حالات داسې شي، خو ځېل یې وکړ او د هوښیارانو خبرو ته یې غوږ ونه نیو.

خلکو چې هر څه ورته وویل د هغوی خبره یې ونه منله او تل به یې ویل چې زما خدای همداسې ویلي دي.

نو غوره نه ده چې داسې زهر پرې وخوړل شي چې درد ولري او ویې کړوي. د اپیمو د پوټکي له شیرې پرته بل هر ډول دارو حتی که ډېر لږ هم وي درد پیدا کوي، یوازې دغه شیره ده، چې مسموم کس ویدوي او هېڅ ډول درد نه احساسوي.

یوازې په ځینو کسانو کې چې کمزوري وي، ممکنه ده بدن یې سوړ شي او لړزه پیدا کړي.

آمي او هورم هب بیړه درلوده چې زه ډېر ژر فرعون ته زهر ورکړم چې آمي ژر پاچاشي او هورم هب وکړای شي له شهزادګۍ باکتاتون چې اوس باکتامون بلل کېده، واده وکړي.

ما په یوه جام کې نیمه پیمانه شراب واچول او درمل مې پرې ور زیات کړل، ښه مې وښورول، چې شراب او درمل سره ګډ شي، بیا له آمي او هورم هب سره یو ځای د فرعون د کوټې پر لوري روان شوم.

فرعون د پاچاهي خولۍ له سره لرې کړې وه او سلطنتي متروکه او لکړه یې یوې خواته ایښي ول او پر یوه تخت اوږد غځېدلی و.

آمي سلطنتي تاج پورته کړ او په لاس یې وتاله، داسې وبرېښېدله چې غوښتل یې پوه

شي سر یې دد ې خولی. د وړلو وس لري او کنه؟

بیا یې وویل فرعونه ! ستا ډاکټر سینوهه، درمل درته راوړي دي چې تابه معالجه کړي او کله چې روغ شوې مور ې به د هغې مسلې په هکله خبرې درسره وکړو چې نن مو سره یاده کړه.

فرعون سترګې پرانیستلې، پورته شو او په تخت کې کېناست، مور ې درې واړو ته یې بنایسته شېبه وکتل، کله چې یې ماته وکتل، زما بدن ورېړد ېده.

هغه چې زما په لاس کې د شرابو پیمانه ولیده ویې ویل: سینوهه ! کله چې یو ځناور ناروغېږي، د دې لپاره چې هغه ارام کړي، نو ناڅاپه یې له منځه وړي، ایا دغه درمل چې تا ماته راوړي، د همدغه کار لپاره دي؟

که داسې وي، نو زه له تا څخه مننه کوم، ځکه چې ناهیلي له مرګ څخه هم بده ده او نن سبا مرګ زما لپاره تر هر ډول شرابو خوندور دی.

ومې ویل فرعون اخناتونه ! دغه درمل وخوره چې استراحت وکړای شې، ځکه چې ته استراحت ته اړتیا لري.

هورم هب وویل فرعون اخناتونه ! ایا په زړه دې دي، چې کله ځوان وې، ما پخپلو جامو کې په بیدیا کې پټ کړې چې یخ دې ونه شي؟ دغه درمل وخوره او ویده شبه، که دې ساړه وشول، زه به دې پخپلو جامو کې پټ کړم.

فرعون د شرابو پیمانه له ما واخیسته او شونډو ته یې نږدې کړه، خو لاسونه یې داسې ږېړد ېدل چې په دواړو لاسونو یې ونیوله.

لکه چې ما اټکل وکړ، فرعون ښه پوهېده چې څه شی ځښي، خو بیا یې هم په یوه غوړپ کې وځښل، پیمانه یې پر کټ کېښودله او ما راپورته کړه.

فرعون څو شېبې مور ې ته وکتل، له هغه وروسته یې خبرې ونه کړې، اوږد وغځېده، بیا یې ساړه وشول او ورېړد ېد.

هورم هب خپلې جامې و ایستلې او پر فرعون یې واچولې، چې لړزه یې ورکه شوه نو ویده شو.

کله چې فرعون ویده شو آمي د سلطنت تاج پر خپل سر وآزمایه چې ایا د هغه د سر لپاره ښه دی کنه؟

کله چې ما اشاره وکړه، هورم هب او آمي له کوټې ووتل، زه هم وروسته راووتم او

نوکرانو ته مې وویل، فرعون استراحت ته اړتیا لري او ویده شوی، باید هغه راوینښ نه کړئ.

نوکرانو د بلې ورځې تر سهاره را وینښ نه کړ او په دې ډول مړ شو. اخناتون فرعون د مرګ جام زما له لاسه یانې د سلطنتي ډاکټر له لاسه وڅښه زه نه شم ویلای چې په ښه ښه بهلو عواملو کې چې ما د مرګ جام هغه ته ورکړ کوم عامل ډېر پیاوړی و؟ ایا د مریت او تهوت مړینه ددې سبب شوه، چې زه د اپیمو شیره هغه ته ورکړم؟ ایا له دې امله مې مړ کړ چې پوهېدم د هغه شتون به د مصر ملت نور هم بدبخت کړي؟

ایا په مصر کې د موجود دود له مخې چې فرعون باید د هغه د ځانګړي ډاکټر له لوري ووژل شي، ما فرعون وواژه چې د دودونو په اساس عمل وکړم؟ ایا دا چې په ستورو کې لیکل شوي ول، چې باید دغه کار زما په لاس وشي؟

ښایي پر دغو عواملو سربېره دا عامل هم اغېزناک و، چې غوښتل مې زما د برخلیک لوښی ډک شي، چې یوه ورځ ووایم، سینوهه! تا داسې برخلیک درلود چې هېڅا نه دی درلودلی.

ښایي غوښتل مې، په دې ډول خپل ځان ته خپل قدرت وښییم.

ځکه چې که یو څوک ووایي زه ځان ډېر ښه پېژنم، بیا هم ددې وس نه لري، چې ځان بشپړ وپېژني او کله نا کله به داسې کار هم وکړي چې وروسته نه شي پوهېدای ولې یې دغه کار کړی دی؟

پر بله ورځ د افق ښار په سلطنتي مانۍ کې د ساندو او ژړاګانو غږونه واورېدل شول، مور ځان مانۍ ته ورساوه.

یو ازې یوه کس نه ژړل او هغه ملکه نفرتي تي وه، چې د خپل خاوند د جنازې تر څنګ ولاړه وه، بې له دې چې وژاړي، د هغه پر مخ یې خپلې ګوتې تېرولې.

کله چې زه ورننوتم د فرعون مړي ته مې وکتل ستړګې یې خلاصې وې، ماته یې کتل.

ما د هغه په ستړګو کې د غوسې ننښې ونه لیدلې، خو تر هغه وخته چې د هغه مړی مې د مړیو کور ته یوړ او د مړیو د کور کارکوونکو ته مې وسپاره چې مومیایي یې کړي، د فرعون له ستړګو شرمېدم.

که له ما پرته بل چا دغه کتاب لیکلی وای ښایي، دغه برخه یې نه وای لیکلې او ځان یې د فرعون قاتل نه وای معرفي کړی، خو ما په دې کتاب کې له حقیقت پرته بل شی نه

دي لیکلي او وبه یې نه لیکم، حتي که زما په تاوان هم وي.

زه پوهېږم چې که کومه ورځ څوک دغه تصویرونه (د مصر خط تصویري و. ژباړن) ولولي له ما څخه به ډېره کرکه وکړي، چې زه درباري ډاکټر او د فرعون د اعتماد وړ کس وم، نو ولې مې هغه وواژه؟

زه تر دې زیات ځانته د برائت ورکولو لپاره بل څه نه لرم، خو اوس چې دغه تصویرونه کاږم وایم، یو هغه عامل چې زه یې اړ کړم د اپیمو د پوټکي شیره پر فرعون وڅښم دا و، چې غوښتل مې د هغه کړاو او درد ختم کړم، ځکه چې پوهېدم که له ما پرته بل څوک د هغه د وژلو تابیا وکړي نو په ډېر کړونکي ډول به یې ووژني.

خو ما لوېدیزې نړۍ ته داسې واستاوه، چې هغه پوه نه شو، ویده دی که د ځنکدن په حال کې دی.

تر دې وړاندې چې د اخناتون مړی د مومیایي کولو لپاره د مړیو کور ته ولېږدول شي، د فرعون زوم سمن خګر یې د هغه پر ځای کېناوه، هغه یې فرعون وباله، تاج یې ور پر سر کړ سلطنتي لکړه او متروکه یې په لاس کې ورکړه.

خو ځوان او نوی فرعون اندېښمن او ترهېدلی و، شا و خوا یې کتل، ځکه عادت یې کړی و، چې تل د اخناتون پیروي وکړي، د هغه په ارادې فکر وکړي او خپلواکه رایه او نظر یې نه درلود.

آمي او هورم هب ورته وویل که غواړي چې تاج پر سر ولري باید ډېر ژر افق له ښاره ووځي، طبس ته لاړ شي او هلته د مصر همېشني او ستر خدای آمون ته قرباني وکړي.

خو سمن خګر د اخناتون خبره تکرار کړه او ویې ویل، هڅه به وکړم چې د بې څېرې او ناڅرګند خدای وړانګه پر ټولې نړۍ وځلېږي او په دې ښار کې به د خپل خسر لپاره یو معبد جوړ کړم او د خپل خدای آتون په شان به د هغه عبادت وکړم، ځکه چې اخناتون داسې کس و، چې ساری به یې په نړۍ کې پیدا نه شي.

آمي او هورم هب چې کله ولیدل سمن خګر ټینګار لري چې د آتون عبادت وکړي، نو څه یې ونه ویل.

پر بله ورځ ځوان فرعون د کب نیونې لپاره د نیل څنډې ته لاړ خو په اوبو کې ولوېد او تمساح ګانو وخوړ.

ځینو کسانو به ویل چې سمن خګر کله چې کبان نیول په اوبو کې ولوېد او تمساح ګانو

وخوړ، خو زه په دې خبره باور نه کووم او ګمان کوم چې هغه یې په اوبو کې اچولی دی.

هورم هب داسې سړی نه و، چې دغه کار یې کړی وي، نو په غالب ګمان به آمي د تمساح ګانو خولې ته ورکړی وی، چې ډېر ژر خپل هدف یانې د مصر پاچاهي ته ورسېږي.

هغه وخت آمي او هورم هب توت ته ورغلل، ویې لیدل چې له نانځکو سره د مړیو د ښخولو لوبې کوي، د هغه مېرمن او د پخواني فرعون لور آنکس آتون هم ورسره لوبې کوي.

هورم هب ورته وویل: توت! پاڅه ته فرعون شوی یې، باید سلطنتي خولۍ پر سر کړې او د خپل خسر پر تخت کېنې!

توت پا څېد.

هورم هب او آمي هغه د خپل خسر د تخت پر لور او پر ګدۍ یې کېناوه. توت وویل، زه له دې کبله چې فرعون شوی یم حیران نه یم، ځکه چې ځان مې تر نورو لوړ ګا ڼه

خو له دې وروسته به زما متروکه، بد خلک سم کړي او زما سلطنتي لکړه به نیک خلک اداره کړي.

آمي وویل، توت! چټي خبرې پرېږده او واوره څه درته وایم:

ته باید له دې وروسته زما خبره او امر ومنې، هر څه چې زه وایم له مخالفت پرته یې باید ترسره کړې.

زموږ لومړنی کار به دا وي چې طبس ته لاړ شو، هلته به د مصر د پخواني خدای آمون په مخکې رکوع وکړې او د هغه لپاره به قرباني وکړې، کاهنان به دې پر سر تېل وموښي او د مصر سلطنتي تاج به دې پر سر کېږدي.

توت لږ فکر وکړ او ویې ویل، که زه طبس ته لاړ شم، ایا زما لپاره به د سترو فرعونیانو په شان قبر جوړ کړي او ایا زما په قبر کې به ښکلې نانځکې او داسې شنې چړې لکه چې د هاتي پلاوي راکړې کېږدي؟ ځکه چې زه د دې ښار له قبرونو څخه کرکه کوم چې ډېر کوچني دي او پر دېوالونو یې انځورونه ایستل شوي دي، زه لوی قبر غواړم چې هلته ډېر شیان کېښودلای شم.

آمي وویل افرین دې پر تاوي، له دې سره سره چې ماشوم یې، خو بیا هم د قبر په فکر کې یې.

ډاډه اوسه چې ستا په غوښتنه به، کاهنان ستا لپاره ستر او ښکلی قبر جوړ کړي که ته

په راتلونکي کې همدومره هوښیاري وکړې، نو د مصر لپاره به یو ښه فرعون شي.

خو ستا نوم ښه نه دی اوستا بشپړ نوم چې توت انخ آتون دی د طبس کاهنان یې نه خوښوي، ځکه چې هغوی له هر هغه شي کرکه کوي چې په آتون پورې اړوند وي، نو سر له نننه به ستانوم توت انخ آمون وي. کوچني توت په دې اړه هم نیوکه ونه کړه او یوازې یې وویل، ما خپل پخوانی نوم د هر ښه لیکلی شوای، خو خپل نوی نوم نه شم لیکلی، زه نه پوهیږم هغه انځور څنګه کښل کیږي، چې آمون ښیي.

په دې وخت کې یې هغه ته د توت انخ آمون نوم ورزده کړ او خپل لومړنی نوم یې په افق ښار کې ولیکه.

د پخواني فرعون مېرمنې نفرتي تي چې ولیدل د توت انخ آمون له پاچاهۍ وروسته هغې ته څوک توجه نه کوي، نو ځان یې سینګار کړ او د هورم هب د کتلو لپاره چې ببړې یې په نیل کې ولاړه وه، هلته ورغله د هورم هب کوتې ته ورننوته او ورته یې وویل:

ګورې چې زما پلار آمي په دې هېواد کې، څنګه د ماشومانو لوبه پیل کړې ده او یو ماشوم یې د مصر فرعون کړی دی، چې وکړای شي بې جنجاله د توت انخ آمون په نوم، دې په مصر کې حکومت وکړي.

په داسې حال چې زه په دې هېواد کې یم، ټول پوهیږي چې د پخواني فرعون مېرمن او د هغه د بچیانو مور یم او تر یوه ماشوم د هره د پاچاهي ورټیا لرم.

دا سمه ده چې زه یوه ښځه یم نه شم کولای خپله خبره عملي کړای شم، خو که یو سړی له ما سره مرسته وکړي، نو له دې کبله چې ملکه او د مصر تر ټولو ښکلې مېرمن یم او له دغه سړي سره په حکومت کې برخه اخیستلای شم.

هورم هبه! ما او زما ښکلا ته وګوره او فرصت له لاسه مه ورکوه.... ته توره او نیزه لرې او زه ښکلا او نوم، که زه او ته سره متحد شو نو پر مصر حکومت کولای شو او زمونږ له حکومته به مصر ته د هره ګټه ورسېږي، په داسې حال چې زما پلار آمي د هر احمق او حریص سړی دی او که د مصر پاچا شي، هېواد به تر اوسني حالت د هر خراب کړي.

هورم هب نفرتي تي ته کتل، هغې خپلو خبرو ته دوام ورکړ او هڅه یې وکړه چې پخپلو خبرو سره نوموړی وهڅوي چې وړاندیز یې ومني.

که څه هم نفرتي تي اورېدلي ول، چې پر هورم هب د پخواني فرعون خور ګرانه ده او زړه یې غواړي، چې له هغې سره واده وکړي، خو فکر یې کاوه، چې دغه واده به د

شهزادګی باکتاتون د کبر او غرور له امله و نه شي.

بله دا چې نفرتي تي نه پوهېده چې د هغې د پلار آمي او هورم هب ترمنځ پټ تړون شوی، چې له مخې به يې هورم هب له آمي سره مرسته کوي چې هغه پاچاشي او آمي به يې په مقابل کې د هورم هب او شهزادګی باکتامون د واده کولو زمېنه برابره کړي.

پر دې سربېره نفرتي تي عادت شوې وه چې له خپلې ښکلا ځخه په استفادې سره سړی ژر دې ته اړ کړي چې تفریح ورسره وکړي. دې فکر کاوه چې د سړ د زړونو په ګټلو کې استاده ده او د دې اپوټه شهزادګی باکتامون ځوانه او بې تجربې ده، نه پوهېږي، چې سړي څنګه وغولوي؟

خو هغې ښکلا د ډېرو بچیانو د زېړولو له کبله اوس هغسې تانده نه وه پاتې، نو پر هورم هب يې اغېز ونه کړ.

هورم هب وویل: اې ښکلې نفرتي تي! ما په دې ښار کې په کافي اندازه ځان ککړ کړی دی، نه غواړم چې له تا سره څملم او ځان نور هم ککړ کړم.

زه باید اوس خپل یوه افسر ته چې د سینا په سرحد کې دی، لیک ولیکم نو له تا سره د ساعت تېرې وخت نه لرم.

کله چې نفرتي تي دغه خبره واوریده خپلې کتان جامې يې راغونډې کړې او له کوټې راووته دغه کیسه ماته پخپله هورم هب وکړه.

زه فکر کووم چې هورم هب به داسې توند ځواب نه وي ورکړی، خو ځواب به يې حتماً منفي و، ځکه چې له هغې ورځې وروسته نفرتي تي له هورم هب سره دښمني پیل کړه او بیا په طبس ښار کې له شهزادګی باکتامون سره متحده شوه چې دغه کیسه به وروسته وکړم

.

که هورم هب له نفرتي تي سره ښه چلند کړی وای او هغه يې راضي کړې وای یو قدرتمن او پیاوړی ملګری به يې پیدا کړی وای، خو هغه نه غوښتل پخوانی فرعون اخناتون له ځانه خپه کړي او د هغه له ښځې سره تفریح وکړي.

زه پوهېدم کله چې هورم هب د اخناتون له مرګ سره موافقه وکړه، له مرګ وروسته هم فرعون پرې ګران و، که څه هم د اخناتون نوم يې له ټولو ډبرلیکونو او معبدونو پاک کړی و او په افق په ښار کې يې د ناځرګند خدای آتون معبد وران کړی و.

خو ترهغې ورځې چې ما هورم هب ته کتل پوهېدم چې پخوانی فرعون پرې ګران دی.

زه خبر وم کله چې د آمون کاهنان قدرت ته ورسېدل، نیت یې درلود د اخناتون مومیایي شوې جنازه چې په افق ښار کې ښخ شوی و، له قبره راوباسي، ویې سوځوي او ایرې یې په نیل کې واچوي چې له منځه لاړ شي.

خو هورم هب د خپلو ځو تنو اعتباري کسانو په مرسته تر دې وړاندې چې کاهنان د هغه مړي ته ځان ورسوي، د اخناتون مړی له قبره وایست او په ګنبستي کې یې طبس ته واستاوه چې د اخناتون د مور په قبر کې ښخ شي.

کاهنانو چې په افق ښار کې د فرعون قبر لوڅ کړ، جنازه یې پکې پیدا نه کړه نو اوازه یې ګډه کړه، چې آمون د درواغجن او ملعون فرعون مومیایي شوی مړی له منځه وړی دی، چې په لوېدیزه نړۍ کې *(له مرګه وروسته دنیا، ژباړن)* یې اغېزه پاتې نه وي.

آمي، چې طبس ته د سفر لپاره د توت انخ آمون موافقه تر لاسه کړه، نو امر یې وکړ چې ببړۍ چمتو کړي، دربار حرکت کوي.

آمي له افقه، طبس ته د دربار په لېږد کې داسې بېړه درلوده چې هغه خواړه یې هم و نه خوړل چې په زرینه مانۍ *(سلطنتي مانۍ، ژباړن)* کې پاخه شوي ول او درباریانو ته یې هم وخت ورنه کړ، چې ډوډۍ وخوري، په بېړه روان شول.

ددې لپاره چې وویل شي د افق ښار ملعون دی او یوه شېبه هم پکې ایسار ېدل روا نه دي، نو باید بې له ځنډه د هغه ښار خوشې کړای شي.

خلکو خپل کورونه پرېښودل روان شول او د توت انخ آمون لوبتکي او نانځکې په زرینه مانۍ کې د تل لپاره پاتې شوې او د عمر ترپایه به د جنازې د ښخولو د ستورې نندارې ته وړاندې کوي.

له بیدیا را ولاړ شوی باد نرمې او میده شګې د افق کوڅو ته راکاږلې. کورونه او باغونه یې له شګو ډک کړل، د لمر وړانګو او باران کورونه ورانول، په مني کې د نیل مستي هم د ښار ورانې زیاتوله.

لښتي او ویالې وچې شوې او هغه ونې له منځه لاړې، چې اخناتون په زیار او مینې سره کرلې وې.

د کورونو چتونه وتړېدل، په کورونو او باغونو کې د انسانانو پر ځای شغالانو ژوند پیل کړ.

په دې ډول د آتون د افق ښار هغسې بېړه له منځه لاړ لکه څنګه چې بېړه چې جوړ شوی و.

له دې وروسته چې د بیدیا خاورو او شګو ښار لاندې کړ، نو هېڅا هڅه و نه کړه چې تر خاورو لاندې شویو ګران بیه شیانو د را ایستلو لپاره یو ځل دغه ښار ته ورشي.

ځکه هغه ځمکه چې د افق ښار پکې جوړ شوی و، ملعونه بلل کېده، آمون داسې لعنت پرې کړی و، چې چا جرئت نه شو کولای، هلته ګام کېږدي او ګران بیه شیان له خاورو را وباسي.

ته واچې د افق ښار یو خوب و خیال و، چې ناڅاپه له منځه لاړ او ننبسه یې هم پاتې نه شوه. هورم هب د سلطنتي ښېړیو په مخکې روان و. چې د نیل دواړه غاړې امنې او آرامې کړي.

کله چې طبس ته ننوت په دوو ورځو کې په دې ښار کې غلا و ژنه او ګډوډي له منځه لاړه.

هورم هب غله او وژونکي ونه وژل او په دې هوالونو یې راځوړند نه کړل، بلکې ټول یې ونیول، چې د جنګ په وخت کې تر کې تر ې استفاده وکړي، ځکه هورم هب د هاتي د عسکرو د مخنیوي لپاره سرتېرو ته اړتیا درلوده.

کله چې کوچنی فرعون طبس ته ننوت مور ې ولیدل چې د قوچانو واټ یې د فرعون په بیرغونو ښکلی کړی و او د آمون معبد د لمر د وړانګو له کبله رون ځلېده.

فرعون د تاج اېښودو پر وخت د آمون معبد ته د تللو لپاره پر زري روان تخت سپور شو او د هغه ترشا د پخواني فرعون مېرمن، ملکه نفرتي تي او ورپسې د هغې لونې روانې وې

پر دې ورځ چې فرعون د آمون معبد ته ورغی چې هلته تاج کېږدي او د آمون لپاره قرباني وکړي نو د مصر پخوانی خدای بېخي بریالی شو.

د آمون ټول کاهنان چې پر خرېیلو سرونه یې ټېل موښلي ول، ولاړ ول او د ټولو کاهنانو په مشرۍ ستر کاهن هري بور د آمون د مجسمې پر وړاندې د فرعون پر سر ټېل و موښل او د زنبق او پاپیروس په ننبو سره یې د مصر سور او سپین تاج د هغه پر سر کېښود.

دغه د ستورې د خلکو په مخکې ترسره شوې، ځکه چې وګوري فرعون خپل تاج د آمون له کاهنانو څخه ترلاسه کړی.

کله چې د تاج اېښودلو مراسم پای ته ورسېدل، نوې او کوچني فرعون د آمون لپاره قرباني وکړه او بیا یې هغه څه چې آمي له وران او بهوزله مصره تر لاسه کړي ول او فرعون

ته یې ورکړي و، آمون ته ډالۍ کړل.

خو تر دې وړاندې چې فرعون آمون ته دغه ډالۍ ورکړي، له هري بور سره یې خبره پخه کړې وه، چې دغه ډالۍ ده ته ورکړي، چې د هاتي د مخنیوي لپاره یې په جنګ کې ولګوي.

د طبس او سېدونکي پر دې ډېر خوشحال ول، چې پخوانی خدای واکمن شوی او فرعون له دې سره سره چې ډېر کوچنی و، خو هغه ښار ته ورغلی و. انسان فطرتاً په خیالونو کې ژوند کوي، تل راتلونکې ته هیله کوي او تصور کوي، چې له پخوا څخه به ښه راتلونکې ولري. خو د انسان د بدبختۍ یو عامل دا دی چې له تېرو ترخو تجربو څخه درس نه اخلي او فکر کوي چې راتلونکی به په دې دلیل چې لانه ده راغلې تر پخوا ښه وي.

له همدې امله د طبس خلکو تصور کاوه، چې د فرعون د پاچاهۍ دوره به د سوکالۍ او خوښۍ پړاو وي، په قوچ واټ کې د فرعون په لاره کې راټول شول او پر ځمکه یې ورته ګلان شیندلي ول.

خو د بېوزلو له سیمو او بندر ته نږدې کورنو څخه لا لوګي پورته کېدل. د طبس ښار په یوه څنډه کې اسمان تیاره و او له ورانو کورونو څخه د خرابو شویو مړیو بویونه لټېدل، کارغان او مردار خواره چې د آمون د معبد پر بام ناست ول، له ډېرې چاغۍ څخه نه الوتلی شول، ځکه چې شپه و ورځ به یې مړي خوړل.

بېوزلې مېرمنې او بې پلاره ماشومان په کنډوالو کې ګرځېدل چې وکړای شي د خپل کور ځینې شیان بیرته له خاورو را وباسي.

دغه ماشومان د لوږې له کبله داسې ډنګر ښکارېدل، چې د مړیو په کور کې مومیایي شوي مړي، داسې وچ نه ول.

ماشومان او ښځې پوهېدل چې له طبسه رحم او عاطفې کډه کړې او ډېره موده کېږي، چې نه څوک چاته کوم شی ورکوي او نه یې ګېډه ور مړوي، له همدې امله یې له چاڅخه د ډوډۍ او فلز خواست نه کاوه.

د نیل له بندره لرې شوم او د تمساح لکۍ میخانې پر لور روان شوم، میخانه کنډواله شوې وه او هغه هم اور توره کړې وه.

د زړه له تله مې سوړ اسوېلی و ایست، ځکه چې هغه ورځ را په زړه شوه، چې په دې میخانه کې زما د سترګو پر وړاندې یې زما د خوږ ژبې او کوچني زوی تهوت مازغه په

ګورز باد باد کړل.

هغه تهوت چې زما له نسله یاني د خدایانو او فرعون له نسله و او زما د سترګو پر وړاندې یې پر مریت حمله وکړه، چې هغه ښځه اسیره کړي، خو مقاومت یې وکړ او د نیزې په ګوزارونو سره یې د سترګو په رپ کې سوری سوری کړه.

بیایې په داسې حال کې چې ښایي مریت ژوندی وه، میخانې ته اور ورته کړ او زما ګرانه مریت ژوندی په اور کې وسوځېدله.

اې د مصر خدایانو! ایا ممکنه ده ماته ووایاست چې زما مریت په دې وخت چې میخانې اور واخیست د سوځېدا د شکنجې له زغملو پرته مړه شوه؟

کاشکې ما هغه ډول چې فرعون مې بې له کړاوه په اپیمو سره بلې نړۍ ته واستاوه، مریت او کوچني تهوت مې هم وژلي وای.

خو زه د اخناتون فرعون د خبرو تر اغېز لاندې راغلم او په هغه وخت کې مې د ګرانې مریت او د خپل کوچني زوی تهوت د مړینې فکر ونه کړ.

د حیرانۍ خبره خو دا وه چې دومره کم عقل شوی وم، چې نه پوهېدم، دا ناممکنه ده چې د مصر یا بل ملت د داسې یوه خدای عبادت وکړي، چې بهرنی وجود نه لري او په سترګو ونه لیدل شي.

ما ویل انسانان یوازې دیوډول خدای عبادت کولای شي چې بهرنی وجود او څیره ولري له دې پرته انسان فکر کوي چې د بې ځانه او ناڅرګند خدای عبادت کوي دوی په حقیقت کې د دوهمه او دریمه درجه خدایانو یعنې دسترو کاهنانو او فرعونیانو عبادت کوي.

له دې کبله چې انسان د ناڅرګند او بې څېرې خدای عبادت نه شي کولای، ځکه چې هېڅ درک او پوهه د هغه د درک کولو وس نه لري نو دغه خدای ژر هېروي.

په بدل کې یې د هغو کسانو عبادت کوي چې وایي موږ د خدای زامن یو یا د هغه له لورې راغلي یو او یا مو د هغه غږ اوریدلی دی او له هغه سره مو خبرې کړې دي، ځکه چې دا انسان دی او بهرنی وجود لري او خلک یې لیدلی شي.

په راتلونکې کې به هم همداسې وي او هر ځل چې یو ناڅرګند او بې څېرې خدای رامنځته کېږي، که وغواړي چې بریالی شي باید یو کس خلکو ته معرفي کړي او د هغه له ژبې له خلکو سره خبرې وکړي. خو د دغه سړي له مرګ وروسته هغه کاهنان چې د ده ځای

ناستي کېږي د عبادت وړ ګرځي. ځکه چې انسان دا وس نه لري چې له انسان، حیوان او جماداتو پرته د بل شي عبادت وکړي.

که اخناتون فرعون د خپل خدای لپاره یوه بڼه ورکړې وای، دغه کار به نه کېده او دغه فتنې به نه وای رامنځته شوې.

زما مریت او تهوت به نه وای وژل شوي، زما پر سر به د بدبختۍ او خواري ایرې او خاورې نه وای تویې شوې او یو ځل بیا به په دې نړۍ کې نه وای یوازې شوی.

زه تصور کووم چې د نړۍ تر ټولو خطرناک شی د یوه فرعون اصلاح غوښتونکی فکر دی، ځکه چې دغه اصلاح غوښتونکي افکار حتی که د خیر ښېګڼې هم وي، خو هېر کسان بدبخت کوي.

له لرې مې د خلکو د شور او زور غږ اورېده، چې د فرعون لپاره یې خوشحالي کوله.

خلکو تصور کاوه، چې نوی او کوچنی فرعون له ماشومتوبه د خپل قبر په فکر کې دی او غواړي د ځان لپاره قبر جوړ کړي، نو دا به داسې فرعون وي چې له بې عدالتۍ سره به مخالف وي، دی کولای شي ظلم له منځه یوسي او عدالت او سوکالي راولي.

خلک خبر نه ول، چې د پخواني فرعون خدای له دې سره سره، چې د سولې، برابرۍ او د شتمن او بډای د توپیر د ختمېدا غوښتونکی و، خو بیا یې هم خلک بد بخت کړل.

د نوي فرعون خدای همغه ظالم او قهرجن خدای آمون دی، چې نوی رامنځته شوی او ډېر وړی او تړی دی.

ډېره موده وشوه چې کوم شی یې نه خوړلی او نه څښلی او د هغه د مړولو لپاره به د مصر د ټولو خلکو د لاس محصول او د هغه د تندې د ماتولو لپاره به د دې تاتوبي د ټولو بچیانو وینه کفایت ونه کړي.

پخواني فرعون له ما څخه د مرګ پیمانه واخیسته ویې څښله او آرام شو، ځکه چې له مرګه وروسته هر شی هېرېږي، خو زه ژوندی پاتې شوم او نه شم کولای هغه څه هېر کړم چې ما اوربدلي، لیدلي او پر ماتېر شوي دي.

له دې وروسته به زما ژوند تریخ او له حسرت سره یو ځای وي.

د تمساح لکی د میخانې له کنډوالو طبس د بندر پر لور روان شوم.

د طبس بندر چې غلی او تش ښکارېد د خالي زنبېلونو او شلېدلو پرېږو په لیدو یې سړی پوهېده، چې دغه ځای یو وخت د ترانسپورټ د فعالیت مرکز و.

ناڅاپه د زنبیلونو او ټوکریو له منځه یو ډنګر او خوار سړی را ووت زما خواته راغی، خپلې ننوتې او مړاوې سترګې یې ما ته ونیولې او ویې ویل، ایا ستا نوم سینوهه نه دی؟

ایا ته همغه سلطنتي ډاکټر نه یې چې د آتون په نوم دې د ښوزلو ټپونه معالجه کول؟

زه نه پوهیدم چې د هغه هدف څه دی، ځکه غلی شوم او ومې کتل چې نور څه وایي؟

هغه سړي وویل، ایا ته همغه سینوهه نه یې چې د خپلو نوکرانو په مټ دې پر ښوزلو ډوډۍ وېشله او هغوی به ستا له خولې ویل چې دا د آتون ډوډۍ ده.... ویې خوړ او له اخناتونه راضي اوسئ.

تا چې پرخلکو ډوډۍ وېشله، اوس هم ماته ډوډۍ راکړه، ځکه چې له څو ورځو راهیسې زه د دغو ټوکریو او زنبیلونو په منځ کې ژوند کووم او له لوږې څخه د تللو او ګرځیدو وس نه لرم.

ما وویل، ته وېنې چې زه ډوډۍ نه لرم، خو ته ولې تر زنبیلونو او ټوکریو لاندې ژوند کوې؟

هغه سړي وویل، ما یوه جونګړه درلوده چې ډېره کوچنۍ وه او له هغې څخه د خوسا شویو کبانو بوی لټېده، خو له دې سره سره به د شپې مهال او دغه راز په باد و باران او ډېر لمر کې پکې څملاستم.

یوه ښځه مې درلوده چې ښکلې نه وه، خو زما خپله مېرمن وه. همدا راز ما څو زامن درلودل چې له یوې مودې راهیسې وړې ول.

خو نن سبا کور نه لرم او جونګړه مې ورانه شوې... نن مېرمن نه لرم زما ښځه یې وژلې.. اوس بچیان نه لرم، زما بچیان یې له منځه وړي او د دې ټولو مسولیت ستا د خدای پر غاړه دی.

سینوهه! ستا خدای آتون زما جونګړه، ماشومان او میرمن راڅخه واخیستل او زه یې پر تورو خاورو کښولم.

اوس زه باید له ګرمۍ او یخنۍ څخه د تېښتې لپاره تر دغو زنبیلونو لاندې پټ شم.

له هغې ورځې چې دغه نړۍ جوړه شوې ستا د خدای په شان سپېره او بې رحمه خدای نه دی لیدل شوی. زه پوهېږم چې مړ به شم، خو په دې خوشحاله یم چې ستا خدای یې له منځه یووړ، چې له دې وروسته د مصر خلک بدبخت نه شي.

له دې خبرې وروسته دغه سړی پر ځمکه ولوېد، ویې ژړل، خو ما له هغه سره مرسته نه

شوه کولای نوتړي لرې شوم.

وروسته د بهوزلو محلې ته ننوتم او هغه ځای ته ورسېدم چې د مسګر یانې زما پخوانۍ کور پکې و.

و مې لیدل چې کور د طبس د نورو کورونو په شان رنګ شوی دی او د اور لوګیو تور کړی دی. کور ته ځېرمه ونې وچې شوې وې، خو د دهوال په خوا کې د یوې کوچنۍ جونګړې نښې رابنکاره شوې، چې په مخکې یې یو منګی اینبی و او داسې برېښېده چې کوم ځوک دلته ژوند کوي، ځکه چې د منګي لوندوالي شاهدي ورکوله چې اوبه پکې دي.

ما ددې جونګړې پر لور ګام واخیست. نا څاپه مې ولیدل چې زما نوکره موتي په ګډوډو وېښتانو سره په داسې حال کې چې ګوډه ګوډه کېده له جونګړې راووته او ویې ویل، بختوره ده دغه ورځ چې زما بادار بیرته راستون شوی دی.

د موتي په لیدو داسې حیران شوم، چې تصور مې وکړ، دا موتي نه بلکې اروا یې ده، ځکه ماته ویل شوي ول چې هغه وژل شوې ده.

له هغې مې پوښتنه وکړه، موتي ایا ته ژوندی یې؟

موتي څه ونه ویل، پر ځمکه کېناسته او په دواړو لاسونو یې خپل مخ پټ کړ.

هغه ډېره ډنګره شوې وه او پر بدن یې د ښکر د تپ نښه لیدل کېده.

داسې راته معلومه شوه، چې حوصله یې نه درلوده، ما ته د هغو شیانو کیسه وکړي، چې پرې تېر شوي ول او ما هم نه غوښتل چې په ډېرو پوښتنو سره د هغې کړاو نور هم زیات کړم.

د کاپتا پوښتنه مې وکړه، موتي راته وویل کاپتا د کارګرانو او مرییانو په لاس وژل شوی دی، ځکه کله چې یې ولیدل، هغه د آمون عسکرو ته د اوربشو اوبه او شراب ورکوي، دوی غوسه شول او هغه یې وواژه.

خو ما په دې خبرو باور ونه کړ، ځکه را په زړه شول چې کله آتون نسکور او آمون واکمن شو، کاپتا ژوندی و، هغه زما مخه ونیوله، اجازه یې رانه کړه چې د تمساح لکی میخانې اور ته ور ودانګم او د مریت او تهوت مړي تړې را وباسم.

دا هغه وخت و، چې د صلیب ټول پلویان کارګران او مرییان له منځه تللي ول، داسې څوک نه و پاتې چې کاپتا ووژني.

له دې وروسته چې زه له طبسه را وتلی وم، که څه هم په ښار کې ګډوډي وه، خو کاپتا

تر دې ډېر هوښیار او چالاک و، چې په ګډوډۍ کې دې، له دې سره سره چې د آمون له ملاتړه یې هم استفاده کولای شوه مړ شوی وي.

کله چې موتي ولیدم چې غلی یم او خبرې نه کووم، ناڅاپه غوسه شوه ویې ویل، ایا پوهېږې چې ستا ځېل بالاخره څه نتیجه ورکړه؟

تا تر وروستۍ ورځې ویل چې آتون به بریالی وي، خو هم هغه او هم تا، دواړو ماتې وخوړه.

اوس ته یو بېوزله سړی یې او باور لرم چې وږی یې او دلته راغلی یې چې له ما څخه یوه ګوله ډوډۍ ترلاسه کړې. پوهېږم چې د ویدېدا لپاره ځای نه لرې، نو غواړې چې په دې جونګړه کې له ما سره ځملې.

کله چې سهار راپاڅې له ما به د اوربشو اوبه او کبان وغواړې او که مې ډېر ژر درته را نه وړل نو په سوتې به مې ووهې..

وګوره! ستا او زموږ له ژونده، ستا د ځېل له امله پردې ورانې کنډوالې سربېره بل څه نه دي پاتې شوي.

زه به دلته مړه شم، بې له دې چې کوم قبر ولرم، ځکه چې د قبر د اخیستو توان نه لرم او له دې کبله چې بېوزلې یم نو له مرګه وروسته به مې څوک د مرګ کورته هم یو نه سي چې مړی مې مومیایي کړي.

له دې کبله چې زما مړی بوی و نه کړي نو په قبر کې به یې هم نه وړدي او په نیل کې به مې واچوي.

ما به هم د نورو هغو زرګونو کسانو په شان، چې د تمساحګانو خوراک شول، د نیل ځناور وخوري.

کله چې موتي دغه خبرې کولې، ما ته ژړا راغله، ځکه را په زړه شول چې ځوان وم، زما د ناپوهۍ او بې پروایۍ له امله هغه بښځه او سړی چې ما مور و پلار بلل بې قبره پاتې شول.

ما ددې لپاره چې ځانته د یوې بښځې پام را واړوم، حتی د هغوی قبر هم خرڅ کړ. هغې بښځې په اصل کې له ما سره د مجلس وړتیا هم نه درلوده، خو کله چې یې زه ولیدم ځان یې یوه محترمه او ویاړمنه مېرمن معرفي کړ.

اوس هم زما نوکره موتي قبر نه لري او که نن ما دا فکر نه وای کړی چې دلته راشم او

هغه وګورم، ممکنه وه چې مړه شي او جنازه یې په نیل کې واچوي، ځکه هغه کس چې نه د جنازې د مومیایي کولو وسیلې لري او نه قبر. نو له مرګ وروسته یې ځای د نیل سیند دی.

کله چې موتي زما ژړا ولیده، غوسه یې سړه شوه او ویې ویل، سینوهه! غم مه کوه لا هم ددې کور تر کنډوالو لاندې لږ غنم شته او د نباتي غوړیو څو منګي هم لرم.

همد اوس به لږ غنم اوړه کړم، تاته به ډوډۍ پخه کړم، بیا له ځانه سره یوه ډوډۍ وړم او په بدل کې یې د اوربشو اوبه اخلم او تا به مور کړم.

زه او ته به په ګډه دلته یو وړوکی کور جوړ کړو، چې ته وکړای شې هلته کښې او خپل طبابت وکړې.

که څه هم خلک بهوزلي شوي او فیس نه شي ورکولای، خو ته په طبابت کې ډېر شهرت لرې، ډېر ناروغان به درته راشي هېڅ غم مه کوه.

که ناروغان تا ته رانه غلل بیا دې هم زه نه پریږدم، چې ته وږی پاتې شې.

د ورځې له پلوه به د شتمنو کسانو کورنو ته ځم، د هغوی جامې به وینځم او په بدل کې به یې ستا لپاره د اوربشو اوبه راوړم.

خو له تا څخه هم یوه هیله او غوښتنه لرم هغه دا چې له دې وروسته طبس او مصر ته بل خدای مه راوله، ځکه په مصر کې د شته ډېرو خدایانو په وجود مور څه خیر ولید چې ته یو بل خدای راولې؟

که خدایانو دا وس درلودای چې د بشر کارونه اصلاح کړي، نو هغو زرګونو خدایانو به دغه کار کړی و، چې تر اوسه راغلي دي.

دغه خدای چې تا به ویل تر ده بل څواکمن خدای نشته، وګوره څومره نا خوالې یې رامنځته کړې او تا ولیدل چې څنګه څو تنو بنکرورو هغه راپرځاوه.

ایا دا لېونتوب نه و، چې دومره وینې وبهول شي او دا بدبختي رامنځته شوې.

تا خپله شتمني له لاسه ورکړه او دهوالیه شوې مګر بیا هم همغه پخوانی خدای خدایي کوي.

څومره چې پر مریت او تهوت زما زړه خوږېده پر تا مې دومره رحم نه کېږي، ځکه چې ته سړی یې او د ټولو سړیو په شان یو ماشوم او لېونی یې.

یو سړی له دې کبله چې نارینه دی، هېڅکله نه هوښیارېږي او تل به ماشوم او لېونی وي

خو مریت هوښیاره او صابره ښځه وه، پر ما د لور په شان ګرانه وه او تهوت به هره شپه زما پر لمنه ویده کېده.

له دې کبله چې زما او ښکې همغسې بهېدې، نو موتي مجلس بدل کړ او ویې ویل، سینوهه ! د وخت په تېرېدا سره هرڅه سمېږي ته به دغه بد مرغي هېرې کړې.

بیا به ستا بدن او غوږمبوري دومره ډنګر نه وي، ځکه چې زه به د پخوا په شان تا ته ښه خواړه او شراب درکړم او ته به بېرته چاغ او هډورشې.

زه په دې خبرو سره کرار شوم، ومې ویل، موتي ! زه ددې لپاره نه یم راغلی چې تا په تکلیف کړم، زه له دې ځایه ځم او ښایي تر ډېرې مودې پورې بېرته رانه شم. زه دلته ددې لپاره راغلم چې هغه کور وګورم چې په سوکالۍ کې مې پکې ژوند کاوه او ددې کور په مخکې ګڼې وڼې وګورم چې اوس وچې شوې دي.

ما غوښتل یو ځل بیا د خپل کور انګړ ووینم چې زما زوی تهوت به پکې لوبې کولې، خو اوس ګورم چې د کور انګړ له خاورو او لوټو ډک دی.

تا وویل چې زه دیوالیه شوی یم.

دا دې سمه خبره وکړه، ځکه چې ما خپل شته له لاسه ورکړي، خو لا هم دومره شتمني لرم چې ستا لپاره هم څه نا څه فلزات را واستوم، چې د ځان لپاره شیان پرې واخلې او که دې زړه غواړي، نو د غه ځای جوړ کړه او ژوند پکې کوه.

زه ستا په خبرو خپه شوی نه یم او په دې هم پوهېږم چې ستا ژبه د غوږمبسې د لشې په شان تېره ده، خو ستا روح د مینې او محبت زانګو ده، نو اوس له تا سره خدای پامانې کوم او ننه یا سبا به درته فلز راولېږم.

موتي وژړل، پر سر یې خاورې باد کړې او ویې ویل، زه دې نه پرېږدم چې لاړ شې، ځکه ستا له سترګو داسې ښکاري چې ته وږی یې او باید ډوډۍ درته پخه کړم، چې ویې وخورې او ځواکمن شې.

ددې لپاره چې موتي خپه نه شي زه هم پاتې شوم، هغې راته ډوډۍ پخه کړه او زما په مخکې یې کېښوده.

خو ما اشتها نه درلوده، ځکه چې د تهوت او مریت فکرونو د ډوډۍ اشتها راڅخه اخیستې وه.

موتي ویل سینوهه ! وخوره .... وخوره چې ځواکمن شې.... زما د ډوډۍ مزه یاد ساته،

ځکه چې زه اټکل کووم، له تېرو ټولو کړاونو سره سره به بیا هم پر ځان نورې ناخوالې راولې.

خو هڅه وکړه چې د هر ژر ببیرته راستون شې، زه به ستا د راتګ په تمه یم او که زما د قبر د اخیستو مسله حل شوه، نور به د راتلونکې لپاره اند ښښنه ونه لرم.

ځکه زه لا جسما پیاوړې یم او د شتمنو دکالیو په وینځلو او ډوډۍ پخولو باندې به خپله ګوزاره وکړم.

پر دې ورځ زه تر مابنامه ددې جونګړې تر څنګ له موتي سره وم. د هر غمجن وم او له ځان سره مې وویل، کله چې مې موتي ته فلز ورکړل نور به بیا دې کنډوالې ته نه راځم، ځکه چې ددې کنډوالو په لیدو مې اروا غمجنه کېږي او ځان به تر نورو بدبخت او خوار ګڼم.

تر لمر لوېدو مخکې د پاچاهۍ زرینې مانۍ ته لاړم، له هغه ځایه مې لږ فلز راوړل او موتي ته مې ورکړل.

بیا مې له موتي سره خدای پامانې وکړه او ومې ویل، خپل ژوند داسې برابر کړه چې ته وا له دې وروسته به هېڅکله ما ونه وینې، خو کله چې فرصت پیدا شو زه به درته راشم.

کله چې له دې ځایه ستون شوم ومې لیدل، چې د طبس د ښار ځینې برخې په مشالونو سره روښانه شوې او په ځینو کوڅو کې د موسیقۍ غږونه اورېدل کېږي.

زه پوه شوم چې دغه ورځ د توت آنخ آمون د تاج پر سرولو ورځ ده او خلک د هغه لپاره خوشحالۍ کوي.

شپږم څلوېښتم څپرکی

د جنګ د الهې (سخ مت)
د معبد پرانيستل

پر همدې شپه چې طبس د نوي فرعون د تاج پوښي لپاره په مشالونو روښانه شوی و او موسيقي پکې غږېدلې، کاهنانو د مشالونو په رڼا کې د جنګ د الهې (سخ مت) په معبد کې کار کاوه.

دغه معبد له تېرو څلوېښتو کلونو راهيسې تړلی و. کاهنانو يې وحشي بوټي شکول، د جنګ الهې ته يې د سره کتان جامې وراغوستلې او د جنګ او پرځېدا ننبې ننبانې يې پرې تومبلې.

ځکه چې آمي هورم هب ته ويلي و، اې د باز زويه! (هورم هب په ماشومتون او ځواني کې تل له ځان سره يو باز ساته او باز به دده پر سر الوت. هورم هب به ويل، زه د باز زوی يم) نغارې ووهه او جنګ پيل کړه، چې د مصر ملت په جنګ کې د ښکېلېدا له املې خپلې تولې بدبختۍ او له دې ډلې څخه د درواغجن فرعون کيسه هېره کړي.

جنګ پيل کړه چې دغه خلک ددې فرصت پيدا نه کړي، چې پر نورو شيانو فکر وکړي او له لوړې مړه شي.

هورم هبه! په جنګ کې ځان نعمتونو ته ورنږدې کړه، چې مېرمن باکتامون، د ډېر شوق او خوښۍ له کبله ستا پر لور درشي او موافقه وکړي چې له تا سره واده وکړي.

له همدې املې هورم هب د آمي او نورو کاهنانو له موافقې وروسته امر وکړ، چې د جنګ د الهې معبد پرانيزي. دا کار يې ځکه کاوه چې وکړای شي پر بله ورځ نومورې معبد ته ورشي او د جنګ له الهې سخ مت څخه مرسته وغواړي چې سر يې د زمري او بدن يې د ښځې دی.

په داسې حال کې چې نوي فرعون له خپلې مېرمنې سره يو ځای د نانځکو په وسيله د

مړیو د ښخولو لوبه کوله، د طبس په معبد کې د اخناتون نوم له منځه وړل کېده او د توت انخ امون نوم یې پر ځای لیکه. که څه هم فرعون توت انخ امون و خو هېواد آمي اداره کاوه، مالیه یې اخیستله او سلطنتي ځمکه به یې هر هغه چاته ورکوله چې د ده زړه غوښتل.

د آمون کاهنان د بریالیتوب له امله له ډېره کبره په کالیو کې نه ځایېدل، ځکه چې ناڅاپه یې ټوله هغه شتمني تر لاسه کړه، چې پخوا یې له لاسه ورکړې وه.

هورم هب هم غوښتل، چې د سیالۍ په ډګر کې له نورو وروسته پاتې نه شي او د هغه نوم مشهور شي.

دغه راز خلک باید پوه شي چې د باز زوی له دې وروسته د مصر یو اصلي چارواکی دی.

له همدې امله پر بله ورځ د مصر په واټونو او چوکونو کې د هورم هب د عسکرو نغارو انګازې وکړې.

جارچیانو به اعلانونه کول چې نن د سخ مت د معبد مسي دروازه پرانیستل کېږي، هورم هب له خپلو یو شمېر عسکرو سره نوموړي معبد ته ځي او د سخ مت لپاره قرباني کوي.

پر دې ورځ هورم هب ما ته وویل، چې د ننداري لپاره معبد ته لاړ شم او زه متوجه شوم، چې هغه غوښتل خپل قدرت ماته وښیي.

دا خبره باید وکړم، هورم هب، له دې سره سره چې پوهېده د مصر په ملت کې به ډېر مشهور شي، خو له ډېرو تشریفاتو او تجملاتو یې کار نه واخیستی.

خپل اسونه او جنګي ګاډۍ یې د شتر مرغ په بڼکو نه وې سینګار کړې او د جنګي ګاډیو ارابې یې په زرینو پوښونو سره نه وې ښکلې کړې.

یوازې یې دوه لوی لرونه چې د جنګونو پر وخت یې په ګاډیو کې لګوي، دا ځل هم په ګاډیو پورې وتړل.

د هغه په ګاډۍ پسې نېزه لرونکي عسکر روان ول او د هغوی پوځي پرېډ پر هغه واټ انګازې کولې، چې په کاڼو پوښل شوی و.

له نېزه لرونکو عسکرو وروسته تورپوستي عسکر راغلل او ددې لپاره چې خپل پوځي ګامونه یو شان کړي، داسې ډولونه یې غږول چې د انسان پوستکي یې پرې غوړولي وو.

خلک ترهېدلي ول او د هورم هب عسکرو ته يې هک پک کتل، چې له ډېر مړښته يې مخونه ځلېدل او پوهېدل چې د دوی برخه خواړه هم عسکر خوري.

کله چې هورم هب د معبد په مخکې ودرېد او پر ځمکه يې ګام کېښود، نو خلکو د هغه لوړ قد او پراخه سینه ولیده.

ماته په مبهم ډول دا احساس پیدا شو، چې د هغوی بدبختي لا نه ده ختمه شوې او لا هم پر خپل حال پاتې ده.

هورم هب له خپلو قوماندانانو سره یو ځای معبد ته ننوت او کاهنانو په داسې حال کې د هغه هرکلی وکړ چې لاسونه يې په وینو سره کړي ول.

د مصر له بوډاګانو پرته چې مخکې يې د هغه مراسم لیدلي ول، زه او زما په څېر ډېر نور نه پوهېدل، چې د جنګ د الهې معبد څنګه پرانیستل کېږي، نو چې کله مې د معبد د کاهنانو په وینو ککړ لاسونه ولیدل حیران شوم.

بیا مې ولیدل چې کاهنانو هورم هب د سخ مت د مجسمې پر لور بوت.

سخ مت هغه الهه وه، چې د زمري په شان سر او د ښځې په شان سینې او تیونه يې درلودل. په دې ورځ يې د هغې ارغواني جامې په وینو سرې کړې او لنديې کړې وې.

د معبد هغه برخه چې د سخ مت مجسمه پکې ولاړه وه، سمه روښانه نه وه. او داسې ښکارېده چې هورم هب هڅه کوي سخ مت په ډډو ستړګو وګوري.

کاهنانو د مجسمې په مخکې هورم هب ته دري زړونه په لاس کې ورکړل او هغه ته يې وویل، چې هغه د محراب په مخکې ټینګ کړي. ما په لومړي سر کې فکر وکړ چې دا به د سخوندر یا پسه زړونه وي، خو کله چې ښه ځیر شوم ومې لیدل چې د انسان زړونه دي.

کله چې هورم هب د انسان زړونه په منګولو کې پر محراب ټینګ کړل، له زړونو څخه وینه راووتله.

په دې وخت کې کاهنان د هورم هب او مجسمې پر شاوخوا ګډ بدل، په وینو سرې چرې يې پر خپلو تندیو وهلې. له سر او تندیو يې وینې بهېدلې او پر سپینو روحاني جامو يې توېېدلې.

دغه منظره ډېر بوږنونکې وه او په کورنیو جنګونو کې د طبس د عام وژنې په شان حالت يې رامنځته کړ.

کاهنانو په ډله ییزه توګه د نڅا پر وخت دغه ذکر لوست: ((اې هورم هب، د باز زویه! له

جنګه بریالی راستون شه، چې سخ مت له خپل ځایه راکوزه شي او تا لوخ په غږ کې ونیسي.))

کله چې هورم هب د انسانو ګرم زړونه، د محراب پر سر په منګولو کې ټینګ کړل او وینه یې تړې وبهوله، بیا له مجسمې او محرابه لرې شو.

کاهنانو په نڅا سره په داسې حال کې چې مخ او جامې یې سرې شوې وې، هغه بدرګه کړ.

هورم هب له معبده ووت، پخپله ګاډۍ کې سپور شو، بیا یې د مصر ملت ته مخ واړاوه، خپل دواړه لاسونه یې خلکو ته ورونښودل او په لوړ غږ یې وویل: ((اې د مصر ملته! غوږ ونیسه او زما خبره ښه واوره، زه هورم هب د باز زوی یم، چې د مصر بریالیتوب مې په لاس کې دی له ټولو هغو کسانو سره چې له ما سره په سپېځلي جنګ کې ګډون کوي ژمنه کووم، چې هغوی ته به تلپاتی ویاړ ور په برخه شي.

همدا اوس په سینا صحرا کې د هاتي جنګي ګاډیو حرکت پیل کړی او مخکینۍ ځواک یې په کوز مصر کې په لوټمار او وژنو بوخت دی. مصر هېڅکله داسې خطره نه وه لیدلې او د دغه خطر په پرتله چې نن سبا مصر ګوابنې، په پخوا وخت کې پر مصر د هیک سوس د قبایلو یرغل بې اهیمته دی.

د هاتي لښکرې مصر ته را رسېدلې دي او تاسې نه پوهېږئ چې هغوی څومره بې رحمه دي او څه ډول به د مصر د ملت ریښې وچې کړي.

کله چې د هاتي عسکر هر ښار ته ورسېږي هغه به وران کړي، ټولې ښځې او نجونې به اسیرانې او د ځان وینځې کړي.

ټول پاتې نارینه به ړانده کړي چې وکړای شي په ژرندو کې ترې کار واخلي او یا د غوړیو په کارخانو کې پرې ژرندې وګرځوي.

ټول ځوان هلکان به اسیران کړي او د مرییانو په بازار کې به یې خرڅ کړي.

چیرته چې د هاتي د عسکرو ګاډی ورسېږي تر یوه نړیوال کاله به *(۲۷ زره کاله ژباړن)* هلته بوټي زرغونه نه شي، له همدې امله زه اعلان کووم چې باید د دغه بې رحمه دښمن پر وړاندې دغه سپېځلی جنګ پیل شي.

د غه سپېځلی جهاد هغه جنګ دی، چې موږ یې د خپلو ښځو، بچیانو، لونو او هونبیارو نارینه وو او د خپلو خدایانو د ساتلو لپاره پیلوو.

زه تاسې ته ډاډ درکووم، چې که پخپله خوښه دغه جنګ ته لاړ شئ، نو نه یوازې دا چې

د هاتي عسکرو ته به ماتې ورکړو، بلکې سوریه به هم بیرته تړې ونیسو.

د پخوا په شان به هر مصری له مصر سره د سوریې له یو ځای کېدا ګټه واخلي او د هر مصري کور به د پخوا په شان له غنمو او د اوربشو له اوبو ډک شي.

اې د مصر ملته! د کمزورتیا او خواری یوه اوږده پړاو خپلې سپېرې اغېزې پرېښودې او د مصر دښمنان نور هم سپین سترګي شول.

دوی له موږ څخه نه یوازې سوریه ونیوه، بلکې اوس نیت لري چې توره خاوره او زموږ خدایان هم راڅخه واخلي.

دوی غواړي د آمون او نورو خدیانو کورونه وران کړي او په نیل سیند کې د اوبو پر ځای وینه وبهوي.

ترازو (*ساعت. ژباړن*) وایي چې د پاڅېدا، روانېدا او د وینې د بهېدا وخت دی.

هر څوک چې پخپله خوښه له ما سره روان شي، یو کندو ډک غنم به ترلاسه کړي او په جنګي غنیمتونو کې به شریک شي.

که کوم سړی ونه غواړي چې له ما سره په جنګ کې برخه واخلي، زه به یې په زور د بارونو د لېږدولو لپاره له ځان سره بوځم او که هغوی وغواړي یا ونه غواړي په جنګ کې به برخه اخلي.

دوی ته به بیا نه یو کندو غنم ورکول کېږي او نه به په راتلونکې کې جنګي غنیمتونه ورکړای شي.

دغه راز به د جنګ په اوږدو کې پر پنډیتوب سربېره زموږ د عسکرو سپکې سپورې هم اوري.

زه هیله کووم، هر مصری نارینه چې توره یا نېزه چلولای شي. باید حرکت وکړي او له ما سره د جنګ ډګر ته لاړ شي.

اوس موږ د هغو کسانو د ځپل، سستی او غفلت له لامله چې مخکې یې په مصر کې حکومت کاوه، هیڅ هم نه لرو.

کاختي لکه وږې تمساح په موږ پسې ده، خو که بریالي شوو، ددې سبب به شي چې غنم، اوربشې او پرېمانه فلزات ولرو.

هر څوک چې په دې جنګ کې ووژل شي نېغ په نېغه به لوېدیزې نړۍ ته ځي او د مصر خدایان به یې تر قیامته پورې ملاتړ کوي.

هر څوک چې ژوندي پاتې شي، زموږ د ګټو او بریالیتوبونو شریکان به وي، خو د بریالیتوب لپاره باید ډېره سرښندنه وکړو.

د شاهین زوی هورم هب وایي، اې د مصر مېرمنو! دغشو لپاره لیندی جوړې کړې، او که د بوټو تارونه او د حیواناتو کولمې نه لرئ له خپلو زلفو او وېښتانو څخه لیندی جوړې کړئ.

اې د مصر مېرمنو! خپل مېړونه او بچیان د جنګ ډګر ته واستوئ.

او تاسو اې د مصر نارینه وو! هر ډول فلز چې لرئ نېزې او غشي ترې جوړ کړئ او له ما سره لاړ شئ، چې زه مو په داسې جنګ کې شریکان کړم چې لا یې په نړۍ کې ساری نه دی لیدل شوی.

هورهب وایي! په دې جنګ کې ستر فرعونان او ټول خدایان په تېره بیا آمون زموږ ملاتړی دی او موږ به د هاتي لښکرې داسې وځپو، چې د تېښتې پر وخت د مخ ګرځولو جرئت ونه کړي.

موږ به یې تعقیب کړو او د سینا او سوریې ځمکه به د هغوی په وینو سره کړو، چې په وینې سره د مصر حیا بیرته واخلو او بې غیرتي یې ووینځو...

اې د مصر ملته! غوږ ونیسئ... د باز د زوی، د راتلونکي جنګ د فاتح او هورم هب خبرې خلاصې شوې.))

کله چې د هورم هب خبرې خلاصې شوې، خپل په وینو سره لاسونه یې ښکته کړل او بیا نغارې ووهل شوې.

عسکرو خپلې نیزې په زغرو ووهلې او پښې یې کلکې پر ځمکې ودربولې.

خلکو له ډېره هیجانه چیغې کړې او هورم هب په موسکا د خپلې ګاډۍ چلوونکي ته وویل، چې روان شي.

عسکرو یې د خلکو په ټولي کې هغه ته لار پرانسته، خو خلکو همغه راز نارې وهلې.

زه په همدې ورځ پوه شوم چې د یوه ملت ډله ییزه خوشحالي په دې کې ده، چې په ګډه چیغې ووهي.

بې له دې چې دلچسپي ولري، ولې نارې وهي او د نارو په وخت کې څه وایي؟

ددې خبرې لامل دا دی چې کله یوه ډله په ګډه نارې وهي، ځان مضبوط او پیاوړی احساسوي او تصور کوي چې د یوه سپېځلي، ګډ او مشروع هدف لپاره نارې وهي.

هورم هب د نیل پر لوري لاړ، چې پخپله ببرۍ کې سپور شي او د کوز مصر پر لوري روان شي.

دی پوهېده چې هلته یې شتون ضروري دی، ځکه د هاتي لښکرې تانیس ته رسېدلې وې زه چې پوهېدم هورم هب به په ببرۍ کې له سپېریدا ورسته سمدستي روان شي، هغه ته ورغلم او ومې ویل، اخناتون فرعون چې زه یې خاص ډاکټر او سرسوری کوونکی وم، مړ شو، نور سرسوري کوونکي ته اړتیا نه لري، نو زه ازاد شوی یم او چېرته چې مې زړه وغواړي هلته تللی شم.

له بلې خوا زه نه غواړم چې نور په طبس کې پاتې شم، ځکه چې له دې ورسته په طبس کې هېڅ شی ما نه شي خوشحالولی.

له همدې امله غواړم له تا سره لاړ شم، په جنګ کې برخه واخلم او وګورم، له هغه جنګه ورسته چې ته یې له کلونو راهیسې پیلوې، د مصر ملت ستا له بریالیتوبه څه استفاده کولای شي.

هورم هب وویل، زه په جنګ کې ستا ګډون نیک شګون بولم، ځکه چې تمه مې نه کوله، ته به خپلې سوکالۍ ته شاکړې.

که څه هم د جنګ په ډګر کې د دښمن د عسکرو د شړلو لپاره ته څه نه شې کولای، توره او نېزه نه شې چلولای، خو تکړه ډاکټر یې.

زه ستا له طبابته استفاده کولای شم او تصور کووم چې ستا طبي معلومات زما لپاره ګټور ثابتېدلی شي.

خو په دې پوه شه چې د هاتي عسکر ډېر بې رحمه دي او د جنګ په ډګر کې ممکن تا ووژني.

ومې ویل هورم هبه! ما د هغوی هېواد لیدلی دی او د دوی بې رحمي مې د هغوی په هېواد کې دننه لیدلې ده، خو د هاتي له عسکرو نه وېرېږم، ځکه کله چې یو څوک په ژوند کې د خوشحالۍ هیله نه شي کولای هغه نه ډارېږي.

هورم هب وویل، زما سپاهیان په حقه وو، چې تا ته یې د خبیریانو په جنګ کې ابن الحمار لقب درکړ، ځکه چې د اوږد غوږي په شان یې، نه ډارېږې.

په دې وخت کې مانوګانو خپل اوږده پاروګان وخوځول، ببرۍ روانه شوه او په ساحل کې راټولو شویو کسانو شور او زوږ جوړ کړ.

هورم هب هغوی ته وکتل او ژوره ساه یې واخیستله، بیا یې وویل، هغه خبرې چې ما مخکې پخپله وینا کې وکړې، پر دوی یې ښه اغېز کړی دی..

بیا د خپلې کوټې پر لوري روان شو او ویې ویل غواړم، خپل ککړ لاسونه ووینځم.

له دې وروسته چې خپل لاسونه یې په کوټه کې ووینځل بیا یې بوی کړل او ویې ویل، زما له لاسونو د وینې بوی لټېده او تر دې مخکې چې زه د سخ مت معبد ته لاړ شم، نه پوهېدم چې کاهنان نن څوک قرباني کوي؟

د هغوی دغه کار هم سم و، ځکه چې له څلوېښتو کلونو راهیسې د هغوی د معبد دروازه نه وه خلاصه شوې او هیله یې کوله چې د معبد د دروازې له پرانیستلو وروسته د جنګ د الهې لپاره په زړه پورې قرباني وکړي.

له همدې امله یې د معبد د دروازو تر خلاصولو مخکې له ما وغوښتل چې د هاتي او سوریې څو تنه اسیران هغوی ته وسپارم.

کله چې مې واورېدل کاهنانو پر دې ورځ څو تنه د سخ مت لپاره قرباني کړي دي، زما زنګنونه ورېږدېدل.

که څه هم ما په معبد کې د انسان زړونه ولیدل، چې هورم هب ته یې ورکړل چې پر محراب یې ټینګ کړي او وینه یې بهر راوځي، خو له ځان سره مې فکر کاوه او ځان ته مې ډاډ ورکاوه چې د انسان زړونه ښایي په داسې ډول چې زه به ترې خبر نه یم کاهنانو ته رسېدلي وي.

خو د هورم هب خبرو زما شکونه لرې کړل او پوه شوم چې د سخ مت کاهنانو د هاتي او سوریې اسیران، په معبد کې وژلي او زړونه یې هورم هب ته ورکړي چې وینه یې د جنګ الهې ته ډالۍ کړي.

هورم هب وویل، کله چې کاهنانو ماته وویل چې څو تنه اسیران ورکړم، نه پوهېدم چې هدف یې څه دی؟ خو کله چې مې د محراب په مخکې د هغوی زړونه ولیدل حیران شوم.

خو بیا هم که سخ مت په دې قربانۍ راضي وي او له موږ سره مرسته وکړي، نو زه دې پېښې ته چندانې توجه نه کووم، ځکه اوس موږ د ټولو خدایانو مرستې ته اړتیا لرو، هغه که نرینه دي یا ښځینه.

خو په دې هم پوه شه چې زما لپاره د یوه زړور عسکر په لاسونو کې یوه خوځېدونکې نېزه او تېره توره له ټولو نارینه او ښځینه خدایانو څخه ډېر برکتونه او ارزښت لري.

ددې قربانۍ ارزښت په دې کې دی، چې کاهنان راضي شوي او نور به موږ په کراره پرېږدي.

کله چې زه د جنګ ډګر ته ځم، د جنګ د جبهې له شا څخه به ډاډه یم او په دې پوهېږم چې، د معبد کاهنان به نه خلک پاروي او نه به ستونزې راتو کوي.

ما هورم هب ته وویل. هغه خبرې چې هغه په اورشلیم کې خپلو عسکر ته وکړې، زما په نظر تر هغو خبرو ښې وې، چې نن یې د مصر ملت ته وکړې.

هورم هب وویل هغه خبرې چې د جنګ په ډګر کې د عسکرو لپاره کېږي له هغو خبرو سره باید ډېر توپیر ولري چې یوه ملت ته کېږي، ځکه چې عسکر په تشو خبرو او وعدو نه شو غولولای، په داسې حال کې چې ملت احمق دی او د هر ملت فطري ځانګړتیا همدا حماقت وي. په ډېرو ښکلو او غوره جملو چې زرګونه یې د یوې ټنګې ارزښت نه لري، غولېږي، اهمیت ورکوي او تصور کوي چې په دې جملو سره نړۍ بدلولی شي.

ددې لپاره چې پوه شې، یو ملت څومره احمق دی، یو شاهد درته وړاندې کووم او دلیل یې هم همدغه وینا ده، چې ما نن وکړه.

دغه وینا ،هغې وینا ته ورته ده، چې د نړۍ له پیله تر ننه پورې ټولو جنګې مشرانو او خطیبانو د جنګ په پیل کې کړې ده او هېڅ نوی شی پکې نه و.

خو ډاډ درکووم چې زما دغه وینا به په ډېره ولیکي او د راتلونکو نسلونو لپاره به پاتې شي، ځکه چې د مصر ملت داسې فکر کوي، چې دغه خبرې مخکې چا نه دي کړې.

ما پخپله وینا کې وویل، چې دغه جنګ سپېځلی دی، چې غواړو یرغلګر پرې وشړو.

د نړۍ له پیله تر ننه پورې چې کله چا غوښتي جنګ پیل کړي، همدا خبره یې کړې ده او په نړۍ کې داسې هېڅ جنګ نشته چې د سپېځلتیا ارخ ونه لري.

ما وویل زموږ هدف باید دا وي چې یرغلګر په شا وتمبوو او اجازه ورنه کړو، چې توره خاوره د هغوی لاس ته ورشي.

ددې لپاره چې ملت وډاروم، نو د هاتي خطر مې تر هغه ډېر وښود چې اوس دی.

زه نه وایم چې د هاتي د شړلو نیت نه لرم، هغه خبرې چې ما وکړې سمې وې، خو د هاتي شړل زما وروستی هدف نه دی، بلکې اصلي هدف او موخې ته د رسېدا لپاره دا کار راته یوه وسیله ده.

زما هدف دا دی چې بریالیتوب تر لاسه کړم او وویاړم، ځکه چې خپله قوماندانې

ثابته کړم او بیا مېرمن باکتامون په غېږ کې ونیسم.

زما اصلي هدف دا دی چې د زرګونو مصري او هاتي عسکرو په وژلو سره لوړتیا او ویاړ ترلاسه کړم، ملت ما ته د یوه خدای په سترګه وګوري او هېڅکله یوه شهزادګۍ له ما سره له واده کولو ډډه ونه کړي، بلکې په اپوټه پر دې وویاړي چې زه یې ورور شم.

ما وویل دغه جنګ له مصره د دښمن د ایستلو لپاره یو دفاعي او سپېڅلی جنګ دی.

هغه وویل، خو له دې وروسته چې هاتي مې شاتګ ته اړ کړ، سوریه به ونیسم.

له سوریې وروسته که وکړای شم ټوله نړۍ به ونیسم، په [illegible] وخت کې به د دغو جنګونو نوم سپېڅلي جنګونه کېږدم او ملت د فطري حماقت له امله پرې پوره باور کوي.

په جنګ کې د خدایانو په مرسته باور نه لرم، ځکه چې خدایان نه شي کولای چې ځان وساتي، دا خو لا پرېږده چې په جنګ کې له موږ سره مرسته وکړي.

خو نن مې د مصر د ملت پر وړاندې پخپله وینا کې، په جنګ کې د بریالیتوب لپاره له خدایانو مرسته وغوښته، ځکه چې پوهېږم د مصر ملت ساده او کم عقل دی او ددې خبرو په اورېدو سره خوشحالېږي.

دوی فکر کوي چې خدایان به له موږ سره مرسته وکړي، د هغوی مرسته به پر جنګ اغېز وکړي، په تېره بیا دا چې له ما خوشالېږي، ځکه تصور کوي زه هم د هغوی په شان احمق او کم عقل یم، چې د خدایانو مرستې ته هیله وکړم.

ما نن پخپله وینا کې د راتلونکو ستونزو په هکله چې په دې جنګ کې یې عسکر زغمي خبرې ونه کړې، ځکه چې د جنګ ستونزې او مشکلات د لمر ختو او لوېدو په شان دی.

کله چې یې وخت را ورسېږي پخپله پیدا کېږي او دا اړتیا نشته چې تر هغه مخکې خلک له دې ووېروم چې بیا عسکر شي.

نن ما خپل یو شمېر کسان د خلکو په منځ کې درولي ول، چې د خوشحالۍ نارې وکړي او زما لپاره شور او زوږ جوړ کړي.

دغه کار ټولو هغو کسانو کړی، چې تر دې مخکې یې د خلکو لپاره ویناوې کړي دي، ځکه چې ملت دومره ساده او بې شعوره دی چې نه پوهېږي هغه خبرې چې دوی اورېدلې دي سمې دي کنه؟

بله خبره داده چې یو شمېر داسې کسان باید وي، چې د خوشحالۍ نارې وکړي چې نور د خبرې پر ښېګڼو یا بدیو باندې، له پوهېدا پرته د هغوی تقلید وکړي.

سینوهه ! ته چې په دې وخت کې یو اوربدونکی یې فکر کوې، ټول هغه کسان چې زما خبرې یې اوربدلې دي، زما پلویان دي او زما لپاره به هر ډول فداکاري ته تیار وي؟

ومې ویل هورم هبه ! ته چې وایې د خدایانو په قدرت عقیده نه لرې.... ته چې وایې د سپېځلي جنګ کلیمه هغه عنوان دی، چې تل کاربدلی دی او نوی شی نه دی... ته چې وایې یو ملت احمق او بې شعوره دی...ایا په نړۍ کې داسې شی شته چې ته پرې عقیده ولرې؟

هورم هب وخندل او ویې ویل، ته ډېر ساده سړی یې ګڼي دغه پوښتنه دې له مانه کوله، ځکه ته پخپله پوهېږې، چې زه په څه شي عقیده لرم.

سینوهه په دې حقیقت پوه شه چې د نړۍ له پیله تر اوسه پورې او تر هغه وخته چې دا نړۍ وي، دغه خبره په یاد ولره چې یو فرعون.. یا یو هورم هب ... یا یو آمي، یا یو هرې بور په کلي توګه هر هغه کس چې قدرت ویاړ او شتمني لري یوازې پر یوه شي عقیده لري او هغه هم په قدرت ،ویاړ،او شتمنی.

کله چې یو فرعون،یا آمي چې مقام او شتمني لري تاته ووایي چې په خدایانو عقیده لرم، پوه شه چې دروغ وایي.

که تاته ووایي چې پر ملت عقیده لري، پوه شه چې ستا د غولولو نیت لري او که درته ووایي چې په هېواد او توره خاوره باور او عقیده لري، پوه شه چې هدف یې، ستا له سادګۍ او ناپوهۍ څخه د شتمنۍ او قدرت د زیاتېدا لپاره کار اخیستل دي.

یو فرعون یا هورم هب له قدرت،شتمنۍ او ویاړ کولو پرته په بل شيۍ عقیده نه لري. آمي او هرې بور هم همداسې دي او هر شی چې ووایي یا یې وکړي د قدرت،شتمنۍ او ویاړ د ساتلو یا ترلاسه کولو لپاره یې کوي.

خو یو فرعون یا آمي مجبور دی، د شتمنۍ او قدرت د ساتلو او زیاتولو لپاره د اسې وښیي چې پر خدایانو عقیده لري، د مصر په ملت باوري دی او توره خاوره د هغوی لپاره د نړۍ تر ټولو سپېځلې خاوره ده.

هغوی مجبور دي، داسې وښیي چې ګڼي ټول کال د مصر د ملت لپاره کړاو زغمي او هېڅکله نه وېدېږي.

په ډوډۍ ،شرابو او د اوربشو په اوبو کې، سپما کوي، چې داسې نه شي، ددې ملت یو وګړی کوم وخت وږی پاتې شي.

په ځوانۍ کې چې لا یې د قدرت او شتمنۍ خوند نه وي څکلی بنایي داسې کسان هم

وي چې له ځانه پرته په نورو شیانو هم عقیده ولري.

خو کله چې په عمر پاخه شول او پوه شول چې قدرت او شتمني کوم خوند لري، غرور او شهوت انسان اراموي، نو له ځانه پرته پر هر شي باندې عقیده له لاسه ورکوي.

کله چې زه ځوان وم له ځانه پرته مې په دوو شیانو عقیده درلوده، یو پخپل باز او بل په دوستي باوري وم. خو نن سبا چې په عمر پوخ یم له ځانه پرته په هیڅ شي عقیده نه لرم او پوهیږم، هرڅه چې کووم باید د شتمنۍ او ویاړونو د زیاتولو لپاره یې وکړم.

هر ډول دوستي زما په نظر د قدرت او شتمنۍ د زیاتولو لپاره یوه وسیله ده او حتي ښځه هم راباندې نه شي ګرانېدای.

زه باکتامون هم ددې لپاره غواړم چې تفریح ورسره وکړم او خپل قدرت او ویاړ پرې زیات کړم.

سینوهه! دغه خبره چې ما درته وکړه، که فرعون یا بل هرڅوک وي، خو چې قدرت او شتمني ولري او درواغ ونه وایي، نو همدغه خبره به درته وکړي.

دغسې هر سړی به درته ووایي چې زه ځان د هر شي په مرکز او چورلیږ کې ګورم او با وري یم چې د مصر هېواد او ملت زه پخپله یم.

زه ددې لپاره د مصر لوړاوی غواړم، چې ځان لوی اوستر کړم، ځکه د ځان د لویولو لپاره بله لاره نه لرم.

باید داسې ملت وي چې پر هغه زما تسلط او قبضه نور هم وګوري او د هغه فلزاو نباتي غوړي ترلاسه کړم. په هغه څه چې له ملته یې اخلم یو شمېر کسان اجیران کړم، چې تل زما ښېګڼې بیان کړي، په لوړ غږ زما صفت وکړي چې ملت پوه شي یوازې زه دغه ځانګړتیاوې لرم.

دغو خبرو پر ما اغېز ونه کړ او ښایي له دې امله یې اغېز نه وي کړی، چې ما په ځوانۍ کې هورم هب لیدلی و. بیا مې د هغه مور و پلار هم ولیدل او متوجه شوم چې که څه هم هورم هب هغوی په اشرافو کې راوستي ول، خو د خوشیو بدبوی ترې لټېده.

دغه ډول خبرې د هورم هب په شان د یو چا له خولې راته بې اندوله ښکارېدې، فکر مې کاوه چې یو اشرف زاده او فرعون دغه ډول خبرې وکړي، ښایي له هغه سره خوند وکړي، خو د هورم هب په شان سړي له خولې دغه ډول خبرې، غورو او چټیاتو ته ورته ښکارېدې.

اوه څلوېښتم څپرکی

سپېځلی جنګ یا د مصر او هاتي تر منځ جنګ

موږ چې ممفیس ته ورسېدو ، هورم هب له اشرافو او شتمنو کسانو وغوښتل چې سره راټول شي.

هغوی، چې راغلل هورم هب ورته وویل، تاسې شتمن یاست او زه یو بېوزله کس یم.

په کومه ورځ چې وزېږېدم نو د ګوتو په منځ کې مې د څارویو غوندې خوشایي ننښتي ول ،آمون پر ما برکت پېرزو کړ، زه یې لوی سړی کړم.

اوس فرعون ماته حکم کوي، چې د وینې زېښنونکي او بې رحمه دښمن مخه ونیسم، چې د مصر پر لور روان دی.

زه دلته راغلم په ډېرې خوشحالی سره مې واورېدل چې تاسې خپلو کروندګرو او مریيانو ته ویلي چې، جنګ پیل شوی او تاسې باید سرښندنه او سپما وکړئ.

ښه مو کړي چې د خپلو مریيانو او کروندګرو خواړه مو ورکم کړي او په دې ښار کې مو د خپلو محصولاتو بیه لوړه کړې ده.

زه ستاسې له دغې سرښندنې راضي او خوشاله یم.

تاسې پوهېږئ چې جنګ یو لړ لګښتونه لري، چې تر ټولو مهم پکې وسله او د عسکرو خواړه دي.

زه، چې دلته راغلم ددې ځای له مامورینو څخه مې ستاسې د مالیاتو اندازه معلومه کړه.

پر دې سربېره مې ستاسې د شتمنۍ په هکله نور معلومات هم ترلاسه کړل.

زه پوهېږم چې تاسې د درواغجن فرعون په وخت کې خپله یوه اندازه شتمني پټه کړې وه، چې مالیه درباندې رانه شي.

اوس د ربنتوني فرعون وخت دی او هغه د آمون په نوم پاچاهي کوي، نوتاسي باید خپله شتمني پټه نه کړئ، بلکې په ډېرې خوشحالۍ سره باید د مصر د دفاع لپاره خپله شتمني ورکړئ.

له همدې امله باید تاسې ډېر ژر د خپلې شتمنۍ نیمه برخه ماته راکړئ.

هر شی راکولای شئ، که هغه سره یا سپین وي، غنم، پسونه، غواګانې او یا هم د جنګي ګاډیو د ټرلو لپاره اسونه وي.

کله چې د هورم هب خبرې خلاصې شوې، ناڅاپه د اشرافانو او خانانو شور ماشور شو.

هغوی خپلې جامې څیرې کړې او هغو کسانو چې ډېر وېښتان یې درلودل، منګولې یې پکې خښې کړې او خپل وېښتان یې وشکول.

دوی په ژړا ویل، مور هېڅ هم نه لرو، درواغجن فرعون او د هغه خدای هر څه راڅخه اخیستي دي او مور بېوزلي شوي یو.

هغه کسان چې وایي مور خپله شتمني پټه کړې ده، درواغ وایي.

د زاریو او نارو سورو تر ختمېدو وروسته هورم هب وویل، د درواغجن فرعون د پاچاهۍ په دوره کې ما پخپله ولیدل چې هېڅ ستاسې د غنمو یو وړی، یو منګی د اوربشو اوبه یا د مسو یوه کړۍ نه دي اخیستي.

درواغجنو مامورینو یوازې هغه ځمکې ونیولې چې د آمون د کاهنانو له لوري اداره کېدلې او پر کروندګرو یې ووېشلې.

په تاسې کې ځینې کسانو چې ډېرې ځمکې یې درلودې د خپلو کروندګرو په وسیله یې له دغو ځمکو خپله ونډه اخیسته، او خپلې ځمکې یې هېڅکله هم کروندګر ته ور نه کړې.

له همدې کبله د درواغجن فرعون په وخت کې ستاسې یوه شتمني هم کمه نه شوه او ان ځینو خو وکړای شول، چې په دغه وخت کې خپلې ځمکې زیاتې کړې.

له هغه وروسته کاختي راغله او له دې کبله چې تاسې مخکې له مخکې د کاختۍ اټکل کړی و، نو ورسره مو غلې دانې هم پټې کړې او احتکار مو وکړ چې بیا مو غله په ډېره لوړه بیه خرڅه کړه.

بله خبره دا ده چې زه نه غواړم ستاسې نیمایي شتمني وړیا ترلاسه کړم، بلکې زه غواړم چې تاسې د خپلې ظاهري شتمنۍ نیمایي برخه چې حتماً ستاسې له حقیقي شتمنۍ څخه ډېره کمه ده، ماته په پور راکړئ.

دغه شتمني به زه په جنګ کې ولګوم او بیا به له جنګه وروسته بیرته ستاسې پور درکړم.

شتمنو او خانانو یو بل ته وکتل ویې ویل، که موږ تا ته پور درکړو، نو ته به موږ ته په ضمانت کې څه راکړې؟

هورم هب وویل، د پور د اداکولو لپاره زما ضمانت، بریالیتوب دی او تصور کووم چې دغه ضمانت ستاسې لپاره ډېر اهمیت لري.

ځکه چې که زه بریالی نه شم د هاتي عسکر به دلته راشي او ستاسې نیمایی شتمني نه، بلکې ټوله به دځان کړي.

زه پوهېږم چې تاسې د حساب کتاب او هوښیار خلک یاست، نو له ما به ددې پور په بدل کې ګټه او سود وغواړئ، خو زه هم چمتو یم، چې تاسې ته سود درکړم او له هر یوه سره به د سود په اړه جلا جلا خبرې وکړم.

شتمنو ناڅاپه بیا فریاد او ژړاګانې پیل کړې او ویې ویل، دا چې ته وایي له هر یوه سره به د سود په هکله جلا جلا خبرې وکړې، دا ددې لپاره کوې چې موږ ته د سود راکولو نیت نه لرې.

پر دې سربېره زموږ دا تمه لا نشته چې خپل اصلي پور ترلاسه کړای شو، سود خو یې لا پرېږده.

شتمنو په داسې حال چې ټندې یې پر ځمکه موښلې وویل، اوس چې باید موږ بېوزله شو او خپل هرشی له لاسه ورکړو، نو غوره داده چې ځانونه د هاتي عسکرو ته تسلیم کړو.

هورم هب وویل، ډېره ښه ده... زه چمتو یم چې ستاسې په خوښه چلند وکړم او له دې کبله چې تاسې غواړئ ځانونه د هاتي عسکرو ته تسلیم کړئ، زه هم خپلو عسکرو ته وایم، چې راشي او ستاسې لاس و پښې وترې، په بېړه کې مو واچوي او ټول د هاتي عسکرو ته وسپاري.

د هاتي عسکرو ته ستاسې سپارل، ستاسې د مړینې په مانا ده، ځکه د هاتي عسکر به سمدستي تاسې ړانده کړي، چې د خپلو ټبلو د ایستلو په ارهټ کې مو وترې او کله چې تاسې لاړ شئ، نو زه به ستاسې ټوله شتمني ضبط کړم.

شتمنو چې دغه خبرې واوریدې، زګیروي یې پیل کړل او ځانونه یې پر ځمکه وغورځول، چمتو شول، چې یوه اندازه سره او سپین هورم هب ته ورکړي.

خو هورم هب دلاسا کړل او ویې ویل: ما ددې لپاره را وغوښتلاست، چې پوهېدم، په دې ښار کې تر تاسې نور شتمن نشته.

دغه راز زه خبر یم چې تاسې ډېر ځیرک کسان یاست، د خلکو په تاوان شتمن شوي یاست او په راتلونکې کې به نور هم شتمن شئ، ځکه چې د نړۍ خلک دوه ډوله دي.

یوه ډله د عمر له پیله تر پایه ببوزله پاتې کېږي. دوی نه شي کولای چې د نورو د تاوان له لارې او د هغوی د وینې په زبېښلو سره د بډایتوب لاره پیدا کړي.

دویمه ډله هغه کسان دي، چې د خلکو په تاوان او د هغوی د وینې د زبېښولو له لارې یې د بډایتوب لارې چارې زده کړې دي.

که دغه ډله کسان پخپل ژوند کې شل ځله هم خپله شتمني له لاسه ورکړي، بیا به هم شتمن شي، ځکه پوهېږي، چې څه ډول باید د نورو په زیان، دوی شتمن شي.

تاسې د همدې ډلې کسان یاست.

که مو زه داسې وزبېښم چې د بدن شیره درنه وباسم، بیا به هم بډای شئ، ځکه پوهېږئ چې د نورو د مزد او ګټې د لوټولو په وسیله د شتمنۍ د ترلاسه کولو لاره کومه ده؟

خو ډاډه اوسئ، چې زه به مو دومره نه تینګوم، چې ستاسې شیره ووځي.

تاسې شتمن کسان زما لپاره د مېوه لرونکو ونو په شان یاست او یو هوښیار باغوان، مېوه لرونکې ونه له بېخه نه باسي، بلکې یوازې ددې ونې مېوه راټولوي.

بله خبره دا ده چې، کله جنګ پیل شي، نو شتمن کسان په تېره بیا د ځمکو خاوندان، سوداګر، د بېړیو خاوندان او مالداران خپله شتمني نوره هم زیاتوي.

که د بیدیا د شګو په اندازه د مالیاتو مامورین ورته وګمارل شي، بیا به هم د هغوی شتمني ورځ تر بلې زیاتېږي او هغوی به حتی د مالیاتو له مامورینو څخه ګرمه واخلي.

ځکه چې خپل غنم، د اوربشو او به، غوښه نور محصولات، به په ډېره ګرانه بیه پر هغوی خرڅ کړي.

تاسې غم مه کوئ او په دې مه خپه کېږئ، چې د خپلې شتمنۍ یوه برخه ماته راکوئ، ځکه چې په لنډه موده کې به تر هغه ډېره نوره بیرته ترلاسه کړئ.

اوس لاړ شئ او د جنګ په وخت کې د لویو ګټو د ترلاسه کولو لپاره چمتو شئ او ځانونه نور هم چاغ کړئ.

کله چې جنګونه کېږي که څه هم زرګونه عسکر پکې مري، زرګونه کورونه پکې

ورانېږي او اوسېدونکي يې مريان او وينځې کېږي، خو شتمن کسان، مالداران، د بېړيو خاوندان او سوداګر نور هم چاغېږي.

بله خبره دا چې زه د هاتي د عسکرو له ځپلو وروسته غواړم، سوريه هم ونيسم او د پخوا په شان يې د مصر له خاورې سره يو ځای کړم، نو تاسې به له سوريې څخه ډېره ګټه واخلئ.

له همدې کبله غوره ده، چې د جنګ لپاره له پور پرته، کله ناکله ماته ډالۍ هم راولېږئ چې پر پوځ يې ولګوم.

اوس لاړ شئ. که غواړئ وژاړئ، نو ساندې پيل کړئ، زه به ستاسې له ساندو خوند واخلم، ځکه چې زما په غوږونو کې د مسو د کړيو په شان دي.

ځکه زه پوهېږم، چې که ژاړئ هم، خو هغه سره او سپين به حتماً راکړئ، چې ما درځخه غوښتي دي.

شتمن او خانان پورته شول او لاړل.

هورم هب ماته وويل، سينوهه! ښايي تا نن فکر کړی وي، چې د جنګ د لګښتونو د پوره کولو لپاره له شتمنو کسانو څخه د قلنګ اخيستل ظلم دی او غوره دا وه چې ما د جنګ لګښتونه له هغو مالياتو څخه پوره کړي وای چې د مصر له ټول ملته مو اخيستي دي.

که څوک ښوزلي دي او که شتمن، بايد ماليات ورکړي، چې په دې ډول ټولې پرګنې د جنګ په لګښتونو کې برخه واخلي.

زه پوهېږم چې د جنګ د لګښتونو د پوره کولو لپاره له ټولو پرګنو څخه د مالياتو ترلاسه کول، ددې لپاره چې پر ټولو پرګنو يو شان فشار راشي، يو خيالي کار دی، ځکه کله چې په يوه هېواد کې ماليات اخيستل کېږي، که دغه د مالياتو اخيستل ډېر عادلانه هم وي، بيا هم ډېر فشار پر ښوزلو راځي.

لامل يې دا وي چې په دې وخت کې شتمن، خانان او د کار خاوندان که د مالياتو په نوم يوه مسي کړۍ ورکوي، خو له ښوزلو څخه لس کړۍ ترلاسه کوي.

همغه ډول چې د مصر په هرمونو کې تر ټولو ډېر فشار پر هغو ډبرو راځي چې تر ټولو لاندې اېښودل شوي دي.

په هره ټولنه کې د مالياتو او بل هر ډول فشار د ښوزلو پر اوږو وي او د هغوی هډوکي

ماتوي.

زه د جنګ د لګښتونو لپاره له بهوزلو څخه مالیات نه اخلم، ددې لپاره چې ووایي هورم هب داسې سړی دی چې د جنګ لپاره یوازې له شتمنو څخه مالیات اخلي او له بهوزلو سره کار نه لري.

سینوهه ! له دې ټولو سره سره به بیا هم بهوزلي ددې او نورو جنګونو مالیات ورکوي، خو نن چې زه کوم کار کوومدا به ما ډېر مشهور کړي او په مصر کې به مې محبوبیت زیات کړي.

د سرو او سپینو د راغونډولو، د نویو عسکرو د ګمارلو او دغه راز د نویو ګاډیو د جوړولو لپاره، په ممفیس کې د هورم هب ایسار تیا تر هغه ډېر وخت واخیست چې ما یې اټکل کاوه.

په ممفیس کې زمونږ د پاتې کېدو په موده کې، د هاتي عسکرو د نیل سیند په دلتا کې کروندې او کلي ورانول او خپل اسونه به یې په هغو کروندو کې څرول چې لا پاخه شوي نه ول. (*دلتا یوه یوناني کلیمه ده، چې مثلث ته ورته شی دی او له دې کبله چې نیل سیند په هغه برخه کې چې سمندر ته تویېږي پر څو برخو وېشل کېږي، نو ټولې څانګې یې یو مثلث جوړوي او دغې برخې ته یوناني مورخان دلتا وایي. پخوا نیل سیند په دلتا کې اووه څانګې درلودې، خو اوس تر دوو څانګو ډېرې برخې نه لري ژپاړن*)

هغه تښتېدلي کسان چې له دلتا سیمې څخه ممفیس ته راتلل د هاتي د عسکرو د بې رحمۍ په هکله یې لړزونکې کیسې کولې.

هورم هب پر هغو کیسو ډېر خوشال و چې تښتېدلو کسانو به خلکو ته کولې. دی پوهېده چې دغه کیسې ددې سبب کېږي، چې خلک د هاتي له سپاهیانو ډېر وډار شي او د مصر له عسکرو سره مرسته ته چمتو شي.

هغه به ویل، سینوهه ! ته به حیران شې چې زه ولې دلته ایسار شوم، ولې نه ځم او د هاتي د عسکرو مخه نه نیسم؟

خو زه له کافي عسکرو او جنګي ګاډیو پرته د هاتي جنګ ته تللی نه شم.

بله خبره داده چې غزه زمونږ په ولکه کې ده او زمونږ ځواکونه هلته مقاومت کوي، له همدې امله تر یوه حده ډاډه یم، ځکه چې غزه هغه غشي ته ورته ده چې د هاتي او د هغه د متحد آزیرو په ترکې ننښتی دی او اجازه نه ورکوي چې هغوی په اسانه جنګي مانوره

وکړي.

هغه ورځ دې یاد هېرې چې ته له آزیرو سره د سولې لپاره سوریې ته تللی وې او ما تاته سپارښتنه وکړه، چې په هره بیه وي، غزه له لاسه ورنه کړې.

په هغه وخت کې ما د نن ورځې اټکل کاوه.

د مصر د ساتلو او د سوریې د نیولو لپاره غزه، زمونږ لپاره تر ټولو ښه تکیه ځای دی.

تر هغه وخته پورې چې غزه له مونږ سره ده، هاتي جرائت نه شي کولای، خپل پلي ځواکونه، چې شمېر یې تر ملخانو هم ډېر دی، سینا دښتې او د سوریې له غرونو راتېر کړي او مصر ته یې ورسوي.

ددې لپاره چې پوهېږي مونږ سمندري ځواک لرو، د سمندر له لارې به مهم ځواک په غزه بندر کې پلی کړو او د هاتي د نظام ترشا به ځان څرګند کړو.

تر هغې ورځې چې د هاتي عسکر د سینا دښتې او د سوریې له غرونو نه وي راتېر شوي، مصر ګوابښلی نه شي.

نن سبا د هاتي سپاهیان یوازې پخپلو جنګي ګاډیو اتکا کوي او د هاتي د عسکرو قوماندان فکر کوي، په جنګي ګاډیو سره ډېر ژر مصر نیولی شي.

دوی نه پوهېږي چې مصر د سوریې په شان له یوه هېواد سره توپیر لري. ځکه چې سوریه د اوبه خور او اوبو لګولو کانالونه او ویالې نه لري.

مګر د مصر په هر ځای کې د نیل سیند له سرچینې رانیولې تر لومړني ابشار یا څړوبي پورې د اوبولګولو ویالې شته او دغه کانالونه د هاتي د جنګي ګاډیو د تېرېدا مخه نیسي.

خو زه یوازې د اوبو لګولو پر سیستم تکیه نه کووم، پوهېږم کله چې د یوه تېري کوونکي پوځ مخه ونه نیول شي، که یې په مخکې د اور سیند هم وي، هغه پوځ به تر ې را واوړي.

خو زه غواړم په پوره ځواک سره د هاتي جنګ ته لاړ شم.

اوس هم لاس تر زنې ناست نه یم او زما پارتیزانان او چریکي ډلې په سینا صحرا کې تل د هاتي عسکرو ته ستونزې پیدا کوي.

داسې ورځ به نه وي، چې د هاتي څو تنه عسکر یې نه وي وژلي.

په کوز مصر کې چې د هاتي عسکر هر څومره ورانی وکړي، کروندې ورانې کړي او خلک

ووېروي، نو د هغو کسانو شمېره به ډېره زياته شي چې زما له سپاهيانو سره يو ځای کېږي.

په حقيقت کې يو شمېر کروندګر چې په کوز مصر کې د هاتي د عسکرو د تېري له امله وېرې پاتې دي، د هورم هب په لښکرو کې شامل شول.

يو شمېر کسان چې د آتون د خدايي په وخت کې بېوزله شوي دي، هغوی هم د عسکرۍ لپاره پخپله خوښه راغلي دي.

که څه هم د هورم هب د عسکرو شمېر ډېر نه و، خو هغه دې ته له پامه پرته چې د آمون کاهنان به څه وايي، يو حکم وکړ او ټول هغه محکومين يې خوشې کړل، چې آتون ته د عقيدې په تور نيول شوي ول او د کار لپاره کانونو ته استول شوي ول.

اته څلوېښتم څپرکی

د هاتي پر عسکرو مو څه ډول برید وکړ

په ممفیس ښار کې دومره عسکر راټول شوي ول، چې دغه ښار یې په یوه پوځي ښار بدل کړی و.

هره شپه به عسکر د عیاشۍ کورونو ته تلل، په واټونو کې به یې نارې سورې وهلې، جنګونه یې کول او د ښار ځایي اوسېدونکو به له وېرې د کورونو دروازې ټرلې او د باندې نه راوتل.

د مسو د ویلي کولو او جوړولو بټیو به شپه او ورځ کار کاوه.

خلک د هاتي له پوځیانو دومره وېرېدلي ول، چې ښځو به هم خپلې مسي ګانې ورکولې چې د عسکرو لپاره تري غشي جوړ کړي.

هورم هب همغه ډول چې د ممفیس له شتمنو به یې سره او سپین اخیستل، د بېړیو اخیستو ته یې هم مخه کړه.

هره هغه بېړۍ چې له کرت او نورو دولس ګونو ټاپو ګانو څخه مصري بندرونو ته راتلې، هورم هب به پېرودلې.

که د بېړۍ کوم مانو به نه غوښتل چې خپله بېړۍ خرڅه کړي، نو هورم هب به په زور تري واخیسته.

په هغه وخت کې د کرت بېړۍ سرګردانه وې او له یوه بندره به بل ته تللې او جرائت به یې نه کاوه چې کرت ته ستنې شي، ځکه چې د کرت په هکله یې وېرونکي خبرونه اورېدل.

داسې اوازې هم خپرې شوې، چې په کرت کې مریانو بلوا کړې، د کرت بندر ته یې اور ورته کړی او ځینو به ویل چې د هاتي لښکرو په کرت برید کړی دی.

دغه اوازه د خلکو لپاره عجیبه ښکارېده، ځکه پوهېدل د هاتي قبېلې دا تجربه نه لري،

چې له سمندره واوړي او پر کرت برید وکړي.

ځینو باور درلود چې سپین پوستو قبایلو چې له شماله راغلي ول پر کرت حمله کړې ده.

خو ټولو مانوګانو او د بېړیو عملې د کرت بدبختۍ د خپل خدای د مړینې له املې بللې او ویل به یې، له دې کبله چې خدای یې مړی شوی دی، نو بیرته کرت ته نه شي ستنېدای.

هورم هب به ځینو دغو بېړیو ته ورته وړاندیز کاوه، چې د مصر لپاره خدمت وکړي هغو بېړیو چې به دغه وړاندیز ومانه ګټه یې کوله.

ځینې بېړۍ په لالهاندۍ کې د سوریې بندرونو ته تلې او هلته به د آزیرو لاس ته ورغلې.

خو هورم هب وتوانېده د کرت او نورو ټاپوګانو د بېړیو په مرسته یو سمندري ځواک جوړ کړي او د دې ځواک ټول مانوګان او سپاهیان تکړه کسان ول.

کله چې نیل مست شو او اوبه یې راوختلې، نو هورم هب له خپلو عسکرو سره روان شو، خو تر دې وړاندې چې له ممفیس څخه روان شي، غزې ته یې د استول کېدونکو قاصدانو په مرسته هورې خپلو کسانو ته وویل، چې مقاومت وکړي.

د دې ترڅنګ یوه مصري بېړۍ له خو ړو سره د غزې بندر ته ورسېده له او د هورم هب پیغام یې د غزې د پوځیانو قوماندان ته ورساوه.

دا همغه قوماندان و، چې کله ما غوښتل د غزې بنار ته ننوځم، نو ما ته یې د بنار دروازه خلاصه نه کړه، بلکې زه یې په یوه زنبیل کې د کلا پر دېوال د کلا منځ ته ور واړولم.

زه نه پوهېدم چې هغه څه ډول په دې بنار کې مقاومت وکړ، ځکه چې د آزیرو او هاتي عسکرو به تل حملې کولې او د بنار دروازه به یې تل په لویو ستړو وهله چې ماته یې کړې.

یا به یې بنار ته دننه له مارانو ډکې ټوکرۍ وراچولې.

د هورم هب جاسوسانو به بیا په غشو سره هره ورځ د هغه پیغامونه بنار ته ورغورځول او په دې پیغامونو کې به یې کلابند و بناریانو ته ویل چې مقاومت وکړي.

کله چې موږ تانیس ته نږدې شوو، هورم هب خبر شو، چې د هاتي یوه ډله جنګي ګاډیو، د نیل په څنګ کې د سیند په پېچومي کې مورچې نیولې دي.

هورم هب امر وکړ چې د اوبو بند شوي لښتي چې د ختمو او چیکړو له املې له کاره لوېدلي ول، پاک کړي او اوبه دې پکې خوشې کړي. کله چې دغه کار وشو، نو یو وخت د

هاتي د جنګي ګاډيو ټولی پوه شو چې له هرې خوا د اوبو په واسطه کلابند شوی دی.

مصري عسکر چې په بېړيو او ماکو ګانو کې سپاره ول، له اوبو څخه ونه وېرېدل، تر لښتيو تېر شول، د هاتي درې سوه آسونه يې ووژل او سل ګاډی يې وسوځولې.

هورم هب په دې پېښه خوابدی شو، ځکه هغه غوښتل چې اسونه او ګاډی ونيسي او د مصر په لښکرو کې ترې کار واخلي.

له دې پېښې وروسته مورِ هم روان شوو تر دې چې تانيس ته ورسېدو. هلته هورم هب د هاتي له يو شمېر عسکرو سره چې له خپلو ګاډيو لرې وو مخامخ شو.

مصري عسکرو پرې برید وکړ او له دې کبله چې د هاتي عسکر پلي ول ټول يې ووژل او د هغوی اسونه او ګاډی يې ونيولې.

دغه بریالیتوب له پوځي پلوه مهم نه و، خو له روحي پلوه يې ډېر اغېز درلود، ځکه مصري عسکرو اوږدلي ول، چې هاتي عسکرو ته ماتې نه شي ورکولای، خو دې پېښې وښودله چې د هاتي عسکر د نورو په شان ماتېدای شي.

هورم هب پر اسونو د مصر د پوځ ننبه ولګوله او ګاډی يې هم د مصر د ګاډيو په شان رنګ کړې.

پخپله هورم هب هم پر دې بریالیتوب خوشحال او هیجاني شوی و، خپل پیاده عسکر او درنه وسله يې شاته پرېښوده او له يوازې يوې ډلې جنګي ګاډيو سره يې پر تاینس حمله وکړه.

هورم هب چې کله د تانيس پر لوري ته، ماته يې ويل. که غواړې ګوزار وکړې، نو باید ګرندی او سخت وي، چې دښمن دې داسې سربداله شي، چې ژر ځان راټول نه کړای شي.

ما فکر وکړ چې هورم هب به په تانيس کې پاتې شي، خو له دې سره سره چې پوهېده د تانيس په جنوب کې د دښمن عسکر د کليو او باغونو په ورانولو بوخت دي، له تانيسه تېر شو.

مورِ سینا صحرا ته ننوتو، ما په حیرانی سره وکتل چې هورم هب د لیندی دغشي په شان د ختیځ پر لور مخه کړه.

له دې وروسته چې صحرا ته ننوتو، هورم هب د هاتي څو جنګي پوستې ونیولې، چې عسکرو يې په دښته کې له اوبو د ډکو منګيو د ساتلو دنده درلوده.

په همدې وخت کې زه پوه شوم، چې ولې آزیرو او د هاتي بوځ له مصره استعمال شوي

منګي اخیستل.

ددې لپاره چې نوي منګي اوبه جذبوي او هغه اوبه چې د هغوی په منځ کې وي د منګیو تر سوریو تېرېږي، کمېږي او ضایع کېږي.

خو استعمال شوي منګي اوبه ساتي.

د هاتي پوځ سلګونه زره منګي او چاتی له اوبو ډکې کړې وې، له سوریې څخه د مصر تر سرحده پورې یې په ځانګړیو ځایونو کې په دښته کې اینبي ول چې پر مصر د حملې په وخت کې لښکر بې اوبو پاتې نه شي.

ځکه چې د هاتي عسکرو سمندري ځواکونه، نه درلودل، نو پر مصر د حملې لپاره مجبوره ول، چې د وچې له لورې برید وکړي او له ځمکنی لارې د حملې لپاره یې اوبو ته اړتیا درلوده.

هورم هب له دې پرته چې د اسونو د ستړیا فکر وکړي، د هغو منګیو د اېښودلو د ځایونو په اوږدو کې چې د هاتي پوځ په ځمکه کې ښخ کړي ول د ختیځ پر لور روان شو.

له دې سره سره چې ځینې اسونه مړه شول، خو هورم هب خپل سرعت کم نه کړ.

د هغو سلګونو ګاډیو حرکت په دښته کې وېرونکې منظره جوړه کړې وه، دوړې او خاورې تر اسمانونو پورې رسېدې او هغو کسانو چې د هغه د ګاډیو حرکت یې لیده ویل به یې، هورم هب د توپان په شان راسېږي.

په همدې وخت کې چې د هورم هب ګاډی بیدیا ته ننوتې، د مصر پلوي چریکي او پارتیزاني ډلو د هاتي پر پوستو او مرکزونو حملې پیل کړې، د شپې مهال به یې د سینا دښتې په لوړو غرونو کې اورونه بلول او د اور په وسیله به له هورم هب سره یو ځای شول.

هغو دوړو او ګردونو چې د ګاډیو له حرکته پیدا کېدل او هغو اورونو چې د شپې مهال به بلېدل دغه افسانه را منځته کړه، چې ګنې هورم هب د ورځې د صحرا د باد په شان او د شپې د اور د لمبو په چټکتیا پر سوریې حمله کړې ده.

هورم هب، په غلچکي برید کې په صحرا کې د اوبو ټولې مورچې ونیولې.

د هاتي عسکرو چې تصور یې نه کاوه، چې هورم هب به پرې حمله وکړي، په ټولو ځایونو کې تسلیم او یا ووژل شول.

د هاتي عسکرو په دوو دلایلو د هورم هب د حملې تمه نه کوله، یو دا چې د هاتي عسکر تل د برید په حال کې ول او تر هغه وخته چا نه و اورېدلي، چې پر هاتي دې چا برید

کړی وي.

دویمه دا چې د هاتي پوځ پوهېده، د هغوی یو شمېر پوځیان په کوز مصر کې د کلیو او باغونو د ورانولو په حال کې دي.

چا دا تصور هم نه کاوه، چې هورم هب دې دغه پوځیان پر خپل حال پرېږدي چې ورانې وکړي او پخپله د سینا دښتې ته را شي او پر هاتي دې حمله وکړي.

دوی پوهېدل چې مصر کمزوری دی او که هورم هب له مصره ووځي نو په کوز مصر کې به د لږ شمېر هاتي عسکرو مخه څوک ونه نیولای شي.

یو عامل چې په سینا صحرا کې یې د هاتي ځواک د هورم هب پر وړاندې کمزوری کړ، هغه د غزې مقاومت و.

د هاتي پوځیانو ددې لپاره چې غزه بنار ونیسي یو شمېر عسکر یې په غزه کې سره راټول کړل.

خو له دې کبله چې د غزې په شا و خوا کې دغو ځواکونو د خوړو امکانات نه درلودل، نو عسکر یې د سوریې په بنار کې تیت و پرک کړل چې خواړه ورته ورسېږي.

کله چې هورم هب د سینا دښتې ته ننوت، هاتي پوځیانو ونه کړای شول، چې خپل ځواکونه د هغه پر وړاندې راټول کړي.

هورم هب د غزې بنار تر شا و خوا سیمو پورې پر مخ لاړ او د هاتي د ځواکونو یوه برخه یې چې د بنار په شا و خوا کې وه له منځه یوړو، خو بریالی نه شو چې غزې ته ننوځي.

ځکه چې هلته د هاتي افسران پوه شول چې، د هورم هب جنګي ګاډی ډېرې نه دي او فیصله یې وکړه، چې د هغه مخه ونیسي.

کله چې هورم هب د غزې پر لوري تلو، زه ورسره نه وم او د اوبو په یوه مرکز کې ایسار شوم.

له دې کبله چې هورم هب راته وویل چې په دې برید کې ډاکټر ته اړتیا نه لري او د ټپیانو د درملنې وخت نه لري، هر څوک چې ژوبل شي په دښته کې به پاتې وي، یا به ژوندی پاتې شي او یا به د مردار خورو ښکار شي.

هغه څه چې ما ددې جنګ په اړه لیکلي دي، یا پخپله هورم هب او یا یې نورو افسرانو له جنګه وروسته راته بیان کړي دي.

تر دې وړاندې چې غزې ته ورسېږي، هورم هبّ خپلو عسکرو ته ویلي ول، چې کله له

ګاډيو پلي کېږي. نو له ده دې نه لرې کېږي ځکه چې د دوی جنګ د مورچلونو او جبهه اي جنګ نه دی. بلکه يو غلچکی برید دی او ښايي هره شېبه خپل دريځ او د جنګ روده او مانوره بدله کړي.

خو يو شمېر سپاهيان د هاتي د عسکرو د مرکزونو د چور تالان لپاره له ګاډيو ښکته شوي او لري شوي ول.

هورم هب پوه شو. چې د هاتي ځواکونه بله متقابله حمله کوي نو مجبور شو چې په چټکتيا سره خپلې جنګي ګاډۍ را وګرځوي.

په نتيجه کې يو شمېر عسکر د غزې د ډېوالونو تر شا د هاتي د عسکرو له لورې ونيول شول. سرونه يې ور پرې کړل او پوستکي يې ترې وايستل چې کځوړې ترې جوړې کړي. ځکه چې د هاتي خلک

د دغه ډول کځوړو په جوړولو کې مهارت لري.

په دغه غلچکي برید کې د هورم هب عسکرو ته څه ور په برخه نه شول. ځکه چې په صحرا کې يوازې منګي او له اوبو ډکې چاتۍ وې. که څه هم په هغه صحرا کې يو منګی اوبو. د منګي په وزن د فلز په شان ارزښت درلود. خو دغه منګی په نيل سيند کې هېڅ ارزښت نه لري. له دغه غلچکي برېده وروسته هورم هب خپل ځواک له غزې څخه راستون کړ او په بيديا کې يې ايسار کړ.

له دې سره سره چې اسونه دومره ستړي ول، چې د مصر سرحد ته نه شو تللی خو د هاتي د لښکرو د حملې وېره حتمي وه.

له دې کبله چې هورم هب شاته د اوبو زېرمې له منځه نه وې وړې، نو پوهېده چې د مصر د پوځ هغه برخه بېرته راغونډتلی شي او له ده سره يوځای کېدای شي چې شاته يې پرې اېښې وه.

د هورم هب عسکر له دې سره سره چې په دې برېد کې بريالي شوي ول، خو دا چې جنګي غنيمتونه يې نه و نيولي نو ناخوښ ښکارېدل.

که به چا ورته ويل چې په دې بريالېتوب سره مو ويار ترلاسه کړی، دوی به ويل مور چمتو يو خپل ويارونه پر څو کړيو سرو او سپينو بدل کړو.

زه له هغه لښکر سره چې له مصره راغلی و، لارم او له هورم هب سره يوځای شوم.

په بېړه له بيديا تېرېدو او په لاره کې مو د جنګ ويار نه بلکې غميزې ليدلې.

دا د دې لپاره چې افسران او عسکر د جنګ ویاړونه له ځان سره وړي او هغه کسان چې په دوی پسې ځي، هغوی یوازې غمیزې ګوري او له غمیزو پرته بل څه نه ګوري.

کله به مو د یوه مصري عسکر مړی ولید، چې نیمایي بدن به یې شغالانو او ګیدړو خوړلی و.

کله به مو وکتل چې د هاتي یو عسکر یې په سیخونو کې د لارې تر څنګ ځوړند کړی دی.

موږ هم د اوبو له هغو زهرمو استفاده کولای شوه چې د هاتي عسکرو پکې اوبه ذخیره کړې وې.

هورم هب پوهیده چې له دغو مرکزونو څخه دده پوځیان او کسان چې وروسته راځي استفاده کولای شي نو هغه یې نه ورانول.

یوه ورځ وروسته چې لمر ولوېد، شپه شوه، نو ما د هورم هب د لښکرو اوړونه ولیدل، خو پوهېدم، چې پر دې شپه به هم هغه ته ونه رسېږو، ځکه هغه اور چې په بیدیا کې لیدل کېږي، تر هغه ډېر لرې وي چې موږ یې ګورو.

پر دې شپه د ورځې له تودوخې وروسته هوا ډېره سړه وه او خوب نه راته، خو عسکر چې په لوڅو پښو یې د صحرا ګرمې شګې کچ کړې وې له ډېرې ستومانۍ څخه سمدستي وېده شول، په خوب کې یې زګېروي کول او ناري به یې وهلې.

خلک وایي د شپې مهال په بیدیاوو کې سپېرې اړواوې ګرځي، نو له همدې امله دغه افسانه پیدا شوې وه، چې خلک پکې د شپې مهال زګېروي کوي.

پر بله ورځ چې کله سپېدې وچاودې، نغارې ووهل شوې او عسکر یې راپورته کړل.

موږ د هورم هب د کمپ پر لوري روان شوو، خو تر دې وړاندې چې اډې ته ورسېږو، د هاتي یو شمېر کشفي ګاډی چې په صحرا کې یې ګزمې کولې زموږ له شا راځرګند شوې.

زموږ عسکر چې لا د هاتي له ګاډیو سره د جنګېدا په چل نه پوهېدل، ووېرېدل او ځینې وتښتېدل، خو د هاتي عسکرو په غشو وویشتل او ووژل شول.

څرنګه، چې موږ د هورم هب اډې ته نږدې شوي وو، هغه خپلې جنګي ګاډی زموږ مرستې ته راواستولې او کله چې د هاتي عسکرو مصري ګاډی ولیدلې پاتې کېدل یې خطرناک وبلل او وتښتېدل.

کله چې دوی وتښتېدل عسکر خوشحاله شول، خپلې نیزې یې وښوروله او خپنو د هاتي د ګاډیو پر لوري غشي وویشتل. په داسې حال کې چې پوهېدل غشي یې ګاډیو ته نه رسېږي.

کله چې زمږ پلیو سپاهیانو ولیدل چې د هاتي ګاډی تښتي، نارې یې کړې، مږ له هاتي نه وېرېږو. ځکه چې د هورم هب باز به پر هغو غوټه وکړي او سترګې به یې ورړندې کړي.

پلي عسکرو هیله کوله چې کله ذ هورم هب اډې ته ور سېږي، نو قدر به یې وشي، ځکه چې یبلې پښې یې بیدیا کچ کړې او دغه راز یې هیله کوله چې هلته به دمه وکړي.

خو هورم هب چې مخ یې له ګرمۍ ځخه سور شوی و، سترګې یې د وینو دکاسو غوندې وې، خپله متروکه یې وښوروله او ویې ویل اې تنبلانو او د نیل سیند د چیکړو چینجیانو! تر اوسه پورې چیرته واست، ولې مو دومره ځنډ وکړ؟

تاسې ته مې نه ویل چې ژر راشئ؟

اوس چې راغلي یاست، ستاسې خوسا بوی مې داسې تنګوي، چې کله ستاسې په منځ کې یم، باید خپله پوزه بنده کړم.

اوس چې راغلي یاست، ددې پر ځای چې خپلې ګوتې په پوزه کې ووهئ، یا مو مقعد وګروئ، ځمکه وکینئ او یوه کنده جوړه کړئ.

ځکه چې ستاسې ژوند په کنده پورې تړلی دی او که مو کنده وکینله او په ډبرو مو د ګاډی مخه ونیوله نو ژوندي به پاتې شئ، ګني هډوکي به مو همدلته سپین شي.

له دې سره سره چې مصري عسکر ستړي ول، پښې یې ژوبلې او تنهاکې وې، خو په دې خبرو غوسه نه شول، ځکه چې پوهېدل هورم هب له عسکرو سره تل همداسې خبرې کوي.

مګر د هغه په وینو ککړې متروکې ددې ښودنه کوله، چې دا ځل دده خبرې تو کې نه دي.

ددې پر ځای چې عسکر د خپلو پښو د تپونو او ستړیا فکر وکړي، د ځمکې کیندل یې پیل کړل او کنده یې جوړه کړه.

د کندې په مخکې یې لویې ډبرې کېښودلې او د ډبرینو تختو په منځ کې یې غشي ولګول چې د ګاډیو د تېرېدا مخه ډب کړي.

تر دې کندو لږ مخکې یې د هورم هب په امر لنډې غشي ښخ کړل او د پریو په وسیله یې، له یو بل سره وتړل.

زه پوهېدم چې د هورم هب هدف دا و، چې د اسونو پښې په پرېو کې وننښلې او د هاتي جنګي ګاډی حرکت ونه کړای شي.

پر دغو کندو سربېره چې د کیندلو ځای یې له ورایه ښکارېده، هورم هب شا و خوا هم کندې وکیندلې، سر یې ورپټ کړ او خاوره یې پکې واچوله، چې له لېرې څوک پوه نه شي چې دلته یې اوږد او پلن خندق ایستلی دی.

هره ورځ به د تازه دم عسکرو نوی ټولی اډې ته را رسېده او دغه راز یو شمېر چریکي ډلې هم له موږ سره یو ځای کېدلې.

دې ته په پام سره چې بیدیا لویه وه او ددې وېره وه، چې د هاتي جنګي ګاډی له خندونو راټېرې شي او له شا څخه پر موږ برید وکړي، نو څومره کندې به چې زموږ د اډې شا و خوا کیندل کېدلې بیا به هم هورم هب ویل چې کمې دي.

خو دغو اقداماتو ورو ورو مصري عسکر زړه ور کول او کله چې به یې د هورم هب پراخ تېر او جګه ونه لیدله او د هغه په وینو ککړې متروکې ته به یې کتل، نو متوجه کېدل به چې هغه له سهاره تر بېګا د دوی کارونه څاري.

دوی به له ځان سره ویل چې دغه سړی به موږ د هاتي له خطرې وژغوري.

یوه ورځ هورم هب هغو عسکرو او چریکي ډلو ته چې اډې ته د راتګ په حال کې ول پیغام واستاوه، چې بیړه وکړي، ځکه که شپه تېره شوه او تر بل سهاره پورې اډې ته ونه رسېدل نو دا وېره شته چې د هاتي د عسکرو له لوري ووژل شي.

پر همدې ورځ چې هورم هب مصري عسکرو او چریکانو ته دغه پیغام واستاوه، د لمر لوېدو پر وخت په داسې حال کې چې عسکرو کندې ایستلې د دښتې فضا له دوړو ډکه شوه او د هاتي ګاډی راځرګندې شوې.

کله چې زموږ عسکرو ولیدل چې د ګاډیو په مخکې د اوسپنې په نوم له یوه عجیبه فلزه جوړ شوي غټ غټ لرونه لګېدلي دي، نو داسې ووېرېدل چې له ډاره یې پوزې سړې شوې (*په هغه وخت کې د ډاریو سمبول دا و، چې ویل به یې، پوزه یې سړه شوه، لکه اوس چې وایو له ډاره یې وینښتان نیغ ودرېدل ژباړن*)

له دې کبله چې شپه رانږدې شوې وه، نو د هاتي عسکرو، جرائت ونه کړ چې حمله وکړي، ځکه چې هغوی له سیمې سره بلد نه ول او نه پوهېدل چې د دښمن لښکر په څه ډول حالت کې دی.

هغوی هم په دښته کې اډه جوړه کړه. اور یې بل کړ او خپلو اسونو ته یې وانبه ورکړل. تر هغه ځایه چې ستړګو کار کاوه، په دښته کې د اور لمبې ښکارېدې.

د هاتي کشفي ګاډیو هم ټوله شپه مور ځارولو او زمور یو شمېر ساتونکي یې هم ووژل، خو چریکي ډلو او غلو چې د مصر خدمت یې کاوه پر هغوی بریدونه کړل، څو تنه یې ووژل او له هغوی یې څو ګاډي هم ونیولې.

له دې سره سره چې هورم هب خپلو عسکرو ته ویلي ول، چې ویده شي. خو زه فکر کووم پر دې شپه له زړو او تجربه کارو سپا هیانو پرته هېڅ یو هم ویده نه شو. خو د پخوانیو عسکرو لپاره دغسې شپه چې پر سبا یې جنګ پیلېږي عادي وي.

پر دغې شپه تر سهاره د جنګي ګاډیو د ارابو د وسلو د کړچا، د غشو د تېرېدا شغهار او د ټپیانو زګېروي اورېدل کېدل.

هورم هب خپل یو شمېر تازه دم او تکړه عسکر په لومړي لیکه کې د اډې د ساتونکو په توګه ګمارلي ول او ما تر سهاره یې د څو تنو ټپیانو درملنه کوله.

هورم هب زه یوې څنډې ته کړم او ویې ویل، زما لپاره هر یو پخوانی او زوړ عسکر تر زرو نویو عسکرو ډېر ارزښت لري، هڅه وکړه چې هغوی معالجه کړې او مه پرېږده چې مړه شي.

ده وویل، زه به د دغه هر یوه عسکر د معالجې په بدل کې یوه کړۍ زر درکړم او وزن به یې یو (دین) وي.

ومې ویل هورم هبه! زه نه پوهېدم چې تا دلته یانې د سینا غره په لمنه کې اډه جوړه کړې او نیت لرې چې دلته د هاتي مخه ونیسې.

که زه ستا له دې فیصلې خبر شوی وای، نو ته مې راګرځولې چې دلته اډه جوړه نه کړې، ځکه چې په اواره دښته کې چې ګاډي پکې ښه منډه وهلی شي د هاتي د عسکرو د ګاډیو مخنیوی ډېر سخت او خطرناک کار دی.

خو اوس چې تا دغه فیصله کړې، زه یې نه شم بدلولای.

زه به ستا هر نوی او زوړ عسکر چې ټپي شي معالجه کړم، ان که پرې دې هم پوه شم، چې نوي عسکر که ښه شي، هېڅ هم نه شي کولای او کېدای شي د هاتي له حملې وروسته وتښتي.

زه د سرو زرو لپاره ستا د عسکرو معالجه نه کووم، هغه څه چې ته یې د معالجې په بدل

کې ماته راکوې. زما پر ځای یې خپلو عسکرو ته ورکړه، ځکه چې هغوی ترما ډېر سرو او سپینو ته اړتیا لري.

بله دا چې ښایي موږ ټول ووژل شو او سبا به زه نه یم چې ستا د عسکرو معالجه وکړم او زخمونه یې وترم.

هورم هب وویل سینوهه! ته ډېر هوښیار سړی یې خو د جنګ سړی نه یې او په هر جنګ کې باید خطر هم په پام کې ولرې.

که په جنګ کې خطره نه وای اوس به توت انخ آمون چې لا هم یو ماشوم دی، د پوځ قوماندان شوی و.

زه اوس ځم چې لږ شراب وڅښم او ویده شم، کله چې را ویښ شم، ښه جګړه به وکړای شم او که زما په سر کې د شرابو لږه تودخه پاتې وي، ښه به وجنګېږم.

څو شېبې وروسته ما د هغه منګي د قلقل غږ واورېد، چې په خوله کې یې تشاوه. له هغه وروسته یې خپلو څو تنو عسکرو ته چې د هغه د کیږدی ترمخ تېرېدل ورنارې کړې او هر یوه ته یې یو یو غوړپ شراب ورکړل.

هورم هب وویل، هغه کسان چې پیره نه لري لاړ دي شي او ویده دي شي چې سبا د جنګ لپاره تیار وي.

زه تر سهاره ویده نه شوم، سهار مې ولیدل چې زموږ د جبهې په مخکې څو دانې اسونه مړه پراته دي، د هاتي څو ګاډي هم چپه پرتې وې او کارغانو د مړیو سترګې خوړلې.

د هاتي عسکرو په خاورو باندې خپل اورونه مړه کول، اسونه یې په ګاډیو پورې ترل او بیا یې خپلې وسلې پاکولې.

هورم هب خپل عسکر د غره په لمن کې راټول کړل او یوې ډبرې ته یې ډډه ولګوله، په داسې حال کې چې له پیازو سره یې یوه توته ډوډۍ خوړله داسې یې وویل: د مصر ستر خدای آمون معجزه وکړه، چې د هاتي عسکر یې ستاسې مخې ته راوستل، چې تاسې یې له منځه یوسئ.

لکه چې پوهېږئ، د هاتي پلی ځواک لا نه دی راغلی، هغوی د صحرا په څنډه کې ایسار شوي دي، ځکه چې هلته اوبه ډېرې دي. دوی تمه لري چې ګاډۍ د هغوی لپاره لاره پرانیزي او د اوبو مرکزونه ونیسي.

له هغه وروسته به د هاتي پلی ځواک حرکت کوي، چې له ګاډیو سره یو ځای شي.

بېګا د هاتي په اډه کې اوبه نه وې، ټول اسونه یې تږي دي او ځینو خو واښه هم نه درلودل چې له کبله یې د هاتي عسکر مجبور شول د اغزیو بوټي ورته کېږدي.

ما په بېدیا کې د اوبو او وښو ټولې زېرمې له منځه وړې دي، له همدې کبله به نن د هاتي جنګي ګاډۍ ډېر سخت جنګ وکړي، هڅه به وکړي چې لار پرانیزي او مصر ته ځان ورسوي، یا دا چې باید بیرته سوریې ته ستانه شي.

که هغوی عقل درلود او هوښیاران وای، نو باید نن بیرته ستانه شوي وای، خو هغوی ډېر حریص خلک دي او هیله کوي، چې مصر ته په رسېدا سره به لوټمار پیل کړي او ډېر سره او سپین به ترلاسه کړي.

بله دا چې د منګیو او چاټیو د رانیولو لپاره یې سره او سپین لګولي، نو نه شي کولای چې له هغو تېر شي او بیرته ستانه شي.

له همدې امله وایم چې آمون معجزه کړې او د هاتي ځواک یې زموږ مخې ته راوستی دی، ځکه کله چې د هغوی جنګي ګاډۍ حرکت وکړي، موږ به پرې ورنازل شو، او دوی به په کندو کې ولوېږي.

هورم هب په دې وخت کې غلی شو، وچه ډوډۍ یې خولې ته یوړه او په غاښونو یې لږه ترې بېله کړه، ویې ژوولـه

عسکرو د ماشومانو په شان چې یوې کیسې ته غوږ وي نارې کړې ویې ویل نور څه کېږي ووایه ...ووایه .... !

هورم هب ناڅاپه ژوولې ډوډۍ له خولې تو کړه او چټیاټ یې له خولې ووتل ویې ویل، د پوځ اشپزانو لکه چې په اوړو کې د پیشکو غایطه مواد اچولي او پاخه کړي یې دي ځکه ډوډۍ زما په خوله کې داسې بد خوند او بوی لري.

که یې دغه کار کړی وي نو زه به یې اپوټه په دار وځړوم.

کله چې عسکرو دغه خبره واورېده ویې خندل او هورم هب نارې کړې...اې موږکانو او د نیل سیند دچیکړو چونګښو ولې خاندئ ؟ -

ایا تصور کوئ چې که اشپزان ستاسې په ډوډیو کې د اسونو او خرو خوشایي ږدي نو زه به سزا ورکړم ؟ نه .... نه ! که هغوی د جنګ له پیله تر پایه پر تاسې د څارویو خوشایي وخوري، زه به سزا ورنه کړم. مګر په دې به خواشینی شم چې تاسې ولې زما د اسونه خوشایي خوړلي دي، ځکه چې تاسې عسکر نه یاست، بلکې ډارن موږکان یاست.

که تاسې سرتېري وای نو پوه شوي به واست چې ستاسې په لاسونو کې د غه اوږدې لکړې د نیل سیند د اوبو د مېچ کولو لکړې نه، بلکې نېزې دي، هغه هم داسې نېزې چې وسپنیزې څوکې لري.

د غه نېزې ددې لپاره دي چې د هاتي د عسکرو خېټې پرې څیرې کړئ.

تاسې ته وایم، اې غشي ویشتونکو! تاسې کله کله د ماشومانو په شان د اسمان پر لوري غشي ولیږئ او ګورئ چې د چا غشی ډېر لوړ ځي.

د غه غشي ددې لپاره درکړل شوي دي، چې د هاتي د عسکرو سترګې پرې ړندې او خېټې یې پرې څیرې کړئ.

که مو وس نه وي چې د هاتي عسکر په ننبه کړئ، نو صبر وکړئ چې نږدې راشي، د هغوی اسونه لویې ننبې دي هغه وولئ.

کله چې د هاتي عسکر در نږدې شي، نو د نېزې لرګي پر ځمکه کېږدئ او په دواړو لاسونو یې کلکې ونیسئ، چې څوکې د اسونو په خېټه کې ورننوځي.

که په دې ډول مو اسونه مړه نه کړل او تاسې پر ځمکه را وغورځېدلی نو په چړې سره د اسونو پلې او غوښې ورپرې کړئ، ګڼي ستاسې هډوکي به درمات کړي.

هورم هب په کرکې سره پخپل لاس کې نیولې ډوډۍ بوی کړه او بیا ایسته واچوله، له خپل منګي څخه یې یو غوړپ شراب وڅښل او ویې ویل: زه فکر کووم د غه خبرې ستاسې لپاره ګټه نه لري، ځکه کله چې تاسې د هاتي د ګاډیو غږ او د عسکر کړیږې واورېدې، نو داسې به وویرېږئ چې له وېرې او مجبوریته به د خپلو مېندو تر لمنو لاندې پټ شئ، خوله دې کبله چې دلته ستاسې مېندې نشته نو د دښتې تر خاورو لاندې به سرونه پټ کړئ.

خو دا خبره باید درته وکړم چې کله هاتیان له دې ځایه تېر شي ځانونه زموږ شاته د اوبو او وښو زېرمو ته ورسوي، خپل اسونه او ځانونه به ماړه او خړوب کړي، بیا به نو تاسې حتماً له منځه ولاړ شئ. ستاسې له پوستکو به کڅوړې او بوخځئ جوړې کړي.

کله چې د هاتي ښځې خپل تي رودونکي ماشومان په کوم شي څملوي چې لندبل تر تېر نه شي نو ستاسې پر پوستکو به یې څملوي. یادا چې ستاسې سترګې به ړندې کړي، چې پاتې عمر د هاتي او آزیرو د تېلوا یستلو ژرندې او ارهټونه وګرځوئ.

ما خپل پنځه سوه پخوانې او ډاډمن عسکر ستاسې تر شا ځای پر ځای کړي دي او

دغه پېښځه سوه کسان به په جنګ کې له تاسې سره لږ واټن ولري. که تاسې وویږئ، نو پر تاسې به ملنډې ووهي او که وتښتئ تاسې به ووژني. یانې که ستاسې په مخکې مرګ احتمالي وي خو ترشا به مو حتمي مرګ په تمه وي.

خو که تاسو احتمالي مرګ ګوابني، ورسره په ځنګ کې غنیمتونه او ویاړونه هم درته په تمه دي.

زه باوري یم، که هر څوک خپله دنده ترسره کړي او هڅه وکړي چې د هاتي عسکر او اسونه ووژني موږ به بریالي شو.

زه به په ټول جنګ کې له تاسې سره یم او مبارزه به کوم. پر توري او نېزې سربېره له خپلې متروکې هم کار اخلم.

که څوک وګورم چې خپله دنده په سمه توګه سرته نه رسوي، نو په متروکه به یې له پښو وغورځوم.

ما احساس کاوه چې له دې خبرو څخه د هورم هب هدف د عسکرو پاروول نه دي. بلکې غواړي دده عسکر د هاتي د سرتېرو تر حملې مخکې دده خبرې واوري. ځکه چې د دښمن د عسکرو د حملې پر وخت له وېرې او وحشت سره مخامخ نه شي.

خو کله چې د هاتي عسکرو خپله اډه ټوله کړه او حرکت یې وکړ هورم هب وویل :

د دښمن سرتېري وخوځېدل او زه له آمون او د مصر له ټولو خدایانو مننه کوم. چې هغوی یې زموږ لوري ته را واستول.

اې د نیل سیند مردار خورو ! اوس خپلې جنګي اډې ته لاړ شئ او زما له حکم پرته هېڅوک تري را ونه وځئ.

بیا یې پر پخوانیو سرتېرو غږ وکړ ویې ویل. اې پېښځه سوه پخوانیو او تکړه عسکرو، ددغو چونګښو ترشا پاتې شئ، هر څوک چې وغواړي وتښتي له ځنډ پرته یې ووژنئ.

په دې وخت کې هورم هب خپل غږ نور هم اوچت کړ او ټولو عسکرو ته یې په خطاب کې وویل :

زه تاسې ته ویلای شم چې د توري خاوري، د مصر د خدایانو او د خپلو مېرمنو او بچیانو لپاره وجنګېږئ ! خو دغه سپارښتنه بې ګټې بولم، ځکه چې پوهېږم که وکړای شئ نو وبه تښتئ او ځان به روغ رمټ وباسئ.

په دې ډول پر خپلو بچیانو، مېرمنو او تورې خاورې نارې تو کوئ.

له همدې املې وایم، چې یوازې د ځان د ساتلو لپاره و جنګېږئ او شاتګ مه کوئ که مقاومت وکړئ، بریالي به شئ، خو که شاتګ وکړئ حتماً به ووژل شئ، نو اوس لاړ شئ او د هاتي د ګاډیو تر راتګ مخکې خپلو پوستو ته لاړ شئ.

سرتېرېو په داسې حال کې چې نارې یې وهلې، د خپلو پوستو پر لورې لاړل، زه پوه نه شوم، چې ایا هغوی له خوشحالۍ نارې وهلې، که له وېرې.

زه د عسکرو تر شا پاتې شوم، ځکه چې په جنګ کې د ډاکټر پوسته، د عسکرو ترشا وي، چې د ژوبلو کسانو معالجه وکړي.

د هاتي لښکرو خپلې ګاډۍ په بیدیا کې په جنګي دود درولې وې.

د نارینه وو پر تېر او د ګاډیو په مخکینۍ برخه کې د وزر لرونکي او رنګین لمر تصویر ځلېده او د عسکرو پر سر بڼکې او بیرغونه د څپو په شان ښکارېدل.

څرګنده وه چې د هاتي ګاډیو غوښتل، له یوې اوارې سیمې څخه چې هلته هورم هب خندونه جوړ کړي ول تېر شي، ځکه چې د هاتي عسکر له غرنۍ سیمې څخه نه شوای تېرېدای.

د اوبو، وښو او خوړو نه شتون، هم د هاتي سپاره دې ته اړ کول، چې له همدې ځایه تېر شي.

دوی نه غوښتل چې په بېدیا کې لویه دوره وکړي، ځکه پوهېدل که بېدیا ته لاړ شي، نو که دوی مقاومت وکړي، اسونه یې مقاومت نه شي کولای او وبه وژل شي.

د هاتي د ګاډیو په هر ټولي کې شپږ ګاډۍ وې، لسو ټولیو یو کنډک جوړاوه او تصور کوم چې شپېته کنډکونه یې درلودل.

د هاتي د جنګي ګاډیو په منځ کې، به د هغوی درنې ګاډۍ هم تر سترګو کېدې او درنې ګاډۍ د سپکو غوندې ګرځندۍ نه شوې ټللی.

دوی د صحرایي کشتیو په شان وې، خو زه پوهېدم چې هرڅه به تر خپلې خیټې لاندې، له خاورو سره خاورې کړي او زه حیران وم چې هورم هب او د هغه عسکر به څنګه د ددې ګاډیو مخه ونیسي؟

د هاتي د پوځیانو د نغارو غږ پورته شو، لوړ رتبه افسرانو خپل بیرغونه وښورول او ناڅاپه ګاډیو حرکت وکړ.

په یوه ځای د شپېتو کندګونو ګاډیو حرکت کاوه، چې تکړه عسکر هم پکې سپاره ول او وېرونکې نندارہ یې جوړه کړې وه. په لومړي سر کې چې ما ولیدل د ګاډیو اسونه داسې ځغلېدل ته وا هېڅوک پرې سپاره نه دي، خو وروسته چې ځیر شوم پوه شوم، د هر اس پر شا یو کس داسې پروت دی چې په لومړي نظر نه لیدل کېږي.

زه ددغو سپرو په لیدو حیران شوم، دوی بې له دې چې آس ودرېږي ځانونه به یې تیتول، چې لاسونه یې ځمکې ته ورسېږي. دوی به د چړو په وسیله هغه پرې پرې کول چې مورچې پر ځمکه غځولي او په تیرانو مو ترلي ول.

په داسې حال چې دغو سپرو پرې پرې کول، نور سپاره به ورپسې راغلل، هغه نیزې به یې پر ځمکه خښې کړې، چې په سرونو کې یې بیرغونه رپېدل.

ددې کار په ګټه نه پوهېدم، خو سپرو په بیړه دغه کار کاوه. او ما د دې فرصت پیدا نه کړ چې د هاتي عسکرو په دې مانوره پوه شم.

زه پوه نه شوم چې هغوی ولې نېزې په ځکه کې ښخوي او له دې کاره یې هدف څه دی؟

نا څاپه هورم هب ناري کړې، نېزې له منځه یوسئ او پخپله هم لاړ ځان یې یوې نېزې ته ورساوه، له ځمکې یې را وایستله او لرې یې غورځاره کړه.

د هغه عسکر هم لاړل او په ځمکه کې خښې شوې نېزې یې را وایستلې او د جنګ د جبهې ترشا یې په یو ځای کې واچولې.

هغه وخت زه پوه شوم چې ولې د هاتي عسکرو دغه نېزې په ځمکه کې ښخې کړې وې.

زه پوه شوم د هغوی هدف دا و، چې زمورږ د جبهې کمزورې ټکي په ننبه کړي.

زه فکر کوم که هورم هب پر دغې ورځ ژر اقدام نه وای کړی او پر ځمکه د ښخو شویو نېزو د ختمولو امر یې نه وای کړی نو ګاډی به زمورږ د جبهې له کمزورو برخو تېرې شوې وې او د مصر پوځ به ماتې خوړلې وه.

کله چې ګاډی زمورږ له لورې جوړو شویو خنډونو ته ورسېدلې، له دې سره سره چې هورم هب په ډېرې سختۍ سره دغه خنډونه جوړ کړي ول، خو بیا هم ځینې ګاډی له دغو خنډونو تېرې شوې.

یوه کوچنۍ کنده د هاتي د ګاډیو لپاره ډېر لوی خنډ نه و، ځکه چې ځینو یې له ځان سره تختې درلودې، کله چې به دې خنډونو ته ورسېدل نو هغه درې به یې د پلونو په شان پر کنده واچولې او ګاډی به یې پرې تېرې کړې (*مورږ تصور کوو، چې د پوځیانو له لورې په*

اوسني پهر کې د متحرکو پلونو لپاره د دې پرځای یوه جنګي نوښت دی په داسې حال کې چې په دې کتاب کې ګورو چې دغه مانور د سینوهه په وخت کې هم ترسره کېده او جنګي ګاډی د پلونو په شان تختې له ځان سره لپاره دولې چې د کنډوالو خندقونو د تېرېدا لپاره تړې کارواخلي. ژباړن)

که څه هم یو شمېر ګاډی له خندقونو تېرې شوې خو له دې کبله چې ډېره مرګ ژوبله یې وزغمله، نورې ګاډی چې خندونو ته ورسېدې نو احتیاط یې وکړ او لږ ایسارې شوې، خو کومې ګاډی چې تېرې شوې وې، د ډبرو د هغو تختو پر وړاندې ایسارې شوې چې موږ ورته اینبې وې.

د ګاډیو چلوونکي او سپرلی رانښکته شوې او هڅه یې کوله چې ډبرې له مخې لرې کړي.

د هاتي د عسکرو د مانورې ګرندیتوب حیران کړی وم او داسې ښکارېده، چې هغوی څو کاله تمرینونه او مشقونه کړي دي، یا یې د جنګ په ډګر کې ډېرې تجربې تر لاسه کړې دي، چې وکړای شي د خندونو په لیدو سره سملاسي له ګاډیو کوزشي او خندونه له مخې لرې کړي.

هورم هب، چې ولیدل د هاتي عسکر د خندونو د لرې کولو تابیا کوي، پوه شو چې که هغوی ته وخت ورکړي، نو ډېر ژر به خندونه لرې کړي او لار به خلاصه کړي.

په دې وخت کې یې خپلو عسکرو ته امر وکړ، هغه عسکر په غشو وولي چې له ګاډیو ښکته شوي دي او یا دې د هغوی اسونه ووژني.

که څه هم د هاتي عسکرو ډبرې له مخې لرې کړې، خو ځینې یې ووژل شول او ځینې نور ژوبل شول او اړ شول چې بېرته په شا شي.

زموږ عسکر د هاتي د سپاهیانو په ستنېدا ډېر خوشحال شول او د خوشحالۍ نارې یې وکړې، ځکه چې فکر یې وکړ، بریالي شول او جنګ پای ته ورسېد.

خو هورم هب پوهېده چې جنګ پای ته نه دی رسېدلی، بلکې نوی پیل شوی دی.

امر یې وکړ چې نغارې ووهي او خپلو عسکرو ته یې وویل، ډېرې په بیړه، بیرته خپلو ځایونو ته ورسوئ.

زه پردې ورځ پوه شوم چې د تکړه او تجربه کارو او هغو عسکرو ترمنځ چې ښه تمرین یې نه وي کړی څومره توپیر شته ؟

د هاتي عسکر له دې سره سره، چې وخت ورسره لږ و او زمونږ د عسکرو له غشو سره مخامخ شوي ول، بیا یې هم ډېر ژر هغه ډبرې له مخې کړې، او زمونږ سپاهیانو که څه هم ډېر وخت درلود خو بریالي نه شول چې هغه ډبرې بیرته خپلو ځایونو ته ورسوي.

تر دې وړاندې چې زمونږ عسکر ډبرې خپلو ځایونو ته ورسوي، د هاتي جنګي ګاډی راورسېدې.

هورم هب ولیدل چې عسکر د ګاډیو د حرکت د مخنیوي لپاره د ډبرو په لږدولو کې پاتې راغلل، نو د خپلو افسرانو په وسیله یې سپاهیانو ته امر وکړ، چې د نیزو په وسیله د ګاډیو مخه ونیسي. د نیزو لرګي دې پر ځمکه کېږدي او څوکې دې د ګاډیو د اسونو د سینې لور ته په نښه کړي، چې نیزې د ګاډیو د اسونو په سینو کې دننه شي او د هغوی مخه ونیول شي.

خو دا کار هم سم و نه شو، ځکه چې د اسونو ټټر، ورمږ او سینې ته وسپنیزې پانې او یا پوښونه ور اغوستل شوي ول او د نیزو څوکې ترې نه شوې تېرېدای.

ما ولیدل چې د هاتي د ګاډیو اسونه د مصري اسونو په پرتله ډېر غټ او لوړ دي او ښه نسل دی.

د هرې ګاډی په مخکې دوه لوی لرونه لګول شوي ول، چې د هاتي جنګیالیو به له ګاډیو څخه خوځول او زمونږ عسکر به یې د وښو په شان ړېبل.

وروسته به زمونږ وژل شوي عسکر د ګاډیو تر درنو ارابو لاندې شول او هډوکي به یې مات شول.

کله چې به ما د درنو ګاډیو غټ اسونه له وسپنیزو زغرو سره لیدل او کتل به مې چې د اسونو د مخ له ماسکونو څخه د ښکرو په شان وسپني راوتلې دي، نو ددې وحشي ځناورو له څېرې به وویرېدم.

د هاتي درنې ګاډی به د لرونو په واسطه د وژل شویو مصري سپاهیانو پر مړیو تېرېدې، نو زه پوه شوم چې هیڅ شی د هاتي د عسکرو مخه نه شي نیولی، ځکه چې هر شی یې ماتول او له ځان سره یې ختمول.

له دې سره سره چې هورم هب به ناري کړې او په متروکو سره یې زمونږ عسکر جنګ ته اړکول، خو ما لیدل چې د هغه هلې ځلې نتیجه نه ورکوي او د هاتي جنګي ګاډی شېبه په شېبه زمونږ پر مورچو راخېږي او زمونږ عسکر له منځه وړي.

په دې وخت کې پوه شوم چې څوک نه شي کولای د دغو ګاډیو مخه ونیسي او حتماً به هغوی مصر ته ننوځي، زمونږ ښار به وران کړي، د مصر بچیان به ووژني او توره ځمکه به ونیسي.

سر مې پر ځمکه کښښود او د مصر او د هغه د بچیانو لپاره مې وژړل.

له لرې مې د ګاډیو د حرکت، د جنګیالیو ناڅې سورې، د ټپیانو زګیروي او د هورم هب چیغې اورېدلې، خو د هغه ناڅې سورې بې ګټې وې او درنې جنګي ګاډی ټیر ې شوې وې.

هورم هب امر وکړ، چې د مصر سپکې جنګي ګاډی چې ډېرې ګړندی وې د هاتي د درنو ګاډیو ترشا حرکت وکړي او هڅه دې وکړي چې په ګاډیو کې سپاره د هاتي عسکر په غشو وولي.

ما د غه مانوره بې ګټې بلله، ځکه چې د درنو ګاډیو ترشا ګردونه او خاورې وې او دوړو د دې مخه نیوله، چې زمونږ عسکر دې د هاتي عسکر په غشو وولي.

ان که دوړې هم نه وای، خو سپاهیان د غشو په ویشتلو کې دومره تکړه نه ول، چې کې له روانو ګاډیو څخه په بل خوځنده ګاډی کې څوک وویشتلای شي.

ناڅاپه د هاتي له هغو عسکرو څخه چې په لویو او درنو ګاډیو کې سپاره ول، هیبتناکه کړیکه پورته شوه، ما ولیدل چې ځمکې خوله پرانستله او د غه درنې ګاډی یې ونغرلې.

هغه وخت پوه شوم، هورم هب چې کله سپکو ګاډیو ته امر وکړ چې د هاتي درنې ګاډی تعقیب کړي، هدف یې دا نه و، چې زمونږ عسکر د دښمن سپاهیان په ننبه کړي.

دده اصلي هدف دا و، چې په دې ډول د هاتي د درنو ګاډیو تکړه اسونه هیجاني او نور هم ګړندي شي، چلوونکې به وهرېږي چې زمونږ د سرتېرو غشي پرې و نه لګېږي او بله دا چې په ګړندیتوب کې دوی نه شي کولای چې خپلې ګاډی ژر راکابو کړي.

د هورم د غه مانور ډېر ګټور او اغېزناک و او په دې ډول د هاتي درنې ګاډی د هغه خندق څنډې ته ورسېدې، چې مخکې، هورم هب د جبهې ترشا کیندلې او سر یې ورته پټ کړی و.

د هاتي ګاډی بې له دې چې پوه شي تر پښو لاندې ځمکه یې خالي ده ناڅاپه په دې کنده کې ولویدې داسې لکه چې ځمکې خوله خلاصه کړې وي او د هاتي ټولې درنې ګاډی یې نغرلې وي.

په سر کې زه د ډېرو دوړو او خاورو له امله پوه نه شوم چې حالت څه ډول دی خو

وروسته چې دوړې ختمې شوې ومې لیدل، چې زمونږ عسکر د هورم هب په امر د خندق په څنډه ولاړول او د هاتي پر عسکرو یې غشي او ډبرې اورولې.

هورم هب امر کړی و چې یو کس هم باید له دغې کندې څخه ژوندی را و نه وځي.

خو زمونږ سپکې ګاډی چې د هاتي درنې ګاډی یې تعقیبولې، تر هغه وروسته چې د هاتي ګاډی کندې ته ولوېدې، دوی بېرته راستنې شوې، چې د پلیو عسکرو په مرسته د هاتي د هغو سپکو ګاډیو مخه ونیسي چې د درنو ګاډیو تر شا روانې وې.

کله چې د هاتي درنې ګاډی کندې ته ولوېدې، مصریان ډېر خوشحال شول، هغه کسان چې وېرېدلي ول، بېرته هیله من او زړه ور شول.

هورم هب متوجه شو، چې د عسکرو روحیه یې ډېره ښه ده، له دې فرصت او د خپلو سرتېرو له وړتیا یې پوره استفاده وکړه او زمونږ په خوا کې یې خپلو ملیشو او لوټمارانو ته پیغام واستاوه چې د مرستې لپاره راشي.

هغه وخت د مصر ټولو قواوو، سرتېرو، چریکانو، پلیو او سپارو ټولو په ګډه په زړه ورتیا سره د هاتي په سپکو وسلو برید وکړ او دښمن یې حیران کړ.

د لومړي ځل لپاره په دې لویه دښته کې د هاتي ګاډیو او سرتېرو لویه مرګ ژوبله و لیدله او شاتګ یې وکړ.

له درنو ګاډیو او سپرو څخه هېڅوک پاتې نه شول، دوی او اسونه یې ټول په کنده کې له منځه لاړل او یا سخت ټپیان شول چې تر مړینې یې بد حالت درلود. د مصر سپاهیانو هم هاتي عسکر ژوندي پرې نه ښودل چې له کندې راووځي، ټول یې مړه او ژوبل کړل.

د هاتي افسران چې پوهېدل ټولې درنې ګاډی او د سپکو ګاډیو یوه برخه یې له منځه تللې ده، نو له شاتګ وروسته یې د خپلې شورا غونډه راوبلله.

په دې غونډه کې هغوی ډېرې خبرې وکړې او ببلابېلې نظرې وړاندې شوې.

هغوی د لومړي ځل لپاره له دا سې پېښې سره مخامخ شول، چې مخکې یې حتی تصور هم نه کاوه. دوی نه پوهېدل چې څنګه دغه حالت بېرته سم کړي.

هورم هب د هغوی له شاتګ او مشورې استفاده وکړه او له دې وېرې چې هغوی له بل اړخه پر مونږ برید ونه کړي چریکان او لوټماران یې د جبهې دواړو لورو ته واستول.

نور سرتېرې یې بیا اړ کړل چې د هاتي د ګاډیو په لاره کې بیا خنډونه جوړ کړي، چې که هغوی بیا حمله وکړي نو مخه یې ډب شي.

د هاتي افسران او سرتېري دومره زړه ور ول. له دې سره سره چې پوهېدل لویې ګاډۍ یې له منځه تللې دي، بیا یې هم د حملې تابیا کړې وه.

خو زمونږ عسکر نور د هاتي له سپاهیانو څخه نه وېرېدل ځکه، چې د هغوی سپکې او درنې ګاډۍ کندو ته ولوېدې او ځینې مو روغې هم ولجه کړې.

کله چې برید کېده د ډېرو دوړو له کبله ما د جنګ میدان نه شو لیدای. خو چې جنګ پای ته ورسېد او د ښېدیا بادونه کم شول. نو پوه شوم چې زیات شمېر مصري عسکر د هاتي د عسکرو په برید کې وژل شوي دي. په داسې حال چې داخل هغوی درنې او لویې ګاډۍ هم نه درلودې.

د جنګ په پای کې مې له ځینو مصري سرتېرو واورېدل چې ویل به یې نن دوړو ددې مخه ونیوله چې مونږ د جنګ میدان ووینو. ګڼي که د مصري عسکرو ډېره مرګ ژوبله مو کتلې وای، نو له وېرې به مو جنګ نه شوای کولای.

مازیګر مهال چې د هاتي عسکر پوه شول. مقاومت ګټه نه لري نو تسلیم شول او هورم هب امر وکړ چې د هاتي اسیران په پرې کلک وتړي.

زمونږ عسکر لکه چې عجیبه ځناور وویني. په حیرانۍ سره ورنږدې کېدل او بدن به یې لمس کاوه، چې پوه شي ایا د دوی په شان غوښه او پوستکی لري. که یې بدن له بل ډول موادو جوړ شوی دی.

زمونږ ځینو عسکرو به د وزرلرونکي لمر ننبانونه د اسیرانو له ټټره شکول او د یادګار په توګه به یې ساتل، چې مصر ته له ستنېدا وروسته یې خپلو خپلوانو ته وښیي.

خو تر وزر لرونکي لمر، هغه وسپنیزې خولې ډېرې عجیبه ښکارېدې، چې د هاتي عسکرو پر سر کړې وې. پر دغو خولیو دوه متقاطع تبرونه لګېدلي ول.

زمونږ عسکر تر دغې ورځې نه پوهېدل چې وسپنه څه ډول فلزدی، نو ددې خولیو په لیدو ځکه حیران پاتې ول.

له دې سره سره چې هورم هب ډېر ستړی و، خو ډېر خوشحال ښکارېده او د مصري عسکرو په منځ کې به ګرځېده.

دی له یوه ټولې څخه بل هغه ته ورغی، په ډېره مینه به یې د سرتېرو پر ملا لاس تېراوه او شاباسی به یې ورکاوه، ویل به یې افرین اې دنیل د چیکړو چینجیو! نن مو ډېر ښه جنګ وکړ.

ايا په زړه مو دي، چې نن سهار مې تاسې ته ويل چې که خپله دنده ښه تر سره کړئ، نو بريالي به شئ او اوس دا خبره منئ چې ما سمه خبره کړې وه؟

هورم هب امر وکړ چې عسکرو ته د اوربشو اوبه او ډوډۍ ورکړي. کله چې عسکر ماړه شول نو هغوی يې ازاد پرېښودل چې لاړ شي او د هاتي او مصر له وژل شويو عسکرو څخه د غنيمت شيان راټول کړي.

هورم هب پوهېده چې د هاتي او مصر وژل شوي عسکر د پام وړ شيان نه لري، خو غوښتل يې د هغه عسکر دا تصور وکړي، چې جنګي غنيمتونه يې ترلاسه کړي دي.

مصري عسکرو ته د جنګ ګران بيه غنيمت نه رسېده، بلکې ګاډۍ او اسونه يې ترلاسه کول او هورم هب پوهېده چې اسونه تربي او وږي دي.

ده هغو مصريانو ته يې چې د اسونو په روزولو کې تکړه ول، وويل اسونو ته وانښه او اوبه ورکړئ.

اسونه په مصري ژبه نه پوهېدل نو په لومړي سر کې يې چې نوي پالونکي ولېدل، غوسه شول. خو مصريانو وانښه او اوبه ورکړې او له هغه وروسته يې له اسونو سره په ملايمت خبرې وکړې.

اس ډېر ځيرک او هوښيار ځناور دی، کله چې په بهرنۍ ژبه هم نه پوهېږي خو د غږ له تون او لهجې پوهېږي، چې ورسره مينه کېږي کنه؟ کله چې پوه شوی ورسره مينه کېږي ډېر ژر رام کېږي.

هورم هب يو شمېر ګاډۍ او اسونه ترلاسه کړل، غله او چريکان يې را وبلل چې د جنګي ګاډيو په ټولیو کې کار وکړي.

يو لامل چې هغه لوټماران او چريکان يې د اسونو په ټولیو کې کار کولو ته راوبلل دا و، چې پوهېده غله او لوټماران د اسونو په روزولو کې تر مصريانو ډېر ښه پوهېږي، ځکه مصريان له اسونو ډارېږي، خو غله او لوټماران له اسونو څخه نه وېرېږي.

له جنګ وروسته ټولو روغو عسکرو استراحت وکړ، خو ما ونه کړای شول، چې ويده شم، ځکه چې مجبور وم د ټپيانو معالجه وکړم او د هغوی پر زخمونو پټۍ کېږدم.

دغه راز د هغو عسکرو د کوپړيو عمليات وکړم، چې د هاتي د عسکرو په ګورز ژوبل شوي ول.

درې ورځې او شپې له څو تنو نورو کسانو سره چې مرسته يې راسره کوله، د ټپيانو په

معالجې بوخت وم.

په دې شپو ورځو کې یو شمېر زخمیان چې ټپونه یې لاعلاج وو مړه شول.

له هغه وروسته هورم هب خپلې جنګي ګاډی پیاوړې کړې او هره ورځ به یې مصري عسکرو روزل، چې له جنګي ګاډیو سره د جنګېدا چل زده کړي.

هورم هب ویل، که څه هم موږ په دې جنګ کې له ځمکنیو خنډونو څخه په استفادې سره بریالي شوو، خو ددې لپاره چې سوریه له آزیرو او هاتي بیرته ونیسو، جنګي ګاډیو ته اړتیا لرو، ځکه یوازې په جنګي ګاډیو کولای شو بریالي شو.

آزیرو او هاتي په سوریه کې جنګي ګاډی لري، او په دې جنګ کې د هاتي پلي ځواک برخه نه وه اخیستې او زه هیله کووم، هغوی چې د خپلو ګاډیو له ماتې خبر شوي، خپل پلي عسکر به ببدیاته را واستوي او په دې ډول به زه پخپلو ګاډیو او پلیو عسکرو باندې هغوی له منځه یوسم.

خو د هاتي پلي عسکر بیدیا ته رانه غلل او د سوریې له پولو یې حرکت ونه کړ.

داسې ښکارېده چې ته وا د دښمن پلی ځواک په تمه و، چې هورم هب پرې برید وکړي او په دې ډول به د هورم هب ستړي سرتېري مات شوي وو.

خو هورم هب پوهېده، تر هغه چې د جنګي ګاډیو له پلوه خپل ځواکونه مضبوط نه کړي، باید په سوریه کې د آزیرو او هاتي جنګ ته ور ونه دانګي.

په صحرا کې د هورم هب بریالیتوب په سوریې کې ډېر انعکاس درلود او د سوریې ځینو ښارونو بلوا وکړه، ځکه چې په سوریه کې خلک د آزیرو له کبر او بې رحمۍ په تنګ شوي وو.

پر دې سربېره د سوریې د ښارونو ترمنځ دایمي اختلاف او سیالي روانې وې.

هغوی له هر فرصته استفاده کوله، چې د مخالف ښار پر خلکو خپله غوسه سره کړي.

پردې سربیره د هورم هب جاسوسانو هم په سوریه کې د اختلافاتو اور ته لمن وهله او په صحرا کې یې د هاتي د جنګي ګاډیو د ماتې په اړه په خلکو کې یې بوږنونکي خبرونه او اوازې خپرولې، چې هغوی د مصر له قدرته ووېروي.

دوی به ویل چې د مصر د کمزورتیا او ناکامۍ وخت پای ته رسېدلی، ځکه چې نور د مصر خدای آتون نه دی او ددې هېواد تلپاتی خدای چې آمون نومېږي بیا پر مصر واکمن شوی دی.

آمون بې رحمه او غښتلی خدای دی. چې د سیند په شان د هغو کسانو وینه بهوي چې د مصر دښمنان دي.

په داسې حال کې چې هورم هب خپل عسکر په صحرا کې مشق او تمرین ته اړ کول او هغه غریبې د بریالیتوب غږ وباله چې دوی یې ترڅنګ د هاتي پر عسکرو حمله کړې وه.

غزې ته یې څو استازي واستول. هر ځل چې به یې خپل استازي استول، ویل به یې مقاومت وکړئ .... مقاومت وکړئ.

ځکه چې پوهېده که غزه مقاومت ونه کړي. نو د آزیرو او هاتي لښکر به یې ونیسي. بیا به هغه پر سوریې د حملې لپاره مضبوطه او ډاډمنه اډه ونه لري.

هورم هب ځینو کسانو ته دنده وسپارله چې د هغه په عسکرو کې د سوریې په هکله خبرې وکړي او د دې وایي چې په سوریه کې دومره سره او سپین شته چې که کوم پوځ له بهره پرې برید و کړي. نو هر سرتېری به د خپل وزن په اندازه سره او سپین او ډېر نور غنیمتونه ترلاسه کړي.

یو شی چې د هورم هب ګمارلو کسانو به د هغه په هکله خبرې کولې په سوریه کې د ایشتار د معبد ښځې وې.

هغوی به ویل په سوریه کې د ایشتار معبد له ښکلو او ځوانو مېرمنو ډک دی چې په مصر یا بل هېڅ ځای کې یې ساری نه لیدل کېږي.

دغه مېرمنې ایشتار ته د خدمت کولو لپاره ډالۍ شوې وې. چې ځانونه به نارینه وو ته سپاري. په تېره بیا مصري نارینه پرېږدي. چې له هغوی سره تفریح وکړي.

ځکه چې د ایشتار د معبد مېرمنې چې هر ځل له یوه مصري سړي سره ساعت تېری کوي، تصور کوي چې ایشتار هغوی تلپاتې نعمت ته رسولې دي.

یوه ورځ یو سړی چې له تندې او لوږې یې خبرې نه شوې کولای زموږ اډې ته راننوت، مصري عسکرو هغه ونیو، خو هغه وویل چې باید ډېر ژر له هورم هب سره وګورې.

عسکرو په لومړي سر کې په هغه ملنډې ووهلې، خو وروسته مجبوره شول چې هورم هب پرې خبر کړي.

هورم هب د شپې د پیلبدا په وخت کې هغه ته د کتلو اجازه ورکړه او هغه سړي، چې سریاني جامې یې اغوستې وې، د هورم هب په مخکې رکوع وکړه. بیا یې لاس پر سترګه کېښود او داسې ښکارېده چې سترګه یې درد کوي.

هورم هب ترې پوښتنه وکړه، چې کومې حشرې چې چلی یې؟

هغه سړي وویل، هو! هورم هبه، زه یوې حشرې چې چلی یم.

هورم هب وویل اې اتله سلام دې وي پر تا، څرګندې خبرې وکړه، ځکه چې دلته چې کوم سړی ناست دی، هغه ډاکټر دی او د حیواناتو په شان په دې نه پوهیږي چې موږ څه وایو.

سړي د هورم هب په ځواب کې وویل، زما باداره هورم هبه! هلته وبا ګډه شوه.

کله چې ما دغه خبره واوریده پوه شوم چې هغه د هورم هب جاسوس دی او په شیفرنو او رازنو کې خبرې کوي.

هورم هب چې دغه خبره واوربده، له کبړدې راووت او امر یې وکړ چې د بریالیتوب په غره دې اور بل کړي.

لنډه شېبه وروسته د مصر تر سرحدونو پورې پر غرونو او غونډیو اورونه بل شول او زه پوه شوم چې د مصر د ځواکونو قوماندان د اور په وسیله تانیس ته پیغام واستاوه.

د نوموړي پیغام دا و، چې د مصر جنګي کشتۍ دې له تانیسه حرکت وکړي او د غزې پر لور دې لاړې شي، هلته دې د سوریې له سمندري ځواکونو سره جګړه پیل کړي.

بله ورځ سهار هورم هب امر وکړ چې نغاړې ووهي او ځواکونه یې راټول کړل.

د مصر پوځ په داسې حال چې جنګي ګاډی یې په مخکې روانې وې، د سوریې د سرحد پر لور وخوځېد.

زه نه پوهېدم چې هورم هب په کومه تمه او هیله نیت لري، چې په اواره ځمکه او دښته کې د هاتي له عسکرو سره چې ګاډی هم لري وجنګېږي.

عسکر په خوشحالۍ سره د سوریې پر لور روان شول، ځکه چې په زړه کې یې ګوړې ماتولې چې هلته به ډېر سره او سپین تر لاسه کړي او د ایشتار د معبد له بنکلو نجونو او مېرمنو سره به ساعت تېرې وکړي.

زه هم پرخپل روان تخت سپور شوم، د مصر د پوځ تر شا روان شوم. زموږ د بریالیتوب غږ، د هاتي او مصري سرتېرو د مړیو هډوکي چې د وروڼو په شان ګډوډ شوي ول تر شا پرېښودل.

نهه څلوېښتم څپرکی

د غزې د بوږنوونکي مقاومت بیانول

اوس به را شو د سوریې جنګ ته، خو هغه څه چې زه یې د دې جنګ په هکله لیکم ډېر مختصر دي.

ځکه چې زه پوځي کس نه یم او په دې نه پوهېږم چې د جنګي تخنیکونو له پلوه د جنګونو ترمنځ تو پیر څه وي؟

زما له نظره ټول جنګونه یو شان دي، ځکه چې په ټولو جګړو کې ښارونه ورانېږي، کورونه سوځول کېږي، خلک وژل کېږي او د ښځو او ماشومانو کړیکې او ساندې د سړي زړه دردوي.

له دې کبله چې دغه منظرې په ټولو جنګونو کې تکرارېږي، نو که وغواړم، د سوریې د جنګ، په هکله پوره معلومات درکړم، د دغه درې کلن جنګ په هکله به زما خبرې ډېرې ستومانوونکې شي.

یوازې دومره وایم، چې د سوریې ډېر کلي وران شول، د دې لپاره چې مېوه یې په اسانه وخوړې شي په باغونو کې یې مېوه لرونکې ونې غوځې کړې او په لویو ښارونو کې یې د خلکو نفوس لږ شو.

کله چې هورم هب سوریې ته ننوت دو که یې ورکړه.

د دغې پېښې یادول اړین دي.

هغه چې کله سوریې ته ننوت عسکر یې ازاد پرېښودل، چې په کلیو کې د خلکو شیان لوټ کړي او ښځې یې اسیرانې کړي.

دغه کار یې د دې لپاره وکړ چې عسکر فکر وکړي په سوریه کې یې ډېر څه ترلاسه کړل او ډېر ساعت تېرې یې وکړ.

خو له دې وروسته چې عسکرو تر یوه حده ساعت تېری وکړ، هورم هب د هغوی مخه ونیوله او نېغ په نېغه د غزې پر لور لاړ.

هورم هب چې غزې ته نږدې شو، ژمی را رسېدلی و او کله چې دهاتی عسکرو ولیدل چې هورم هب نیت لري غزې ته ننوځي، نو په بیړه یې خپل پوځیان ددې ښار په شا و خوا کې د ېره کړل، چې د هورم هب مخه ونیسي.

د هاتي پوځ په دې پوهېده چې د غزې په مخکې یوه لویه دښته ده او په اسانه د جنګي ګاډیو په وسیله د مصر ځواکونه ختمولای شي.

د ژمي له امله د هاتي عسکر مجبور شول د خپلو اسونو د مړولو لپاره وچ وانبه د سوریې له سوداګرو واخلي.

کله چې هغوی اسونو ته دغه خواړه ورکړل، اسونه یې ناروغ شول، خوشایي یې شنه او نري شول، ډېر اسونه مړه شول او د هاتي ګاډی او د سوریې (د سوریې د پاچا آزیرو) پوځ بې اسونو شول.

له همدې کبله هاتي او آزیرو ونه کړای شول، چې له خپلو ګاډیو څخه د هورم هب د مخنیوي لپاره کار واخلي.

له دې کبله چې هورم هب د ګاډیو له پلوه تر هغوی برلاسه و، نو ډېر ژر یې د هغوی ګاډی له منځه یووړې.

بیا یې پلیو ځواکونو ته مخه کړه او غزې ته څېرمه یې د هاتي او سوریې پلي ځواکونه هم مات کړل.

په دې سیمه کې د هاتي، سوریې او مصر دومره عسکر مړه شول چې تر دې وروسته دغه ټاټوبی د هډوکو په دښتې مشهور شو.

کله چې دهاتي او سوریې پوځ د غزې پر وړاندې ماته وخوړه او هورم هب د هغوی اډه چورتالان کړه، نو امر یې وکړ چې د نومورې اډې خوراکي ګودامونه وسوځوي، چې اسونه یې ونه خوري.

په دې وخت کې زه پوه شوم چې دهاتي د پوځ د اسونو وانبه هغه زهرجن کړي ول.

زه تراوسه هم پوه شوی نه یم چې هورم هب څنګه د سوریې وانبه پلورونکي سوداګر اړ کړي ول، چې پر هاتیانو زهرجن وانبه خرڅ کړي چې د هغوی اسونه ناروغ او مړه شي.

له دې وروسته چې د دښمن لښکر د غزې پر وړاندې ناکام شو، هورم هب هڅه وکړه چې

غزې ښار ته ننوځي، چې د سمندر پر غاړه یو بندري ښار دی.

په همدې وخت کې د مصر سمندري ځواکونه چې له تانیس څخه را روان شوي ول، په ډېر بد حالت کې د غزې ښار ته را ورسېدل.

ځکه کله چې د مصر جنګي بېړۍ غزې ته ورسېدې مجبور شوې چې د هاتي او سوریې له جنګي بېړیو سره وجنګېږي، چې ځانته لاره خلاصه کړي.

له جګړې وروسته د مصر ځینې بېړۍ، ډوبې شوې او د نورو بېړیو سپرلیو هڅه وکړه، چې ډېر ژر ځان غزې ته ورسوي، چې د دښمن د بېړیو له حملو خوندي شي.

خو د غزې د بندر پوځي قوماندان هغوی ته بندر خلاص نه کړ او ویې ویل، زه نه پوهېږم، چې تاسې مصریان یاست کنه، زمونږ د غولولو لپاره مو د مصر د جنګي بېړیو نښانونه لګولي دي.

د غزې د ښار قوماندان چې پر بندري سیمې یې هم حکومت کاوه، دومره شکمن سړی و، چې حتی هورم هب ته یې هم دروازه خلاصه نه کړه او هغه هم مجبور شو چې یوه ورځ د غزې د دېوالونو ترشا پاتې شي.

تر یوې ورځې وروسته د غزې د پوځي ځواکونو قوماندان هغه ته اجازه ورکړه چې ښار ته داخل شي.

کله چې یې د ننوتو اجازه ورکړه، ویې ویل، باید د هورم هب عسکر له ښاره دباندې پاتې شي او دی یوازې ښار ته ننوځي.

کله چې ډاډه شول د غه سړی هورم هب دی، نو بیایې د هغه عسکرو ته هم اجازه ورکړه چې غزې ته ننوځي.

په کومه ورځ چې د غزې نه ماتېدونکي کلا د هورم هب پر مخ خلاصه شوه او هغه دې ښار ته ننوت، نو پر ده ورځ په مصر کې اختر و.

د غه ورځ، د جنګ د الهې (سخ مت) ورځ بلله کېږي.

پر دې ورځ ماشومان په لرګینو ګورزونو او مصنوعي نېزو سره لوبې کوي او د غزې د جنګ ننداره وړاندې کوي.

بې له شکه بل داسې ښار نه و، چې د غزې په شان دې یې، د دښمن پر وړاندې مقاومت کړی وي.

بل داسې پوځي قوماندان هم نشته چې د د غه قوماندان په شان دې له دښمن سره مقابله

وکړي.نو له همدې کبله غوره ده، چې زه ددې قوماندان نوم په دې برخه کې ولیکم.

سره له دې کله چې زه په سوریه کې د مصر سفیر وم او له آزیرو سره مې د سولې ترون لاسلیک کړی و .هغه ماته اجازه رانه کړه چې په دروازې د غزې کلا ته ننوځم.بلکې زه یې په یوه زنبیل کې پر دهوال ور واړولم.

ددغه قوماندان نوم (روژو) و او عسکرو یې(غواسری) باله، ځکه چې د بدن فزیکي جوړښت یې د غوایي په شان و.

له اخلاقي او روحي پلوه هم داسې سړی ما نه و. لیدلی چې د روژو په شان بدګمانه او ځپلناک وي.

کله چې هغه موافقه وکړه چې هورم هب دې ښار ته ننوځي، بیاهم له دې سره سره چې پوه شو هورم هب د مصر قوماندان دی،د هاتي لښکرو ته یې ماتې ورکړې وه، خو بیا هم شکمن و او هغه ته یې اجازه نه ورکوله چې ښار ته داخل شي.

ویل به یې ښایي دا د سوریې او هاتي عسکروي، چې د مصر د پوځ جامې یې اغوستي وي.

له دې وروسته چې د مصر لښکرې غزې ته ننوتې،له روژو پرته ټول خوشحال شول.ځکه چې دغه سړی څو کاله په دې ښار کې کلابند و.

که څه هم له هورم هب څخه یې امر ترلاسه کاوه، خو عادت یې دا و چې پخپل مرکز کې مطلق واکمن او قوماندان وي.

خو د هورم هب راتللو ، ددې مخه نیوله، چې هغه وکړای شي په خپل سر واکمني وکړي.

زه تصور کووم روژو چې غواسری یې باله، لږ شانته لیونی او ډېر ځپلناک و او که دغه خوی ورسره نه وای، نو له هاتي او سوریې سره یې دومره مقاومت هم نه شوکولای.

روژو ښه پوځي مخینه نه درلوده، ځکه یې هغه په غزه کې پوځي قوماندان ګمارلی و ،چې هغه له مصره لرې وساتي.

په دې ډول به د هغه له ځپلونو او شکایتونو په کرار شي،ځکه چې غزه داسې ځای و ،چې کله به یې څوک له مصره لرې کول او یا به یې سزا ورکوله هغه به یې غزې ته لېږه.

خو له دې وروسته چې آزیرو په سوریه کې بلوا وکړه او غزې مقاومت وکړ څرګنده شوه روژو یو تکړه پوځي کس دی او په دې کې شک هم نه شته چې که غزې لوړاو کلک دیوال

نه درلود روژو هلته مقاومت نه شو کولای.

د غزې د ډوالونه یې په لویو ډبرو جوړ کړي ول، ویل به یې دغه کلا په پخوا زمانو کې د ډوانو جوړه کړې ده.

د هاتي عسکرو هره کلا ډېره ژر نیوله او بیا به یې ورانوله، مګر په دې کلا کې ناکام شول.

د هاتي لښکر پوځي مهارتونه درلودل، د هرې کلا تر برج لاندې به یې کنده و ایسته او په دې ډول به یې دغه برج وران کړ.

تر دې وړاندې، چې د غزې کلابندي، پیل شي، دلته غزې دوه، ښارونه درلودل، یو یې پخوانی ښار و، چې په کلا کې دننه ودان شوی و او بل یې نوی ښار و، چې له ډوالونو د باندې جوړ شوی و.

کله چې د آزیرو بلوا پیل شوه، روژو حکم وکړ چې له کلا دباندې دې، نوی ښار وران کړي.

هغه د پوځي مصلحت پر اساس دغه ښار وران نه کړ، ځکه چې په هغه وخت کې لا آزیر و د غزې د نیولو تابیا نه وه کړې، بلکې یوازې ددې لپاره یې دغه ښار وران کړی و، چې له خپلو سلاکارانو سره مخالفت وکړي.

د هغه مشاورینو ویلي ول، چې له کلا دباندې ښار ښایي زموږ د مقاومت لومړنی مرکز وي، خو روژو ددې لپاره چې له هغوی سره مخالفت وکړي، ددې ښار د ورانولو امر وکړ.

د ښار اوسېدونکي چې د ښار د ورانولو په تړاو د روژو له امره خبر شول نو بلوا یې وکړه او له آزیرو یې مرسته وغوښته، خو تر دې وړاندې چې آزیرو د هغوی مرستې ته راشي، روژو د نوي ښار اوسېدونکي ټول ووژل.

ددې بلوا مخنیوی دومره بوږنونکی و، چې د غزې د جنګ تر پایه چا جرائت ونه کړ، چې د غوایي سري روژو له حکمه سرغړونه وکړي.

هېڅوک نه پوهېدل چې باید له روژو سره څه ډول چلند وکړي؟

که د دښمن یوه عسکر به خپله وسله روژو ته وسپارله او روژو ته به یې وویل: ما مه وژنه، پر ما ورحمېږه! نو روژو به ناري کړې، دغه سړی ووژنئ، ځکه هغه ددې پر ځای چې زما عدالت ته پناه یوسي زما ښښني ته پناه وړي او دغه موضوع ثابتوي چې ما عادل کس نه بولي.

خو کله چې به کوم عسکر تسلیم شو او د ښځې غوښتنه به یې ونه کړه، روژو به ویل، دغه سړی ووژئ، ځکه چې له ما سره سپین سترګي کوي او ماته په درنه سترګه نه ګوري.

کله چې به مېرمنې او ماشومان ور ته راغلل او په ژړا او انګولا به یې د خپلو پلرونو او مېندو لپاره، چې هغه مهال د سوریې عسکرول، له روژو څخه ښځنه غوښته، نو روژو به ویل دغه کسان هم ووژنئ.

ده به ددغو کسانو د وژنې دلیل دا راوړ چې دوی په دې نه پوهېږي، څنګه چې د ځمکې په اړه د اسمان حکم نه بدلېږي، همغسې د هغو کسانو په اړه چې د مصر پر خلاف یې بلوا کړې وه. حکم نه بدلېږي.

هېڅوک نه پوهېدل چې له دغه سړي سره، څنګه چلند وکړي او څنګه ورسره خبرې وکړي، چې هغه خپه نه شي.

هغه به هره خبره داسې ګڼله چې ته وا څوک ورته ښکنځلې کوي، یا هغه غولوي او یا د هغه د حکم پر خلاف عمل کوي.

خلکو د هغه په یوه شي اعتماد کاوه او ډاډمن به ول، هغه داچې کله به یې امر کاوه حتماً یې اجرا کوي او د خپل حکم د نه عملي کېدا او یا ځنډ په هکله یې هېڅ پلمه نه منله.

په لومړي سر کې د غزې پر ښار د آمورو هېواد پاچا آزیرو، حمله وکړه.

دغه سړی د مصر پر خلاف له بلوا وروسته د ټولې سوریې پاچا شو او سوریه یې د مصر له منګولو خلاصه کړه.

خو پر غزې د آزیرو حمله د هاتي د برید په پرتله د ماشومانو لوبو ته ورته وه او د نارینه وو جنګ نه و.

ځکه چې د هاتي پوځ شپه ورځ اورونه، له زهرجنو مارانو ډک منګي، مصري اسیران او مړي ښار ته راغور ځول، کله چې به مصري اسیران پر ځمکه ولګېدل مړه به شول، ځینې به د ښار پر دېوالونو لګېدل او هډوکي به یې ماتېدل.

کله چې موږ غزې ته ننوتو داسې کور مو ونه لید، چې چت ولري.

د ډبرو او اورونو د ګوزارولو له امله د ټولو کورونو چتونه لوېدلي یا سوځېدلي ول او د ښار ډېر لږ شمېر اوسېدونکو په تل خونو کې ژوند کاوه، هغه هم ښځې او ډنګر بوډاګان ول، چې څو کاله یې یوازې یو وخت ډوډۍ خوړلې وه.

روژو د کلابندۍ له پیله ټول نارینه او ماشومان د لوېدلي دېوال پر جوړېدا ګمارلي ول

او په لسو نارینه وو او ماشومانو کې نهه تنه ووژل شول.

کله چې د ښار ژوندیو خلکو ولیدلو ددې پر ځای چې خوشحال شي ښکنځلې یې کولې او پر سرونو یې خاورې بادولې.

هورم هب وویل هغوی ته غوښه او غنم ورکړئ، خو ځینو چې له ډېرې مودې وروسته یې په ماړه نس ډوډۍ وخوړله مړه شول، ځکه چې د هغوی معدې څو کاله په لږو خوړو عادت شوې وې او ډېر خواړه یې ونه زغمل.

کله چې د غزې ښار ته ننوتو ددغه ښار انځور هېښوونکی و، ما ولیدل چې له دې والونو څخه د انسانانو پوستکي راځوړند شوي دي.

په ښار کې د مړیو بویونه ول، مور چې به کله روان وو، پوزې به مو پټولې.

دغه مړي به د هاتي عسکرو ښار ته ورګوزارول، چې د ښار ساتونکي د هغو له بویه په تنګ کړي او یا دا چې د ښار ساتونکي په راز راز ناروغیو اخته او مړه شي.

زه پر دې ورځ، چې د مصر د بریالیتوب ستره ورځ وه، خوشحاله نه شوم، ځکه چې ومې لیدل دغه بریالیتوب د هاتي له لوري د ډېرو ظلمونو، کړاونو او بدبختیو له تپلو وروسته ترلاسه شوی و، چې تر هغې ورځې یې ساری نه ولیدل شوی.

د غوایي سري روژو عسکرو چې د ښار دفاع یې کوله، له دې کبله چې ډېر ډنګر شوي ول، خلک تري ډارېدل حتی هغه مړي تر دې عسکرو غټ او ښایسته ول، چې د مړیو په کور کې به مومیایي کېدل.

ددغو سرتېرو لاسونه او پښې د روژو له لوري د مترکو د وهلو او ډېرې لوږې له امله اوږده او نري شوي ول، پښتې یې له وړانه ښکارېدې او پر زنګنو یې دلوږې له کبله غدې رامنځته شوې وې.

داسې سرتېری مې ونه لید چې پر لاره نېغ لاړ شي، ټول پر ملا کړوپ شوي ول او سترګې یې د سر په کاسه کې د ننه شوې وې.

کله چې به یې مور ته کتل مور تري ډارېدو، ځکه داسې ښکارېدل چې وحشي او داړونکي کسان راته ګوري.

کله چې یې هورم هب ولید په ډنګرو او ناتوانه لاسونو یې خپلې نېزې پورته کړې او زګیروي ته ورته کړیکه یې وکړه، ویل یې مقاومت وکړئ!

کم بخته عسکرو د هورم هب په سپارښتنه له خپل قوماندانه دغه ټکی دومره اوږدلی

و، چې د «مقاومت وکړئ» له خبرې پرته یې بل څه نه شوی ویلای او نه یې په خوله او زړه کې بله خبره وه.

کله چې هورم هب ولیدل، دغه سرتېري د ډېر مقاومت او جنګ له امله دې حال ته را رسېدلي، نو هغوی ته یې وویل. له دې وروسته استراحت وکړئ، وخورئ، وڅښئ او ویده شئ، چې د بدن ستومانې مو ختمه شي او بیرته پخوانی طاقت پیدا کړئ.

بې له ځنډه یې پر عسکرو تازه غوښه، ډوډۍ او د اوربشو اوبه ووېشلې.

هورم هب په خپلو لاسونو، د هر سرتېري په غاړه کې د زرو غاړکی واچولې او د سوریې اسیران یې پر هغوی ووېشل.

خو عسکرو له ډېرې بې وسۍ او کمزورۍ څخه دغه اسیران خرڅولای نه شول او د هاتي د عسکرو په تقلید یې هغوی شکنجه کول. ددې اوږدې مودې په کلابندۍ کې مصري عسکرو د هاتي له عسکرو زده کړي ول، چې څنګه خلک شکنجه کړي او څنګه د هغوی پوستکی وباسي او پر دېوالونو یې څوړند کړي ول.

کله چې به له هغوی پوښتنه وشوه، چې ولې د سوریې بنځې شکنجه کوئ او ولې یې نه خرڅوئ، په ځواب کې به یې ویل، زمونږ له نظره د سوریې نارینه او بنځې یوشان دي، هر یو چې پیدا کړو خپل غچ ترې اخلو او په شکنجې سره یې وژنو.

هورم هب، غوایي سري روژو ته د سروزرو یوه غټه غاړکی، چې په بنکلو غمیو سره پسولل شوې وه او په لاس کې یې د سرو زرو یوه متروکه ورکړه.

هورم هب هغو مصري عسکرو ته چې له ده سره غزې ته راغلي ول وویل، د غوایي سري روژو په ویاړ چیغې ووهئ.

ټولو په شور و زوږ ناري کړې، ځکه کله چې بنار ته ننوتل پوه شول، چې دې سړي د بنار د ساتلو لپاره څومره زیار ګاللی او څومره سرښندنه یې کړې ده.

له دې وروسته چې د عسکرو ناري ختمې شوې روژو، هورم هب ته وویل، ایا ته فکر کوې، چې زه اس یم چې غاړکی دې په غاړه کې را واچوله او دغه متروکه دې په لاس کې راکړه.

بیا یې پوښتنه وکړه، ایادا خالصه طلا ده، که سریاني طلاده؟ ځکه چې سریاني سره زر په لسو کې نهه برخې مس لري.

هورم هب دې خبرې ته حیران نه شو، ځکه پوهېده چې د دغه سړي اخلاق او خوی څه

ډول دی. نو هغه ته یې ډاډ ورکړ، چې دغه مټرو که له سوچه مصري طلا سره جوړه شوې ده.

غوایي سري په ډېرې غوسې سره هورم هب ته وویل، خپل عسکر له دې ښاره وباسه، ځکه چې هغوی شور ماشور کوي او ما خوب ته نه پرېږدي.

ما د غزې د کلا بندي په وخت له دې سره سره چې د تورو، نیزو، د ډبرو د لګېدا او د اورونو د بلېدا غږونه اورېدل، خو بیا به مې هم ارام خوب کاوه، مګر اوس مې ستا د عسکرو د شور ماشور له امله خوب ګډوډ شوی دی.

که ته خپل عسکر له دې ښاره ونه باسې او هغوی زما خوب نور هم خراب کړي. نو مجبور یم چې خپلو عسکرو ته امر وکړم چې ستا ټول سرتېري ووژني.

غوایي سري سمه خبره کوله. هغه سړی چې څو کاله شپه او ورځ په جنګ کې ارام ویده کېږي اوس نه شي ویده کېدای، په تېره بیا دا چې شپه او ورځ د پوځي وسایلو د جمع کولو او حساب په فکرونو کې وي. یوه ورځ هورم هب ته راغی او دا ځل یې په ډېرې خاکساری ورته وویل :هورم هبه! ته د مصري پوځ قوماندان او زما مشر یې. له تا څخه غواړم چې ما ته سزا راکړې، ځکه چې زه د سزا لیاقت لرم.

هورم هب ورته وویل ولې ته د سزا وړ یې؟

غوایي سري ورته وویل، ددې لپاره چې هغه پوځي وسایل او تجهیزات چې تا ماته راکړي ول او باید د هغو حساب کتاب بیرته فرعون ته ورکړم، نه پوهېږم چې څه کړي مې دي.

که زما پاپیروسونه موجود وای، زه پوهېدم چې دغه شیان مې څه کړي دي، خو پاپیروسونه د اور په لمبو کې سوځېدلي دي او له هغه وخته چې زه نه شم ویدېدلی، خپله حافظه مې له لاسه ورکړې ده.

زه دومره پوهېږم چې د هغو ټولو شیانو حساب کتاب چې ماته سپارل شوی و منظم دی، خو یوازې په دې نه پوهېږم، چې د خرو هغه پېنځه سوه کتې(ځل) چې په ډیپو کې وې څه شوې دي؟

زه په دې پوهېږم چې له دغو کتو(ځلونو) مو استفاده نه وه کړې، ځکه چې مونږ له لوږې ټول خره خوړلي دي او کوم خر راپاتې نه شو چې کته پرې واچوو.

نو، اې هورم هبه! ددغې بې پروایي له امله ماته د ټولو عسکرو په مخکې په مټرو کو

سزا راکړه، چې پوه شم، د فرعون مخې ته نه شم تللی، ځکه هغه پوځي شیان مې ورک کړي چې ماته سپارل شوي ول.

هورم هب وویل: له دې امله هېڅ اند ېښنه مه کوه، ځکه چې زه به له خپلې پوځي ډیپو څخه څلور سوه کتې درکړم، چې په ګودام کې یې کېږدې او په دې ډول به ستا حساب کتاب بشپړ شي.

خو غوایي سري ونه منله او ویې ویل ته غواړې ما وغولوې او غواړې د خپلو خرو کتې راکړې، چې بیا وروسته د فرعون پر وړاندې په اسانه ما تورن کړې او ورته ووایي، چې ما پوځي شیان اختلاس کړي دي.

زه به دغه کار ونه کړم او ستا دوکه به ونه خورم او په دې هم پوهېږم چې ته له ما سره حسادت کوې، غواړې د غزې حاکم شې او زما ځای ونیسې.

زه اوس فکر کووم چې تا خپلو عسکرو ته دنده سپارلې، چې زما له ګودامونو څخه د خرو کتې پټې کړي، چې په اسانه ما د فرعون پر وړاندې تورن کړای شې.

زه به هغه کتې ونه منم چې ته یې راکوې او دغه ښار به دومره وپلټم چې کتې پیدا کړم.

دغو خبرو هورم هب اند ېښمن کړ، چې دغه سړی بېخي لېونی شوی دی او ویې ویل، روژو! غوره دا ده، چې ته د استراحت لپاره مصر ته لاړ شې.

زه احساس کووم چې ددې ښار اوږدې کلابندۍ او هغو زیارونو چې تا دلته ایستلي دي، ته ډېر ستومانه کړی یې.

خو روژو ورته وویل، زما ښځه ددې ښار کلا او څلور برجونه یې زما بچیان دي او زه به له دې ځایه لاړ نه شم.

که دغه کتې مې پیدا نه کړې، پخپل لاس به د خپلې مېرمنې او بچیانو سرونه له تنه جلا کړم.

له هغه وروسته روژو د هورم هب له خبرتیا پرته خپلو عسکرو ته امر وکړ، چې د پوځي ګودامونو منشي، چې یو زړه ورکس و او څو کاله یې د دښمن پر وړاندې مقاومت کړی و، په دار و ځړوي.

کله چې هورم هب له دې کیسې خبر شو ویې ویل، بې له شکه دغه سړی لیونی شوی دی او امر یې وکړ، چې هغه په یوه کوټه کې بند او وڅاري او دباندې دوتلو اجازه ور نه کړي.

ماته یې وویل، ورشه، هغه معاینه کړه او وګوره چې څنګه یې معالجه کولای شې؟

زه لاړم او روژو مې معاینه کړ.

بیرته چې راستون شوم، هورم هب ته مې وویل، د هغو بخارونو له امله چې دده په سر کې راټول شوي، هغه لېونی شوی دی او د هغه د معالجې لپاره مې دوه وسیلې په نظر کې شته.

لومړی دا چې ته له خپلو عسکرو سره له ښاره ووځې او غزه هغه ته پرېږده. چې هغه په یوازې سر په دې ښار کې حکومت وکړي. هورم هب وویل، زه تر هغه له غزې نه شم تللی چې له مصره مرستندویه ځواک را ونه رسېږي.

بیا به په سوریې برید وکړم، ځکه د مرستندویه ځواکونو له راتګه مخکې، که زه له دې ځایه لاړ شم، سمدستي به ماتې وخورم او زما د لښکرو د ساتلو او امنیت یوازینی وسیله د غزې کلا ده.

ومې ویل اوس چې له دې ښاره نه شې تللی. د غواییو سرې د معالجې لپاره بله چاره نه لرم، مګر دا چې سر یې سوری کړو، چې له سره یې بخارونه ووځي.

هورم هب په دې پوهېده چې د سر د کوپرې سوری کول خطرناک کار دی، نو زما له وړاندیز سره یې موافقه ونه کړه او ویې ویل، زه هغه سړی د سر سوري کولو له خطرې سره نه شم مخامخ کولی، چې د مصر د دفاع لپاره یې سرښندنه کړې وي.

پر دې سربېره کېدای شي دا تور هم راپورې شي چې د هغه له زړورتیا او مېړانې سره مې بخیلي کړې ده او د هغه د وژلو زمینه مې برابره کړې ده.

زه له یو شمېر ارام ښونکو درملو او دوو تنو مضبوطو کسانو سره د هغه کوټې ته ورغلم، دغو کسانو ته مې وویل، چې هغه په یوه کټ کې کلک وتړي چې درمل پرې وخوروم.

دغو کسانو غواییو سرې په یوه کټ کې وتاړه او ما په یوه قیف سره د هغه په ستوني کې درمل ورتوی کړل.

له دې وروسته مسکن درمل، چې لږ نشه یې مواد هم پکې ول، هغه ته ورکړل.

کله چې د غواییو سرې معدې ته درمل ورسېدل، ورو ورو یې اغېز وکړ، پوه شوم چې لږ ارامه شو ماته یې وویل: دغه شغال هورم هب، چې له صحرا د غزې بندر ته راغلی دی، زما فکر یې داسې خراب کړی چې هر څه راځخه هېر شوي دي.

دا مې هم هېر کړي چې د هورم هب تر راتګه یوه ورځ مخکې مې د سوریې یو خطرناک جاسوس نیولی او د کلا په برج کې مې بندي کړی دی.

ما نیت درلود چې په داریې کړم، خو د هورم هب د راتګ او د هغه د عسکرو د راتګ له امله زما پریښانی ،ددې مخه ونیوله چې زه دغه جاسوس ختم کړم.

خو دا چې دغه سړی ډېر چالاک دی نو فکر کووم د خرو کتې هم هغه پتې کړې دي.

لاړ شه او هغه ماته راوله، چې زه ترې پوښتنې ګروړنې وکړم، پوه شم چې کتې یې څه کړې او چیرته یې پتې کړې دي.

له دې وروسته چې د هغوی له پټنځایه خبر شم نو اسوده به شم او په ارام به ویده شم.

ما په سر کې فکر وکړ چې غوایي سری چټیات وایي خو هغه داسې ټینګار کاوه، چې زه مجبور شوم په برج کې د کلا زندان ته ورشم او هغه جاسوس ووینم.

له دې وروسته چې د برج پر لور لاړم، معلومه شوه، چې جاسوس د جیل په ښکتنۍ پوړ کې دی، دغه ځای ډېر تیاره دی او جیل ته د ورتګ لپاره باید مشالونه ولګوو.

یو مشال مې روښانه کړ او دغه جیل ته د ننوتو تکل مې وکړ.

په دې وخت کې متوجه شوم چې د جیل ساتونکی ړوند دی، هغه ته مې وویل، زه راغلی یم، چې د سوریې هغه جاسوس ووینم، چې د هورم هب له راتګه یوه ورځ مخکې نیول شوی دی.

زه غواړم دی له زندانه راوباسم او غوایي سري ته یې ورولم.

خو ړوند بوډا د مصر د شلو خدایانو نومونه واخیستل او په هر یوه یې قسم وخوړه چې په دې جیل کې ژوندی بندي نشته.

ځکه کله چې به بندي ونیول شو ،لومړی به یې د معلوماتو د ترلاسه کولو په خاطر او دا چې ولې او څنګه دلته راغلی او کوم ډول خبرونه غواړي ، شکنجه کاوه.

بیا به یې په جیل کې په ځنځیرونو وتاړه او پخپل حال به یې پرېښود چې له لوږې مړ شي او مړی یې د جیل د وېرووونکو مږو خوراک شي، ځکه چې بندیانو ته د ډوډۍ ور کولو لپاره هېڅ شی هم نه پیدا کېدل.

له دې سره سره چې ړانده بوډا د مصر په شلو خدایانو قسم وخوړ چې په دې جیل کې څوک ژوندی نشته، خو زه یې په خبرو پوه شوم، چې درواغ وایي، ځکه چې یو ریښتونی کس اړ نه دی، چې په شلو خدایانو قسم وخوري.

هغه ته مې وویل ته پوهېږې، چې غواسری داسې کس دی، چې که پوه شي تا درواغ ویلي، نو له دې سره سره چې بوډا او ړوند یې، پوست به دې وباسي، نو غوره ده چې ریښتیا

خو زما باداره ! ووايه چې دغه ځنځير خلاص کړي او ما له دې زندانه وژغوري.
اوس چې ته راغلی يې، نو زه نور يوه شېبه هم په دې زندان کې نه شم پاتې کېدای.
ما هم بې له ځنډه امر وکړ، چې دده ځنځيرونه خلاص کړئ.
کاپتا ډېر کمزوری شوی و، پر لاره هم نه شو تللی، ما د خپلو مريانو په مرسته خپلې کوتې ته بوت او مريانو ته مې وويل، چې هغه ووينځي او د سر وېښتان او ږيره يې اصلاح کړي.
د کتان جامې مې ور واغوستلې، د سرو زرو امېل مې ور په غاړه کړ او په لاس مې ورته کره وترله، چې نور پوه شي، هغه يو محترم سړی دی.
په داسې حال کې چې زما غلامان د هغه په وينځلو او د کالیو په بدلولو بوخت ول، کاپتا بې له ځنډه خوله ښوروله او ډوډۍ يې خوړله چې تاند او تکړه شي.
خو د دروازې له شا د جېل د ساتونکي زګېروي او نارې سورې اورېدل کېدې.
هغه د ځان لپاره دوه مېليونه و دري لکه و شپږ سوه زره (دين) سره زر غوښتل.
جېل ساتونکي نه غوښتل چې حتي يو دين سره زر يې کم شي او ويل به يې، زه د هغه د خوږو د برابرولو لپاره چې ژوندی پاتې شي، له ډېرو خطرو تېرېدم، له خپل ژوند سره مې لوبې کولې او اوس يو دين سره زر هم نه وربښم.
ما کاپتا ته وويل، دوه او نۍ کېږي، چې هورم هب په دې بنار کې دی او په دې موده کې دغه درواغجن او چلباز سړي تا ته ونه ويل، چې هغه په دې بنار کې دی.
له دې کبله چې ستا او هغه معامله په هغه ورځ خلاصېده، چې هورم هب دې بنار ته راغلی دی، نو دغه خبر يې تاته در نه کړ؟
ستا له بندي کېدا يوه ورځ وروسته هورم هب دې، بنار ته راننوت او ته يوازې د يوې ورځې لپاره د هغه د خوږو پوروړی يې، هغه هم د همدې ورځې د خوږو په بيه بايد ورسره معامله وکړې.
له دې کبله چې دغه چلباز سړي درسره ډېره دوکه کړې ده، زه حکم کووم چې، هغه په متروکو ووهي.
هورم هب ته مې وويل، چې امر وکړي سر يې له بدنه جدا کړي، ځکه چې دغه سړي د غزې د کلابندی په وخت کې د بنديانو ډوډۍ پټوله او هغوی ته يې نه ورکوله.
دی په دغه جېل کې د هغو ټولو بنديانو د مړينې مسول دی چې له لوږې مړه شوي دي.

خو کاپتا اعتراض وکړ او ویې ویل، دغه کار مه کوه، ځکه زه داسې سړی یم چې غواړم سمه معامله وکړم او خپله ژمنه بیرته وانه خلم.

سمه ده چې باید ما خواړه د ورځې په نرخ حساب کړي وای، خو کله چې به ما ډوډۍ ولیدله داسې به بې تابه شوم، چې څه به هغه غوښتل ما به منل.

زه پر دې خبرې حیران شوم، ومې ویل، ستا دې خبرې حیران کړم، ایا ته په رښتیا کاپتا یې او دغه خبره ستا له خولې اورم؟

ته د اسې کس یې چې له یوې کړۍ مس څخه هم نه تېرېدې او اجازه دې نه ورکوله چې څوک دې دوکه کړي.

اوس ډېر ښه پوهېږې چې دغه سړي غولولی یې او تا ته یې درواغ ویلي دي، کله چې هورم هب دې ښار ته راغی، ده تاته نه دي ویلي چې هغه راغلی دی، نو اوس ډېره د حیرانۍ خبره ده، چې ته که څه هم پوهېږې هغه دوکه کړی یې، خو بیا هم هڅه کوې د هغه پور ورکړې.

زه تصور کوم چې ددې ښار خاصیت دادی، هر څوک چې د غزې ښار په دهوالونو کې ایسار شو، نو د غوایی سري په شان لهونی کېږي او حتی د کاپتا په شان سړی هم لهونی کېږي او فکر نه کوي چې دوه مېلیونه و درې لکه شپېته زره دینه سره زر څنګه دې سړي ته ورکړي؟ دا په داسې حال کې ده، چې کله د آتون خدایي له منځه لاړه ته هم زما په شان دهوالیه شوې.

خوکاپتا چې د ډېرو شرابو د څښلو له کبله مست شوی و، ویې ویل زه سم او رښتونی سړی یم او پخپله ژبه درېږم.

د دې سړي پور به ورکړم، خو له هغه څخه مهلت اخلم چې ورو، ورو یې پور ورکړم.

بله خبره دا ده، چې هغه دومره ساده او احمق دی، چې که زه هغه ته لس دینه سره زر یا حتی دوه دینه سره زر په یوه تله کې واچوم او ورته ووایم چې دا دوه مېلیونه و درې لکه و شپېته زره دینه دي، نو و به مني یې او خپل حساب به ورسره پاک کړم.

په دې ډول به راضي شي، ځکه دغه سړي تول عمر حتی یو دین سره زر هم نه دي لیدلي.

زما باداره سینوهه! لکه چې تا وویل زه نن دهوالیه یم او د طبس بلواوو بهوزله کړی یم کله چې په طبس کې جنګ پیل شو، نه پوهېږم هغه مریيان او نوکران چې د آتون پلویان ول، څنګه پوه شول چې زه له آمون سره ارتباط لرم؟

هغوی ته ویل شوي ول، چې ما ،مریيان او کارګران په آمون خرڅ کړي دي او د آتون پلوي کارګرانو او نوکرانو زمونږ پر میخانې برید وکړ.

دوی زما د وژلو نیت درلود ، خو زه د ځان د ژغورلو لپاره وتښتېدم او له طبسه ممفیس ته لاړم.

له دې وروسته چې پوه شوم، هورم هب د سوریې تکل کړی دی،نو په دغه هېواد کې ورسره یو ځای شوم.

دلته مې هورم هب ته د هر خدمتونه وکړل، منجمله دا چې بریالی شوم، چې د هاتي پر لښکرو وا ښه خرڅ کړم او هغه څه چې ما د هاتي پر لښکرو خرڅ کړل، د دې سبب شول چې د هاتي ټول اسونه مړه شي.

د دې خدمت له امله هورم هب کابو یو مېلیون دینه سره زر زما پوروړی دی.

ما خپل ژوند په خطرې کې واچاو او د سمندر له لارې مې ځان د غزې بندر ته ورساوه، خو کله چې زه ښار ته راننوتم، د ښار لهوني واکمن، ونیولم او په دې تور یې شکنجه کړم، چې ګنې زه د سوریې جاسوس یم.

بیا یې زندان ته واچولم او که د غه جېل ساتونکي، زه نه وای ژغورلی. زه به په جېل کې له لوږې او دردونو مړ شوی وای.

هغه وخت زه پوه شوم چې کاپتا په سوریه کې د هورم جاسوس او د جاسوسانو مشر و.

د غه راز زه متو جه شوم، هغه جاسوس چې په سینا صحرا کې ما ولید او له هورم هب سره د مخامختیا پر مهال یې پر یوې سترګې لاس ایښی و ،په دې ډول یې غوښتل هورم هب ته ور وښیي چې په یوه سترګه د ړانده کس یانې کاپتا له لورې راغلی دی.

زه پوه شوم چې کاپتا د هاتي پر لښکرو د زهرجنو وښو په پلورلو سره بریالی شو ، چې د هغوی ګاډی له کاره واچوي او د هورم هب د لښکرو پروړاندې لاره پرانیزي.

هورم هب په سوریه کې له کاپتا پرته داسې تکړه جاسوس نه شو پیدا کولای،ځکه د سوریې له حالاتو سره تر زیات نه بل څوک بلد ول او نه بل څوک د هغه غوندې چالاک و.

که څه هم زه پوهېدم چې هورم هب، داسې څوک نه دی، چې د چا پوروړکړي، ومې ویل، کاپتا فرض کړه، چې هورم هب دې تر دې سرو زرو لس برابره ډېر پوروړی دی،خو که ته یوه ډبره ټینګه کړې، ممکنه ده سره زر تر ې واخلې.

مګر هورم هب دومره سخت دی،چې تا ته به د غنمو د یوې دانې په اندازه هم سره زر

درنه کړي.

دغه سړي تر اوسه پورې د هیڅا پور نه دی ورکړی.

کاپتا وویل زه پوهیږم چې هورم هب د غزې له هغه غوایي سري واکمن څخه هم ناشکره دی، چې ما له لوږې وژغوره. پر هورم هب باندې هم ښه نه دي معلوم.

ما په حیرانۍ سره ترې پوښتنه وکړه، ایا تا هغه له لوږې ژغورلی دی؟

کاپتا وویل هو ! کله چې غزه د هاتي د لښکرو په کلابندۍ کې وه، ما د هاتي پر پوخ له مارانو ډک منګي خړځ کړل.

هغوی په سر کې باور نه کاوه چې په منګیو کې زهري ماران دي، ما یو پکې خلاص کړ ماران له منګیو راووتل او د هاتي درې عسکر یې وچیچل.

بیا یې جرائت ونه کړ، چې نور منګي خلاص کړي او هغه منګي یې په دې ګمان چې ماران پکې دي، د غزې کلا ته ګوزارول.

په داسې حال کې چې ما هغه منګي له غنمو ډک کړي ول او په وروستیو ورځو کې همدغه غنم وو، چې د غزې واکمن او د هغه سرتېري یې له مرګه وژغورل.

خو د هورم هب په هکله باید ووایم چې هغه، ددې ښار تر واکمن هم نا شکره دی او ما ته حتی یو (دین) سره زر هم نه راکوي، خو زه له هغه څخه غواړم، چې په ټوله سوریه کې د مالګې د خرڅلاو ټیکه ماته راکړي او دغه راز د هر هغه بندر د مالیاتو د ترلاسه کولو حق راکړي چې ازاد وي.

ومې ویل کاپتا ! تا فیصله کړې، چې ټول عمر کار وکړې او د زندان ددې ساتونکي پورورکړې؟

کاپتا وخندل، ویې ویل، ما ددې سړي د پورونو د ورکولو لپاره دوه لارې په نظر کې نیولې دي.

یوه دا چې لږ سره زر ورکووم او هغه ته وایم چې همدومره پورورې وم او هغه چې هیڅکله سره زر نه دي لیدلي، ممکنه ده راضي شي.

بله لاره داده، چې له هغه سره مې ژمنه کړې ده، چې ستا په وسیله به چې یو ډاکټر یې د هغه د سترګې معالجه کړم او کله چې بینا شو له هغه سره به د کمسایي لوبه وکړم او پر هغو سزو زرو به شرط وټړم چې پر ما یې باندې دي.

له دې کبله چې د کمسایي په لوبه کې زه ډېر تکړه یم او هر ډول چې مې زړه غواړي

کمسایي اچولی شم، نو د هغه ټول پورونه به په دې ډول پرې کړم.

په دې وخت کې د جبل ساتونکی چې د دروازې تر شا یې ژړل. کوتې ته راننووت.

کاپتا ورسره خبرې وکړې او د جبل ساتونکی یې راضي کړ چې د خپل پور د ترلاسه کولو لپاره کاپتا ته مهلت ورکړي.

له هغه وروسته ما د جبل ساتونکي سترګه معاینه کړه، پوه شوم چې د سترګو د یوې ناروغۍ له املې ړوند شوی دی، چې تر اوسه پورې چا نه دی معاینه کړی.

زه پوهېدم چې په یو ډول ستنو سره، چې د میتاني په هېواد کې مې لیدلې وې، د هغه د سترګې نظر بیرته په موقتي ډول راستنولی شم.

کله چې سترګه د یوې ستنې په وسیله عملیات شي، که څه هم نظر بیرته سمېږي. خو له هغه وروسته، د دې ناروغ سترګه داسې کېږي، چې بیا بیرته نه رغېږي. دغه راز بیا یې عملیات هم نه شي کېدای *(دغه څرګندونې د سینوهه د وخت او د هغه وخت علمي استدلال او منطق دی ژباړن)*

په بله ورځ چې کاپتا استراحت کړی او تکړه شوی و، ما هورم هب ته وروست.

هورم هب د کاپتا په لیدو ډېر خوشحال شو او هغه یې په غېږ کې ونیو، ښکل یې کړ او ویې ویل، کاپتا! ته نن سبا د مصر یو ستراتل یې او د مصر ملت به دې هېڅکله هېر نه کړي.

خو کاپتا وژړل او ویې ویل ای هورم هبه! ټول هغه ویاړونه چې د مصر ملت یې پر ما پیرزو کول غواړي، زما لپاره د غنمو د یوې دانې په شان ارزښت لري.

ای هورم هبه! ویاړ او قدرونه د خدایانو د مرستې په شان دي، چې د مسو د یوې کړې په شان ارزښت نه لري او زه نه ستاسو قدرونه غواړم او نه هم هغه ویاړ غواړم چې د مصر ملت یې پر ما پېرزو کول غواړي.

زه سره زر غواړم ځکه چې له تاسره د مرستې لپاره مې ډېر لګښت کړی دی او دومره پورونې یم، چې له چاسره د مخامخ کېدا جرئت نه لرم.

ته باید ماته سره زر را کړې، چې له دغو پورونو خلاص شم.

د هورم هب ټنډه تروه شوه او له ډېرې غوسې یې خپله مترو که په خپله پښه ووهله، ویې ویل، کاپتا! هغه څه چې ته یې وایې زما په غوږونو کې د مچانو د بنګېدا په شان دي. ستا خوله په دې خبرو پلیته شوه، ته پوهېږې چې ما لا جنګي غنیمتونه، نه دي ترلاسه

کړي، چې تا ته سره زر درکړم.

که مې کومه ورځ غنیمتونه ترلاسه کړل، نو باید سره زر یې د هاتي پر خلاف په جنګ کې ولګوم او تاته به هېڅ هم درونه رسېږي.

خو له دې کبله چې ته پوروړی یې او د پورونو غوښتونکو ته ځان نه شې ښودلی، نو هغوی ماته راوښیه، چې زه ټول په جاسوسۍ او خیانت تورن کړم. په دار یې وځړوم او بیا به د چا پور درباندې نه وي.

کاپتا وویل، زه نه غواړم چې پور غوښتونکي مې په دار وځړوې، ځکه که هغوی ووژل شي، په مصر او سوریه کې به زما باور ختم کړې او بیا به هېڅوک له ما څخه کوم شی وانه خلي.

هورم هب چې غوښتل یې زما پر پخواني مریي ملنډې ووهي وویل، کاپتا! غواړم پوه شم چې غوایي سري، ځنګه په دې تور چې د سوریې جاسوس یې جبل ته واچولې او شکنجه یې کړې.

ځکه چې د غزې واکمن که څه هم لېونی دی، خو یو ځیرک او ښه سرتېری دی، په پوځي مسلو کې تېروتنه نه کوي او حتماً داسې کوم علت شته چې پرتا یې ناسم ګمان کړی دی.

کله چې کاپتا دغه خبره واوریده، داسې زګېروی یې وکړ ته وا بیا شکنجه شوی وي.

د خپلو جامو ګرېوان یې وشکاوه، ځکه چې پوهېده تاوان نه کوي او دغه جامې ما ورکړې وې.

بیا یې وویل هورم هبه! تا همدا اوس ما ته وویل چې مصر به زما قدر وکړي او ما تلپاتې ویاړ ور په برخه کړی دی، نو څه ډول پر هغه کس د جاسوس تور لګوې چې مخکې دې ستر کس باله؟

ایا د مصر پوځ او پخپله تا زما خدمتونه هېر کړي دي؟

ایا دا زه نه وم، چې د هاتي پر اسونو مې زهرجن وانښه وخوړل، هغوی مې ختم کړل او په دې ډول د هاتي ګاډی بې کاره شوې؟

ایا دا زه نه وم چې د مرګ خطره مې ومنله او غزې ته مې غنم ورسول.

که زه نه وای، هغه غنم به غزې ته رسېدلي وای؟

ایا د دې ښار مدافعین به له لوږې مړه شوي نه ول او ته به دې ښار ته ننوتی وای؟

ایا دا زه نه وم، چې د خپلو سرو او سپینو په وسیله مې کسان وګمارل، چې په صحرا

کې تا د هاتي د عسکرو له حالته خبر کړي او د هاتي د عسکرو د اوبو ژي څېرې کړي، چې اسونه او عسکر يې تږي پاتې شي او په دې ډول ختم شي.

ټول دغه کارونه مې تا او مصر ته د خدمت په مو خه کړي دي. په داسې حال چې پوهېدم، ته به زما اجوره ډېره ژر رانه کړې او په عين حال کې نورو له ما پيسې غوښتلې او چا وړيا کار هم راته نه کاوه.

ته پوهېږې، چې د طبس د پښنو له املې مې خپله ټوله شتمني له لاسه ورکړه او د بوالیه شوم او کوم شی مې نه درلودل چې مصرف يې کړم.

زه مجبور وم چې د آزيرو پاچا او هاتي ته خدمتونه وکړم، چې هغوی سره و سپين راکړي او يا ستا د بريالیتوب لپاره په نورو ډولونو د هغوی مرستې راجلب کړم.

هغه خدمتونه چې ما هاتي او د آزيرو پاچا ته کړي دي، په دې ډول و، چې تا ته يې تاوان نه رساوه، خو زما کارونه يې اسانول.

زه باوري وم، چې بايد يو لايق کس څو غشي په کڅوړه کې ولري، چې که يې يو پر ننبې ونه لګېد، نو له نورو غشو به استفاده وکړي.

له همدې املې مې د ختمو يوه لوحه د سوريې له پاچا آزيرو څخه واخيسته چې که د سوريې پوځ راته ستونزه پښنه کړي، په دې لوحه به ځان وژغورم.

له دې وروسته چې د زهرجنو وښو له املې د هاتي ټول اسونه مړه شول، هغوی پر ما بدګمانه شول او ما چې ځان په خطر کې ليده د سمندر له لارې غزې ته راغلم.

ما فکر کاوه چې که مې د غزې واکمن درناوی ونه کړي، نو لږ تر لږه له هغه چا سره به بد چلند نه کوي، چې مصر ته يې دومره لوی خدمتونه کړي دي.

خو هغه چې لېونی دی، کله چې يې زه، په سرياني جامو کې ولیدم پر ما شکمن شو او بيا يې زه وپلټلم.

د پلټنې په لړ کې يې راسره د آزيرو لوحه وموندله او چې څومره سپيناوی مې وکړ او له تا سره مې د خپلې ملګرتيا ننبې ورته وويلې، هغه ونه منلې او باور يې نه کيده چې ما به د مصر پوځ ته دومره خدمتونه کړي وي.

زه يې داسې شکنجه کړم چې د غوايي په شان به مې نارې وهلې او متوجه شوم چې هغه غواړي، ما دوه ځايه کړي، نو مجبور شوم اعتراف وکړم چې زه د آزيرو جاسوس يم.

هورم هب وخندل او ويې ويل کاپتا! تا مصر او ددې هېواد پوځ ته ډېر خدمتونه کړي

دي، چې معنوي اجر لري، خو د سرو او سپینو خبره مه کوه. ځکه ته پوهېږې، که له ما څخه سره و سپین وغواړې ما به غوسه کړې.

کاپتا له دې ټولو سپینو خبرو سره سره ماتې ونه منله او دومره زاري او ژړاوې یې وکړې چې بالاخره یې له هورم هبه د هغه او د هغه د عسکرو د ټولو غنیمتونو د پېر و پلور ټېکه واخیسته.

ددې ټېکې له مخې کاپتا دا حق ترلاسه کړ، چې له هورم هب او د هغه له عسکرو څخه ټول جنګي غنیمتونه واخلي او په بدل کې یې خواړه او د تفریح وسایل پر عسکرو وپلوري.

کاپتا دا حق هم درلود. چې پیرودل شوي شیان په هر ځای کې پلورلای شي.

ددې ټرون له مخې د هغو غنیمتونو د پېر و پلور حق هم کاپتا ته ورسېد، چې د هغو په دښته کې د هورم هب پوځ ته په لاس ورغلي و.

زه پوهېدم چې په دغو امتیازونو سره کاپتا ښه شتمن کېدای شي.

په همدې وخت کې، چې کاپتا له هورم هب څخه دغه حق ترلاسه کاوه، ځینې سوریانې او مصري سوداګر هم غزې ته راغلي ول، چې د عسکرو غنمیتونه ترلاسه کړي.

خو له دې کبله چې د غنیمتونو د ترلاسه کولو حق له کاپتا سره و، نو د هغه له خوښې او باج ورکولو پرته سوداګرو هغه غنیمتونه هم له سوریې نه شوای ایستلای چې اخیستې یې ول.

هورم هب له دې وروسته په غزه کې یې له مصره راغلي مرستندوی ځواکونه، له خپلو ځواکونو سره یو ځای کړل، نو په جنوبي سوریه کې چې څومره اسونه ول ټول یې ترلاسه کړل.

عسکر او ګاډی یې تمرین او مشق کولو ته اړ کړل، غوښتل یې د سوریې پر یوه ستر بندر ژوبه برید وکړي.

خو پر دغه بندر له حملې مخکې یې یوه اعلامیه صادره کړه، چې د هغه د جاسوسانو په وسیله په ټوله سوریه کې د خلکو تر غوږونو ورسول شوه.

په دې اعلامیې کې د سوریې خلکو ته په خطاب کې ویل شوي ول، زه د دې لپاره نه یم راغلی چې د سوریې بنارونه ونیسم، بلکې غواړم د سوریې بنارونه وژغورم او د بنار اوسېدونکي باید ما خپل ژغورونکی وبولي.

باید ووایم، هغه مهال چې سوریه د مصر په کنټرول کې وه او لا د آزیرو او هاتي لاسونو ته نه وه لویدلې، د سوریې هر بنار خپلواک او ازاد و او په هر بنار کې یوه پاچاحکومت کاوه.

ددې بنارونو اوسېدونکو په آزادۍ کې ژوند کاوه، سوداګري یې کوله، شتمن هم ول، خو له دې وروسته چې آزیرو په سوریې حکومت وکړ ،پخوانی دود یې ختم کړ او د بنارونو خپلواکي او پاچاهان یې ختم کړل او له بنارونو یې ډېرې مالیې ترلاسه کړې.

آزیرو چې ډېر حریص و ،دغه بنار یې په هاتي خرڅ کړ او هاتي په خپله بې رحمۍ او خاص حرص سره د بنار پر اوسېدونکو داسې فشار راوست، چې هغوی به هېڅکله د هاتي د حکومت وخت هېر نه کړي.

هورم هب پوهېده چې خلک د هاتي له ظلمونو تنګ شوي، نو پخپله اعلامیه کې یې وویل، زه هورم هب، د شاهین زوی یم، هر بنار او کلي به د مرییتوب له جغه وژغورم او ټینګار کووم چې د سوریې ټول بنارونه به د پخوا په شان ازاد اوخپلواک وي.

هغو پاچاهانو چې د هاتي او آزیرو تر واکمنۍ مخکې یې پر دغو بنارونو حکومت کاوه، هغوی به بیا د پاچاهۍ پر ګدۍ کښېنې.

یو ځل بیا به د سوریې د بنارونو او کلیو دغورېدا او سوکالۍ وختونه راشي.

هورم هب پخپله اعلامیه کې د سوریې ټولو بنارونو ته بلنه ورکړه. چې د هاتیانو پر خلاف پاڅون وکړي.

هغوی وباسي او ویې ویل، هربنار چې د هاتي پر خلاف بلوا وکړي د هغه ملاتړ به و رسره وي.

خو هغه بنارونه چې د مصریانو پر وړاندې مقاومت وکړي، کله چې مصریان بریالي شي، نو لوټ به یې کړي او ټول اوسېدونکي به یې د مرییانو او وینځو په توګه وپلوري د بنار کلا به داسې ورانه کړي، چې بیا به هلته هېڅکله بنار اباد نه شي.

د هورم هب اعلامیې د سوریې او هاتي په خلکو کې اختلافات پیدا کړل او د هورم هب هدف هم همدا و.

کله چې د هورم هب ډېرېدو د ژوبه بندر پر لور حرکت وکړ، کاپتا له غزې ونه خوځېد ،ځکه باور یې نه کېده، چې هورم هب به په ژوبه کې بریالی شي.

هغه پوهېده چې آزیرو او هاتي په سوریې کې د ځواکونو په ټولولو بوخت دي

غوایي سری (روژو) وروسته له کاپتا سره پخلا شو، ځکه چې پوه شو، هغه د سوریې د پاچا ازیرو جاسوس نه دی، بلکې د مصریانو خدمتونه یې کړي دي

بله دا چې کاپتا، روژو د خرو د څلور سوه کتو د ورکېدا له لانجې وژغوره، هغه ته یې وویل، د خرو کتې چا نه دي پټې کړې، بلکې د هغه عسکر چې وړي ول، د پسونو له پوستکو جوړې کتې یې هم خوړلې دي

له دې وروسته چې غوایي سری پوه شو، چې کتې چانه دي خوړلې لېونتوب یې هم بنه شو، موړ یې لاسونه او پښې خلاصې کړې او ازاد شو.

باید ووایم چې د هورم هب او د هغه د لښکر له تګه وروسته، زه په غزه کې پاتې شوم.

ما ولیدل چې څه ډول د ړانده جبل ساتونکي سترګې، په موقتي ډول معالجه شوې او هغه خپل نظر بیرته ترلاسه کړی.

غوایي سري د هورم هب له تګه وروسته د ښار دروازې بیرته بندې کړې او ویې ویل، له دې وروسته، به د مصر هېڅ یوه لښکر ته اجازه ورنه کړي، چې دې ښار ته ننوځي او د هغه لپاره ستونزې پېښې کړي

له دې کبله چې د غزې واکمن، بل کار نه درلود، نو له کاپتا سره یې چې د هغه ملګری شوی و، شراب څښل او د کاپتا او بوډا جبل ساتونکي د کمسایي نندارې یې کوله

کاپتا او نوموړي بوډا له سهاره تر بېګا کمسایي کوله، شراب یې څښل او ډېر ځله به سره ښکېل شول، ځکه چې جبل ساتونکی به تل بایلونکی و، هڅه به یې کوله چې په هره لوبه کې لږ شرط وتړي، خو کاپتا به اړ کړ چې ډېر شرط وتړي

کله چې د هورم هب لښکر ژوبه ته ورسېد *(ژوبه یو بندري نښارو، چې نن سبا یافا بلل کېږي ژبارن)* د کاپتا او زاړه جبل ساتونکي لوبه هم خلاصه شوه او ما واوربدل، چې هغوی په یو وار په یو نیم لک دینه سرو زرو شرط وهلی و.

بوډا جبل ساتونکي نه یوازې پر کاپتا هغه ټولې پېسې بایلودې، چې پورې یې ورباندې و، بلکې له کاپتا څخه دوه لکه دینه سره زر پوروړی هم شو.

خو کاپتا څوانې وکړه او دغه سره زر یې له هغه څخه ونه غوښتل، بلکه څو کړی سپین زر یې هم ورکړل

په دې ډول چې کله زه او کاپتا له غزې څخه د ژوبه پر لور تلو، دغه بوډا د دغه احسان له امله چې کاپتا پرې کړی و ژړل

زه نه پوهیږم، چې کاپتا د کمسایي په سمو دانو له هغه سره لوبه کوله، که ټکي یې ورسره کوله، خو په دې خبر یم چې کاپتا د کمسایي په لوبه کې ډېره تجربه درلوده.

له دې وروسته چې موږ له غزې روان شو، د دې کمسایي اوازه، چې څو ورځې یې دوام وکړ او دوو قماربازانو، په څو مېلیونه دینه سرو زرو لوبه کوله، په ټولې سورېې کې خپره شوه.

بوډا جېل ساتونکی زموږ له تګه وروسته بیرته ړوند شو او په هغو سپینو زرو چې له کاپتا یې اخیستي ول، د ښار د کلا په خوا کې یې یوه جونګړه جوړه کړه او خپل پاتې عمر یې هلته تېر کړ.

له دې کبله چې غزې د هاتي له ولکې تر وتلو وروسته خپل سوداګریز اهمیت بیا موند، ډېر مسافر او سوداګر به دې ښار ته تلل او هر څوک چې به د سورېې له داخل او بهره دې ښار ته ننوتل، غوښتل یې هغه بوډا جېل ساتونکی وګوري او د هغه ستر قمار کیسه تري واوري چې تر هغه وخته یې په مصر او سوریه کې ساری نه درلود.

د غه کیسه د هغه بوډا له خولې واوري.

بوډا په ډېرو یاړو او خوشحالۍ سره دا کیسه کوله، کله چې به دې ځای ته ورسېد، چې په یو ځل کمسایي اچولو یې یو نیم لکه دینه سره زر وبایلل، خلکو به له حیرانیتا چیغې کړې، ځکه چې تر هغه وخته یې نه و اورېدلي چې حتی یو فرعون په کمسایي اچولو کې یو نیم لک دینه سره زر بایللي وي.

هر څوک چې به د دې بوډا کتلو ته راتله یوه اندازه مس او سپین زر به یې هغه ته ورکول او په دې ډول د دې بوډا د قمار اوازه د هغه لپاره د تنخوا یوه ښه وسیله شوه.

لکه چې زه خبر وم تر هغه وخته، چې ژوندی و، په همدې شتمنۍ یې ګوزاره کوله او که کاپتا هغه ته یوه پانګه هم ورکړې وای، داسې ښه ژوند یې پرې نه شو کولای.

کله چې هورم هب د ژوبه ښار ونیو، زه او کاپتا هم هلته ورسېدو او هلته مې د لومړي ځل لپاره ولیدل، یو بریالی پوځ چې یوه شتمن ښار ته ننوځي، نو هلته کومې کانې او لوبې کوي.

هورم هب د ژوبه ښار کلابند کړ، په وروستیو ورځو کې تر نسکورېدا مخکې، د ښار خینو زړورو اوسېدونکو د هاتي د ځواکونو پر خلاف پاڅون وکړ او د ځان د ژغورولو لپاره یې سرښندنه وکړه.

خو هورم هب په دې پلمه چې د ښار د اوسېدونکو بلوا هغه وخت وه چې د مصر د لښکر لپاره یې هېڅ ګټه نه درلوده، نو د ښار د لوټولو مخه یې ونه نیوله او دغه ښار یې له لوټمارۍ معاف نه کړ.

د هورم هب عسکروو دوه اوونۍ دغه ښار لوټ کړ او کاپتا په دې دوو اوونیو کې ډېر شتمن شو، ځکه چې د هورم هب عسکر مجبوره ول چې د ښار غنیمتي شیان پر کاپتا او یا د هغه پر همکارانو خرڅ کړي او په بدل کې یې د اوربشو اوبه او شراب واخلي.

کاپتا به ګران بیه شیان، ښکلي مېزونه او د خدایانو مجسمې په ډېره کمه بیه اخیستل.

هر سرتېري له ځان سره اسیران درلودل او هر سرياني اسیر یې د مسو دوو کړیو په بدل کې پر کاپتا خرڅاوه، ځکه چې بل پېرودونکی نه و.

دغه حق هم هورم هب کاپتا ته ورکړی و، بل چا د غنیمت شیان وینځې او مریيان نه شوای پېرودلی.

په دغه ښار کې ما ولیدل چې له انسان پرته بل داړونکی ځناور نشته.

کله چې یوه ډله انسانان پر بل لوري بریالي کېږي، نو له ناکامو کسانو سره داسې چلند کوي، چې د مصر د جنوب وحشیان یې ددې سیمې له ځناورو سره هم نه کوي.

ځکه کله چې یو ځناور یا وحشي حیوان مړ شي، له نورو ځناورو سره بیا کار نه لري، مګر انسان؟ چې وژی شي، بیا هېڅکله نه مړېږي.

که د مصر بابل او سوریې ټوله شتمني هم ورکړې، بیا به هم وژل کوي او کورونه به ورانوي ځکه غواړي چې نوره شتمني هم ترلاسه کړي.

خو کله چې پوه شي له خلکو څخه نور څه نه شي ترلاسه کولی، د خلکو وژلو ته مخه کوي او نور کسان وژني، که څه هم چې ورته ګټه نه لري او د هغه شتمني نه شي زیاتولی.

ما ولیدل چې په ژوبه کې د مصر سرتېرو کورونو ته اور واچاوه چې د هغه اور په رڼا کې خپل شراب وڅښلی شي او ځانونه بوخت کړي.

ما پخپله لیدل چې کله به د مصر لښکریانو له یوه سوداګره د هغه شتمني ولوټوله، هغه به یې شکنجه کړ، چې ورته ووایي نور سره و سپین یې چیرته ښخ کړي دي؟

ما ولیدل چې د مصر سرتېري به په یوه څلور لاره کې درېدل او هر نارینه، ښځه، بوډا او ماشوم چې به دلته تېرېدل هغوی به یې وژل او د ژوبه د ښار ښځې، سړي او ماشومان د

مصر د سرتېرو د غشو ویشتلو ننبې وې.

ما تصور کاوه، هغه منظرې چې ما په طبس ښار کې، د خدایانو په جنګ کې ولیدلې، تر ټولو وېرونکې وې او په عمر کې به بیا دغسې حالت ونه وینم. خو کله چې مې په ژوبه ښار کې د هورم هب د عسکرو ځاروېتوب ولید، متوجه شوم چې د طبس ښار غمیزه ددې پر وړاندې یوه ټوکه ده.

په طبس کې د آتون او آمون پلویان، دواړه مصریان ول او کله کله به یې پر ماشومانو او ښځو رحم کاوه او ټول به یې زما د مېرمنې او بچي په شان نه وژل.

خو په ژوبه کې د هورم هب عسکرو تي خواره ماشومان هم ووژل. هورم هب ببخي ازاد پرې اینبي ول او مخه یې نه نیوله.

ما فکر کاوه، چې ژوبه په ښار کې د هورم هب د عسکرو ډلوژنه او لوټماري د هېرېدو نه ده او په دې ببساري وژنې او لوټماری کې د شمتنیو د تر لاسه کولو خوند مصري سرتېرو وخاکه.

زه ویلای شم چې هورم هب په ژوبه ښار کې په قصدي توګه خپل عسکر د وژنې او لوټماری لپاره ازاد پرې اینبي دي.

ځکه چې هغوی پوه شي، د خلکو د شتمنیو لوټل او د هغوی د بېګناه ماشومانو او ښځو اسیرانول څومره خوند لري او په را تلونکې کې به دداسې خوند د تر لاسه کولو لپاره هر ډول خطر ته غاړه کېږدي.

همداسې هم وشول، د ژوبه د جنګ له پای ته رسېدو وروسته کله چې هورم هب هڅه وکړه، چې د سوریې نور ښارونه هم ونیسي عسکرو د شرابو شتمنی او ښځو د تر لاسه کولو لپاره د هېڅ خطر پرواو نه کوله او د مرګ هرکلي ته ورتلل.

مصري عسکرو هڅه کوله چې یا بریالي شي او یا ووژل شي، ځکه چې پوهېدل دسوریې د پاچا ازیرو عسکر اسیران نه منې او هر مصری عسکر چې ورته تسلیم شي ژوندی یې له پوسته کوي.

دوی به ویل دغه مصري عسکر هم د نورو په شان د سوریې د ښارونو په لوټولو او د خلکو په وژلو کې لاس درلود.

کله چې د ژوبه ښار د لوټماری او ډلوژنې خبر د سوریې نورو ښارونو ته ورسېد، د سوریې په څو ښارونو کې خلکو د ځان له وېرې د هاتي د عسکرو پر خلاف بلوا وکړه او

هغوی یې له بنارونو و ایستل چې هورم هب به ور ورسېد د بنار دروازې به یې ورته خلاصې کړې.

زه (ژوبه) بنار کې د مصري عسکرو د وژنې او لوټماریو په هکله نور څه نه وایم. ځکه کله چې دغه غمیزه را په زړه شي له ډېر خپګانه مې زړه په ګوګل کې د یوې درنې ډبرې په شان دروند شي.

لاسونه مې وچ شي، دغه شکلونه پر پاپیروس نه شم انځورولی.

همدومره وایم. تر دې وړاندې چې هورم هب پر ژوبه بنار حمله کوله. په دغه بنار کې له ماشومانو پرته شل زره کسانو ژوند کاوه، خو کله چې دغه بنار هورم هب ونیو څه د پاسه درې سوه کسان پکې پاتې شول.

هغه نور جنګونه چې هورم هب په سوریه کې وکړل، ټول د ژوبه بنار د جنګ په شان ول.

ما د هورم هب او د مصر د لښکر د ډاکټر په توګه ولیدل، چې بشر څنګه د خپل ساري لپاره پر یوه لویه بلا بدلېدای شي.

د سوریې جنګ درې کاله اوږد شو، چې په ترڅ کې یې هورم هب څو ځله د آزیرو او هاتي لښکرې ماتې کړې.

سره له دې چې دوه ځله د هاتي ګاډیو د هورم هب لښکرې کلابند کړې، خو هغه بریالی شو، چې ځان د بنارونو د کلاګانو د ډبوالونو په پناه کې پټ کړي او له تباهۍ یې وژغوري.

هورم هب به تل له مصر سره سمندري اړیکي درلودل او هر ځل به وتوانید چې له مصره مرستندویه ځواکونه را وغواړي چې له کلاګانو راووځي او جنګ ته دوام ورکړي.

د دغه درې کلن جنګ له امله د سوریې بنارونه وران شول او خلکو چې په هېڅ ځای کې خوندي نه وو، بنارونه او کلي یې پرېښودل او غرونو ته یې پناه یوړه.

خو هغو سیمو ته تلل چې د مصر تر کنټرول لاندې وې، ځکه چې په دغو سیمو کې خلکو امنیت او خپلواکي درلوده، تجارت او کرنه به یې کوله

خو همغه ډول چې په دغه درې کلن جنګ کې د سوریې بنارونه وران شول، د مصر بنارونه او کلي هم په دغه درې کلن جنګ کې له خلکو تش شول

د نیل سیند په دواړو غاړو کې داسې کورنه و، چې خپل یو یا څو نارینه یې د سوریې په جنګ کې له لاسه نه وي ورکړي

خوهورم هب ویل. چې دغه سرښندنه د مصر د لوړاوي په لاره کې ده او د تورو خاورو دغه هېواد به ستر کړي.

په دې درې کلن جنګ کې هورم هب، په پرله پسې توګه په سوریه کې وجنګېده، زه تل د هغه له عسکرو سره وم او ټپیان به مې معالجه کول.

که څه هم د طب او جراحي په برخه کې مې نوې تجربه تر لاسه کړه خو ملا مې کړوپه شوه او په مخ کې مې ګونځې پیدا شوې.

پخپلو سترګو مې داسې وېرونکي جنایتونه ولیدل، چې زما فکر، ادب او ظرافتونه، څېړپاند ه شول او ما هم د بوډا ډاکټرانو، په شان په خشونت سره خبرې کولې او د ځوانۍ په اپوټه مې له ناروغانو او ټپیانو سره نرمې خبرې نه کولې.

د جنګ په درېیم کال د طاعون ناروغي ګډه شوه او علت یې داو چې اکثره وخت له سترو جنګونو وروسته طاعون پیدا کېږي، ځکه چې د انسانانو ډېر مړي په یوه ځای کې راټولېږي.

له دې کبله چې دغه مړي نه خښېږي او نه مومیایي کېږي او یا یې له مومیایي کولو پرته شخوي، نو د انسانانو مړي، د جنګ په ډګرونو کې ورسترېږي او په دې ډول د طاعون ساري ناورغي پیدا کېږي.

یو پنځوسم څپرکی

له یو مات شوي سړي سره یوه شپه

دجنګ د دوام له امله ټوله سوریه پر یوه قصاب خانه بدله شوې وه، په هرځای کې مړي پراته ول او په دغسې حالت کې څوک د طاعون خپریدا ته نه حیرانیږي.

دغه طاعون داسې مرګ ژوبله واړوله چې د سوریې ځینې قومونه ببخي له منځه لاړل.

په دې ډول چې حتی د هغوی ژبه هیره شوه او نن سبا څوک نه پوهیږي چې د دوی اصلي ژبه کومه وه.

دې ناروغۍ د مصر، هاتي او سوریې د پاچاهانو په جبهه کې دومره عسکر تر تورو خاورو لاندې کړل، چې جنګي خوځښتونه ودریدل او عسکر له سمو څخه د غرونو پر لور وتښتیدل چې له طاعون څخه خوندي شي.

د طاعون ناروغي د مصر د پخواني خدای آتون، په شان مساواتو، ته پام کاوه، ځکه چې شتمن ببوزلي، زاړه، ځوانان، ښکلي او بدرنګه ټول یې وژل او یو خان به یې د یوه سوالګر په شان تباه کاوه.

هیڅ ډول معمولي درملو د دې ناروغۍ مخه نه شوه نیولای، دا ناروغي دومره سخته وه، چې پرې اخته کسانو به خپلې لمنې پر سر ورپورته کړې، پر ځمکه به یې پښې اوږدې وغځولې او په درې ورځو کې به مړه شول.

ځینې پکې معالجه شول، په تخرګ یا د ورنو په پورتنۍ برخه کې به یې غټه دانه پیدا شوه او د طاعون زوې او چرک به له دې لارې ووت.

خو تر هغه چې ژوندي ول د دې ټپ ځای به یې په بدن کې پاتې و او د دې ښودنه یې کوله چې له ډېرې لویې خطرې سره مخامخ شوی دی.

د طاعون له امله به غټ او چاغ کسان تر هغو ژر مړه شول، چې ډېر ډنګر او کمزوري به

ول او کله چې به یو کمزوری او کم خونه کس په طاعون اخته شو ، ددې احتمال ډېر و ، چې معالجه شي او ژوندی پاتې شي.

له همدې امله کله چې به ما د طاعون ناروغان معالجه کول، ځو ځله به مې د هغوی وینه کموله، چې کمزوري شي او ورته ویل به مې، چې ځو ورځې ډوډۍ ونه خوري.

له دې سره سره چې ځینې کسان به په پرله پسې ډول د وینې له ورکولو وروسته او د ډوډۍ په نه خوړلو ، پسې معالجه شول. خو زه نه شم ویلای چې ایا زما علاج به د هغوی په درملنه کې ګټور و کنه؟

ځکه ځینې کسان چې همدا سې مې معالجه کړي ول مړه شول. که څه هم چې پوهېدم زما درملنه ډېره ګټوره نه ده، خو معالجې ته مې دوام ورکاوه، ځکه یو ډاکټر حتی که پوه شي، چې ناروغ یې مړکېږي بیا هم تر پایه د هغه معالجه کوي او باید ناروغ ته داسې وښیي، چې معالجه یې کولای شي.

زه نه وایم چې زما د معالجې رودې ګټورې وې، خو دغه ګټه یې درلوده، چې بېوزلو هم تري استفاده کولای شوه، ځکه چې ګرانه نه وه او د وښې را ایستل یا لږ ډوډۍ خوړل د بې وزلو لپاره تر ټولو ارزانه درمل دي.

هغو ببرېو چې د مصر او سوریې تر منځ یې حرکت کاوه، د طاعون ناروغي یې مصر ته هم ولېږدوله. خو دې ناروغۍ په مصر کې ډېره مرګ ژوبله نه درلوده.

په مصر کې هغه کسان چې علاج یې کېده، تر هغو ډېر ول، چې مړه به شول.

کله چې منی راورسېد د نیل سیند مست شو ،ورسره په مصر کې د طاعون ناروغي هم ختمه شوه.

د ژمي په را رسېدا سره په مصر کې هم دا ناروغي ختمه شوه او له هغه وروسته هورم هب وتوانېد چې له غرنیو سیمو څخه خپل تیت و پرک عسکر بیرته راوغواړي.

په پسرلي کې هورم هب له خپلو عسکرو سره د مجیدو دښتې ته ننوت او په دغې دښته کې یې دیوې لویې جګړې په پایله کې د هاتي لښکرو ته ماتې ورکړه. له دې سره هغوی د سولې وړاندیزو کړ، ځکه پوهېدل که سوله ونه کړي، د بابل د پاچا له حملې سره به هم مخامخ شي.

(بورابوریاش) چې د مصر د فرعون اخناتون په پېر کې د مصر له حکومت سره متحد شوی و، کله چې یې واوریدل هورم هب په مجیدو دښته کې د هاتي لښکرو ته ماتې

ورکړې ده، فيصله يې وکړه چې د ميتاني پر هېواد حمله وکړي.

ده غوښتل له هاتي څخه ميتاني ونيسي او دغه کار هم وکړ، ميتاني يې له هاتي څخه ونيو.

د هاتي لښکرې له دې هېواده وتښتېدې او د دوو سترو سيندونو چې په بابل کې بهېږي په سرچينه کې پرتې پراخې سيمې د بابل دپاچا لاس ته ولوېدې.

کله چې د هاتي افسران په سوريه کې مات شول، پوه شول چې سوريه داسې ورانه شوې، چې نور له دې ځايه استفاده نه شي کېدای.

دوی نه غوښتل په سوريه کې خپلې پاتې جنګي ګاډي له لاسه ورکړي، چې بايد د بابل د پاچا پر خلاف تر ې کار واخلي.

هورم هب د هاتي د سولې په وړاندیز خوشحال شو، ځکه چې د سوريې درې کلن جنګ مصر ته ډېر تاوان رسولی و او هورم هب غوښتل چې دغه جنګ نور پای ته ورسېږي چې وکړای شي سوريه اباده کړي.

خو د سولې يو شرط يې دا کېښود چې د هاتي لښکر دې د مجيدو ښار، چې هغه مهال د سوريې پاچا آزيرو خپله پلازمينه ټاکلې وه، له آزيرو او د هغه له ماشومانو سره يو ځای هورم هب ته تسليم کړي.

ځکه د آمورو هېواد پاچا آزيرو، له دې وروسته چې سوريه يې ونيوله او د سوريې پاچا شو، خپله پلازمينه يې بدله کړه او مجيدو يې پلازمېنه کړه.

د هاتي لښکرو هم په مجيدو کې د آزيرو پر مانۍ برید وکړ، هغه يې له خپلې مېرمنې او بچيانو سره ونيو او په ځنځيرونو ترلې يې هورم هب ته وسپارل.

وروسته چې د هاتي لښکرو د سوريې پاچا، د هغه مېرمن او بچيان يې هورم هب ته وسپارل، نو پرېکړه يې وکړه چې د سوريې له پلازمېنې مجيدو څخه لاړ شي.

د تګ پر مهال چې يې هر څومره پسونه، غوايي او نور مالونه موندل، له ځان سره يې هاتي ته يوړل.

هورم هب د سوريې پاچا آزيرو او د هغه ښځه او بچيان بندیان کړل، امر يې وکړ نغارې ووهي، چې ټول پوه شي جنګ پای ته رسېدلی او د مصر او هاتي تر منځ سوله ټينګه شوې ده.

ددې سولې په ویاړ يې يوه مېلمستيا برابره کړه او د هاتي افسرانو ته يې هم بلنه

ورکړه، چې د سولې د ټینګېدا په شپه دې په دې مېلمستیا کې ګډون وکړي.

ده فیصله وکړه، چې د دې مېلمستیا پر سبا د سوریې پاچا آزیرو او د هغه مېرمن او ماشومان د هاتي او مصر د حاکمانو او افسرانو په مخکې له سختې شکنجې وروسته اعدام کړي.

ما د دې کتاب په پیل کې له آزیرو سره د خپلې ملګرتیا په هکله خبرې کړې وې او ویلي مې ول، چې هغه تر دې وړاندې چې د ټولې سوریې پاچا شي، پخپل هېواد آمورو کې چې د سوریې یوه برخه وه زما هرکلی کړی و.

پر دې شپه مې د هورم هب په مېلمستیا کې ګډون ونه کړ او هوډ مې وکړ، چې د هورم هب په مېلمستیا کې د ګډون پر ځای هغې کېږدی. ته ورشم چې آزیرو یې پکې په ځنځیرونو تړلی دی.

زه پوهېدم دغه سړی چې یو وخت د ټولې سوریې پاچا و، اوس د پاچاهۍ له ګدۍ غورځول شوی او په مرګ محکوم شوی دی او سبا به په سخته شکنجه مړ شي.

دی هېڅ ملګری نه لري او دغه راز پوهېدم چې آزیرو داسې سړی دی، چې غواړي ژوندی پاتې شي او په اسانه له ژونده لاس نه شي اخیستلای.

ما غوښتل هغه ته ووایم چې ژوند دومره هم خوږ نه دی، چې دی یې تصور کوي.

که هغه شیان چې ما پخپل عمر کې لیدلي، هغه لیدلي وای نو په اسانه به یې له ژونده لاس اخیستی وای.

له دې کبله چې زه یو ډاکټر یم غوښتل مې، هغه ته ووایم چې مرګ د بدني ځورونې او د ژوند له سترو غمونو او نهیلیو څخه یوه خوږه پېښه ده او بله دا چې انسان تل له ژونده کړېږي، نه له مرګه.

ما غوښتل دغه ټولې خبرې هغه ته وکړم، چې ښایي پر دې شپه ارام خوب وکړي، ځکه پوهېدم، د هغه په شان یو کس چې ژوند پرې ګران دی، کله چې وپوهېږي سبا یې وژني، نو ټوله شپه به ویده نه شي.

که زما خبرو پرې اغېز وکړ ډېره به ښه شي، خو که یې اغېز ونه کړ، زه به یې تر څنګ تر سهاره کېنم چې یوازې نه وي.

ځکه چې انسان په ژوند کې ډېر کلونه له ملګري پرته پاتې کېدای شي، خو د مرګ په وخت کې یوه ملګري ته اړتیا لري، په تېره بیا چې یو ستر کس او پاچا وي.

کله چې یې آزیرو له نیولو وروسته د هورم هب اډې ته راوست، مصري عسکرو ورته ښکنځلې کولې او د اسونو په خوشیو یې ویشت. زه چې د هورم هب تر څنګ ناست وم، خپل مخ مې پر خپله لمن پټ کړ چې ما ونه ګوري او ونه شرمېږي.

زه پوهېدم چې آزیرو یو کبر جن کس دی او پوهېده، هغه وخت چې ما لیدلی و، د قدرت په اوج کې و، غوښتل یې ټوله سوریه ونیسي، خو اوس یې نه غوښتل چې زه یې داسې خوار وویني.

په دې شپه چې کله ما غوښتل د آزیرو کبړدی ته ننوځم، ساتونکو زما مخه ونه نیوله، پوهېدل، چې زه ډاکټر یم، فکر یې وکړ ورځم او د آزیرو ټپونه معالجه کووم او که آزیرو زخمي هم نه وای بیا هم ساتونکو زما مخه نه شوای نیولې.

کله چې زه کبړدی ته ورننوتلم ساتونکو وویل پریږدئ، چې دغه سړی کبړدی ته ورننوځي، ځکه سینوهه ابن الحمار د هورم هب ملګری دی.

که موږ یې د ننوتو مخه ونیسؤ، هغه به په خپله ژبه چې د لرم دنیښې په شان ده، موږ وچې او یا به له خپله طبابته استفاده وکړې او زموږ د مردانګۍ ځواک به ختم کړې.

په دې ډول له کوم مزاحمت پرته کبړدی ننوتم او ومې ویل :اې آزیرو، د آمورو هېواد پاچا! ایا په دې شپه چې په سبا یې مرې غواړې یو دوست او ملګری ومنې؟

د کبړدی په تیارو کې د آزیرو د ځنځیرونو غږ واورېدل شو او هغه سوړ اسویلی وایست وې ویل، زه نور پاچا نه یم او کوم ملګری هم نه لرم، ځکه ځوک چې له قدرته لوېږي، خپل ټول دوستان او ملګري له لاسه ورکوي، خو ستا غږ راته اشنا دی ... ایا ته سینوهه نه یې؟

ومې ویل هو زه سینوهه یم.

آزیرو وویل د مردوک په خدای قسم درکووم، که سینوهه یې چاته ووایه چې یو څراغ راوړي، چې دغه ځای لږ روښانه شي، ځکه چې په تیاره کې زه نا ارام یم.

دغو لعنتي هاتیانو زما جامې شکولې دي او بدن یې راټپي کړی دی، نو له همدې کبله زه نور یو ښکلی سړی نه یم.

خو پوهېږم چې ته یو ډاکټر یې او تر بدرنګه کسان دې هم کتلي دي او پر دې سربېره زه باید مړ شم، نو په خپله بدبختۍ نه شرمېږم. ځکه چې د مرګ په وخت کې بدبختي د شرم خبره نه ده.

سینوهه! یو چاته ووایه، یو څراغ راوړي چې زه تا وګورم او ستا لاس ونیسم، ځکه چې زما روح غمجن دی.

کله چې د خپلو بچیانو او ښځې فکر کوم، له سترګو مې اوښکې بهېږي او که ته وکړای شې، چې لږ د اوربشو اوبه راته پیدا کړې، چې شوندې او ستونی پرې لوند کړم، نو له مړینې وروسته به د بلې دنیا دهوانو ته ستا ستاینه وکړم. ځکه چې له مړینې وروسته به له دهوانو پرته نور ملګري نه لرم.

زه اوس داسې بېوزله شوی یم، چې د اوربشو د یوه منګي اوبو د پېرودلو وس هم نه لرم او د هاتي عسکرو زما هرڅه ولوټل، ان وروستی کړی مس یې هم راځخه واخیستل.

ما عسکرو ته وویل څراغ راوړئ، خو هغوی مشال راوړ او له دې کبله چې کېږدی د مشال له لوګي ډکه شوه، مورږ په تنګ شوو، نو مې بېرته ورته وویل چې مشال یوسي او څراغ راوړي.

له دې وروسته چې عسکر څراغ راوړ، ومې ویل مورږ ته د اوربشو اوبه هم راکړئ.

د سوریې تېز بیر یا د اوربشو اوبه یې راوړې، آزیرو په زګیرویو سره پورته شو او ما ورسره مرسته وکړه، چې بیر وځښي.

په دې وخت کې مې ولیدل، چې د هغه د سر ویښتان د ایرو په رنګ شوي ول او عسکرو یې ډیره داسې ور شکولې وه، چې د مخ غوښه یې هم له وېښتانو سره جلا شوې وه.

دغه راز ومې لیدل، چې د لاس ګوتې یې سختې ژوبلې شوې وې او ځینې ګوتې یې ببخي ماتې شوې وې.

نوکان یې د هغې وینې له املې تک تور شوي ول چې له ګوتو یې بهېدلې وه.

د آزیرو څو پوښتنې هم ماتې وې، په ډېره سختۍ یې ساه اخیستله او کله به یې له خولې وینه هم وبهېدله.

کله چې یې د اوربشو لږ اوبه وځښلې، څراغ ته یې وکتل او ویې ویل، نن شپه د څراغ رڼا زما د سترو سترګو لپاره ملایمه او خوندوره ده.

خو د څراغ رڼا د ژوند د شغلې په شان څو ټکانونه خوري، نڅا کوي او بیا د ژوند په شان خاموشه کېږي.

اې سینوهه! زه ددې څراغ او د اوربشو د اوبو له املې ستا مننه کووم او خواشینی یم

چې کوم شی نه لرم چې د ډالی په توګه یې درکړم، ځکه چې د هاتي عسکرو ان زما هغه طلایي غاښونه هم له خولې وایستل چې تا زمالپاره جوړ کړي ول.

له دې کبله چې د هغه سړي رتل چې زمونږ په خبرو یې عمل نه دی کړی او ځان یې بدبخته کړی دی، د کبر او غرور مانا لري، نو ما ورته ونه ویل، چې پخوا مې له هاتي منع کړی و او ورته مې یادونه کړې وه چې هاتي ډېر بې رحمه ،بې پروا او ظالم ملت دی.

هغه کس چې زمونږ نصیحت ته د بې پامۍ له امله بدبخته شوی دی، ددې بې پروایۍ سزا یې پخپلې بدبختۍ سره تېره کړې ده.

مونږ یې اوس باید ونه رتو، چې ولې دې زمونږ نصیحت ته پام نه دی کړی.

بیا مې د آزیرو سر ورو ورو په خپلو لاسونو کښنود، هغه وژړل او اوښکې یې زما د ګوتو ترمنځ وځښدې.

آزیرو وویل سینوهه ! کله چې زه پاچا او ځوکمن وم، ستا په وړاندې به له شرم او خجالته پرته خندبدم او خوشحاله به وم او اوس چې بدبخته شوی یم، ولې ستا پر وړاندې په ژړا وشرمېږم ؟

خو سینوهه ! په دې پوه شه، چې زه په تللې پاچاهۍ پسې نه ژاړم او د خپلې لوټ شوې شتمنۍ لپاره هم اوښکې نه تویوم، بلکې زه د خپلې مېرمنې (کفتیو) او خپل ځوان او زړور زوی او بل ماشوم زوی په خاطر ژاړم.

کفتیو ماته تا راکړې وه.

ومې ویل اې د آمورو پاچا آزیرو ! ما نه غوښتل چې نن شپه داسې خبره وکړم، چې تا نور هم خپه کړم، خو له دې کبله چې ته د خپلې بنځې او ماشومانو لپاره ژاړې، زه دې اړکړم، چې یو څه درته ووایم.

هغه نور کسان چې له دریو کلونو راهیسې په دې هېواد کې بدبخته شوي او د هغوی دسترګو پر وړاندې یې بنځې او ماشومان وژل شوي دي، هغوی هم ځانونه درلودل او د خپلو بچیانو او مېرمنو په غم غمجن شول.

درې کاله کېږي، چې سوریه ستا د کبر او ډېر حرص له امله پریوه وژنتون بدله شوې او دومره ډېر کسان پکې ووژل شول چې چا یې مړي شمېرلی نه شوای.

له دې سره سره زه نه وایم چې ته ددې بدبختیو سبب وې، نو باید ووژل شې، بلکې وایم، له دې کبله چې مغلوب شوی یې، نو باید ووژل شې.

ځکه یو پیاوړی ګنهګار تر هغه له سزا خوندي وي، چې قدرت ولري، خو کله چې کمزوری شو، بیا سزا ورکول کېږي.

مګر له دې سره سره چې زه ستا اعدامول عدالت بولم، خو ستا د مېرمنې او بچیانو له مړینې سره موافق نه یم او ما ستا د ماشومانو او مېرمنې د مرګ په هکله له هورم هب سره خبرې وکړې، هغه ته مې وویل که هغوی خوشې کړي د هر ثواب به وګټي.

خو هغه زما خبره ونه منله او ویې ویل، باید د آزیرو نوم او د هغه نسل له سورې ځخه ختم شي.

له همدې امله کله چې ته ووژل شې ستا جنازه به په قبر کې ښخه نه کړي، بلکې په یوه دښته کې به دې واچوي، چې ځناور او مردار خواره دې وخوري.

ځکه چې هورم هب نه غواړي ستا قبر پاتې شي او په راتلونکې کې سریانیان ستا په قبر راټول شي او ستا په نوم قسم وخوري او یا داچې د خدایانو په شان دې عبادت وکړي.

آزیرو له دې کبله چې په قبر کې به ښخ نه شي وډار شو او ویې ویل سینوهه! ته چې ننه شپه دلته راغلی یې، خپله دوستي نوره هم بشپړه کړه.

دوی چې ما نه خښوي، ته زما له مرګه وروسته په امورو هېواد کې د بعل خدای پر وړاندې زما په نوم قرباني وکړه، ځکه چې زه بیا په بلبه دنیا کې تل په لوړه او تنده کې سرګردانه ونه اوسم.

دغه راز هغه همکاري چې تا له کفتیو سره درلوده او هغه دې بیا ماته راکړه، نو یو ځل بیا د هغې لپاره هم قرباني وکړه، چې په بله دنیا کې وړې، تړې او بې کوره نه وي. زما دوه ماشومان هم چې سبا وژل کېږي، زما او کفتیو په شان قرباني ته اړتیا لري.

زه له هورم هبه ګیله نه لرم، ځکه که زه هم پرې برلاسه شوی وای همداسې چلند به مې کړی وای او هغه به مې وژلی وای.

کله چې زه فکر کوم زما ښځه او ماشومان به ووژل شي، که څه هم د هر خپه کېږم خو د تسلي لپاره یوه وسیله هم لرم او هغه دا چې له ما وروسته به څوک زما له مېرمنې کفتیو سره تفریح ونه کړي.

د هر کسان زما د مېرمنې غوښتونکي دي، د هر سپین پوستکي او چاغ کسان یې غواړي او پرې ګرانه ده.

که زما له مړینې وروسته هغه ژوندی پاتې شي د نورو په برخه به شي او زه به په بله

دنیا کې له دې امله بدبخته شوی یم.

که څه هم ښه به وای چې زما بچیان ژوندي پاتې وای خو پوهیږم چې هغوی به د مریانو په توګه مصر ته بوځي، په داسې حال کې چې هغوی شهزادګان ول. باید مریان نه شي او د مصر په کانونو کې کارکولو ته اړ نه شي.

خو اوس به یې له دې کبله ځوک مریان نه کړي چې وژل کېږي.

سینوهه! پر دې خبرې دې خوشحاله شوم، چې و دې ویل، زه له دې امله مرم چې ناکام شوی یم.

که زه په دغه جنګ کې بریالی شوی وای نو له دې سره سره چې ته وایي سوریه پریږده قصاب خانه او وژنتون بدله شوې، خلکو به حتی په مصر کې هم زما نوم په ویاړ سره یاداوه.

تولې ګناوې به یې د مصر پر غاړه اچولې او ویل به یې د مصر فرعون خونړی او ظالم پاچا دی او که یې پر سوریې حمله نه وای کړې نو دغه جنګ به نه کېده او د سوریې خلک به نه وژل کېدل.

ما یوه غلطي وکړه او هغه پر هاتي باور و.

زه نه پوهېدم چې هاتیان دې دومره بې غیرته وي، چې له مصر سره تر سولې وروسته خپل متحد هغوی ته وسپاري او د هغه شتمني لوټ کړي.

آزیرو د اوربشو له اوبو غوړپ وکړ او بیا ته وا د خلکو تولي ته وینا کوي، په ډېر شور او ولولې سره یې وویل، افسوس دې وي ستا په حال اې سوریې اې پر ما ګرانه هېواده! د یوې ښکلې مینې په شان دې وکړولم... اې سوریې ما ستا د لوړاوي لپاره زیار وایست... ددې لپاره مې بلوا وکړه، چې ته ازاده شې او مصر درځخه مریی جوړ نه کړي، خو نن سبا چې د مرګ وخت راغلی دی، ته ما پرېږدې او پر ما لعنت وایې.

اې! د (بیبلوس) لوړه ښاره ... اې د ازمیر شتمنه ښاره .... اې د (سیدون) لوی او ښکلیه ښاره، اې د (ژوبه) ځواکمنه ښاره.. او د سوریې نورو ښارونو! چې تول زما د پاچاهۍ په تاج د غمیو په شان ځلېدئ، ولې مو زه پرېښودم او ولې مو له ما لاس واخیست؟

اې د سوریې لوړو، بډایو، ځواکمنو او شتمنو ښارونو پر ما دومره ګران وی، چې ان نن هم، چې زه مو پرې اېښی یم او پر ما مو لعنت کړی دی، بیا هم له تاسې څخه زړه نه شم بېلولای، ځکه چې پوهېږم، تاسې زما معشوقې یاست او هره ښکلې معشوقه له خپل

عاشق سره بې پروایي او ناز کوي.

اې سوریې... ! تو کمونه له منځه ځي او ملتونه رامنځته کېږي، ویاړونه هم دهغه سیوري په شان دي چې دلمر له لویدو وروسته له منځه ځي خوته پاتې شه او تلپاتې اوسه.

اې سوریې ! تر هغه چې دا نړۍ شته ته د سمندر په څنډه کې، د سرو غرونو او غونډیو په څنګ کې ستر ښارونه جوړ کړه، شا و خوا یې دنګې کلاګانې جوړې کړه او هر ځل چې باد را الوځي زما د هډوکو دوړې به له بیدیا څخه ستا د ښارونو پر لوري روانې وې، چې ستا ښارونه ښکل کړي.

زه دې خبرو اغېزمن کړم او د هغه خبرې مې غوڅې نه کړې، ځکه متوجه شوم، چې دغه فکرونه هغه ته تسلي ورکوي.

ورو مې د آزیرو لاسونه چې تپیان شوي ول، ونیول، هغه وویل :

سینوهه ! تا ته مې وویل چې زه د خپل مرګ له کبله خوابدی نه یم او پښېمان هم نه یم، چې ولې مې د مصر پر خلاف بلوا وکړه، ځکه تر هغه چې انسان په یوه ستر کار لاس پورې نه کړي ستره ګټه نه شي کولای او په ستړو کارونو کې د تاوان احتمال ډېر وي.

هغه کار چې ما وکړ ددې سبب شو، چې د سوریې پاچاهي او د هغه ویاړونه زما په برخه کړي او تر هغه وخته چې زه ژوندی وم، ډېر ښه ژوند مې وکړ، مینه مې ولیده او په دې ډول مې وکولای شول چې خپلې کینې ارامې او له منځه یوسم.

په دې وخت کې هېڅ کار نه یم پښېمانه کړی.

اوس دغه ټول کارونه لکه یو پړی داسې په غاړه کې تاو شوي او ما د مرګ پر لوري بیایي.

دا خبرې ددې لپاره کووم چې ته پوه شې، زه له مرګه نه وېرېږم، خو له دې کبله چې ټول عمر یو کنجکاوه سړی وم او د هر سریاني په شان زما خټه هم له سوداګرۍ سره اخښل شوې ده.

له تجارت او معاملو سره مې مینه ده، غواړم له تا څخه چې یو ډاکټر یې پوښتنه وکړم، چې ایا په یوه سوداګریزه معامله مرګ غولولی شو او په یوه سودا خدایان تېر ایستلی شو؟

موږ سریانیان چې په تجارت کې تکړه یو، په ټولو معاملو کې خلک غولولی شو او ایا ممکنه ده، چې مرګ ته له هغه سره د یوې معاملې وړاندېز وکړم، چې ویې غولوم او له ما

لاس واخلي؟

ومې ويل،نه!

آزيرو! انسان هرڅه تېر ايستلی شي، خو مرګ نه شي غولولی.

مګر له دې کبله چې سبا ستا د ژوند ډيوه مړه کېږي غواړم يو حقيقت درته ووايم.

دا هغه حقيقت دی چې تر اوسه پورې به چا جرئت نه وي کړی، چې ويې وايي.

دغه حقيقت دا دی چې مرګ هېڅ درد نه لري.

آزيرو! ايا پوهېږې چې ولې تر اوسه پورې چا دغه جرائت نه دی کړی چې دغه علمي او طبي حقيقت خلکو ته ووايي؟

علت يې دا دی چې مرګ ته د ډېرو قوي، زړورو او باارادې هم له وېرې تسلمېږي.

دوی تصور کوي چې د مرګ درد له بدني درودنو څخه زر ځله سخت دی، حال دا چې د انسان په ژوند کې تر مرګ بل خوندور او په زړه پورې شی نشته.

آزيرو! دا ومنه چې د يوه غاښ د ايستلو درد لس ځله، لس ځله او لس ځله تر مرګ سخت دی.

په حقيقت کې مرګ د هغه کس له حالت سره توپير نه لري، چې ستړی وي او غواړي پر يوې ځمکې اوږد وغځېږي او خوب يې سترګې سره ورولي.

د مرګ په وخت کې هېڅ ډول درد او کړاو نه احساسېږي او هر ډول درد او کړاو د ژوند له امله وي، نه د مرګ له امله.

هغه څوک چې ژوبلېږي او يوه شېبه هم ارام نه شي پاتې کېدای، لامل يې دا نه دی چې مړ کېږي، بلکې ددې لپاره پر ځان راتاوېږي، چې ژوندی دی.

مرګ د ټولو دردونو، حسرتونو، محروميتونو، نهيليو او دغه راز د ټولو بدني دردونو پای دی.

ايا ته متوجه شوی يې، چې له يوې ګرمې او ساډوبې ورځې وروسته، د شپې سړه وږمه څومره خوندوره وي؟ مرګ هم د ژوند په پرتله په ډېره ګرمه ورځ کې يوه سړه وږمه ده.

خو دغه حقيقت هوښيارانو او پوهانو نه دی رسوا کړی، چې له مرګ څخه د خلکو وېره له منځه لاړه نه شي.

ددې لپاره چې که خلک له مرګه ونه وېرېږي، هېڅ بل ځواک سرکشه او ياغي کسان نه شي کنټرولولای.

خلک له دې څخه نه وېرېږي، چې له مرګ وروسته به بيرته ژوندي شي، بلکې له دې څخه وېرېږي چې د مرګ په وخت به سختې شکنجې وزغمي.

آزيرو ! مرګ نه شو تېر ايستلی، ځکه چې معامله ورسره نه شي کېدای. سره، سپين، ښکلې مېرمنې او شراب نه منې، خو تر هر ډول شربتو خوږ دی او ورسره غاړه غړۍ کېدل ډېر خوندلري.

آزيرو ! زه يو ډاکټر يم او باور نه لرم چې زمور جسم به له مرګ وروسته، ان که مومياييې هم شي پاتې شي.

البته مومياييې کېدل ددې سبب کېږي، چې بدن وروست او خراب نه شي، خو هغه څه چې له مومياييې کېدا وروسته پاتې کېږي يو انسان نه، بلکې يو وچ لرګی وي.

زه له دې سره سره چې يو مصری يم، خو په بله دنيا کې، چې مور مصريان يې لوبديزه نړۍ بولو، په ژوند کولو عقيده نه لرم او ټينګار هم نه کووم چې زما دغه عقيده دې سمه وي.

ښايي په بله دنيا کې زمور لپاره يو ډول ژوندوي او له همدې املې به ستا او ستا دښځې او ماشومانو له مړينې وروسته د بعل د خدای په نوم ستاسې لپاره قرباني وکړم.

ځکه که په بله نړۍ کې زمور لپاره ژوند وي، نو چې ته، ستا مېرمن او بچيان هلته لالهانده او وږي او تږي نه وي.

آزيرو ! زما په خبرو خوشحاله شو او په ډېره هيله مندۍ يې وويل، سينوهه ! اوس چې غواړې قرباني وکړې داسې پسونه انتخاب کړه، چې زما د خپل هېواد آمورو وي، ځکه چې د آمورو پسونه چاغ وي او خوندوره غوښه لري.

د لړمون او بډوډو کباب يې ارو مرو د بعل خدای ته ډالۍ کړه، ځکه چې زما هم تل د لړمون او بډوډو کباب خوښېده.

که د قربانۍ په وخت کې د (سيدون) شراب له عنبر سره يو ځای د بعل په خدای وځښې، زه به ډېر خوشحال شم. ځکه چې له مرګ وروسته به له کفتيو سره شراب وځښم او تر هغه چې مې زړه غواړي له هغې سره به خبرې وکړم.

ترهغه وخته چې آزيرو دغه خبرې کولې خوشحال و، خو وروسته اند ښېمن شو او ويې ويل: سينوهه ! له دې سره سره چې ته مصری يې او ما له مصريانو سره ډېره بدي کړې ده، خو نه پوهېږم چې ته ولې له ما سره نيکي کوې.

هغه څه چې تا د مرګ په هکله وویل پر ما یې اغیز وکړ او ښایي همغسې چې تا وویل مرګ د یوه خوارې خوب په شان وي.

په پسرلي کې به د آمورو په هېواد کې د بادامو، الوچو او ګیلاسونو، ونو غوټې کولې، پسونو به په شنو غونډیو کې ناري وهلې او سپرلیو به ټوپونه وهل، اوس چې کله دا را زړه شي، نو ډېر خواشینی کېږم چې ژوند له لاسه ورکوم.

کله چې را په زړه شي، چې په پسرلي کې په آمورو هېواد کې د زنبق ګلان ټوکېږي او د کاج له ونو ښکلی وړم پورته کېږي، نو زړه مې په تنګ شي.

زه د زنبق له ګلانو سره خاصه مینه لرم، ځکه چې سلطنتي ګلان دي.

زه په دې ډېر خواشینی یم چې نور به د آمورو پسرلی ونه ګورم.

د دغه هېواد په اوړي کې به د یخو اوبو لرونکو چینو پر غاړه نه شم کښاستلای او په ژمي کې به له واورو ډک غرونه نه شم لیدلای.

په دې ډول زه او آزیرو په دې شپه تر سهاره وغږېدو.

کله به مو د مرګ په هکله خبرې کولې، کله به د آمورو په هکله غږېدو او کله به مو د ځوانۍ د وخت خاطرې سره شریکې کړې.

کله چې سپېدې وچاودې، هوا روښانه شوه، زما مرییانو زموږ لپاره خوندوره او پریمانه ډوډۍ راوړه او ساتونکو یې هم مخه ونه نیوله، ځکه هغوی هم له ډوډۍ څخه خپله وندې اخیستې وه.

زه وږی نه وم او خوړو ته مې زړه نه کېده، غوښتل مې چې آزیرو ډوډۍ وخوري.

زما خواړه، وریت شوی او ګرم پسه، کباب شوي چرګان او د غنمو له مغزه په غوړو کې سره شوې ډوډۍ وه.

زما مرییانو موږ ته سیدون شراب هم راوړل چې عطر یې ورسره یو ځای کړي ول.

آزیرو ډوډۍ وخوړه، شراب یې وڅښل او بیا مې مرییانو ته وویل چې آزیرو ووینځي، وښتان یې وښمنځ کړي، وږیره دې په یوې زري جالۍ کې پټه کړي او تر ټولو ښکلې جامې دې ور واغوندي.

زما مرییانو کفتیو او دهغوي بچیان هم پاک ووینځل او پاکې جامې یې ورواغوستلې.

خو هورم هب موافقه ونه کړه چې آزیرو له مرګ مخکې خپل بچیان او ماشومان وګوري.

کله چې لمر را وخوت هورم هب د هاتي له افسرانو سره یو ځای له خپلې لویې کېږدۍ

څخه راووت، ما ولیدل چې ټول خاندي او پوه شوم چې ټول د شرابو د څښلو له امله څه ناڅه مست او نشه دي.

زه هورم هب ته ورنږدې شوم ورته ومې ویل، ته پوهېږې چې څو ځله مې درته خدمت کړی دی، چې ورروستی ځل یې د صور ښار (په پخوانی سوریې کې پروت ښار و) په وړاندې په جنګ کې ستا د ژوبلې شوې پښې معالجه کړې وه.

په دې جنګ کې یو زهرجن غشی ستا پر پښه ولګېد او ما ددې مخه ونیوله، چې ددې غشي زهر تا ووژني.

اوس راغلی یم چې له تا څخه یو شی وغواړم او هغه دا دی چې آزیرو په شکنجې سره ونه وژني، ځکه چې دغه سړی د سوریې پاچا و او په جنګ کې په مېړانه وجنګېد.

تر دې وړاندې چې آزیرو ستا لاس ته ولوېږي، د هاتي افسرانو هغه ډېر شکنجه کړی دی.

دوی غوښتل چې په دې ډول ورته د سرو او سپینو زرو خزانې ور وښیي، نو ښه به وي چې نور و نه کړېږي.

بله دا چې که ته د هغه له شکنجه کولو تېر شي، نو ستا نیک نوم به نور هم ستر شي.

کله چې هورم هب دغه خبره واورېده، سترګې یې کش کړې او د مخ رنګ یې تک تور شو، ځکه چې هغه د آزیرو د مرګ لپاره پلانونه جوړ کړي ول.

ده غوښتل چې آزېرو په شکنجې سره ووژني چې د هاتي افسران او د مصر سرتېري او افسران یې وګوري او تفریح وکړي.

ما نندارچیان لیدل چې په لومړي کتار کې د ځای نیولو لپاره یې له یو بل سره لانجې کولې.

دا خبره باید وکړم چې هورم هب له شکنجه کولو خوند نه اخیست او بې رحمه نه و، خو یو سرتېری و او مرګ یې د ځان لپاره یوه وسله بلله.

هورم هب په دې ورځ نیت درلود چې آزیرو داسې ووژني، چې د نورو لپاره د عبرت درس شي او بیا څوک جرئت ونه کړي، چې د مصر پر خلاف پاڅون وکړي.

هورم هب پوهېده چې ملتونه، تاوتریخوالی د لیاقت او قدرت په مانا بولي او فکر کوي، چې بې رحمه سرلښکرتکړه قوماندان وي او په بدل یې کې رحم او نرمښت د کمزورتیا په مانا بولي.

له همدې امله یې د هاتي د شهزاده شوباتو له اوږې خپل لاس لرې کړ او په زړي متروکه یې څو ځله خپلې پوندې ووهلې ویې ویل، سینوهه ته د یوه ازغي په شان زما په پښو کې ننوتی یې او لږ پاتې ده چې له تا په تنګ شم، ځکه چې ته عادي کس نه یې او د عادي مسلو په هکله ستا قضاوت د لهونیو په شان دی.

کله چې یو کس شتمن شي او مقام ته ورسېږي، نو ددې پر ځای چې هغه وستایې، ته پرې نیوکې کوې او کله چې سړی خپل مقام او شتمني له لاسه ورکړي ددې پر ځای، چې په اړه یې بې پروا شې، خو ته ورځې او دلاسا کوې یې.

خبر شوم، چې بېګا، تر سهاره پورې له آزیرو سره وې، له هغه سره دې د اوربشو اوبه ځښلې دي او سهار دې خپلو مریانو ته ویلي، چې د هغه لپاره خواړه او شراب راوړې.

دادلهونیانو کاردی چې له بېوزلو او له پښو لوېدلیو کسانو سره مرسته کوي، ځکه چې له کم بختو او بېوزلو کسانو سره دوستي او ملګرتیا د انسان لپاره هېڅ ګټه نه لري او بده لا دا چې ددغسې خلکو ملګرتیا سړي ته تاوان کوي.

ځکه انسان مجبور ېږي، چې له خپلو سرو او سپینو ځخه هغه ته یو څه ورکړي.

تر هغه چې انسان ژوندی دی، باید له هغو کسانو سره ملګرتیا ونه کړي چې شتهٔ او مقام ونه لري.

له دغسې کسانو ځخه باید لرې و اوسي او تل د هغو کسانو ملګرتیا وکړي، چې یوه ورځ د هغه له مقام او شتمنی ځخه استفاده وکړای شي.

تا تر هغه وخته له آزیرو سره ملګرتیا ونه کړه، چې په مقام کې و او نن چې نه پاچا دی او نه شتمني لري، نو د هغه ملګری یې او د هغه پلویتوب کوې.

خو سینوهه! ته پوهېږې چې ما نن له شاوخوا سیمو ځخه څو تنه تکړه جلادان راوستلي دي، چې د خپلو عسکرو او افسرانو د تفریح لپاره خپل هنر وښیي.

د هغوی د شکنجې د وسایلو نصبول ما ته ډېر ګران تمام شوي دي او زه نه شم کولای چې په دې ورستیو شېبو کې د نیل د چیکړو دغه چنجي (هورم هب خپلو عسکرو ته د نیل د چیکړو چینجي ویل) له سیله بې برخې کړم، ځکه چې هغوی درې کاله په سوریه کې د همدغه آزیرو د ختمولو لپاره سرښندنې کړې دي او نن دا حق لري، چې د هغه شکنجه وګوري.

د هاتي شهزاده شوباتو چې کله دغه خبره واورېده، هورم هب یې پر ملا وتپاوه او ویې

ویل، شاباسي هورم هبه! سمه خبره دي وکړه، ته باید نن موږ له دې سیله بې برخې نه کړې.

موږ ددې لپاره چې تا د هغه له شکنجې بې برخې نه کړو، کله چې مو آزیرو ونیوه، نو د هغه د بدن غوښې مې توته توته نه کړې، یوازې د هغه نوکان مو له وریو جلا کړل او ګوتې مو ورماتې کړې، نو ته باید زموږ د خوشحالۍ لپاره هغه شکنجه کړې، ګنې موږ به خوا بدي شو.

هورم هب تنبۍ ګونځې کړ او زه پوه شوم چې ولې هغه بدل شو، ځکه چې د مصر د لښکرو قوماندان ځان یو فاتح بولي او دا تمه یې نه کوله چې شهزاده شوباتو، چې مغلوب قوماندان دی، هغه پر ملا وټپوي او پر هغه امر وکړي.

هورم هب وویل: شوباتو! داسې ښکاري چې ته نشه یې او خپل حد نه شې ساتلی.

ما ځکه د آزیرو د شکنجې فیصله وکړه، چې هغه په ډېر کړاو مړ کړم چې ټول پوه شي، هر څوک چې دهاتي په ملګرتیا اعتماد وکړي، پایله به یې همدا وي او د آزیرو له برخلیک سره به مخامخ شي.

خو له دې کبله چې زه او ته تېره شپه سره ملګري وو او ډېر جامونه مو سره تش کړل، نو زه به له هغه چا سره زیاتی ونه کړم چې یوه ورځ ستاسې ملګری او متحد و.

زه به ووایم چې له شکنجې پرته یې په اسانه مرګ ختم کړئ.

شوباتو په دې خبره ډېر خپه او د ځېرې رنګ یې تت شو، ځکه چې د هاتي او سېدونکي له دې سره سره چې له خپلو ملګرو او متحدینو سره خیانت کوي او کله که یې ګټه پکې ولیده، نو خپل ډېر نږدې ملګری به هم خرڅ کړي، خو بیا هم نه غواړي چې څوک یې خاینان او بې وفا وبولي.

ښایي هغوی سم فکر کوي، ځکه چې هر ملت او تکړه واکمن همداسې چلند کوي.

کله چې په خیانت کې خپله ګټه وګوري، نو خیانت کوي، خو هاتیان په خیانت کې ډېر مهرني دي او له هېڅ عذر او توضیح پرته خیانت کوي.

شوباتو غوسه شو، خو د هغه ملګري پوه شول، چې ښایي د هغه غوسه به نورو ته درنه بیه ولري، نو د هغه پر خوله یې لاس کېښود او لرې یې کړ.

څو شېبې وروسته د هاتي پړ شوي قوماندان کانګې وکړې او هغه څه چې د شپې یې خوړلي ول، ټول یې بیرته را وګرځول او نشه یې هم ختمه شوه.

هورم هب امر وکړ چې آزیرو راولي.

سره له دې چې پو هېده ما آزیرو ته خواړه ورکړي، کله چې يې ولیدل دغه سړی په لوړ سر او استواره ګامونو راځي، ویارمنې جامې يې اغوستې او سر و ږیره يې اصلاح شوي دي حیران شو.

آزیرو په خندا را روان و او د مصر پر هغو افسرانو او سرتېرو يې ملنډې وهلې، چې د هغه د ساتنې لپاره ګمارل شوي ول.

کله چې د هورم هب مخې ته ورسېد د خپلو ساتونکو له شا يې هورم هب ته وویل: اې ګنده هورم هبه! له ما مه وېرېږه او د خپلو سرتېرو د نېزو تر شا مه پټېږه، ځکه چې زه يې په ځنځیرونو ترلی یم.

نږدې را شه چې وکړای شم، خپلې پښې ستا په جامو ومښم او د خپلو پښو خوشايي پاک کړم، ځکه اوس چې ستا د کمپ په منځ کې د اعدام ځای ته راتېرېدم نو پښې مې ککړې شوې.

ما پخپل ټول عمر کې داسې ګنده کمپ او اډه نه وه لیدلې او ټول پوهېږي، کله چې یوه اډه چټله وي، دلیل يې دا دی، چې ددې اډې قوماندانان ګنده دي او لیاقت نه لري.

هورم هب د زړه له تله وخندل او ویې ویل، آزیرو! زه تاته نه نږدې کېږم، ځکه چې خوسا بوی دې ځي.

که څه هم تا اوس نوې او پاکې جامې اغوستې او خپل ټپونه دې پټ کړې، خو بیا هم ستا خوسا بوی شته.

موږ دا خبره هم نه شو پټولی، چې ته یو زړه ور سړی يې او له مرګه نه وېرېږې، خو دا چې د اعدام ځای ته روان يې او لا هم خاندې، نو له همدې امله مې وویل چې تا له شکنجې پرته مړ کړي، ځکه چې په راتلونکې کې زما نوم ښه شي.

قدرت دا نه دی چې یو څوک خپل ناکام دښمن شکنجه کړي، بلکې قدرت په دې کې دی، چې بریالی قوماندان له دې سره سره چې ناکام سیال شکنجه کولی شي، خو بیا هم د هغه له کړولو تېرېږي.

له هغه وروسته هورم هب حکم وکړ، چې ساتونکی ګارډ د آزیرو شاوخوا کلابنده کړي، چې مصري عسکر، د هغه لور ته خوشايي او کاڼي ورونه ولي او هغه ته ښکنځلې ونه کړي.

له آزیرو وروسته يې د هغه مېرمن کفتیو راوستله چې ځان يې سینګار او ښایسته

کړی و.

له دې سره خپل دوه زامن هم روان ول او یو بل ته یې لاسونه ورکړي ول، چې له تګه یې بنکاربده، هغوی شهزادګان دي.

د اعدام په ځای کې مېرمن او بچیان یې له آزیرو سره یو ځای شول.

کله چې آزیرو خپله مېرمن ولیدله خپه شو او ناري یې کړې کفتیو....کفتیو ! زما سپینې اسپې او ای زما د سترګو توره، زه ډېر خواشینی یم، چې ستا د مرګ سبب شوم، ځکه چې پوهېږم تا له ژوندە خوند اخیستلی شو.

کفتیو ورته وویل آزیرو ! زما لپاره مه خپه کېږه، ځکه چې زه په ډېرې خوښۍ او لېوالتیا په تا پسې د مړیو تاتوبي ته درځم.

دا ځکه چې پوهېږم له تا وروسته به بل خاوند پیدا نه شي، چې ستا په شان ما خوشاله او راضي کړي، ته د یوه سخوندر په شان مضبوط یې.

کله چې ته ژوندی وې، ما له تولو بنځو ببل کړې او پرې مې نه بنودې، چې له ما پرته له بلې بنځې سره تفریح وکړې.

اوس چې د مړیو تاتوبي ته ورځې زه به له تا سره لاړه شم چې هلته هم تاته اجازه درنه کړم چې له نورو بنځو سره تفریح وکړې.

زه پوهېږم هغه تولې بنکلې بنځې، چې تر ما مخکې یې له تا سره تفریح کړې وه او اوس د مړیو په تاتوبي کې دي، ستا په تمه دي، چې له ما ځخه دې واخلي.

حتی که مصریان ما ونه وژني، زه به پر خپلو اوږدو څنګو ځان غرغره کړم، چې له تا وروسته د مړیو تاتوبي ته ولاړه شم او له تا سره یو ځای شم.

زه یوه وینځه وم او یوه مصري ډاکټر تاته سپارلې وم.

ته پردې سربېره چې زما مېړه وې زه دې ملکه هم کړم او ماتاته دوه بنکلي زامن و زېږول.

آزیرو ! په دې ځواب ډېر خوشحال شو او بیا یې خپلو بچیانو ته وویل، زما بچیانو ! تاسې د یو پاچا زامن یاست او په دې وخت کې باید د شهزادګانو په شان له وېرې پرته مړه شئ.

ما په دې وروستیو کې د مرګ په هکله له داسې سړي سره خبرې کړې، چې تجربه یې د یوه عادي کس په پرتله سل چنده زیاته ده.

هغه راته وویل چې مرګ د یو غاښ تر اېستلو لس ځله ،لس ځله اسانه دی او هېڅ درد

نه لري.

تاسې باید پوه شئ، چې مرګ هېڅکله درد نه لري، بلکې دا ژوند دی چې انسان له دردونو او کړاونو سره مخامخ کوي.

له دې خبرې وروسته آزیرو د جلاد په مخکې په ګونډو شو او کفتیو ته یې وویل: زه ددغو بوینو مصریانو له کتلو چې شا و خوا ولاړ دي کرکه کووم او نه غواړم چې د هغوی په وینو ککړې نېزې وګورم.

له همدې کبله غواړم چې په دې وخت کې یو ازې تا ووینم.

کفتیو، زما ښکلې مېرمنې! په دې وخت کې زما په مخکې ودرېږه چې ستا ښکلې ځېره وکتلای شم.

کفتیو خپل وېښتان شاته واچول او خپل مخ یې هغه ته ور وښود. په داسې حال کې چې آزیرو سترګې پکې ښخې کړې وې، جلاد خپله درنه توره پورته کړه او د آزیرو پر ورمېرې یې ګوزار وکړ.

په یوه ګوزار یې د هغه سر له بدنه جلا کړ.

ګوزار دومره سخت و، چې د هغه سر د کفتیو پښو ته ولوېد او هغو وینو، چې د آزیرو له ورمېرې یې داړې وو هلې، د هغه مېرمن او دواړه بچیان رنګین کړل چې کوچنی زوی یې ورېږدېده.

خو کفتیو د آزیرو سر اوچت کړ او پر خپل تخت یې کېښود، د هغه شونډې او سترګې یې ښکل کړې او ږیره یې ور وموښله.

له دې پرته چې سر یې له تخته لرې کړي، زامنو ته یې وویل، زما زامنو! ولې معطله یاست، اوس چې ستاسې پلار تللی دی، تاسې هم ورشئ، زما هم بیړه ده، چې له هغه او تاسې سره یو ځای شم.

مشر زوی یې له دې پرته چې د کوچني ورور لاس خوشي کړي، په ګونډو شو او جلاد د هغه سر هم د پلار په شان په یوه ګوزار له تنه ور ببل کړ او ور پسې یې د کوچني هغه سر هم غوڅ کړ.

کفتیو چې د آزیرو سر یې لا پر سینه اینبی و، د خپلو بچیانو مرګ ته له خپګانه پرته کتل.

د هغوی له مړینې وروسته جلادانو د دواړو سرونه په لغتو له خپلې مخې لرې کړل او

کفتیو ته یې اشاره وکړه، چې په ګوندو شي.

ښځې له دې پرته چې د آزیرو سر له سینې ښیل کړي، د جلاد پر وړاندې ګونډه ووهله او پر یوه لاس یې خپلې زلفې له مخه لرې کړې چې ورمېږ یې ښکاره شي.

جلاد د هغې سر هم له تنې جلا کړ او د کفتیو د ورمېږ له رګونو څخه د آزیرو او د هغوی د زامنو په سرونو باندې وینه ورتوی شوه.

په دې ډول دغه څلور کسان له دې پرته چې شکنجه شي، په بیړه ووژل شول.

خو هورم هب د مړیو د ښخولو اجازه ورنه کړه او ویې ویل، مړي په ښه یا کې واچوئ، چې مردار خواره او ځنارو یې وخوري.

د آمورو هېواد پاچا چې وروسته د سوریې پاچا شو په دې ډول مړ شو او د هغه له مړینې وروسته هورم هب له هاتي سره سوله وکړه، په داسې حال چې پوهېده، دغه سوله به دوام ونه کړي.

ځکه چې هاتي د سولې د ټرون په اساس د سوریې، سیدون، ازمیر، بیبلوس او کادش ښارونه نیولي ول او بیا یې د سوریې په شمال کې دغه ښارونه پر یوه ستره جنګي کلا بدل کړي ول.

که څه هم هورم هب پوهېده چې دغه سوله به دایمي نه وي، خو له دې کبله چې دواړه لوري له جنګه ستړي شوي ول، له هاتي سره یې د سولې ټرون وکړ.

پر ستړیا سربېره د جنګ دوه نور علتونه هم ول، چې هورم هب مجبور شو له هاتي سره سوله وکړي.

یو دا چې غوښتل یې د خپل وخت یوه برخه د مصر په پلازمینه طبس کې د خپلو ګټو د خوندي کولو لپاره ولګوي او بله دا چې پوهېده، د مصر په جنوب کې تورپوستو قبایلو سر اوچت کړی دی او چمتو نه دي چې مصر ته قلنګ ورکړي.

په دې کلونو کې چې هورم هب جنګېده، د مصر فرعون توت آنخ آمون، په دې هېواد کې پاچاهي کوله، هغه د خپل قبر له ساتلو پرته بله بوختیا نه درلوده.

ده که څه هم د نورو په چارو کې لاسوهنه نه کوله، خو بیا هم د مصر ملت خپلې ټولې بدبختۍ د هغه له لاسه بللې او ویل به یې، څه ډول له هغه فرعون څخه د نېمکرغۍ د راوړلو تمه وشي، چې ښځه یې د کاذب او دروغجن فرعون له نسله ده.

آمي په خلکو کې د دې فکر د سمولو لټه نه کوله، بلکې اوازې به یې خپرولې، چې

خلک د فرعون پر وړاندې نور هم بدبینه کړي، ځکه پوهېده څومره چې خلک پر فرعون بدبینه شي، د هغه په ګټه دي.

ده به خپلو ملګرو ته ویل، چې هر چاته ووایي فرعون د مصر ټوله شتمني د خپل قبر په جوړولو او ښکلولو لګوي او د مصر د ملت بدبختي له همدې امله ده.

د آمي د لمسون په اساس د فرعون له لوري په مصر کې پر مړیو هم مالیات ولګېدل او له هغو کسانو به مالیه اخیستل کېده چې غوښتل یې قبر ولري او یا یې مړی له مرګه وروسته مومیایي شي.

دغه مالیه ددې لپاره وه چې د فرعون پر قبر یې ولګوي.

دغو مالیاتو خلک سخت خپه کول، ځکه چې له مرییانو پرته ټولو باید دغه مالیه ورکړې وای.

هر مصري غوښتل چې له مرګه وروسته، د هغه مړی مومیایي او په قبر کې ښخ شي.

ځینو مریانو، به ټول عمر له خپلو بادارانو غلا کوله او پس انداز به یې کاوه، چې له مرګه وروسته د هغوی مړی مومیایي شي او په قبر کې یې کېږدي.

په دغو کلونو کې چې توت آنخ آمون په مصر کې حکومت کاوه، زه په پرله پسې ډول، د هورم هب له لښکر سره وم او د ټپیانو او ژوبلو کسانو معالجه به مې کوله.

د مصر د پلازمینې طبس له حالاتو مې ډېر معلومات نه درلودل او یوازې ځینو مسافرو به څه ناڅه معلومات راکول.

هغه مسافر چې له طبسه راتلل، ویل به یې چې فرعون کمزوری او ډنګر شوی دی او یوه مرموزه ناروغي یې ځوروي او دغه ناروغي د سوریې له جنګ سره تړاو لري.

ځکه کله چې د هورم هب د بریالیتوب خبر ور ورسېږي حالت یې داسې خرابېږي، چې خبره یې بسترې ته رسېږي، خو کله چې واوري هورم هب په جنګ کې ناکام شوی دی، نو ښه شي او له بسترې پورته کېږي.

مسافرو به ویل دغه موضوع دومره عجیبه ده چې کوډو ته ورته ښکاري، ځکه چې د فرعون د روغتیا او ناروغۍ مسلې د سوریې د جنګ له خبرونو سره تړاو پیدا کړی دی.

کله چې د سوریې جنګ اوږد شو آمي بې خبره شو او له مصره یې څو استازي هورم هب ته واستول او ویې ویل، ترکومه غواړې چې د سوریې جنګ ته دوام ورکړې؟

بیړه وکړه او سوله وکړه چې زه خپل هدف ته ورسېږم، ځکه چې زه بوډا یم او خپل هدف

ته د رسېدا لپاره صبر نه شم کولای.

کله چې خپل هدف ته ورسېدم د هغې ژمنې په اساس چې له تا سره مې کړې ده، تا یه هم خپل هدف ته ورسوم.

ما په دې خبره باور نه کاوه، چې ګنې د فرعون ناروغي دې، د کوډو له امله وي او ګمان مې کاوه، چې فرعون له دې امله د جنګ د خبر په رسېدا سره کله ناروغ او کله ښه سمبرې چې آمي خاصه موخه لري.

په همدې ډول کله چې د سوریې جنګ پای ته ورسېد او هورم هب له هاتي سره سوله وکړه، مور په جنګي بېړیو کې کښاستو او د نیل سیند د اوبو د بهیر پر خلاف روان شوو.

وا مو ورېدل چې فرعون د آمون په زرینه بېړۍ کې سپور کړای شوی چې د لوېدیځ د تاتوبي پر لور وخوځېږي.

ما د فرعون د مړینې د خبر په اورېدو سره تعجب ونه کړ او هغه وخت پوه شوم چې د فرعون ناروغېدل او بیرته رغېدل ددې لپاره و، چې کله که د هغه د مړینې خبر خپور شي نو څوک حیران نه شي، چې ولې توت آنخ آمون سمدستي مړ شو.

کله چې مور د فرعون د مرګ خبر واورېد د جنګي بېړیو بیرغونه موو راکوز کړل او مخ مو په لوګیو تور کړ.

مور ته وویل شول، چې کله په مجیدو کې د مصر د لښکرو د بریالیتوب او له هاتي سره د سولې له مسلې فرعون خبر کړای شو هغه داسې هیجاني شو چې له ډېر هیجان او کړکېچه یې ناروغي سخته او مړ شو.

خو د فرعون د مړینې په اړه د دارالحیات ډاکټرانو یو او ګډ نظر نه درلود، څرګنده نه وه چې هغه له کومې ناروغۍ مړ شوی دی.

خو د مرګ د کور کارکوونکو ویلي ول، چې کله یې د مومیایي کولو لپاره د فرعون خپته خلاصه کړه، ویې لیدل چې کولمې یې تورې شوې دي او فکر یې وکړ، چې هغه ته زهر ورکړل شوي دي.

ملت به ویل، فرعون له دې امله مړ شو، چې د مصر پوځ په سوریې کې بریالی شوی دی، ځکه چې د ولس په باور فرعون پوه شو، چې له دې بریالیتوبه وروسته به ملت له سختیو خلاص شي او نېکمرغه به شي، حال دا چې ده د ملت د بدبختۍ غوښتنه کوله او له ډېرې غوسې ناروغه او بیا مړ شو.

زه پوهېدم په کومه ورځ چې هورم هب، د متې خاورې پر لوحې له هاتي سره د سولې ترون لاسلیک کړ، داسې ښکارېده لکه چې آمي خپله چاره د فرعون په خبټه کې دننه کړې وي.

ځکه چې آمي له دې پرته بله تمه نه کوله چې د سوریې جنګ ډېر ژر پای ته ورسېږي، چې هغه په ارام فکر فرعون ووژني او د هغه پر ځای د سولې فرعون د پاچاهۍ په ګدۍ کېنې.

د فرعون د مرګ خبر هورم هب او د هغه عسکر ډېر خپه کړل، ځکه چې کله فرعون مصر ته ننوت د بریالیتوب بیرغونه یې ورپول او د سوریې مشران یې د کنښتیو له عرشو سر په ځېرې په دار وځړول، چې وښیي دی هم د پخوانیو فرعونیانو په شان دی.

کله چې به نور فرعونیان له جنګه راستنېدل، دښمنان به یې سر په ځېرې په دار ځړول.

هورم هب هم غوښتل همداسې چلند وکړي، خلک د مات دښمن په لید و وویاړي او پوه شي چې مصر د پخوا په شان مضبوط دی او له خپلو بهرنیو دښمنانو او یاغیانو غچ اخیستی شي.

خو د فرعون د مرګ خبر د دې سبب شو، چې هورم هب د بریالیتوب بیرغ پورته نه کړای شو، د سوریې د مشرانو مړي یې هم له ببړیو کوز کړل او نیل ته یې واچول.

د مصر سپاهیان چې له هورم هب سره مصر ته ستانه شوي ول، په سوریه کې له درې کلن جنګ او له ډېرو خطرو وروسته طبس ته ستنېدل. دوی له ځانه سره هغه سره و سپین هم درلودل چې په جنګونو کې یې د غنیمت په ډول نیولي ول او هیله یې کوله چې په طبس کې به پرې ساعت تېري او عیاشي وکړي.

خو دغه خوښونه یې پر اوبو لاهو شول، ځکه چې پوهېدل داسې ښار ته به ننوځي چې په ویر کې ډوب دی، نو باید مخونه په لوګیو تور کړي او ځان ویرجن وښیي.

ټولو به ویل دغه فرعون چې مورِ یې د سوریې جنګ ته واستولو او اوس چې مړ شوی دی، خو بیا هم له مورِ ځخه لاس نه اخلي.

د هغه مړینه هم د هغه د ژوند په شان مورِ ته کړاو پېښوي.

کله چې سپاهیان پوه شول، طبس ته په ورتلو سره عیاشي نه شي کولای، نو د نیل په هر ساحل کې چې به ببړیو لنګر واچاو، دوی به هغه ښځې له ځان سره ساحل ته ښولې چې له سوریې څخه یې راوستلې وې.

هلته به یې د بنځو او د سوریې د نورو غنیمتونو پر سر کمسایي کوله او قمار به یې واهه

که څه هم هر سړی له خپلې بنځې مور شوی و او نه یې غوښتل چې له هغې سره ساعت تېر کړي، خو دا فکر یې کاوه، چې له نورو بنځو سره به ساعت تېری تر خپلې بنځې خوندور وي او غوښتل یې په قمار سره نورې بنځې وګټي.

کله چې به مصري عسکر د قمار وهلو پر وخت غوسه شول، شخړه به یې کوله او یو بل به یې ژوبلول.

دوی به خدایانو ته هم بنکنځلې کولې او په دې ډول به د نیل د سواحلو او سېدونکي د هغوی بې دینۍ ته حیران شول، په وحشت او حیرانتیا سره به یې ورو ورو پوښتنې کولې چې ایا دغه خلک مصریان دي؟

که مصریان وي، بیا ولې خدایانو ته سپکې سپورې وایي؟

دوی په دې خبر نه ول، چې مصري سپاهیان له وطنه لرې ول او له دې امله ډېرو پکې سرياني جامې اغوستې او ان په خبرو کې یې سرياني کلیمې کارولې.

ځینو خو به د مصري خدایانو پر ځای د سوریې د خدای بعل عبادت کاوه.

ما پخپله هم د سوریې په آمورو هېواد کې د بعل خدای لپاره څلور قربانۍ وکړې چې آزیرو، د هغه مېرمن او بچیان له مرګه وروسته وړې، تړې او لالهانده نه وي.

له دغو خبرو زما هدف دا دی چې د مصر ملت، د هورم هب له عسکرو ډارېده، ځکه چې کتل یې ډېر پکې د جامو او ظاهري حالت له پلوه له مصریانو سره ورته نه دي او نه یې د مصر پر خدایانو عقیده درلوده.

د مصر عسکرو او ما به ددې ساحلي سیمو په لیدو تعجب کاوه، ځکه د نیل په هر ساحل کې چې به له ببرېو کوز شوو، لیدل به مو چې خلک وړې او بې وزله دي.

د مصر خلکو خپلې جامې دومره وینځلې او پیوند کړې وې، چې اصلي رنګ یې نه بنکارېده او د ټولو مخونه ډنګر او وچ بنکارېدل، ځکه چې مصریانو د نباتي غوړو د ترلاسه کولو وس نه درلود.

ټولو به مور ته په وېرې او ترهې سره کتل او د بهوزلو ملاوې د مالیې ټولوونکیو د مامورینو د متروکو په وهلو سره ژوبلې شوې وې.

عامې او حکومتي ودانۍ د ورانېدا په حال کې وې او د کورونو له د هوالونو څخه

خاورې او خټې تویېدې.

له هغې ورځې څخه چې مور له مصره وتلو، لارې نه وې رغېدلې او د اوبو لګولو ډېر کانالونه وران شوي ول.

خو کله چې مو معبدونه وکتل ګورو چې معبدونه ودان او په زرینو انځورونو ښکلي شوي دي، کاهنان نور هم چاغ شوي، سرونه یې خرېیلي او تېل یې پرې مونېلي ول.

زه پوه شوم چې د معبد په کاهنانو باندې دغه وخت ډېر ښه تېر شوی او تل یې د ښو ډوډیو، شرابو او غوښو په خوړلو کې اصراف کړی دی.

په داسې حال کې چې هغوی خوړل او څښل، خو نورو خلکو که به یوه نمړۍ وچه ډوډۍ پیدا کړه، نو هغه به یې د نیل په اوبو کې لمدوله او بیا به یې خوړله.

ځینو مصریانو چې مخکې به یې په طلایي لوښو کې شراب څښل اوس به یې که په میاشت کې یو ځل ارزان بیه بیر یا د اوربشو اوبه پیدا کړې، نو ځانونه به یې نېکمرغه بلل.

اوس د نیل په ساحل کې د ښځو د خندا غږونه او د ماشومانو د خوشحالیو اوازونه، نه اورېدل کېدل، ښځې مړاوې او ډنګړې شوې وې، په ډنګرو لاسونو به یې د کالیو د وینځلو سوتي پورته کول او خیرن کالي به یې پرې وینځل.

ډنګرو ماشومانو چې له ډېرې لوړې یې د لوبو حوصله نه وه، ځمکه به یې وکیندله چې د بوټو ریښې را وباسي او خپله خټه د بوټو په ریښو مړه کړي.

اوږدې جګړې، مصر په دې ورځې اخته کړی و.

هغه څه چې د آتون او آمون په جنګ کې خوندي پاتې شول، د سوریې او مصر په جنګ کې له منځه لاړل.

له همدې لامله خلکو تاندوالی او خوشحالي نه درلوده.

دا حوصله یې هم نه وه، چې د جنګ له ختمېدا وروسته خوشحالي وکړي او د هورم هب جنګي بېړیو ته یې چې د طبس پر لوري تللې په وېرې او ترهې سره کتل.

له دې ټولو سره سره به مستې توتکی د نیل د اوبو پر سر الوتې.

د نیل د سواحلو په لوخو کې به اسونه ششنېدل او تمساحګانو به خولې خلاصې کړې، چې مرغان پخپلو منښو کو باندې د هغوی د غاښونه منځونه ورپاک کړي.

مور به د نیل اوبه څښلې چې د نړۍ تر ټولو اوبو خوندورې دي او د نیل د چیکړو له

بوی سره به مو د هغې سیمې اخښل شوې هوا تنفس کوله.

د پاپیروس د بوټو غږونه به مو اورېدل، چې باد به ښورول.

د هیلیو الوت او په آسمان کې د آمون حرکت ته موکتل. *(آمون دلته د لمر په مانا دی او د سینوهه د برخلیک په لومړیو کې موهم ولیدل چې آمون د لمر پرځای کارېدلی دی. ژباړن)*

دغو ټښو ټښانو او بویونو موږ پوهولو چې خپل هېواد ته ننوتي یو.

یوه ورځ مو سترګې پر هغو دریو غرونو ولګېدې چې د مصر د پلازمېنې ساتونکي بلل کېږي او د آمون د معبد د پورتنۍ برخې د ډبرینو ستنو طلایي څوکې مو ولیدلې. *(دغه ډبرینې ستنې د ډبرو یوه ټښه وه، چې وخت پرې معلومېده. په دغو دریو ستنوکې یوه اوس هم په پاریس کې ساتل کېږي. یانې له مصره پاریس ته لېږدول شوې ده. د دغو ستنو له سیوري به یې وخت معلوماوه. ژباړن)*

کله چې طبس ته نږدې شوو، سترګې مې د مړیو په ستر ښار ولګېدې. *(د طبس هدیره. ژباړن)* د مړیو ښار هومره لوی دی چې پای نه لري. وروسته ښار ته ننوتو او بندرونه یې تر سترګو شول.

د ښوزلو سیمه مو د هغې له خټینو کورونو سره ولیدله او د خانانو او اشرافو د کورونو او سیمو په لیدلو سره خوشحال شوو.

په دې وخت کې مې په ډېر قوت سره د طبس هوا تنفس کړه.

ماکوګانو خپل لوی پاروګان په ډېر زور سره په اوبو کې دننه کړل، د هورم هب عسکرو د فرعون ماتم هېر کړ، د خوشحالۍ چیغې یې وکړې او بدلې یې وویلې.

په دې ډول زه بیرته طبس ته ننوتم. هغه ښار ته چې ماشومتوب مې پکې تېر شوی و او پکې لوی شوی وم.

نور مې فیصله وکړه چې بیا به له دې ښاره نه وځم. ځکه چې زما سترګو په ښلابښلو سیمو کې د انسان دومره رزالت او شیطانت لیدلی و، چې نور مې نه غوښتل دغه بې رحمي او رزالتونه وویني.

ما غوښتل چې پاتې عمر پخپل اصلي ټاټوبي کې د ښوزلو په سیمه کې تېر کړم، چې کور مې هم همدلته و او د طبابت له لارې خپل ژوند وچلوم.

ما تر دې ښه کور نه شو اخیستلای، ځکه چې هغه سره و سپین چې ما په سوریه کې

ګټلي ول، د آزیرو، د هغه د میرمنې او بچیانو لپاره مې په قربانۍ ولګول.

بله دا چې ما نه غوښتل، هغه ککړ او ناولي سره و سپین له ځان سره وساتم او مصر ته یې یوسم، ځکه چې پوهیدم هغه سره و سپین چې په سوریه کې مې تر لاسه کړي ول، په وینو ککړ دي او له هغوی څخه د وینې بوی راته.

له همدې امله هغه څه چې مې په سوریه کې تر لاسه کړي ول، د آزیرو، د هغه د میرمنې او بچیانو د خوشحالۍ لپاره یې ولګول او تش لاسونه طبس ته ستون شوم.

خو په دې خبر نه وم چې لازما د برخلیک پیمانه نه وه ډکه شوې او بیا هم یو کار زما په تمه و، چې له کولو یې وپریښدم او کرکه مې تر کوله خو مجبور وم چې یې کړم.

همدغه کار ددې سبب شو، چې په طبس کې له څو ورځو تېرولو وروسته مې بېرته له هغه ځایه کډه وکړه او بل ځای ته لاړم چې کیسه به یې وروسته درته وکړم.

آمي او هورم هب له دې وروسته چې له هاتي سره سوله وشوه او فرعون مړ شو، هر څه یې پخپله ګټه ولیدل او فکر یې وکړ هیڅ شی هم د دوی د واکمنۍ دا په لار کې خنډ نه شي کېدای نه شي.

خو لږ پاتې و، چې د یوې ښځې د کینې له امله دواړه له واکمنۍ څخه محروم شي.

غوره ده یو ځل بیا دلته د ملکې نفرتي تي او شهزادګۍ باکتامون نومونه واخلم، ځکه هغه ښځه چې کینه یې کړې وه، پخوانۍ ملکه نفرتي تي وه.

خو ددې لپاره چې ددغې دوو ښځو او د هغوی د دسیسو او هغو خطرو په هکله چې د آمي او هورم هب د پاچاهي لپاره یې رامنځته کړې وې خبرې وکړم، باید یو نوی څپرکی ورته پرانیزم.

دا به زما د ژوند د تاریخ وروستی څپرکی وي او په دې فصل کې به ووایم چې څه ډول ما قتل وکړ، په داسې حال کې چې له مرګه د خلکو د ژغورلو لپاره او د هغوی د معالجې لپاره راغلی وم.

آمي له هورم هب سره موافقه کړې وه، چې د توت آنخ آمون له مرګه وروسته به د مصر سلطنتي خولۍ په سر کړي.

نو ددې لپاره چې دغه خولۍ ډېره ژر پر خپل سر کېږدي او د سلطنت په ګدۍ کېني، د توت آنخ آمون د ویر مراسم یې لنډ کړل. د طبس د مومیایي کولو مسولین یې اړ کړل، چې د فرعون مړی ډېر ژر مومیایي کړي.

د فرعون قبر چې د نقشې په اساس یوه پرتمینه ودانۍ وه، آمي نیمګړی پریښود او په نتیجه کې د توت آنخ آمون قبر د مصر د سترو فرعونیانو د قبرونو پر خلاف ډېر کوچنی.

آمي په دې ډول ټول هغه شیان د ځان کړل، چې فرعون غوښتل هغه خپل نوي قبر ته له ځان سره یوسي.

خو هورم هب په دې شرط له آمي سره موافقه وکړه چې آمي باید داسې کار وکړي چې شهزادګی باکتامون د هورم هب مېرمن شي.

آمي د دې لپاره چې شهزادګی باکتامون د هورم هب ښځه کړي په طبس کې یې د آمون د معبد له کاهنانو سره خبرې وکړې او د هغوی په مرسته یې یو پلان جوړ کړ، چې په دې ښه به اجرا کېده.

په کومه ورځ چې هورم هب له سوریې څخه په راستنېدا پسې د مصر د ستر سوبمن په توګه د آمون معبد ته ځي، نو مېرمن باکتامون به په معبد کې د جنګ د الهې (سخ مت) په شان ځان سینګاروي.

د مذهبي دستورو له پای ته رسېدا وروسته به کاهنان له معبده ووځي او یو کاهن به د وتلو په وخت کې د هورم هب او مېرمن باکتامون ترمنځ چې په دې ورځ د جنګ الهه شوې ده، یو منګی مات کړي.

بیا به معبد ببخي تش شي او له هغه وروسته به هورم هب له شهزادګی باکتامون سره تفریح وکړي.

د جنګ د الهې په معبد کې په دې تفریح سره به هورم هب د خدایي درجې ته ورسېږي او د جنګ خدای به شي.

کاهنانو د آمي د تلقین له امله ویل، چې د دغو دواړو ترمنځ د منګي ماتولو ته اړتیا نشته، ځکه خدایان د دې لپاره چې له یو بل سره پیوند وکړي، د منګي ماتولو ته اړتیا نه لري.

د منګي ماتول یوازې د عادي خلکو کار دی نه د خدایانو، ځکه چې د خدایانو مقام د منګي تر ماتولو ډېر لوړ دی.

پر دې سربېره له دې کبله چې دغه دوه تنه به په معبد کې تفریح وکړي او یو پکې د جنګ الهه ده، نو پخپله د یو بل مېره او ښځه کېږي.

دوه پنځوسم څپرکی

حیرانوونکی پیوند

آمي فکر کاوه چې په دې پلان سره به مېرمن باکتامون د هورم هب مېرمن کړي، ځکه چې کله شهزادګی له اغیارو په تش معبد کې ځان له هورم هب سره چې لوړ، هډور او ښکلی دی، یوازې وګوري نو مقاومت نه شي کولای او ځان به د هغه غېږه کې ور واچوي.

خو ملکې نفرتي تي چې له هورم هب سره یې رخه او کینه درلوده او د علت په هکله یې ما مخکې خبرې کړې وې، نو نه یې غوښتل چې شهزادګی باکتامون د هورم هب مېرمن شي.

تل به یې له هورم هب څخه شهزادګی ته شکایتونه کول، په تېره بیا د هورم هب د ذات او نسل د تیتوالي په هکله به یې ورته خبرې کولې.

باکتامون ته به یې ویل، ته د خدایانو له توکمه یې، خو دغه سړی چې کله وزېږېد، د ګوتو په منځ کې یې خوشایي ننښتي ول.

که دغه سړی له تا سره تفریح وکړي، ستا وینه به چټله کړي او بیا به دې څوک د خدایانو توکم نه بولي.

دغو دواړو مېرمنو په دې وخت کې یو پلان جوړ کړ، چې یوازې د یوې ښځې چل او مکر دغه پلان عملي کولای شي.

ځکه کله چې د یوې ښځې روح له کینې ډک شو، د هېڅ شي ان د ځان پروا هم نه کوي او ټولې سیاسي، پوځي او ټولنیزې ګټې تر پښو ځاروي.

تر دې مخکې چې ووایم د دغو دوو مېرمنو پلان څه و، باید یادونه وکړم، کله چې په سوریه کې د هاتي لښکرو د سولې وړاندیز وکړ، زه ورته حیران شوم.

ما چې د هاتي له روحیې او سخت جنګه کوم معلومات درلودل، تمه مې نه کوله،

چې هغوی دې په سوریه کې سوله وکړي. ځکه که فرض کړو. چې په لسو نورو جنګونو کې سوریې ماتې خوړولې وای. نو د هغوی خپل هېواد ته کوم تاوان نه رسېده. ځکه چې سوریه د دوی اصلي هېواد نه و.

که هورم هب د خپلو پرله پسې بریاوو له کبله نه وای مغرور شوی. نو هغه به هم زما په شان د هاتې د سولې وړاندیز ته حیران شوی و.

خو هغه له کبر او غرور پرته غوښتل چې له سوریې سره سوله وکړي. چې وکړای شي طبس ته ستون شي. خپلو کارونو ته ورسېږي او شهزادګی باکتامون خپله مېرمن کړي.

نفرتي تې د خپل خاوند د واکمنۍ پر مهال ډېر نفوذ درلود. خو د مېړه مرګ د هغې قدرت او نفوذ کم او ختم کړ. مګر د هغې ښکلا همغسې په خپل حال پاتې وه.

هغې فیصله وکړه. چې له خپلې ښکلا استفاده وکړي او هورم هب چې د مصر تر ټولو قدرتمند او مضبوط سړی و. د ځان لور ته جذب کړي چې له هغه سره له تفریح او ساعت تېري خوند واخلي او خپل تېر قدرت او نفوذ. دا ځل د هورم هب په مرسته ترلاسه کړي.

خو هورم هب له شهزادګۍ باکتامون سره د ساعت تېري هیله کوله. کله چې یې ولیدل نفرتي تې غواړي. هغه ته ځان تسلیم کړي. نو هغه یې له ځانه لرې کړه.

د ښځې لپاره تر دې بله لویه سپکه نشته. چې هغه په دې فکر یوه سړي ته ځان ورنږدې کړي. چې ګڼې پر هغه ګرانه ده. خو هغه سړی یې پروا ونه کړي او له ځانه یې لرې کړي.

نفرتي تې له همدې ورځې ځخه له هورم هب سره دښمني پیل کړه.

ځرنګه چې دا ډېره ښکلې وه. نو د مصر په دربار کې یو شمېر کسانو. چې له خوراک و ځښاک پرته یې په دربار کې بل کار نه درلود او تل یې په عیش او ساعت تېري پسې و. د نفرتي تې پر شاوخوا راټول شول.

له دې سره هغه بریالی شوه. چې د توت آنخ آمون په دربار کې د ځان لپاره یو بل دربار جوړ کړي.

ددې په ترڅ کې یې د شهزادګۍ باکتامون له فطري غروره هم استفاده وکړه. هغې ته یې داسې خبرې وکړې. چې د خدایانو له توکمه ده او ان د حمام کولو په وخت کې

به یې چاته اجازه نه ورکوله چې څوک یې پر بدن لاس ووهي.

باکتامون به ویل، د وینځو لاسونه باید زما پر بدن ونه لګېږي. څوک باید زما پر سیوري ګام کښېږدي. ځکه چې زه الهه یم او زما سیوری د الهې سیوری دی.

شهزادګی باکتامون تر هغه وخته خپل بکارت وساته. ځکه چې ویل به یې په مصر کې څوک زما وړ نشته، چې منګی راسره مات کړي.

فکر کووم د هغې اوږد پېغلتوب، د ځینو عصبي ستونزو سبب هم شو. ځکه کله چې یوه پېغله واده ونه کړي او ډېر وخت مجرده پاتې شي، د واده عمر پرې تېر شي. نو د روحي فشارونو له امله یې اعصاب خرابېږي. خو که مېړه وکړي دغه ستونزه یې ختمېږي.

نفرتي تي شهزادګی باکتامون ته تلقین کړی و، چې هغه ددې لپاره را منځته شوې، چې مصر له هغو کسانو پاک کړي، چې عام خلک دي خو د پاچاهۍ خوښونه وینې.

هغې ته یې وویل چې مصر پخوا یوه ملکه درلوده، چې (هاچپسوت) نومیده، ساختګي ږیره یې کښښودله او شاته به یې د زمري لکۍ ښنلوله.

دې به هېواد اداره کاوه او ټولو د هغې حکمونه منل، نو ته هم باید په راتلونکې کې د مصر پیاوړې ملکه شي.

زه فکر کووم، له دې سره سره چې نفرتي تي که د هورم هب په هکله دې پېغلې ته هرڅومره بدې خبرې کولې بیا هم هورم هب پر شهزادګی باکتامون ګران و.

خو د نفرتي تي او نورو رتل او سپکاوی یې نه شو زغملای، چې ځان داسې سړي ته وسپاري، چې ټول پوهېږي ټیټ ذاتی دی.

زه تصور کووم له دې کبله چې نفرتي تي د آمي لور وه، نو دغه سړي خپله لور د هورم هب پر پلان خبره کړې وه او هغې ته یې ویلي ول چې مور ې دوه کسه غواړو پر مصر حکومت وکړو.

له همدې کبله نفرتي تي پر دې هم پوه شوه، چې ددې کار لپاره به دغو دوو کسانو دا پلان هم جوړ کړی وي، چې هورم هب له شهزادګی باکتامون سره واده وکړي، خو نفرتي تي له خپلې ښکلا او هوښیارۍ څخه کار واخیست چې دغه پلان عملي نه شي.

کله چې د نفرتي تي په شان یوه ځیرکه مېرمن وغواړي، یو پلان پر خپل وخت

عملي کړي، نو د جنګي ګاډيو په ارابو کې له موجودو چړو هم تېره او خطرناکه شي
ددغو دوو مېرمنو د پلان کشفېدا په دې ډول ده، چې کله هورم هب طبس ته ننوت د شهزادګۍ باکتامون لپاره يې پيغام واستاوه چې هغه وګوري، خو شهزادګۍ دغه خبره ونه منله.

هورم هب چې له ډېرو کلونو راهيسې يې هيله کوله له شهزادګۍ باکتامون سره وګوري، د شپې مهال يې وغوښتل د هغې کور ته لاړ شي.

کله چې د باکتامون کور ته نږدې شو، په حيرانۍ سره يې وليدل، چې د هاتي يو افسر د باکتامون کور ته ننو ځي او چې څومره په تمه پاتې شو، چې دغه افسر به راووځي، خو هغه له کوره را و نه ووت.

هورم هب چې هر څه فکر وکړ، د هاتي دغه افسر به له باکتامون سره څه کار لري، خو فکر يې کار ونه کړ او آمي ته يې خبر ورکړ.

هورم هب له آمي سره يو ځای د باکتامون کور ته ننوت او هغه مريې چې غوښتل يې د دوی مخه ونيسي ووژل شو.

دوی غوښتل، چې د هاتي افسر په دې کور کې ونيسي، خو د هاتي صاحب منصب داسې خبرې کولې، لکه چې څوک پر ځان ډېر باور او وېسا لري.

ده د سولې د تړون خبره وکړه، چې هورم هب مجبور شو، خوشې يې کړي، ځکه د سولې په وخت يې د هغه د نيولو لپاره هېڅ ډول اجازه نه درلوده او د شهزادګۍ کور ته د هغې په اجازې د هاتي د يوه افسر يا د يوه عادي کس ننوتل جرم نه دی.

خو له دې وروسته چې د هاتي صاحب منصب يې خوشې کړ، کور يې ولټاوه او د پخلنځي په ايرو کې يې څو لوحې پيدا کړې، چې معلومه شوه د شهزادګۍ باکتامون د ليکونو په ځواب کې د هاتي له لوري را استول شوې دي.

کله چې آمي او هورم هب د لوحو له مضمونه خبره شول، داسې حيران او وډار شول بيا يې د باکتامون او د پخوانۍ ملکې نفرتي تي د کور شا و خواته ساتونکي وګمارل او پر همدې شپه د بېوزلو په سيمه کې زما کور ته راغلل.

دغه کور چې د طبس په جنګ کې وران شوی و، زما نوکرې (موتي) په هغه فلز بېرته رغولی و چې کاپتا له سوريې څخه ورته را استولی و.

کله چې هورم هب او آمي زما کورته راغلل، ځانونه يې نه و، معرفي کړي او مخونه

یې هم په نقابو نو کې پوښلی ول.

زه، چې له سوریې څخه طبس ته راغلی وم، د شپې مهال به خوب نه راته پر دې شپه هم ویښ وم، چې د کور د دروازې د ټکولو غږ مې واورېد.

مو تي چې له خوبه پاڅېدلې وه غږ مېښده، دروازې ته ورغله چې خلاصه یې کړي ما تصور نه کاوه چې په شپه کې به آمي او هورم هب زما کور ته راشي، فکر مې وکړ، چې کوم کس سخت ناروغ دی او غواړي ما د هغه کتنې ته ورولي.

کله چې دوی ولیدل موتي ته مې وویل، غټ څراغ بل کړه، چې کوټه نوره هم روښانه شي او مور ته شراب راوړه.

هورم هب راته وویل باید موتي ووژنې، ځکه چې هغې زما مخ لیدلی دی.

زه دې خبرې ته حیران شوم، ځکه چې داسې نه و شوي، چې هورم هب دې کوم څوک په دې جرم ووژني چې د هغه څېره یې لیدلې ده.

هغه ته مې وویل چې درکووم چې دې ښځې ستا څېره نه ده لیدلې، ځکه د هغې سترګې په رنړا ورځ دومره کمزوري دي، چې په نژدې واټن کې د اوبو اس نه شي لیدلای نو د شپې مهال خو هېڅوک نه پېژني.

سترګې یې بېخي کار نه کوي، نو شراب وڅښه او له دې ښځې څخه مه وېرېږه او اوس راته ووایه، چې څه شوي دي، چې ته او آمي په دې شپه کې زما کور ته راغلي یاست؟

ناروغان یاست که کومه بله ستونزه لرئ چې په دې وخت کې دې کور ته راغلي یاست؟

هورم هب وویل زه ناجوړه نه یم او کوم خطر مې هم نه ګوابنې، خو مصر له یوه لوی خطر سره مخامخ دی او سینوهه ! ته باید مصر وژغورې.

آمي هم د هورم هب خبره تایید کړه او ویې ویل، سینوهه ! نه یوازې مصر له یوې سترې خطرې سره مخامخ دی، بلکې ما هم خطر ګوابنې.

یوازې ته کولای شې ما او مصر وژغورې، له همدې امله زه او هورم هب تا ته راغلي یو، چې له مور سره مرسته وکړې.

ما وخندل، لاسونه مې وښورول او ومې ویل، لکه چې ګورئ زما لاسونه له سرو و سپینو تش دي او په مصر کې مې چې څومره سره و سپین درلودل، یا مې د طبس په

کورنۍ جنګ کې د بهوزلو د خبټې په مړولو ولګول، یا مې هورم هب ته ورکړل. چې د سوریې په جنګ کې یې ولګوي.

نن سبا داسې شی راسره نشته چې وکړای شم له تاسې سره مرسته وکړم.

په دې وخت کې هورم هب، هغه لوحې راوښود لې چې د شهزادګۍ باکتامون په کور کې یې پیدا کړې وې.

که څه هم دغه لوحې ټولې د هاتي د پاچا (شوبیلو لیوما) له لورې مهرمن باکتامون ته لیکل شوې وې، خو د هغوی له ځوابه سړی پوهېده، چې شهزادګۍ باکتامون د هاتي پاچا ته څه لیکلي دي.

د هر لیک د ځواب په سریزه کې د مهرمن باکتامون د لیک د مضمون یوه برخه هم لیکل شوې وه.

داسې ښکارېده چې شهزادګۍ باکتامون پخپلو لیکونو کې د هاتي پاچا ته لیکلي ول، چې زه د فرعون لور او ډېره ښکلې هم یم. په مصر کې داسې ځوک نشته چې له ما سره د واده کولو وړتیا ولري.

اوږدلي مې دي، چې ته خو ځوانان زامن لرې، نو خپل یو زوی ما ته مصر ته را واستوه چې زه ورسره منګی مات کړم او هغه زما مېړه شي.

له دې وروسته چې هغه له ما سره منګی مات کړ، په مصر کې به زما په واکمنۍ کې شریک شي او له مورډ وروسته به زمورډ بچیان په مصر کې حکومت وکړي.

د هاتي له لوحو دا خبره سپینه شوه چې (شوبیلو لیوما) کله چې د شهزادګۍ لومړنی لیک ترلاسه کړ حیران شوی و او فکر یې کړی و، چې باکتامون نیت لري هغه وغولوي او ملنډې پرې ووهي.

ده په پټه مصر ته یو استازی استولی و، چې پوه شي دغه لیک سم او رښتونی دی که څنګه؟

له دې وروسته چې د هغه استازي په پټه له مهرمن باکتامون سره وکتل پوه شو، چې لیک سم دی.

مهرمن باکتامون د دغه استازي په لاس بل لیک د هاتي پاچا ته واستاوه او ورته یې ولیکل چې د مصر خانان او د آمون کاهنان د دې پلویان دي او د هاتي له یوه شهزاده سره د هغې واده تایدوي.

په دې وخت کې د هاتي پاچا پوه شو چې له شهزادګۍ باکتامون سره د خپل یوه زوی په واده سره د مصر هېواد نیولی شي.

د خپلو پوځیانو مشر او خپل زوی (شوباتو) ته یې وویل د هاتي او مصر په سوله پسې، د فرعونیانو هېواد ته لاړ شه او له شهزادګۍ باکتامون سره واده وکړه.

په داسې حال کې چې زه د لوحو په لوستلو بوخت وم، هورم هب له آمي سره لانجه درلوده او ویل یې: آمي له دې وروسته چې ما او تا د مصر دومره خدمتونه وکړل، ایا زما انعام همدا دی؟ که زه پوهېدای چې ته دومره نالایقه یې، چې په طبس کې زما ګټې نه شي خوندي کولای. نو د خپلو ګټو د خوندي کولو لپاره به پخپله مصر ته راغلی وم او یا دا چې یو تکړه کس به مې د دې کار لپاره ګمارلی وای.

که ما یو روند سپی هم په طبس کې د خپلو ګټو د خوندي کولو لپاره ګمارلی وای، ستا په پرتله به یې زما ګټې ښې خوندي کړې وې او اجازه به یې نه ورکوله، چې په طبس کې زما پر خلاف دومره ستره دسیسه وشي.

آمي! په ربنتیا چې ته تر هغو ټولو منفور سړی یې، چې ما پخپل عمر کې لیدلي دي.

له دې وروسته بله چاره نه لرم، مګر دا چې طبس د خپلو عسکرو په وسیله ونیسم او پرې نه ږدم چې دغه واده وشي.

آمي وویل ټولې هغه خبرې چې په دې لوحو کې لیکل شوې دي سمې نه دي او ته پخپله نبه پوهېږې. چې خانان او د آمون کاهنان دواړه د هاتي له شهزاده سره په دې هېواد کې د هېڅ له واده کولو سره موافقه نه کوي.

له ملته هم باید ونه وېرېږو، چې زما له سلطنت سره دې مخالفت وکړي، ځکه چې ملت هېڅکله د پاچاهي په کارونو کې لاسوهنه نه کوي او هرڅوک چې قدرت ولري د خلکو پرورمېږو نو جغ اېښودلی شي او هغوی کارکولو ته اړ کولای شي.

زه له خانانو، کاهنانو او د مصر له ملته نه وېرېږم، خو د هاتي د پاچا له زوی شوباتو څخه ډېر وېرېږم، ځکه که دغه سړی طبس ته ورسېږي او له میرمن باکتامون سره منګی مات کړي، دغه ښځه خپله ماندینه کړي، نو حتماً به د مصر پاچا شي.

مورږ به بیا د دې سړي د پاچاهۍ مخه و نه شو نیولای، مګر دا چې له هاتي سره جنګ پیل کړو.

خو مصر له سوریې سره په درې کلن جنګ کې دومره کمزوری شوی چې له هاتي سره جنګ نه شي کولای او که یې وکړي نو په دې جنګ کې به حتماً له منځه ځي.

نو یوازې یو کس موږ ژغورلای شي او هغه هم سینوهه دی.

ما په حیرانۍ سره وویل، د مصر په تولو خدایانو قسم درکووم چې ووایې، زما په شان یو ډاکټر چې نه سره و سپین لري او نه زور، نو څه ډول به تاسې وژغورلی شي؟

ایا دا هیله کولای شئ چې زه وکړای شم دغه لېونۍ شهزادګۍ، دې ته اړه کړم چې له هورم هب سره واده وکړي او ورسره مینه وکړي.

هورم هب وویل، سینوهه! تا پخوا یو ځل له موږ سره مرسته کړې وه او اوس باید بیا له موږ سره مرسته وکړې.

ځکه کله چې یو کس، یو ځل په اوړو کې لاسونه ننباسي، بیرته یې نه شي را ایستلی، مګر داچې دغه اوړه لانده شي او ډوډۍ ترې پخه شي.

ته باید له دې ځایه د شهزاده شوباتو کتنې ته ورشې او داسې کار وکړې، چې هغه ژوندۍ پاتې نه شي، چې له مصره و نه وځي.

زه نه پوهېږم چې ته باید څه وکړې چې هغه ژوندۍ پاتې نه شي خو پخپله باید د هغه د وژلو اړه پیدا کړې.

زه هغه په ښکاره نه شم وژلی، ځکه که یې په ښکاره ووژنم هاتي به بیا پر مصر د حملې تابیا وکړي او نن سبا مصر داسې کمزوری شوی، چې د هاتي د حملې مخه نه شي نیولای.

زه ددې خبرې په اورېدو وو ېرېدم، ځنګونونه مې ورېږدېدل، زړه مې په درزا شو او کله چې مې غوښتل خبره وکړم، ژبه مې په خوله کې بنده شوه او په تر تړي حالت کې مې وویل: که تاسې ولیدل چې ما یو ځل له تاسې سره مرسته کړې، نو هغه ددې لپاره وه، چې غوښتل مې یو لېونی فرعون وژغورم، ځکه چې اخناتون پخپله ډېر کړېده او د هغه ژوند مصر له تباهۍ سره مخامخ کاوه.

خو د هاتي د پاچا زوی شهزاده شوباتو له ماسره کومه بدي نه ده کړې او ما یوازې یو ځل، هغه مهال ولید چې آزیرو یې اعدام اوه.

زه چمتو نه یم چې هغه ووژنم او نه غواړم چې لاسونه مې د یوه بېګناه سړي په وینو سره شي.

هورم هب تنډه تروه کړه او له غوسې تک تور شو، په متروکه یې خپله پنډۍ ووهله او ویې ویل، سینوهه! ته هوښیار سړی یې او پوهېږې، چې موږ د مصر په شان یو ستر هېواد، دیوې ښځې پر هوس قربان کړو.

مصر نن سبا په نړۍ کې عزت لري او د سوریې له فتحې وروسته یې ابرو خوندې شوې ده.

لږ فکر وکړه او پوه شه، چې ایا یو هېواد په داسې حالت کې قربانولی شو، چې یوه ښځه وایي زه له پلانې سره واده نه شم کولای، بلکې له بل چاسره واده کووم؟

سینوهه! داخبره ومنه چې د مصر د ژغورلو لپاره بله لاره نشته، مګر دا چې دغه سړی له منځه لاړ شي او ته باید هغه، مصر ته له را رسېدا مخکې مړ کړې.

ددې لپاره چې له دغه سړي سره اشنا شې، ترټولو ښه وسیله دا ده، چې بې له ځنډه حرکت وکړې او په سینا صحرا کې له دې شهزاده سره وکوږې.

زما د سمو معلوماتو پر بنسټ که ته سمدستي روان شې او ځان د سینا صحرا ته ورسوې، نو د مصر د سرحد په دریو مزلونو کې ځان دغه شهزاده ته رسولی شې.

کله چې دې هغه ولیدې، ورته ووایه چې د مېرمن باکتامون استازی یې او هغې را استولی یې، چې راتلونکی مېړه یې معاینه شي او په دې پوه شي، چې ایا هغه دا وس او وړتیا لري، چې د مصر شهزادګۍ ته یو ځواکمن مېړه شي؟

زه باور لرم چې که ته ځان هغه ته په دې ډول معرفي کړې، نو هغه به ستا پر خبره باور وکړي او له دې کبله، چې شهزاده هم د نورو په شان هوس او کنجکاوي لري، نو هڅه به وکړي چې له تا څخه د خپلې راتلونکې مېرمنې په هکله پوښتنې او څېړنې وکړي او پوه شي چې راتلونکې ښځه یې ښکلې ده کنه؟

سینوهه! ته به هغه مهال په نرمه او خوږه ژبه د شهزادګۍ باکتامون، په هکله داسې خبرې وکړې، چې هغه نوره کنجکاوي او نور تحقیق ونه کړي، چې ایا ته په رښتیا د مېرمن باکتامون له لوري راغلی یې کنه؟

فرضاً که وغواړي تحقیق وکړي، چې ته د مېرمن باکتامون له لوري راغلی یې کنه، نو د دغه کار لپاره به کافي فرصت ونه لري.

دی به ونه شي کولای چې طبس ته یو استازی را واستوي، چې هغه له باکتامون څخه پوښتنه وکړي او بیرته ستون شي، نو ته به خپل کار وکړای شې.

خو ما د هورم هب او آمي له لوري د دغه کار راسپارل نه شوای منلی او د هغوی خبرې مې ردې کړې. کله چې هورم هب پوه شو. زه نه غواړم دغه کار وکړم. ویې ویل. سینوهه! خپله فیصله وکړه. مرګ غواړې که ژوند؟

اوس چې ته زموږ په راز پوه شوی یې، نو که له موږ سره مرسته ونه کړې، فکر مه کوه چې زما نږدې ملګری یې او ژوندی به دې پرېږدم.

سینوهه! دغه نوم چې ستا مور پر تا اینبسی دی شوم او سپیره دی، ځکه د دې نوم خاوند د فرعونیانو په رازونو پوه شو او ځوک چې په دې رازونو پوه وي، تر هغه چې ژوندی دی، باید هڅه وکړي چې پر دې رازونو پوهېدل یې د مړینې سبب نه شي.

اوس ووایه چې ایا چمتو یې کنه، چې له مصره لاړ شې. د شهزاده شوباتو هرکلی وکړې او تر دې وړاندې چې هغه مصر ته ننوځي، ته یې ووژنې. که منفي ځواب راکړې په دې چې سره چې په ملاپسې مې ترلې ده، همدلته دې رګونه او سږې ځیرم، خو باور وکړه چې له مجبوریته به دغه کار وکړم.

که ته زر ځله نور هم له ما سره ملګرتیا ولرې بیا به دې هم ووژنم.

ما او تا پخوا هم یو جنایت کړی، چې هغه د فرعون اخناتون قتل و، خو هغه جنایت مو د مصر د ژغورلو لپاره وکړ.

اوس باید بیا د مصر د ژغورولو لپاره یو بل جنایت وکړو، ځکه که دغه جنایت ونه شي، مصر به د هاتي له سلطې سره مخامخ شي.

ومې ویل، هورم هبه! ما له مرګه مه وېروه او په دې پوه شه چې یو ډاکټر له مرګه نه ډارېږي.

هورم هبه! د چړې له لاستي لاس لرې کړه، ځکه چې ستا چاړه زما د جراحي تر چړې ډېره پخه ده او زه له چړې کرکه کووم.

خو ته په دې پوه شه چې زه د مرګ له وېرې، ستا وړاندیز نه منم بلکې، له دې امله دغه غوښتنه منم چې، پوهېږم خبره دې سمه ده، باید مصر له هاتي ځخه وژغورو.

هورم هب وویل، افرین له دې وروسته چې ته د هاتي شهزاده ته ورغلې او هغه پوه شو، چې ته د هغه د راتلونکې مېرمنې له لوري ورته راغلی یې، نو تاته به ډېرې ډالۍ هم درکړي، چې ډېر شتمن به شې.

ما وویل، د هغه ډالیو ته مې ستر ګې نه دي نیولې.

که زه حريص سړی وای، نو ټول هغه سره و سپين، مريان او وينځې چې درلودې مې، هر څه به مې ساتلي ول، خو ته پوهېږې چې ما دا ټول له لاسه ورکړل.

زه باوري يم، چې وبه وژل شم، ځکه کله چې د شهزاده شوباتو شا و خوا کسان وګوري، چې ما يې د پاچا زوی ور وژلی دی، نو ما به ووژني.

زه لا تر اوسه نه پوهېږم، چې څه ډول به دغه سړی ووژنم، خو دغه کار به د مصر د ژغورنې لپاره وکړم.

پوهېږم چې دا هم د هغو نورو پېښو په شان ده، چې زما په قسمت کې وې او له ازله د اسمان ستورو دغه پېښې زما په قسمت کې ليکلې دي.

اې هورم هبه! او اې آمي! تاسې چې غواړئ د مصر واکمنان شئ، د مصر د پاچاهۍ تاج زما له لاسه واخلئ او پر خپل سر يې کېږدئ، هيله کووم چې په راتلونکې کې زما نوم په ښو ياد کړئ او ووايئ چې يوه بې وسه مصري ډاکټر موږ د مصر پاچاهۍ ته ورسولو.

کله چې ما دغه خبرې کولې، په باطن کې مې د غرور احساس کاوه، ځکه چې راياد شول. زه د مصر د فرعونيانو له ذاته يانې د خدايانو له ذاته يم.

ماته راياد شول چې زه د مصر د تاج و تخت وارث يم او د مصر د فرعون کېدا لپاره مې تر آمي، چې يو کوشنی کاهن دی، صلاحيت ډېر دی.

په همدې ډول تر هورم هب هم د پاچاهي لپاره ډېر صلاحيت لرم، ځکه د هغه له مور و پلاره لا هم د خوشيو بويونه لټېږي.

په دې شپه مې هورم هب ته وويل چې له مرګه نه وېرېږم او دا خبره سمه وه، ځکه چې د مرګ له درده نه ډارېدم.

زه پوهېدم چې مرګ درد نه لري، خو له دې سره سره چې ځان مې د هورم هب او آمي پر وړاندې زړور او قوي سړی وښود، مګر په دې ډېر خواشينی وم چې خپل ژوند له لاسه ورکووم.

ماته را پر زړه شول، چې که زه مړ شم، نو د نيل د پاسه به د توتکيو الوت ونه وينم او نور به مې سترګې د هرمونو د تاکستان له منظرو څخه خوند وانه خلي.

له دې وروسته به له هغو غازانو څخه خوند وانه خيستلای شم چې موتي يې د طبس په دود په تنور کې کبابوي.

ددغو خوندونو په اړه پر فکر کولو سربېره پوه شوم، چې د مصر ژغورل ضروري کار دی.

ما چې د مصر د ژغورلو لپاره فرعون اخناتون بلې نړۍ ته واستاوه، باید د یوه هاتي وال له مرګه هم ډډه ونه کړم، د هغه کس له مرګه چې د مصر او زما د هېواد او خدایانو دښمن حسابېږي.

ځکه که د یوه پردي شهزاده، چې زه ورسره هېڅ علاقه او مینه نه لرم، له وژلو ډډه وکړم، نو داسې به وي، چې فرعون اخناتون مې بې ګټې وژلی دی او هغه لویه سربښنه به بې نتیجې وي، چې ما د فرعون د وژلو لپاره وکړه.

په دې شپه چې آمي او هورم هب زما په کور کې ول، د غه ټول فکرونه مې په ذهن کې تېر بدل او کله به د ددغو دوو کسانو اصلي ځېره زما تر سترګو شوه.

له دې سره به مې فکر وکړ، چې دوه غله او لوټماران دلته ناست دي، چې غواړي مصر ولوټي، خو دغه دوه کسان مصریان دي، په داسې حال کې چې شهزاده شوباتو پردی دی.

هورم هب ته مې وویل، تا چې اوس فیصله کړې، د مصر د پاچاهۍ تاج پر سر کړې، نو په دې پوه شه، چې د پاچاهۍ تاج ډېر دروند دی.

ته به د دوبي په یوه ګرمه شپه کې، کله چې دې له سر و مخه خولې راماتې وي، د دې تاج دروندوالی احساس کړې.

هورم هب وویل، سینوهه! د دې پر ځای چې د پاچاهۍ د تاج د درنښت فکر وکړې، غوره ده چې ژر پاځېږې او حرکت وکړې.

ستا لپاره ښېرۍ چمتو شوې او ته باید په بېړه ځان د سینا صحرا ته ورسوې، چې سرحد ته د هاتي د شهزاده له رسېدا مخکې له هغه سره یو ځای شې.

په دې شپه ما د طبابت وسایل او ځینې نور ضروري شیان هغې ګرندی کشتۍ ته ورسول، چې هورم هب راته برابره کړې وه.

په دې شپه، موتي زما لپاره د طبس په دود، په تناره کې یو غاز کباب کړی و، چې لږه برخه مې په ماسخوتن کې وخوړه او پاتې برخه مې ښېرۍ ته راسره یووړه، چې په لاره یې وخورم او شراب مې هم له ځان سره واخیستل.

کله چې ښېرۍ نیل سیند کې مخ پر ښکته روانه وه، ما دا فرصت پیدا کړ، د هغه

خطر په هکله فکر وکړم چې مصر ګواښي.

زه پوه شوم چې دغه خطر هغه توپان ته ور ته دی، چې له افقه راپورته شوی او که يې مخه ونه نيول شي، نو مصر به له منځه يوسي.

زه نه غواړم په دې خبره ځان د مصر ژغورنکی معرفي کړم، ځکه که دغه خبره وکړم درواغ به مې ويلي وي.

هغه کارونه چې انسانان يې کوي بېلابېل عوامل لري او په هر کار کې، ممکن دوه اصلي علتونه موجود وي، يو علت خصوصي وي او بل د عامه ګټو لپاره وي.

زه فکر کووم هر څوک چې د عامه ګټو لپاره کوم کار کوي، يو خصوصي علت هم وي چې هغه دې کار ته مجبوروي.

خو ډېرځله خلک خصوصي علت ته توجه نه کوي او يا يې نه ګوري، له همدې امله فکر کوي، چې دغه کار يې د خلکو د ګټو لپاره کړی دی.

مثلاً زه د هاتي د پاچاهۍ له خطر څخه د مصر د ژغورلو لپاره روان وم، خو يو خصوصي علت هم دغه کار ته وهڅولم او هغه دا چې پوهېدم، که لاړ نه شم هورم هب به مې ووژني.

خو له دې ټولو سره سره، له ځان او وجدان څخه شرمېدم، چې ولې ديوه سړي د وژلو لپاره روان يم، مګر پر دې هم پوهېدم چې د هغه وژل مصر ژغورلی شي.

يو ځل بيا مې ځان يوازې وليد او پوه شوم چې کوم ملګری او غمخور نه لرم.

هغه راز چې ما پخپل زړه کې درلود، دومره خطرناک و، چې که رسوا شوی وای، په زرګونو کسان به وژل شوي ول، نو له هېچا سره مې نه شو شريکولای.

ما د هاتي د شهزاده د ژغورلو لپاره له چا څخه مرسته نه شوه اخيستلای، ځکه که بل څوک په دې راز خبر شوی وای، نو په کوڅه او بازار کې به ټول پرې خبر شوي ول.

ما بايد د هاتي د شهزاده د وژلو لپاره له ډېرې چالاکۍ څخه کار اخيستی وای، ځکه پوهېدم، که د شهزاده شا و خوا کسان پوه شي، چې ما د هغوی د پاچا زوی وژلی، نو ما به په ډول ډول شکنجو ووژني.

يوه شکنجه دا وه چې په ژوندينې به څرمن راڅخه وباسي، ځکه د هاتي خلک په شکنجه ورکولو کې، د نړۍ تر ټولو تکړه استادان دي.

کله به مې فکر کاوه، چې دغه کارونه کړم، وتښتم، په يوه لرې هېواد کې ژوند

وکړم او مصر پر خپل حال پریږدم، چې هر څه کېږي پر مایې څه؟

که تښتېدلی وای، نو د نړۍ حالات به بدل شوي ول او د نړۍ تاریخ به په اینده کې بل ډول شوی و.

له ځان سره مې وویل. سینوهه! اوس چې ته بوډا شوی یې او ښه تجربه لرې، نو باید پوه شې، چې په خبرو ونه غولېږې. ځکه چې په دې نړۍ کې داسې اصول او قوانین شته، چې د هیلمندی هېڅ یوه خبره او ستره ژمنه، هغه له منځه نه شي وړای

د دغو اصلو له ډلې څخه یو دا دی، چې په هر هېواد کې باید پر ېهوزله او خوارو پرګنو د خانانو او واکمنانو له لورې ظلم وشي، که دغه واکمن آمي وي، یا هورم هب او یا دهاتي شهزاده؟

نو که ته د هاتي شهزاده ووژنې، د مصر د ېهوزلو په ژوند کې به بدلون رانه شي، ځکه که یو بهرنی شهزاده د مصر فرعون شي، پر ېهوزلو او ېهوسو به ظلم ونه کړي، خو آمي او هورم هب به پر هغوی فشار راولي.

نو سینوهه! وتښته او پاتې عمر په یوه لرې هېواد کې تېر کړه، چې لاس دې د دې سړي په وینو ککړ نه شي.

له دې سره سره چې له ځان سره مې دغه خبرې کولې، خو ونه تښتېدم. ځکه زه یو کمزوری سړی وم او اسوده ژوند او ښه خوراک و څښاک سړی له روحي پلوه کمزوری او ېهوسه کوي.

کله چې یو کس له ښه او سوکاله ژوند سره روږدی شي، داسې کمزوری کېږي، چې د نورو تالی څټی ترې جوړ شي او د هغوی لپاره جرم او جنایت کوي

زه فکر کوم سوکاله ژوند، ښه خوراک و څښاک او د مریانو او وینځو درلودل، انسان داسې روږدی او لټ کوي، چې په دغسې کسانو کې ځینې چمتو دي مړه شي، خو نه غواړي چې ژوند یې بدل شي.

لامل یې دا دی چې دوی د راتلونکي ژوند له مجهولاتو وېرېږي او وایي ښایي دغه ښه خواړه، جامې او سوکاله ژوند به بیا ونه مومي.

له دې کبله چې زه یو کمزوری کس وم، نو له هغه برخلیکه مې ځان نه شو ژغورلای، چې ستورو راته په نظر کې نیولی و.

له همدې کبله مې د تښتې فکر له سره ویوست او فیصله مې وکړه چې شوباتو

ووژنم.

مافکر کاوه، چې څه ډول هغه له منځه یوسم، چې د هغه شا و خوا کسان او د هاتي پاچا، ما او د مصر ملت د هغه د وژنې مسول ونه بولي.

زه پوهېدم چې سخته دنده را په غاړه شوې، ځکه چې شهزاده شوباتو هېڅکله یوازې نه وي او د هاتي قبیلې خلک هم ډېر بد بینه خلک دي. چې پر هر چا شک کوي او امکان نه لري، ما د خپل پاچا له زوی سره یوازې پرېږدي.

زه پوهېدم چې شوباتو له ځان سره بیدیا ته نه شم بهولی، چې یوې درې ته یې ګوزار کړم. یا دا چې په یوه زهرجن مار یې وچیچم. ځکه چې د هغه شا و خوا کسان به اجازه رانه کړي، چې یوه شېبه هم ورسره یوازې پاتې شم.

زه پوهېدم چې د میوې ځینې ونې داسې روزلی شو. چې مېوه یې زهرجنه شي او که یې څوک وخوري مړ کېږي.

دغه خبره مې هم اوریدلې وه، چې د پاپیروس پر پانو لیکل شوي ځینې کتابونه هم په زهرو ککړولی شو، چې هر څوک یې پانې واړوي له هغو زهرو څخه به مړ شي.

خو د سینا په صحرا کې می له دغو وسایلو څخه استفاده نه شوه کولی، ځکه په زهرو د ککړو مېوو روزل. یا په زهرو د کتاب د پانې ککړول، وخت او مناسب ځای ته اړتیا لري او شهزاده شوباتو کتاب لوستونکی کس هم نه و، چې په زهرو ککړ کتاب ورکړم.

که په دې سیمه کې کاپتا موجود وای، له هغه مې مرسته اخیستلای شوه، پوهېدم، چې هغه ډېر چالاک سړی دی او د غیرعادي حللارو په موندلو کې استاد دی، خو کاپتا په سوریه کې و چې له خلکو څخه خپل پورونه واخلي.

له همدې امله باید د شهزاده شوباتو د وژلو لپاره له خپل علم او پوهې څخه استفاده وکړم، ځکه له بل چا مې مرسته نه شوه غوښتلای.

که شوباتو ناروغ وای نو وژل یې ماته سخت نه و او ددې وس مې درلود، چې په علمي اصولو هغه بلې نړۍ ته واستوم چې څوک شک هم ونه کړي.

یوازې ډاکټران پردې پوهېدای شول، چې ما هغه وژلی دی، خو ډاکټران د هغه نالیکلي قانون له مخې، چې دوی ټول ورته پام کوي، د خپل همکار پر جنایت پرده اچوي.

هېڅکله یو ډاکټر نه وایي چې پلاني ډاکټر په قصدي توګه یا له ناپوهۍ ځکه خپل ناروغ وژلی دی.

شوباتو ناروغ نه و او که ناروغ شوی هم وای، نو دهاتي هېواد ډاکټرانو معالجه کاوه او دا ارتیا نه وه، چې ما د هغه درملنې ته ور وبولي.

دغه خبرې ددې لپاره کووم چې پوه شئ، هغه دنده چې هورم هب او آمي په ټبره بیا هورم هب را سپارلې وه، څومره سخته وه.

اوس چې مې ددې کار سختي بیان کړې، بیرته به ددې پېښې کیسه وکړم.

کله چې زما ببرې د ممفیس پر لور روانه شوه، ددې ښار دارالحیات ته ولاړم او ومې ویل چې یوه اندازه ببلابېل زهر راکړي.

هېڅوک زما پر دې خبرې حیران نه شول، ځکه ټول پوهېدل چې تر ټولو خطرناک زهر په ځینو ناروغیو کې (که د ډاکټر له لوري په کمه اندازه ورکړل شي.) ممکنه ده د معالجې سبب شي.

له دې وروسته چې له دارالحیات څخه مې ببلابېل زهر تر لاسه کړل تانیس ته لاړم او له هغه ځایه په روان تخت کې د سینا صحرا پر لوري روان شوم.

لکه څرنګه چې هورم هب ویلي ول، څو جنګي ګاډیو ته دنده سپارل شوې وه، چې په هرځای کې له ما سره وي، چې په لاره کې غله راته ستونزې پیدا نه کړي.

د شوباتو د مسافرت په هکله د هورم هب معلومات دومره دقیق ول، چې د تانیس د ښار په دریو مزلونو کې د اوبو د یوې کوچنۍ ویالې تر څنګ شوباتو ته ور ورسېدم.

ومې لیدل چې هغه دلته اړولي او یو شمېر عسکر او نوکران هم ورسره ول.

د هاتي د پاچا د زوی په اړه کې ډېر خبرې موجودې ول، زه پوه شوم چې د دغو خبرو بار هغه ډالی دي، چې شوباتو یې مصر ته وړي او شهزادګۍ باکتامون ته یې ورکوي.

په دې کمپ کې یوه درنه او لویه جنګي ګاډۍ هم لیدل کېده او وامې وړېدل چې یوه وړه او سپکه ګاډۍ هم د کشف لپاره مخکې تللې ده.

ځکه، د هاتي پاچا چې خپل زوی یې مصر ته استاوه، پوهېده چې هورم هب په باطن کې مصر ته د هغه د ځوان زوی په ورتګ خپه دی، نو له خپل زوی سره یې یوه کوچنۍ، خو تکړه جنګي ډله هم واستوله چې که هورم هب د شهزاده لپاره کوم بد نیت ولري د غه جنګي ډله به تر ې دفاع وکړي.

کله چې د هاتي د پاچا د زوی کمپ ته ننوتو هغه کسان چې هلته ول. ما او له ماسره تللیو افسرانو ته یې درناوی وکړ، ځکه د هاتي دود او رواج دا دی. چې کله پوهېږي له یو چا څخه کوم شی په اسانه او له جنګ پرته ترلاسه کولای شي. نو تر هغه یې درناوی کوي چې د غه کسان تر خپلې سلطې لاندې راولي.

کله چې دا کار وشو، بیا یې نو له پوسته کوي او یا یې ستر ګې رندوي او په ژرند و کې یې تړي چې تېل پرې جوړ کړي.

د هاتي کسانو مرسته وکړه، چې د شهزاده شوباتو د کمپ تر څنګ موږ هم خپل کوچنی کمپ جوړ کړو، خو ددې لپاره چې موږ د بېدیا له غلو او زمریانو وساتي یو شمېر ساتونکي یې زموږ د کمپ شا و خوا ودرول.

کله چې شوباتو خبر شو، چې زه د مېرمن باکتامون له لوري راغلی یم. زه یې ور وغوښتلم.

د هغه کېږدی ته چې ورغلم او هغه مې په لومړي ځل له نږدې ولید، روښانه او ځلېدونکې ستر ګې یې درلودې.

کله چې ما، هغه د سوریې په مجید و ښار کې له لرې لیدلی و د هورم هب په څنګ کې ولاړ او نشه و، ځکه خو یې ستر ګې هم لوېدلې او بې نوره وې.

خو په دې ورځ مې ولیدل، چې ښکلې او روښانه ستر ګې لري او له دې کبله چې فکر یې کاوه، زه د مېرمن باکتامون له لوري راغلی یم، نو له ډېرې خوشحالۍ او کنجکاوۍ یې سپږمې ورېږدېدلې، و یې خندل او سپین غاښونه یې ښکاره شول.

هغه مصري جامې اغوستې وې، خو په دې جامو کې خوشحال او ارام نه ښکارېده.

دواړه لاسونه مې پر څنګنو کېښودل، رکوع مې وکړه، بیا پاڅېدم او د مېرمن باکتامون، جعلي لیک مې ورکړ چې آمي برابر کړی و. په دې جعلي لیک کې باکتامون، زه د هاتي شهزاده ته د خپل استازي په توګه معرفي کړی وم او لیکل شوي ول، چې زه سینوهه درباري ډاکټر او د هغې د ټولو رازونو محرم یم.

له دې کبله چې د شهزادګۍ له ټولو رازونو خبر یم، نو راتلونکی مېړه یې هم باید خپل رازونه له ما پټ نه کړي، باید زما پوښتنو ته سم ځوابونه راکړي او پر ما بشپړ باور وکړي.

شوباتو وویل، سینوهه! له دې کبله چې ته درباري ډاکټر یې او زما د راتلونکې

مېرمني په ټولو رازونو پوهېږي. زه هم له تا څخه هېڅ شی نه پټوم.

درته وایم چې کله ما له شهزادګی باکتامون سره واده وکړ مصر به زما د هېواد په شان وي.

فیصله مې کړې، چې د مصر ټولو قوانینو ته غاړه کېږدم او له همدې امله مې مصري جامې اغوستې دي.

اوس د مصر دودونه او رواجونه زده کووم. چې کله هلته لاړم. نو څوک راته د پردي په سترګه ونه ګوري.

زړه مې ډېر غواړي چې ډېر ژر د مصر سیل ځایونه وګورم او د مصر د خدایانو له قدرته خبر شم. چې له دې وروسته به زما خدایان هم وي.

خو تر هر څه ډېر مې زړه غواړي. خپله راتلونکې مېرمن وګورم. ځکه چې پوهېږم له باکتامون سره یوه سلطنتي کورنۍ جوړوم.

نو د هغې په هکله راته خبرې وکړه او دا راته ووایه. لکه څرنګه چې مې اوریدلي. ایا هغه ښکلې ده کنه؟ راته ووایه چې د هغې ونه لوړه ده که ټیټه او سینې یې څنګه دي؟ ایا د بدن شاتنۍ برخه یې پراخه او لویه ده کنه؟

سینوهه! له ما څخه هېڅ شی مه پټوه او که پوهېږې، چې د مېرمن باکتامون په بدن کې کوم عیب وي، هغه راته ووایه، ځکه همغه ډول چې زه په تا باور لرم، ته هم باید پر ما اعتماد وکړې.

د شوباتو اعتماد له دې ډېر ښه معلومېده، چې د کېږدی شا و خوا یې وسله وال کسان ولاړول او زما تر شا هم څوتنه نېزه لرونکي ساتونکي دریدلي ول، چې که زه کوم شکمن اقدام وکړم، نو دوی به خپلې نېزې زما په بدن کې ننباسي.

خو ما داسې وښوده چې ګنې هغوی نه وینم او ومې ویل: مېرمن باکتامون د مصر تر ټولو ښکلې ښځه ده او له دې کبله چې د خدایانو سپېڅلې وینه لري، تر اوسه پورې یې خپل پېغلتوب ساتلی دی. دې نه غوښتل، دد اسې کس مېرمن شي، چې د هغې وړتیا ونه لري، نو له همدې امله له تا څخه لږ زیات عمر لري، خو دیوې ښکلې مېرمنې عمر ډېر مهم نه وي، ځکه چې د هغې ښکلا، هغه تل تازه او ځوانه ښیي.

مېرمن باکتامون د سپورې مې په شان مخ لري او سترګې یې بیضوي دي.

که ته یې سترګې وګورې، صبر او حوصله به بایلې.

د شهزادګۍ ونه او قد نه ډېر دنګ دی او نه ډېر لنډ او د بدن شاتنۍ برخه یې پلنه ده.
دغه موضوع له طبي پلوه. ددې ښودنه کوي. چې هغه ډېر بچیان زېږولی شي. خو د شهزادګۍ ملا د مصر د نورو مېرمنو، په شان نرۍ ده او له همدې امله یې زه رالېږلی یم، چې زه تاوګورم او پوښتنه درځخه وکړم چې ایا دهغې لپاره به یو ښه او پیاوړی مېړه شي؟
ځکه شهزادګۍ چې ته یې د خپل خاوند په توګه د ځان لپاره وړ کس ګڼلی یې. تمه لري چې ته د یوه مېړه په توګه خپله دنده په سمه توګه ترسره کړې.
کله چې شهزاده شوباتو دغه خبرې واوربدې خپل لاس یې پورته کړ او متې یې راوښودلې. ویې ویل. زما په متو کې دومره زور شته چې د ډېرې لویې او کلکې لیندۍ مزی هم راکاږلی شم.
که پرکوم ځره سپور شم. او دواړو ورنونو ته فشار ورکړم. نو د ځره هډوکي به ورمات کړم.
ځېره مې همداده چې ته یې ګورې. کومه نیمګړتیا نه لرې او تر اوسه مې نه یاد ېږي چې ناروغ شوی وم.
ومې ویل. شوباتو داسې ښکاري چې یو بې تجربې ځوان یې او د مصر له دودونو ځخه خبر نه یې. ځکه چې فکر کوې یوه مصرۍ شهزادګۍ چې د خدایانو وینه یې په بدن کې ده. یوه لیندۍ ده. چې وکړای شي د هغه مزی په کلکو متو راکاږې. یا یوه ځره ده چې د هغې هډوکي ورته مات کړې. نه!
شوباتو! یوه ښکلې او ځوانه مېرمنه د نورو شیانو لپاره وایه کوي او له همدې امله یې زه دلته راواستولم. چې که له یوې ښځې سره د ځملاستو او مینې په چل نه پوهېږې. زه به یې درزده کړم.
شوباتو پردې خبرې سخت غوسه شو. چې نارینتوب یې له پوښتنې سره مخامخ شوی، لاسونه یې سره ومروړل او په کېږدۍ کې موجود و افسرانو وخندل.
خو شوباتو نه غوښتل چې پرما په قهر شي. نو خپله غوسه یې تېره کړه او بیا یې وویل سینوهه! ته فکر کوې چې زه یو ماشوم یم او لا مې له کومې ښځې سره تفریح نه ده کړې؟
ما ترننه پورې تر دوو ځلونو ډېر له شپېتو ښځو سره تفریح کړې او ټولې له ماراضي وې. که ستا شهزادګۍ یو ځل هم له ما سره ځملي، پوه به شي چې د هاتي د هېواد نارینه د نرۍ تر ټولو تکړه کسان دي.

ومې ویل دا خبره منم، خو تا څو شېبې وړاندې وویل، چې هېڅکله نا روغ شوی نه یې، په داسې حال چې زه ستا له سترګو پوهېږم، چې خپله دې ښه نه ده او تا ګروي.

د ډاکټرانو یو چل چې وکړای شي، له شتمنو څخه سره و سپین ترلاسه کړي، دا دی چې ورته ووایي، ته ناورغ یې.

لامل یې دا دی چې که انسان هر څومره روغ هم وي، خو کله چې له ډاکټره واوري، چې ناورغ دی، نو د ناروغي احساس کوي.

انسان چې څومره روغ هم وي، کله چې د ډاکټر دغه خبره واوري ور په زړه کېږي، چې تېره شپه ښه نه وویده شوی، یا پرون چې کله له خوبه پاڅېد د کسالت احساس یې کاوه او یا یې ورمه شپه ښه ډوډۍ نه ده خوړلې.

د دغه ډول خبرو پر زړه کول، ان ډېر روغ سړی هم قانع کولای شي، چې ډاکټر سمه خبره کوي او دی ناروغ دی، نو باید د ځان معالجه وکړي. که دغه سړی شتمن وي، ډاکټر په دې ډول ترې ډېر څه ترلاسه کولای شي.

خو ما د تمه لرونکي ډاکټر په پرتله، چې د شتمنۍ د ترلاسه کولو لپاره یوه روغ کس ناروغ بولي، دغه امتیاز درلود چې پوهېدم د شهزاده شوباتو خپله سمه نه ده، ځکه هر څوک چې له سینا دښتې تېر شي د سینا صحرا په نهرونو کې یو ډول ماده (سودیم هایدروکساید) شته چې کله یې انسان وخوري اسهال ورته پیدا کوي، په تېره بیا هغه کسان ژر اسهالوي، چې تل یې د سوریې خوندورې اوبه څښلې وي او د سینا صحرا له اوبو سره بلد نه وي.

ما دغه طبي موضوع په سینا صحرا کې له ډېرو سفرونو، وروسته زده کړې وه او پوهېدم چې هر څوک سینا صحرا ته داخل شي او دغه ماده (سودیم هایدرکساید) له اوبو سره وخوري اسهالېږي.

شوباتو زما په خبرې حیران شو او ویې ویل سینوهه! ته څنګه په دې خبر پوه شوې؟

ومې ویل ستا له سترګو پوه شوم، چې خپله دې ښه کار نه کوي، په داسې حال چې داسې نه وه او د شوباتو سترګې روښانه وې او پر دې ناروغۍ یې هېڅ دلالت نه کاوه.

د هاتي شهزاده وویل، خو زما یو ډاکټر هم په دې خبرې پوه نه شو، همغه ډول چې ته وایي زما خپله خرابه ده او همدا نن څو ځله قضای حاجت ته لاړم.

له دې خبرې وروسته شهزاده څو ځله پر خپل تندي لاس کښېښود، ویې ویل احساس

کووم، چې زما ټنډه ګرمه ده ، ستړګې مې درنې دي او ځان راته سم نه ښکاري
ومې ویل، خپل ډاکټر ته ووایه چې دارو درمل درکړي، چې ستاد خبټې مشکل حل شي او نن شپه ارام ویده شې، ځکه چې د سینا صحرا د اسهال ناروغي ډېره خطرناکه ده.
زه چې ډاکټر یم په وار وار مې د مصر یو شمېر عسکر لیدلي چې له همدې ناروغۍ ځخه په دې بېدیا کې مړه شوي دي.
لا تر اوسه څوک د دغې ناروغۍ په علت نه پوهېږي، ځینې کسان وایي، چې دغه ناروغي د سینا صحرا د سوزنده بادونو له امله پیدا کېږي، ځکه چې ځینې دغه بادونه زهرجن دي.
ځینې خلک عقیده لري، هغه ملخان چې په دې بیدیا کې الوځي دغه ناروغي رامنځته کوي او ځینې هم دغه ناروغي د اوبو له امله بولي. خوله دې کبله چې نبه ډاکټران لري، هغوی ته ویلای شې چې تا معالجه کړي.
زه باوري یم چې نن شپه به په ارامه تېره کړې او سبا به د مصر پر لور روان شې.
خو کله چې شهزاده، دغه خبرې واوربدې، په فکرونو کې ډوب شو او بیا یې خپلو افسرانو ته وکتل څه یې ونه ویل.
خو زه پوهېدم چې په زړه کې راته وایي سینوهه ! ته چې دغه ناروغي پېژنې د هغې درمل هم ته جوړ کړه او راباندې ویې خوره.
له دې سره سره چې زه پوهېدم چې هغه غواړي څه شی ووایي، خو چوپتیا مې غوره کړه او ځان مې ناګاره کړ.
شوباتو وویل: ولې ته پخپله دغه درمل نه راکوې، چې زما ناروغي ورسره معالجه شي.
ماخپل لاسونه وښورول او ورته مې په لوړ غږ چې تول یې واوري وویل، زه هېڅکله دغه کار نه کووم، ځکه که زه کوم درمل درکړم او ستا ناروغي نوره هم سخته کړي، نو ستا ډاکټران او افسران به سملاسي ما تورن کړي او وبه وایي چې ما قصدآ دغه درمل درکړي دي چې ستا وضعیت نور هم خراب کړي.
نو غوره ده چې ستا خپل ډاکټران تا معالجه کړي او درمل درکړي.
شهزاده وخندل او ویې ویل سینوهه! ستا نصیحت ګټور دی او زه به خپل ډاکټر احضار کړم، چې ورته ووایم درمل راکړي چې د خبټې ستونزه مې نبه شي، ځکه زه غواړم له تا سره ډوډۍ وخورم او له تا څخه د مهر من باکتامون په هکله واورم.

بله دا چې هره شېبه دې ته مجبور نه شم چې له خپلې کېږدۍ څخه د قضای حاجت لپاره ووځم.

بیا شهزاده شوباتو خپل خاص ډاکټر راوغوښت، ماولیدل چې هغه شکاکي او تریو سړی دی، خو له دې وروسته چې پوه شو زه ورسره سیالي نه کووم، تندی یې ورین کړ او موسکی شو.

د شهزاده د حکم په اساس یې د قبضیت درمل ورکړل او له دې وروسته چې لومړی دغه ډاکټر درمل وڅکل بیا یې شهزاده ته ورکړل.

کله چې ډاکټر هغه ته د قبضیت درمل ورکړل، زه خوشحال شوم، ځکه کوم زهر چې ما هغه ته ورکول، ښه اغېز کوي چې سړی قبض وي.

په داسې حال چې د اسهال په وخت ممکن ډېر زهر د هغه له بدنه ووځي، اغېز یې پاتې نه شي او هغه ونه وژني.

تر هغې مېلمستیا وړاندې چې شهزاده زما په ویاړ برابره کړې وه، زه خپلې کېږدۍ ته لاړم او یو منګی د زیتون تېل مې وخوړل، ځکه پوهېدم کله چې سړی ډېر زیتون وخوري، که بیا کوم ډول زهر هم وخوري اغېز پرې نه کوي.

بیا مې په شرابو کې لږ زهر ګډ کړل او دغه شراب مې په یوې صراحۍ کې واچول، ښه ځیر شوم چې په کوچنۍ صراحۍ کې له دوو جامونو زیات شراب نه وي.

سر مې وربند کړ، پخپل جیب کې مې کېښوده او د ډوډۍ د خوړلو لپاره د شوباتو کېږدۍ ته لاړم.

د ډوډۍ خوړلو په وخت کې مې د شهزادګۍ باکتامون او د مصریانو د سکس او عشقونو په هکله خبرې وکړې، شهزاده زما خبرو ته په کړس کړس خندل او کله کله به یې زه په شاو وټپولم.

تر دې پورې چې ویې ویل، له دې سره سره چې ته یو مصری یې، خو مجلس دې ډېر خوږ دی، زه چې د مصر د شهزادګۍ باکتامون مېړه شم تا به خپل ډاکټر کړم.

تر دې وړاندې چې ته خبرې وکړې، زه د خېټې له درده ناکراره وم، خو اوس مې د خېټې درد ورک شو.

تا د مصر د عشق او سکس په هکله خبرې وکړې، خو د هاتي د خلکو له عشقه نه یې خبر، کله چې زه ستاسې هېواد ته ننوتم، خپلو عسکرو او افسرانو ته مې وویل، چې د هاتي

هېواد د ژوند رودۍ مصریانو ته وروښیي، چې هغوی په دې دول له ژوند څخه برخمن اخیستلی شي.

د شهزاده نوکرانو چې زمونږ په شان یې دودی خوړله او د خپل شهزاده په شان یې شراب څښل، زمونږ له خبرو یې خوند اخیست او هیجاني شوي ول.

دوی هم د شهزاده خبرې په خندا سره بدرګه کولې.

شهزاده شوباتو پخپله هم شراب وڅښل او په نورو یې هم وڅښل، ویې ویل، سینوهه! کله چې شهزادګی باکتامون زما مېرمن شوه هاتي او مصر به سره یو شي او بیا به هېڅ پاچا ونه کړای شي زمونږ پروړاندې مقاومت وکړي، ځکه چې مونږ به په نړۍ کې تر ټولو مضبوط او قدرتمند یو.

خو تر دې وړاندې چې مونږ تر ټولو قوي هېواد شو باید د مصریانو په زړونو کې وسپنه او اور ځای پر ځای کړو، چې هغوی هم زمونږ په شان زړور او بې رحمه شي او په وه شي چې باید له مرګه ونه ډارشو.

شوباتو له دې خبرو وروسته یو جام شراب اسمان او بل ځمکې ته ډالۍ کړل، ما ته یې پام شو او ویې پوښتل سینوهه! ته ولې شراب نه څښې؟ ومې ویل اې د هاتي د پاچا زویه! نیت نه لرم چې تاته سپکاوی وکړم او تا خپه کړم، خو پوهېږم چې تا تر اوسه پورې د هرمونو د تاکونو شراب نه دي څښلي.

که دې دغه شراب څښلي وای، نورو شرابو به ستا په خوله کې د اوبو په شان خوند درلودای، له همدې امله زه ستا شراب نه څښم، ځکه چې د مصر شراب مې څښلي او له هغوی سره رونږدی شوی یم.

زه تل له خان سره دغه شراب ګرځوم، چې ویې څښم، خو فکر مې وکړ چې که د مصر شراب له خپله جببه راوباسم او ویې څښم ته به خپه شې.

شوباتو وویل زه نه خپه کېږم او ستا له دې خبرې وروسته غواړم، پوه شم چې د هرمونو د تاکونو شراب څه دول دي؟

ما له جیبه د شرابو صراحی راوایسته، ومې ښوروله چې ښه ګډ شي، هغوی هم همداسې کول چې شراب یې ښه ګډ شي.

له دې وروسته چې شراب مې ښه وښورول ومې ویل، داد هرمونو د تاکونو حقیقي شراب دي، چې په مصر کې یې په سرو زرو خرڅوي او له هېواده دباندې خو یې بیه نوره هم زیاتېږي

له دې کبله چې په شرابو کې مې عطر ګډ کړي ول. د هغه بوی په ټوله کښتۍ کې خپور شو او د شرابو کوم صفت چې ما کړی و حقیقت و.

په ربنتیا چې بنه شراب ول، ما لږ په یوه تشې پیاله کې واچول او تر وروستي ځاځکي مې وڅښل.

له څو شېبې وروسته مې ځان داسې وښود، چې نشه شوی یم او کله چې شوباتو ولیدم چې په یوه غوږپ دومره نشه شوی یم. خپله پیاله یې راواړاندې کړه او ویې ویل، لږ دغه شراب ماته هم واچاوه چې وګورم مزه او تودوخه یې څنګه ده؟

ما ظاهراً د شرابو له ورکولو ډډه وکړه او ومې ویل، شوباتو زه خپل شراب بل چاته نه ورکوم. ددې لپاره نه چې زه سخت او کنجوس یم، بلکې ددې لپاره چې زه نور شراب نه شم څښلی او له دې پرته نور مصري شراب هم نه لرم، نو مجبور یم چې دغه شراب درنه کړم. بله دا چې زه غواړم نن شپه بنه نشه شم، ځکه نن یوه ستره شپه ده، پر دې شپه مصر او هاتي د تل لپاره متحد کېږي او یو نوی هېواد جوړوي.

بیا مې لږ نور شراب د ځان لپاره واچول او خولې ته مې نږدې کړل، خو لاسونه مې له وېرې رېږدېدل.

هلته موجود و کسانو فکر کاوه، چې زما د لاسونو رېږدېدا له ډېرې نشې ده، ځکه ټولو وخندل او ما ددې لپاره چې هغوی نور هم غلط کړم ځان مې نشه وښود. د خرو په شان مې ناري کړې او شته کسانو داسې وخندل چې بډو ګوته یې لاس ونیو.

له دې سره سره چې هغه کتل زه نشه یم او باید له یوه نشه کس څخه شراب ونه غوښتل شي، خو شوباتو له ما شراب وغوښتل.

هغه داسې کس نه و، چې له چا کوم شی وغواړي او څوک یې ورنه کړي.

د هغه غوښتنه چا نه شوای ردولای.

زه هم ډډه د غوښتنې پرې وراندې تسلیم شوم، ځکه چې بله چاره مې نه درلوده او یوه پیاله مې له شرابو ډکه کړه او ورمې کړه.

شوباتو لږ شراب بوی کړل، بیا یې شاوخوا وکتل ته وا له نورو پوښتنه کوي، چې دغه شراب وڅښي کنه؟ زه پوهېدم چې شوباتو په وروستیو شېبو کې ډارشوی دی، خو جرائت یې نه شو کولای چې خپل پیش مرګی را وغواړي او لومړی دغه شراب پرې وڅښي چې پوه شي شراب په زهرو ککړ دي که نه؟

هغه وهربده چې که خپل پیش مرګی را وغواړي، زه به خپه شم او فکر یې کاوه، چې لا هم ما ته ارتیا لري، ځکه چې ممکنه ده. زه د هغه په هکله شهزاګی باکتامون ته ناسم راپور ورانديې کړم.

له همدې کبله ښایي شهزاګی له ده سره له واده کولو پښیمانه شي. له همدې امله یې د شرابو ډک جام ماته نژدې کړ او ویې ویل سینوهه ! له دې کبله چې له ما سره ملګری یې او زه غواړم چې له دې وروسته له تا سره په ډېره ملګرتیا وکړم نو تاته اجازه درکوووم، چې زما له جامه لرې شراب وڅښې.

ما ظاهرآ په ډېرې خوشحالی سره جام له هغه واخیست او یو غوړپ شراب مې تر وڅښل.

له هغه وروسته شوباتو پیاله خپلې خولې ته نږدې کړه. له دې کبله چې شرابو عطر درلودل، نو هغه یې پر سر واړول او چې جام خالي شو پر ځمکه یې کېښود، ویې ویل سینوهه ! ستا شراب په هر قوي دي او نشې یې پر ما اغېز وکړ، خو له ځښلو وروسته خوله تریخوي او اوس به د خولې تریخوالی په خپلو شرابو سره له منځه یوسم.

له هغه وروسته یې له خپلو شرابو څخه پیمانه ډکه کړه او ویې ځښل. زه پوهېدم، هغه زهر چې ما ورکړي دي، ترسهاره د هغه د مړینې سبب نه کېږي، ځکه چې هغه په ډېره ډوډۍ وخوړله، پر دې سربېره ډاکټر ورته د قبضیت درمل ورکړل او کله چې قبضیت موجود وي، زهر په ځنډ اغېز کوي.

ما هم پخپل جام کې لږ د سوریې شراب واچول او ومې ځښل خو ددې لپاره نه چې شراب وڅښم او ځان نشه کړم، بلکې ددې لپاره چې زما جام وویني ځل شي، د زهرو اغېز پکې پاتې نه شي. او که زما له تګه وروسته کوم ډاکټر هغه معاینه کړي نو د زهرو نښې پکې پیدا نه کړای شي.

له دې وروسته مې بیا ځان نور هم نشه وښود او داسې مې وښود ل چې د کښاستو توان نه لرم، باید لاړ شم او ویده شم.

د هاتي افسرانو له دواړو متو ونیولم او خپلې کېږدۍ ته یې بوتلم، خو ما د شوباتو له کېږدۍ څخه له ځان سره د شرابو هغه صراحي هم پېرته راوړه، چې له مصره مې پکې شراب راوړي ول.

د هاتي افسرانو په تو کو ټکالو، زه پخپله کېږدۍ کې ویده کړم او لاړل چې پخپله هم

ویده شي.

کله چې مې احساس وکړ تول ویده شوي دي پاځېدم او ګوته مې په ستوني کې دننه کړه، هرڅه چې مې خوړلي ول، د زیتون له تېلو سره مې یو ځای تول بیرته راوګرځول.

بیا مې د مصر د شرابو تشه صراحي ووینځله او ماته مې کړه، توتې او کودوړي مې یې د دښتې په شګو کې ښخ کړل.

پر بدن مې سړې خولې راماتې وې. ځکه چې وېرېدم، ښایي زهرو به مسمومه کړی یم.

د ډېر احتیاط لپاره مې د کانګو درمل وخوړل چې بیا کانګې وکړم او هغه څه چې زما په معده کې وو تول راووځي.

که څه هم ما د زیتون ډېر تېل خوړلي ول، خو بیا هم ډارېدم چې زهر پر ما اغېزه ونه کړي.

ځان مې چمتو کړ چې ویده شم، خو له وېرې خوب نه راته، پر ډار سربېره مې د شوباتو څېره چې بنکلی ځوان و او د هغه ځلانده سترګې او سپین غاښونه هم سترګو ته درېدل.

کله چې سهار شو زه پوهېدم چې د شهزاده شوباتو وضعیت به ښه نه وي، خو هغه چې د هاتي د تولو اوسېدنکو په شان کبر جن او مغروره و، داسې یې ونښود له چې خپل سفر ته دوام ورکولای شي او پر خپل روان تخت سپور شو.

زه خبر شوم چې د هغه ډاکټر دوه ځله د قبضیت دوا ورکړې، چې د غو درملو د شوباتو حالت نور هم خراب کړی دی.

که پر دې ورځ د شوباتو ډاکټر دغه ځوان ته مسهل درمل (جولاب) ورکړي وای، ښایي هغه ښه شوی وای. خو له دې کبله چې قبض شوی و نو تول زهر د هغه په بدن کې پاتې شول.

د شپې مهال چې کله د استراحت ځای ته ورسېدو د شوباتو حالت داسې خراب شو، چې سترګې یې پتې شوې او د مرګ ننبې ننبانې پکې څرګندې شوې.

د هغه ډاکټر، زه د مشورې لپاره وروغوښتلم او کله چې ما هغه ځوان ولید پوه شوم، چې هغه مې د مرګ پر لور استولی دی، نو ودرېږم.

ډاکټر فکر وکړ، چې ډېر خپه یم، ځکه رېږدېدم او له مایې پوښتنه وکړه سینوهه! ددې ناروغۍ په هکله ستاسې نظر څه دی؟

ومې ویل دا همغه د ښېدیا ناروغي ده، چې پرون ما د شهزاده په بدن کې کشف کړې وه او هغه تاته وویل، چې معالجه یې کړې.

ډاکټر وویل ددې ناروغۍ درمل څه دي؟

ومې ويل، زه فکر کووم په دې پرې او کې بايد مسکن درمل ورکړل شي چې د کولمو او معدې درد يې ختم کړي.

د کولمو د درد د کمولو لپاره بايد يوه ډبره ګرمه کړو او د هغه پر نس يې کېږدو.

ما شهزاده شوباتو ته هېڅ ډول درمل نه دي ورکړي، بلکې پرې مې ښود چې د هغه خاص ډاکټر. هغه ته خپل درمل برابر او د هغه په خوله کې يې واچوي.

ډاکټر په يوه اله د شهزاده خوله خلاصوله او درمل يې پکې وراچول.

زه پوهېدم چې مسکن درمل او ګرمه ډبره به د هغه د مړينې مخه ونه نيسي خو لږ تر لږه درد يې ورته ارام اوه او په وروستيو شېبو کې به په اسانه مړ شي.

شهزاده د زهرو له امله سخت اسهال شوی و او ډاکټر يې حيران پاتې و، چې ولې د قبضيت له دې ټولو درملو سره سره چې ده ته يې ورکړي، بيا هم اسهال دی.

دې سخت اسهال د شوباتو ډاکټر قانع کړ، چې دا هغه د صحرا نارو غي ده، چې ځانګړې ننبنه يې اسهال دی.

زه متوجه وم چې هېڅوک پر ما شک نه کوي او په دې ډول مې پر خپله چالاکی ويار کولای شو، خو په باطن کې شرمنده وم، ځکه چې يو ډاکټر د دې لپاره ډاکټر شوی وي، چې نارو غان معالجه کړي، تر څو ممکنه مړه نه شي، نه دا چې يو بنکلی او غښتلی ځوان بلې دنيا ته واستوي.

د غه کار د هاتي تر ټولو وحشي سرټېرو په نېزو او چړو سره هم کولای شو.

د بلې ورځې تر سهاره شهزاده شوباتو ژوندی و او ما بې له دې چې د هغه په معالجه کې مداخله وکړم، هڅه مې کوله چې د هاتي د ډاکټر په مټ د هغه ځوان درد کم کړم.

د غه ډاکټر د خپل هېواد له ځايي نارو غيو پرته نورې نارو غی نه پېژندلې او کله خو به يې د ځيګر، کولمو، معدې او پښتورګو د دندې سره غلطولې.

بايد د هاتي او نورو هېوادونو د ډاکټرانو نالايقی ته حيران نه شو، ځکه چې د هغوی طبي تحصيلات نظري دي او عملي کار نه کوي.

د نړۍ په هېوادونو کې يوازې مصر دی، چې له زرګونو کلونو راهيسې د طب علم په عملي توګه محصلينو ته ورښيي او د مومياييو کولو يو شاګرد په مصر کې د هاتي د لسو ډاکټرانو هومره پوهه او د بدن د غړيو په هکله معلومات لري، دا ځکه چې هره ورځ د بدن غړي ګوري او د هر غړي په نقص پوهېږي.

د مصر د مومیایي کوونکو پوهه دومره زیاته ده، چې کله د مړي خپته پرانیزي، پوهېږي چې هغه په کومه ناروغۍ مړ شوی دی.

په همدې دول مصري ډاکټران چې په دارالحیات کې یې زده کړې کړې وي، له مومیایي کوونکو څخه ډېر د بدن د غړیو په دندو او د ناروغیو په نښو نښه پوهېږي.

زه تصور نه کوم داسې کووم هېواد دې وي، چې د طب په برخه کې له مصر سره سیالي وکړای شي او په راتلونکې کې هم که نور ملتونه وغواړي چې د دې علم په رازونو پوه شي، نو له مصره به یې زده کوي.

کله چې لمړۍ خوت شهزاده شوباتو مرګ ته نږدې شوی و، څکه خو هوښیار شو.

کله چې مرګ نږدې کېږي او ژوند چې زمونږ د تولو دردونو لامل دی پای ته رسېدونکی شي، نو بدن نور د درد احساس نه کوي او له دې کبله چې د ژوند کړۍ او له منځه ځي، حواس او هوښیاري بیرته راستنېږي.

شوباتو هم په دغه وخت کې هوښیار شوی و، د هاتي افسران یې راوغوښتل او هغوی ته یې وویل، هیڅوک زما د مرګ مسولیت نه لري، بلکې زه د صحرا د ناروغي له امله مرم.

له دې سره سره چې د هاتي تر تولو ستر ډاکټر زه معالجه کړم او د مصر لوړ مقامه ډاکټر سینوهه هم ورسره مرسته کوله، خو زه معالجه نه شوم.

یا د اسمانونه او ځمکې اراده ده، چې زه باید مړ شم او یا د سینا صحرا، زما د مرګ حکم کړی دی، چې د مصر د خدایانو تاتوبی دی.

زما له خولې څخه زما پلار ته ووایاست او تاسې هم پوه شئ چې له دې وروسته باید د هاتي سر تېرې، سینا صحرا ته رانه شي، څکه چې د غه صحرا زمونږ د تباهۍ سبب کېږي او زما مرګ د غه خبره ثابتوي.

تول پوهېږي چې په همدې بیدیا کې مو ماتې وخوړه او د هاتي جنګي ګاډی چې تل یې سوبه کړې وه، په همدې بیدیا کې تباه شوې.

زما له مړینې وروسته د غو دوو تنو ډاکټرانو ته چې هڅه یې وکړه ما معالجه کړي، ښې ډالۍ ورکړئ او سینوهه ! ته چې کله مصر ته ستون شوې، شهزادګۍ باکتامون ته زما سلام ورسوه او ورته ووایه، چې زه هغه له هغې ژمنې معافوم چې له ما سره یې کړې وه.

خو افسوس کووم چې ولې زما عمر له ما سره ملګرتیا ونه کړه چې، هغه د دې او زما په خوښه د هاتي شهزادګۍ کړم.

هغې ته دا هم ووایه، اوس چې زه مرم، بیا هم د هغې فکر کووم او د هغې په خیال بلې نړۍ ته ځم.

شهزاده شوباتو په داسې حال کې چې موسکی و، له دې نړۍ یې سترګې پټې کړې او زه د هغه موسکا ته هېڅ حیران نه شوم، ځکه ځینې کسان چې د مرګ په وخت له بدنې دردونو خلاصېږي. له دې کبله چې ځان اسوده احساسوي او بشکلې منظرې په فکر کې مجسموي، نو موسکي شي.

د هاتي افسرانو د شهزاده مړی په یوه ستره تغاره کې کښېښود. تغاره یې یې له شرابو او شاتو ډکه کړه، سر یې وربند کړ، چې مړی خپل هېواد ته ستون کړي او د هغې غوندې پر سر یې خاورو ته وسپاري، چې نور شهزادګان او د هاتي پاچاهان پکې ښخ دي.

دغو افسرانو چې زه په ژړا ولیدم، له ما سره یې مینه پیدا شوه، پر یوه لوحه یې ولیکل، سینوهه د شهزاده شوباتو په مړینه کې مسولیت نه لري، هغه په صحرا کې د اسهال د ناروغۍ له امله مړ شو.

دغه راز یې پر لوحه ولیکل، سینوهه د هاتي له ډاکټر سره یو ځای ډېره هڅه وکړه، چې شهزاده معالجه کړي، خو بریالی نه شول.

هغوی پر دې لوحه د اروانباد شهزاده او خپل مهرونه ولګول، ځکه چې فکر یې وکړ، مصر هم د هاتي په شان دی او که زه د شهزاده د مرګ خبر مېرمن باکتامون ته ورووړم هغه به ماووژني او تصور به وکړي، چې د هغې راتلونکی خاوند ما وژلی دی.

کله چې مې غوښتل مصر ته ستون شم، د شوباتو د وصیت په اساس یې ماته ډېرې ډالۍ راکړې او زه د مصر پر لوري رهي شوم.

په دې کې مې شک نه کاوه چې د دې شهزاده په وژلو سره مې مصر ته لوی خدمت کړی دی او توره خاوره مې د هاتي د پاچاهانو له خطرې ژغورلې ده، خو مصر ته د دې ستر خدمت له امله مې ویاړ هم نه کاوه.

کله چې مصر ته راستون شوم را پر زړه شول، له دې سره سره چې ډاکټر یم، خو زما وجود د هغو کسانو لپاره چې ما پېژندل او راباندې ګران ول د کړاو سبب شوی دی.

ما خپل ناسکه مور و پلار چې راباندې ګران ول، له لاسه ورکړل، بیا مې په مینا زړه بایلود. هغه پېغله هم زما د کمزورې نفس له امله د کرت د خدای په کور کې مړه شوه.

له هغه وروسته له مریت او تهوت سره اشنا شوم او د غه دواړه هم زما د کمزورتیا او

شکونو له امله مړه شول.

د مصر فرعون اخناتون له ما سره ډېره نیکي کړې وه. خو زما له لاسه یې زهر وخوړل او مړ شو. څکه چې ما تصور کاوه. د هغه په وژلو سره به مصر ته یو ستر خدمت وکړم.

وروستی کس چې ما د وژولو لپاره ورسره علاقه پیدا کړه. شوباتو و او هغه هم زما په لاس بلې نړۍ ته واستول شو.

داسې ښکاري چې زما وجود سپیره دی او له هر چا سره چې علاقه پیدا کووم له منځه خي.

له هغه وروسته د تانیس ښار ته ننوتم او په ببرۍ کې د طبس پر لور روان شوم.

زما ببرۍ د زرینې مانۍ (سلطنتي مانۍ) پروړاندې ودرېده او زه مانۍ ته ننوتم.

آمي او هورم هب هلته ول. ما ورته وویل ستاسې هیله پوره شوه او شهزاده شوباتو د سینا په صحرا کې مړ شو. د هغه مړۍ یې له شرابو او شاتو څخه په یوه ډکه تغاره کې واچاو او هاتي ته یې ولېږداوه.

هغه به بیا مصر ته راستون نه شي او د دغه هېواد لپاره به ستونزې پېښې نه کړي.

دواړه په دې خبر ډېر خوشحال شول او آمي له سلطنتي خزانې څخه یو زړي امیل را پر غاړه کړ.

هورم هب وویل لاړ شه او دغه خبره مېرمن باکتامون ته ورسوه. چې پوه شي د هغې راتلونکی خاوند مړ شوی دی. څکه که مونږ دغه خبر ورکړو باور به ونه کړي.

زه شهزادګی باکتامون ته ورغلم او هغې ته مې وویل. اې شهزادګی ستا چنګول شهزاده شوباتو چې غوښتل یې مصر ته راشي او له تا سره واده وکړي. په سینا صحرا کې د صحرا د ناروغۍ له امله مړ شو. خو ما او د هغه خاص ډاکټر ترخپله وسه پورې هڅه وکړه، چې هغه وژغورو.

شهزادګی باکتامون چې شونډې یې سړې کړې وې. چې د غه خبر یې واورېد. د سرو زرو یو بنګړۍ یې له خپله لاسه را خلاص کړ او ماته یې راکړ.

په ملنډو یې وویل: سینوهه! دغه بنګړۍ د ډالۍ په توګه واخله. خو ترې دې وړاندې، چې ته راشې او دغه خبر ماته راکړې. زه پوهېدم چې دلته زما په هکله څه فکر لري. څکه چې فیصله یې کړې ده. ما د جنګ د الهې (سخمت) الهه کړې او زما سړې جامې یې تیارې کړې دي

خو د شوباتو د ناروغۍ. او مړینې په هکله باید ووایم چې زه د هغه ناروغۍ. او مړینې ته نه حیرانېږم. ځکه پوهېږم. هر چیرته چې ته لاړ شې، مرګ هم له تا سره هلته ځي.

زما ورور اخناتون له دې امله لوېدیزې نړۍ ته لاړ چې تا معالجه کړي و، نو له همدې امله تا ته وایم، اې سینوهه! لعنت دې پر تا وي او زه له خپلو خدایانو غواړم چې تر ابده دې ملعون کړي.

زه له خدایانو غواړم چې ستا قبر ملعون کړي، ستا مومیایي پاتې نه شي او نوم دې له منځه لاړ شي، ځکه چې دا ته وې چې د مصر د فرعونیانو تاج و تخت دې په داسې کسانو وپلوره چې ذات یې هم معلوم نه دی.

دا ته وې چې زما په رګونو کې د مصر د سترو فرعونیانو بهېدونکې پاکه وینه دې ګنده کړه.

سینوهه .... اې خونړیه ډاکټره! دتل لپاره معلون پاتې شې...

ما خپل لاسونه پر زنګنو کېښودل، رکوع مې وکړه او ومې ویل اې شهزادګۍ. هغه څه چې تا وویل همغسې به شي.

کله چې زه له زریني مانۍ. څخه راووتم شهزادګۍ. امر وکړ، چې په ما پسې ترسلطنتي مانۍ. پورې تو له ځمکه جارو کړي، چې ځمکه زما له ککړتیا او پلیتۍ. پاکه شي.

د مصر د فرعون توت آنخ آمون مړی هد هړې ته د لهړ د لپاره چمتو شوی و، آمي کاهنانو ته امر وکړ، چې د فرعون جنازه په وادي السلاطین کې پراته قبر ته ولهړدوي.

ډېرې هغه شیان چې فرعون غوښتل پخپل قبر کې یې کهړدي د آمي له لورې ولوتل شول او کله چې یې د قبر دروازه بنده کړه نو کاهنانو چې آمي ورته ډېر رشوت ورکړی و، فیصله وکړه چې نو موړی د مصر فرعون شي.

هورم هب د مصر په واټونو او څلورلارو کې خپل سرتېري ځای پر ځای کړل، چې کله آمي د تاج اېښودلو او تبرک لپاره د آمون معبد ته ځي نو خلک بلوا ونه کړي.

خو هېڅ د اعتراض غږ پورته نه کړ، ځکه چې خلک له لوړې پېښې تنګ شوي ول او ملت هغه خره ته ورته و چې بار کړی یې وي او د متروکې او چوکې په زور په یوه بې پایه سړک کې روان وي چې د ډېرې سترې یا له کبله خپل خاوند په لغته هم نه شي وهلای.

په کومه ورځ چې آمي معبد ته روان و، پر خلکو یې ډوډۍ او شربتونه ووېشل.

دا چې خلک وړي ول، نو د غو خوړو پرې اغېز وکړ او د هورم هب لپاره یې نارې ووهلې.

خو هوښیار کسان پوهېدل چې په مصر کې آمي یو نمایشي او چټي فرعون دی، اصلي قدرت د هورم هب په لاس کې دی، هغوی په دې حیران ول، چې ولې دغه سړي د پاچاهۍ تاج نه دی پر سر کړی.

خو هورم هب پوهېده چې څه کوي؟ ځکه چې د مصر د ملت د بدبختۍ دوره لا پای ته نه وه رسېدلې او باید مصریان بیا هم جنګ وکړي.

دوی باید د هېواد په جنوب کې د کوش (د تور پوستو ټاټوبی) له خلکو سره جګړه وکړي.

پر دې سربېره د سوریې جنګ هم د یوې موقتي سولې له مخې ارام شوی و او د هاتي ځواکونو د سولې د ټرون پر اساس په سوریې کې څو ستراو کوچني تکیه ځایونه درلودل او هوښیاران پوهېدل چې بیا به هلته جنګ وشي.

هورم هب چې د مصر د ملت لپاره یې د دغو بدبختیو اټکل کاوه لېوال و، چې دغه بدبختۍ د آمي د پاچاهۍ په وخت کې را منځته شي چې خلک پوه شي دغه ستونزې او ناخوالې د آمي د پاچاهۍ له امله دي.

له دې ورسته چې جنګ پای ته ورسېږي، نو هورم هب به د جنګونو د سوبمن، ژغورونکي او د سولې د خدای په توګه مصر ته راستون شي او ملت به پوه کړي، چې له دې وروسته د سوکالۍ او نېکمرغۍ وخت دی او پخپله به د مصر فرعون شي.

آمي د هورم هب په پلان نه پوهېده، یا خو پوهېده، مګر فکر یې کاوه، چې هورم هب د دغه پلان د اجرا وخت او وسیله نه لري.

قدرت او شتمنۍ آمي نشه کړ او هڅه یې کوله چې له خپل عمر او پاچاهۍ څخه استفاده وکړي.

خو پر هغه ژمنه یې وفا وکړه، چې له هورم هب سره یې د اختاتون د مرګ په وخت کې کړې وه او شهزاده باکتامون یې هغه ته وسپارله.

د هغه پلان له مخې چې آمي برابر کړی و او د کاهنانو په وسیله اجرا شو. باید پر ټاکلې ورځ د شهزادګۍ باکتامون په څېره کې د سخمت الهه د دې الهې په معبد کې د سوریې د فاتح هورم هب قدرونه او نمانځنه وکړي.

په دې ورځ یې شهزادګۍ په ګانو پسوللې او په سروجامو کې سینګار شوې معبد ته بوتله

کله چې هورم هب د معبد پرورانديې د خپلو عسکرو له بدرګې سره مخامخ شو، هغوی ته يې سپين زر ورکړل او معبد ته ننوت.

په دې وخت کې ټول کاهنان له معبده راووتل، هورم هب او شهزادګی يې په معبد کې يوازې پرېښودل او د معبد دروازه يې رابنده کړه.

هورم هب چې يو سرتېری و او اوږده کلونه يې د شهزادګی د وصال په ارمان کې تېر کړي ول، پر دې شپه يې له فرصته ښه ګټه پورته کړه.

په داسې حال چې هغه په معبد کې دننه له فرصته استفاده کوله، د هغه عسکر په طبس کې پر عمومي ځايونو او ميخانو ورشيوه شول او تر سهاره يې شراب وڅښل.

ځينې پکې د جنګ او شخړو له املې ټپيان شول او څو ځايه اورونه هم ولګېدل.

سهار د سخ مت د معبد پرورانديې راټول شول، چې له هغه ځايه د هورم هب وتل وګوري.

کله چې د معبد دروازه خلاصه شوه او هورم هب تريې راووت نو سرتېرو يې په ويارنارې کړې او د هورم هب د سر، څېرې، تتر، متو او پښو په لېدو حيران شول، ځکه د غه سړی له سره تر پښو پورې ټول په وينو ککړ و. داسې ښکارېدل چې د جنګ الهې تېره شپه د خپل ماهيت او خوی په اساس چلند کړی دی او په خپلو نوکانو او غاښونو يې د هورم هب مخ او انداموونه ټپي کړي ول.

خو په دې ورځ هېڅا شهزادګی باکتامون په معبد کې ونه ليده، ځکه چې کاهنانو په پټه هغه د سخ مت له معبده ايستلې وه او زرينې مانۍ ته يې لېږدولې وه.

دا زما د پخواني ملګري او د مصر د سپاهيانو د قوماندان هورم هب، د زفاف شپه وه.

زه په دې حيران يم چې ده به په دې شپه کې له هغې ښځې څخه څه خوند اخيستی وي چې دده يې داسې هرکلی کړی دی.

ما فرصت پيدا نه کړ چې تريې پوښتنه وکړم، پر دې شپه يې د شهزادګی لغتي او ګوزارونه څنګه زغملي ول، ځکه چې لنډه موده وروسته هورم هب له تورپوستو سره د مبارزې او د هغوی د کنټرولولو لپاره د مصر جنوب ته ولاړ، له همدې کبله ما ونه کړای شو، د زفاف د شپې په هکله له هغه څخه پوښتنه وکړم.

آمي د خپلې پاچاهۍ له قدرته ډېر خوند اخيستې او ويل به يې سينوهه! په مصر کې بل څوک قدرت نه لري او زه له مرګه نه وېرېږم، ځکه چې پوهېږم يو فرعون هېڅکله نه مري، بلکه له مړينې وروسته به هم ژوندی وي او پاتې عمر چې تلپاتې دی د آمون په بېړۍ کې

تېروي (په پښوانې مصر کې د آمون بېړۍ دوه مانا وې درلودې. یوه پر ټولې نړۍ خورېدونکی لمر او بله هغه بېړۍ وه چې شتمنو مصریانو به پخپل قبر کې اېښودله. اوس په کیندنو کې څو ځله د پخوانیو مصریانو په قبرونو کې دغسې بېړۍ موندل شوې دي کله چې به یو مصري ویل زه د آمون په کښتۍ کې وم، په دې مانا چې په همدې کښتۍ کې او هم به د آمون له خدای او لمر سره یم ژباړن)

له دې وروسته چې آمي څه موده دغه خبرې کولې تصور کووم چې دبوډاتوب او له ښځو سره د ډېرې تفریح له امله دهغه اعصاب خراب شول ځکه چې له هغه وروسته یې ماته ویل سینوهه زه به هیڅکله مړ نه شم د دې لپاره چې فرعون یم او یو فرعون هیڅکله نه مري.

ما ورته وویل آمي ته خیال کوې، چې څو تنو کاهنانو ستا پر مخ او سر تبل موښلي نو ته یې سپېڅلی کړی یې او له نورو سره تو پیر لرې؟ خو ایا تا ونه لیدل چې اصلي فرعونیان هم، چې پلرونه یې فرعونیان ول او د خدایانو وینه یې په رګونو کې وه مړه شوي دي؟

په دې ډول ستا غوندې سړی، چې له سره عام سړی وې او بیا فرعون شوې. ایا هیله کوې چې هیڅکله به نه مرې؟

آمي وویل. کاهنان به اجازه ورنه کړي، چې زه مړ شم.

ما به ویل که کاهنانو، د دې وس درلودای چې د مرګ مخه ونیسي، نو داسې کار به یې کړی و، چې دوی پخپله مړه نه شي.

په دې وخت کې آمي خپه او نهیلی شو او ویل به یې سینوهه! ایا ته غواړې ووایې چې د فرعون کېدا لپاره زما دغه ټولې دسیسې بې ګټې وې او هغو ټولو هلو ځلو چې خلک مې ووژل نتیجه او پایله نه درلوده؟ ایا زه هم باید د نورو په شان مړ شم او د فرعون کېدا له خوندونو ټپر شم چې تر ټولو، ان د شرابو له ځښلو او له ښځو سره له تفریح کولو هم خوندور دی.

سینوهه داسې کار وکړه، چې زه وکړای شم هره ورځ سل ځله له ښځو سره ځملم او په وجود کې مې له دې کاره هېڅ ډول ستومانې او ستړتیا احساس نه شي.

ته یو ډاکټر یې او په ټولو شیانو پوهېږې، ته زما قدرت زیاتولی شې چې زه وکړای شم، تر لسو ځوانانو لس ځله زیات له ښځو سره تفریح وکړای شم.

دغو خبرو رازده کړل، چې د آمي عقل د بوډاتوب او د مقام او چوکۍ د غرور له امله خراب شوی دی او له هغه وروسته د هغه د خرابو اعصابو نورې ننبې ننبانې هم راته

څرګندې شوې.

دی له ډوډۍ خوړلو وروسته او هغه کس چې ویل به یې د فرعون کهډا یوه ګټه د ډیرو شرابو څښل دي، د خپل طبیعت د خرابېدا له وړې یې نه شراب څښل او نه یې قوي خواړه خوړل، بلکې په لږې وچې ډوډۍ او د اوربشو په اوبو به یې ګوزاره کوله او هغه یې هم په ډیر احتیاط خوړل چې مسموم نه شي.

په عین حال کې دغه کس چې غوښتل یې هره ورځ سل ځله له ښځو سره تفریح وکړي، ناڅاپه له ښځو مور شو او د هاتي د خلکو هغه غیر طبیعي باور ونه په ده کې هم راپیدا شول.

دري پنځوسم څپرکی

د باکتامون انتقام

شهزادګی باکتامون د جنګ د الهي په معبد کې له هورم هب سره د یوې شپې تر تېرولو وروسته، امېندواره شوه.

شهزادګی له خپل مېړه څخه کرکه کوله، ځکه یې هڅه کوله خپل ماشوم په خپله خښته کې مړ کړي، خو بریالی نه شوه او دغه ماشوم یې وزېږاوه.

له دې وروسته چې ماشوم وزېږېد، ماشوم یې له هغې بېل کړ، چې هغه یې ونه وژني او یا یې په تو کرۍ کې کېښږدي او په نیل سیند کې یې خوشې نه کړي.

د دې ماشوم د زوکړې په هکله کیسې او افسانې جوړې شوې، داسې اوازه هم خپره شوه، چې کله ماشوم نړۍ ته سترګې رنې کړې، سر یې د جنګ د الهې په شان و او پر سر یې د جنګ مخصوصه خولی وه.

زه چې د مېرمن باکتامون ډاکټر وم او ماشوم مې لیدلی و، نو وایم چې دغه ماشوم له نورو ماشومانو سره توپیر نه درلود.

هورم هب به دغه ماشوم د رامسس په نوم یاداوه.

کله چې دغه ماشوم وزېږېد، هورم هب د مصر په جنوب کې له تور پوستو سره په جنګ بوخت و او د هغه ګاډۍ دغه خلک وژل، ځکه چې تورپوستو په جنګونو کې ګاډۍ نه وې لیدلې او نه پوهېدل څنګه د ځان دفاع وکړي.

هورم هب د هغوی کورنه چې له لوخو او لرګیو جوړ شوي ول وسوځول، ښځې او ماشومان یې د مریانو په توګه مصر ته را واستول او تورپوستي نارینه یې پخپل پوځ کې شامل کړل، چې هغوی بیا ژړه ور او بېباکه عسکر شول.

له دې وروسته چې تورپوستي د هورم هب په پوځ کې شامل شول ازاد شول، چې د خپلو اصولو او عقیدو په اساس څرنګه چې دوی غواړي ډولونه ووهي او ونخېږي.

د تورپوستو نڅا د هغوی په روحيې عجيبه اغېز درلود او له دې وروسته چې نيم ساعت وګډ ېدل داسې به زړه ور شول، چې له يوې نهزې سره به د زمري جنګ ته ورتلل.

هورم هب پوهېده، چې د هاتي پر خلاف په را تلونکي جنګ کې له هغوی څخه استفاده کولای شي او داسې عسکر به د هغوی جنګ ته واستوي چې د هاتي تر عسکرو ډېر زړور دي.

هورم هب د تورپوستو په ټاټوبي کې ټول څاروي او مالونه مصر ته ولېږدول، تر دې حده چې په مصر کې شېدې ډېرې پريمانه شوې او ډېرو بېوزلو کسانو هم غوښه خوړلی شوای.

په مصر کې د لوړې له کلونو وروسته له کروندو څخه ډېر غنم ترلاسه شول او خلک پر دوډی، اوربشو او شرابو مارې شول.

کله چې به مېندو خپلو ماشومانو ته تی ورکاوه، له خدايانو به يې د هورم هب لپاره د نور ځواک غوښتنه هم کوله، ځکه پوهېدل چې هغه په مصر کې شېدې، مستې، غوښه او په غير مستقيمه توګه غنم او د اوربشو اوبه پريمانه کړې.

خو د مصر له جنوبه د تورپوستو د مالونو لېږدولو، د هغوی د کورونو سوځولو او نورو جناياتو تورپوستي داسې وېرول، چې خپل هېواد يې پرېښود او د پيلانو، زرافو او زمريانو د ټاټوبي پر لور وتښتېدل.

له هغه وروسته تر څو کلونو پورې د مصر په جنوب کې د کوش په نامه ټاټوبی شاړ پاتې شو، هېڅا هلته ژوندنه کاوه، چې مصر ته قلنګ ورکړي.

خو مصر په دې خپه نه شو چې له کوش څخه يې قلنګ نه اخيست، ځکه چې تر دې مخکې هم دې ټاټوبي مصر ته څه نه ورکول، نو د قنلګ نه ورکول د مصريانو لپاره عادي چاره وه.

په داسې حال کې چې د سترو فرعونيانو په وخت کې کوش د مصر د عايد لويه سرچينه نه وه او مصر تر کوشه زيات له سوريې څخه ګټه کوله.

هورم هب د مصر په جنوب کې له دوه کلن جنګه وروسته له ډېرو غنيمتونو سره مصر ته راستون شو او خپلو عسکرو ته يې چې ډېرې پکې تورپوستي ول سره او سپين ورکړل

طبس ته د هورم هب په راتګ سره لس ورځې او شپې په دې ښار کې جشنونه جوړ

شوي ول.

نشه عسکرو به له سهاره ترمانښامه او بیا له مانښامه تر سهاره په واټونو کې چکرې وهلې او له دې جشن وروسته د مصر یو شمېر ښځو له تورپوستو سره ودونه هم وکړل.

کله چې هورم هب د مصر له جنوبه راستون شو خپل زوی رامسس به یې تل په غېږ کې و او په ویاړ سره به یې خلکو ته وربنود، ویل به یې: وګورئ د غه هلک زما له ذاته دی، خو د فرعونیانو او خدایانو وینه یې په رګونو کې ده.

له دې سره سره چې کله زه وزېږېدم د پښو په ګوتو کې مې خوشایي ننښتي ول اوس زما زوی یو حقیقي فرعون کېدای شي.

کله چې هورم هب طبس ته راستون شو، لاړ چې آمي وګوري، خو لکه چې ومې ویل، آمي د لېونو په شان شوی و.

له ما څخه وډار شو، دروازه یې په ځان پسې بنده کړه او د دروازې له شا یې وویل، زه له تا ډارېږم، ځکه چې ته راغلی یې ما ووژنې.

هورم هب له دې خبرې سره وخندل، په یوې لغتې یې دروازه ماته کړه او ویې ویل، آمي ما اوربدلي ول، چې ته لېونی شوی یې، خو تر دې مهاله مې باور نه کېده.

اوس چې ګورم ستا د لېونتوب په اړه شوې خبرې سمې دي، ځکه که ته لېونی نه وې، نو پوه شوی به وې چې ستا له مرګه، ماته ستا ژوند ګټور دی.

که زه پوه شم چې ته مرې چمتو یم چې له کوشه راوړې نیمایي شتمني به په معبدونو کې قرباني کړم، چې ته ژوندی پاتې شې، ځکه چې یو بل جنګ په مخکې لرو چې په دې جګړه کې به د مصر ملت له بلې بدبختۍ سره مخامخ شي.

نو ته باید ژوندی پاتې شې، ځکه چې مصریان خپلې ټولې بدبختۍ ستا له لورې وګڼي.

هورم هب د خپلې مېرمنې باکتامون لپاره ګران بیه ډالۍ راوړې.

په دغو ډالیو کې د سرو زرو ډبرې هم وې او په هغو ټوکریو کې اېښنود ل شوې وې، چې تورپوستو ښځو اوبدلې وې.

دغه راز یې هغې ته د زمري پوستکي چې هورم هب په کوش کې ښکار کړي ول، د شتر مرغ ښکې او ژوندۍ بیزو ګانې هم راوړې وې.

خو شهزادګۍ هېڅ یوه ډالۍ ونه منله او ویې ویل، هورم هبه! خلک فکر کوي چې زه

ستا مېرمن یم او ما ستا لپاره یو ماشوم راوړ، نو همدا ستا لپاره کفایت کوي او ته له دې وروسته باید له ماسره تفریح ونه کړې.

که وغواړې چې په معبد کې د هغې شپې په شان په زور له ماسره ساعت تېرې وکړې، زه به له تا داسې غچ واخلم چې د هرمونو له جوړېدا راهیسې به هېڅ یوې مېرمنې له خپل خاونده نه وي اخیستی.

ددې لپاره چې تا وشرموم له مرییانو، پنډیانو او پادوانانو سره به د طبس ښار په منځ کې او یا د نیل سیند پر غاړه تفریح وکړم، ځکه چې زه له تا څخه کرکه کووم او کله چې تا وګورم کانګې راځي.

دغه مقاومت له شهزادګۍ سره د تفریح کولو لپاره د هورم هب هېجان نور هم زیات کړ.

کله چې یې زه ولیدم، نو له باکتامون څخه یې شکایت وکړ او ویې ویل، زه غواړم له دې ښځې سره څملم خو هغه اجازه نه راکوي.

ومې ویل، غوره داده چې له نورو ښځو سره ساعت تېر کړې، خو پر هورم هب باندې باکتامون داسې ګرانه وه چې نورې ښځې یې په نظر نه ورتلې.

په دې وخت کې یې له ما وغوښتل، داسې درمل ورکړم، چې باکتامون ته یې ورکړي، چې پر هغې ګران شي.

ما وویل، دغسې درمل نشته.

ویې ویل داسې درمل راکړه، چې هغه ویده کړي او زه وکړای شم په خوب کې له هغې سره خپل ساعت تېر کړم.

ما وویل د خوب درمل د ښځو له طبیعت سره اړخ نه لګوي او په دې ډول هورم هب چې ویې نه کړای شول له ما څخه د خوب درمل ترلاسه کړي.

وروسته یې له یوه بل ډاکټر څخه دغه درمل ترلاسه کړل او د باکتامون له خبرتیا پرته یې هغه پرې وخوړل.

شهزادګۍ ویده شوه او بیا هورم هب ورسره تفریح وکړه، خو کله، چې شهزادګۍ راویښه شوه نو له هورم هبه یې کرکه او کینه نوره هم زیاته شوه.

هورم هب چې غوښتل یې له خپلو عسکرو سره سوریې ته لاړ شي چې هاتي له سوریې څخه بېخي وباسي، هغه هېواد ته له روانېدا مخکې شهزادګۍ ته ورغې چې خدای پامانې ورسره وکړي.

شهزادګی ورته وویل هورم هبه، در په زړه کړه، چې ما څه درته ویلي ول او که د راستنېدا په وخت کې پوه شوې چې ما رسوا او دوس کړی یې نو د اعتراض حق نه لرې هورم هب وخندل اولاړ.

کله چې هغه سوریې ته لاړ شهزادګی بیا متوجه شوه، چې امیندواره شوې ده، دامیندواری په وخت کې یوې کوټې ننوته او بیا را ونه وته شهزادګی ته به یې له یوې دریځې څخه خواړه ورکول.

کله چې دلنګون وخت راغی هغه تر څارنې لاندې وساتل شوه، چې خپل زوی ونه وژني.

خو باکتامون ماشوم مړ نه کړ او نوم یې ست هوس کېښود.(د ست بچی) (*په پښتوانې مصر کې د نن ورځې د ابلیس په شان یوشی موجود و، چې ست نومېده، همغه ډول چې شیطان له خدای سره مخالفت کوي، ست هم د مصر له خدایانو سره مخالفت کاوه. ژباړن*)

له دې وروسته چې باکتامون د لنګون له پرکالی ښه شوه، ځان یې سینګار کړ، د کتان جامې یې واغوستلې، له زرینې مانۍ څخه راووته او د طبس د کب پلورونکو د بازار پر لور روانه شوه.

هتله یې کب پلورونکو او هغو خرکارانو ته چې په خرو یې کبان راوړي و، وویل زه شهزادګی باکتامون او د مصر د پوځ د قوماندان او ستر سوبمن هورم هب مېرمن یم.

تر اوسه مې د هغه لپاره دوه زامن زېږولي دي، خو پر دغه سړي ګرانه نه یم او له ما سره تفریح نه کوي، ځکه خو نن د کب پلورنکو بازار ته راغلې یم، چې تاسې ته ووایم د نیل د ساحل ګڼو ونو ته راشئ او له ما سره تفریح وکړئ.

دا ځکه چې زه ستاسې له خشونت او بې تربیتۍ څخه خوند اخلم او ستاسې د کبانو بوی ما لیونی کوي.

کله چې خرکارانو او کب پلورونکو دغه خبرې واورېدې، ووېرېدل او له هغې څخه وتښتېدل.

خو باکتامون د کب پلورونکو د بازار په منځ کې د کتان جامې خلاصې کړې او خپل اندام یې نارینه وو ته ور وښود، ویې ویل، تاسې نه ګورئ چې زه څومره ښکلې یم؟

چېرته زما په شان ښکلې مېرمن پیدا کولای شئ؟ راشئ او د نیل سیند تر څنګ تر ګڼو ونو لاندې له ما سره تفریح وکړئ.

زه له یوې ډېرې پرته بل شی نه غواړم، خو که له ما سره مو له تفریح خوند واخیست،

باید یو لویه ډبره راته راوړئ.

د مصر په تاریخ کې چا نه لیدلي او نه اوریدلي ول، چې دغسې پېښه دې شوې وي نارینه په سر کې له باکتامون څخه وتښتېدل، خو کله چې یې د هغې ښکلی اندام ولید او د هغه د بدن عطر یې تر سپړمو شول، ویې ویل دغه شهزادګی د سخ مت الهه ده.

نو کله چې یوه الهه د نارینه وو، منځته راځي او هغوی ته وایي، چې له ما سره تفریح وکړئ، ددې حکم له اجرا سر غړونه ناشونې ده، ګني د خدایانو له قهر سره به مخامخ شو.

ځکه چې بشر همداسې پنځول شوی دی، چې د خپلو غریزو د ارضا لپاره د منلو وړ دلایل راوړي، شهوت، کینه او حرص د خدایانو په نوم او یا د هېواد او د ملت د لوړو ګټو په نوم اراموي.

ځینو نارینه وو به ویل، که د جنګ د الهې امر و نه منو، نو د خدای له قهر سره به مخامخ شو.

بله دا چې هغه ډالۍ چې دغه شهزادګی یې له موږ غواړي، تر ټولو ارزانه ډالۍ ده او تر اوسه پورې په مصر کې کومې ښځې ځان دومره ارزانه نه دی خرڅ کړی.

کله چې موږ یوه عمومي کور (فاحشه خانې) ته ورځو او غواړو چې له یوې تورپوستې مېرمنې سره تفریح وکړو، لږ تر لږ باید د مسو یوه کړۍ ورکړو، خو دغه شهزادګی چې د خدایانو له تو کمه ګڼل کېږي، وایي چې زما لپاره یوه ډبره راوړئ.

له دې کبله چې ډبره یوازې په ودانیو کې کارول کېږي او نور هېڅ مصرف نه لري، نو داسې ښکاري چې هغه د ځان یا د یوه خدای لپاره معبد جوړوي.

شهزادګی د کبانو د بازار ځینې نارینه له ځان سره د نیل ساحل ته بوتلل او پر دې ورځ یې تر مانښامه له هغوی سره تفریح وکړه.

هر نارینه چې له باکتامون سره ساعت تېراوه، د هغې لپاره یې یوه ستره ډبره راوړله او په خوشالۍ به یې نورو ته ویل شک نشته چې باکتامون یوه الهه ده، ځکه چې یوازې د یوې الهې شوندې د باکتامون د شوندو په شان خوږې وي.

مانښام چې کله باکتامون غوښتل زرښې مانۍ ته لاړه شي، یو بېړۍ یې کرایه کړه، چې ترلاسه کړې ډبرې د دغې بېړۍ په وسیله یوه ځای ته ولېږدوي.

د کبانو د بازار نارینه وو، به د هغې پر وړاندې سجده وکړه، روان به شول او ویل به یې، ای د جنګ الهې سبا هم راشه او له موږ سره تفریح وکړه، موږ به سبا ستا لپاره نورې

ډبرې هم راوړو.

خو پر بله ورځ شهزادګی سبزي منډیي ته لاړه دا بازار هم د کبانو د بازار په شان د نیل پر غاړه پروت و.

کلیوالو به خپل کرنیز محصولات په خرو او غوایانو دغه بازار ته وړل او شهزادګی هغوی ته په خطاب کې وویل: زه باکتامون د مصر د پوځ د قوماندان او د ستر فاتح هورم هب مېرمن یم چې د هغه لپاره مې دوه زامن زېږولي دي.

خو هورم هب داسې سړی دی چې زه پرې ګرانه نه یم او له ماسره تفریح نه کوي، ان زما د اوسېدو لپاره یې یو کور هم نه دی جوړ کړی.

له همدې امله زه نن تاسې ته راغلم او له تاسو غواړم چې له ماسره د نیل د څنډې تر ونو لاندې تفریح وکړئ.

تاسې ته ډاډ درکوم چې هېڅ یوه ښځه به زما په شان خوندوره نه وي او یوازېنی شی چې له تاسې یې غواړم یو ډبره ده.

کلیوال هم د کب پلورونکو په شان په سر کې وډار شول، خو شهزادګی خپلې جامې لرې کړې او خپل اندام یې وروښود.

د کتان جامو لمن یې وښوروله، چې باد د هغې د بدن عطر په فضا کې خپاره کړي او د کلیوالو سپېرمو ته یې ورسوي.

کلیوالو وویل، باید دغه فرصت له لاسه ورنه کړو، ځکه چې په ټول عمر کې یو ځل ممکنه ده، یوه شهزادګی موافقه وکړي، چې له یوه کلیوال او بهوزلي سره تفریح وکړي.

مورِ تر اوسه پورې داسې ښځه نه ده لیدلې چې له جامو یې داسې خوږ وږم احساسېږي، زمورِ د ښځو له اندامونو څخه خو د خوشیو بویونه لټېږي.

له دې وروسته یو شمېر کلیوالو له شهزادګی سره د نیل په ساحل کې تفریح کوله، نورو خپل خره خوشي کړي و، تللي ول چې ډبرې را ټولې کړي او مانبام شهزادګی له ډبرو په ډکه بېړۍ کې مانۍ ته ستنه شوه.

پر درېیمه ورځ شهزادګی د سکرو بازار ته لاړه او هغه څه یې تکرار کړل چې دوه ور څې مخکې یې ترسره کړي ول.

سکرو پلورونکو په سر کې دا تصور هم نه کاوه، چې یوه شهزادګی دې له دوی سره تفریح وکړي او د سکرو په دوړو دې ځان تور کړي.

شهزادګی. دومره سکاره پلورونکي د نیل څنډې ته بوتلل، چې د نیل ساحل تک تور ښکارېده او که دې د لمر لوېدو پر وخت چا د نیل د څنډې وانېسه لیدلي وای، نو فکر یې کاوه چې د اوبو یو ډله اسونه پر دې ځای تېرشوي دي او وانېسه یې تر پښو لاندې کړي دي.

پر دې ورځ د شراب پلورونکو او کاهنانو اعتراض پورته شو، ځکه چې سکرو پلورونکو ډېرې نه درلودې چې شهزادګی ته یې ورکړي، نو د میخانو او معبدونو پر وړاندې ډېرې یې ټولې کړې او شهزادګی ته یې راوړلې.

د لمر لوېدو په وخت کې شهزادګی بیا له ډېرو په ډکه بله ښېرې کې مانۍ ته ستنه شوه او هغه ځای ته یې ولېږدولې چې ورته ټاکلی یې و.

له دې کبله چې له دریو ورځو راهیسې شهزادګی باکتامون خپل ځان ټولو ته بربنډ کړی و، نو پر دې شپه په طبس کې له دې خبرې پرته بل بحث نه و.

هغو کسانو چې په خدایانو یې عقیده نه درلوده، د شهزادګی د دې عمل په هکله یې بله توضیح وزکوله او هر سړي په طبس کې هیله کوله چې له شهزادګی باکتامون سره ساعت تېر کړي.

په بله ورځ زیات شمېر نارینه، ان هغه کسان چې څو مېرمنې یې درلودې له شهزادګی سره د ساعت تېرۍ لپاره، ډېرې په لاس په هغو بازارونو کې ګرځېدل، چې په تېرو دریو ورځو کې باکتامون پکې لیدل شوې وه او د هغې په تمه کېناستل.

هغو کسانو چې سره او سپین یې درلودل، ډېرې یې وپیرودلې او هغو چې سره و سپین نه درلودل له معبدونو او عمومي ځایونو یې ډېرې غلا کړې، په داسې ډول چې کاهنان مجبور شول له ګزمې وغواړي چې د معبد شا و خوا پیره وکړي چې غله ونه شي کړای د معبدونو ډېرې غلا کړي.

خو په هغه ورځ شهزادګی باکتامون بازارونو ته نه لاړه او ځان یې خلکو ته ونه ښود، بلکې په زرینه مانۍ کې یې استراحت وکړ، چې د تېرو دریو ورځو ستومانې ختمه کړي.

بیا غرمه مهال د ډېرو کتلو ته ورغله چې د نیل په څنډه کې یې اېښې وې.

وروسته یې د دربار د غوجلو معمار راوغوښت او ورته ویې ویل:

دغه ډېرې چې ګورې، ما راټولې کړي او ټولې زما لپاره ډېر ارزښت لري، ځکه چې هره ډېره ما ته یوه خاطره راپر زړه کوي.

هر څومره چې ډېره لویه وي، دغه خاطره هومره قوي وي او اوس له تا غواړم چې له

دغو ډبرو څخه زما لپاره یو کور جوړکړه، چې زه کور ولرم او هلته ژوند وکړای شم، ځکه چې زما مېړه هورم هب له ما کرکه کوي، ما پرېږدي. کله کوش او کله هم سوریې ته ځي.

هغه کور ته چې یې ماته جوړوې، باید ډېر ښکلی او لوی وي او دمسالو له درکه اند ښښنه مه کوه، ځکه چې زه بیا هم ځم او دغه ډول ډبرې راوړم چې ته به د ډبرو له پلوه هېڅ ستونزه ونه لرې.

د سلطنتي غوجلو د جوړولو معمار ډېر ساده سړی و، کله چې یې د شهزادګۍ وړاندیز واورېد ویې ویل، شهزادګۍ ما ټول عمر ساده ودانۍ او غوجلې جوړې کړې دي او مانۍ نه شم جوړولی.

ته چې نیت لرې یو ښکلی قصر جوړ کړې، باید ستر معماران او هنرمندان راوبولې، چې ستا کور زما د کم عقلۍ له امله بې کاره نه شي.

شهزادګۍ د معمار پر اوږه لاس کېښود او ویې ویل ای د سلطنتي غوجولو جوړونکیه! زه یوه ښوزله مېرمن یم او ته پوهېږې، زما مېړه هم له ما کرکه کوي، نو دومره شته نه لرم چې ستر معماران او هنرمندان وګمارم.

زه هغوی ته فلزات نه شم ورکولای او ان ستا د زیارونو پر وړاندې تا ته داسې ډالۍ نه شم درکولای، چې ستا زحمتونه جبران کړي، خو کله چې د دغه کور کار خلاص شو، زه او ته به دې کور ته ننوځو او له تاسره به تفریح وکړم.

معمار په دې خبره خوشحال شو، ځکه کتل یې چې شهزادګۍ باکتامون د مصر تر ټولو ښکلې مېرمن ده او اوږدلي یې هم و، چې هغې په ورستیو ورځو کې په طبس کې له یو شمېر نارینه وو سره تفریح کړې ده.

که هورم هب په طبس کې وای ښایي معمار تر ډار شوی وای او په دې هیله به یې شهزادګۍ ته کور نه جوړاوه، چې ورسره تفریح وکړي، خو له دې کبله چې د مصر د پوځ قوماندان په مصر کې نه و، نو معمار فکر کاوه چې ځان باید له یوې سترې نیکمرغۍ څخه محروم نه کړي.

د سلطنتي غوجلو معمار په مینه او لېوالتیا سره کار کاوه او له باکتامون سره د ځملاستو مینې هغه دې ته اړکاوه، چې ډېرې خولې تویې کړي. شهزادګۍ باکتامون به د نورو ډبرو د ترلاسه کولو لپاره هره ورځ له مانۍ څخه وتله او نه یوازې په واټونو کې، بلکې په معبدونو کې یې هم خلکو ته ویل چې د هغې لپاره ډبرې راوړي.

یوه ورځ کاهنانو د ګزمې په مرسته هغه په یوه معبد کې ونیوله، خو باکتامون په غرور

سر پورته کړ او ویې ویل، ایا پوهېږئ، چې د چا پر وړاندې ولاړ یاست؟

زه باکتامون د لوی فرعون لور یم او په رګونو کې مې د فرعونیانو او خدایانو وینه بهېږي.

په مصر کې داسې قاضي نشته چې ما محاکمه کړای شي، بلکې دا زه یم چې قاضیان محاکمه کوم.

له دې سره سره چې تاسې ما ته سپکاوی کړی دی، خو زه به سزا درنه کړم. بلکې ډېر مې زړه غواړي، چې له تاسې سره تفریح وکړم، ځکه کاهنان ښه خواړه خوري او تکړه کسان وي. کاهنان او د ګزمې کسان هېڅکله وږي نه پاتې کېږي، خو که تاسې هم غواړئ، چې له ما سره تفریح وکړئ، باید هر یو، یوه ډبره راته راوړئ.

لاړ شئ او د معبد د هوالونه او د قاضي کور وران کړئ، ځکه چې په دغو ودانیو کې تر نورو ځایونو ډېرې ډبرې کارول شوې دي.

د ګزمې کسان چې دنده یې د نورو کورنو ساتنه وه، چې څوک یې ډبرې پتې نه کړي، اوس یې پخپله د معبدونو او د قاضي د کور پر د هوالونو حمله وکړه، ډبرې یې وکیندلې او مېرمن باکتامون ته یې وروړې.

هغې به خپلې ژمنې پوره کولې او هر یو به ورسره خپل ساعت تېراوه.

له هغه وروسته د ډبرو د ترلاسه کولو لپاره عمومي ځایونو ته لاړه او په فاحشه خانو کې یې ځان د هغه ځای په نارینه وو خرڅ کړ.

له هغو یې وغوښتل چې ډبرې وروړي او هر ځل به یې ځان په بشپړ ډول معرفي کاوه چې خلک یې وپېژني چې دا شهزادګی باکتامون، د مصر د لښکرو د قوماندان هورم هب مېرمن ده.

خو دا خبره هم باید وکړم، کومه ورځ چې به شهزادګی دباندې نه تله د خپل شخصیت او مقام فکر به یې ډېر کاوه او داسې کار به یې نه کاوه، چې شخصیت ته یې تاوان ورسېږي.

دغه راز کله به چې له زرینې مانۍ د خپلو ځینو کارونو لپاره په روان تخت کې دباندې تله، دومره پرتم او وقار یې درلود چې چا دا جرئت نه شو کولای چې له هغې وغواړي تفریح ورسره وکړي.

ځکه چې د شتمنو کسانو او لویو شخصیتونو مېرمنې مجبوره نه دي، د شتمنۍ د ګټلو لپار ځان خرڅ کړي، نو کله چې وغواړي په ارزانه بیه د ځان له خرڅولو ډډه کولای شي.

دغه راز کله چې خلک ګوري یوه شهزادګی ځان په ارزانه بیه خرڅوي، نو هغه نه

سپکوي، ځکه فکر کوي چې یوه اصیله او شتمنه مېرمن حتماً په یوه داسې دلیل چې دوی پرې نه پوهېږي ځان ارزانه خرڅوي.

دوی فکر کوي دا له هغو ښځو سره تو پیر لري، چې د یوې نمړۍ ډوډۍ لپاره ځانونه خرڅوي او له هر سړي سره ځملي.

په داسې حال کې چې ددې عمل ځرنګوالی او کیفیت یو شان دی، په دواړو حالتونو کې ښځې ځان ارزانه خرڅ کړی دی، که هغه د یوې نمړۍ ډوډۍ لپاره وي، یا د هوس او یا د هورم هب په شان له یوه مېړه څخه د غچ اخیستو لپاره.

تر هغه چې دا نړۍ وي، داسې ښځې به وي، چې ځانونه ارزانه خرڅوي، خو یوه د یوې نمړۍ ډوډۍ لپاره ځان خرڅوي، بله د یوې کړۍ مسو او سرو و سپینو لپاره، بله د کور او مرییانو د ترلاسه کولو لپاره، خو ځلور مه بیا یوازې د هوس لپاره ځان ارزانه خرڅوي.

یوازې ددې لپاره چې له یو چا سره یې خپل ساعت تېر کړی وي.

په دغو ښځو کې هغه ډېره سپکېږي چې تر ټولو بهوزله وي.

خلک د هغو مېرمنو لپاره چې شتمني دي پلمې پیدا کوي او هغه چې شهزادګۍ ده، هر څومره چې ځان ارزانه خرڅ کړي بیا یې هم خلک نه سپکوي.

په زرینه مانۍ کې ټول پوهېدل چې شهزادګۍ باکتامون د خپل کور ډېرې له کوم ځایه راوړې دي.

کله چې به د زرینې مانۍ ښځې د باکتامون د کور لیدو ته راتلې، هغه ډېرې به یې شمېرلې چې ددې د کور په جوړلو کې لګېدلې وې.

دوی به حیرانې شوې او ویل به یې ایا دا خبره د منلو ده، چې یوه ښځه ددې ډېرو په اندازه، له خلکو سره څملاستلې وي.

خو هېڅ یوې ښځې دا جرئت نه شو کولای چې دا خبره په خپله باکتامون ته وکړي.

ان د مصر فرعون آمي چې کله له دې مسلې خبر شو، ددې پر ځای چې غوسه شي، خوشحال شو، ځکه چې له هورم هب سره یې د ښمنۍ درلوده.

دې پوهېده چې کله د غه سړی په بریالیتوب سره له سوریې راستون شي او هاتي ته ماتې ورکړي، نو آمي به نور د مصر فرعون نه وي.

له همدې امله یې خوشحالي کوله چې باکتامون په دې ډول هورم هب په خلکو کې سپک او نوم بدی کړ.

که د غه سړی له سوریې څخه په راستنیدا پسې وغواړي، چې آمي له پاچاهۍ لرې کړي، داسې به یې سپک او مشهور کړي چې حیران به پاتې شي.

خو هورم هب په سوریه کې په جنګ بوخت و او په دې بریالی شو چې د سیدون، ازمیر، او بیبلوس ښارونه له هاتي څخه ونیسي.

ددې هېواد ډېر غنیمتونه یې مصر ته راواستول او دغه راز د خپلې مېرمنې لپاره یې ښکلې ډالۍ راواستولې.

په طبس کې ټول پوهېدل چې په زرینه مانۍ کې څه تېرېږي، خو دغه خبرې یې هورم هب ته نه رسولې.

ان هغه خلک، چې هورم هب ګمارلي ول، چې په طبس کې د هغه ګټې خوندي کړي، هغوی هم هورم هب نه خبراوه او ویل به یې باکتامون چې کوم کار کوي دا د مېړه او ښځې د جنګ یوه برخه ده.

که مورږ د ژرندې د پلونو ترمنځ لاس کېږدو تاوان به مو کړی وي، نو غوره ده چې د مېړه او ښځې په دې جنګ کې غلي پاتې شو.

په دې ډول هورم هب د شهزادګۍ باکتامون له کارونو بې خبره پاتې شو.

زه تصور کوم چې دغه موضوع د مصر په ګټه وه، ځکه چې که هورم هب له دې مسلې خبر شوی وای، نو په ارامو اعصابو به یې پوځي عملیات نه وای کړي.

ما په دې تاریخ کې په مصر کې د امي د سلطنت او په طبس کې د شهزادګۍ باکتامون د چلند په هکله ډېرې خبرې وکړې.

د ځان په هکله مې خبرې ونه کړې، علت یې دا و، چې د خپل ژوند په هکله بله د پام وړ خبره نه لرم چې ویې کړم.

نور زما ژوند نه مستېدە، زما د ژوند اوبه په کراره روانې وې او د سیند په دواړو لورو کې یې ګردابونه جوړل.

څلور پنځوسم څپرکی

زما تفکرات

ما د طبس ښار په هغه کور کې ژوند کاوه، چې موتي د کاپتا په رالېږلو فلزاتو بيرته رغولی و او نه مې غوښتل نور له دې ځايه لاړ شم.

زما پښو دومره نړۍ کچ کړې وه، چې نور يې د ستومانۍ احساس کاوه او سترګو مې دومره پليتۍ او بدۍ ليدلې وې، چې نور يې د دغو منظرو دليدلو وس نه درلود.

زما زړه د وګړيو له ځانغوښتنې او حرصه دومره مور شوی و، چې نور يې نه غوښتل د هغوی د ځان غوښتنو او کبر شريک شي.

له همدې امله مې له خلکو لرې په دې کور کې ژوند کاوه.

نور مې ناروغان د پيسو لپاره نه معالجه کول او يوازې ځينې وخت به مې خپل ګاونډيان او بېوزلي ناروغان چې فيس يې نه شو ورکولای معالجه کول.

ما په دې کور کې يو حوض جوړ کړ او رنګارنګ کبان مې پکې واچول، هغه ونې چې مخکې وچې شوې وې، بيرته زرغونې شوې، ځکه چې ريښې يې روغې وې.

تر ونو لاندې به کېناستم، په اوبو کې به مې د کبانو د حرکت ننداره کوله او د خرو اوازونو او په لوبو د بوختو ماشومانو شور ماشور ته به مې غوږ نيولی و.

موتي زما پالنه ډېره ښه کوله، خوندور خواړه يې را ته پخول، خو ما د پخوا په شان له خوړو څخه خوند نه اخيست، بلکې هغه بد کړه وړه به يې را پر زړه کړل چې په تېرو وختونو کې مې کړي ول.

د اخناتون فرعون سترګې چې د مرګ پر وخت يې د زهرو جام له ما واخيست او ويې څښه را پر زړه کېدې.

د هاتي د ځوان شهزاده شوباتو سترګې به مې ليدلې، چې زما له لاسونو يې زهر واخيستل او ويې څښل.

زما په سترګو کې دومره ناوړه خاطرې انځور شوې، چې نور مې د بهوزلو او ګاونډیانو له معالجې څخه هم لاس واخیست. ځکه چې پوهېدم زما لاسونه سپیره دي او ددې پر ځای چې شفا ورکړي، د مرګ سبب کېږي.

د حوض تر څنګ په کېناستو او د کبانو په لیدو سره به مې هیله کوله، چې کاشکې د هغوی په شان په اوبو کې وای او مجبور نه وای چې د ځمکې پر سر له جنایتونو ککړه هوا تنفس کړم.

کله به مې خپل روح ته په خطاب کې ویل: ولې د هغو اعمالو له امله خواشینی یې، چې په تېر وخت کې دې کړي دي؟ ته هېڅ ګناه نه لرې، ځکه چې ستا اعمال ددې نړۍ او ژوند یوه برخه ده او په دې نړۍ کې رحم او ښېګڼه هېڅ مانا نه لري.

دلته رحم او ښېګڼه له واقعیته لرې شیان دي.

هغه څه چې رښتوني دي حرص، شهوت، ظلم او بې رحمي ده او د ژوند قانون د ظلم، حرص او بې رحمۍ پر اساس ایښودل شوی دی.

اوس ناممکنه ده، چې څوک ددې قانون پر خلاف عمل وکړي او هغه کسان چې ځانونه مهربانان او بشردوسته کسان بولي، درواغ وایي. د دوی هدف دا دی چې په دې پلمه خلک وغولوي، چې ښه ظلم وکړای شي، خپله حرص او تمه سره کړي او شهرت ومومي.

که باور نه کوئ د هغوی زړونه وڅیرئ او وګورئ چې د هغوی په زړونو کې د غوسې، حرص او شهوت څومره اوږونه پټ دي.

که نه غواړئ د هغوی زړونه پرانیزئ، نو داسې کار وکړئ چې د هغوی له ګټو او شهرت سره لږ په ټکر کې وي، بیا به پوه شئ چې تاسو څنګه له منځه وړي.

ځکه چې تاسو جرائت کړی چې د هغوی د حرص او شهرت په لاره کې خنډ رامنځته کړئ.

سینوهه! ته داسې تمه کوې چې انسان دې تر هغه ډېر ښه وي، چې خدایانو رامنځته کړی دی.

خدایانو بشر د غوسې، کینې، رڅې او شهرت پرستۍ لپاره پنځولی دی او ناممکنه ده چې بشري فطرت بدل شي.

سینوهه! ته بې ځایه دا تمه کوې چې د وخت په تېرېدا سره به بشر ښه شي، که د بشر له عمره څو ځله، لسګونه ځله ..لسګونه ځله تېر شي بیا به هم د غه بشر اصلاح نه شي.

ته بې ځایه تمه کوې چې جنګ ،لوږه ، طاعون ،اورونه ، او عام وژنې به د بشر لپاره یوه تجربه شي چې هغه اصلاح کړي.

دغه تجربې یو شان او هر ځل نوي زهر دي، چې پر پخوانیو زهرو برسېره یې په جام کې واچوي.

ددې پر ځای چې د پخوانیو زهرو اغېز کم کړي، هغه نور هم قوي کوي او د وژنې اغېز یې نور هم زیاتوي.

جنګ،وژنو ،طاعون،لوټماریو او ډلوژنو هم بشریت حریص ، شهوت پرست او له دښمنیو ډک کړی دی.

سینوهه ! ته هم یو انسان یې که څه هم د خدایانو وینه ستا په رګونو کې بهېږي،خو د انسان په څېره کې یې او وینه، پوست ، هډوکي او رګونه لرې ، نو په دې بڼه کې ته دا تمه مه کوه، چې په غوسه،شهوت او تمه کې به له چا سره شریک نه وې.

دا تمه مه کوه چې چېرته به یو نیک انسان پیدا کړې.ځکه ممکنه نه ده هغه څوک دې یو بنه انسان و اوسي، چې خدایانو یې خټه له غوسې، حرص، دښمنیو او شهوت سره اخښلې ده.

کله چې انسان مري او د هغه مړی د مومیایي کولو لپاره دارالممات ته وړي هغه بنه کېږي.

له همدې امله یو انسان تر هغه نه شي نېکمرغه کېیدای،.تر کومه چې مړ نه شي،ځکه چې یوازې د مرګ په وسیله له غوسې،کینې ، شهوت او حرصه ژغورل کېږي.

سینوهه ! په دې حقیقت پوه شه،چې علم بشریت نه شي اصلاح کولای،بلکې هغه نور هم حریص، بې رحمه او شهوتي کوي.

هغه کسان چې پوه او عالمان دي، تر نورو خلکو ،لس ځله .... لس ځله ډېر حریصان دي، له همدې امله تر ناپوهو کسانو ډېره کینه او شهوت لري.

سینوهه ! که ته پوه او ډاکټر نه وای، پخپل عمر کې دې دومره جنایتونه او غمیزې نه رامنځته کولې... زرګونه کسان ستا د پوهې له امله له لوږې او ناروغیو څخه مړه شول،یا د وسلو په وسیله ووژل شول ، یا یې د جنګي ګاډیو تر ارابو لاندې ساه ورکړه او یا د بیدیا په بېلابېلو ځایونو کې له ډېرې ستومانۍ څخه ختم شول.

اې جنایتکاره ! که ته پوه نه وای ،ماشومان به د مېندو په خټه کې نه مړه کېدل او د

مرییانو پر ملاوو به د کوتکو ګوزارونه نه کېدل. خونړیو سرتېرو به پر زرګونو ښځو تېری نه کاوه او زرګونه نارینه به نه مرییان کېدل.

ظلم به پر عدالت، چل او دوکه به پر رښتونولی نه برلاسي کېدل او نن سبا به غلو په نړۍ حکومت نه کاوه.

دا ته وې چې په زهرو سره دې اخناتون فرعون مړ کړ، هغه فرعون دې له منځه یووړ، چې د عدالت او برابرۍ غوښتونکی و او نړۍ دې د وینې زېښنوونکو، شهوتیانو او غلو لپاره ازاده پرېښوده.

زرګونه کسان، چې د پوستکي رنګ یې ستا د پوستکي له رنګ سره توپیر درلود ستا د پوهې له امله مړه شول او زرګونه کسان چې ستا په ژبه یې خبرې نه شوې کولای بې ګناه ووژل شول او د مرګ مسوولیت یې ستا پر غاړه دی.

یوازې ته مسوول یې، له همدې امله د هغوی ساندې، زګېروي او نارې سورې ددې مخه نیسي، چې ته د شپې مهال ویده نه شې، خواړه دې په مرۍ کې ونښلي او بې خونده شي.

یوه ورځ چې له خپل روح او زړه سره مې همدا خبرې کولې، زړه او روح مې راته وویل، سینوهه! ستا جنایتونه د ښښولو نه دي، موږ به دې تر هغه په کرار پرې نه ږدو چې ژوندی یې.

زموږ له لاسه به یوه شپه هم ارام خوب ونه کړې، ځکه چې پوه او عالم یې او پوهېږې چې څه کوې، نو ستا مسوولیت ډېر دروند دی او ښښل کېدای نه شې.

بیا مې خپلې جامې څیرې کړې او نارې مې کړې لعنت دې زما پر دې پوهه شي.

په هغه ورځ دې لعنت وي چې مور وزېږولم، لعنت دې وي پر دغو لاسونو چې ما پرې جنایتونه کړي دي او لعنت دې وي پر هغو سترګو چې دغه جنایتونه یې ټول وکتل.

د(اوزیریس)تله راوړئ، چې زما جنایتکار زړه په هغې کې وتلي او ووایي: چې زما د زړه له تللو وروسته دې څلو ښښت بیزوګانې زما په هکله فیصله وکړي، ځکه یوازې هغوی کولی شي ووایي چې ما جنایتونه کړي دي کنه؟(*اوزیریس د پخوانۍ مصر یو خدای و او په ترازو سره یې د انسانانو زړونه تلل، چې پوه شي څومره وزن لري. یانې څومره ثواب او ګناه لري او بیا به څلو ښښتو بیزوګانو د دغه سړي په هکله چې زړه یې را ایستل شوی و فیصله کوله. د ثواب او ګناه د تللو عقیدې هم له پخوانۍ مصره ځینو مذهبونو ته لاره ومونده له ژباړن*)

زما د نارو سورو له امله موتي له پخلنځي راووته او زه یې په یوه تخت څملولم، پر سر یې یو لوند ټوکر راواچاو او ترخې خو ارام بښوونکې جوشاندې یې راکړې.

کله چې ما غوښتل له بستره پورته او انګړ ته لاړ شم زما مخه یې ونیوله او ویل یې، دغه کار مه کوه، ځکه چې لمر دې پر سر ونه لګېږي.

زه یوه موده ناروغ وم او په بستره کې مې اوتې بوتې ویلې.

کله به مې د اوزیریس او د هغه د ترازو په هکله خبرې کولې او کله به د مریت او تهوت په هکله غږېدم.

له دې وروسته چې زما ناروغي معالجه شوه، د اوزیریس، تهوت او مریت په هکله مې خبرې ونه کړې، خو هغوی مې هېر هم نه کړل، ځکه چې تهوت زما زوی او مریت یې مور وه.

زه پوهېدم چې هغه دوه کسه له دې امله مړه شول، چې زه یوازې شم. که هغوی ژوندي وای زه به یوازې نه پاتې کېدم او نیکمرغه شوی به وم.

خو خدایانو زه ددې لپاره پیدا کړم چې یوزاې پاتې شم. ځکه پر کومه شپه چې وزېږېدم، زه یې په یوه ټوکرۍ کې کېښودلم او د نیل په اوبو کې یې خوشې کړم.

له دې سره سره چې ما د خپل زوی او د هغه د مور په هکله او دغه راز د هغو کارونو په هکله چې مخکې مې کړي ول، له چا سره خبرې نه کولې، خو هېڅکله مې خپل پخواني کارونه هېر نه کړای شول.

بالاخره یوه ورځ مې د بېوزلو جامې واغوستې، له هغه کوره ووتم او بیرته ورستون نه شوم.

له کوره په وتلو پسې بندر ته لاړم او هلته مې پنډیتوب ته ملا وتړله، ډېره ژر مې ملا د درنو بارونو په لېږدولو ژوبله او دردمنه شوه.

کله چې به وږی شوم سبزي منډیي ته به تلم او هغه سبزیانې به مې خوړلې چې خلکو به لرې اچولې.

کله چې پوه شوم نور جوالیتوب کولای نه شم، یوه پښ ته ورغلم چې د اهنګرۍ بادوهونکی ورسره وچلوم، هلته مې کار پیل کړ، تر دې چې د ملا زخمونه مې ښه شول او دردونه یې ختم شول.

مرییانو، بېوزله او کارګرانو ته مې ویل، چې د انسانانو ترمنځ هېڅ توپیر نشته، ځکه چې ټول لوڅ پیدا شوي دي.

د هیڅا په هکله باید د هغه د پوستکي د رنګ ،ژبې، جامو او ګانو پر بنسټ قضاوت ونه کړو، بلکې د انسان زړه ته وکتل شي او د هغوی د زړونو پر اساس قضاوت وشي، ځکه خو یو ښه سړی تر بد غوره دی او یو هوښیار کس تر ظالم ښه دی.

خو مریيانو او کارګرانو به خندل، ویل به یې سینوهه! ته لېونی شوی یې، ځکه تر هغه چې انسان لېونی نه وي، د لیک لوست له زده کړې سره سره د مریيانو په شان کار نه کوي.

یا دې کوم جنایت کړی، دوی غواړي ودې نیسي او سزا درکړي، خو ته ځان په مورِ کې پټوې.

دوی به ویل، یوه بله فرضیه هم شته او هغه ډېره سمه ښکاري.

دغه فرضیه دا ده چې ته د آتون پلوی یې، ځکه داسې خبرې کوې.

ستا خبرې ښییي چې ته د آتون پلوی یې.

په داسې حال کې چې پوهېږې باید د آتون نوم وانخلې.

مورِ تا حکومت ته ور په ګوته کولای شو چې ودې نیسي او د شاقه کارونو لپاره دې کانونو ته بوځي، خو مورِ دغه کار نه کوو، ځکه ستا په خبرو ځان خوشحالوو او ته مو تر تو کمارانو ډېر خندوی.

خو په دې شرط چې نور ونه وایې، د انسانانو رنګ د هغوی د تو پیر ننبه نه ده، ځکه چې ته په دې خبرې سره مورِ ته سپکاوی کوې.

ایا ته وایې چې مورِ او تور پوستي سره یو شان یو؟

داسې نه ده، شک مه کوه چې تور پوستي تر مورِ ډېر تیټ دي او مورِ چې مصریان یو، په دې ویاړو چې غنم رنګه یو.

پخوا مو هم ویاړ کاوه او په راتلونکې کې به هم ووياړو، ځکه چې پوهېږو په نړۍ کې د مصر تر ملت بل ستر ملت نه اوس شته او نه به په راتلونکې کې پیدا شي.

تر هغه چې دا نړۍ وي، څوک به د هرمونو په شان ودانۍ جوړې نه کړای شي، زمورِ د مجسمو په شان مجسمې به جوړې نه کړي او نور هېڅوک به زمورِ په شان خدایان ونه لري.

زمورِ په شان به څوک مړي مومیایي نه کړای شي، چې کلونه کلونه د هغوی بدنونه روغ پاتې شي.

ټول به مړه شي له منځه به لاړ شي، خو د مصر ملت به تلپاتې وي، ځکه چې مورِ داسې شیان رامنځته کړي، چې له منځه نه ځي.

له همدې امله نه غواړو، چې موږ له نورو سره پرتله کړې او یو شان مو وګڼې.

ته که غواړې زموږ په منځ کې ژوند وکړې، نو داخبره ومنه، چې د مصر ملت د نړۍ تر ټولو لوړ او غوره ملت دی.

ما به هغوی ته ویل، ستاسې بدبختي له همدې امله ده، چې یو ملت تر بل لوړ او غوره او یوه پرګنه تر بلې ښه او لوړه ګڼئ.

تر هغه وخته چې یو ملت او یا تن تر نورو ځان لوړ ګڼي، د کمزورو کسانو او بېوزلو د لاسونو او پښو د ټرلو لپاره ځنځیر او د مرییانو او کارګرانو پر ملاوو د ګوزار لپاره کوتک به له منځه لاړ نه شي.

یوه ورځ یو کس وایي، زه د خدایانو زوی یم، نو تر نورو غوره یم او بله ورځ بل تن وایي چې موږ سره و سپین لرو، نو تر نورو غوره او ښه یو.

یوه ورځ داسې ډله پیدا شي چې وایي موږ د مصر په لوړ ښوونځي دارالحیات کې زده کړې کړې دي او پوهان یو، نو تر نورو ښه او برلاسي یو.

خو د دغو ټولو کسانو چې په ببلابېلو نومونو ځان تر نورو لوړ ګڼي، هدف دا دی چې نور پر سر، سر ووهي او ملاوې یې په کوتکونو ور زخمي کړي.

هغوی د څارویو په شان اړ کړي، چې د دوی لپاره کار وکړي او د یوې نمړۍ ډوډۍ او یا یوه جام شرابو په بدل کې نور خلک ورته کارونه وکړي.

تر هغه چې یو کس یا یو ملت وایي چې زه تر نورو غوره یم، عام وژنه به له منځه لاړه نه شي او مردارخواره او تپوسان به د مړیو په غوښو ماړه وي.

د انسانانو په هکله باید د هغوی د زړونو پر اساس قضاوت وشي او که غواړئ، چې پوه شئ، ولې ټول انسانان سره یو شان دي او یو پر بل غوره نه دي، هغوی د بدبختیو او رنځونو په وخت وازمایئ او د هغوی په هکله قضاوت وکړئ.

بیا به پوه شئ چې ټول انسان یو شان زګېروي کوي او هغه اوښکې چې د هغوی له سترګو راووځي یو شان او تروې دي، په دې مانا چې د یوه تورپوستي د سترګو اوښکې له یو سپین پوستي سره هېڅ توپیر نه لري.

هغو کسانو چې زما خبرې به یې اورېدلې په کړس کړس به یې وخندل او ویل به یې سینوهه! بې له شکه چې ته لیونی شوی یې، ځکه چې یوازې یو لېونی داسې فکر کوي، چې انسان باید تر نورو ځان لوړ ونه ګڼي.

که یو څوک په هر علت چې وي، ځان تر نورو لوړ او ښه ونه بولي ژوندنه شي کولای، ان تر تولو بېوزلي او کمزوري کسان هم، په یوه نه یوه علت باندې ځان تر نورو لوړ ګڼي او په دې هیله ژوند کوي.

هغه څوک چې پوزي اوبي، پر دې ویاړي چې تر نورو یې ګوتې ښه کار کوي او یو بل پردې ویاړي چې متې یې تر نور کلکې دي او توان یې ډېر دی.

چلبازان او دوکه ماران پر دې ویاړي چې تر نورو ځیرک دي.

کله چې قاضي یوه غله ته سزا ورکوي، ویاړي چې عدالت پلی کوي او یو ډاکټر په دې ویاړي چې پوه او تکړه دی.

هغه کسان چې کنجوسان دي په دې ویاړي چې تر نورو ښه بچت کولای شي او هغه چې ډېر اصراف کوي، هغوی هم ویاړي چې تر نورو لوړ او غوره دي.

یوه پاک لمنې مېرمن ځان تر نورو ښځو ښه بولي، خو هغه ښځه چې په کوڅه او بازار کې ځان خرڅوي، په دې ویاړي چې له هرچا سره تفریح کولای شي.

مور هم چې کارګران او مریان یو، ځان له تا څخه چې لیک لوست هم کولای شې، لوړ ګڼو، ځکه چې باور لرو تر تا ځیرک او هوښیاران یو. نو دغه د لیونیانو فکر له ذهنه لرې کړه چې انسان داسې فکر کولای شي چې تر نورو ځان لوړ ونه ګڼي.

ما ورته وویل، له دې سره سره عدالت تر ظلم ښه دی.

دغو کارګرانو او مریانو یو ځل بیا وخندل او ویې ویل، سینوهه! ته دومره ساده یې چې ته وا په داسې ځای کې دې ژوند کړی، چې هلته انسان نه و موجود.

عدل او ظلم داسې شیان نه دي، چې هغه له یوبله بېل کړو، په نړۍ کې داسې قاضي نشته چې د عدالت او ظلم ترمنځ تو پیر وکړای شي، بلکې هغه څه چې په دنیا کې شته قوي او ضعیف خلک دي.

هغه بادار چې تل زمور له غوښې او شرابو غلا کوي، زمور مېرمنې او بچیان وږي پرېږدي او تل مو په کوتکو او مترکو وهي، نو که دغسې کس ووژنو پخپل تصور، مور عدالت کړی دی.

خو سمدستي به مور ونیسي او قاضي ته مو بیایي، هغه امر کوي چې زمور دوه غوږونه او پوزه پرې کړي او سر په څیړۍ مو راځوړند کړي، چې ووژل شو.

همدغه قاضي چې مور د یوه بې رحمه بادار د وژلو په تور وژني او سزا راکوي، دې ته

نه چمتو کېږي ، چې دغه بادار ته په دې تور سزا کړي چې پر موږ یې ظلم کړی دی، ځکه چې هغه قوي او موږ ضعیفان یو.

ما ورته وویل، قاضي حق لري چې تاسې ته تر ټولو سخته سزا درکړي، ځکه چې قتل تر ټولو پلیت او ناوړه کار دی.

هغوی وویل، که دغه خبره هورم هب ستا له خولې واوري، تا به د سختو کارونو لپاره کانونو ته واستوي، ځکه چې د هورم هب له نظره تر دې بل ویاړمن کار نشته چې انسان وکړای شي په جنګ کې د دښمن عسکر ووژني.

خو که ته غواړې چې بشریت اصلاح کړې ظلم او ستم له منځه یوسې، نو ددې پر ځای چې له موږ سره خبرې وکړې، غوره داده، چې شتمنو ته ورشې او دغه خبرې هغوی او د مصر قاضیانو ته وکړې.

ځکه که موږ بد یو داسې وسیله نه لرو چې ظلم وکړای شو ، په داسې حال کې چې هغوی هم بد کسان دي او هم ظلم کوي.

خو په دې پوه شه چې که دغه خبرې د مصر قاضیانو او د فرعون درباریانو ته وکړې، نو تور به در پورې کړي چې ته د آتون پلوی یې، ستا غوږونه او پوزه به در پرې کړي او د سختو کارونو لپاره به دې کانونو ته واستوي.

که څه هم، کارګرانو او مرییانو وېرولی وم، ما دغه سپارښتنه عملي نه کړه او په داسې حال چې د ببوزلو جامې مې اغوستې وې، په طبس کې روان شوم، چې له شتمنو سره خبرې وکړم.

له سوداګرو او تاجرانو څخه مې خپل تبلیغ را پیل کړ.

هغه کسان چې په اوړو کې به یې خاورې اچولې او له خاورو ډک اوړه به یې پر خلکو خرڅول، ورته مې وویل دغه کار نور مه کوئ، ځکه چې دا یو جنایت دی.

هغو کسانو چې ژرندې یې درلودې او په ژرندو کې یې انسانان ټرلي ول، خولې یې ور بندې کړې وې چې غنم ونه خوري، او ژرندې وګرځوي، هغوی ته مې وویل، باید له انسان سره د ځناورو په شان چلند ونه کړي.

هغو قاضیانو ته ورغلم چې د یتمانو شتمنی به یې لوټلې او یا یې رشوت اخیست او نا حق حکمونه یې کول، ورته مې وویل، له دغو کارونو لاس واخلئ.

ما له ټولو شتمنو کسانو او چارواکو سره اړیکي ټینګ کړل او ټول مې ورټل.

هغوی زما د دغو خبرو په اوریدو حیران شول او زما زړو جامو ته به یې کتل، اوربدل به مې چې پخپلو کې به یې ویل، دغه سینوهه چې ببوزله سړی دی، بې له شکه د فرعون جاسوس دی او فرعون رالېږلی دی، چې زمونږ پر حالت ځان پوه کړي، ځکه هغه کسان چې داسې ببوزله دي، د داسې خبرو جرئت نه شي کولای.

خو ډېر ژر د مصر خانان او اشرافان پوه شول، چې زه د فرعون جاسوس نه یم او هغه دنده نه ده راسپارلې، چې دغه ډول خبرې وکړم.

دوی به خپلو مریانو ته ویل چې، ما ووهي او له خپلو کورنو او ځایونو څخه به یې شړلم.

له دې وروسته چې شتمنو کسانو او سوداګرو زه د طبس په واټونو کې ژوبل او پرهرژلی ولیدم، راته ویل به یې، که یو ځل بیا راشې او مونږ تورن کړې، چې له اوړو سره خاورې ګډوو، یا په شرابو کې سرکه اچوو، خرابه غوښه خرڅوو او د خپلو مریانو خولې ګنډو، نو د درواغو د خپراوي او د امنیت د خرابولو د هڅې په جرم به دې قاضي ته ور وپیژنو او له تا څخه به شکایت وکړو.

کله چې ما ولیدل زما تبلیغ ګټه نه کوي او زه نه شم کولای، چې ظلم له منځه یوسم، په خلکو کې مساوات او عدالت راولم، بېرته کور ته راستون شوم، د حوض په څنګ کې تر ونو لاندې کښاستم او د کبانو په نندارې بوخت شوم.

د خرو غږ او په کوڅه کې د لوبډونکو ماشومانو شور ماشور ته مې غوږونیو. تر هغې ورځې پورې چې کاپتا بېرته له سوریې څخه راستون شو او ماته راغی همدا حالت روان و.

پر کومه ورځ چې زما پخوانی مریی کور ته راننوت ډېر په پرتم کې و.

ما ولیدل چې پر یو روان تخت ناست دی او دوولس تورپوستي مریان یې لېږدوي.

پر بدن یې عطر وهلي دي، چې د ببوزلو له سیمې د تېرېدا پر وخت یې ناوړه او خراب بویونه ونه کړوي.

کاپتا ډېر چاغ شوی و او په ړنده سترګه کې یې د سرو زرو او غمیو یوه مصنوعي سترګه ایښې وه.

کله چې کښناست هغه سترګه یې لرې کړه، ځکه چې ځوراوه یې.

زما په لیدو سره په ژړا شو او بیا یې خبرې پیل کړې، ویې ویل، په سوریه کې جنګ پای ته رسېدونکی دی، ځکه چې هورم هب ټولې هغه سیمې او ښارونه نیولي، چې د هاتي

په ولکه کې ول، اوس یوزاې (کادش) ښار پاتې دی، چې هغه یې هم کلابند کړی دی.

بیا یې وویل په سوریه کې د جنګي غنیمتونو د پلور ټیکه له ماسره وه، ما د دغو غنیمتونو له پلورلو ډېره ګټه وکړه او اوس بیرته طبس ته راستون شوی یم.

په دې ښار کې مې یوه مانۍ اخیستې ده او اوس څو مریيان او کارګران زما په مانۍ کې د هغې د جوړولو او سینګارولو په کار بوخت دي.

زه به نور په طبس کې میخانه جوړه نه کړم، ځکه چې دومره شتمني لرم چې دې کار ته نوره اړتیا نه وینم.

بیا یې زما په هکله خبرې وکړې او ویې ویل، زما باداره سینوهه! په دې ښار کې مې ستا په هکله ډېرې خطرناکې خبرې واوریدې.

خلکو وویل چې ته دلته ببوزلي مریيان او کارګران د شتمنو پر خلاف راپاروې او پر شتمنو او قاضیانو تهمت لګوې.

زه درته نصیحت کوووم چې احتیاط وکړه، ځکه که همداسې پر مخ لاړ شې، تا به د سختو کارونو لپاره معدن ته واستوي او که یې تر اوسه تاته لاس نه دی دراچولی ددې لامل دا دی، چې پوهېږي د هورم هب ملګری یې او شتمن، خانان او سوداګر له هورم هبه ډارېږي.

خو اوس دا راته ووایه، چې ولې داسې لېونتوب کوې، ښایي زه وکړای شم، ددې لېونتوب چاره وکړم او هغه له منځه یوسم.

ما خبرې وکړې او ورته مې وویل چې په کومو فکرونو سره مې هڅه وکړه چې خلکو ته تبلیغ وکړم.

کاپتا وویل: سینوهه پخوا، ما ویل چې ته یو ساده او تقریباً لېونی سړی یې، او فکر مې کاوه چې د وخت په تېریدا او د عمر په زیاتېدا به سم شې، خو اوس ګورم چې عمر دې ډېر دی او لېونتوب دې نور هم زیات شوی دی.

ته پخپله پوهېږې چې آتون څه ډول لوبې وکړې او څومره بدبختي یې رامنځته کړې، خلک یې څه ډول له ببوزلي، ناروغي او کاختي سره مخامخ کړل.

زه فکر کوووم، دغه فکرونه چې ستا په سر کې ګرځي د وزګارتیا له امله دي او له دې کبله چې ته اوس ناروغان نه معالجه کوې، نو له دغسې خیالاتو سره مخامخ شوی یې.

که د پخوا په شان د ناروغانو معالجه وکړې، پوه به شې چې د یوه ناروغ معالجه به تر

دغو خبرو ډېره خوندوره وي، چې هم ستا لپاره خطرناکې دي او هم نورو خلکو ته ستونزې پیدا کوي.

که نه غواړې چې طبابت وکړې، نو د نورو شتمنو کسانو په شان خپل وزګار وخت په نورو کارونو تېرولای شې.

که دې له ښکار سره مینه وای، درته ویلي به مې ول، چې د اوبو د اسونو ښکار ته لاړ شه، خو پوهېږم چې ته ښکاري نه یې.

که دې له پیشو ګانو سره علاقه درلودای، تاته مې ویل چې د پیټ آمون په شان پیشو ګانې وروزه، نن سبا دغه سړی د لوکسو پیشو ګانو د روزلو له املې په طبس کې ډېر مشهور دی، خو پوهېږم چې ته د پیشو ګانو له بویه کرکه کوې.

خو له ښکار او د پیشو ګانو له روزلو پرته په نورو شیانو هم خپل وخت تېرولی شې.

مثلاً ته لیک لوست کولای شې او ځان په لیک لوست بوختولی شې او یا پخواني کتابونه راغونډولای شې.

یا د هرمونو د وخت د شیانو په راټولولو ځان بوخت ساتلی شې او یا د تورپوستو هغه لوبتکې او وړې مجسمې ټولې کړه، چې د ګوش له ټاټوبي یې راوړې دي.

تر ټولو ښه خبره به دا وي چې خپل پاتې عمر په عیاشي او ساعت تېري کې تېر کړې او بیا به وګورې چې ستا د عمر یو کال د یوې میاشتې په شان تېرېږي او یوه میاشت عمر به دې د یوې ورځې په شان تېرېږي.

ومې ویل کاپتا !ددغو ظلمونو او تېریو کتل چې په کمزورو کسانو کېږي، ما نه پرېږدي چې اسوده ژوند وکړم.

کاپتا وویل زما باداره په دې نړۍ کې هېڅ شی بشپړ نه دی او هر څه یوه نیمګړتیا لري.

کله چې له تنوره ډوډۍ راباسې، ګورې چې څنډې یې سوځېدلې دي او کله چې یوه مېوه په منځ نیموې، چې خولې ته یې یوسې، ګورې چې په منځ کې یې چینجی دی.

کله چې شراب د شپې وڅښل شي، د سهار خوا ته سر درد او کسالت پیدا کوي، نو دا تمه مه کوه، چې په دې نړۍ کې دې هر څه سم او پوره وي.

ناممکنه ده چې په نړۍ کې دې عدالت پوره شي.

ښه نیت هم ممکنه ده، چې ناوړه نتیجې ورکړي، مورږ ولیدل، چې د اخناتون په وخت کې، له دې سره سره چې فرعون ښه نیت درلود، خو د هغه د فیصلې پایلې څومره تاوانې وې

سینوهه ! زه یو عادي کس یم او پر هیڅ شي هم نه پوهیږم، خو له دې کبله چې تمه نه لرم، په دې دنیا کې دې بشپړ عدالت راشي، نو له ژونده پوره استفاده کوم.

نن قاضیان زما په مخکې له دې کبله سجده کوي چې پوهیږي شتمني لرم.

خو سینوهه ! ته چې د هېواد یو ستر کس وې او د فرعون ډاکټر وې، نن سبا په دې هېواد کې د یوه مریي هومره ارزښت او حیثیت هم نه لرې، ځکه چې پخپله دې داسې کار وکړ، چې دغه ورځ درباندې راشي او له هر څه دې ځان محروم کړ.

زما باداره ! که ته د دې دنیا د حالاتو مسوول وای، نو د خپګان حق به دې درلود، خو دغه دنیا تا نه ده پنځولې، نو ولې ځان خورې او اندیښنه کوې، چې په دې نړۍ کې عدالت نشته

که زما خبره منې له دې فکرونو تېر شه او د دې لپاره چې بیا په دې سوچونو کې ډوب نه شې، ځان پریږده شي بوخت کړه.

که وکړای شې طبابت وکړې، تر ټولو غوره کار دی، ځکه زه تا پېژنم او پر دې پوهیږم چې ته د ناروغانو له معالجې خوند اخلې، نو دغه خوند د دې مخه نیسي چې دغسې فکرونه وکړې.

ومې ویل کاپتا ستا خبرو پر ما اغېز وکړ او سمه خبره کوې، چې که زه طبابت وکړم، د ناروغانو له معالجې خوند اخلم، خو تا د خبرو پر وخت د آتون خبره وکړه.

په داسې حال کې چې د دې خدای نوم اخیستل بند دي، نو ایا داسې کسان شته چې لا د دې خدای عبادت وکړي؟

ځکه که دغسې کسان نه وای تا د دې خدای په هکله فکر نه کاوه او د هغه نوم دې نه اخیست.

کاپتا وویل، زما باداره ! د آتون خدای د افق د بنار په شان هېر شوی دی، نور کوم کس هغه د خدای په توګه نه پېژني، خو لا هم ځینې هنرمندان شته چې د آتون د وخت د هنري رودو پیروي کوي.

هغه کیسه ویونکي هم تر اوسه شته چې د آتون د دورې نکلونه کوي او کله ناکله پر خارو یا د هوالونو د حیات صلیب یانې د آتون صلیب تر ستر ګو کېږي.

که څه هم، چې څوک د دغه خدای عبادت نه کوي او عقیده هم پرې نه لري، خو هغه هېر شوی نه دی.

ومې ويل کاپتا ستا د نصيحت په اساس به زه د طبابت کار بيرته پيل کړم او له دې کبله چې ودې ويل، د عمر د تېرېدا لپاره بايد ځان پر يو شي بوخت کړم او د ځينو شيانو کلکسيون جوړ کړم. نو زه به د هغو کسانو کلکسيون جوړ کړم، چې لا يې د آتون خداى نه دى هېر کړى.

کاپتا فکر کاوه. چې زه ټوکې کووم. نو د هغو شرابو په څښلو بوخت شو، چې موتي زموږ لپاره راوړي ول. ما هم شراب وڅښل او يوه موده مو سره خبرې وکړې.

کاپتا نشه شو او له دې کبله چې ډېر چاغ شوى و. له خپله ځايه نه شو پورته کېداى. مرييان يې راغلل او هغه يې پورته کړ، پر روان تخت يې سپور کړ او روان يې کړ.

خو پر بله ورځ کاپتا له ګران بيه ډاليو. سره چې ماته يې اخيستې وې. کور ته راغى او ما ته يې ډېر سره زر هم راوړي ول.

کاپتاوويل، باداره! هېڅکله دا اجازه مه ورکوه. چې د خوشحالۍ لپاره دې څه کم شي، ځکه چې زه دومره سره و سپين لرم چې څومره غواړې درته به يې راوړم.

خو نن ددې لپاره ډېر زر نه درکووم چې وېرېږم ټول به بېوزلو ته وبښې.

له دې ورځې وروسته مې د طبابت نښه پر خپلې دروازې ولګوله او ناروغانو راته مراجعه وکړه. هرچا له خپل وس سره سم يو شى راکاوه. ما به له بېوزلو فيس نه اخيست او هغوى به مې وړيا معالجه کول، خو له هغوى سره به مې د آتون په هکله په احتياط خبرې کولې.

ددې لپاره مې احتياط کاوه چې نه مې غوښتل، هغوى له ما وډار شي او تصور وکړي، چې ګني زه غواړم هغوى په آتون معتقد کړم.

ځکه که ډارېدلي واى، زما په هکله به يې نورې اوازې خپرولې. هسې هم په طبس کې بدنام شوى وم او دغو اوازو نور تاوان هم راته پېښاوه.

خو ډېر ژر پوه شوم چې آتون د يوه خداى په توګه بېخي هېر شوى دى او هېڅوک پرې باور نه لري.

يوازې هغه کسان چې ظلم پرې شوى وي او د خپل حق د ترلاسه کولو لپاره بله هېڅ وسيله ونه لري، ظالم د آتون پر صليب سپاري، چې دغه صليب او يا پخپله آتون ترې غچ واخلي.

په داسې حال کې چې پوهېدل، نه آتون او نه هم د هغه صليب د دوى انتقام اخيستلى

شي.

په مني کې د نیل سیند له مستېدا وروسته د مصر فرعون آمي مړ شو او اوازه خپره شوه، چې هغه له لوږې مړ شوی دی.

آمي له دې ډېر وېرېده چې څوک به زهر ورکړي، نو هېڅ شی به یې نه خوړل، ان که د هغه په مخکې به یې ډوډۍ پخه کړه، بیا به یې هم نه خوړله، ځکه تصور یې کاوه چې ددې ډوډۍ غنم یې هغه وخت زهرجن کړي چې لا په وږي کې ول.

پینځه پنځوسم څپرکی

هورم هب د مصر فرعون شو

کله چې هورم هب د آمي د مړینې خبر واورېد ، له دې سره سره چې کادش يې کلابند کړی و ، خو هغه يې همداسې هاتي ته پرېښود او له سوريې څخه مصر ته راستون شو.

ددې لپاره چې په مصر کې خپل وروستي ارمان ته ورسېږي او د مصر فرعون شي. *(هورم هب چې په ځینو دایراة المعارفونو کې يې نوم هرم هب هم ذکر شوی دی او لوستونکو يې تاریخ او مخینه د سینوهه په دې کتاب کې ولوستله د آمي له مړینې وروسته له سوريې څخه راستون او د مصر فرعون شو ژباړن).*

د مصر په تاریخ کې د فرعونیانو د نولسمې لړۍ بنسټګر دی. په دې لړۍ له هورم هب پرته چې ددې لړۍ بنسټګر بلل کېږي نور فرعونیان په رامسس یاد شوي دي

د هورم هب زوی چې د شهزادګۍ باکتامون له نسله و ، هم د رامسس په نوم یاد شوی دی. د مصر په تاریخ کې د رامسس په نوم یوولس فرعونیان تېر شوي دي ، چې ځینې يې د فرعونیانو له نولسمې لړۍ څخه دي او ځینې يې له شلمې لړۍ څخه تاریخپوهان پوهېږي چې په لرغوني مصر کې د فرعونیانو څلرویشت لړۍ تېرې شوې دي. چې د ځینو لړیو (لکه نولسم پراو ، چې هورم هب يې بنسټګر و) د حکومت دوره اوږده شوې ده او سینوهه د هورم هب د پاچاهۍ د دورې پېل په دې کتاب کې لیکلی دی.

اصلي ژباړونکي د مصر په تاریخ کې د هغه د سلطنت پراو له میلاده ۱۳۵۰ کاله مخکې لیکی دی ، کاشکې د لرغونو فرعونیانو په هرې لړۍ کې د سینوهه په شان کسان وای او دغسې کتابونه يې لیکلي وای ، چې د نړۍ خلکو د مصر د فرعونیانو د هر پراو او لړۍ له تاریخ سره ډېر نېه اشنا شوي وای ژباړن)

هورم هب آمي ته د يوه حقیقي فرعون په سترګه نه کتل او د خپلې پخوانۍ نقشې له مخې چې کله له سوريې راستون شو اعلان يې وکړ چې آمي يو جعلي فرعون و او د

مصریانو له وژلو، بد بخته کولو او جنګونو پرته یې بله هیله نه درلوده.

له دې کبله چې هغه درواغجن او جعلي فرعون و، باید خلک د هغه د مرګ لپاره ویر ونه کړي او د آمي مړی باید په وادي السلاطین هدیره کې ښخ نه شي.

هورم هب د جنګ د الهې د معبد دروازې بندې کړې او ویې ویل نور د جنګ پرې او پای ته ورسېد او زه هم هېڅکله د جنګ غوښتونکی نه وم. خو له دې کبله چې یو عسکر وم مجبور وم، چې د مصر د فرعونیانو په تېره بیا د آمي حکمونه ومنم.

کله چې خلک پوه شول. نور جنګ نه کېږي، د هورم هب لپاره یې نارې ووهلې او مصر ته یې د هغه راستنېدل بختور کار وبالله.

هورم هب چې کله طبس ته راستون شو، زه یې وروغوښتم او ویې ویل. زما ملګریه سینوهه! زه تصور کوم چې زه او ته دواړه تر هغه وخته چې په وروستي ځل مو سره ولیدل ډېر بوډاګان شوي یو.

زه ستا دا خبره نه هېروم چې ویل به دې. زه بې روحه او خونړی کس یم. خو له دې وروسته به جنګ ونه کړم. ځکه چې خپل هدف ته ورسېدم چې د مصر ساتنه وه.

له دې وروسته به هېڅ بهرنی خطر مصر ونه ګواښي. ځکه چې ما د هاتي نېزې ورماتې کړې.

که څه هم کادش تر اوسه له هاتي سره دی، خو چې زما زوی رامسس لوی شو. هغه ځای به هم ونیسي وروسته. به په مصر کې زما کار دا وي چې باید د خپل زوی لپاره د مصر د پاچاهۍ تخت ډاډمن او یقیني کړم.

نن سبا مصر د یوه بېوزلي سړي د غوجلې په شان چټل او ګنده دی. خو وبه ګورې چې زه به دغه غوجله پاکه کړم. ظلم به له منځه یوسم او د هغه پر ځای به عدالت ټینګ کړم.

په مصر کې به هر څوک له خپلې وړتیا سره سم انعام او تنخوا اخلي. یانې د مصر ملت به بېرته د پریمانۍ او مړښت پخوانۍ وخت ته ستون شي.

له دې کبله چې دغه ملت د توت آنخ آمون او امي د پاچاهۍ په وخت کې ډېر کړاوونه زغملي او ډېره لوږه یې تېره کړې، نو زه به د دغو دوو فرعونیانو نومونه له منځه یوسم.

داسې به یې کړم چې ته وا د غو دوو کسانو هېڅ وجود نه درلود او پاچاهي یې نه ده کړې.

له دې کبله چې د اخناتون نوم هم حذف شوی او هېر شوی دی، نو زه به د خپلې پاچاهۍ

ورځې له هغو وختونو را پیل کړم، چې له خپل شاهین سره طبس ته ننوتم او له تاسره مې ولیدل.

زما د پاچاهۍ وخت به د درېیم آمون هوتب له مرګه وروسته پیلېږي. ځکه درېیم آمون هوتب په هغه شپه مړ شو چې زه طبس ته ننوتم او له تاسره مې وکتل.

بیا هورم هب خپل سر په دواړو لاسونو کې ونیو، ما ولیدل چې اوږدو جنګونو او د وخت تېرېدا د هغه په مخ کې ډېرې ګونځې پیدا کړې دي.

هورم هب په خپګان سره وویل: نن د مصر حالت زمونږ د ځوانۍ په شان نه دی. زمونږ په ځوانۍ کې بهوزله په نس ماړه ول او د کارګرانو او مریانو په جونګړو کې نباتي غوړې پیدا کېدل.

خو نن سبا نباتي غوړ د کارګرانو او مریانو لپاره د سروزرو په شان شوي دي او لاس یې نه ور رسېږي.

خو سینوهه! زه به تېر وختونه بېرته راستانه کړم، د مصر کروندې به بېرته ورغوم، په کانونو کې به بېرته کار پیل شي، د مصر بېړۍ به هر چیرته لاړې شي او د مصر د فرعون یانې زما خزانې به له سرو و سپینو ډکې شي.

زه به لوی معبدونه جوړ کړم او دغه هېواد به داسې اباد کړم، چې که ته تر لسو ګلونو پورې ژوندی وې، په مصر کې به یو بهوزله او بېچاره ونه ګورې.

زه به په دغه هېواد کې فاسد او بېکاره کسان له دندو لرې کړم، ځکه چې د دغو کسانو شتون به د مصر د ملت وینه تباه کړي.

زما زوی تکړه کسانو ته اړتیا لري، چې له لوېدو وروسته به ټوله نړۍ ونیسي.

دغو خبرو پر ما ښه اغېز ونه کړ، زه یې خوشحال نه کړم، بلکې زما روح یې خپه او غمجن کړ، سر مې ښکته واچاو او د هورم هب ځواب مې ورنه کړ.

هغه پوه شو چې زه یې په خبرو خپه او غمجن شوم، نو ویې ویل، سینوهه! ته د پخوا په شان یې او فرق دې نه دی کړی، همغه ډول چې پخوا به کله ما لیدلې حیران او خپه به شوم.

اوس هم ما ځوروې.

زه ځومره خواشینی وم چې تصور مې کاوه ستا په لیدو به خوشحاله شم. ځکه طبس ته له راستنېدا وروسته ته لومړنی کس وې چې ما را وبللې چې په کتو دې خوشحاله شم لا مې خپله مېرمن او بچیان نه دي کتلي، خو تا پخپله چوپتیا او دې غمجنې څېرې

سره زما غم نور هم زیات کړ.

زه په سوریه کې د هر خپه وم، ځکه څوک مې نه درلودل. چې وکړای شم ورسره د زړه خبره وکړم او په ازاده توګه ورسره خپل رازونه ووایم.

هر ځل چې به مې له بل چا سره خبرې کولې، د هر احتیاط به مې کاوه، چې کومه ناسنجول شوې خبره ونه کړم.

خو له دې کبله چې تا ځانته نږدې کس او خپل رازدار بولم. له تا سره هره خبره کولای شم او له خبرو څخه وېره نه لرم.

سینوهه زه ستا له دوستۍ پرته بل شی نه غواړم. خو ته دغه ساده دوستي چې هېڅ لګښت هم نه غواړي پر ما نه پېرزو کوې او اوس ګورم چې زما په لیدو نه خوشحالېږې.

ما خپل دواړه لاسونه پر ځنګنو کېښودل او د هغه په مخکې مې رکوع وکړه، ورته مې وویل: هورم هبه! ستا د ځوانۍ په ملګرو کې یوازې زه پاتې یم او نور ټول مړه شوي دي، باور وکړه چې پر ما د هر ګران یې.

ته پوهېږې له تا سره زما ملګرتیا د سرو او سپینو لپاره نه ده او زه له تا څخه څوکۍ او مقام نه غواړم. پخوا هم له مادي تمې پرته پر ما ګران وې او په راتلونکې کې به هم له هر رنګه مادي تمې پرته پر ما ګران یې.

هورم هبه! ته نن د مصر تر ټولو غښتلې سړی یې او هېڅوک درسره سیالي نه شي کولای.

پوهېږم چې د هر ژر به د مصر د پاچاهۍ تاج پر سر کېږدې او د دې هېواد د سترو فرعونیانو په ګډۍ به کېنې.

ټول مجبور دي چې ستا امر ته غاړه کېږدي او له دې کبله چې ته قدرت لرې، نو له تا غواړم چې د آتون د خدایۍ وخت بیرته راستون کړه.

که ته د آتون د خدایۍ وخت بیرته راولې خدای ښښلی فرعون اخناتون به له تا خوشحال شي او زموږ ټول بوږنونکي جنایتونه به بیرته جبران شي.

د آتون خدای بیرته راستون کړه چې ټول خلک یو شان شي او جنګونه له منځه یوسي.

هورم هب وویل، که ته لېونی نه وای، دغسې خبرې دې نه کولې، ځکه چې د آتون د خدایي راستنېدل ناممکن کار دی او که ممکن هم وي ګټه نه لري.

هغه خبرې چې آتون کولې د یوې سترې د هرې په شان وې، چې په یوه حوض کې واچول

شي، یوازې غږ وکړي او اوبه راپورته کړي خو هیڅ ته یې ګته ونه رسېږي.

کله چې اخناتون د آتون پلویتوب کاوه، د نورو خلکو په شان له خپل ژونده راضي او خوشحاله نه و، غوښتل یې هغه بدل کړي، ځکه یې اخناتون ته پناه یوړه.

انسان داسې دی، چې له خپل اوسني ژونده ناراضه وي او د تېر وخت ارمان کوي او یا فکر کوي، راتلونکی ژوند به یې تر ننني ژونده ډېر ښه وي.

اخناتون په دغو فکرونو سره مصر او د هغه خلک داسې و زېښل او بېوزله یې کړل، چې په هیڅ وخت کې یې ساری نه دی لیدل شوی.

خو زه له دې پرته چې د اتون د وخت خدایي بیرته راتازه کړم، داسې کارونه به وکړم، چې د بېوزله او شتمن تو پیر تر نن ورځې ډېر کم شي.

ددې کار لپاره پر شتمنو داسې زور راوړم، چې خپله شتمني له لاسه ورکړي او حتی د مصر خدایان هم زېښنم چې ډېر چاغ شوي دي.

په بدل کې به یې په مصر کې د بېوزلو لپاره کروندګري، صنعت او تجارت ته داسې وده ورکړم، چې هغوی شتمنی وګټي او په دې ډول له دې پرته چې آتون بیرته راستون شي او په هېواد کې فتنه، لوږه او نا امنی رامنځته شي د آتون هدف به پوره شي.

خو ته زما په خبرو نه پوهېږې، ځکه چې ډېر کمزوری سړی یې او یو کمزوری سړی د یوه قوي او غښتلي سړي پر فیصلې ژر نه شي پوهېدای.

کمزوری سړی د یوه کمزوري ملت په شان، ددې لپاره رامنځته شوی، چې تر پښو لاندې شي، تر هغه چې نړۍ شته همدا اصول پکې شته دي او له دې وروسته به هم همداسې وي.

زه د هورم هب له وروستیو خبرو ډېر خپه شوم او پوه شوم چې د بریالیتوب، غرور، کبر او قدرت داسې نشه کړی، چې ان د ځوانی د وخت یوازیني پاتې ملګري ته هم توجه نه کوي او هغه ته ښکنځلې کوي.

په خوابدی سره له هغه جلا شوم، وپوهېدم چې نور زموږ ترمنځ ملګرتیا دوام نه شي کولی.

له دې وروسته چې زه لاړم، وامې وربدل، چې هورم هب خپلې مېرمنې او بچیانو ته ورغلی و، خپل بچیان یې په غږ کې نیولي ول او بیا یې باکتامون ته ویلي و: ای زما شهزادګی! په دې موده کې چې زه په سوریه کې وم، هره شپه به ستا خیال د سپوږمی د

رڼا په شان زما شپې روښانولې.

ما غوښتل داسې کار وکړم چې ستا وړ شم، خو له دې وروسته لکه چې ته پخپله یې هم مني زه دغه وړتیا او لیاقت لرم او ته به زما ترځنګ د مصر د پاچاهۍ پر تخت ناسته یې.

ددې پاچاهۍ په قدر پوه شه، ځکه ددې لپاره چې تا د سلطنت په ګدۍ کېنوم، ډیرې وېنې مې وبهولې، ډېر ښارونه مې وران کړل او اوس یې د انعام او بدلې په فکر کې یم.

باکتامون موسکی شو ه او لاس یې د هورم هب پر غښتلو متو کېښود، ویې ویل، رښتیا وایې، ته د انعام او جایزې وړتیا لرې او دغه انعام ما مخکې له مخکې درکړی دی.

له همدې امله مې ستا په نه شتون کې یو جونګړه جوړه کړې، زه هم له یوازیتوبه په تنګ شوې وم، ددې جونګړې ډبرې مې پخپله برابرې کړې دي.

اوس راشه چې دې جونګړې ته ورشو، چې خپل انعام پخپلې غېږې سره درکړم.

هورم هب په دې خبره ډېر خوشال شو او شهزادګۍ له باغه تېر کړ.

کله چې د زړښې مانۍ اوسېدونکو کتل چې باکتامون هورم هب له ځان سره هغې جونګړې ته بیایي چې دې جوړه کړې وه، داسې وډار شول چې تولو ځانونه پټ کړل.

مریان او نوکران خو ان له غوجلی څخه هم وتښتېدل، ځکه اټکل یې کاوه چې کله هورم هب پوه شي، دغه جونګړه څنګه جوړه شوې، نو وینې به وبهوي

کله چې دې جونګړې ته ورسېدل، هورم هب وغوښتل چې شهزادګۍ په غېږ کې ونیسي، خو دې ښځې ورته وویل، هورم هبه لږ صبر وکړه، چې زه درته ووایم دغه جونګړه مې څنګه جوړه کړې؟

ایا په زړه دې دي، په وروستي ځل چې په زور دې په غیږ کې ونیولم ما څه درته ویلي ول؟

ایا یاد دې، دي چې ما ګوانبلی وې ویلي مې وو، زه به له تولو نارینه وو سره څملم؟

ما پخپلې وعدې عمل کړی او په دې پوه شه، چې ددې کور هره ډبره چې ګورې، یوه سړي راته د یو ځل څملاستلو په بدل کې راکړې ده.

ددې کور هره ډبره له یوه نارینه سره زما د څملاستو خاطره ده او دغه کور مې ددې لپاره چې له تا غچ واخلم تاته جوړ کړ.

کله چې به یو نارینه ډبره راته راوړه ما به خپل ځان ورپیژانده، چې د چا مېرمن یم، چې په دې ډول هغه پوه شي، د مصر د پوځ د قوماندان او ستر سردار هورم هب مېرمن یې په

غږ کې نیولې ده او ان یو ځل مې هم دغه خبره نه ده هېره کړې.

د مثال په توګه دغه لویه سپینه ډبره چې ګورې، یوه کب نیونکي راکړې ده. دغه شنه ډبره چې ګورې د سکرو یو پلورونکي راکړې ده او دغه اوو دانې قهوه اي ډبرې، یوه سبزي پلورونکې راکړې او له ما سره ویده شو.

اې هورم هبه! که ته حوصله لرې، زه به هره ورځ د یوې ډبرې برخلیک درته ووایم او هره شپه به د یوې ډبرې کیسه درته وکړم.

ډاډ درکوووم چې هره کیسه به تر بلې ډېره خوندوره وي، ځکه هر ځل چې به له یوه مین سره ځملاستم بیل خوند مې تر اخیستی دی.

زه باور لرم چې کله ته د دغه ډبرو په کیسو پوه شې له ما سره له تفریح کولو به خوند واخلې ځکه چې دغه ډول کیسې دهغه نارینه لپاره چې غواړي له خپلې ښځې خوند واخلي د خوړو د اچارو او مصالحو په شان وي اوس دغه کورته ځیرشه او ګوره چې څومره ډبرې پکې کارول شوي دي او بیایې وشمیره چې زه ستا په غیاب کې څو ځله له پردیو سره ځملاستلې یم او اټکل وکړه چې که زه وغواړم دهرې ډبرې کیسه درته وکړم څو کاله وخت به واخلي.

زه فکر کوم که وغواړم د دغو ډبرو کیسې درته بیان کړم تر هغه به دوام وکړي، چې موږ بوډاګان شو، بیابه هم زما کیسې پای ته ونه رسېږي.

هورم هب تصور وکړ، چې شهزادګی تحوکې کوي، خو چې د باکتامون سترګو ته یې وکتل، پوه شو چې د هغې له سترګو هم وژونکې کینه او دښمني احساسېږي.

هورم هب پوه شو، چې دغه ښځه ربنتیا وایي، خپله وسپنیزه چاړه یې چې په هاتي هېواد کې یې جوړه کړې وه راوایسته چې باکتامون ووژني.

شهزادګی خپل کمیس وشکاوه او سینه یې هغه ته وروښودله، نارې یې کړې، هورم هبه ووهه..... ووهه..... خپله چاړه زما په ټټر کې ښخه کړه! چې د مصر د پاچاهۍ خوب بلې دنیا ته یوسې، ځکه چې زه هم د فرعون لور یم او هم د جنګ د معبد سخ مت الهه او څوک چې د فرعون او یوه خدای لور ووژني هېڅکله به پاچا نه شي.

هورم هب له دې خبرې سره په کرار شو، ځکه چې پوه شو شهزادګی ربنتیا وایي، د هغه پاچاهي د باکتامون په شتون پورې تړلې ده او که دغه ښځه ووژني هېڅکله به د مصر فرعون نه شي.

په دې ډول شهزادګی باکتامون له خپل مېړه، چې دا یې په زور کړې وه، په دې ډول غچ واخیست، هورم هب حتی جرئت ونه کړ، چې دغه کور وران کړي او د کور ډبرې بل ځای ته ولېږدوي.

ځکه که یې دغه ودانۍ وڼولی او ډبرې یې بل ځای ته لېږدول، نو دا ډنډوره یې پخپله وهله، چې دغه کور ځنګه جوړ شوی دی.

ځان یې په بې خبرۍ وواهه او داسې یې وښودله، چې نه پوهېږي مېرمنې یې دغه کور ځنګه جوړ کړی دی، د خلکو ملنډې او پېغورونه یې په ځان ومنل چې دده په غیاب کې به یې کول.

خوله دې ورځې وروسته یې له مېرمن باکتامون سره واده ونه کړ او دا خبره هم باید وکړم، چې شهزادګی هم خپله روده ببخي بدله کړه او چا وانه وېړل. چې هغې له کوم چا سره تفریح کړې وي.

په دې ډول هورم هب، په رسمي توګه د مصر فرعون شو او په معبد کې یې د مصر تاج پر سر کېښود.

خو زه پوهېدم چې په کومه شېبه کې کاهنان د هغه پر سر معطر تېل موښي او تاج یې پر سر وړي، هغه له زړه خپه دی، ځکه پوهېده، چې هغه کسان چې په دې معبد کې شته دي، په زړه کې پرې ملنډې وهي.

دوی د هورم هب هېڅ پوځي ویاړ ته نه ګوري، مګر ددې پر خلاف په خپل ذهن کې د شهزادګی د جوړ کړي کور ډبرې شماري.

له دې وروسته چې هورم هب د مصر فرعون شو، پر ټولو بدګمانه شو.

فکر یې کاوه ټول په غیاب کې پر هغه ملنډې وهي او دغه موضوع هغه غشي ته ورته وه، چې د هورم هب په ټټر کې ننښتی وي چې بهر یې نه شي را ایستلی.

ددې لپاره چې خپل غم هېر کړي سخت کار یې کاوه، لکه چې خپله یې ویلي ول، فیصله یې وکړه، دغه چټله غوجله پر یوه پاک ځای بدله کړي، ظلم له منځه یوسي او د بې عدالتۍ پر ځای نیاو واکمن کړي.

ددې لپاره چې بې انصافي ونه شي، باید ووایم، له دې سره سره چې هورم هب کله وزېږېد، په پنجو کې یې خوشایي ننښتي ول او په پاچاهۍ نه پوهېده، خو کله چې فرعون شو دا یې ثابته کړه، چې یو تکړه پاچا دی.

د هغه د پاچاهۍ څو کاله نه و تېر شوي، چې د مصر ملت يې ستاينه پيل کړه او هغه يې د مصر په سترو فرعونانو کې وشمېره.

يو کار چې هورم هب وکړ او تر هغه مخکې هېڅ فرعون نه و کړی دا و، چې د درباريانو او حکومتي چارواکو کې يې تجملات له منځه يوړل.

هورم هب پوه شو چې د مصرد درباريانو د فساد علت دا نه دی، چې غونبې او ډوډۍ ته ارتیا لري، بلکې له دې امله فاسد شوي، چې په تجملاتو او لوکس ژوند کې له يو بل سره سيالي کوي.

هر څوک غواړي تر نورو ښکلې ماڼۍ او محل جوړ کړي او پخپلو کورنو کې ډېر مريان او وينځې ولري او هره ورځ و شپه د ځان لپاره نوې بوختياوې او سرګرمۍ پيدا کړي.

هغه پوه شو تر هغه وخته چې د مصرد درباريانو پوځي او ملکي چارواکو تر منځ دغه ډول سيالي موجوده وي، ناممکنه ده، چې فساد له منځه يوسي. ځکه چې د هغوی ارتیاوې نه پوره کېږي او دا څوک نه شي ويلای، چې کله مارغه شول او ارتیاوې يې پوره شوې، نو بيا به له فساده لاس اخلي او رشوتونه به نه اخلي.

هورم هب په مصر کې لومړنی فرعون دی، چې د مالياتو د ترلاسه کوونکو مامورينو تنخوا يې د حکومت له خزانې ورکړه، نه دا چې مالیه ورکونکي دې راشي او دغو مامورينو ته دې رشوت ورکړي.

تر هورم هب مخکې دود داسې و، چې د مالياتو محصل يا مامور به له حکومت سره د يو قرارداد له مخې د يوې سيمې د مالياتو د راغونډولو دنده واخيسته او بيا به يې له هغو مالياتو څو برابره مالیه له خلکو اخيستله چې حکومت به تاکلې وه.

هورم هب، دغه دود مات کړ او د هرې سيمې مالیه يې په قطعي توګه، معلومه کړه.

د مالياتو مامورينو ته يې تنخوا هم له خزانې ورکوله، چې د مزد په توګه له خلکو نور څه وانه خلي او پر خلکو فشار رانه شي.

د قاضيانو په هکله يې هم همداسې وکړل او د هرې پرګنې لپاره يې تنخوا معلومه کړه، چې د حکومت له خزانې به يې ورکوله.

قاضيانو حق نه درلود، چې د خلکو د مسلو په اړه د قضاوت په بدل کې د اجورې په توګه له هغوی څخه سپين او يا مس واخلي.

ددې لپاره چې هورم هب تجملات له منځه یوسي، له خانه یې پیل وکړ.
دی دې پایلې ته ورسېد، تر هغه چې پخپله فرعون اشرافي ژوند پرې نه ږدي او له تجملاتو لاس وانه خلي، مصریان به خاني او اشرافیت پرې نه ږدي.
هغه به په ساده جامو کې له خپلو سپاهیانو سره په ښار کې ګرځېده او تر شا به یې د حریصو او رشوت خورو مالیه ټولوونکو او قاضیانو پوزې او غوږونه پر ځمکه توییدل.
دا ځکه چې هورم هب له رحم کولو پرته د هغوی پوزې او غوږونه پرې کول او هغوی به یې د اجباري کار لپاره کانونو ته استول.
هغه نور کارونه چې هورم هب په مصر کې وکړل داو، چې تل به په ولایتونو کې ګرځېد او خلکو ته یې ازادۍ ورکړې، چې هر څوک له قاضیانو او د مالیې له مامورینو شکایت کوي نېغ په نېغه دې پخپله ده ته ورشي.
تر ټولو ښوزله کروندګر به هم له کومې واسطې پرته هورم هب ته مراجعه کولای شوه او هغه ته به یې خپل شکایت وړاندې کړ.
کله چې به فرعون دچا شکایت اورېد، تر هغه به بل لوري ته نه روانېده چې د کروندګر شکایت ته توجه ونه شي.
د هورم هب د کار اغېز په یوې ورځې او دوو کې څرګند نه شو خو ورو ورو په مصر کې خلکو بدلون احساس کړ او له هغه وروسته د مالیاتو مامورینو جرئت نه شو کولای، چې د کروندګرو او مالیه ورکونکو په مالیاتو ځان شتمن کړي.
له هغه وروسته قاضیانو نه شو کولای، په رشوت سره ناحقې فیصلې وکړي او د مصر خدایان هم د مالیاتو د مامورینو په شان مجبور شول چې خپله تمه کمه کړي.
له یوې خوا د مصر د درباریانو، خانانو او کاهنانو شتمني کمه شوه او له بلې خوا ښوزله کسان شتمن شول، ځکه چا پرې ظلم نه کاوه. د مالیاتو مامورینو یې شتمني نه لوټله او مزدوري یې بل چا نه وړله، په دې ډول هغوی شتمن شول.
د مصر ښېړیو تل د تورې خاورې او نورو ملکونو تر منځ تګ راتګ کاوه او که له لسو تلونکو ښېړیو څخه پنځه په سمندر کې ډوبېدلې، پنځو نورو دومره ګران بیه شیان راوړل چې د پنځو ښېړیو زیان به یې پوره کړ او پردې سربېره به یې مصر ته ډېره ګټه هم ورسوله.
هورم هب د مصر د ترقۍ او د ظلم د ختمولو لپاره هلې ځلې وکړې چې د (نت نت سوت) په معبد کې یې د یوه خدای په توګه عبادت کېده او د هغه لپاره به یې د غواګانو

قربانی کوله او د(هت نت سوت)او هورم هب خدای یو شو.

زما پخوانی مریی په داسې حال کې چې نور خانان ببوزله کېدل، هغه ورځ پر ورځ شتمن کېده، چا د هغه لپاره ستونزې نه پېښولې ځکه هغه زوی نه درلود او هورم هب یې خپل وارث ټاکلی و.

ددې لپاره چې ارام ژوند وکړي، له همدې امله هورم هب هغه ته هېڅ هم نه ویل او د مالیاتو د ترلاسه کولو مامورینو هم هغه نه تنګاوه.

کاپتا به د اشرافو په سیمه کې خپلې مانۍ ته ډېر وربللم او له دې کبله چې لوی باغ یې درلود، ګاونډیانو به ورته مزاحمت نه شو کولای.

کاپتا خپله مانۍ د کرت د مانیو په شان جوړه کړه او د مانۍ په کوټو کې د اوبو نلونه جوړ شوي ول.

په تشنابونو کې هم د کرت د کورنو په شان تل اوبه بهېدې او هر ځل چې به زه ددې مانۍ ته تلم لیدل به مې، چې هغه د سرو زرو په لوښي کې ډوډۍ خوري.

د ډوډۍ په وخت کې به د طبس نخاګرې زمور په مخکې ګډ ډل او مور به یې بوخت ساتلو.

کاپتا د مریتوب د وخت ځینې عادتونه ساتلي ول، مثلاً له ډوډۍ خوړلو وروسته به یې اړې مې ایستل او کله به یې ګوته په پوزه کې دننه کړه.

خو له دې سره سره چې کله به یې عمومي مېلمستیاوې کولې، نو خانان او اشرافو به د هغه مېلمستیاوو ته راتلل، ځکه چې کاپتا به خانانو ته ګران بیه ډالۍ ورکولې او په مالي چارو کې به یې ورسره مرسته کوله.

هرځل چې کاپتا عمومي مېلمستیا کوله او خانان یې کور ته راتلل هغه به د دوی، د مصروفولو لپاره ځان د مریې په شان کړ او د یو چالاک او غله مریي پېښې به یې کولې، چې غواړي د خپل بادار شیان غلا کړي.

په دې نه شرمېده چې دغه کارونه به د هغه مخینه د ملیمنو په ذهنونو کې تازه کړي.

کاپتا دومره مشهور او شتمن شوی و، چې د خپل پخواني ژوند له خاطرو به نه وېرېده، چې کومه ستونزه به ورته پېښه کړي.

ماته یې وویل، زمابادارہ سینوهه ! کله چې د یوه کس شتمني له حده زیاته شي، نور نه ببوزله کېږي او ورځ تر بلې یې شتمني نوره هم زیاتېږي، حتی که پخپله وهم نه غواړي چې

شتمني يې زياته شي.

خو دغه شتمني چې زه يې لرم ټوله ستا ده او له همدې لامله، دې زه خپل بادار بولم.

که څه هم نن سبا په طبس کې تر ما بل شتمن کس نشته، خو تر هغه وخته چې ژوندی يې زه به ستا اړتياوې درپوره کووم.

خو خپله شتمني تاته نه شم درکولای، ځکه چې پوهېږم که خپله ټوله شتمني درکړم يو کال ور وسته به بېوزله يې.

ته داسې سړی نه يې چې شتمني وساتې او که تا خپل جايداد ساتلی اوس به دې د آتون د خدای په لاره کې نه وورکړی او نن به د مصر، سوريې، هاتي او بابل تر ټولو شتمن کس وې.

خو په دې مه خپه کېږه چې شتمن نه يې، ځکه چې زه به ستا د عمر ترپايه پورې هر څومره سپين او سره چې وغواړې درکړم.

له دې سره سره چې کاپتا ليک لوست نه شو کولای، خو د هنرمندانو ملاتړ يې کاوه او مجسمه جوړوونکو د هغه څو مجسمې هم جوړې کړې وې.

په دغو مجسمو کې کاپتا نسبتاً ځوان او له پرتمه ډک ښکارېده او دواړه سترګې يې روغې وې، په يوه لاس کې يې د ليکلو قلم او په بل کې يې يوه لوحه ښکارېده، چې په ځنګنو يې ايښې وه.

هر چا به چې دغه مجسمه ليدله، فکر يې کاوه چې کاپتا پوه او عالم سړی دی، چې ليک لوست کولای شي او پخپله کاپتا چې به دغه مجسمې کتلې، خندل به يې.

له دې کبله چې آمون خدای ته يې ډېرې ډالۍ ورکړې وې، د هغه يوه مجسمه يې د آمون په ستر معبد کې ايښې وه.

کاپتا د مړيو په ښار کې (*د طبس د ښار هدېره. ژباړن*) د ځان لپاره يو ستر قبر جوړ کړی و او امر يې کړی و، چې هنرمندان د قبر په دېوالونو کې د هغه ستر انځورونه جوړ کړي.

په دغو انځورونو کې کاپتا چې سترګه يې روغه کښل شوې وه او ځوان ښکارېده، په ورځينو کارونو بوخت و، چې د خدايانو لپاره قرباني کوي.

کاپتا د دې لپاره دغسې انځورونه کښلي ول، چې په ژوند کې يې خلک ډېر غولولي و اوس يې غوښتل په دې ډول انځورونو سره خدايان هم وغولوي او په لوېديزه نړۍ کې هم په پرتم او اسودګۍ کې ژوند وکړي.

يو شی چې د کاپتا په قبر کې اېښودل شوی و د امواتو د کتاب يوه نسخه وه، چې ما تر

هغه ښکلی او جامع کتاب نه و لیدلی (*د امواتو یا د مړیو کتاب تر ټولو پخوانی مذهبي او اخلاقي کتاب دی، چې بشر لیکلی دی او تر نن سبا هم موجود دی. د دغه کتاب یوه نسخه د مصر په کینډنو کې مونډل شوې او اوس د نړۍ په یوه موزیم کې ساتل کېږي ژباړن*)

د دغه کتاب د مصر هنرمندانو او کاهنانو په دوولس ټوماروونو لیکلی او انځور کړی دی او د دې کتاب یو طور په دې اړه و، چې څه ډول د اوزیرس د ترازو شاهین په بلې نړۍ کې د کاپتا په ګټه وښوروي، څه ډول په جعلي ډبرو سره د دې ترازو یوه خوا د کاپتا په ګټه درنه کړي او څه ډول څلو ښښت بیزوګانې وغولوي.

ما د کاپتا له شتمنۍ سره له دې املې بخیلي نه کوله، چې هغه ما د پخوا په شان خپل بادار بولي. بلکې له لویه سره ما دا عادت نه درلود او هېڅکله مې د چا له شتمنۍ او ځوکۍ سره بخیلي نه ده کړې.

کله چې زه ګورم یو کس ډېر کبرجن او ځان غوښتونکی دی او په ډېرو کمزورو او بې اساسه شیانو غرور کوي، نو هڅه نه کووم، چې هغه اصلاح کړم او ورته ووایم چې باید په داسې شیانو پورې زړه ونه ټړل شي چې اساس او بنسټ نه لري.

ځکه چې پوهېږم حقیقت داسې تریخ دی، چې کله خو د یوه اوربدونکي لپاره د یو کس تر وژلو هم سخت وي او وګړي کولای شي یو عمر له هغو چتې خیالونو سره هم ځان خوشال وساتي، چې دی راضي کوي او د غرور احساس پکې پیاوړی کوي، خو له حقیقت سره یوه شېبه هم ژوند نه شي کولای.

په هغو کلونو کې چې هورم هب په مصر کې حکومت کاوه، زه په طبس کې د ناروغانو په معالجې او د جمجمې او کوپړیو په سوري کولو بوخت وم.

له دې کبله چې یو شمېر هغه کسان، چې ما یې سرونه ورسوري کړي ول، معالجه شوي ول، نو له لرې ځایونو هم ناروغان راته راتلل چې درملنه یې وکړم.

له څو کلونو طبابت وروسته چې پکې خوشالوم، یو ځل بیا پوه شوم چې د چاپېریال حالت مې خوروي او خپه کوي.

کاپتا ته مې وویل، ستا دغه اشرافي ژوند او خوراک څښاک مې نور نه خوښېږي او ترې کرکه کووم.

کاهنانو ته مې هم د ډېرو خوړو، شرابو او عیاشۍ له املې سپکې سپورې ویلې.

یوه شي چې ډېر ځورولم دا و، چې هورم هب خپلو عسکرو ته له حده زیاته ازادي

ورکړي وه او هغوی چې بل کار نه درلود له سهاره تر بېګا پورې به په میخانو کې او له شپې تر سهاره به په فاحشه خانو کې ول.

څرنګه چې عسکر له چا څخه نه وېرېدل نو د طبس په واټونو کې به یې د خلکو نجونو او میرمنو ته ستونزې پېښولې، په زور به یې هغوی فاحشه خانو او د نیل د غاړې شراب خانو ته بېولې او تفریح به یې ورسره کوله.

که به چا د هورم هب له یوه عسکره شکایت کاوه او ویل به یې چې دغه عسکر په زور دده له میرمنې یا لور سره څملاستلی دی، هورم هب به ویل خوشحاله اوسه چې زما عسکر ستا له میرمنې یا لور سره تفریح کړې ده، ځکه چې ستا یو زوی به زیات شي او زه په مصر کې د سپاهیانو لپاره ډېرو کسانو ته اړتیا لرم.

هغه ځواب چې هورم هب به معترضینو ته ورکاوه له دې امله و، چې هغه له ښځو کرکه کوله، ځکه مخکې مې وویل چې شهزادګی باکتامون له هغه څخه څه ډول غچ واخیست.

له هغه وروسته هورم هب نه شو کولای ښځه وزغمي او له ټولو ښځو سره یې دښمني او کینه درلوده.

خو ما ته د زغملو نه و، چې د هورم هب یو عسکر ددې لپاره چې یوه ورځ په سوریه کې د هاتي له عسکرو سره جنګېدلی دی، دغسې جنایتونه وکړي، خلک ژوبل کړي او یا پر ښځو تېري وکړي.

هغوی به له سوداګرو قلنګ غوښت او که کوم سوداګر به ډډه کوله پر هغه به یې حمله کوله، دوکان به یې ورو ران کړ او شیان به یې لوټ کړل.

ما به په ښکاره ویل چې عسکر ددې لپاره پیدا شوي، چې له بهرنۍ دښمن سره وجنګېږي او هغه عسکر چې په هېواد کې دننه پر خپلو هېوادوالو تېری کوي. له طاعونه هم خطرناک دي.

هر قوماندان چې د دغسې عسکرو ملاتړ کوي، باید له منځه لاړ شي، حتی که هغه د مصر فرعون هم وي.

دغه نیوکې به مې په لوړ غږ کولې او له چا څخه نه وېرېدم.

عسکرو به اوږدلې خو جرائت یې نه شو کولای، چې پر ما حمله وکړي، ځکه پوهېدل چې زه ښوزله کسان معالجه کووم. نو پر هغوی ګران یم او دغه راز پوهېدل چې د هورم هب نږدې ملګری هم یم.

شپږ پنځوسم څپرکی

څه ډول هورم هب له مصر ه جلاو طن کړم

کله چې پسرلی شو د نیل اوبه ښکته شوې او توتکیو الوتونه پیل کړل.

یوه ورځ د هورم هب یو شمپر عسکرو زما پر کور حمله وکړه او ډېوزله ناروغان یې چې هلته د معالجې لپاره راغلي ول، له کوره را و ایستل او زه یې هورم هب ته بوتلم.

له څو کلونو راهیسې مې هورم هب نه و لیدلی او پر دې ورځ چې مې هغه ولید پوه شوم چې بوډا شوی دی او په مخ کې یې ګونځې پیدا شوې دي، څټ یې ډډ شوی او ملا یې تر یوه حده کږوپه شوې وه.

کله چې هورم هب ولیدم ویې ویل: سینوهه! ما څو ځله اخطار درکړی، چې ځینې خبرې مه کوه خو تا زما ګوانبونو ته توجه ونه کړه او پر ما ملنډې وهې.

ته په مصر کې خلکو ته وایې چې عسکري تر ټولو ټیټ او رزیل کار دی او که یو ماشوم د مور په نس کې مړ شي، تر دې ډېر ښه دی، چې نړۍ ته ستر ګې رنې کړې او بیا عسکر شي.

له دې سره سره چې ته پوهېږې زه غواړم، د مصر نفوس ډېر شي او زه وکړای شم د پوځ لپاره ډېر کسان وګمارم.

خو ته بیا هم وایې چې د هرې کورنۍ لپاره دوه یا درې بچیان بس دي، که هره ښځه او مېړه په دوو یا دریو بچیانو اکتفا وکړي او هغوی سم وروزي، تر دې به ډېره ښه وي، چې لس بچیان ولري خو زامن یې جوالیان یا عسکر شي او پخپله مېړه او خاوند له لورې مړه شي.

ته وایې چې د مصر ټول خدایان یو شان دي، یو له بله غوره نه دي او په ټولو معبدونو کې ټنبل او خپټور کاهنان ناست دي.

ته خلکو ته وایې چې یو کس حق نه لري، حتی بل کس وپېژي او مریی یې کړي.
دغه راز ته وایې، په ټول مصر کې، چې هر کرونډګر په کومه ځمکه چې کار کوي او قولبه پکې کوي، باید ددې ځمکې خاوند هم وي، حتی که دغه ځمکه د مصر د فرعون هورم هب هم وي.
تا خلکو ته ویلي، چې زما پاچاهي د هاتي له پاچاهي سره تو پیر نه لري. ځکه همغه ډول چې هاتي خلک وژني او په زور د خلکو له نجونو او مېرمنو سره تفریح کوي، زما عسکر هم مصریان وژني او د مصریانو پر لونو او مېرمنو تېري کوي. دغه ټولې خبرې زما جاسوسانو راته کړې دي، خو تر اوسه مې ستا پر خلاف اقدام نه دی کړی، ځکه چې ته مې پخوانی ملګری یې.
تر هغه وخته چې آمي ژوندی و، ما تاته اړتیا درلوده، چې د ضرورت پر وخت شهادت ورکړې، چې آمي څه ډول کارونه کړي دي؟
خو له دې وروسته چې آمي مړ شو، زه تاته اړتیا نه لرم او نور دې ماته ګټه نه رسېږي، بلکې په هغو شیانو چې ته خبر یې، ښایي ماته ستونزې پیدا کړې.
که تا خپله خوله بنده ساتلې وای او زما په عسکرو او حکومت پسې دې سپکې سپورې نه وای ویلې، د عمر تر پایه دې په دې هیواد کې ژوند کولی شو.
ته یو ډاکټر یې، د نارو غانو د معالجې په فیس دې خپل ژوند کولای شو، خو سینوهه! ته په کرار نه شې پاتې کېدای او داسې بنکاري چې مجبور یې تل په ما او زما په عسکرو پسې سپکې سپورې ووایې.
زه نور نه شم کولای چې تر دې زیات د خپل حکومت پر خلاف له تا څخه څه واورم. له دې خبرې و روسته هورم هب په قهر شو او څو خله یې پر خپله متروکه باندې خپلې پښې ووهلې او ویې ویل: سینوهه! ته نن د ځمکې د چینجي په شان یې چې زما په باغ کې ځمکه خرابوي او د بوټو د ودې مخه نیسې.
ته نن د هغه غوړ مچ په شان یې چې زما پر اوږو کېني او ما خوروي. ته نن هغه بوټي ته ورته یې چې زما په باغ کې ټوکېدلی وي، خو د ګل یا مېوې پر ځای اغزي کوي او زه به دغه مضر بوټی له ریښې وباسم او لرې به یې ګوزار کړم.
اوس د پسرلي موسم دی، تو تکی الوت کوي، په هوا کې سندرې وایي، زانې خپلې منبو کې سره موښي او د اکاسي ونې ګلان کوي.

د پسرلي موسم د ځناورو او ځوانانو لپاره د هیجان او مستۍ موسم دی، ځکه چې په دې موسم کې د طبیعّت غوښتنه دا وي، چې هر شی له یو بل سره مینه وکړي.

خو ستا په شان بوډاګان نور نه شي کولای، چې عشق او مینه وکړي. ستا په شان بوډاګان چې نور مینه او عشق نه شي کولای په پسرلي کې د هغه ځواک له املې چې ترلاسه کوي یې په خبرو راځي او اوتې بوتې وایي.

زه تصور کووم چې ستا دغه بې ځایه خبرې د دې سبب شوې، چې ځینې کسان په معبدونو کې زما انځورونو ته چیکړې ور وشیندي او په یوه معبد کې یې زما د مجسمې غوږونه او پوزه مات کړي دي.

له همدې املې مجبور یم چې تا له مصره جلا وطن کړم، ځکه که ته په مصر کې پاتې شې، ما به دومره په قهر کړې، چې بې واکه به شم او ښایي تا ووژنم.

خو زه نه غواړم چې زما په امر مړ شې، ځکه چې زما د ځوانۍ یوازینۍ ملګرې یې، چې لا ژوندۍ پاتې یې.

سینوهه! زه دې له مصره جلا وطن کووم او تر هغه وخته، چې زه د مصر فرعون یم، ته مصر ته نه شې راستنېدای او هېڅکله به د طبس ښېره ونه ګورې.

ستا خبرې د اور هغه لمبې دي، چې د وچو وښو په یوه ورشو کې بل شي او په یوه ځل ټول وسوځوي.

کله چې اور بل شو، بیا ددې وچو وښو د اور خاموشه کول، ناممکنه شي او زه پوه شوم چې ځینې وخت خبرې تر نېزې خطرناکې وي.

هغه کسان چې خطرناکې خبرې کوي باید له منځه یووړل شي له همدې املې د هاتي د هېواد اوسېدونکي کوډګر په سیخانو کې ورکوي، ځکه چې پوهېږي د غه کسان پخپلو خبرو سره فتنې پیدا کوي.

زه نه غواړم چې مصر ستا د فتنو له املې له خدایانو سره په یوه بل جنګ کې ښکېل شي.

سینوهه! له همدې املې تا له دې ښاره جلا وطن کووم، ځکه چې ته که څه هم لېونی نه یې، خو عادي سړی نه یې او داسې ښکاري، چې له دې نړۍ لرې په یوه بله نړۍ کې ژوند کوې.

ښایي هورم هب سمه خبره کوله، زه به عادي سړی نه وم او ښایي له دې املې عادي نه

ښکارېدم، چې د مصر د خدایانو یانې د فرعون او د میتاني د هېواد د شهزادګۍ وینه زما په رګونو کې وه.

له دې سره سره کله چې ما د هورم هب خبرې واورېدې ومې خندل او هورم هب په دې خندا سره نور هم غوسه شو، پخپله متروکه یې خپلې پوندې ووهلې او ویې ویل، سینوهه! د خدایانو شکر وکړه، چې ته زما پخوانی ملګری یې، ګڼي وژلې مې.

زما او ستا تر منځ د اوږدې مودې دوستي ما له دې کاره منع کوي چې تا ختم کړم، خو حمتاً به دې تبعید کړم او اجازه نه ورکووم، چې له مړینې وروسته ستا مړی بیرته مصر ته راستون کړي، خو له مړینې مخکې ویلی شې، چې ستا مړی مومیایي کړي او همغلته چې ژوند کوې هلته یې ښخ کړي.

هغه ځای چې ما ستا د جلاوطنۍ لپاره په نظر کې نیولی دی، د ختیځ سمندر په ځنډه کې دی (*هدف د سور سمندر ځنډه ده. ژباړن*) دا هغه ځای دی چې بېړۍ تر هندوستان ته ځي. زه دې سوریې ته نه شم تبعید ولای، ځکه چې په سوریه کې د پخوانۍ اور ځینې سکروتې پاتې دي، چې تر ایرو لاندې ښخې شوې دي. په سوریه کې ستا شتون ښایي د دې سبب شي، چې د غه ایرې له سکروتو لرې شي او یو ځل بیا د اور لمبې بلې کړي. زه نه شم کولای تا د مصر په جنوب کې د کوش تاتوبي ته واستوم. ځکه که ته هلته لاړې، تورپوستو ته به وایې چې د ځمکې ټول انسانان یو شان دي او سپین پر تور ښه والی اوغوره والی نه لري. نو تورپوستي چې له نسله کم عقل او سادګان دي، ستا د غه خبرې به ومني او ممکنه ده بلوا وکړي.

خو د ختیځ هغه ساحل چې زه به تا هلته جلا وطن کووم څوک پکې نه اوسي او که ته څومره خبرې هم وکړې، له سرو ډبرو، کارغانو او مارانو پرته به نور اورېدونکي و نه لرې.

زه ډاډه یم چې هغوی د مصر د حکومت لپاره ستونزې نه پیدا کوي او هلته به زه ستا د اوسېدو د ځای شا و خوا سپاهیان وګمارم او هغوی به دنده لري، چې تا پرې نږدې له دې سیمې څخه ووځې او که وتښتې وبه دې وژني.

زه پوهېږم ته له طبس سره مینه لرې، او له طبسه ستا بېلتون او له خلکو خالي سیمې ته ستا استول یوه لویه سزا ده.

زه به دې د خوراک و څښاک له پلوه په تنګسیا کې رانه ولم او ډاډ درکووم چې هلته به یو کور ولرې، په دې کور کې به پر یوه نرمه بستره ویدېږې، پرېمانه ډوډۍ به خورې او

هرڅه چې وغواړې ستا لپاره به چمتو وي خو په دې شرط چې هوښیار واوسې.

هلته به پر تا یوازې یو بندیز وي او هغه دا چې له هغې محدودې نه شې وتلی چې ستا لپاره په نظرکې نیول شوې وي.

زه له جلاوطنۍ څخه نه ډارېدم، ځکه چې په ژوند کې ډېر ځله، یوازې وم، خو همغه ډول چې هورم هب وویل، له طبس سره مې مېنه وه. چې فکر مې وکړ نور به د مصر خاوره ونه وینم، د نیل اوبه به ونه څښم او د طبس بوی به احساس نه کړم، نو ډېر خپه شوم.

هورم هب ته مې وویل: زه په دې ښار کې ډېر ملګري نه لرم، ځکه چې خلک زما له خولې وېرېږي او له ما څخه ځان ساتي، خو په ښوزلو کسانو کې څو ملګري لرم او زړه مې غواړي چې د وروستي ځل لپاره یې ووینم او له هغوی سره خدای پامانې وکړم.

بله دا چې غواړم په طبس کې لږ وګرځم او په دې پسرلنۍ هوا کې د قوچانو په واټ کې د ونو د غوټیو او د معبدونو په انګړ کې د معبدونو د سپاندو له بویونو خوند واخلم.

د شپې په پیلېدا سره د ښوزلو له سیمې تېر شم، له هغه ځایه چې زما کور پکې دی، چې د هغو کښانو بوی احساس کړم، چې هغوی یې د خپلو کورنو په مخکې سره کوي.

هورم هبه! ته نه پوهېږې، هغو مېرمنو ته کتل چې ما نښام د خپلو کورنو په مخکې خواړه پخوي، د هغو نارینه وو نندارې چې له کاره ستړې راستنېږي او د هغو ماشومانو لیدل چې د ما نښامنۍ په تمه د کورونو په مخکې لوبې کوي ماته څومره خوندراکوي.

تصور نه کووم چې بل څوک دې له دغو منظرو څخه دومره خوند واخلي لکه چې زه یې اخلم، هېڅوک به زما په شان د لمر لوېدو په وخت کې د طبس په کوڅو او واټونو کې له ګرځېدا څخه خوند نه اخلي.

که ما دغه کلېمې په عاجزانه ډول ویلې وای او له هورم هب مې غوښتي وای، چې ماته څو ورځې وخت راکړي، چې له طبس سره خدای پامانی وکړم، هغه به زما غوښتنه منلې وای.

خو ما له عاجزۍ او زارۍ پرته له هغه سره، داسې خبرې کولې، لکه چې څوک یې له خپل سیال سره کوي او له هورم هب څخه مې یوه غوښتنه وکړه.

دغه کار مې ددې لپاره وکړ، چې پوهېدم باید علم د قدرت پرورانديې سرتېټ نه کړي او له همدې امله فرعون زما غوښتنه ونه منله ده وویل، زه یو عسکر یم او په کارونو کې له ځنډ او احساساتو کرکه کووم، نو امر کووم چې همدا اوس په روان تخت کې تا له طبسه

وباسي.

که ستا کوم خپل او ملګری غواړي، له تا سره مسافرت وکړي، زه به و رسره موافقه وکړم، خو په دې شرط چې هغه به هم نور مصر ته نه راځي، باید له تاسره پاتې شي او حتی ستا له مرګه وروسته هم باید بیرته راستون نه شي.

زه پوهیږم که هغه هر څوک وي، کله چې له تا سره ناسته پاسته وکړي، ستا خبرې به پرې اغیز وکړي او ستا له مرګه وروسته هم چې مصر ته راستون شي، ستا خطرناک افکار به خپاره کړي ځکه چې خطرناک فکرونه له طاعون څخه هم ژر خپریږي.

ستا د ملګرو په هکله چې ودې ویل د بهوزلو له پرګنې څخه دي، باید ووایم، چې یو کس پکې ستا مریی دی چې د ژرندې ډبره یې ګرځوله، بل یو انځور ګر دی، چې تل نشه وي او د خدایانو عکسونه انځوروي او دوه تنه نور هم تورپوستي دي.

دغه څلور واړه په دې تور چې ستا د فکرونو تر اغیز لاندې ول، اوس په یوه اوږده سفر تللي چې له هغه ځایه راستنېدل ناممکن دي.

کله چې مې له هورم هبه دغه خبره واورېده، پر ځان مې لعنت ووایه. ځکه چې یو ځل بیا یو شمېر بېګناه کسانو، ته په دې تور سزا ورکړل شوې ده، چې زما ملګري ول او له ابدي بدبختۍ سره مخامخ شوي دي.

له هغه وروسته بې له دې چې هورم هب ته رکوع وکړم، غوښتل مې چې له هغه ځایه ووځم، هورم هب ددې لپاره چې وښیي له ما سره بله خبره او کار نه لري، د مصر د سترو فرعونیانو په تقلید یې وویل: ((د فرعون خبرې خلاصې شوې.))

د هورم هب عسکرو په یوه روان تخت کې کېښولم، چې یردې پرې راخوړندې وې او د ختیځ پر لور یې روان کړم.

شل شپې او شل ورځې مو پر هغه لار سفر وکړ، چې هورم هب د ختیځ پر لور کښلې وه، تر دې چې یوه بندر ته ورسېدو، چې له هغه ځایه بېړۍ د هندوستان پر لوري تللې.

خو په دې بندر کې کلی هم و، خو د هورم هب عسکر هلته ایسار نه شول او زه یې له بندره هم لرې کړم.

له درې ورځو وروسته یو بل ځای ته ورسېدو، چې پخوا پکې کوم کلی و، خو کروندګرو دغه کلی پرې اېښی و او څوک پکې نه ترستر ګو کېدل.

په دې ځای کې یې زما لپاره یو ځای وټاکه چې ژوند پکې وکړم، بیا یې په دې سیمه

کې را ته کور جوړ کړ او له هغه وخته په دې کور کې د ژوند نوی پړاو پیل شو.

زه هېڅکله په دې کور کې په تنګسیا کې نه وم او هره اړتیا مې پوره کېدله، خوراک، څښاک او جامې ټولې را رسېدلې او حتی د لیکلو وسایل یې هم راته برابر کړي ول.

ما څو کاله په دې ځای کې تېر کړل، د طب په اړه مې څو کتابونه ولیکل او د هر کتاب له خلاصېدا وروسته به مې په یوه صندوق کې اېښودل.

خو دغه کتاب تر ټولو وروستی کتاب دی، چې ما ولیکه، ځکه خو مې هغه د خپل ژوند او برخلیک په اړه لیکلی دی. که د دې کتاب له لیکولو وروسته ژوند ی پاتې شوم، نور به کوم شی ونه لیکم، ځکه چې سترګې مې ډېرې کمزورې شوې او نور مې سترګې پر پاپیروس د قلم حرکت نه شي لیدلای. ما د دې لپاره د خپل ژوند خاطرې په دې کتاب کې ولیکلې چې وکړای شم د ژوند ټولې پېښې له هغې ورځې چې ځان مې پېژندلی دی، تر ننه پورې را پر زړه کړم او دغه راز پوه شم چې ولې مې ژوند وکړ او له ژوندە زما موخه څه وه؟

په ځوانۍ کې مې فکر کاوه، د دې لپاره ژوندی یم، چې بوډا شم او اوس چې بوډا شوی یم حیران یم چې دا څه ډول هیله وه، چې ما په ځوانۍ کې درلوده، ایا بوډاتوب ته رسېدل. هغه هیله ده چې د ژوندي پاتې کېدا ارزښت ولري.

زه هره ورځ سمندر ته ګورم، کله د شا و خوا سور رنګه غرونو انځور په سمندر کې لوېږي او هغه تک سور کړي او کله توپان شي، د سمندر او به تکې تورې شي او د شپې مهال سمندر تک سپین وینم.

په کومو ورځو کې چې هوا توپاني نه وي، د سمندر شین رنګ د هغه له شنو ډبرو زیات وي، خو زه د سمندر له کتلو ستومانه شوی یم، سمندر دومره لوی او وېرونکی دی، چې انسان د عمر تر پایه د سمندر په کتلو ځان بوخت نه شي ساتلی.

زه د ختیځ سمندر (*هدف سور سمندر دی ژباړن*) په څنډو کې له لړمانو او مارانو سره دومره کېناستم، چې نور هغوی له ما څخه نه وېرېدل، خو له هغو سره ملګرتیا ته هم لېوال نه یم، ځکه که هغوی زما ملګري هم شي جاهل او ناپوه دوستان به وي، چې خپل نېښې به زما په بدن کې ننباسي.

تر دې یو کال وروسته چې زه یې له طبسه تبعید کړم، کله چې له طبسه د هندوستان کاروان روانېده، چې د ختیځ سمندر ساحل ته ورسېږي، نو زما نوکره موتي هم چې په طبس کې وه له دغه کاروان سره راغله او له ما سره یو ځای شوه.

کله چې موتي زه ولیدم لاسونه یې پر ځنګنو کېښودل او رکوع یې وکړه.

کله چې یې ولیدم. زه ډنګر شوی یم او خپله مې نتوتلې ښکاري، ویې ژړل

ما ورته وویل موتي! ولې ژاړې؟

موتي وویل، له دې امله ژاړم چې په دې موده کې تا څوک نه درلودل، چې خوندوره ډوډۍ درته پخه کړي. ځکه ډېر ډنګر شوی یې.

ومې ویل موتي! زما ژوند هغه پراو ته رسېدلی، چې چاغي او ډنګر توب راته اهمیت نه لري.

موتي وویل: سینوهه! ایا په وار وار مې درته نه دي ویلي، چې خپل خوی سم کړه او د خپلې ژبې مخه ونیسه

زه نه پوهېږم چې نارینه ولې داسې دي، چې خبره پرې هېڅ اغېز نه کوي، که څه هم پوهېږي، هر څوک چې سر پر دې هوا وو هي سر یې ماتېږي، خو بیا هم همدا کار کوي.

خو سینوهه! اوس ته په داسې عمر کې یې چې باید هوښیار شوی وای او نور باید د هغه کوچني غړي له وېرې او وسوسو څخه ځان وساتې چې زمونږ په ګوګل کې دي او د نړۍ تولې بدبختۍ له هغه دي.

ومې ویل، موتي! تا غلطي کړې، چې له طبسه راوتلې یې او دلته راغلې، ځکه چې زه رټل شوی کس یم او د هورم هب له عسکرو پرته هر څوک چې دلته له ما سره ژوند وکړي، باید د عمر تر پایه دلته پاتې شي.

هغوی بیا مصر ته نه شي ستنېدای، ځکه چې هورم هب پر دې سربېره، چې مصر ته زما د تګ مخه نیسي. بلکې هغه کس هم طبس او مصر ته نه ورپرېږدي چې دلته یې له ما سره ژوند کړی وي.

موتي وویل، سینوهه! زه باوري یم، دغه چلند چې له تا سره وشو، ستا په ګټه و، ځکه چې فرعون هورم هب ته یوه ارام او لرې ځای ته را واستولې، چې خپل بوډاتوب دلته تېر کړې.

زه هم د طبس او د ګاونډیانو له شور ماشوره په تنګ شوې وم، تل به یې زما د پخلنځي شیان په پور وړل او بیرته به یې نه راکول.

کله چې به ما ورته یادونه وکړه، چې هغه شیان بیرته راکړي، غوسه به شول او ویل به یې موږ خو غله نه یو، چې فکر کوې ستا دیګی او یا کټوه به مو پټه کړې وي.

زه په طبس کې مجبوره وم چې په ورځ کې دوه ځله، د کور مخه جارو کړم خو بیا به هم د کور مخه پاکه نه وه، ځکه چې ګاونډیان تل د کور ګند او ډېران په کوڅه کې اچوي، څومره نارې چې به مې کولې چا نه اورېدلې.

بله خبره دا چې په طبس کې زموږ کور ډېر کوشنی و او موږ هلته سبزیانې نه شوای کرلی، خو دغه ځای د سبزیانو د کرلو لپاره ډېره ځمکه لري، په تېره بیا دا چې ستا پالک ډېر خوښېږي او زه به یې دلته وکرم.

دغه ټنبل او بې کاره عسکر، چې فرعون ستا د ساتنې لپاره ګمارلي دي، دوی به اړ کړم، چې سبزیانې وکري او بیدیا ته د ښکار کولو لپاره لاړ شي، په سمندر کې کبان ونیسي.

سره له دې چې زه فکر نه کووم، چې د سمندر د تروو اوبو کبان دې د سیند د خوږو اوبو په شان خوندور وي.

بله دا چې غواړم، دلته یو ځای د خپل قبر لپاره پیدا کړم او یو قبر پکې جوړ کړم، چې له مرګه وروسته، پکې دمه شم، ځکه چې ډېره ستړې یم.

ما هېڅکله له طبسه د باندې ګام نه و ایښی، اوس پوهېږم چې سفر کول ډېر سخت دی او نه غواړم، چې له مرګ وروسته مې هم وکړوي او د ښخولو لپاره مې طبس ته یوسي.

په دې ډول موتي هم له ما سره مېشته شوه او له هغه وروسته یې زما پالنه کوله.

زه تصور کووم دا چې د عمر په پای کې اسوده شوم او بریالی شوم چې دغه کتاب ولیکم، د موتي له برکته و، ځکه چې ډېر ښه یې ساتلم او هڅه یې کوله، چې د ژوند په هېڅ برخه کې ستونزه ونه لرم.

موتي په دې خوشحاله وه، چې زما لپاره د لیکلو په وسیله یوه بوختیا پیدا شوې وه او په دې ډول مې چټي فکرونه نه کول، خو په دې پوهېدم چې په زړه کې دغو لیکنو ته توجه نه کوي او هغه بې ګټې کار بولي.

موتي زما لپاره خوندور خواړه پاخه کړل او لکه چې دې ویلي و، سپاهیان یې اړ کړل، چې ځمکه واړوي، تخم پکې وکري، بیدیا ته ولاړ شي او ښکار وکړي او یا په سمندر کې کبان ونیسي.

عسکرو له یو کال راهیسې یوازې خوړلي او ویده شوي ول، کله چې اوس کار کولو ته

مجبور شول، ډېرغوسه ول، خو جرائت يې نه شو کولای چې څه ووايي. ځکه چې د موتي ژبه د سخوندر تر بنکرو تېره وه.

موتي به هغوی ته سپکې سپورې ویلې او کله کله به يې پخپل سبک د ځینو کیسو په کولو سره عسکر خندول.

خو ورو ورو عسکر خوشحال شول، ځکه چې پوه شول بنکار کول ورته بنه دي او له وزګارتیا يې ژغوري.

له هغه وروسته به په شوق بنکار ته تلل او ډول ډول سبزیانو او د کبانو بنکار د هغوی خواړه هم بنه کړل او موتي د خوندورو خوړو پخول هم ورزده کړل.

هر کال چې به له طبسه د هندوستان پر لور کاروان راته، کاپتا به موږ ته په خرو بار ډالی، سره و سپین را استول او د طبس خبرونه به يې هم راکول چې هلته څه تېرېږي.

هغه به د غه پېښې په کاتبانو لیکلې او ماته به يې را استولې، په دې ډول زه د طبس له حالاتو بې خبره نه وم او پوهېدم چې هلته څه تېرېږي.

هغه عسکر چې پر ما يې پیره کوله په هغه ځای کې له ژوند کولو سره روږدي شول او له ژونده را ضي ول، ویل به يې که زه مړ شوم بیا به هم طبس ته ستانه نه شي، ځکه چې دلته نېکمرغه دي او هېڅ ستونزه نه لري.

سپاهیانو په هغو ډالیو چې ماورکړې وې، د ځان لپاره غواګانې او پسونه اخیستي ول او د مالداري په وسیله يې ژوند چلاوه.

زه نور له لیکلو سترې شوی وم، ځکه چې سترګو مې څه نه لیدل، یوځل خو د موتي پیشو زما پر زنګنو ناسته وه، حیران شوم، چې څنګه ما ونه لیدله.

زما روح له هغه څه سترې شو چې ما يې کیسه وکړه او نور پوهېدم چې بدن مې ابدي استراحت ته اړتیا لري.

زه اوس نېکمرغه سړی نه یم، خو په دې ګوټ او یوازېتوب کې ځان بدبخته هم نه بولم.

زه خوشحال یم چې پاپیروس او قلم شته، ځکه که دغه دوه شیان نه وای، ما به ددې وس نه درلود چې خپل ماشومتوب او ځواني را پر زړه کړم.

په خیالي دنیا کې یو ځل بیا له مینا سره یو ځای د بابل په کوڅو کې وګرځېږم او د مریت له مهربانۍ ډک وجود پخپله خوا کې احساس کړم.

ددې وس به مې نه درلود، چې د هغو کسانو پر ناخوالو وژاړم چې په طبس کې وږي دي

او خپل غنم وږو کسانو ته ورکړم.

زه پوهیږم چې زما له مرګه وروسته به ساتونکي، د هورم هب له حکم سره سم، زما ټولې لیکنې له منځه یوسي او دغه کور به هم وران کړي، ځکه وږ بدل، چې ما پر دې والو نو کوم شی نه وي لیکلی.

خو موتي د دې کتاب پنځلسو ټوکونو ته له لوخو څخه پنځلس کلک پوښتونه جوړ کړل.

زه به هر ټوک په یو پوښ کې کیږدم او بیا به پنځلس واړه ټوکونه د سپینو زرو په یوه صندوق کې وساتم.

دغه کوچنی صندوق به د سدرونې له لرګیو څخه جوړ په یوه بل صندوق کیږدم، بیا به دغه لرګین صندوق په یوه مسي صندوق کې واچوم او موتي به زما له مرګه وروسته دغه صندوق له ما سره په قبر کې کیږدي.

هغې ډاډ راکړی، چې ساتونکي به غلط کړي او صندوق به زما په قبر کې کیږدي.

له دې کبله چې زه یو انسان یم ،نو په هر هغه انسان کې ژوندی وم چې تر ما مخکې یې ژوند کړی او په هر هغه انسان کې به ژوندی یم، چې له ما وروسته دې نړۍ ته راځي.

زه یو انسان یم او له دې وروسته به د راتلونکو انسانانو په خوښیو ،غمونو، خندا ګانو ،ژړا ګانو ، ښېګڼو ،بدیو او د هغوی په کمزورتیا وو او ځواکونو کې ژوندی یم.

هغه انسان چې له ما څخه زرګونه کاله وروسته هم دې نړۍ ته راځي، زما په شان به وي او هېڅ توپیر راسره نه لري، ځکه چې هغه به هم زما په شان ژاړي، خاندي او زما په شان به جنایت کوي یا به احسان کوي.

هغه به هم حرص لري او د یوې یا څو ښځو له لوري به غولول کیږي، له خوندرو بویونو به خوند اخلي او د موسیقۍ غږ به یې احساساتي کوي.

ښایي کلونه میاشتې او ورځې به غمجن وي، دوستان به ورسره خیانت کوي او له خپلو دوستانو سره به خیانت کوي.

خپله شتمني به د قمار او کمسایي له لارې ضایع کوي، زما په شان به د هوالیه کیږي او د عمر په پای کې به په یوه ګوښه ځای کې، یا د کورنۍ له غړیو سره یو ځای مړ کیږي.

له همدې لامله زه په دې خواشینی نه یم، چې دغه کتاب له منځه لاړ شي، فرضاً که دغه کتاب له منځه لاړ هم شي، نو زه به په راتلونکیو انسانانو کې ژوندی یم.

دا د مصري ډاکټر وروستۍ خبره وه، چې فکر یې کاوه ټول عمر یو ازې دی.

د فرعون د مخصوص ډاکتر
(سینوهه) د کتاب پای

له دې وروسته د سینوهه د کتاب بشپړه سریزه راځي کله چې د دې کتاب ژباړه پیل شوه، سریزه په سرکې په لنډیز سره راغله، چې لوستونکي ځومان ونه کړي، چې یو اخلاقي کتاب او یا د فولکلور یو کتاب لولي. زه لوستونکو ته ډاډ ورکووم، چې د کتاب له اصلي متنه حتی یوه کلمه هم نه ده غورځېدلې او دغه کتاب نه یوازې جمله پر جمله، بلکې کلمه پر کلمه ژباړل شوی دی. اوس چې کتاب پای ته رسېدلی دی او لوستوونکي د دې ارزښتناک کتاب په تاریخي او لرغوني اهمیت پوه شول، غوره ده د سینوهه د کتاب بشپړه سریزه هم دلته وژباړو، د دې لپاره چې د اصلي ژباړونکي او لیکوال پر هویت نور هم پوه شئ.

د مصري ډاکتر د کتاب
بشپړه سریزه

زه سینوهه د (سن موت) او د هغه د مېرمني (کیپا) زوی د غه کتاب لیکم.

زه د غه کتاب د دې لپاره نه لیکم چې د مصر د خدایانو ستاینه وکړم، بلکې د دې لپاره یې لیکم چې له خدایانو تنګ شوی یم.

د غه کتاب د دې لپاره نه لیکم چې د مصر فرعون وستایم، بلکې غواړم دا روښانه کړم، چې د مصر د فرعونیانو له اعمالو څخه کړېدلی یم.

زه د غه کتاب د مصر پاچاهانو او یا خدایانو ته د غوړه مالي لپاره نه لیکم هغه څه چې زه یې د دې کتاب لیکلو ته اړ کړم له راتلونکي وخت څخه وېره او یا هیله مندي نه ده.

ما پخپل عمر کې دومره ترخې ورځې شپې لیدلې او له دومره مصیبتونو سره مخا مخ شوی یم، چې نور له خیالي شیانو او نامعلوم راتلونکي څخه وېره نه لرم.

زه لکه څنګه، چې له خدایانو او پاچاهانو څخه تنګ شوی یم هماغسې د ځان له شهرته هم ستړی یم.

زه د غه کتاب د ځان لپاره لیکم او له همدې کبله فکر کوم چې له ټولو مخکنیو او راتلونکو لیکوالو سره توپیر لرم، ځکه هر هغه شی چې پخوانیو لیکوالو لیکلي، یا د خدایانو د ستاینې یا خوښۍ لپاره ول او یا هم د پاچاهانو او نورو انسانانود راضي کولو لپاره.

زه فرعونیان هم د انسانانو په شان ګڼم، ځکه چې هغوی له موږ سره توپیر نه لري او که هغوی زرګونه ځله خدایان وبولو، بیا هم پاچاهان زموږ په شان دي، هغوی هم مینه او دښمني لري او زموږ په شان هیله او نهیلی لري.

که څه هم هغوی دا توان لري، چې خپله کینه ختمه کړي او کله چې وېرېږي، نود

ډارد ختمولو لپاره یوه چاره موندلی شي، خو د هغوی دغه زغم ددې سبب نه کېږي چې له کړاوونو او درودونو خوندي پاتې شي.

دوی هم زمونږ په شان درد زغمي او د نورو انسانانو په شان له غمونو سره مخامخېږي.

هغه څه چې تر اوسه پورې په نړۍ کې لیکل شوي، یا د پاچاهانو د حکم پر اساس لیکل شوي، یا خدایانو ته د چاپلوسۍ په خاطر او یا هم د خلکو د غولولو لپاره لیکل شوي دي.

دغو کسانو غوښتل، خلکو ته القا کړي، هغه څه چې دوی لیدلي سم نه دي او حقیقي پېښې له هغه څه سره توپیر لري چې دوی لیدلې دي.

دوی هڅه کړې خلکو ته وښیي، چې په پلانکۍ پېښه کې د پلانکي سړي رول ډېر کم و او یا پلانکۍ سړی هېڅ مهم نه دی، خو په دې پېښه کې یې ډېره ونډه درلوده.

زه یقین لرم او په جرئت سره وایم، له هغې ورځې چې دا نړۍ رامنځته شوې، ټول لیکل شوي شیان یا ددې لپاره ول، چې خدایان خوشحاله کړي او یا د انسانانو د رضایت لپاره لیکل شوي دي، هغوی که پاچاهان وي یا بل هرڅوک.

زه تصور کوم چې په راتلونکې کې به هم همداسې وي او که په راتلونکې کې څوک قلم ته لاس کړي، ددې لپاره به وي، چې خدایانو ته چاپلوسي او غوړه مالي وکړي، یا پاچاهان خوشحاله او راضي کړي او یا د بشر د یوې خاصې پرګنې زړه وساتي.

که دغه کسان یو ملت وي، یا یوه ټولنه او یا یوه خاصه پرګنه.

زه له دې امله دغه فکر کوم چې په راتلونکې کې هم ټول لیکوال د خدایانو او پاچاهانو د راضي کولو لپاره لیکوالي کوي او یا د بشر د یوې پرګنې د رضایت لپاره لیکنې کوي.

په دې ډول په دې دنیا کې نوی شی نه رامنځته کېږي، بلکې ټول شیان بیرته را ژوندي کېږي او هغه څه بیا ظهور کوي، چې مخکې موجود ول.

تر لمر لاندې انسان ببخي نه بدلېږي او يو لک کاله وروسته، چې کوم انسان پيدا کېږي، هغه به هم دنننې هغه په څېر وي، خو ښايي وښتان، جامې او د وښتانو موډ او فېشن يې بدل شي.

د انسان يو شی هېڅکله نه بدلېږي او هغه دده حماقت دی.

که يو لک کاله وروسته کوم انسان پيدا شي، نو زمونږ د وخت د انسان او هغو انسانانو په شان به احمق وي، چې ترمونږ مخکې يې د هرمونو د جوړېدا په وخت کې ژوند کاوه.

بيا به هم انسان احمق وي او راتلونکی انسان هم په درواغو او تشو وعدو تېر باسلی شي، ځکه چې انسان د ژوند د دوام لپاره درواغو او چټې وعدو ته اړتيا لري او د هغه فطرت همدا غواړي، چې تل تر رښتيا پر درواغو ډېر باور وکړي او د واقعيت په پرتله پر تشو وعدو ډېر ايمان لري چې هېڅکله به عملي نه شي.

تر هغه چې انسان ژوندی دی احمق به وي او تشې وعدې او درواغ به يې غولوي.

په هر وخت او پراو کې به د وخت له غوښتنو سره سم، هغه ته درواغ ويل کېږي او هغه به هم په شور او ولولې سره دغه درواغ او چټيات مني.

کله چې څوک ورته ووايي، دغه خبرې چې تا ته يې کوي، درواغ او چټيات دي، راشه چې زه درته حقيقت ووايم، نو غوسه به شي او دغه روپاندی به په دې تور ووژني چې خاين او ورانکاری دی.

په درواغو او چټې وعدو او هغه زهري باندې باور کول، چې هېڅکله به عملي نه شي، د انسان له ختې سره اخښل شوې ده.

انسان له حقيقي پېښو څخه، افسانې ته ډېره ترجيح ورکوي. دېپلګې په ډول يو کيسه ويونکی، چې خو له خلاصه کړي او کيسه پيل کړي، نو خلک پرې راټولېږي. دوی ښه ګوري، چې دغه کس پخپله په کوڅه کې په خاورو کې ناست دی، خو دوی ته چې وايي خزانې به وومومي او شمتن به شې، نو خلک يې پر خبرو باور کوي.

خو زه د دې کتاب ليکوال سينوهه له درواغو څخه، هغه هم په دې وخت کې چې بوډا شوی يم، کرکه کووم او په دې کتاب کې به درواغ ونه ليکم.

که ځوان وای او دغه کتاب مې په ځوانۍ کې لیکلی وای، ښایي ما هم د نورو لیکوالو په شان درواغ ویلي وای او داسې شیان به مې لیکلي وای، چې د خدایانو او پاچاهانو یا د یوې خاصې پرکنې خوښ شي.

خو په دې پرځای کې چې بوډا شوی یم او له خدایانو، پاچاهانو او نورو کسانو څخه نهیلی شوی یم، درواغو ته هیڅ لهوالتیا نه لرم او نه هم ورته اړتیا لرم.

له دې کبله، چې زه دغه کتاب د نورو لپاره نه لیکم. نو هیڅ نیت نه لرم، چې څوک پرې خوشحال کړم، دغه کتاب د ځان لپاره او د ځان د خوشحالۍ لپاره لیکم.

هغه څه چې زه یې په دې کتاب کې لیکم، داسې شیان دي، چې پر خپلو سترګو مې لیدلي او یا پرې پوهیږم چې حقیقت لري، حتی که مې په سترګو هم نه وي لیدلي.

له همدې امله زه له پخوانیو لیکوالو او هغو لیکوالو سره توپیر لرم، چې له دې وروسته راځي، ځکه چې پخواني او اوسني (له دې کبله چې په نړۍ کې هرڅه بدلیږي) تل، هغه شیان نه لیکي چې پر خپلو سترګو یې ویني.

بده لا دا چې کله خو حقیقت هم تر پښو لاندې کړي او داسې شیان لیکي، چې د هغوی له شهرت سره مرسته وکړي.

هغه څوک چې یو شی لیکي یا په ډبرو کې خپلې لیکنې حک کوي هیله کوي. چې راتلونکي کسان به یې لیکنه ولولي، هغه ته به شاباسی ورکړي او د غوره کارونو ستاینه به یې وکړي.

خو په دې کتاب کې چې زه یې لیکم، داسې کوم شی نشته، چې په شاباسي و ارزي او هغه کارونه، چې ما کړي، د ستاینې وړ نه دي.

زه پوه او هوښیار سړی نه یم، چې نور له ما څخه درس او عبرت واخلي او ماشومان به هیڅکله هغه جملې، په ښوونځیو کې د خاروې پر لوحو ونه لیکي، چې خپل مشق ورسره ښه کړي او د هغه له مخې خپلې لیکنې ښې کړي.

دغه راز به بالغ کسان د دې لپاره چې په یوه مجلس کې ځان لوړ وښیي زما له جملو څخه به استفاده ونه کړي، ځکه زه هیله نه کووم، چې څوک دې زما کتاب

ولولي او زما نوم دې پر زړه کړي.

فرضاً که زه یو پوه کس او د نظر خاوند وای او دغه هیله مې کولای چې راتلونکي کسان زما کتاب ولولي، بیا به هم زما پوهه او عقل د راتلونکو خلکو لپاره ګټه نه درلوده، ځکه چې انسان د پوهو کسانو د کتابونو په لوستلو نه اصلاح کېږي.

انسان دومره بې رحمه او شر غوښتونکی دی، چې د نیل سیند تمساح ګانې هم ترې مهربانه او با رحمه دي او چا ته یې د انسان په اندازه ازار نه رسېږي.

د انسان زړه تر ډبرې هم کلک دی، هېڅکله به نرم نه شی او ناممکنه ده، چې یوه ورځ دې، د هغه کبر او ځان غوښتنه له منځه لاړه شي.

یو انسان له جامو سره په نیل سیند کې واچوه، چې بنایي او به یې ډوب کړي، خو کله چې له اوبو راووځي او جامې یې وچې شي همغه انسان به وي چې مخکې و.

یو انسان له ډېرو سختو او سترو بدبختیو سره مخامخ کړه، چې بنایي اصلاح شي، خو کله چې له بدبختیو خلاص شي او ځان سوکاله او نېکمرغه وویني، نو بیرته پر همغه کس بدلېږي چې پخوا و.

ما پخپل عمر کې ډېر انقلابونه او بدلونونه ولیدل او هر ځل مې فکر کاوه چې له دې تحول او بدلون وروسته به انسان بدل شي، خو بیا به مې ولیدل، چې هېڅ بدلون یې نه دی کړی، نو ځنګه دا هیله کولای شم، چې د یوه کتاب په لوستلو سره دې انسان بېخي بدل شي.

ځینې کسان شته چې وایي، هغه څه چې نن پېښېږي، مخینه نه لري او هېڅکله به په نړۍ کې نه وي شوي، خو د دوی دغه خبره د وګړو د کمې تجربې او د فکري ځواک د کموالي له امله ده، ځکه په نړۍ کې چې کومه پېښه شوې، د هغې مخینه ارو مرو لیدل شوې ده.

زه سینوهه نومېږم، ما پر خپلو سترګو ولیدل، چې یو زوی، په کوڅه کې خپل پلار وواژه، ځکه چې زوی د صلیب نښه پر خپل ټټر ټومبلې وه او پلار د بنکر نښه درلوده.

ما ولیدل چې مریانو او کارګرانو د شتمنو او خانانو پر خلاف پاڅون کړی او ومې لیدل چې خدایان له یو بل سره جنګ ته پاڅېدل.

ما پر خپلو سترګو ولیدل، هغه کس چې تل به یې د سرو زرو په جامونو کې شراب څښل، کله چې ببوزله شو، د نیل سیند پر غاړه ناست و او د سیند اوبه یې څښلې.

ما ولیدل هغه کسان چې په تلو کې یې سره زر تلل، په څلورلارو کې سوال ته مجبور شول او د همدغو کسانو مېرمنو د یوې ټوټې مسو په بدل کې ځانونه پر تور پوستو خرڅ کړل.

دغه ټول کارونه زما په مخکې شوي دي او له دې وروسته به هم همدغسې د پر نور کارونه وشي.

زما په وخت کې خلکو له تېرو تجربو څخه ګټه وانخیسته، نو څنګه ویلای شم، چې راتلونکي کسان به زما د وخت له پېښو څخه عبرت واخلي، چې په دې کتاب کې لیکل شوې دي.

همغه ډول چې تر ننه پورې انسان نه دی بدل شوی، په راتلونکې کې به هم بدل نه شي.

نو زه دغه کتاب ددې لپاره نه لیکم، چې څوک یې د پند او نصیحت لپاره ولولي او له تېرو وختونو پند واخلي.

زه دغه کتاب د ځان لپاره لیکم، ځکه چې کړوي مې او د تېزابو په شان زما زړه خوري، زه مجبور یم هغه څه ولیکم چې پرې پوهېږم او غواړم په دې ډول مې کړاو کم شي.

زه چې کله د ختیځ سمندر څنډو ته تبعید شوم، نو هلته د اوسېدو پر درېیم کال مې ددې کتاب په لیکلو پیل وکړ.

داهغه سیمه ده چې هند ته تلونکي ببېړي. له دغه ځایه حرکت کوي او زما د اوسېدو په شا و خوا کې سره غرونه ترسترګو کېږي، چې پخوا به د مصر پاچاهانو د خپلو مجسمو د جوړولو لپاره ددغو غرو له ډبرو استفاده کوله.

زه ددې لپاره دغه کتاب ليکم چې نور نه شراب ، نه له ښځو سره تفريح، نه په حوضونو کې د کبانو ليدل او نه هم د باغونو او ګلانو نندارې خوند راکوي.

د ژمي په سړو شپو کې که يوه ځوانه تورپوستکې نجلۍ راشي، په ځنګ کې مې ويده شي او بستره مې راګرمه کړي ما به هېڅ خوشحاله نه کړي.

يوه موده کېږي، چې سندرغاړي مې رخصت کړي، ځکه چې سندرې يې اوس خوند نه راکوي او ان د هغوی غږونه مې تنګوي.

له دې وروسته سره و سپين، طلايي او د سپنيو زرو جامونه او ښکلې مېرمنې خوند نه راکوي.

سره له دې چې زه جلا وطنی يم، خو دغه ټول شيان چې ياد مې کړل له ما سره شته.

د مصر له پلازمېنې څخه يو کس چې پخوا زما مريی و او اوس ډېر شتمن دی، زما لپاره ډېر ګران بيه شيان او زما د اړتيا وړ ټول توکي راااستوي.

لا هم زما مريان زما د لکنې له ګوزارونو وېرېږي او زما سټاتونکي عسکر، چې ما ووينې، لاسونه پر ځنګنو ږدي او رکوع کوي.

خو هغه سيمه چې زه پکې ګرځېدای شم ډېره محدوده ده او هېڅ يوه ښېرې هم نه شي کولای له سمندر څخه هغه ساحل ته راشي چې زه پکې ژوند کووم.

اوس هرځه زما له نظره لوېدلي دي، نور به مصر ته ستون نه شم او توره خاوره به تر پښو لاندې نه کړای شم، د طبس د پسرلي د شپو بوی به احساس نه کړم او په دغسې يوه حالت کې دغه کتاب ليکم.

پخوا زما نوم د فرعون په طلايي کتاب کې ثبت شوی او په زرينه مانۍ کې، چې د مصر سلطنتي مانۍ ده، زما ځای د فرعون په ښي اړخ کې و، خو نن سبا زه په دې سيمه کې، يوازې يم.

په هغه وخت کې زما خبرې د مصر د ډېرو لوړو کسانو تر خبرې زيات ارزښت درلود، خانانو به ډالۍ راکولې او زرې اميلونه به يې زما پر غاړه کول.

ما په هغه وخت کې هر هغه څه درلودل چې يو کس يې هيله کوي، خو په داسې څه پسې وم، چې هېڅ انسان يې نه شي ترلاسه کولای.

دغه شی، حقیقت او رښتیا ویل ،ازادي او مساوات مې غوښتل.

له همدې املـه نـن پـه دې لـرې پرتـه سـیمه کـې،د ختـیځ سمندر پـه څنډو کـې ژوند کووم، ځکه چې د مصر د فرعون هورم هب د پاچاهۍ پر شپږم کال کې زه د ازادۍ،عدالت او مساوت د غوښتلو په تور له مصره جلا وطن شوم.

هورم هب امر وکړ، که غواړم مصر ته ستون شم، ما به د یوه لېونې سپي په شان ووژنې او که زما ګامونه، د مصر خاورې ته ورسېدل، ما به د یوه چینجي په شان د مصر په خاورو او ډبرو کې تر پښو لاندې کړي.

هغه ساتونکي چې د فرعون له لورې دلته ګمارل شوي، دنده لري چې ما له خپلې محدودې دباندې پرې نه ږدي.

په داسې حال چې فرعون یوه ورځ زما ملګری و، زه تصور کووم چې په هغه وخت کې یې ماته اړتیا درلوده او ما ورته ځینې خدمتونه وکړل.

خو له هورم هب څخه، چې د ټیټې کورنۍ وګړی دی او اصالت نه لري، نوله دې څخه پرته بله تمه ترې کېدای نه شي.

دی چې کله پاچا شو، په معبدونو او د ښوالونو کې یې د پخوانیو فرعونیانو نومونه پاک کړل او د هغو پر ځای یې د خپل پلار و مور او نیکونو نومونه ولیکل.

پر کومه ورځ چې هغه په معبد کې تاج پر سر کړ، زه هلته وم او ومې لیدل، چې د مصر سپین او سور تاج یې د هغه پر سر ورکېښود.

له دې ورځې شپږ کاله وروسته یې زه جلا وطن کړم او دا بل دلیل دی چې زه ډېر ښه پوهېږم چې هغه پر کومه نېټه د مصر پاچا شو.

سره له دې یې خپلو کاتبانو ته دنده وسپارله، چې د سلطنت دوره یې اوږده کړي او داسې وليکي چې کله یې زه جلاوطن کولم، نو د هغـه د پاچاهۍ دوه دېرش کاله تېر شوي دي.

ما پر خپلو سترګو ولیدل،چې کله هغه جلا وطن کړم، دومره مغرور او پیاوړی و،چې دا یې ښځې مهمه نه بلله چې زما د تبعید نېټه دې چیرته ولیکل شي.

دا خبره مې څکه وکړه،چې خلک پوه شي هغـه د خپلې پاچاهۍ دوره اوږده

کړې. نو کله چې څوک تاریخ لولي، فکر به کوي چې کله زه جلاوطن کېدم. د هغه د حکومت دوه دېرش کاله تېر شوي دي، په داسې حال کې چې په دې وخت کې هغه شپږ کاله حکومت کړی و.

هغه د خپلې پاچاهۍ وخت هغه ورځ لیکلې وه، په کومه ورځ چې دی طبس ته ننوت او یو باز ورسره و.

دا د مصر د یوه پاچا له لوري لیکل شوی تاریخ دی، چې د ځان په ګټه یې لیکلی. نو اوس څنګه پر نورو تاریخونو باور وکړو؟

په خوانۍ کې ته وا ړوند وم او په حقیقت نه پوهېدم. نو ځکه مې له هغه چا کرکه کوله چې د حقیقت لپاره ژوندی و.

زه پوهېدم، د هغه حقیقت به د مصر لپاره ستونزې او بدبختۍ پیدا کړي.

هغه غوښتل له خپل خدای، یانې حقیقت سره ژوند وکړي. ما د هغه قدر ونه کړ او د دغه سړي د ختمولو لپاره مې هلې ځلې وکړې، نو نن سبا باید د خپل عمل سزا وګورم. ځکه چې زه هم غواړم له حقیقت سره ژوند وکړم.

حقیقت د یوې تېرې چړې په شان دی او یو لاعلاج ټپ دی، له همدې لامله په خوانۍ کې ټول له حقیقت څخه تښتي او ځینې کسان ځانونه د شرابو په څښلو او له ښځو سره په ساعت تېرې بوخت ساتي.

ځینې خلک د پیسو په ټولولو بوخت دي، چې په دې ډول حقیقت هېر کړي.

ځینې د قمار په وسیله ځان بوخت ساتي او د موسیقۍ او نغمو اوربدل هم له حقیقته د تښتې لپاره ښه وسیله ګڼي.

تر هغه چې ځواني پاتې وي، ددې مخه نیسي چې څوک په حقیقت پوه نه شي، خو کله چې بوډا شو، حقیقت د هغه په بدن کې ځای نیسي او هغه، سوری سوری کوي.

په دې وخت کې هېڅ شی د انسان په نظر نه ښکاري او له هر شي څخه کرکه کوي. ځکه دی وینې، هر شی لوبتکه او درواغ دي، په دې وخت کې په نړۍ کې ځان له خپل سیوري سره یوازې ګڼي، نه انسان او نه خدایان ورسره مرسته کولای شي.

زه سینوهه، چې دغه ننبسې په پاپیروس انځوروم، اعتراف کوم چې زما د عملونو یوه برخه ډېر ځیرې او خرابه ده او حتی ما جرمونه کړي دي، ځکه چې فکر مې کاوه ورانکاري او جرم د ځینو کارونو لپاره مشروع او ضروري دی.

خو اوس په دې هم پوهېږم، چې که دغه کلېمې په اتفاقي توګه چا ولوستلې، هغه به زما له ژوندې درس وانخلي.

کله چې نور کسان ګناه کوي، د آمون معبد ته ورځي، پر ځان د آمون اوبه تویوي او فکر کوي په دې کار سره له ګناه پاکېږي.

خو زه چې د عمر په وروستي پړاو کې یم، پر خدایانو عقیده نه لرم، په سپېڅلو اوبو ځان نه وینځم، ځکه پوهېږم، چې خدایان هم د نورو په شان درواغ او چل ول کوي.

زه پوهېږم. هېڅ داسې قدرت نشته، چې یو ورانکاری او مجرم له ګناه پاک کړي، د یوه کس زړه بدل کړي او بله دا چې داسې سړی هم نه پیدا کېږي چې جرم او ګناه یې کړې وي او بیا پخپل زړه کې ځان ګناکار وبولي. خو زه دا فکر کوم چې که خپل عملونه ولیکم. هغه فشار به کم شي چې دا مهال یې زه پر ځان احساسوم.

نور کسان په درواغو د خپلو عملونو منظرې پخپلو قبرونو کې کاږي، چې په لوېدیزه نړۍ کې (اوزیریس) تېرباسي او دغه عملونه د هغه په تله کې کېږدي، چې د نېکو عملونو تله درنه شي.

زه د چا تېر باسلو نیت نه لرم او زما تله د پاپیروس پانې دي.

د دغه ترازو شاهین دغه قلم دی، چې زما په لاس کې دی او اوس د پاپیروس پر مخ څو کرښې انځوروي.

خو بنایي زه غواړم ځان تېر باسم، خدای دې خیر کړي، چې انسان دومره درواغجن او چلباز شي چې خپله نه پوهېږي، خو ځان هم تېر باسي.

که داسې هم وي، ددې کتاب د لیکلو بار هغو اپیمو ته ورته دی، چې د درد د کمولو سبب کېږي.

اپیم درد کموي، خو ددې مادې له امله اصلي ناروغي نه معالجه کېږي.

دغه کتاب به زما دردونه کم او ارام کړي، خو زما ناسم او څيړه کړه وړه به له منځه يو نه سي او زه به پاک او سپېځلی نه شم.

تر دې وړاندې چې ددې کتاب په ليکلو پيل وکړم، غواړم خپل زړه ازاد پرېږدم، چې لږ وژاړي او زګېروي وکړي.

دا د يوه. زړه خوږي او رټل شوي انسان زړه دی، چې زګېرويو ته اړتيا لري.

زما زړه د مصر، نيل او طبس د اب و هوا په هيله زګېروي کوي، څکه کله چې د نيل سيند اوبه چا وخښلې، تل ددغو اوبو د څښلو هيله کوي او نورې اوبه د هغه تنده نه شي کمولای.

هغه چا چې په طبس کې نړۍ ته ستر ګې رنې کړې وي، هيله کوي چې طبس وګوري، څکه چې نړۍ د طبس په شان بل ښار نه لري.

څوک چې د طبس په يوه کوڅه کې لوی شوی وي، که يې داسې مانۍ ته ولېږدوي، چې د صندورو له لرګيو جوړه وي، بيا هم د هغې کوڅې ارمان او هيله کوي، چې په منقلونو کې د خوشايو دسوځېدا او د هغو پر سر د سرو کړيو کبانو بوی احساس کړي. که ما کولای شول چې يو ځل بيا د نيل سيند په تورو سواحلو کې ګام کېږدم، نو دې به چمتو يم، چې د شرابو خپله طلايي پيمانه، د مصر د يوه کروندګر پر کولالي لوښي ورکړم او پر خپل تن د کتان دغه جامې لرې واچوم او د مريانو لنګ واغوندم.

که ما کولای شول چې حتی يو ځل د نيل پر څنډه د لوخو د ځنګل له منځه د بادونو غږ واورم او د نيل پر اوبو د توتکيو الوتونه وګورم، نوخپله ټوله شتمني به په يوه وار پر بېوزلو ووېشم.

خو زه يوه توتکی نه يم چې وکړای شم، له ساتونکو پرته له دې ځايه، د مصر ټاټوبي ته والوځم. هلته د آمون د معبد په يوه لوړ برج کې چې طلايي ګنبده لري ځاله جوړه کړم او د آمون د معبد د سپاندو او د عبادتځای د قربانيانو د وينې بوی احساس کړای شم.

زه يو مرغه نه يم چې د آمون د معبد د بام پر سر د شا و خوا سيمو ننداره وکړم،

وګورم چې په طبس ښار کې غوايي څه ډول، درنې ګاډی په ځان پسې راکاږي؟.
زه نه شم کولای هغه کسبګر وګورم چې پخپلو دوکانونو کې د منګیو په جوړولو، د پوزیو په اوبدلو او د ډوډیو په پخولو بوخت دي
زه نه شم کولای هغه مېوه خرڅونکي وويني چې پر لارويانو باندې مېوې پلوري
اوف خدایه.... اې د ځوانۍ ځلېدونکیه لمره! او اې د تاندوالي د وخت خوندوره لېونتوبه! چیرته یاست او ولې مو یوازې پرېښودم؟
نن زه د غنمو د مغز ډوډۍ خورم او خپله هره نمرۍ له شاتو په ډکه کاسه کې ننباسم. خو د غه ډودۍ زما په خوله ترخه لګېږي، د ځوانۍ د وخت د وچې او له سبو سو ډکې ډوډۍ غوندې نه ده او هغسې بوی نه لري
اې تېرو شویو کلونو چې لاړئ، ایسا رشئ او .... بیرته راستانه شئ .. ! اې آمونه! (لمره) چې تل په اسمان کې له ختیځه تر لوېدیځه په حرکت کې یې، یو ځل خو له لوېدیځه د ختیځ پر لور روان شه، چې زه بیرته خپله تللې ځوانې ترلاسه کړم.
اې د ځوانۍ هغو لړزو چې د مینا او مریت په غېږ کې پر ما راتلئ! اوس چیرته یاست او ولې د هېڅ یوې ښځې په غېږ کې زه دغسې لړزه نه احساسوم.
اې نازک قلمبه! چې اوس زما په لاس کې یې او د پاپیروس پر مخ ځغلې، اوس چې خدایان زما ماشومتوب بیرته نه شي راګرځولی، ته پخپلو لیکنو سره د ماشومتوب د پرې او خاطرې او د ځوانۍ د وخت زړه او تاندوالی ماته راستون کړه چې نن سبا د تورې ځمکې تر تولو بدبخت سړی سینوهه، له تېر وخت سره بوخت شي او اوسنې غمونه هېر کړي

***

هغه کس چې ما تصور کاوه، زما پلار دی، د سن موت په نوم ډاکټر و، د طبس په بېوزلو سیمو کې یې ژوند کاوه او د بېوزلو کسانو درملنه یې کوله.
هغه ښځه چې کیپا نو مېده او ما خپله مور بلله، د هغه مېرمن وه. د غو دوو کسانو له دې چې عمر یې تېر شوی و، خو زوی یې نه و زېږولی او له همدې امله یې په بوډاتوب کې زه د خپل زوی په توګه ومنلم.

سن موت او کيپا له دې کبله چې ډېر سادګان ول، ويل به يې، چې زه ورته خدايانو را استولی وم او اټکل يې نه کاوه، چې زه به څومره غمونه ورپه برخه کړم.

کيپا چې له افسانو سره يې مينه درلوده، زه يې ددغو افسانو د لوی اتل په نوم، يانې سينوهه ونومولم.

سينوهه هغه کس و، چې د يوه روايت پر اساس يې يوه ورځ د فرعون په کښېدی کې يو وحشتناک راز واورېد او له دې وېرې چې ونه وژل شي وتښتېد.

ډېر کلونه په پرديو هېوادونو کې و او له ډېرو خطرناکو پېښو سره مخامخ شو، چې له تولو روغ ووت.

کيپا هم يوه ساده مېرمن وه، فکر يې کاوه، چې ما هم له ډېرو خطرو ځان ژوندی ايستلی دی او تر دوی را رسېدلی يم، نو که زما نوم سينوهه کښېدي، په راتلونکي کې به هم له پېښو څخه خوندي پاتې شم.

خو د آمون خدای کاهنان وايي، چې نوم د انسان پر برخليک ډېر اغېزلري او ښايي له همدې امله زه له ډول ډول پېښو، سره مخامخ شوم.

ډېره موده مې په پرديو هېوادونو کې تېره کړه او له دې کبله چې نوم مې سينوهه و، په ډېرو رازونو پوه شوم، چې ځينې يې خطرناک هم ول.

د پاچاهانو او د هغوی د مېرمنو په رازونو خبر شوم، چې د مرګ سبب هم کېدای شي او بالاخره همدې نوم زه په يوه رتل شوي سړي بدل کړم او جلاوطن هم شوم.

خو زه دا فکر نه کووم چې زه دې له دې امله له ناخوالو او کړاوونو سره مخامخ شوی يم، چې ګڼي نوم مې سينوهه دی.

که زما نوم (کپرو) يا (کفرن) او يا (موسي) وای، بيا به هم زما برخليک همدا و، خو له دې خبرې انکار نه شو کولای چې سينوهه رتل شوی او رد شوی کس دی او د باز زوی هورم هب د مصر پاچاهی ته ورسېد او د مصر تاج يې پر سر کېښود.

له همدې امله ځينې وخت د يوه کس د ژوند پېښې د هغه له نوم سره داسې ارخ لګوي، چې خلک فکر کوي، نوم د انسان په برخليک کې ستر رول لري.

ځينې کسان ددې لپاره چې، د خپلو بدبختيو پر وخت ځانته تسلي ورکوي

وايي، پر موږ د خدای غضب نازل شوی او د نېکمرغۍ پر وخت پر ځان ویاړي، چې له پیله یې نوم همداسې نیک و، ځکه خو نېکمرغۍ ور په برخه شوې.

زه د درېیم آمون هوتپ د پاچاهۍ پر وخت وزېږېدم او پر همدې کال یو بل کس هم وزېږېد، چې وروسته یې پر ځان څلورم آمون هوتپ او بیا یې اخناتون نوم کېښود.

خو نن سبا څوک دغه نوم نه اخلي، ځکه چې پر دغه نوم لعنت شوی، هغه هم له دې کبله چې څلورم آمون هوتپ غوښتل د حقیقت لپاره ژوند وکړي.

کله چې هغه وزېږېد د مصر په سلطنتي ماڼۍ کې خوشحالي وه او فرعون، ددې پېښې په شکرانه کې د آمون په معبد کې قرباني وکړه. د مصر ملت هم خوشحالۍ کولې، ځکه چې نه پوهېدل د اخناتون د حکومت په وخت کې به له څومره بدبختیو سره مخامخ شي.

د فرعون مېرمنې تي ئي چې کابو دوه ویشت کاله یې نوم له خپل مېړه سره یو ځای په ټولو معبدونو کې کیندل شوی و، تر هغه وخته یې ونه کړای شول چې خپل مېړه ته یو زوی وزېږوي.

له همدې امله د دغه هلک له زېږېدو وروسته فرعون ډېر خوشحال شو او کله چې کاهنانو دغه هلک سنت کړ، هغه یې خپل ولیعهد وباله.

دغه هلک په پسرلي کې وزېږېد، هغه موسم چې کروندګر پکې کرنه کوي او ما په مني کې، هغه مهال چې د نیل سیند مستېږي، دې نړۍ ته سترګې پرانستې.

خو د خپلې زوکړې له دقیق تاریخه خبر نه وم، ځکه خو کله چې زما ناسکه مور کیپا ولیدم، هغه مهال زه په یوه ټوکرۍ کې د نیل په اوبو کې روان وم او د نیل اوبو د کیپا کور ته راوستم.

توتکۍ زما پر سر الوتلې خو زما غږ چا نه اورېده، ان مور مې تصور وکړ، چې زه مړ شوی یم، خو زما پر مخ چې یې لاس تېر کړ، نو پوه شوه، چې زه ژوندی یم.

زه یې کور ته بوتلم او د نغري تر څنګ یې واچولم، بیا یې خپله خوله زما پر خوله کېښودله، چې ساه راکړي، تر دې چې ما وژړل.

زما پلار سن موت په دې وخت کې د ببوزلو د معالجې لپاره له کوره وتلی و او د ببرته راتګ پر مهال له دووهیلیو او یوې پیمانې اوړو سره راستون شو، چې د فیس په بدل کې یې تر لاسه کړي ول.

زما غږ چې یې واورېد فکر یې وکړ چې کیپا پیشونګوری پیدا کړی او غوښتل یې له هغې سره لانجه وکړي، خو زما مور ورته وویل دا پیشونګوری نه دی، بلکې یو ماشوم دی.

ته باید خوشحال شې چې خدای موږ ته زوی راکړی دی.

پلار مې بدل شو او زما میره یې کونګ وبلله، خو هغې ماشوم ور وښود.

کله چې د سن موت ستړګې پر ما ولګېدې او زما کوچنۍ ستړګې او خوله یې ولیده، زړه یې ورحمېد او چمتو شو چې ما په زوی والي ونیسي.

له دې وروسته، دې مېړه او ښځې ګاونډیانو ته وویل چې زه کیپا زېږولی یم، خو زه نه پوهېږم چې دغه خبره به ګاونډیانو منلې وي کنه؟

زما ناسکه مور چې زه یې حقیقي مور ګڼم، په یوه زانګو کې واچولم او هغه ټوکرۍ یې چې زه یې په سیند کې، پکې پیدا کړی وم د زانګو پر سر کېښود له.

زما ناسکه پلار چې زه یې حقیقي پلار ګڼم، په کور کې یې تر ټولو ښکلی مسي لوښی معبد ته یووړ، چې کاهنانو ته یې ډالۍ کړي او هغوی زما نوم د سن موت او کیپا د زوی په توګه په ژوندو کې ثبت کړي، چې دغه کار هم وشو.

زما پلار چې یو ډاکټر و، زه یې پخپله سنت کړم، ځکه چې د کاهنانو له ککړو چړو وېرېده، چې د هغوی چړې زما ټپ میکروبي نه کړي.

زه فکر کووم چې هغه د بچت لپاره هم دغه کار وکړ، ځکه چې د ببوزلو ډاکټر و او ډېرعاید یې نه درلودل، نو زما د سنتولو لپاره یې کاهنانو ته ښې ډالۍ نه شوې ورکولای.

زه چې لږ لوی شوم هغې ښځې او مېړه، چې ما فکر کاوه، زما اصلي مور و پلار دي دغه خبرې ماته وکړې، خو فکر نه کووم چې درواغ به یې ویلي وي، ځکه چې دواړه له درواغو وېرېدل.

له دې وروسته چې لږ لوی شوم، زما د ماشومتوب وېښتان یې لنډ کړل او حقیقت یې راته بیان کړ، ویې ویل زه د هغوی اصلي زوی نه یم، بلکې په زوی توب یې منلی یم.

هغوی له خدایانو وېرېدل او نه یې غوښتل او خپله چوپتیا یې د خدایانو لپاره ستر درواغ بلله، نو ځکه یې پر اصلي کیسې خبر کړم.

زه نه پوهېدم چې له کوم ځایه راغلی یم او زما اصلي مور و پلار څوک دي؟ خو له دې وروسته چې بالغ او هوښیار شوم، د ځینو شواهدو او قراینو له مخې چې په دې کتاب کې مې یادونه کړې، فکر کووم چې زما اصلي مور و پلار څوک دي.

خو دغه فکر چې څومره هم قوي وي، بیا هم یو ګمان او حدس دی.

هغه څه چې زما لپاره جوت شول، دا دي چې زه یوازینی ماشوم نه وم، چې په یوه ټوکرۍ کې اچول شوی او په نیل کې له بره ښکته لورته خوشې شوی وم.

د طبس ښار په هغه وخت کې ډېر معبدونه او مانۍ درلودې او شاوخوا یې د بېوزلو جونګړې وې.

د فرعونیانو په وخت کې څو نور هېوادونه، هم له مصر سره یو ځای شول او مصر د نړۍ یو شتمن هېواد شو.

له دې کبله چې نور هېوادونه له مصر سره یو ځای شول، د دغو هېوادونو، ډېر اوسېدونکي، هم طبس ته راغلل، چې هلته کورونه او مانۍ جوړې کړي.

دوی پر دې سربېره د خپلو خدایانو د عبادت لپاره معبدونه جوړ کړل او د نورو هېوادونو یو شمېر اوسېدونکي، چې بېوزله ول، په جونګړو کې یې واړول.

بهرنیانو په طبس کې له اوسېدو سره خپلې خپلې عقیدې او رواجونه هم دود کړل.

که څه هم د هغوی عقیدو پر ټولو مصریانو اغېز ونه کړ، خو ځینې یې متاثر کړل.

په دوی کې یو دود دا و، چې بېوزلو به د خپلو ماشومانو د ساتلو توان نه درلود، نو خپل ماشومان به یې په ټوکریو کې واچول او په نیل کې به یې خوشې کول.

ځینو شتمنو مېرمنو به هم، چې مېړونه به يې په سفر کې ول، د خپلو عياشيو او عشقونو مېوې په ټوکريو کې اچولې او نيل ته به يې سپارلې.

ښايي زه د کوم مانۍ په کاله کې زېږېدلی وم، چې مېرمن يې د خپل خاوند په غياب کې له يوه سرياني سړي سره څملاستلې وي، له همدې امله يې له زېږېدو وروسته زه سنت کړی نه وم او د نيل اوبو ته يې اچولی وم، ځکه که پلار مې مصری وای حتماً يې زه سنت کولم.

له دې وروسته چې ما د ځوانۍ په پړاو کې ګام کېښود او زما د ماشومتوب وېښتان يې راڅخه لرې کړل، کيپا دغه وېښتان او زما د ماشومتوب بوټان د لرګي په يوه صندوق کې کېښودل.

بيا يې هغه ټوکری چې زه يې پکې په نيل کې پيدا کړی وم، پر نغرې را ځوړنده کړه چې د نغرې د لوګيو له امله زېړه شوه.

وروسته يې د دې ټوکری ځينې برخې ووينځلې او ما چې به هر ځل دغه ټوکری لېدله را په زړه کېدل مې، چې په دې ټوکری کې له نيله را تېر شوی يم.

زه پوهېدم چې د دې ټوکری اوبدل شوې غوټې، د کوتر بازانو غوټې دي.

ما له خپل مجهول مور و پلاره يوازې دغه ټوکری درلوده او د دې ټوکری په کتلو مې زړه رحمي شو، ځکه چې زما د اصلي مور و پلار يوازېنی ننبنه ده.

دې ټوکری زما په زړه کې لومړنی تېپ جوړ کړ.

همغه ډول چې يوه مهاجره مرغۍ له يوې مودې هجرت ورروسته خپلې مينې ته ځي، کله چې انسان هم بوډا شي غواړي، چې خپل ماشومتوب ور پر زړه کړي.

کله چې زه خپلې حافظې ته مراجعه کووم ګورم، چې زما ماشومتوب ډېره ځلا او برېښنا لري، داسې ښکاري چې په هغه وخت کې هر څه ډېره ځلا درلوده.

انسان چې هر څومره ببوزله شي، خو کله چې خپل ماشومتوب، ته ستون شي، د خوشحالۍ ډېر شيان پکې موندلی شي او له دې اړخه شتمن او ببوزلي سره ورته دي.

زما پلار سن موت د ببوزلو په سيمه کې د معبد ترڅنګ د طبس په ډېره ګڼ

میشتې سیمه کې ژوند کاوه.

د هغه کور ته نژدې د طبس د بنار بندر و.

په دې بندر کې هغه ببړی چې له پورته نیله راتلې او هغه کښتی چې د نیل له برنی برخې څخه طبس ته ننوتلې، دواړو به خپل بارونه خالي کول.

ددې ببړیو مانوګانو له دې وروسته، چې خپل بارونه به یې دلته تش کړل، د بېوزلو د سیمې تنګو کوڅو ته به ننوتل او ددې محلې په میخانو کې به یې شراب او د اوربشو اوبه څښلې او ډوډۍ به یې خوړله.

په همدې محله کې فاحشه خانې وې، چې نارینه وو به پکې وخت تېرې کاوه، شتمن کسان به هم په روان تخت کې دغو کورونو ته راتلل چې وخت تېرې کړي.

د بېوزلو په سیمه کې زمونږ ګاونډیان د مالیاتو مامورین، واړه افسران او په نیل سیند کې د ګرځېدونکو ببړیو خاوندان ول، دغه راز څو تنه ټیټ رتبه کاهنان هم هلته اوسېدل.

همغه ډول چې د نیل سیند له مستېدا وروسته د اوبو لورې دهوالونه د خلکو پام ورجلبوي. زما مور و پلار هم په دې سیمه کې د خلکو پام ځانته جلباوه او په دې سیمه کې پېژندل شوې څېرې ګڼل کېدې.

زمونږ کور د شا و خوا کورونو په پرتله، په تېره بیا د جونګړو او ختېنو کورنو په پرتله ډېر لوی ښکارېده، حتې مونږ په خپل کور کې یو کوچنی باغ درلود او د اکاسې د ونو کتار، زمونږ کور له کوڅې څخه بېلاوه.

زمونږ د کور په منځ کې د ډبرو یو ډنډ و، خو دغه ډنډ به له مني وروسته د نیل د اوبو د مستېدا له امله ډکېده.

زمونږ کور څلور کوټې درلودې، چې په یوه کې به مې مور ډوډۍ پخوله او ډوډۍ به مو په برنډ کې خوړله، چې له پخلنځي هم لاره ورغلې او هم مې د پلار له کتنځي څخه یوه لاره ورغلې وه.

په اونۍ کې به دوه ځله یوه ښځه زمونږ کور ته راتله او د کور په صفایي کې به یې

زما له مور سره مرسته کوله، ځکه کیپا ډېره کمزوري وه.

دغه راز به هره اونۍ، یو بله ښځه هم زمونږ کور ته راتله او د نیل پر غاړه به یې زمونږ چټلې جامې وینځلې.

له ګنې ګونې ددې ډکې او ګنده سیمې، چې زه پرې له ماشومتوبه وروسته پوه شوم، د ګندګۍ یوازېنۍ علت هغه پردي کسان او غیر مصریان ول، چې هلته یې ژوند کاوه.

زما مور و پلار د پخواني مصر له دودونو سره سم ژوند کاوه، چې ډېر د احترام وړ ول.

سره له دې چې په طبس کې د خلکو اوان د خانانو او اشرافو مینه او دلچسپي له پخوانیو دودونو او رواجونو سره کمه شوې وه، خو زما پلار او ګاونډیانو یې د پخوانیو مصریانو په شان پر خدایانو عقیده درلوده او د روح پر سپېځلتیا یې باور درلود.

په لږو یې ګوزاره کوله او له تجملاتو او اشرافي ژوند له لرې ول، ځکه چې وېرېدل له نېغې او سمې لارې ځخه وا نه وړي.

ته وا د غو کسانو چې هلته یې ژوند کاوه او په دې سیمه کې یې دندې درلودې، غونښتل چې په پرهیزګاري او پخوانیو دودونو ته په لېوالتیا سره خلک وپوهوي چې د هغوی له ډلې ځخه نه دي او نه غواړي د دوی په شان شي.

خو زه نه پوهېږم ولې دا مسلې چې په ماشومتوب کې پرې نه پوهېدم او په لویوالي کې پرې پوه شوم اوس د بوډاتوب په دې پړاو کې یادوم.

ایا غوره نه ده، چې ووایم، زمونږ په کور کې یوه لویه ونه وه، چې لویه سټه یې درلوده او ما به په ماشومتوب کې هغه مهال ددې ونې سیوري ته پناه وړه چې لمر به تنګ کړم.

ایا غوره نه ده چې را په زړه کړم، په ماشومتوب کې زما تر ټولو ښه لوبتکه، یوه لرګنیه تمساح وه، چې سره خوله یې درلوده، ما به پر یوه پړۍ تړلې وه او د کوڅې په ډبریز غولي به مې کشوله.

لرګینه تمساح به په ما پسې روانه شوه او خپله خوله به يې پرانيستله. ما به کتل چې ستونی يې هم تک سور دی.

کله چې به ما په کوڅه کې له خپلې لرګينې تمساح سره لوبې کولې، د ګاونډيانو ماشومانو به په حيرانتيا سره ورته کتل او ماته به يې د شاتو ډوډی، رنګينې ډبرې او مسي تارونه راوړل چې په بدل کې يې وکړای شي زما پر تمساح لوبې وکړي.

ځکه چې يوازې د خانانو زامنو دغسې لوبتکه درلوده او د بېوزلو بچيانو هغه د ځان لپاره نه شوای برابرولای.

زما پلار هم ددې لوبتکې د اخيستو توان نه درلود، بلکې درباري نجار، زما د پلار لپاره جوړه کړې وه او هغه ته يې ډالی کړې وه.

زما پلار د دغه نجار يوه دانه معالجه کړې وه، چې د هغه د کېناستو مخه يې نيوله.

مور به مې هره ورځ ترلاسه نيولم او بازار ته به يې بېولم.

کيپا په بازار کې ډېر څه نه اخيستل خو غوښتل يې چې يوه ګړۍ د يوې ګډې پيازو لپاره چنې ووهي او په اونۍ کې به هره ورځ بازار ته تلله چې يوه جوړه بوټان واخلي.

مور به مې له دوکاندارانو سره داسې خبرې کولې چې ته وا شتمنه مېرمن ده او د شيانو په اخيستو کې شک کول او ټينګېدل يې د ددې لپاره نه دي، چې بېوزله او تش لاسې ده. بلکې غواړي ښه شيان واخلي.

ما به کتل چې مور مې ځينې شيان غواړي، خو نه يې شي اخيستلای.

ماته به يې داسې رانبودله، چې دغه کار د ددې لپاره کوي، چې ماته رازده کړي، بچت څه ډول کېږي.

ماته به يې ويل، شتمن هغه څوک نه دی، چې سره زر ولري، بلکې هغه څوک شتمن دی، چې په لږو قناعت وکړي.

مور چې به مې دغه خبرې راسره کولې، زه به په پوه شوم، چې سترګې يې ورښېنو او رنګارنګ ټوکروانو ته دي، په ټېره بيا (سيدون) او (بيبلوس) ټوکران

يې ډېر خوښېدل چې په سوريې کې اوبدل کېدل.

دغه ټوکر د هيليو د بنکو په شان سپک وي.

په بازار کې به يې د شتر مرغ پر بنکو او د عاج پر زينتي شيانو لاس تيراوه، که څه هم لاسونه يې له ډېر کاره ځيرې شوي ول.

کله چې به د سوداګرو له ټولي تېرېده، ويل به يې، په بازار کې ټول دغه شيان بې ځايه او اضافي دي او يوازې د کبرجنو او ځانغوښتونکيو کسانو د ارام لپاره دي.

خو زه چې ماشوم وم، په زړه کې مې د مور خبره نه منله او زړه مې ډېر غوښتل چې مور راته يوه بيزو واخلي، چې زه يې په غېږ کې ونيسم او دغه ځناور خپل لاسونه زما په غاړه کې را امېل کړي.

ډېر مې زړه کېده چې په بازار کې يو بنايسته مرغه راته واخلي، چې په مصري يا سرياني ژبه خبرې وکړي.

ما دا خبره نه شوه منلی، چې بنايسته غاړکی او بوټان چې پر مخ يې د سر زرو ټوټې لګېدلې وې، داسې شيان وبلل شي، چې په درد نه خوري.

کله چې لوی شوم پوی شوم، چې مور مې هم دغه شيان غوښتل، هيله يې کوله چې شتمنه شي او وکړای شي، دغه شيان واخلي، خو له دې کبله چې خاوند يې يو بېوزله ډاکټر و، مور به مې مجبوره شوه چې قناعت وکړي او خپلې بې ځايه هيلې به يې په خيالونو ارامولې.

مور به مې د شپې مهال په کرار غږ هغه کيسې راته کولې، چې زده يې وې.

يوه کيسه يې د سينوهه افسانه وه او په بله کيسه کې يې د هغه چا په هکله خبرې کولې، چې په سمندر کې ډوب شوی و او يوه ټاپو ته ګوزار شوی و، چې هلته د مارانو پاچا حکومت کاوه او له دې ټاپو يې يوه ستره خزانه له ځان سره راوړه.

په دې افسانه کې مې مور د خدايانو، د ډوانو، کوډګرو، مارګيرانو او د مصر د پخوانيو فرعونيانو په هکله خبرې کولې.

کله چې به مې پلار دغه کيسې اورېدې، غريده به او زما مور ته به مې يې ويل، په دغو چتې شيانو د هلک ذهن مه خرابوه.

مور به مې غلې شوه، خو چې پوه به شوه پلار مې ویده دی، نو بیا به یې کیسه له همغه ځایه پیل کړه چې غوځه کړې به یې وه.

مابه احساس کاوه چې زما مور یوازې زما د بوختیا لپاره دغه کیسې نه کولې، بلکې پخپله یې هم خوند ترې اخیست.

د دوبي په ګرمو شپو کې چې زمونږ بستره به د اور په شان وه، مونږ به لوڅ څملاستلو او ګرمي به خوب ته نه پرېښودو.

د مور کرار غږ به داسې ویده کړم، چې تر سهاره به مې سترګه نه رپوله او نن هم کله چې هغه غږ اورم د ډاډ او ارامښت احساس کووم.

زه فکر کووم چې زما حقیقي مور به هم له ما سره د کیپا په اندازه مینه نه وای کړې.

دې خرافاتي ښځې چې د نقالانو او کیسه ویونکیو افسانې به یې اورېدلې، دغو رندو نقالانو او کیسه ویونکیو ته به یې د هرې کیسې په بدل ښه خواړه ورکول.

تر حقیقي مور له ما سره دې مور ډېره مهرباني کړې ده.

هغه افسانې چې مور به راته کولې، زما ساعت ورسره تېرېده.

ما به هم د مور په شان د ماشومتوب له هغه ژونده، چې په چټله کوڅې کې به مو لوبې کولې دغو کیسو ته پناه وړله.

د لمر لوېدو په وخت کې به چې د آمون زرینه بېړۍ (لمر) د لوېدیځ د غونډیو پر لور ولاړه او د افق ترشا به پټه شوه، نو د ټولو ښوزلو له کورنو به د سرو کړیو کبانو او تازه ډوډیو بویونه او لوګي پورته شول. ما له ماشومتوبه له دغو بویونو سره داسې عادت وکړ، چې په ټول عمر کې، چې په هر ځای کې به وم، دغه بوی مې ډېر خوښېده.

نن چې بوډا شوی یم او پوهېږم، چې مرګ مې نږدې شوی دی، د دغو بویونو په یادکې د حسرت اوښکې تویوم.

د سینوهه د بشپړې سریزې پای

د څېړندود ارزوني يوه ورځنۍ غونډه او د دوو وتلیو څېړونکیو
استاد زلمي هېوادمل او ډاکتر عبدالروف رفیقي نمانځغونډه
جلال آباد ۱۳۹۱ ۲۲ ۱۰ - ۲۰۱۲ ۴ ۱۰

SINUHA

د کتاب له متن څخه:

- د انسان یو شی هېڅکله نه بدلېږي او هغه دده ناپوهي ده که یو لک کاله وروسته کوم انسان پیدا شي؛ نو زمونږ د وختو انسان او هغو انسانانو په شان به ناپوه او تېروتی وي، چې تر مونږ مخکې یې د اهرامونو د جوړېدا په وخت کې ژوند کاوه
- بیا به هم انسان ناپوه وي او راتلونکی انسان هم په درواغو او تشو وعدو تېر وخي؛ ځکه چې انسان د ژوند د دوام لپاره درواغو او چتې وعدو ته اړتیا لري او د هغه فطرت همدا غواړي، چې تل تر ریښتیا پر درواغو ډېر باور وکړي او د واقعیت په پرتله پر تشو وعدو ډېر ایمان لري، چې هېڅکله به عملي نشي
- ځینې کسان شته، چې وایي، هغه څه چې نن پېښېږي، مخینه نه لري او هېڅکله به په نړۍ کې نه وي شوي؛ خو د دوی دغه خبره د وګړو د کمې تجربې او د فکري خواک د کموالي له امله ده؛ ځکه په نړۍ کې چې کومه پېښه شوې، د هغې مخینه ارومرو لیدل شوې ده
- زه سینوهه نومېږم، ما په خپلو سترګو ولیدل، چې یو زوی، په کوڅه کې خپل پلار ووایژه؛ ځکه چې زوی د صلیب نښه پر خپل ټټر تومبلې وه او پلار د ښکر نښه درلوده
- ما پر خپلو سترګو ولیدل، هغه کس چې تل به یې د سرو زرو په جامونو کې شراب څښل، کله چې بهوزله شو، د نیل سیند پر غاړه ناست و او د سیند اوبه یې څښلې
- ما ولیدل هغه کسان چې په تلو کې یې سره زر تلل، په ځلور لارو کې سوال ته مجبور شول او د همدغو کسانو مېرمنو دیوې توتې مسو په بدل کې خانونه پر تور پوستو خرڅ کړل
- دغه ټول کارونه زما په مخ کې شوي دي او له دې وروسته به هم همدغسې ډېر نور کارونه وشي

ISBN 978-9936-22-173-4
9 789936 221734 >

Published By
DANISH PUBLISHING ASSOCIATION